

Giới thiệu Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert

“Ký chủ, tay mới thế giới sắp mở ra, thỉnh ký chủ chuẩn bị sẵn sàng!”

“Hệ thống người đại gia, cho ta đổi một thân phận.....”

Hệ thống:.....

Thiền nữ u hôn: Thân phận đại nhập hoa vân phi

Tiên kiếm: Thân phân đại nhập kiếm tiên Lý Bạch

Chúa tể thế giới: Thân phận đại nhập ngũ hành thiên long

Hoàn mỹ thế giới: Thân phận đại nhập hồng quân

Thân mộ: Thân phân đại nhập.....

***** ✧ ❦❦❦❦❦❦❦❦❦❦ ❦❦❦❦❦❦❦❦❦❦ *****

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phân Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1 : Chủ Kí Sinh , Có Đây Không ? .

Ầm ầm!

"Ngoa tào, hê thống ngươi đây là muốn đùa chơi chết ta nha!"

"A! Nơi này là nơi nào? Các loại, làm sao cảm giác có chút không đúng?"

"Mắc kê, có việc hỏi hệ thống. Hệ thống, hệ thống..."

"Hệ thống, đây là nơi nào nha! Làm sao đen như vậy!" Người nào đó ở trong lòng đậu đen rau muống không thôi, sau đó nhìn bốn phía đen như mực, cảm giác trong lòng run rẩy.

Muốn hướng về phía trước sờ sờ, sau đó người nào đó trong nháy mắt xù lông, một đạo không thể tin thanh âm quanh quẩn, "A! Ngọa tào, hệ thống có phải là người làm hay không, thân thể của ta làm sao không thấy?"

Thật lâu vẫn là không có đáp lại... . . .

Người nào đó ở trong lòng yên lặng ai oán, sau đó một thanh âm lần này truyền đến, "Đến, bản đại gia không cùng ngươi kiến thức!"

Lập tức hắn một tay ngăn chặn cái cầm, đương nhiên đây là hắn cấu tứ bên trong là như vậy.

"Hệ thống. . . Hệ thống... . . ."

Cứ như vậy nơi này truyền đến từng đạo vô cùng kéo dài hồi âm, người nào đó ở trong lòng cuồng hồng, "Ngoa tào, thứ 2,999 lượt! !"

"Hệ thống... . . ."

"Đến ba ngàn lần!"

Người nào đó ở trong lòng đầu đen rau muống không thôi, cảm giác mình muốn nổ tung.

Thật lâu lai là một trăm năm, sau đó lại là một thanh âm truyền đến.

"Nhẫn, ta nhất định phải nhẫn, ha ha! Cái kia hê thống nha, thương lương với người chuyên gì, ta đây là... A Phi phi, chúng ta đang ở đâu a!"

Thật lâu lai là một trăn trăm mắ, nào đó người đã nổi gân xanh, đương nhiên đây là hấn còn có thân thể thời điểm.

Hảo hảo! Người nào đó cảm thấy không kiên nhẫn, sau đó đột nhiên linh quang lóe lên, lập tức nhếch miệng lên, đương nhiên điều kiên tiên quyết là còn

có thân thể.

Sau đó nơi này một trận hét to, "Hệ thống, người đại gia, lão tử không phát uy người cho ta là con mèo bệnh a! Nói! Nơi này là nơi nào? ..."

Nha nha!

Tựa hồ có từng con Ô Nha bay qua, tùy tiện kêu vài tiếng!

Sau đó lại là một trận chửi rửa, lập tức tựa hồ là cảm thấy một mối, người nào đó lần nữa trầm mặc không nói.

Người nào đó lần nữa hồi ức, nhớ năm đó! Phi phi! Liên vừa rồi, Dịch Huyền bị trong đầu thanh âm kinh sợ, trong nháy mắt dễ hoang tưởng đến rất nhiều, một suy nghĩ thoảng qua, cuối cùng sau cùng một chớp mắt.

Dịch Huyền đạt được một cái kết luận, cái kia chính là mình phát đạt!

Sau đó nào đó được xưng là hệ thống lặc lư bên trong, Dịch Huyền thật là đầu óc hồ đồ rồi, đi tới đi tới liền quên còn đang lái xe!

Lập tức Dịch Huyền mộng bức, về sau lại một tiếng trong tiếng ầm ầm, cũng chỉ còn lại có trước mắt hắc ám. Đến hiện Dịch Huyền đều không biết mình là chết vẫn là bị chuyển dời đến một không gian khác, trước mắt son đen mà đen, thật sự là so rơi vào trong hầm phân còn khó chịu hơn.

Trong lòng có 10 ngàn Fuck Your Mom đang lao nhanh, Dịch Huyền cảm giác mình bị lừa, cái kia đáng giận hệ thống ở thời điểm này biến mất không thấy, đúng, không sai đi qua dễ huyền lục soát suy đoán. (ân, liên là vừa rồi giống đồ dẫn kêu to cái kia! Tác giả lạng lẽ nói cho các người biết)

Cuối cùng được ra một cái kết luận, lão tử bị hệ thống từ bỏ!

Dịch Huyền ở trong lòng không ngừng chửi mắng hệ thống không biết xấu hổ, trước mặt khác còn lặc lư, sau một khắc liền không nói tiếng nào chơi biến mất!

Đương nhiên Dịch Huyền tuyệt đối sẽ không thừa nhận mình bị lặc lư.

Nghĩ tới đây, Dịch Huyền cảm giác bị bạn gái từ bỏ còn khó chịu hơn, "Đáng chết, ta làm sao lại tin hệ thống chuyện ma quỷ!"

Có thể tưởng tượng nếu như giờ phút này hắn vẫn là người, nhất định sẽ nổi gân xanh, đương nhiên còn có một màn kia che giấu không giấu được xấu hổ.

Trong bóng tối lập tức thiếu đi cái kia kéo dài không dứt tiếng kêu gọi, cuối cùng là an tĩnh không ít.

Thật lâu, Dịch Huyền lần nữa kêu la, "Ta nói nha! Hệ thống người không, không đang nói một tiếng a!"

Hệ thống: mmp

Dịch Huyền hoàn toàn không có có ý thức đến câu nói này có cái gì không thích hợp địa phương, nghiên cứu kêu cha gọi mẹ "Kêu gào" lấy.

"Hệ thống, đại gia người, không không... Hệ thống ta đại gia, phi phi, hệ thống đại gia a! Người ở đâu a! Nơi này thật không phải là người đợi, ta cảm giác muốn hồng mắt,

Xin thương xót, để ta về thôi!"

"Ta không cần bạch phú mỹ, không cần nhân sinh đỉnh phong... . ."

Dịch Huyền lần nữa lú lo không ngừng.

Cứ như vậy, Dịch Huyền cảm giác mình có chút cái kia... . .

"Ta nhỏ vào! Đáng chết hệ thống người nếu có gan thì đừng đi ra, không phải lão tử bảo người làm người như thế nào, phi, làm thế nào hệ thống... . ."

"Ngọa tào, hệ thống người thật đúng là tốt nhện, ta... Cả nhà người tổ tông mười tám đời!"

"Đến, ta phục... . ."

"Ồ ô!" Một đoạn so với nào đó thì nhân viết vượn mình ba tiếng nước mắt dính váy còn muốn thê lương gấp trăm lần không ngừng tiếng nghẹn ngào truyền đến, khiến người người nghe vì bị thương, tóm lại nước mũi cái gì cứ việc đối lấy hắn nên đi thôi! Thật sự là thật là buồn nôn!

(Dịch Huyền: Ngọa tào, tác giả, hai ta còn có phải là huynh đệ hay không? Người đây là hại người không lợi mình nhỏ người có biết hay không?)

"Hệ thống đại gia, không, hệ thống tổ tông, coi như người không cần ta nữa, thế nhưng là... Ô ô, thế nhưng là còn có thể nuôi thả một cái nha! Ta không ngại!"

Nói tóm lại, nói mà tóm lại, Dịch hoang tưởng muốn biểu đạt ý nghĩ liền là cầu hệ thống đưa về.

A không, dù là cho hấn đến một cước, đá về cũng không để ý.

Đương nhiên thật muốn tới một cước, Dịch Huyền tên kia tuyệt đối sẽ xù lông, sau đó chỉ vào hệ thống chửi ầm lên!

Trong bóng tối dễ huyền kêu rên vẫn còn tiếp tục, cũng không biết qua bao lâu, dễ huyền cảm thấy tận lòi!

Giờ phút này Dịch Huyền chân chính cảm thấy không học thức thật đáng sợ, ngay cả mắng chửi người, ngách, chửi mắng cái kia vô lương hệ thống từ đều tìm không ra đến, xấu hổ cơ hồ muốn tìm một một cái lỗ bên trong tiến vào.

Hệ thống: Mmp

Dịch Huyền nhìn xem bốn phía ngoại trừ hắc ám liền là hắc ám là quỷ đồ vật, cảm thấy có chút run rẩy.

"Đến, về sau lão tử đều muốn đợi nơi này!"

Một loại cảm giác khóc không ra nước mắt lóe lên trong đầu, một cổ thổ từ hồ bi mờ mịt tràn ngập trong mắt hấn. Vì hệ thống cảm thấy không đáng nha, ta nói hệ thống người có phải hay không ngòm củ tỏi, không phải mới vừa rồi còn lắc lư lấy ta tới, phi phi, nói sai, là cảm hóa lấy ta tới, làm sao hiện liền. . . Làm sao hiện liền... . . .

Ô ô, Dịch Huyền yên lặng vì hệ thống lau nước mắt, trong lòng lại là không ngừng đang chửi mắng hệ thống, hệ thống người đại gia, người nói người chết máy liền chết máy thôi, làm gì kéo lên ta?

Đây tuyệt đối là có dự mưu, ân! Càng nghĩ càng là cảm thấy có đạo lý, Dịch Huyền giờ phút này thiếu chút nữa không có chỉ vào hệ thống cái mũi mắng to.

Dịch Huyền linh hồn ở vào nơi này có một loại mười phần cảm giác huyền diệu, Dịch Huyền đột nhiên tỉnh ngộ, ở chỗ này đợi thời gian mặc dù không thể không sai chút nào vạch, nhưng là tuyệt đối vượt qua một ngày!

Nghĩ tới đây, Dịch Huyền ngáp một cái, sau đó kinh ngạc nói ra, "Ta, chuyện gì xảy ra? Vậy mà không có chút nào buồn ngủ?"

Nếu như giờ phút này vào đêm, quân hấn thiên băng địa liệt, Dịch Huyền muốn nằm trên giường thi, đoán chừng ngày mai không có tám chín điểm là tuyệt đối sẽ không tỉnh lại, đương nhiên cũng có tình huống đặc biệt, bất quá cái kia là tình huống phi thường đặc thù.

Ân! Làm sao đặc thù pháp? Nói thí dụ như hấn bạn gái tới tìm hấn, hoặc là ngày mai có một lần hẹn hò, trừ ngoài ra Dịch Huyền liền là một đầu cá ướp muối.

Bất quá, bạn gái không có, bởi vì đã sớm chia tay, với lại chia tay nguyên nhân còn phi thường kỳ hoa, ngẫm lại xem dễ huyền loại tính cách này, có người coi trọng hấn cũng không tệ rồi.

"Ai ai, mặc kệ, dù sao cũng không hiểu rõ, xem ra sau này ta không cần đi ngủ, a! !" Nghĩ tới đây Dịch Huyền cảm thấy có thứ gì trọng yếu ly hấn mà, tựa như là cái kia đáng chết hệ thống.

Ở trong lòng yên lặng rơi lệ, "Ta TM đáng thương, người ta hệ thống cái nào một chính là toàn tâm toàn ý vì chủ kí sinh tốt, ta? Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh a!"

Dịch Huyền gia hỏa này nói tới nói lui thật là không muốn không muốn, nào đó thời không bên trong một vị hệ thống người sở hữu, giờ ngón tay giữa lên hướng phía dễ huyền khinh bỉ nói, "Nhân huynh, người là không biết ta hệ thống đến cùng có bao nhiêu hồ, ai! Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh nha! !"

Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, tựa hồ đến từ cách xa hư không, lại tựa hồ thời gian khởi nguyên không gian cuối cùng truyền đến, như là Tiên Nhân mờ mịt, lại như cùng thần để như vậy uy nghiêm.

Bất quá Dịch Huyền lại là kém chút không có nhảy dựng lên chửi ầm lên.

"Chủ kí sinh! Có đây không? !"

Dịch Huyền kém chút một ngụm lão huyết phun ra, đến, hệ thống gia hỏa này không nói những cái khác, giả vờ ngây ngốc ngược lại là vô cùng lợi hại!

Chẳng lẽ không nhìn thấy, ngách, là nghe được hấn vừa rồi ở nơi đó kêu cha gọi mẹ sao? Phi phi, nói sai, là hô lên cái kia kinh thiên địa khiếp quỷ thần gào thét sao?

Dịch Huyền Tâm bên trong phiền muộn phi thường, sau đó hết thấy hết thấy đều biến thành một câu, "Hệ thống, đại gia người..."

Chương 2 : Vô Hạn Thân Phận Thay Vào Hệ Thống

Dịch Huyền đề xuống trong lòng biệt khuất, sau đó mở miệng hỏi, hơn nữa còn giả ra một mặt ý cười, "Cái kia cái gì, hệ thống nha, là chuyện gì xảy ra a! Làm sao cảm giác người biến mất không thấy? Còn có, nơi này là nơi nào? Làm sao đen như vậy? Còn có a! Hệ thống người đem thân thể của ta làm đến đâu rồi?"

Liên tiếp vấn an không ngừng Dịch Huyền đầu bay ra, liên tục không ngừng, thật sự có loại Trường Giang vô tận khí thế.

Hệ thống lẳng lẳng nghe Dịch Huyền lời nhai xong, sau đó biểu thị bất đắc dĩ nói ra.

"Hệ thống vừa rồi ở vào trạng thái ngủ đông, về phần nguyên nhân chủ kí sinh chưa cần thiết phải biết!"

Nghe đến đó Dịch Huyền không vui, tại xử lý yên lặng đầu đen rau muống, "Ta dựa vào, hệ thống người đừng tìm lý do lừa phỉnh ta, ta tuyệt đối sẽ không mắc lừa. Ta xem đây tuyệt đối là cố ý, hệ thống người là nhìn ta rảnh đến hoảng, cố ý cho ta nhốt phòng tối!"

Hệ thống thanh âm lần nữa truyền đến, Dịch Huyền vĩnh tai cẩn thận lục soát hệ thống Thuyết từ bên trong lỗ thủng, sau đó hung hăng đối hệ thống mắng lên!

"Về phần nơi này là nơi nào, chủ kí sinh vũ tất phải biết, đối chủ kí sinh không có chỗ tốt gì..."

Dịch Huyền lại ở trong lòng đầu đen rau muống, "Hỗn đản, gia hỏa này lại đang lừa dối ta, ta tuyệt đối sẽ không mắc lừa!"

Nhưng là mặt ngoài lại là nói, "A! Thì ra là thế, hệ thống người nói cái gì chính là cái đó! Mặc kệ những người khác tin không có, dù sao ta là tin!"

(tác giả: Dịch Huyền người còn muốn mặt không? Nếu không ta cho người san bằng một cái?)

Muốn cũng không để ý tới Dịch Huyền, nhìn thấy Dịch Huyền ngậm miệng sau nói lần nữa, "Về phần chủ kí sinh nói tới thân thể, linh hồn của người từ vong trước đã rời khỏi thân thể. Hệ thống đem chủ kí sinh linh hồn bảo vệ, cho nên mới không lại bởi vì thiên địa quy tắc mà tiêu tán!"

"Đến!" Dịch Huyền trong nháy mắt im lặng ngưng nghẹn, lập tức tựa hồ nghĩ tới điều gì, ngay cả vội mở miệng.

"Hệ thống, ta là chết như thế nào? Có phải hay không ta lão đối đầu phái người đem ta ngăn lại, sau đó sáng lên Lamborghini bắn tới, không! Hai chiếc Lamborghini, hai bên đem ta bọc đánh, sau đó thừa dịp ta không chú ý hung hăng đánh tới... .."

Mất thấy Dịch Huyền càng nghĩ càng xa, hệ thống thanh âm không chút khách khí đánh gãy suy nghĩ của hắn, "Chủ kí sinh nghĩ quá nhiều, chủ kí sinh bởi vì thất thần, đem xe mở phía bên trái bên cạnh, sau đó bên trái xe va chạm, bắt quá chiếc kia chủ nhân của xe thất chặt dây an toàn, mà chủ kí sinh không có, dẫn đến chủ kí sinh va chạm trong nháy mắt từ vong!"

Dịch Huyền sắc mặt lập tức sụp đổ, hệ thống lại là không để ý đến Dịch Huyền cái kia khoa trương biểu lộ, còn có bộ kia ăn gậy thói biểu lộ.

Tiếp tục nói, "Chủ kí sinh vấn đề đã trả lời xong, còn có gì cần?"

Hệ thống thanh âm lần nữa truyền đến, đánh gãy Dịch Huyền nghĩ linh tinh.

Dứt bỏ loại này làm cho người phiền muộn suy nghĩ, lập tức có chút mở miệng, "Hệ thống người là lai lịch gì?"

Hệ thống trầm mặc sau trả lời, "Bỏ hệ thống tên là vô hạn thân phận thay vào hệ thống, về phần lai lịch chủ kí sinh không cần phải biết, không nên hỏi nguyên nhân, chủ kí sinh thực lực thật sự là khó coi. Cảm một so sánh, người Địa Cầu bình quân lực lượng vì năm, mà chủ kí sinh chỉ có đáng thương ba điểm tám!"

Dịch Huyền trong nháy mắt ngây ngẩn cả người, sau đó một mặt ngoa tào biểu lộ nhìn về phía hệ thống, "Hệ thống người nha tuyệt đối là cố ý, đang nói ta ba tám sao?"

Hệ thống trả lời lại là khiến cho Dịch Huyền muốn nói ra ngạnh sinh sinh nghẹn trong bụng, khó chịu đến cực điểm.

"Chủ kí sinh không nên hiểu lầm, đây là kết quả hệ thống đánh giá là chuẩn xác nhất tiêu chuẩn, chủ kí sinh lực lượng đích thật là như thế!"

Dịch Huyền lần nữa im lặng, hệ thống người nha không nói sẽ chết nha!

Đề xuống trong lòng loại kia cảm xúc, Dịch Huyền nói với chính mình coi như hệ thống gia hỏa này là đánh rắm, "Hệ thống công năng của người là cái

gi?"

Hệ thống trong nháy mắt làm được phản ứng, "Vô hạn thân phận thay vào hệ thống, chủ kí sinh khi tiến vào thế giới thì có thể ngẫu nhiên thu hoạch được một loại thân phận, loại thân phận này có thể là một chủng tộc, cũng có thể là một người, cũng có thể là... . . ."

Dịch Huyền nghe được sừng sốt một chút, mà rồi nói ra, "Như vậy hệ thống ta lựa chọn thế nào thân phận?"

Hệ thống nói ra, "Hệ thống mỗi lần xuyên qua một cái thế giới đều sẽ vì chủ kí sinh lựa chọn thân phận, chủ kí sinh không cần lo lắng loại vấn đề này!"

Dịch Huyền cảm giác ngày chớ, đem thân phận lựa chọn quyền lợi giao cho người, ta thật sự là không yên lòng!

Bất quá hệ thống nói tới thân phận lại là khiến cho Dịch Huyền con mắt lập loè phát quang, cơ hồ liền muốn chiếu sáng mảnh hắc ám không gian.

"Quả nhiên là đồ tốt!"

Lập tức Dịch Huyền mở miệng lần nữa, "Hệ thống, ngoại trừ thân phận thay vào những công năng này hệ thống còn có những chức năng khác sao?"

Dù sao mặc dù thân phận thay vào công năng phi thường nghịch thiên, bởi vì loại này thay vào là vô hạn, thân phận có thể trong truyền thuyết thần thoại nhân vật, thậm chí trong điện ảnh nhân vật, trong tiểu thuyết nhân vật, hoặc là nào đó bản không đáng chú ý trong sách giới thiệu nhân vật các loại.

Đơn giản bao hàm toàn diện, chỉ có người không nghĩ tới, không có hệ thống không thể làm được.

hệ thống giải thích xuống, Dịch Huyền minh bạch nếu thay vào thân phận, như vậy thì sẽ có được bị thay vào người hết thảy thiên phú các loại, tóm lại thì tương đương với đem chuyển đổi thành một cái khác người.

Ngẫm lại đã cảm thấy kích động, Dịch Huyền rất muốn nói, "Hệ thống, cho ta đến một vị tiên nhân chuyển thế!"

Hệ thống: "Có!"

Dịch Huyền con mắt lần nữa bộc phát có thể so với như mặt trời quang mang, chờ lấy hệ thống giải thích.

Vậy mà hệ thống cũng không có mở miệng, bốn phía yên tĩnh đáng sợ, Dịch Huyền ngây cả người, chẳng lẽ hệ thống đang nổi lên cái gì, cuối cùng một mạch nói ra, nhưng là... . . .

Một phút đồng hồ trôi qua, ba phút... Bảy phút... . . .

Dịch Huyền cảm giác có 10 ngàn đầu thảo nê mã đang lao nhanh... ..

Thực nhện không được, "Hệ thống, chết máy sao?"

"Chủ kí sinh còn có cái khác muốn hỏi sao?"

Hệ thống thỉnh linh thanh âm khiến cho Dịch Huyền á khẩu không trả lời được, Dịch Huyền : Hệ thống ta có một câu mẹ bán phê muốn nói!

Hệ thống: ...

Cố nén đánh toi bởi hệ thống xúc động, đương nhiên liền xem như nhện không được cũng không có chỗ phát tiết. Hệ thống loại này tồn, cơ hồ vô hình vô tướng, so với chạm đến không khí hoàn hư không.

Cho nên Dịch Huyền cảm thấy rất biệt khuất, mặt đen thui.

Thanh âm là cơ hồ là từ trong hàm răng đặng tới, "Công năng! Ta nói những chức năng khác là cái gì?"

Hệ thống thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh tự hành tìm tòi!"

Ta dựa vào!

Dịch Huyền trợn mắt hốc mồm nhìn xem hệ thống, kỳ thật trước mắt một vùng tăm tối.

Đột nhiên Dịch Huyền trước mắt xuất hiện một đạo màn hình, khiến cho Dịch Huyền nhất kinh nhất sợ.

"A! Đây là cái gì?"

Hệ thống ung dung thanh âm truyền đến, "Hệ thống chủ giao diện!"

Dịch Huyền tỉnh táo lại, phát giác vừa rồi cái kia ngạc nhiên động tác, không khỏi mặt mũi tràn đầy xấu hổ, dưới đáy lòng nức nở, thật sự là ném lão tổ tông mặt nha!

Lão tổ tông: ...

Mặc kệ vị kia còn hay không ở lão tổ tông, Dịch Huyền trong nháy mắt dứt bỏ hết thầy suy nghĩ, nhìn về phía cái kia màn hình.

"Ân! Ngoa tào, thật là phách lối, thật bá đạo!"

Dịch Huyền tâm bên trong nhìn không được co lại, chỉ gặp ở trên màn ảnh rồng bay phượng múa viết vô hạn thân phận thay vào hệ thống!

Ở trong lòng hung hăng rất khinh bỉ hệ thống, sau đó đem ánh mắt dời xuống.

"Vô hạn điểm? Đây là cái gì quý?"

"Ân! Giới đồ, điểm vào xem!" Lập tức Dịch Huyền hiểu kỳ điểm như cái kia tên là giới đồ thần bí tiêu chí, lập tức con mắt co rụt lại, đó là bởi vì đột nhiên cường quang chiếu xạ dẫn đến đồng tử co lên.

Mặc dù hiện ở Dịch Huyền chỉ là linh hồn thể, nhưng là hệ thống nó cái gọi là ngủ đông sau liền cho Dịch Huyền một cái linh hồn tạo nên, khiến cho lên nhìn thật đúng là giống một người.

Chỉ bất quá loại trạng thái này hẳn cảm giác là lạ, thân thể mỏng lung một mảnh, ngoại trừ nhìn ra một cái hình người bên ngoài, liền xem như lớn gạch men.

Dịch Huyền gặp được cũng là không ngừng đậu đen rau muống hệ thống hai trí thông minh.

"Ân! Đây là?" Dịch Huyền không ngừng đánh giá hết thấy trước mắt, ở phía trước của hắn có vô số điểm sáng màu đen, về phần tại sao nói như thế, đó là bởi vì Dịch Huyền phát hiện chút mặc dù đều là màu đen, nhưng là mẹ nó, tựa như là phổ thông phát quang dây đồng dạng sẽ phóng xạ, Dịch Huyền con mắt trừng thật to.

Khóe miệng không tuyệt vọng đến, "không khoa học! Không khoa học... . ."

Cảm giác mình tổn hao suốt đời học tập tri thức đều trở thành rác rưởi, Dịch Huyền trong nháy mắt chửi rủa không thôi.

"Hệ thống, hệ thống..."

Hệ thống thanh âm ung dung mà tới, "Chủ kí sinh, thế nào?"

Dịch Huyền nhìn xem chút điểm sáng màu đen, khóe miệng giật một cái, "Những này là cái gì?"

Hệ thống nói ra, "Thế giới! Cũng hoặc là là vị diện, hoặc là có thể nói vũ trụ, tóm lại nó là không gian thời gian kết hợp, vận mệnh nhân quả... . ."

"Chờ một chút!" Dịch Huyền không ngừng tròn trắn mắt, "Nói tiếng người!"

Hệ thống:...

Đi qua hệ thống giải thích, Dịch Huyền cuối cùng là minh bạch, nào đó hệ thống trong bóng tối không còn gì để nói.

"Như vậy hệ thống vì cái gì những thế giới này đều không có mở ra?"

Dịch Huyền nói một vấn đề, Dịch Huyền trong hệ thống biết được, chút điểm sáng màu đen thế giới tọa độ, mà những thế giới kia cách nơi này không biết có xa xôi bao nhiêu, tóm lại một người nếu như nhất định phải tính, cái kia chút khổng lồ số lượng liền đủ bọn hắn chịu.

"Chủ kí sinh không cần biết!"

"Đến! Lại là! Hệ thống người đây là đang lừa dối ta sao?" Dịch Huyền đậu đen rau muống không thôi.

Bất quá lần này hệ thống thanh âm lần nữa truyền đến, "Chủ kí sinh nếu như quyền hạn đạt tới tự nhiên có thể biết!"

Quyền hạn? Dịch Huyền nhãn tình sáng lên, lại một danh từ mới!

... ..

Chương 3 : Thân Phận Thay Vào Bên Trong...

Có lời cứ nói, có rầm thì phóng, khụ khụ! Sai sai!

Nói tóm lại, nói mà tóm lại, chúng ta Dịch Huyền đồng hài nhưng không biết cô kỵ cái gì cái gì.

"Cái kia, hệ thống a! Quyền hạn là thứ quý gì nha!"

Hệ thống giống như Tiên Nhân thanh âm bỗng bình mà tới, "First, the host must know, quyền hạn không phải thứ quý gì, OK?"

"Ta... không khoa học, hệ thống người thành tinh!" Dịch Huyền nghe được hệ thống lời nói này, rõ ràng ngay ngắn cả người, trong lòng không ngừng đầu đen rau muống, "Không giống nhau, thật to không giống nhau!"

Cái nào hệ thống giống nó như vậy? Giống một hai không nói, còn biết tiếng Anh! Nhất TM im lặng là, trung anh kết hợp a! Gọi thẳng không khoa học! Không khoa học!

Ở trong lòng đem hệ thống đầu đen rau muống một phen về sau, Dịch Huyền mở miệng lần nữa, không mở miệng không được a! Trong lòng luôn luôn cảm thấy ngứa lạ khó nhìn, tựa như là bị một trăm con , không! Một ngàn con. . . Một vạn con cái gì tới? Dù sao liền là lòng ngứa ngứa khó nhìn!

"Cái kia hệ thống, không cần để ý chút chi tiết nhỏ, mau nói, quyền hạn kết cục là cái gì?"

Hệ thống lần này không nói nhảm, "Quyền hạn là chủ kí sinh hành sử hệ thống một thẻ hội viên, chỉ cần chủ kí sinh quyền hạn đẳng cấp đủ cao, như vậy hệ thống đem vô điều kiện đối chủ kí sinh mở ra hết thấy mật giấu!"

Dịch Huyền ngay ngắn cả người, sau đó đại hi, "Hệ thống cái kia quyền hạn của ta là đẳng cấp gì? Còn có cái kia cái gọi là quyền hạn đẳng cấp lại là như thế nào phân chia?"

Mắt thấy Dịch hoang tưởng muốn tiếp tục lú lo không ngừng, hệ thống tựa hồ cũng có chút bức bối , tiếp tục mở miệng đánh gãy Dịch Huyền, Dịch Huyền ở bên cạnh chỉ mắt tròn trắng.

"Trước mắt chủ kí sinh có thể biết hiểu rõ quyền hạn chia làm cấp một quyền hạn, cấp hai quyền hạn, cấp ba quyền hạn, cấp bốn quyền hạn, cấp năm quyền hạn!"

"Ân! liền xong rồi?" Dịch Huyền có chút buồn bức, sau đó đột nhiên nghĩ đến, đã có cấp một cấp hai cái gì, như vậy ở phía trên có thể hay không còn có cấp sáu? Mà cấp sáu phía trên có thể hay không còn có cấp bảy?

Càng nghĩ con mắt càng sáng, cuối cùng càng là hóa thành một vòng vĩnh viễn không bao giờ bại bên trên thật cao mặt trời, chiếu rọi thế gian, chiếu rọi âm u, chiếu rọi... . . Khụ khụ, kỳ thật liền là một chiếc bóng đèn!

"Hệ thống phía trên kia có thể hay không còn có cấp sáu quyền hạn..." Còn không có đợi Dịch Huyền nói tiếp, hệ thống không khách khí chút nào đánh gãy hẳn tự sướng.

"Không có!"

Dịch Huyền tựa hồ bị cái gì giữ lại yết hầu, sắc mặt bị chột đỏ bừng, tay run rẩy chỉ hướng hệ thống, không rên một tiếng!

Cuối cùng chậm rãi phun ra, "Ngọa tào..."

"Bất quá..."

Hệ thống thanh âm lần nữa truyền đến, Dịch Huyền sau khi nghe được cũng không thêm để ý, làm bộ cao ngạo quay đầu qua, ngưỡng vọng bốn mươi lăm độ bầu trời, khóe miệng nổi lên khinh thường.

"Bất quá cái gì?"

Thanh âm phi thường khinh thường, như muốn triệt để cho hệ thống một trùng điệp bạo kích!

"Bất quá, con này là cấp thấp quyền hạn bên trong phân chia, còn có trung cấp đẳng cấp phân chia..."

Dịch Huyền duy trì không ở, con mắt trừng thật to, sau đó run rẩy nhìn về phía hệ thống, "Cái gì? ..."

Hệ thống cũng không có cho để ý tới, Dịch Huyền bình phục một hạ tâm tình, sau đó hỏi, "Hệ thống, trung cấp quyền hạn đẳng cấp phân chia là cái gì?"

Hệ thống làm cho người phun máu ba lần thanh âm lần nữa truyền đến, "Chủ kí sinh quyền hạn không đủ, hệ thống không dành cho chủ kí sinh hồi phục!"

Dịch Huyền:

Song phương lâm vào một loại tĩnh mịch, sau đó Dịch Huyền trực tiếp chìm âm lên, "Hệ thống ta... . . ."

Hệ thống thanh âm lần nữa truyền đến, "Chủ kí sinh xin chuẩn bị kỹ lưỡng, bởi vì chủ kí sinh là một thái độ, cho nên hệ thống đặc biệt vì chủ kí sinh lựa chọn một tân thủ thế giới. Thế giới lập tức sắp tới, lại một lần nữa nhắc nhở, chủ kí sinh xin chuẩn bị kỹ lưỡng... . . ."

Lập tức Dịch Huyền ngây dại, nhưng là hệ thống thanh âm truyền đến, "Đếm ngược bắt đầu, mười, chín, tám, bảy... . . ."

"Ủy uy, ta... !"

Dịch Huyền trong nháy mắt đã mất đi ngôn ngữ, trong nháy mắt Dịch Huyền có ngay chốc cảm giác, hệ thống quá hổ, vậy mà đem hắn nói chuyện quyền lợi phong tỏa, Dịch hoàng tưởng muốn mở miệng mắng to hệ thống thất đức, Nhưng là làm sao linh hồn bị khóa định.

Toàn thân không thể động đậy, sau đó lại là nhớ ra cái gì đó, trong lòng trực tiếp hệ thống mắng lên!

"Hệ thống nguoi đại gia, đã nói xong chuẩn bị sẵn sàng, hiện tại một ngón tay đều không động được, chuẩn bị cái rắm nha!"

Dịch Huyền cảm giác bị hệ thống đùa nghịch, vẫn là loại kia phi thường biệt khuất phương thức!

Trong lòng cảm giác từng mảnh từng mảnh bóng tuyết trôi qua, "Ông trời của ta nha! Thượng đế nha, ta làm sao lại gặp được như thế hệ thống?"

"Thượng đế nha, cầu nguoi cứu ta trong nước lửa..."

Hệ thống thanh âm không đúng lúc truyền đến, "Chủ kí sinh, kỳ thật thượng đế loại thân phận này chủ kí sinh cũng là có thể thay vào..."

Dịch Huyền: ...

Đột nhiên Dịch Huyền trừng mắt, "Ngoa tào đây là cái gì?"

Hệ thống mở miệng, "Hệ thống sắp vì chủ kí sinh lựa chọn thân phận, đây là vô hạn thân phận hệ liệt cuối cùng :!"

Trong nháy mắt Dịch Huyền trong lòng hơi động, chỉ gặp nó hóa thành một tòa cự đại đến vô biên vô tận đại viên bàn, lớn đến không thể tưởng tượng, lớn đến vĩnh vô biên tế!

Nhưng thần kỳ là Dịch Huyền động lòng người có thể nhìn thấy hết thảy, luân bàn bên trong hết thảy tất cả!

Không thể tưởng tượng nổi, đây chính là hệ thống thủ đoạn!

Dịch Huyền tròn mắt hốc mồm, mà hệ thống thanh âm truyền đến, chủ kí sinh còn có ba giây thời gian chuẩn bị, Dịch Huyền trong nháy mắt lấy lại tinh thần! Đến không bằng đầu đen rau muống hệ thống gia hỏa này hổ cha, ánh mắt liếc nhìn khôn cùng Đại Luân bàn.

Đây là cái gì? Ngoa tào, thật sự có thượng đế!"

"Còn có, đây là Thiên Đế!"

", Phật Tổ!"

"Rầm!" Hung hăng nuốt ngụm nước miếng, Dịch Huyền trong lòng run sợ mà nhìn xem luân bàn bên trên tuyệt thế mỹ nữ! Không phải là bởi vì nó dung mạo, mà là phía dưới đánh dấu chữ, "Siêu cấp nguy nương lai á!"

Nghĩ tới đây, Dịch hoàng tưởng đến hệ thống hổ cha, sẽ không phải vì hắn an bài dạng này một cái thân phận?

Trong lòng nhanh chóng cầu nguyện, cái gì A di đà phật, thượng đế a, lão tổ tông phù hộ... . . .

Tóm lại một câu, hệ thống nói tới thật không giả, thật cái gì cũng có. Loại này tồn đều có thể thay vào, bất quá ngẫm lại liền tốt, Dịch hoàng tưởng đến trở thành nguy nương, trong lòng chưa tính toán gì Thần Thủ Fuck Your Mom bước qua...

"Hệ thống nguoi nhưng đừng như vậy hổ nguoi chủ kí sinh nha!"

Lập tức luân bàn bắt đầu chuyển động, nó tăng tốc độ nhanh chóng để Dịch Huyền lần nữa mở miệng nói một tiếng không khoa học!

Lập tức Dịch Huyền phát hiện một vấn đề, "A! Trong truyền thuyết kim đồng hồ?"

Hệ thống giải thích nói, "Ân! Cái này là hệ thống căn cứ chủ kí sinh ý nghĩ trong lòng diễn sinh ra luân bàn, mà hệ thống lựa chọn thân phận lại là cát giấu trong đó, cho nên không có kim đồng hồ. Loại này luân bàn chỉ là vì để chủ kí sinh càng dễ sử dụng hơn dùng hệ thống loại này tồn tại !"

"Cho nên..." Dịch Huyền trong nháy mắt á khẩu không trả lời được.

Còn muốn mở miệng, mắt tối sầm lại, không còn có cái gì nữa.

Hệ thống thanh âm truyền vào Dịch Huyền trong tai, "Chủ kí sinh, thể giới đã tới, hệ thống đã vì chủ kí sinh lựa chọn thân phận, thân phận thay vào thành công, chúc chủ kí sinh ở cái thế giới này lữ hành vui sướng!"

Lập tức hệ thống thanh âm đột nhiên cắt ra, mà Dịch Huyền đang nghe đến hệ thống thanh âm lúc, đã không biết làm sao như thế hệ thống hổ cha.

Đường gì đồ vui sướng! Gặp mẹ nó quý, Dịch Huyền biết hệ thống gia hỏa này, nhất định sẽ không cho màu gì.

Sau đó lại là lo lắng thân phận vấn đề, lập tức càng nghĩ càng nhiều, cuối cùng đã thần du lên chín tầng mây, sau đó tiến vào vô tận huyền tường, sau đó tiến vào huyền huyền thế giới, sau đó tiến vào... . .

Sau đó... Sau đó lại ngủ thiếp đi... ..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4 : Thạch Đầu Đụng Tới .

Trong mơ mơ màng màng, Dịch Huyền cảm thấy một trận mãnh liệt thức tỉnh dục vọng, không có áp chế, Dịch hoang tưởng muốn mở to mắt.

"A! Cái quý gì?" Dịch Huyền cảm thấy tứ chi truyền đến từng đợt cảm giác cứng ngắc, không biết nghĩ tới điều gì, Dịch Huyền ở trong lòng cuồng hồng, "Thân thể của ta! Lại sao?"

"Chẳng lẽ! Là..." Dịch Huyền nuốt một ngụm nước bọt, ở trong lòng dùng sức mắng hệ thống, "Hệ thống đại gia nguoi, ô ô, đáng chết! Ta TM biến thành cương thi, ngọa tào! Trách không được thân thể như vậy cứng ngắc!"

Dịch Huyền đem nước mũi nước mắt một thanh , không ngừng khóc lóc kể lể, mà thân thể lại là cứng ngắc vô cùng, ngay cả một đầu ngón tay đều động đậy không được, không phải biến thành cương thi là cái gì?

Dịch Huyền cái kia siêu việt không gian, siêu việt thời gian trong đầu lại có mọi loại suy nghĩ bay lượn mà qua, không ngừng não bổ trở thành cương thi gặp bi thảm tao ngộ.

Không ngừng kế hoạch tương lai đi ra, cuối cùng Dịch Huyền bắt được vận mệnh là một tia quỹ tích, một hình ảnh nổi lên.

Sau lưng đen ngịt một mảnh, có trên thân hát lên xanh xanh đỏ đỏ kỳ quái trường bào, có tay cầm vàng óng ánh chuông nhỏ, có người trên tay cầm lấy Đào Mộc Kiếm, có...

Mà chút TM đều là đạo sĩ!

Các đạo sĩ cùng nhau hô, chỉnh tề như là tập luyện đã lâu chuyên nghiệp đội cổ động viên, "Thi Vương trốn chỗ nào!"

Nghĩ tới đây, Dịch Huyền một cái rùng mình, "Hệ thống nguoi lừa ta..."

Sau đó hệ thống phiêu nhiên như tiên thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh nguoi suy nghĩ nhiều quá!"

Dịch Huyền nhất thời nhãn tinh sáng lên, câu nói này có ý tứ gì? Có ý tứ gì? Không ngừng quanh quẩn, sau đó bị Dịch Huyền cái kia siêu việt không gian, siêu việt thời gian đầu không ngừng não bổ.

Cuối cùng tất cả suy nghĩ hóa thành một câu, "Hệ thống! Ta không phải cương thi? ..."

Hệ thống không có trả lời Dịch Huyền, tiếp tục trầm mặc, tựa hồ cũng không muốn loại này đầu dung lượng cực lớn người vì ngu.

Nhưng là Dịch Huyền nhưng không có cảm thấy lãnh đạm, "Hệ thống đại gia nguoi, làm sao không nói sớm! Chạy không ta nhiều như vậy nước mắt, phổi của ta. . . Phi phi a! Ta cái kia yếu ớt trái tim nhỏ, nguoi thể nào? A! Hệ thống, nguoi phải bồi thường..."

"Hệ thống ngươi đây là nghiền ép tình cảm của ta ngươi có biết hay không?"

(tác giả: Không thể nhìn được nữa! Con mắt cũng không thể thấy, còn nước mắt, tại sao không nói ngươi còn chảy nước miếng?)

(Dịch Huyền: Ngọa tào, tác giả đây không phải ngươi giờ trò quỷ ta theo họ ngươi...)

Ngân hạnh vạn hạnh, không có chính mình tưởng tượng bên trong bết bát như vậy, sau đó nhớ ra cái gì đó, "Hệ thống, ta làm sao không động được?"

Dịch Huyền hỏi sự nghi ngờ này, đã không có đổi thành cương thi, như vậy vì cái gì thân thể không động được?

Hệ thống không có đang trả lời, sau đó Dịch Huyền cảm thấy bốn phía truyền đến một trận thanh thúy tiếng tách tách, sau đó cảm giác một tia sáng xuyên thấu qua một đầu khe hẹp chiếu xạ qua đến, xuyên thấu qua mí mắt, một chút xiu hào quang nhỏ yếu khiến cho Dịch Huyền mở to mắt.

Còn tốt lần này con mắt coi như nghe lời, ánh mắt bởi vì đột nhiên quang mang có chút co rút lại.

Lập tức bốn phía vỡ vụn âm thanh càng ngày càng chói tai.

Răng rắc, răng rắc...

"Ngọa tào, đây là cái gì quỷ?"

Dịch Huyền con mắt treo lên tròn vo, lập tức cảm thấy thân thể, lập tức không chút do dự vừa dùng lực, vỡ vụn thanh âm càng thêm kịch liệt.

Cuối cùng Dịch Huyền tựa hồ cảm thấy tất cả trở ngại biến mất không thấy gì nữa, loại kia áp lực nặng nề cũng là tiêu tán theo.

Quang mang càng thêm mãnh liệt, đâm Dịch Huyền phải nhắm mắt lại.

Vô ý thức đứng lên, lấy lại tinh thần Dịch Huyền nhìn về phía nơi vừa nãy.

Sau đó một mặt ngọa tào bộ dáng, lập tức chỉ mình, sau đó chỉ vào cái kia một chỗ thạch đầu mảnh vỡ.

Khóe miệng giật một cái, sau đó ở trong lòng não bỏ.

"Hệ thống, ta là thạch đầu đựng tới a? Chẳng lẽ... Ha ha! Ta là Tề Thiên Đại Thánh? Ha ha! Ta đẹp cuộc sống tốt, giai lệ ba ngàn ngàn..." Lập tức Dịch Huyền nhìn về phía mình hai tay, đầu hơi sưng sò, vừa rồi huyền tường một tay lông khỉ?

Vừa rồi huyền tường một thân kim sắc lông khỉ?

Trong nháy mắt phản ứng không kịp, "Không phải Hắc Từ!"

Dịch Huyền trong lòng có chút kỳ quái,

"Vậy ta là cái gì?"

Sau đó cảm thấy một trận mất tự nhiên, giống như câu nói này có chút nghĩa khác, bất quá vẫn là thân thể quan trọng, sau đó một bên hướng hệ thống hỏi thăm, "Hệ thống, thân phận của ta là cái gì? Có thể nói!"

Nhìn xem trắng noãn cánh tay, thậm chí còn có chút non nớt. Có chút nắm vuốt, một loại vô cùng trơn mềm xúc cảm truyền vào Dịch Huyền thần kinh, miệng bên trong lẩm bẩm nói, "Àn! Giống như nữ nhân làn da như thế bóng láng, àn! Co dãn không sai..."

"Chờ một chút!" Dịch Huyền đột nhiên ý thức được không thích hợp, "Ngọa tào! Nữ nhân! Lão tử là nữ nhân?"

Lập tức cuống quýt bên trong nhìn về phía mình hạ thể, muốn cởi quần, lúc này mới phát hiện nguyên lai mình một thân sạch sẽ trơn tru, một thân da thịt trắng noãn dưới ánh mặt trời phản xạ dị dạng hào quang.

Sau đó không để ý vậy mà không có mặc quần áo đáng sợ trạng thái, lập tức ánh mắt rơi ở phía dưới, con mắt co rút lại, khó coi vô cùng.

"Hệ thống đại gia ngươi, đây là có chuyện gì?" Trong đầu hệ thống cái kia thanh âm thân nhiên truyền đến, "Chủ kí sinh không cần nhất kính nhất sợ, không có có cái gì kỳ quái đâu!"

Dịch Huyền khóe mắt hung hăng co lại, sau đó gầm thét lên, "Không có cái gì kỳ quái? Hệ thống ngươi còn muốn mặt không! Ngươi xem, phía dưới không có cái gì!"

Dịch Huyền sắc mặt khó coi như là địa ngục đi ra ác ma, sau đó mở miệng lần nữa, thanh âm lại là một mảnh nhu hòa, tựa như là ánh nắng ấm áp, "Hệ thống! Thật không có cái gì, không phải nữ nhân, cũng không phải nam nhân!"

Cảm giác câu nói này có chút khó chịu, sau đó Dịch Huyền nhìn về phía mình ngực, khóe miệng giật một cái, "Không có ngực!"

Câu nói này làm sao cảm giác là lạ?

Dịch Huyền Tâm bên trong lần nữa hồi ức chi cái gì, sau đó dứt bỏ cái đề tài này.

"A!" Hệ thống một chữ, khiến cho Dịch Huyền buồn bực suy nghĩ muốn thổ huyết không ngừng.

Nhân yêu! Một từ nổi lên, "Hệ thống đại gia nguoi, ta không sẽ biến thành nhân yêu!"

Lần này hệ thống cũng quá hồ! Dịch hoang tưởng muốn đem hệ thống nào đó xỏ xinh lòi ra ngoài, để hệ thống hảo hảo cảm giác khắp nơi là cớ nào ảm áp.

"Không phải!" Hệ thống trả lời.

Dịch Huyền sững sờ, sau đó cảm giác tựa hồ có cái gì tại sau lưng, lập tức một phát bắt được, con mắt trừng thật to, "Ngọa tào, đây là cái gì? Cánh?"

Nuốt một ngụm nước bọt, Dịch Huyền kinh ngạc nói!

Còn có vấn đề tới, đây là ai cánh? Chẳng lẽ nơi này còn có những sinh linh khác? Chẳng lẽ mình muốn trở thành sinh linh kia trong miệng bữa ăn? Lớn như vậy cánh, nó thân thể của chủ nhân kết cục lớn bao nhiêu?

Dịch Huyền không dám tưởng tượng, sau đó có cảm giác không thích hợp, "Làm sao cảm giác có đồ vật gì bắt lấy ta?"

Quay đầu, nhất thời ngẩn người.

"Chiếc cánh này là ta!" Dịch Huyền kém chút không có cắn một cái vào đầu lưỡi, mà sau đó một tự vận, đến một Tiêu Dao khoái hoạt.

Từ đó hệ thống cái gì không có quan hệ gì với hắn.

"Vậy ta là cái gì?"

Hệ thống thanh âm truyền đến, "Đã vì chủ kí sinh lựa chọn thân phận, Thiên sứ!"

Dịch Huyền đến hệ thống thanh âm, lúc này mới buông lỏng, lập tức hỏi, tùy tiện loay hoay trong tay cái kia mềm mại cánh, có một loại rất nhỏ tê dại.

Đây chính là Thiên sứ a! Trong truyền thuyết phương tây cái kia cái gì? Dù sao liền là Dịch Huyền trước kia nhìn thấy những người chim kia, phi phi, nghĩ tới đây Dịch Huyền lấy lại tinh thần, hiện thể nhưng là điều nhân a! Phi phi! Là thiên sứ!

Dứt bỏ ý nghĩ này, lập tức Dịch Huyền sắc mặt lần nữa khó coi, giận dữ mắng mỏ hệ thống.

"Hệ thống nguoi tuyệt đối là cố ý! Vì cái gì phía dưới trống không! Không có cái gì! Thật không có cái gì a!"

Trần trụi Dịch Huyền ở trong lòng gào thét, ánh mắt lại là nhìn xem phía dưới một trận mặc niệm.

Không sai, phía dưới không có cái gì, trống rỗng, bốn phía da thịt tuyết trắng, giống như cái kia cửu thiên Thánh tuyết.

"Bất nam bất nữ!" Dịch Huyền không khỏi nghĩ đến, "Nhân yêu sao? Cũng không tính!"

Dịch Huyền con mắt run rẩy càng thêm lợi hại!

Hệ thống thanh âm giống như cửu thiên mà đến, nhưng là Dịch Huyền căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng, hệ thống, thật quá phản trang bức, trong lòng tựa hồ nổi lên một tia cảm giác khác thường.

Sau đó giật mình, ta nhỏ vào! Ta phản ghen ghét? Làm sao có thể?

"Chủ kí sinh hiểu rõ Thiên sứ sao?"

Dịch Huyền bĩu môi, "Trên TV không phải thường xuyên xem sao? Nguoi nói ta không hiểu rõ?"

Trong lòng lại là đang nghĩ đến, ta hiểu rõ cái chim nha! Cái kia chút đều một đám tạp mao, phi phi, giống như hiện ta thể nhưng là điều nhân a! Phi phi, là thiên sứ!

Hệ thống tựa hồ xem thấu hết thảy, cũng không nói ra, "Thiên sứ, nói chung là không có nhân loại như vậy quan, đó là bởi vì..."

Mất thấy hệ thống gia hỏa này lại muốn nói đến cửu thiên chi thượng, cái kia tư thế tựa hồ cả ngày đều nói không hết giống như, Dịch Huyền vội vàng kêu dừng, "Nói tiếng nguoi!"

Lập tức nghĩ đến, hệ thống là nguoi sao?

Khóe miệng giật một cái.

Lập tức Dịch Huyền hiểu rõ đến Thiên sứ vật này, sau đó nhìn về phía cái kia một đồng đất đá.

Góc 45 độ xem trời, "Hệ thống, ta biết Thiên sứ là thế nào tới!"

Một bộ cao cao tại thượng bộ dáng, con mắt có chút co rụt lại, tựa hồ khám phá hết thấy, khóe miệng có chút câu lên!

Một chi đồng kia thạch đầu mảnh vỡ, "Thiên sứ liền là như là Hầu ca như vậy, trong viên đá đựng tới!"

Hệ thống: ...

Sau đó Dịch Huyền tựa hồ phi thường đắc ý, nhưng là trong nháy mắt thay đổi một sắc mặt, "Ai! Khó trách khó trách, nguyên lai Thiên sứ bọn gia hỏa này đều là lưu thủ nhi đồng, khụ khụ! Nguyên lai bọn họ đều là một đám không có cha mẹ người đáng thương a!"

"Ai! Ai..."

Dịch Huyền đắm ngực, tựa hồ phi thường khó chịu, một loại tên là "Trách trời thương dân" khí thế tự nhiên sinh ra, khóe miệng lại là khẽ cong!

Hệ thống:...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5 : 1 Cấp Quyền Hạn .

Sau đó Dịch Huyền ý thức được một vấn đề, "Ta sát!"

Ánh mắt nhìn trần trụi không muốn không muốn thân thể, xem ra hẳn là mười lăm mười sáu tuổi lớn như vậy.

"Yếu ớt hỏi một câu, hệ thống ngươi có quần áo sao?"

Dịch Huyền mở miệng, sắc mặt như là chín quả hồng, không! Là Hầu Tử cái mông!

Hệ thống: ...

Tranh thủ thời gian dùng cánh đem thân thể của mình che đậy, sau đó nhìn bốn phía.

"Ông trời của ta, đây là nơi nào?"

"Không thể nào! Hệ thống ngươi lừa ta, nơi này cao như vậy! Còn có nơi này chuyện gì xảy ra? Không phải là hệ thống ngươi cố ý đưa nó chế thành như vậy đi!"

Dịch Huyền nhìn xem bốn phía chỉ có mấy chục mét vuông đỉnh núi, còn có dưới đỉnh núi một đám mây sương mù, răng đang run rẩy!

Hệ thống gia hỏa này tuyệt đối quá hồ, gọi mình làm sao a!

Với lại trọng yếu nhất chính là, phía dưới vách núi dốc đứng không muốn không muốn, liền xem như leo núi cao thủ cũng khó có thể đi xuống đi!

Trong lòng đem hệ thống gia hỏa này nắn một cầu huyết lâm đầu.

Bất quá còn tốt bốn phía không có những người khác, theo sau chính là bữu môi, cao như vậy địa phương sẽ có người không muốn sống bò lên sao? Với lại bò tới làm gì nha! Xem mặt trời mọc? Đùng đùng, đây chính là muốn chết người nha!

"Ân!" Dịch Huyền nhìn trái qua, "Ông trời của ta, mặt trời này! Thật sáng, thế nhưng là. . . Con mắt của ta đau quá..."

Sau đó lấy lại tinh thần, có chút lạnh mình nhìn bốn phía năm một mảnh sương trắng, phía dưới không biết cao bao nhiêu, đừng nói người, liền xem như

một con kiến quẳng xuống cũng sẽ không có cái gì tốt kết quả?

Hệ thống gia hỏa này thật sự là không hổ chết ta là không cam lòng!

Đúng, hiện ta còn thân thể trần truồng! Nghĩ tới đây sắc mặt lần nữa khó coi xuống tới. Trong lòng nghĩ, cái khác chủ kí sinh không phải một nước Vương Tử, liền là một vị nào đó Vương gia cháu trai, lại không dễ làm bộ y phục mặc một chút cũng có thể đi?

Lại nhìn hần? Dịch Huyền ở trong lòng gào thét!

Ta hệ thống có thể là mọi người hệ thống!

Người nói hổ không hổ, chủ kí sinh ngay cả một bộ y phục đều không có, cái hệ thống này đến cùng là cỡ nào là nghèo bức?

Dịch Huyền ngưỡng vọng trời xanh, "Nghiep churong nha!"

Sau đó hệ thống thanh âm không đúng lúc truyền đến, "Chủ kí sinh, không có quần áo!"

Quả nhiên! Dịch Huyền khoe miệng hung hăng co lại!

Liền muốn hung hăng khinh bỉ hệ thống gia hỏa này, sau đó hệ thống thanh âm kềm chút không để cho hần ngánh sinh sinh cho nghẹn chết.

"Bất quá trong hệ thống tiểu thương cửa hàng, chủ kí sinh có thể tự hành xem xét!"

Dịch Huyền thật lâu không cách nào bình tĩnh, "Hệ thống người tuyệt đối là cô ý! Tuyệt đối là..."

Đem đối hệ thống tràn đầy tình hoài đề xuống, sau đó cảm thấy thân thể cũng lạnh!

"Suýt nữa quên mất nơi này chính là độ cao so với mặt biển..." Ngánh sinh sinh cho ế trụ, sau đó nhìn chung quanh, tựa hồ muốn đạt được nơi này kết cục cao bao nhiêu, "Ngoại tào! Thật là lạnh!"

Một thanh kéo trải qua sau lưng cánh, màu trắng cánh nhìn dị thường thánh khiết, khiến người có một loại thư thái cảm giác.

Bất quá so với loại kia nhằm chán cảm giác, Dịch Huyền vẫn cảm thấy cánh mang cho hần ấm áp mới là thật.

Lập tức ở trong lòng hô to, "Cái kia cái gì, hệ thống cái kia cái gọi là tiểu thương cửa hàng ở đâu?"

Hần một đạo ý thức bị lực lượng nào đó dẫn dắt, lập tức tiến vào một màn ánh sáng. Một đạo cự đại giao diện phản chiếu đồng tử chỗ sâu, phía trên lít nha lít nhít một đồng lớn phù văn.

Đương nhiên, nhìn thấy phía trên cái kia rỗng bay phượng múa vô hạn thân phận thay vào hệ thống lúc, Dịch Huyền khoe mắt hung hăng co lại, hệ thống!

Sau đó nhìn xem phía dưới còn có một hàng chữ, không khỏi thì thầm, "Vô hạn cửa hàng!"

Nhưng là, Dịch Huyền nhìn xem giao diện tròn mắt hốc mồm, "Hệ thống! Người xác định không phải đang chơi ta?"

Một mặt ngoại tào biểu lộ, giờ phút này Dịch Huyền trong lòng là sụp đổ, phía trên cái gì không có! Ân! Ngoại trừ cái kia lít nha lít nhít không biết cái quý gì ký hiệu, nhưng là hệ thống người xác định không phải ngoài hành tinh văn?

Biểu thị ta xem không hiểu a!

Hệ thống thanh âm truyền đến, vẫn là như vậy khoan thai, "Chủ kí sinh xin điểm kích giao diện!"

Ấn mở giao diện, Nhất thời giao diện truyền đến từng đợt mãnh liệt là quang mang, đâm Dịch Huyền con mắt rằm rằm rơi lệ, "Hệ thống đại gia người..."

Sau đó Dịch Huyền thanh âm lần nữa truyền đến, một tòa cự đại là trong không gian không ngừng quanh quẩn, "Hệ thống, người xác định con này là tiểu thương cửa hàng? Mà không phải một tòa thế giới?"

Dịch Huyền tròn mắt hốc mồm nhìn xem một mảnh vô cùng to lớn không gian, khoe miệng khê nhả một cái.

Sau đó đột nhiên tỉnh ngộ, nguyên đến giá trị của mình xem hệ thống quan niệm chênh lệch quá nhiều, đơn giản không cùng một đẳng cấp.

Hệ thống cũng không trả lời chủ kí sinh vấn đề.

Dịch Huyền cũng không có quan hệ thống kết cục cũng không có nghe được thanh âm của mình, sau đó con mắt tỏa sáng, lập tức lại là ngẩn ngơ.

Đó là bị trước mắt vật phẩm kinh trụ, "Đây là cái gì? Hắc khoa kỹ?"

Dịch Huyền đánh giá cái kia đen thui đồ vật, cứ việc nơi này cách rất xa nhau. Hệ thống gia hỏa này không nói những cái khác nhiều lời, nhưng là để cho

người ta đột phá tầm mắt cực hạn một hạng cũng đủ để khinh thường quần hùng.

"Hệ thống đây là cái gì quý? Cảm giác là lạ! Vị nhân huynh kia phát minh?"

Bốn phía yên tĩnh như chết, hệ thống thanh âm cũng không có truyền đến, Dịch Huyền bĩu môi, sau đó không để ý tới tự cho mình thanh cao hệ thống trong lòng có chút buồn bực thôi.

"A!" Dịch Huyền ánh mắt nhìn chăm chú một nơi, chỉ gặp nơi đó tựa hồ một thế giới nhỏ mặt, có ánh sáng không ngừng lấp lóe.

"Hồi đoái điểm ba trăm!" Dịch Huyền sùng sốt, sau đó Dịch Huyền không đang tự hỏi hồi đoái điểm là cái gì, có vấn đề liên mở hỏi, hệ thống gia hỏa này biết là nhiều nữa! Lại Dịch Huyền cũng là nhìn thấy hệ thống gia hỏa này rảnh đến hoang, nhất định phải cho nó tìm một chút việc vui.

Nghĩ đi nghĩ lại, Dịch Huyền cũng không có quên chính sự, "Hệ thống! Hồi đoái điểm là cái gì a!"

Hệ thống lần này cũng không có chứa cao lạnh, "Hồi đoái điểm, hệ thống trong cửa hàng một loại lưu thông tiền tệ, đối với các người thế giới tiền, Q tệ, tiền giấy..."

Dịch Huyền ngây cả người, sau đó kịp phản ứng, nguyên lai thì tương đương với sử dụng tiền tài mà!

Lập tức tựa hồ nghĩ tới điều gì, vội vàng nói, "Cái kia! Hệ thống a! Ta còn có bao nhiêu hồi đoái điểm?"

Cảm giác là lạ, luôn cảm thấy câu nói này có vấn đề.

Hệ thống thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh không có hồi đoái điểm!"

Dịch Huyền nhưng trong lòng thì không có cảm giác gì, sau đó mở miệng lần nữa, "Hệ thống, người không thể ý tứ ý tứ một điểm? Cho một tân thủ gói quà lớn thôi!"

Dịch Huyền ở trong lòng suy nghĩ hệ thống kết cục sẽ cho cái gì, hồi đoái điểm không cần quá nhiều, tùy tiện 1 triệu liền có thể, còn có... . .

Nghĩ đi nghĩ lại, Dịch Huyền bắt đầu chảy ra một đồng lớn nước bọt.

Hệ thống thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh, bốn hệ thống không có cái mới tay gói quà lớn, hết thấy đều cần chủ kí sinh tự miễn, hệ thống tới một mức độ nào đó phụ trợ chủ kí sinh, mời chủ kí sinh nhận biết mình thân phận, hệ thống không phải chủ kí sinh nô bộc, cũng không phải cái gì kim khố... . .!"

Dịch Huyền có chút không biết làm sao, vừa rồi chỗ huyền tường hết thấy như là bọt nước vỡ vụn, nghe hệ thống lú lo không ngừng lời nói, khoe miệng không ngừng còm!

"Hệ thống người cái tên này không theo lẽ thường ra bài!"

Quả nhiên ta được đến chính là một mọi người hệ thống!

"Đến!" Dịch Huyền khoe miệng co giật càng thêm lợi hại, lập tức ánh mắt nhìn về phía phía trước, hướng về càng thêm nơi xa xôi nhìn ra xa, "Ngọa tào, hệ thống người đánh gạch men sao? Làm sao những vật kia thấy không rõ?"

Hệ thống thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh, những điều kia trong cửa hàng so sánh là cao cấp vật phẩm, hoàn toàn không phải hướng về chủ kí sinh có thể tiếp xúc, với lại đối với chủ kí sinh cũng không có tác dụng gì, sẽ chỉ làm chủ kí sinh mê thất tâm trí, như thế hệ thống chỉ có thể thoát ly chủ kí sinh!"

Dịch Huyền minh bạch, tuyệt đối là một mọi người hệ thống!

Sau đó hệ thống nhất rồi nói ra, "Còn có, nếu hệ thống thoát ly chủ kí sinh, hệ thống đem đối chủ kí sinh tiến hành gạt bỏ! linh hồn đến Chân Linh,... . ."

Dịch Huyền rung mình một cái, "Ngọa tào! Hệ thống người đang uy hiếp ta sao? !"

Dịch Huyền trực tiếp chửi ầm lên.

"Chủ kí sinh, đây không phải uy hiếp, mà là sự thật, nếu chủ kí sinh đạt tới hệ thống hạn cuối, hệ thống có quyền gạt bỏ chủ kí sinh, một lần nữa tìm kiếm chủ kí sinh!"

Đến! còn không phải uy hiếp? Ta liền cùng hệ thống người họ!

Lắc lắc đầu, Dịch Huyền cảm thấy một loại áp lực. Xem ra tương lai là sinh hoạt tuyệt đối không dễ chịu, bên trên có hệ thống thanh này siêu cấp to lớn đại sơn áp chế, phía dưới cũng không biết vẫn sẽ hay không có âm u địa ngục chờ lấy hắn, đến! Ca liền là một số khổ người!

"Hệ thống ta không làm!"

"Có thể!" Hệ thống thanh âm truyền đến.

Dịch Huyền vui, vừa muốn nói điều gì, hệ thống thanh âm truyền đến, vẫn là như vậy mờ mịt, nhưng là như là một chậu nước lạnh đổ vào Dịch Huyền đỉnh đầu!

"Nếu chủ kí sinh lựa chọn thoát ly hệ thống, hệ thống sẽ gạt bỏ chủ kí sinh! Chủ kí sinh phải chăng thoát ly chủ kí sinh? Chủ kí sinh có ba giây trả lời, vượt qua thời gian bên ngoài mặc định của hệ thống chủ kí sinh lựa chọn thoát ly hệ thống, đếm ngược thì bắt đầu! Ba... . ."

Dịch Huyền cảm giác ngày chó! Không! Bị chó cho điểm ô!

Âm thầm chửi mắng hệ thống thật mẹ nó không phải thứ gì, vậy mà cùng hán chơi một bộ này!

Còn đếm ngược thì? Hệ thống mẹ nguoi biết không?

Bất quá còn không có đội Dịch Huyền tiếp tục đầu đen rau muống, hệ thống gia hỏa này đã đếm tới hai!

"Hệ thống đại gia nguoi! Hệ thống ta làm sao có thể thoát ly hệ thống? Tuyệt đối là nguoi nghe lầm!" Dịch Huyền hô lớn, thanh âm kinh thiên địa khiếp quỷ thần, như là sóng lớn mãnh liệt.

Dịch Huyền chỉ muốn nói, hệ thống nguoi không phải là một món đồ!

Đem tất cả mọi thứ rầu rĩ không vui hóa thành thanh âm hải dương phát tiết ra ngoài, Dịch Huyền cảm giác dễ chịu hơn khá nhiều. Trong lòng cảm thấy còn có thể, sau đó nghĩ đến về sau chịu không được hệ thống cứ làm như vậy!

Hệ thống thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh đã làm ra lựa chọn, đếm ngược thì đình chỉ!"

"Hệ thống triệt để khóa lại chủ kí sinh, mở ra cấp một quyền hạn! Mời chủ kí sinh tự hành xem xét!"

Dịch Huyền...

Tình cảm vừa rồi là... . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6 : Hệ Thống Cửa Hàng , Hồ Hệ Thống .

Dịch Huyền: "Hệ thống nguoi sáo lộ thật rất sâu! Ca biểu thị không chơi nổi!"

Ở trong lòng yên lặng đầu đen rau muống hệ thống gia hỏa này, nhưng là cũng không có mở miệng, ai biết hệ thống gia hỏa này nghĩ như thế nào? Tuyệt đối loại kia trở mặt nhanh không muốn không muốn cái chủng loại kia, thật! Loại này từ thật hán là hình dung cái hệ thống này!

Siêu cấp nhân cách phân liệt!

Lau cái trán không còn ở đỏ mồ hôi, cảm thấy tay đang run rẩy!

Hỗn đản! Vừa rồi quá kinh hiểm, Dịch Huyền biết nếu vượt ra khỏi thời gian, hệ thống gia hỏa này tuyệt đối sẽ quân pháp bắt vị thân, khụ khụ! Tuyệt đối sẽ gạt bỏ hán!

Đây đều là cái gì nha! Dịch Huyền mặc niệm phát hiện hệ thống dưới dâm uy, nằm cũng có thể là trúng đạn! Không! Đó là nhất định sẽ!

Lập tức hệ thống nói tới quyền hạn hấp dẫn Dịch Huyền lực chú ý, "Cái kia cái gì? Quyền hạn ở nơi nào xem xét nha?"

Dịch Huyền biểu thị không biết là hệ thống thần kinh vững chắc, ngay cả quyền hạn xem xét phương thức đều không có nói cho, hay là hán ngay thơ không biết, chuyên đơn giản như vậy còn cần đặt câu hỏi!

Hệ thống du thanh âm thần nhiên truyền đến, "Chủ kí sinh không phải muốn quần áo sao?"

"Đúng!" Cũng vỗ đầu, Dịch Huyền về phần nghĩ đến mục đích, sau đó nhìn về phía cái kia một đồng lớn vật phẩm, có mơ hồ không rõ, có căn bản chính

là một mảnh màu đen bóng ma, còn có tựa như là trong trò chơi không có giải phong nhân vật, màu xám đen, để Dịch Huyền thấy được không biết như thế nào hình dung cảnh tượng như thế này.

Con mắt biến thành không đếm sao, đầu óc choáng váng hỏi thăm hệ thống, "Hệ thống, ta tìm không thấy a!"

Đây là cái gì? Quần áo? Đừng bảo là y phục, liền xem như ngay cả vải thô đều không có tốt a!

Đều là thứ gì nha? Cổ quái kỳ lạ, đương nhiên là có Dịch Huyền vẫn là biết nó giá trị, khiến cho Dịch Huyền Tâm bên trong ngứa một chút.

"Chủ kí sinh cần gì? Hệ thống có thể vì chủ kí sinh liệt kê ra đến!"

"Đến!" Dịch Huyền nghiêng răng nghiêng lợi, "Làm sao không nói sớm!"

Hồi tưởng vừa rồi ngốc không kéo mấy tìm không biết bao lâu, Dịch Huyền khoe miệng co quắp một trận. Hệ thống gia hỏa này thật không là cái gì, biết cũng không nhắc nhở chủ kí sinh, đến! chủ kí sinh thật không có người nào quyền!

Sau đó một trận trời đất quay cuồng, trước mắt vật phẩm biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là một mảnh rực rỡ muôn màu quần áo!

Có muốn rơi lệ xúc động!

"Quần áo!" Dịch Huyền ánh mắt liếc nhìn, cuối cùng muốn món kia nhìn phi thường hoa lệ hiện đại quần áo.

"Hệ thống! Chính là cái này!" Dịch Huyền có chút đắc ý nhìn xem lựa chọn của mình.

Hệ thống thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh không có hỏi đôi điểm, không cách nào hỏi đôi!"

Tựa như là bị một chậu nước lạnh đổ vào, Dịch Huyền ngây dại, lúc này mới nhớ tới hệ thống nói qua không có hỏi đôi điểm chuyện này!

Nhưng có phải hay không chủ yếu nhất, nhất lệnh Dịch Huyền tuyệt đối hồ cha đúng đúng, hệ thống gia hỏa này mình biết rõ mình không có hỏi đôi điểm còn để tự mình lựa chọn, điều này có ý vị gì?

"Hệ thống đại gia người..."

Nhưng là hệ thống cũng không để ý tới Dịch Huyền bất mãn, lập tức nói ra, "Xen vào chủ kí sinh làm gốc hệ thống vị thứ nhất chủ kí sinh, hệ thống quyết định đưa tặng chủ kí sinh hỏi đôi điểm!"

Dịch Huyền nhân tình sáng lên, vội vàng nhìn xem hệ thống, Dịch Huyền cũng không biết hệ thống gia hỏa này ở nơi nào, nghĩ có chút ngốc không kéo mấy.

Lập tức Dịch Huyền chính là nhìn thấy trước mắt một giao diện xuất hiện, phía trên có thân phận của hắn giới thiệu, còn có những vật khác.

Chủ kí sinh: Dịch Huyền

Thân phận: Thánh Thiên Sứ

... ..

Hỏi đôi điểm: 1

"liền không có?" Dịch Huyền không thể tin nhìn xem, sau đó lẩm bẩm nói, "Một điểm hỏi đôi điểm! Hệ thống người thật là khá hào phóng!"

Cẩn rằng nghiêng lợi nhìn xem phía trên là loi tro troi một chữ, Dịch Huyền phi thường phiền muộn, sau đó nhìn xem bốn phía quần áo.

Thượng đẳng tử thanh áo, muốn hỏi đôi điểm 51

... ..

Lại nhìn giao diện là loi tro troi là một chữ, một mặt hệ thống người dừng gạt ta biểu lộ.

"Hệ thống đại gia người! Một điểm hỏi đôi điểm ta có thể mua cái gì nha?"

Thật là, không thể nhìn được nữa!

Lập tức hệ thống tựa hồ biết chủ kí sinh ý nghĩ, trong nháy mắt tất cả quần áo biến mất không thấy gì nữa.

"Đến!" Muốn cho ta mắt không thấy tâm không phiền?

Lập tức con mắt hung hăng co lại, "Ngọa tào! Hệ thống người đi nha!"

Trước mắt một bộ y phục lơ lửng Dịch Huyền phía trước, một bộ màu trắng, thuần trắng! Không có cái khác màu sắc quần áo!

Nghĩ nghĩ, tựa hồ thân hình của hắn, phi phi, thân thể tựa hồ rất đồng bộ.

Lập tức hệ thống mở miệng, "Xen vào chủ kí sinh lần thứ nhất mua sắm cửa hàng vật phẩm, hệ thống vì chủ kí sinh đánh giảm 10%!"

"Đánh giảm 10%! Cũng chính là bộ y phục này giá tiền là mười điểm hối đoái điểm! Hệ thống ta vì nguoi điểm một tán!" Dịch Huyền như thể khen đến, sau đó một mặt quái dị, "Bất quá, hệ thống, vì cái gì không phải ta lựa chọn?"

Hệ thống: "Chủ kí sinh thời gian quan niệm có vấn đề, sẽ chỉ lãng phí không cần thiết thời gian!"

Dịch Huyền đối với hệ thống cảm kích lập tức biến mất không thấy gì nữa, màu đen khuôn mặt, sau đó hệ thống thanh âm lần nữa truyền đến, "Tự động vì chủ kí sinh khấu trừ một điểm hối đoái điểm!"

Các loại Dịch Huyền lấy lại tinh thần, phát hiện giao diện lẻ loi lơ lửng một chữ đã không thấy!

Dịch Huyền: ...

"Ngọa tào! Hệ thống ta lúc nào lựa chọn mua sắm!"

Lập tức hệ thống thanh âm truyền đến : "quần áo đã mặc, mời chủ kí sinh tự hành kiểm tra!"

Dịch Huyền trợn mắt hốc mồm

Miệng há lớn lớn lớn lớn, trong nháy mắt im lặng ngưng nghẹn.

Bất quá lại là không có trước tiên thăm tra, sau đó đối hệ thống nói ra, "Hệ thống ta muốn thăm tra quyền hạn!"

"Chủ kí sinh ấn mở giao diện, sau đó điểm kích góc dưới bên trái! Sau đó xuất hiện ba giao diện, chủ kí sinh điểm kích phía bên phải giao diện góc trên bên phải, chủ kí sinh lại điểm kích... . ."

Dịch Huyền nhất thời á khẩu không trả lời được, sau đó nhìn xuống bạo khởi xúc động, hệ thống xác định không có đang chơi ta?

Cẩn rằng, dựa theo hệ thống nói tới liên tục điểm kích thật nhiều lần, về phần bao nhiêu lần? Dịch Huyền biểu thị không có cái kia lòng dạ thanh thân đi đếm dê!

Nhìn trước mắt cuối cùng giao diện, bởi một thanh không còn ở mờ mờ.

Phía trên rõ ràng lác ắc rất nhiều chữ, có là giới thiệu quyền hạn công năng, có là giới thiệu quyền hạn sử dụng phạm vi, có là...

"Cấp một quyền hạn, chủ kí sinh hệ thống cửa hàng mua sắm thương phẩm thì có thể đánh chín phẩy chín 90% giảm giá! Chủ kí sinh... . ."

Thở ra một hơi, "Quyền hạn thật là một cái tốt!"

Bất quá đánh chín phẩy chín 90% giảm giá, đây cũng quá hồ!

Lập tức hệ thống thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh nếu như cảm thấy phiền phức, có thể đem giới này mặt giá trị đến chủ giao diện bên trong, chủ kí sinh chỉ cần ấn mở chủ giao diện liền có thể trực tiếp xem xét!"

Dịch Huyền: ...

"Giá trị tiền chủ giao diện!" Dịch Huyền nói ra!

TM hệ thống... . .

Sau đó Dịch Huyền cảm thấy hệ thống trong không gian cũng không có cái gì đáng giá chú ý, về phần trong cửa hàng có đồ tốt, Dịch Huyền biểu thị những vật kia cần bản mua không nổi! Bị hệ thống hãm, kém chút trực tiếp chạy trần truồng!

Trực tiếp tới một mặt không thấy tâm không phiền!

Sờ lấy quần áo trên người, trắng như tuyết. Cùng hắn da thịt trắng nõn phi thường xứng đôi.

"Ân! chất liệu, thật sự không tệ! Điểm này hối đoái điểm hoa không lỗ!" Dịch Huyền lẩm bẩm nói.

Bộ y phục này là cổ trang, bất quá Dịch Huyền ngược lại là không có phản đối loại phong cách này.

Với lại ngay cả cánh cũng có thể tự do mở rộng, phía sau quần áo không có đem cánh bao khóa, để nó trần trụi bên ngoài.

Dứt bỏ trong lòng đủ loại, Dịch Huyền đi đến bên vách núi, nhìn xem tựa hồ không nhìn thấy cuối vách núi, khoe miệng giật một cái.

Sau đó đi đến thạch đầu mảnh vỡ bên cạnh, bưng lấy một khối thoát nhìn tương đối lớn mảnh vỡ, sau đó đi đến vách núi bên cạnh, đem ném xuống.

Dịch Huyền từ té nghe lấy, ánh mắt cũng là không nháy mắt nhìn xem phía dưới.

Không có bất kỳ cái gì hồi âm, "Ngọa tào! Thật cao!"

Nhìn không được lui ra phía sau mấy bước, đột nhiên Dịch Huyền nghe được hệ thống cái kia phiêu nhiên như tiên thanh âm, "Nhuộm dân Thiên sứ lực lượng thạch đầu, có thể hồi đoái, hồi đoái giá trị năm trăm ba mươi bốn hồi đoái điểm!"

Hệ thống thanh âm thỉnh thoảng vang lên, Dịch Huyền hơi sững sờ, sau đó ở trong lòng gầm thét!

"Cái gì? Hệ thống ngươi nói cái kia tảng đá vụn giá trị mấy trăm hồi đoái điểm?" Dịch Huyền ngẩn người, ngây ngốc đứng vách núi bên cạnh.

Sau đó sắc mặt lúc trắng lúc xanh, sau đó lại là đen kịt vô cùng!

"Đừng nha! Ta hồi đoái điểm..."

Dịch Huyền âm thanh thê thảm, vang vọng đỉnh núi!

Sau đó nhãn tình sáng lên, còn chưa kịp giận dữ mắng mỏ hệ thống gia hỏa này hổ cha, sau đó nhìn xem bên cạnh còn có thạch đầu mảnh vỡ, lập tức nhãn tình sáng lên.

Vội vàng cầm lấy một khối Tiểu Thạch Đầu mảnh vỡ, liền xem như một khối to lớn vỏ trứng mảnh vỡ, sau đó nảo hải gào thét!

"Hệ thống! Mảnh vụn này giá trị bao nhiêu?"

"Mười một giờ hồi đoái điểm!"

"Hồi đoái! Tranh thủ thời gian cho ta hồi đoái..."

Dịch Huyền cảm giác mình tựa hồ kích động quá mức, vội vàng nói.

Hệ thống thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh, hồi đoái cửa hàng mở ra! Hồi đoái bắt đầu..."

Lập tức trong tay thạch đầu biến mất không thấy gì nữa, đối với cái này Dịch Huyền ngược lại là không có cảm giác gì.

Sau đó con mắt đỏ lên xem trên mặt đất mảnh vỡ, lập tức từng khối cầm lấy.

"Hồi đoái ba điểm hồi đoái điểm!"

"Hồi đoái bảy điểm hồi đoái điểm!"

"Hồi đoái..."

"... . ."

Nhìn xem giao diện bên trên một trăm năm mươi hồi đoái điểm, Dịch Huyền lại là không vui.

Hắn nằm sấp trên vách đá dựng đứng, nhìn xem một mảnh sương trắng, đầm ngực đậm chân, "A! Hệ thống đại gia ngươi, ô ô! Ta hồi đoái điểm a! Hơn năm trăm nha! Ô ô!"

Trong nháy mắt bị vứt bỏ hơn năm trăm hồi đoái điểm, Dịch hoang tưởng muốn thổ huyết, còn có hệ thống này cũng không nhắc nhở, năm trăm hồi đoái điểm nha! Cứ như vậy không có! Không có nha! Năm trăm hồi đoái điểm, có thể mua bao nhiêu đồ tốt a!

Tựa hồ một trái tim vỡ vụn, răng rắc! Răng rắc!

Không ngừng nhúu mày hệ thống gia hỏa này thật là điên rồi, mệnh như thế cứ như vậy khổ?

Mất thấy tới tay hồi đoái điểm, cứ như vậy không có.

Lập tức Dịch Huyền tỉnh táo lại, biến mất không còn nước mắt, đau lòng như óc chạy hướng một khối tảng đá lớn bên cạnh... . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7 : Hệ Thống , Sẽ Chết Người Sao ? .

Vừa đi vừa về cự thạch bên cạnh chuyển động, mắt thấy con mắt càng sáng. Lập tức Dịch Huyền trực tiếp, trong lòng hệ thống câu thông.

"Hệ thống, tăng đá kia làm sao mua?"

Trong lòng đánh lấy tính toán, nghĩ thầm lớn như thế thạch đầu tối thiểu nhất cũng muốn một ngàn hồi đoái điểm!

Một ngàn hồi đoái điểm a! Ngẫm lại đã cảm thấy kích động, khoe miệng không khỏi nổi lên mỉm cười, vừa rồi thất lạc sớm đã bị hấn ném đến lên chín tầng mây.

Lập tức Dịch Huyền trong nháy mắt rơi xuống đáy cốc.

"Phổ thông thạch đầu, giá trị 0. 0000 001 hồi đoái điểm, chủ kí sinh phải chăng hồi đoái? Hồi đoái mời chủ kí sinh đem hồi đoái vật phẩm giờ lên!"

Hệ thống thanh âm như là Cửu Thiên lạc lồi, trực tiếp đem Dịch Huyền cái kia một chút xiu tiểu tâm tư oanh đến vực sâu không đáy!

Dịch Huyền nuốt một ngụm nước bọt, sau đó một mặt ghét bỏ mà nhìn xem thạch đầu, hận không thể một cước đem thạch đầu đá văng ra.

Trong lòng cuồng hồng, TM thiệt nhiều số 0!

Dịch Huyền giờ phút này thiếu nhất chính là cái gì? Nhất muốn có được đúng đúng cái gì? Hồi đoái điểm tuyệt đối là trong đó số một! Chỉ cần có hồi đoái điểm, còn ngại sinh sống không đủ thoải mái?

Thế nhưng là. . . Dịch Huyền trong đầu quanh quẩn thật nhiều số không, hơn nữa còn là mang một ít phía sau. Một hồi đoái điểm đều không đủ hấn nhét kê răng! Mẹ nó, rút lại nhiều như vậy, ta thắng thần găm vô cây còn chưa hết chút!

Đừng nói nuôi sống, liền là một con kiến đánh giá cũng phải bị chết đói!

Sau đó Dịch Huyền lại là thoải mái, cũng đúng, vừa rồi hệ thống thế nhưng là nói phổ thông thạch đầu. Cùng lúc trước loại kia thạch đầu mảnh vỡ hoàn toàn không phải một khái niệm, Dịch Huyền làm như vậy một cái là tùy ý mà vì đó.

Vạn nhất thật có thể? Người lười không phải nói, mộng muốn có, vạn nhất thực hiện?

Lại nói, giờ phút này tựa như là Dịch Huyền hạ quyết tâm đôi, còn có một vấn đề bày ở phía trước. Nhìn xem tay chân lèo khèo, đoán chừng ven đường tùy tiện bẻ gãy một gốc cây nhánh đều so với muốn thô!

Phiền muộn hồi lâu, sau đó Dịch Huyền lúc này mới lên tiếng hỏi.

"Hệ thống, đây là một thế giới như thế nào?"

Lại nói giáng lâm cái thế giới này thời gian cũng không phải một lát, Dịch Huyền bị ai phát hiện sự chú ý của mình toàn bộ bị hệ thống gia hỏa này câu dẫn đi!

Hệ thống thanh âm truyền đến, không biết có phải hay không là ảo giác, Dịch Huyền cảm giác hệ thống thanh âm tựa hồ mang theo một loại trẻ nhỏ dễ dạy ý vị.

"Chủ kí sinh, nơi này là hệ thống đặc biệt vì chủ kí sinh lựa chọn thế giới, làm ăn ngủ chủ tâm thù thế giới, nơi này có thể chia làm trung vũ thế giới! Cũng chính là có tiên thiên trở lên cao thủ tồn ở thế giới, mà trong lúc đó hệ thống đem không chừng thì cho chủ kí sinh tuyên bố nhiệm vụ, chủ kí sinh chỉ phải hoàn thành hệ thống ban bố nhiệm vụ, liền có thể thu hoạch được một phần thần bí ban thưởng!"

"Bất quá chủ kí sinh nếu như chưa hoàn thành nhiệm vụ, hệ thống sắp mở ra địa ngục thức thí luyện, đem chủ kí sinh mang đến một đầu cửu tử nhất sinh thí luyện con đường!"

Nghe đến đó, Dịch Huyền mặt mũi tràn đầy khổ bức, "Hệ thống! Ta liền hỏi một câu, cái kia cái gọi là nhiệm vụ khó sao? Nếu như khó hệ thống xin giúp ta hạ xuống độ khó, không được nữa, hệ thống ngươi cũng đừng đưa ta cái gì thí luyện con đường! Ta không có ở đây, hệ thống ngươi lẻ loi trợ trợ một hệ thống, ta không yên lòng... . . ."

Hệ thống: ...

Một thanh nước mũi một thanh nước mắt, Dịch Huyền nghiêng nhìn lên trời không, lấy tay đỡ ngạch, một mặt bị thống biểu lộ.

Hệ thống mờ mịt thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh không cần phải lo lắng, hệ thống ban bố nhiệm vụ đều chủ kí sinh phạm vi năng lực, sẽ không vượt qua tình huống thực tế, điểm ấy chủ kí sinh có thể yên tâm!"

Dịch Huyền cuối cùng buông lỏng một hơi, sợ nhất hệ thống gia hỏa này đem giết hết bên trong, như thế sống nhờ hệ thống Dịch Huyền nhưng muốn thăm!

Lần nữa hệ thống thanh âm kia truyền đến, khiến cho Dịch Huyền toàn thân căng cứng, xem ra hệ thống gia hỏa này đối với Dịch Huyền Âm ảnh không nhỏ a!

"Còn có, bởi vì đây là tân thủ nhiệm vụ, cho nên nhiệm vụ chỉ có ba! Mỗi một cái nhiệm vụ đều có đơn độc ban thưởng, cuối cùng còn có thần bí ban thưởng!"

Dịch Huyền nghe được có chỗ tốt, nhất thời tâm không run lên, ngừng lại thì cảm giác thần thanh khí sảng.

"Nhiệm vụ ban thưởng là cái gì?"

"Chủ kí sinh nhiệm vụ ngẫu nhiên, chỉ cần đừng phải thỏa mãn điều kiện hoàn cảnh, hệ thống đem tự động vì chủ kí sinh an bài nhiệm vụ, cho nên ban thưởng cũng là ngẫu nhiên!"

"Cái thế giới này chủ kí sinh trước kia thế giới cũng được xưng là Tiểu Ngạo Giang Hồ!"

Dịch Huyền nhận tình sáng lên, sau đó không kịp chờ đợi muốn tiếp xúc cái thế giới này.

Lập tức đi tới vách núi bên cạnh, tâm kinh đảm chiến nhìn xem cái kia nhìn không thấy đáy vách đá. "Hệ thống, người đem ta bắt đến nơi đây, ta làm sao a!"

Một mặt đáng chết Dịch Huyền đối hệ thống chất vấn.

Hệ thống có chút thanh âm khinh bỉ truyền đến, "Chủ kí sinh là thiên sứ!"

Trong nháy mắt Dịch Huyền mới phản ứng được, có chút lúng túng quay đầu nhìn một chút cái kia một đôi tuyết trắng cánh, một hai cánh vô tội lung lay.

"Ngạo tào! Suýt nữa quên mất, lão tử hiện nhưng là thiên sứ a! Thiên sứ a! Người có biết hay không Thiên sứ thế nhưng là biết bay!"

Dịch Huyền ánh mắt không đang sợ hãi, sau đó nhìn về phía cái kia một mảnh sương trắng, khóe miệng có chút câu lên.

Sau đó góc 45 độ nhìn Thương Khung, một bộ ta sớm đã khám phá hết thầy ánh mắt không ngừng liếc nhìn bầu trời.

Trong lòng đang nhanh chóng lướt qua một suy nghĩ, sau đó rơi không lơ máy bay. Nhìn xem những cái kia nhân loại, khinh thường cười một tiếng, lão tử nhưng là thiên sứ, hừ! Mua không nổi vé máy bay đúng không! Ta còn khinh thường!

Lắc lắc sau lưng cánh, Dịch Huyền mặt cao cao tại thượng biểu lộ, tựa hồ cúi xem chúng sinh, bao nhiêu tiền bối không có làm được sự tình, ta hiện có thể kiêu ngạo nói, ta! Dịch Huyền có thể không tá trợ ngoại vật trên không trung bay lượn!

Lấy lại tinh thần, nhìn xem hư không cảm thụ một mặt lửa nóng.

"Thân yêu bầu trời, ta tới..."

Sau đó Dịch Huyền nghĩ vô phản cổ, tiêu sái tới cực điểm, cao cao trên vách núi nhảy xuống!

Không biết cao bao nhiêu trên không trung, một bóng người cực tốc lướt qua từng mảnh từng mảnh mây mù, sau đó hướng về mặt đất mà!

Người này liền là nhảy núi Dịch Huyền!

Không trung, Dịch Huyền Tâm bên trong đối hệ thống hỏi, "Hệ thống! Người ở đâu?"

"Ân!" Hệ thống đáp lại một câu.

"Hệ thống ta có một vấn đề muốn người giải thích nghi hoặc!"

Hệ thống lần này kỳ tích không có giả thanh cao, "Vấn đề gì?"

Dịch Huyền nhìn xem phía dưới, vẫn là không có cuối cùng.

"Hệ thống người nói từ nơi này rớt xuống có thể hay không chết?"

Tựa hồ là một phi thường vô não vấn đề, nhưng là kì quái, hệ thống cái kia mờ mịt như tiên thanh âm truyền đến, "Phản!"

Dịch Huyền nhẹ gật đầu, sau đó trong hư không Dịch Huyền trong chớp lát liền biến sắc!

"Hệ thống! Cứu mạng..." Còn chưa kịp mở miệng, một luồng gió lốc rớt trong cửa vào, khiến cho thanh âm im bất mà dừng, "Hệ thống... Cứu mạng... Ta... Sẽ không... Bay..."

Không ngừng có tiếng la khóc chữ cừ thiên truyền đến, đó là Dịch Huyền điên cuồng tiếng hò hét!

Hệ thống: ...

Sau lưng cánh muốn bay nhảy mấy lần, sau đó bị kinh ngạc mà đến cuồng phong đánh ra đến sau lưng, sau đó liền không có động tĩnh.

Dịch Huyền tâm bên trong vạn con Thần Thú bước qua, mặc dù thân phận đã thay vào, nhưng là làm người cái kia một đoạn từ vong lại là bảo lưu lại đến, cái này vốn là không có cái gì, nhưng là, sai lầm sai ở chỗ này, bởi vì vì suy tư của người vẫn còn, mặc dù trước đó đi đường cái gì không có vấn đề. Nhưng là hiện tại vấn đề tới, nhân loại cùng thiên sứ chênh lệch là cái gì?

Phía sau nhiều một hai cánh, mà cánh nhưng là nhân loại không có, cho nên đại biểu cái gì? Đại biểu lấy nhân loại tư duy nó không chế một Thiên sứ thân thể là ngu xuẩn cỡ nào, mà có đại biểu cái gì? Đại biểu Dịch Huyền phải xui xẻo!

Cực tốc phong không ngừng thổi mạnh mặt của hắn, mái tóc dài vàng óng bị gió thổi thổi, tựa như là một sợi tơ mạng.

Dịch Huyền trong miệng đều là phong, khiến cho gương mặt của hắn hai bên nâng lên đến.

Mí mắt xoay loạn.

Miệng bên trong không ngừng truyền đến tiếng kêu rên!

Thiên sứ! Là biết bay! Dịch Huyền dám cam đoan nếu ai đề cập với hắn cùng, cam đoan một đám không đập chết hắn!

Sau đó mắt tối sầm lại, lập tức hệ thống cái kia lãnh đạm thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh mời về sau quyết định làm một chuyện nào đó lúc, trước tiên nghĩ khả năng chuyện phát sinh!"

Lập tức Dịch Huyền chính là cảm thấy thân thể không bị khống chế, mà hậu thân sau cánh tựa hồ đạt được vô hạn nguồn điện, trong nháy mắt bạo phát!

Phi tốc hạ xuống thân thể hướng về nơi xa bay, sau lưng tuyết trắng cánh của Thiên sứ không ngừng đánh ra hư không, khiến cho không trung truyền đến từng đợt rất nhỏ rung động âm thanh.

Dịch Huyền giờ phút này vậy mà thất thần, sau đó một mặt không thể tin nói ra, "Hệ thống người có thể khống chế thân thể của ta?"

Chuyện gì xảy ra? Hệ thống gia hỏa này còn có thể khống chế thân thể của mình, vẫn là không có đi qua hắn đồng ý tình huống dưới!

Điều này có ý vị gì? Dịch Huyền không dám tưởng tượng!

Hệ thống có chút lãnh đạm thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh không cần kinh ngạc, chủ kí sinh quyền hạn đạt tới cấp ba lúc, hệ thống muốn chia sẻ quyền khống chế thân thể liền cần đi qua chủ kí sinh đồng ý, chủ kí sinh cũng không cần phải lo lắng hệ thống có động cơ gì, hệ thống vĩnh viễn sẽ không đối chủ kí sinh bất lợi!"

Ngoài ý muốn lần này hệ thống giải thích nhiều như vậy.

Bất quá Dịch Huyền sau khi nghe được thở dài một hơi, còn tốt, mặc dù hệ thống gia hỏa này có chút làm cho người khó chịu, nhưng là tin dự vẫn là đáng tin.

Lập tức đối với quyền hạn càng thêm khát vọng, dù sao ai cũng không hy vọng thân thể vô duyên vô cớ bị người khác khống chế, dù là người là người thân cận nhất, hơn nữa còn là không có đi qua đối phương đồng ý tình huống dưới.

Buông lỏng một hơi, sau đó đối với hệ thống loại này tồn cũng là có hiểu rõ nhất định, nói tóm lại hệ thống đối với hắn cũng không tệ lắm, liền là một số thời khắc quá hồ cha.

"Chủ kí sinh mời cảm ngộ thân thể bay lượn kỳ xảo, chỉ có một lần cơ hội!"

"Àn!" Dịch Huyền kịp phản ứng, sau đó... . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8 : Thiên Sứ ? Sự Quang Hợp ? /

Lập tức Dịch Huyền cảm thấy một trận không thể tưởng tượng nổi, mặc dù thân thể bị hệ thống khống chế, nhưng là đối với thân thể cảm giác lại là còn. Cũng không như trong tưởng tượng bị tước đoạt, mỗi một cái động tác đều bị hấn nhớ lại.

Lập tức Dịch Huyền kịp phản ứng, "A! Trí nhớ của ta!"

Trí nhớ tựa hồ mạnh hơn rất nhiều, mặc dù không dám nói đã gặp qua là không quên được, nhưng là cũng so trước kia tốt quá nhiều.

Mặc dù không biết vì cái gì, nhưng là nghĩ đến đây cũng là người xuyên việt phúc lợi! Liền muốn ý nghĩ kỳ quái, hệ thống không nóng không lạnh thanh âm truyền đến.

"Chủ kí sinh có thời gian thất thần, không nếu muốn muốn thấy thể nào học tập phi hành..."

Dịch Huyền kịp phản ứng, trong nháy mắt thật muốn tự chụp mình một bàn tay, đến lúc nào rồi? Ngươi liền không thể đứng đắn một chút?

Đề xuống trong lòng nghĩ linh tinh.

"Biết, hệ thống..."

Hệ thống cũng không có trả lời Dịch Huyền, mà Dịch Huyền gia hỏa này cũng không quan tâm hệ thống trả lời, tâm thần chìm vào thân thể bên trong, tỉ mỉ cảm thụ được Thiên sứ cổ thân thể này, cảm thụ được cái kia bắp thịt rung động, còn có cái kia thân thể không khí ma sát, còn có Thiên sứ thân thể cái kia như là lưu tuyến phi hành quỹ tích, Dịch Huyền lập tức không dòi mắt nổi.

Hệ thống hấn không có quấy rầy chủ kí sinh cảm ngộ ý tứ, cứ như vậy khống chế thân thể ngao du hư không, như vậy tự do làm cho người hâm mộ, như vậy Tiểu Dao khiến người hướng tới.

Mà theo thời gian trôi qua, hệ thống khống chế dưới thân thể cũng là càng ngày càng tiếp cận mặt đất, đó là một mảnh bình nguyên, bốn phía lè loi tro tro sinh trưởng không cao không thấp cây cối, liền là bị rất nhiều bụi cây bao trùm, nhưng cũng chỉ là một phần nhỏ.

Còn có đại bộ phận địa khu bị cỏ dại bao trùm, nơi này chính là thiên hạ của bọn nó!

Giờ phút này hệ thống đồng tử hào không gọn sóng, biết Dịch Huyền không sai biệt lắm cảm ngộ bên trong tĩnh lại, lập tức thanh âm của hấn chữ Dịch Huyền trong đầu tiếng vọng, "Chủ kí sinh xin chuẩn bị kỹ lưỡng, hệ thống sắp tiếp xúc chủ kí sinh thân thể quyền khống chế, mời chủ kí sinh tự hành hạ xuống!"

Dịch Huyền hơi kinh hãi, sau đó nghe được hệ thống thanh âm, con mắt mở ra, không còn là hệ thống như vậy hào không gọn sóng.

Nhìn xem phía dưới bãi cỏ, còn có cái kia vô biên bình nguyên, Dịch Huyền ngây ngẩn cả người, mà hệ thống thanh âm đã tiếp cận cuối cùng.

Lập tức cảm giác thân thể quyền khống chế trở về, nhìn xem phía dưới còn có rất cao khoảng cách, ước chừng đánh giá một chút, tối thiểu nhất còn có vài chục mét!

Nhưng là lấy tốc độ của hấn, rơi xuống dưới không chết cũng phải tàn phế!

"Hệ thống đừng nha..."

Dịch Huyền muốn cự tuyệt hệ thống, nhưng là đã tới không bằng.

Hệ thống không còn có thanh âm truyền đến, tựa hồ lâm vào yên tĩnh như chết.

Dịch Huyền có chút khủng hoảng mà nhìn xem càng ngày càng gần mặt đất, được rồi, còn tốt không phải mới vừa học uống công, hướng về hấn cảm thấy liền là không nói học phách cái kia một cấp bậc, hấn là cũng không xê xích gì nhiều!

Mà học phách là cái gì? Dịch Huyền chỉ muốn nói, học phách đều là một đám năng lực học tập xâu tạc thiên, cái gì cũng dám đổi tồn!

"Có thân thể cảm giác thực tốt!" Không kịp nghĩ nhiều, lập tức mặt đất càng ngày càng gần, dứt bỏ trong lòng nghĩ linh tinh.

Thân thể một xoay chuyển, sau đó không còn là đầu hướng xuống, sau lưng cánh của Thiên sứ mở ra, nhất thời ở phía dưới hình thành một mảnh bóng râm, không thể không nói hai cánh thật đúng là thật lớn, hợp lại không cảm thấy có cái gì, nhưng là nếu mở ra, đủ để khiến người ghen ghét nhìn trần trối.

Cánh cực tốc lác lác, thân thể dần dần mặt đất song song, sau đó hướng lên trên.

"Phanh!" Một tiếng rất nhỏ rơi xuống đất tiếng vang lên, lập tức thu hồi cánh, Dịch Huyền có chút ngạc nhiên dò xét bốn phía!

"A! Khắp nơi ta trở về..."

Có chút tự kỷ thanh âm quanh quẩn ra.

Lập tức bình phục tâm tình, thật sự là quá kích thích, mấy ngày qua không có một khắc như thế nhẹ nhõm. Không khỏi bị hệ thống tìm tới cửa, còn không hiểu thấu bị xe đụng, ần! Cái đề tài này liền không nói...

Lập tức lại là lâm vào một vùng tăm tối, nganh sinh sinh gào thét không biết dài bao nhiêu thời gian, mà hệ thống gia hỏa này tồn tại càng làm cho Dịch Huyền cảm thấy như có gai ở sau lưng.

Cuối cùng, đập trên dây vô cùng khắp nơi, có một loại trở về trước mặt ôm ấp, Dịch Huyền không khỏi lớn tiếng hô lên trong lòng cái kia tích súc đã lâu phiền muộn.

Lập tức nhìn xem bốn phía, kỳ thật cũng không có cái gì đẹp mắt, vừa rồi ở trên không trung nhìn thấy nhưng so sánh chút còn rộng rãi hơn nhiều.

Sau đó quyết định một cái phương hướng, lập tức sau lưng cánh một tấm, như là che khuất bầu trời. Có chút đánh ra ở giữa, một mảnh nhỏ gió lốc tự nhiên sinh ra, khiến cho trên mặt đất có đại một trận chấp trùng không chừng.

Sau đó Dịch Huyền thân thể đã bốc lên, giống như côn hóa bằng, phía dưới có vô cùng lực lượng khổng lồ đem kéo lên.

Cảm thụ đến từ cánh đánh ra lực lượng, đây hết thảy đều trong lòng bàn tay của hắn, trước đó học quả nhiên hữu dụng, cũng đúng, kỳ thật đối với Thiên sứ mà nói, phi hành thật không khó.

Mặc dù Dịch Huyền vẫn như cũ giữ vững nhân loại tư duy, nhưng là thiên sứ thân thể tới một mức độ nào đó cũng có được một chủng tập quán, như là một loại truyền thừa, loại này bay lượn bản tính sẽ không cải biến, Dịch Huyền linh hồn dung hợp, cái này là thân phận thật sự thay vào.

Kỳ thật hệ thống nói tới thân phận thay vào tu chân tu sĩ nói tới đoạt xá nhìn như, nhưng là trong đó nội bộ quỹ tích lại là ngày đêm khác biệt.

Đoạt xá đem Nguyên Anh hoặc là linh hồn nganh sinh sinh cắm vào người khác hoặc là cái khác sinh linh thân thể bên trong, nếu gặp chống cự, liền sẽ đem nguyên chủ nhân linh hồn các loại triệt để thân thể bên trong xóa đi!

Đây là một loại tương đối tàn nhẫn thủ đoạn, vì mình có thể sống, được tuyển chọn sinh linh liền sẽ trở thành nó đồ cưới.

Nhưng là cũng không thể phủ nhận, là sinh linh một loại mệnh được yếu thua, cơ hồ là mỗi một cái thể giới cơ bản pháp tắc.

Mà hệ thống cái gọi là thân phận thay vào càng thêm huyền ảo khó lường, có thể nói nghịch thiên mà đi cũng không đủ, về phần cụ thể trình tự, ngoại trừ hệ thống bên ngoài những người khác hoặc là những sinh linh khác cải biến khó có thể tưởng tượng.

Trọng yếu nhất chính là, đoạt xá thân thể nhưng là có hạn chế, còn có hậu hoạn. Tối thiểu nhất có thể hoàn thành đoạt xá người, nó đoạt xá thân thể tối thiểu nhất muốn xứng đôi.

Mà đoạt xá người xứng đôi thân thể là phi thường thừa thối, tương đối trên thế giới không có có một dạng người, cũng không có sự vật.

Bất quá vẫn là có đồ có thể tìm ra, đoạt xá người hậu đại liền là một cực kỳ tốt lựa chọn. Bởi vì hậu đại truyền thừa tiên tổ, tới một mức độ nào đó tiên tổ là có chỗ tương tự, mà nếu xuất hiện hiện tượng phản tổ, cái kia làm sao có thể nó thân thể phản tiên tổ là thân thể tương tự.

Cho nên phát rồ gia hỏa, vì mình, bọn hắn đã đánh mất nhân tính, đối hậu bối xuất thủ!

Nhưng là hệ thống loại này tồn tại năng lực siêu việt tất cả, một loại tuyệt đối quy tắc sản phẩm, không biết nó tồn tại, cũng không biết nó kết cục tồn tại bao lâu. Có lẽ hệ thống bản thân cũng không có loại này khái niệm, ức vạn năm?

Dịch Huyền loại tình huống này linh hồn cùng thiên sứ thân thể hoàn toàn xứng đôi, như là thân thể này vốn nên thuộc về hắn. cấp độ càng sâu đến xem, Dịch Huyền linh hồn đã không còn là nguyên bản linh hồn bộ dáng, thật sự rõ ràng Thiên sứ!

Hệ thống chi quỹ dị có thể thấy được lóm đóm!

"Ấn!" Bay tại cách đất hơn mười mét không trung, Dịch Huyền cảm giác một loại không giống nhau tự do, hô hấp lấy không khí mới mẻ, là Địa Cầu không có.

"Tựa hồ cái thể giới này liền là Địa Cầu một cái khác phiên bản!" Dịch Huyền suy nghĩ một chút, lập tức bĩu môi, "Trước kia đích thật non xanh nước

biết, mặc dù khả năng không bằng nơi này, nhưng là cũng tốt hơn thời đại kia!"

Dịch Huyền nghĩ như thế đến, theo sau chính là dứt bỏ trong lòng suy nghĩ, quân hấn, dù sao trải qua đều cùng mình không có quan hệ, nghênh đón hấn chính là một mảnh khác rộng lớn thiên địa.

Bất quá loại cảm giác này thật tốt, giờ phút này Dịch Huyền rốt cục cảm nhận được chìm chóc là hạnh phúc dường nào, mặc dù chìm chóc bản thân không cảm thấy, nhưng là lấy nhân loại góc độ suy nghĩ, đối với phi hành thật chính là vô cùng hướng tới.

Giờ phút này Dịch Huyền trở thành từ trước tới nay vị thứ nhất không tá trợ ngoại lực phi hành nhân loại, ngạch, mặc dù hấn giờ phút này có lẽ xưng là Thiên sứ càng thêm phù hợp, nhưng là Dịch Huyền quan tâm sao?

Lướt qua từng mảnh từng mảnh bãi cỏ, còn có từng khóa cây cối.

Dịch Huyền hít mát lại, nhếch miệng lên, lập tức nói một mình, "Ân! Ta giống như quên cái gì?"

Càng nghĩ càng là cảm thấy có gì đó quái lạ, lập tức nhìn về phía mệnh môn bãi cỏ, trong lòng có chút xấu hổ, "Ta dựa vào, trách không được!"

Nuốt một ngụm nước bọt, Dịch Huyền xấu hổ trong đầu hỏi thăm hệ thống, "Khụ khụ, hệ thống a, Hoa Sơn đi như thế nào?"

Hệ thống tựa hồ đã sớm biết, trong tay nắm chắc thắng lợi trong tay, một bộ sớm liền đợi đến chủ kí sinh đáng vẻ, thanh âm ung dung quay lại, "Chủ kí sinh phi hành lộ tuyến phương hướng Hoa Sơn hoàn toàn tương phản!"

Dịch Huyền kém chút một hơi nghẹn chết, toàn thân chấn động, "Hệ thống! Ngươi hấn là nhìn thấy ta đi nhầm phát hiện, tại sao không có nói cho ta biết?"

Hận nghiêng răng, Dịch Huyền hỏi trong lòng nghi hoặc.

Hệ thống trả lời phi thường dứt khoát, "Chủ kí sinh không có hỏi!"

Dịch Huyền kém chút không có lần nữa lão huyết phun lên đến, nhin xuống buồn bực trong lòng, không ngừng khuyên bảo không cần chấp nhậ với hệ thống

Sắc mặt đỏ lên, thay đổi phương hướng, cánh cửa Thiên sứ vô mà xuống, thân thể cực tốc bạo cướp mà!

Dịch Huyền ở trong lòng Âm đạo, "Nhìn xuống! Coi như là xem ngắm phong cảnh..."

Nhưng là nắm đầm lại là vô thanh vô tức nắm, hệ thống gia hỏa này rất đáng hận.

Cứ như vậy, một nén nhang lộ trình xem như uống công, hơn nữa còn có tổn hao thời gian một nén nhang trở lại tại chỗ.

Cho nên ròng rã bị lãng phí hai nén nhang!

Giờ phút này Dịch Huyền sắc mặt chột đỏ bừng, trong lòng thật sâu khinh bỉ hệ thống gia hỏa này, trước đó không phải nói lãng phí thời gian là đáng xấu hổ sao? Hiện? Hệ thống là tư duy thay đổi quá nhanh vẫn là của ta lỗ tai có vấn đề?

Cứ việc nghĩ như vậy, nhưng là cuối cùng không có nói ra, ai biết hệ thống trở mặt so lật sách còn muốn gia hỏa nhanh phản sẽ không giết người diệt khẩu?

Thời gian chậm rãi trôi qua, giờ phút này sáng sớm lấy trải qua, mặt trời treo thật cao Dịch Huyền trên đỉnh đầu. Dịch Huyền nhìn chung quanh, lập tức rơi xuống.

Sau đó kỳ quái hỏi, "Hệ thống, vì cái gì ta cảm giác không thấy đói?"

Sau đó còn không có đợi hệ thống trả lời, lại là hoảng sợ nghĩ đến tính kết cấu cũng không có, như vậy... . .

Không dám suy nghĩ nhiều, con mắt có chút kinh hoảng!

"Đáng chết, hệ thống ngươi sẽ không muốn nói Thiên sứ hệ tiêu hoá đã biến mất?"

Hệ thống vẫn không nói gì, thời khắc này Dịch Huyền lại là không ngừng náo bỏ các loại khả năng tính, cuối cùng đem dọa sợ!

Ngọa tào, Thiên sứ thật mẹ nó đáng sợ!

"Chủ kí sinh suy nghĩ nhiều, Thiên sứ mặc dù là một loại kỳ lạ chủng tộc, nhưng là cũng là cần thức ăn, chỉ bất quá Thiên sứ đồ ăn có thể cùng nhân loại tương tự, nhưng là trọng yếu nhất nơi cung cấp thức ăn liền là ánh nắng!"

Phía trước hấn Thiên sứ không giống hấn trong tưởng tượng như vậy, Dịch Huyền ngừng lại thì thở dài một hơi.

Sau đó nghe được hệ thống câu nói kế tiếp, nhất thời ngây ngẩn cả người, Dịch Huyền giờ phút này có cảm giác quái dị, "Hệ thống! Thiên sứ là thực vật tiến hóa mà đến sao? Người xác định đây không phải sự quang hợp?"

Hệ thống: "Chủ kí sinh không cần đem kiến thức của người tới liên hệ, khác biệt thế giới pháp tắc là không giống nhau, mặc dù cơ bản pháp tắc có chút cùng loại, nhưng là cao cấp pháp tắc liền có khoảng cách, chủ kí sinh trước kia chỗ ở thế giới chủ yếu lấy khoa học kỹ thuật pháp tắc làm chủ... . ."

Dịch Huyền ngu ngơ ngay tại chỗ, nghe hệ thống, cuối cùng thì thảo phun ra một ngụm trọc khí.

Đôi hệ thống nói ra, "Thụ giáo..."

Hệ thống: ...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9 : Trở Thành Thiên Sứ Thời Gian .

Lập tức hệ thống như tiên thanh âm truyền đến, "Thiên sứ, một chủng tộc xưng hô, trong đó còn chia làm rất nhiều phe phái, liền như là chủ kí sinh loại này, vì Thánh Thiên Sứ, tại thiên sứ bên trong cũng là đỉnh tiếm tồn, ừng có tiềm lực rất lớn!"

Nghe đến đó, Dịch Huyền ần mở chủ giao diện, lập tức nhìn thấy phía trên giới thiệu thân phận của mình chủng tộc thân phận.

"A! Thật sự chính là..." Dịch Huyền tò mò đưa ánh mắt rơi xuống trên người mình, sau đó lại là một trận loạn bộp, cuối cùng cũng không có cảm giác địa phương gì đặc biệt.

"Hệ thống, không có cái gì không giống nhau a!"

"Chủ kí sinh chỗ phải biết là mặt ngoài vẫn là bên trong?"

"Ân! Còn có loại này thao tác!" Dịch Huyền ngây ra một lúc, lập tức nói ra "Bên trong là cái gì?"

"Kiểm tra chủ kí sinh quyền hạn thấp, không cách nào trả lời chủ kí sinh vấn đề!"

Dịch Huyền bị giữ lại cổ họng, ngây ngốc lẳng, trong nháy mắt im lặng ngưng nghen, chỉ mình, sau đó lại là chỉ vào một chỗ, không biết như thế nào mở miệng.

Hệ thống người biết không? Dạng này thật không sợ bị người đánh chết?

Dịch Huyền thăm nghĩ xúi quẩy, hệ thống gia hỏa này không xâu một xâu khẩu vị của hắn là không cam lòng sao?

Phiền muộn phi thường, nhưng là vẫn nói ra, khoe miệng không ngừng run rẩy, "Mặt ngoài chính là cái gì?"

"Thánh Thiên Sứ, vừa mới bắt đầu lực lượng muốn xa xa như cùng với những cái khác Thiên sứ, liền như là chủ kí sinh như vậy. Mà Thiên sứ vừa ra đời lực lượng ở cái thế giới này cũng có thể xưng tôn, cho nên Thánh Thiên Sứ xem như trong đó tương đối đặc thù tồn."

Dịch Huyền hắn nơi này, cái khác không có cái gì nghe được, chẳng qua là cảm thấy Thánh Thiên Sứ quá yếu gà, ngay cả phổ thông Thiên sứ cũng không bằng.

"Bất quá! Thánh Thiên Sứ tiềm lực lại không phải cái khác Thiên sứ có thể so sánh với, vừa mới bắt đầu Thánh Thiên Sứ chỉ có một cánh, đối ứng cái thế giới này nhất lưu trở xuống vô giả, mà hai cánh Thánh Thiên Sứ thì là đối với tiên thiên vô giả, ba cánh đối ứng tông sư vô giả..."

Cái gọi là một cánh liền là một đôi cánh, cứ thế mà suy ra, hai cánh cũng chính là hai đôi cánh... . .

Dịch Huyền nhất thời hướng tới vô cùng, sau đó nhìn lại, ngừng lại một đôi tuyết trắng cánh của Thiên sứ, nhất thời im lặng.

"Đến! Hệ thống đừng bảo là cái khác vô dụng, ta hiện là một cánh, như vậy lực lượng của ta hẳn là cái gọi là tam lưu đến nhất lưu ở giữa! Bất quá đến cùng là cái nào nhất lưu?"

Mặc dù làm thân thể chủ nhân, trên thân đối với những lực lượng khác phân chia đều không có cái gì hiểu rõ, cho nên thật là so giấy trắng còn muốn trắng.

"Nhị lưu..."

"Hô!" Dịch Huyền thở ra một hơi, có chút mừng rỡ nói ra, "Còn tốt, không tính là yếu gà!"

Dịch Huyền xem ra, trong giang hồ nhất lưu tồn nên tính là phi thường cường đại, mà Nhị lưu mặc dù không thể so với nhất lưu, nhưng là cũng không kém bao nhiêu đâu!

Nhưng là, cười quá càn rỡ gia hòa cũng sẽ không tiếp tục quá lâu.

"Bởi vì chủ kí sinh thân phận nguyên nhân, hệ thống vì chủ kí sinh lựa chọn trong thế giới nhất lưu không tính là gì, tiên thiên mới có thể nói bên trên lời nói!"

Như là một chậu nước lạnh tưới đến, nhất thời trong lòng thật lạnh thật lạnh.

Quả nhiên, ở trong lòng phản nản một tiếng, hệ thống gia hòa này quả nhiên sẽ không cho lợi dụng sơ hở cơ hội.

Dịch Huyền thật lâu không cách nào bình tĩnh, Tiểu Ngạo Giang Hồ cũng là nhìn qua, cái kia chút lên được mặt bàn phối hợp diễn cái nào một không phải nhất lưu cao thủ? Không nói những cái khác, liền nhân nhậ là tên đám tặc kia Điền Bá Quang, tối thiểu nhất cũng là nhị lưu cao thủ, không phải trong giang hồ cũng sẽ không để nó Tiêu Dao khoái hoạt!

Cái kia chút tự kiểm chế chính đạo môn phái đã sớm đem chi trừ, đặc biệt là cái kia chút vui thanh danh tốt võ lâm cao thủ, nhưng là cuối cùng đều không thành công. Không phải chết ở tại trên tay, liền là bị chặt đứt tứ chi, còn có kinh mạch bị phế.

Cho nên nhìn ra được Điền Bá Quang chỉ ít cũng có Nhị lưu thực lực, như vậy có thể dùng cái này bình luận cái khác cao thủ, liền nói Hoa Sơn chương môn Nhạc Bất Quần, tối thiểu nhất cũng là một đời Tiên Thiên cao thủ!

Mặc dù gia hòa này nhân phẩm xác thực không ra thế nào, danh xưng Quân tử kiếm, lại là liền là ra vẻ đạo mạo gia hòa.

"Như vậy, hệ thống ta còn có đường sống sao?" Lấy tay đỡ ngạch, có chút ủ rũ.

Đừng bảo là đây là gia cường phiên bản Tiểu Ngạo Giang Hồ, ngẫm lại đã cảm thấy vô vọng.

Như thế chủ kí sinh hệ thống cũng là lần đầu tiên gặp!

"Chủ kí sinh là Thánh Thiên Sư..."

"Cát!" Dịch Huyền bĩu môi, "Thánh Thiên Sư, Thánh Thiên Sư! Coi như tiềm lực lại lớn, còn lớn hơn nắm đấm?"

Một quyền nện xuống đến, quần người là Thánh Thiên Sư còn là cái gì, đều hoá thành bụi phấn.

Thực lực mới là vương đạo.

Hệ thống thanh âm truyền đến, "Trẻ con là dễ dạy..."

Dịch Huyền: ...

Dịch Huyền dứt bỏ đối hệ thống bên trên phiền muộn, sau đó nhìn xem mặt trời, bật thốt lên, "Hệ thống, như thế nào hấp thu ánh nắng a!"

Lập tức Dịch Huyền ý thức được tựa hồ là một phi thường nào tàn là vấn đề.

"Chủ kí sinh chỉ có đứng dưới ánh mặt trời liền có thể, mở ra cánh, gia tăng quang minh chiếu xạ diện tích, có thể càng có hiệu suất hấp thu quang minh!"

Dịch Huyền chỉ hơi hơi xấu hổ sau liền không có mở miệng giải thích cái gì, lập tức Dịch Huyền lần thứ nhất cẩn thận cảm thụ thân thể biến hóa, sau lưng tuyết trắng cánh mở ra, lập tức phản xạ một loại làm lòng người say đẹp.

Thiên sư là một mỹ lệ chủng tộc, trong truyền thuyết còn có một chủng tộc tên là Tinh Linh tộc, đây đều là phương tây đại biểu chủng tộc. Trong đó Thiên sư càng là đại biểu mỹ lệ, hài hòa, thiện lương...

"Ân!" Mím cười, nhếch miệng lên một vòng đẹp mắt đường cong, đủ để khiến đại bộ phận hoa si thiếu nữ lòng say tiểu dung giống như một đạo loan nguyệt câu dẫn tâm linh.

Mỗi thời mỗi khắc đều có một loại lực lượng thông qua ánh nắng tiến vào thân thể, sau đó không ngừng tư dưỡng thân thể, đó là quang minh.

"Hệ thống ta cảm thấy!" Dịch Huyền ngạc nhiên nói.

Hệ thống cũng không có đáp lại Dịch Huyền, chỉ có Dịch Huyền nhất người ở nơi đó cười ngây ngô không liên tục.

Sau đó tựa hồ cảm thấy dưới chân có cái gì đang gãy dựa, sau đó Dịch Huyền mở ra khép kín con mắt, hướng về dưới chân xem xét.

Nhất thời dọa một đầu, mà hậu thân sau cánh ngay đầu tiên đánh ra hư không, sau đó thân thể đang không mà lên.

Lập tức bay đến hơn mười mét không trung, sau đó một mặt kỳ dị mà nhìn xem phía dưới.

"Ngọa tào!" Dịch Huyền nuốt một ngụm nước bọt, "Ta dẫm lên cái gì? Một con rắn?"

Dịch Huyền nhìn thấy rắn còn không hề rời đi, lập tức sững sờ, mà hậu chiêu hô cánh hướng phía dưới bay.

Đưa đến khoảng cách nhất định thì ngừng lại, hai mắt có chút sững sờ.

Khóe miệng không khỏi kịch liệt co rúm, giờ phút này cái kia cái gọi là rắn trạng thái phi thường không tốt, đầu không biết bị cái gì đập trúng. Trùng hợp là mặt đất cũng không phải cái gì bùn đất, mà là một khối lộ ra một chút xíu thân thể thạch đầu.

Đầu thạch đầu tới một tiếp xúc thân mật, kết quả có thể nghĩ, là đầu cứng rắn vẫn là thạch đầu cứng rắn đạo lý. Đầu rắn đã nhào nhoẹt, Dịch Huyền khóe miệng dùng sức run rẩy.

"Ngọa tào, sẽ không phải là ta làm!" Sau đó nâng lên chân phải, lập tức nhìn thấy một đám vết máu, thậm chí muốn ngưng tụ một giọt máu nhỏ xuống.

Hung hăng lác lác chân phải, Dịch Huyền lấy một loại không nói ra được ánh mắt nhìn về phía rắn thi thể. Còn đang đứng đưa thân thể ngừng lại thì một cái giật mình, có chút cứng ngắc.

Dịch Huyền thanh âm chậm rãi truyền đến, "Cái nào. . . Nhân huynh a! Ta thật không phải cố ý, này, người gọi cái gì? Nếu không ta cho người lập bia? Thế nào?"

Rắn: ...

Cuối cùng Dịch Huyền vẫn là không có vì đầu này chết oan rắn lập xuống mộ bia, khinh thường bĩu môi, cắt, rắn huynh, ta tính giúp người giải thoát rồi, phật không phải có câu nói thêm cái gì tới? A! Đúng, đạo hữu cùng ta phương tây hữu duyên...

Cho nên dù sao người sớm muộn cũng muốn Tây Thiên, chẳng ta làm một thuận nước giong thuyền, không cần cảm kích ta nhỏ!

Ta là sống Lôi Phong!

Sau đó Dịch Huyền quạt hương bồ lấy một hai cánh hướng về Hoa Sơn mà, về phần tại sao Hoa Sơn. Nói nhảm nhìn qua Tiểu Ngạo Giang Hồ người đều biết nơi đó thế nhưng là nội dung cốt truyện trung tâm.

Mà Dịch Huyền cảm giác đến trí nhớ của mình còn có giá trị, như vậy chỉ có đối với nội dung cốt truyện hiểu rõ.

Không phải lấy tính cách của hắn làm sao có thể nhầm chán Hoa Sơn.

"Hệ thống, ta nói nội dung cốt truyện bắt đầu sao?"

Dịch Huyền mở miệng

Hệ thống không nói gì, lại một lần nữa trở nên cao lạnh vô cùng, Dịch Huyền khóe miệng giật một cái. Thời khắc mấu chốt như xe bị tuột xích, nói liền là người đi hệ thống!

Đương nhiên trong lòng phàn nàn một cái, Dịch Huyền cũng không có muốn nói ra.

Vẫn là câu nói kia, hệ thống gia hỏa này trở mặt so lật sách còn nhanh. Nếu không bị hệ thống bắt lấy bím tóc, hoặc là đây vốn chính là hệ thống cố ý gây nên, hần cách làm này không phải liền là gọi là không tìm đường chết sẽ không phải chết!

Cho nên Dịch Huyền sợ!

Phiền muộn phía dưới, đoạn yên tốc độ lại là thêm nhanh thêm mấy phần, thời gian trôi qua, lúc một môi dừng lại nghỉ ngơi, tùy tiện cảm thụ đến từ ánh nắng ấm áp.

Kỳ thật nguyên nhân chủ yếu nhất liền là Dịch Huyền gia hỏa này quá lười.

Trên không trung bao giờ cũng có quang mang chiếu rọi mà xuống, không ngừng bổ sung Dịch Huyền thân thể tiêu hao. Có thể nói chỉ có ánh nắng sung túc, Dịch Huyền tinh thần của mình đầy đủ cứng cỏi, hoàn toàn có thể làm được cang không ngừng bay.

Tối thiểu nhất một ngày thời gian trên không trung mang theo không có vấn đề gì, bắt đầu chúng ta Dịch Huyền yêu quý khắp nơi, nói không có cái gì rồi đi khắp nơi ôm ấp quá lâu.

Cứ như vậy vừa đi vừa nghỉ, khụ khụ! Phi Phi ngừng ngừng, ban đêm nhất làm lòng người chua. Bốn phía không có nhưng không có phòng ở, cho nên Dịch Huyền liền thăm ròi, chỉ có thể tìm kiếm tương đối lớn cây cối nghỉ lại.

Nửa đêm thì cây cối thô ráp vỗ cây trực tiếp để dễ huyền kém chút bạo tẩu, nhưng mà này còn không là trọng yếu nhất, buổi tối thứ nhất, tình không vô số ngôi sao sáng chói chói mắt.

Nhưng là!

Dịch Huyền lại là kém chút giải quyết mười mét thân cây đến rơi xuống, đừng hỏi vì cái gì, người biết Dịch Huyền lúc đầu thân phận. Trước kia trong nhà có một cái giường lớn, ban đêm đi ngủ thì dễ huyền sờ trường thức ăn ngon liền là lăn ga giường!

Cái loại cảm giác này không kiêng nể gì cả, loại kia dễ chịu Tiêu Dao khoái hoạt!

Thế nhưng là! Thời khắc này Dịch Huyền chính muốn chửi mẹ, cho nên một đêm ngủ không được ngon giấc, đến ngày mai dính trụ một đôi mắt quầng thâm, mơ mơ màng màng bay trên không trung.

Hoảng hoảng du du, ăn chút không có có trở thành thứ nhất bởi vì rượu điều khiển. . . Phi! Ngủ điều khiển mà ngã chết vị thứ nhất Thiên sứ!

"Đáng chết, ta thề đến thế giới loài người nhất định phải tìm một giường lớn, dùng sức lăn ga giường..." Dịch Huyền tròn mắt nhìn xem cái kia lè loi tro trọi cây cối!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10 : Thật Lớn 1 Con Chim...

"Còn chưa tới sao?" Dịch Huyền bay trên không trung.

Hệ thống không có trả lời hắn, Dịch Huyền Tự hồ đã sớm dự liệu được, hệ thống gia hỏa này gần nhất không biết làm sao vậy, từ lần trước cùng hắn giải thích Thiên sứ cái gì cái gì về sau, cho dù chết cơ, mặc cho lấy hắn như thế nào kêu to, đều không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Cuối cùng Dịch Huyền minh bạch, hắn nhìn ra hết thảy, lấy hệ thống góc độ phân tích đây hết thảy.

Quả nhiên, hệ thống gia hỏa này trở mặt tốc độ trở mặt phương hướng xa hoàn toàn không phải hắn loại này đầu dung lượng còn chưa đủ người có thể lý giải.

Hiểu rõ gât đầu, lại là không ngừng Nguyên Rửa hệ thống gia hỏa này cuối cùng vĩnh viễn không nói lời nào, cũng vui vẻ thanh nhàn.

Nhưng là kết quả tàn khốc, một ngày trôi qua, Dịch Huyền không có cảm giác gì, chẳng qua là cảm thấy trong lòng không hiểu bất an.

Sau đó hai ngày trôi qua, Dịch Huyền cảm thấy tựa hồ có đồ vật gì không có ở đây, rơi xuống thời điểm liền nhằm chán suy nghĩ nhân sinh triết học.

Ba đầu đi qua, Dịch Huyền cảm giác trong lòng vắng vẻ, giống như một không tổ thiếu phụ, phi phi, không tổ tiểu thiên sứ, ngơ ngác nhìn bầu trời, suy nghĩ một câu, thiên chi mệnh mang, nó nghiêm mặt tà!

Cứ như vậy, Dịch Huyền ngẩng đầu nhìn bầu trời, một mặt trầm tư, sau đó phun ra một câu, "Ta đã biết, lão tử quả nhiên hữu thụ ngược khuynh hướng!"

Nghĩ tới đây, Dịch Huyền thần sắc có chút quái dị, "Ta nhờ vào, loại ý nghĩ này về sau tuyệt đối không thể có! Hệ thống tên kia đầu có chuyện gì liên quan tới ta?"

Sau đó mở ra cánh, tuyết trắng lông vũ từng cây gãy ra, thế nhưng là nói tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ nhất. Có lúc Dịch Huyền đô là thấy sững sờ, nhưng là trong lòng lại là nghĩ đến, nếu không nhờ một cây cất giữ?

Bất quá Dịch Huyền gia hỏa này thật đúng là giao chi tại đi, cuối cùng đầu Dịch Huyền kém chút không có ngắt xiu.

"Ngọa tào! Đau quá!" Hai mắt trắng bệch, Dịch Huyền đau nhe răng trợn mắt, rốt cục Dịch Huyền minh bạch Thiên sứ vì cái gì gọi thiên làm, nguyên lai cái kia một hai cánh là thiên sứ phần quan trọng nhất, đã mất đi nó lực lượng có thể sẽ hạ xuống.

Mà muốn nhỏ lông, cái này cần là cỡ nào thô đại gia hỏa mới có thể muốn ra chủ ý ngu ngốc.

Dịch Huyền cảm thấy một tia khó nói lên lời tình cảm, ngọ tào! Lại nghĩ tới hệ thống tên kia!

Đem những vật này vứt bỏ, dưới mắt Dịch Huyền có chút mệt mỏi, đáng chết! Có thể là một dân mù đường!

Bất quá vẫn là lựa chọn một cái phương hướng mà, nguyên lai hệ thống không có ở đây cảm giác là tốt đẹp như vậy!

Mới là lạ!

Hệ thống không mặc dù cảm giác thanh nhàn, nhưng là! Dịch Huyền hướng về bốn phía liếc nhìn, khoe miệng giạt một cái, nhưng là nơi này ngoại trừ còn liền là cỏ dại cây cối, trách không được yên tĩnh vô cùng.

"Được rồi, ta nghĩ nhiều như vậy làm gì?"

Dịch Huyền lắc đầu, làm sao trở nên như vậy làm kiêu? Cảm giác có chút buồn nôn, liền là Đông Phương Bất Bại gia hỏa kia, chẳng lẽ...

Dịch Huyền có chút hoảng sợ, "Không thể nào! Chẳng lẽ không có cái kia cái gì ta liền..."

Âm thầm nuốt một ngụm nước bọt, Dịch Huyền cảm thấy không lạnh, sẽ không phải cùng Đông Phương Bất Bại tên kia, tên nhân yêu kia, sẽ không thật hướng nữ nhân cái hướng kia phát triển?

Dịch Huyền nhất mặt mộng bức, "Ngọ tào! Hệ thống nguoi đại gia, ta muốn đổi thân phận..."

Nhưng là đáng tiếc hệ thống không để ý đến hắn.

Quá không bình thường, Dịch Huyền cảm thấy ta muốn một tâm linh trung cầu ý kiến bác sĩ!

Dứt bỏ ý nghĩ thế này, ta nhưng là thiên sứ! Thiên sứ nguoi có biết hay không? Làm sao có thể?

Dịch Huyền nhăn tình sáng lên, "Ta đẹp mắt đến từng sợi khói bếp!"

Dịch Huyền dùng sức dụi dụi con mắt, mười phần không xác định! Ở chỗ này hắn thật là thụ đủ rồi, chim không thèm ỉ!

Thật là gặp quý, có trời mới biết hệ thống là nghĩ như thế nào, trọn vẹn mười ngày nha! Trên không trung bay trọn vẹn mười ngày, liền xem như máy bay cũng không có loại này năng lực?

Ngay từ đầu là cảm giác thật là không tệ, nhưng là ngay từ đầu, thời gian lâu dài đã cảm thấy không thú vị vô cùng. Dù sao loại sự tình này chỉ cần nghĩ, tùy tiện ở nơi nào đều có thể.

Nhưng là chỉ chớp mắt, Dịch Huyền không xác định nói, "Àn! Chẳng lẽ là ta hoa mắt?"

Một mảnh thật lừa thừa trong rừng cây, hai người, trên người thanh niên lực lưỡng cơ bắp tràn đầy bạo tạc tính chất, trong tay nắm cung tiễn, sau lưng còn có bao đựng tên.

Đề bốn, năm cây tiễn.

Một tên trắng hán đột nhiên cảm thấy nhàm chán, ngẩng đầu nhìn lên, lập tức con mắt trào lên thật to, "Lão đại. . ."

Vị kia được xưng là lão đại trắng hán quay đầu bắt mắt phui hán một chút, có chút không giải thích nói, "Thế nào? Lão nhị lần này đứng đắn một chút, nếu như không săn giết được một hai con dã thú, chúng ta thời gian cũng không tốt trải qua a!"

Lão nhị một tay chỉ hướng lên bầu trời một chỗ, xuyên thấu qua cái kia thật lừa thừa lá cây."Lão đại, chúng ta con mồi tới!"

Lập tức Lão đại nhướng mày, lão nhị đây là thế nào, lập tức nhìn về phía chỗ hán chỉ phương hướng, chính là nhìn thấy một chấm đen nhỏ đang nhanh chóng mà đến.

Nhất xảo chính là, cái điểm đen kia chính hướng bọn hán vị trí mà đến.

Lão đại hít một hơi, một mặt nghiêm túc nói ra, "Lão nhị, thấy rõ ràng chưa? Là cái gì, nhìn hình thể phi thường lớn..."

Lão nhị trong lòng lật ra một cái liếc mắt, tự mình ca ca thật là cái kia, vừa rồi chẳng lẽ không nghe rõ ràng ngữ khí của hán sao? Ca ca, quên đi thị lực của ta so nguoi còn không bằng, hiện nguoi hỏi ta?

Ta cảm thấy tùy tiện đoán đúng xác suất đều so hỏi ta phải lớn, đương nhiên chút lão nhị chỉ có thể giấu ở trong lòng.

Lão đại gặp lão nhị không trả lời, cũng không có suy nghĩ nhiều, lập tức nói ra, "Hắn là một con chim lớn!"

Lão nhị nhăn tình sáng lên, lập tức nói ra, "Lão đại, vậy liệu rằng là đại điều!"

Lão đại trầm mặc, có chút suy tư về sau, "Không thể xác định, ân! Sắp tiếp cận nơi này, lão nhị chuẩn bị sẵn sàng, lần này nếu như thành công, bất kể có phải hay không là đại điều, chúng ta đều đại phát, xem, cái kia con chim lớn trên người lông vũ, tuyệt đối là thượng đẳng mặt hàng! Dù huynh đệ chúng ta ăn uống cá cược chơi gái mấy tháng!"

Lão nhị cũng là con mắt tỏa sáng, lập tức bọn hắn ẩn nấp, trong tay giương cung đối không ngừng đến gần đại điều, sắc bén tiến lên ra một loại sắc bén.

Lão đại nhỏ giọng nói ra, "Đợi chút nữa ta bắn trước, lão nhị đoạn hậu, tuyệt đối không cần đề chạy! Hai ta tiền ăn đều ở chỗ này!"

Lão nhị cũng là một mặt ngưng trọng, "Yên tâm rồi! Lão đại, ta tiến phát ngươi cũng không phải không biết, vẫn chưa yên tâm?"

Lão đại trong lòng tối xỉ, "Liền là không yên lòng ta mới nhắc nhở, ngươi tiến phát ta làm sao yên tâm, nếu như không phải sợ ngươi đã thảo kinh xà, ta sẽ để cho ngươi đoạn hậu?"

Lão đại một mặt buồn bực trong lòng nghĩ.

"Ân! Lão nhị chuẩn bị!"

Lão đại đem hót tóc nhắm ngay cái kia không rõ sinh vật, mặc dù thấy không rõ, nhưng là trên thân cái kia một thân màu trắng lông vũ làm cho người cảm thấy một loại thư thái.

"Khá lắm! Lần này cần là thành công, tuyệt đối kiếm bộn rồi! Ha ha!" Lão đại không ở nghĩ đến, lập tức nội kinh trong cơ thể vận chuyển, hắn cũng không phải người bình thường, trên thân cũng là có tu vi nhất định, vì tam lưu võ giả, mặc dù Tiểu Ngạo Giang Hồ bên trong cũng không thấy được, nhưng là đối với người bình thường mà nói cũng là phi thường cao lớn còn.

Dịch Huyền hai cánh không ngừng đập lấy hư không, miệng bên trong không biết hừ phát cái gì ca khúc, con mắt híp lại.

Vào thời khắc này, Dịch Huyền cảm thấy có đồ vật gì đang nhìn, nghi ngờ nhìn bốn phía.

Sau đó không thèm để ý, hướng chuyển như vậy cũng không phải số ít, không phải liền là một hai con động vật nhỏ mà!

Đột nhiên, Dịch Huyền cảm thấy toàn thân chấn động, tựa hồ có cái gì khóa chặt hần cánh."Ngọa tào! Chuyện gì xảy ra?"

Dịch Huyền kém chút không có vì vậy bạo nói tục, ở trong lòng đầu đen rau muống một câu.

Trên thân thân thể nhưng không có dừng lại, cảm giác rét căm căm, "Nơi này không thể chờ lâu!"

Dịch Huyền đối với loại cảm giác này phi thường khó chịu, sau đó liền muốn bay về phía không trung.

Đột nhiên tựa hồ có đồ vật gì hướng về hắn mà đến, "Cái quỷ gì? !"

Nghĩ đi nghĩ lại thân thể nhưng không có dừng lại, muốn né tránh loại vật này. Nhưng là theo chấn động tiếng xé gió truyền đến, một cỗ làm lòng người chưa dám nói không ngừng trùng kích Dịch Huyền thân kinh!

Toàn thân chấn động, kém chút không có vì vậy trực tiếp ngã xuống khỏi.

Dịch huyền nhìn về phía bên trái cánh, con mắt đã đỏ lên. Từng đạo tơ máu đột nhiên dày đặc, ý niệm đầu tiên chính là, "Lão tử bị đánh lên..."

Quả nhiên, nhìn thấy bên trái trên cánh một mũi tên, còn có chậm rãi chảy ra đỏ búng huyết dịch. Dịch Huyền tâm bên trong 10 ngàn thối Fuck Your Mom lao nhanh!

Trước đó hắn liền thường thức trải qua nhỏ một cái lông chim làm vật sưu tập, nhưng là loại kia đau đớn lệnh Dịch Huyền cảm thấy da đầu run lên.

Nhưng là...

Giờ phút này lại có một mũi tên cắm vào cánh, sao gọi Dịch Huyền không nghe răng trợn mắt! Kém chút không nhìn được rót xuống nước mắt, thân thể cũng là vì đó cứng đờ!

Một cái lão đạo, Dịch Huyền không có có mất một phen bất tỉnh nhân sự.

Lần nữa không chế thân thể, lập tức một loại thật lạnh thật lạnh cảm giác lần nữa đánh tới!

"Ngọa tào! Còn tới!" Dịch Huyền phiền muộn vô cùng, nhìn đau đau nhức, thân thể hướng về một bên chệch hướng!

Lần này Dịch Huyền có chuẩn bị, tốt hơn tránh đi con này tiến. Nhìn xem bên cạnh bay qua mũi tên, Dịch Huyền lần này triệt để phần nộ.

"Là ai như vậy thất đức?" Đè xuống trong lòng lửa giận ngập trời, kếm chút chờ hai mũi tên bên trên! Thật là kém chút chưa xuất sư đã chết!

Mặc kệ mũi tên còn cắm trên cánh, Dịch Huyền một ánh mắt liếc nhìn xuống. Dịch Huyền tuyệt đối phải dạy bọn họ làm người như thế nào.

Lập tức rơi một chỗ thật lưa thưa cây cối dưới, trông mắt hơi híp!

Hai đại hán rơi trong tầm mắt của hắn, "Đáng chết! Liền là hai người này không thể nghi ngờ! Thật cho là ta là ăn chay!"

Sau đó một lao xuống, mang theo từng đợt cuồng phong!

Trên mặt đất, lão nhị nhìn xem dễ huyền lao xuống mà đến, có chút bối rối, "Lão đại, làm sao bây giờ? Giống như là hướng chúng ta đi vào!"

Lão đại trực tiếp lật ra một cái liếc mắt, nói nhảm hai ta dùng tên bắn hắn, người nói hắn có thể hay không tìm hai ta!

"Chờ một chút, không nên gấp gáp, súc sinh này hẳn là sẽ không áp sát quá gần..."

Còn không có đợi hắn nói xong, lão nhị thanh âm truyền đến, "Lão đại, chạy mau a! Hắn đã rơi xuống đất..."

Lão đại: ...

Cứng đờ xoay người, lão đầu to cứng nhắc bị lệch phương hướng nhìn về phía cái kia một mảnh tro bụi.

Lão đại hai người thối lui đến cây cối trước, sau đó bị cây cối đình lấy.

Sau đó một tiếng thanh âm tức giận truyền đến, khiến cho hai người đều là ngây ngẩn cả người.

Tro bụi tan hết, một đạo thon dài bóng người từ trong đó đi truyền đến, giọt giọt huyết dịch chảy xuôi xuống yên tĩnh trong rừng cây quanh quẩn.

Một thanh âm có chút không hài hòa truyền đến, "Ngoa tào! Có phải hay không các người hai tên gia hỏa, có biết hay không cái gì gọi là thất đức! Chẳng lẽ không nhìn thấy ta đang bay sao? Có tin ta hay không cáo các người phi pháp loạn xạ..."

Từng đợt tiếng nổ khiến cho Lão đại lão nhị nhất thời ngây ngẩn cả người, sau đó nhìn xem người tới!

Hai người cùng thì nói ra, "Đại điều? Chim tinh? Kim Mao? Nữ nhân? Người..."

Nhìn thấy hai người thì ngu ngơ, Dịch Huyền phi thường hài lòng, xem ra đem bọn hắn kinh hãi, quả nhiên làm nhân vật chính trên người vương bá chi khí làm sao có thể ít?

Xem, vừa mới ra sân hai ngốc đại liền bị ta uy vũ bá khí một mặt kinh hãi!

Nhỏ trên cánh mũi tên, thật lạnh thật lạnh, lệnh Dịch Huyền cảm giác đầu tựa hồ bị cái gì nặng nề mà đánh một cái.

Đáng chết! Tuyệt đối không thể nhẹ tha cho bọn hắn!

Sau đó Dịch Huyền ngây ngẩn cả người, đang nghe đến hai ngốc đại như có như không thanh âm lúc, khóe miệng giật một cái, mặt xạm lại!

Trên thân cái kia như có như không vương bá chi khí cũng tiêu ẩn vô hình!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11 : Dịch Huyền Năm Đám .

Dịch Huyền sắc mặt dần dần âm trầm, năm đám cầm đôm đốp rung động.

Hai huynh đệ còn chưa ý thức được tìm đường chết trên con đường này càng chạy càng xa, chính ở chỗ này ngốc lãng mà nhìn xem Dịch Huyền, nhìn xem Dịch Huyền cái kia cực kỳ bi thảm mặt, nhìn xem cái kia một đôi tuyết trắng cánh!

Sau đó rốt cục hai người huynh đệ ý thức được không thích hợp, nhìn xem Dịch Huyền cái kia không ngừng nhỏ máu, nhưng là đã bắt đầu khép lại vết thương, còn có không biết rơi ở đâu mũi tên.

Cứ việc đối tại Dịch Huyền vết thương khép lại tốc độ kinh ngạc, nhưng là dưới mắt tình huống tựa hồ không tốt.

"Lão đại!" Lão nhị nhỏ giọng đối Lão đại nói ra.

Ân! kinh hoàng bên trong lấy lại tinh thần, Lão đại nhìn về phía lão nhị, "Thế nào!"

Tại trong điện quang hỏa thạch lão nhị nói ra, "Lão đại chúng ta lên không lên!" Nhìn còn có loại kích động phách lối.

Lão đại trong phút chốc phui một chút Dịch Huyền, xem Dịch Huyền tuyệt không đem bọn hắn để ở trong mắt thần sắc.

Không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, giờ phút này Lão đại rất muốn cho kẻ lỗ mãng một bàn tay, "Ngọa tào! Tiểu tử, ngươi muốn chết biệt kéo lên ta à!"

Thấy không rõ hiện trạng sao? Vừa rồi đánh lén gia hỏa này nhìn đều không có bao nhiêu vấn đề, nếu như Dịch Huyền biết câu nói này tiếng lòng, tuyệt đối sẽ bão nổi.

Lão tử kém chút hôn mê, gọi không có việc gì? Nếu không ta đem tứ chi của ngươi chặt đứt thế nào?

Mất thấy lão đại thần sắc không thích hợp, lão nhị thần kinh tựa hồ mới tỉnh hồn lại. Sau đó sáng tỏ gật gật đầu, "Lão đại, chúng ta là không phải đánh không lại tên điều nhân này! "

Trong nháy mắt, cũng không biết là đầu xuất hiện vấn đề vẫn là chuyển quá nhanh, lão nhị phi thường tìm đường chết vì dễ huyền đánh một nhãn hiệu. Đối với cái này còn chưa đề ý nhẹ gật đầu.

Cái này khiến Dịch Huyền khóe miệng giật một cái, sắc mặt âm trầm như nước.

Lão đại thấy thế chính muốn thổ huyết, lão nhị gia hỏa này quả nhiên không phải đèn đã cạn dầu, lão nhị thường xuyên nói như vậy, vừa rồi lại là không tin, giờ phút này Lão đại chỉ muốn đối sớm đã qua đời lão mẫu nói ra, "Mẹ kiếp! Ngươi thật là thật cao minh!"

Hung hăng trừng một cái, Lão đại giờ phút này lại là khóc không ra nước mắt. Chính muốn thổ huyết rồi đi nhân thế, nhưng là hắn không thể, hai đệ đệ còn cần hắn chiếu cố!

"Lão nhị chạy mau..."

Thế là Lão đại giữ chặt lão nhị tay, cũng không đề ý cung tên trong tay đã rơi xuống đất, mặc dù đây là hắn hao tổn rất nhiều đời giá mới mua được, nhưng là Lão đại cũng sẽ không ngại ngốc nhặt lên.

Lão nhị gia hỏa này mới mở miệng liền chính muốn hắn thổ huyết, "Ai nha! Lão đại ta cung tiễn..."

Lão đại phiền muộn vô cùng, tiểu tử ngốc này, ngay cả mệnh đều có thể không có, còn cung tiễn? Không biết núi xanh còn đó lo gì thiếu củi đun?

Tục ngữ nói mới tốt, cá cùng tay gấu cả hai không thể được kiêm, bỏ cá mà lấy tay gấu cũng!

Cho nên! Ta đến chạy trốn...

Nhưng là Dịch Huyền cũng không phải đèn đã cạn dầu, gặp bọn họ muốn chạy, lập tức khóe miệng nhấc lên một vòng đường cong!

"Ta để cho các ngươi chạy, hắc hắc! Để cho các ngươi thử một chút tuyệt chiêu của ta!"

Quát to một tiếng, Dịch Huyền đối Lão đại lão nhị bọn hắn hô, "Coi quyền!"

Mà Lão đại lão nhị thật dần dần nhìn trái qua, sau đó nhìn thấy một nắm đấm cực tốc tới gần, nhưng là...

Lão đại trong chớp lát nghĩ đến rất nhiều, "Cách chúng ta xa như vậy còn lấy quyền đón lấy, như vậy..."

"Không phải là gặp được Tiên Thiên cao thủ đi? Tiên thiên có thể làm được chân khí ngoại phóng, làm đến mười bước bên trong đá thương người vô hình! Chẳng lẽ..."

Nhất thời Lão đại muốn tăng thêm tốc độ, lão nhị không rõ ràng cho lắm, bắt quá vẫn là đi sát đằng sau Lão đại bóng dáng.

"Mà ở trong đó đến điều nhân nơi đó sợ sợ không chỉ mười bước, như vậy cảnh giới của hắn là... . ."

Lão đại cảm giác trên trán mồ hôi lạnh không ngừng lưu lại, siêu việt hệ thống tồn, coi như không phải, chỉ sợ tại Tiên Thiên bên trong cũng là vô địch thủ!

Lão đại tâm tư không ngừng quay lại, khi thì trái tim băng giá như đá, khi thì mất nổi dom đóm, thì hơi thở mong manh, khi thì... . . .

Lập tức Dịch Huyền nhất quyền roi xuống, sau đó trắng nõn nắm đấm triển lộ phía trước hai người.

Sau đó lại là một trận biến hóa, ngón tay thon dài mở ra, một chút xú, nhưng là Lão đại hai người vẫn là nhìn ở trong mắt,

"A, không phải nói ra quyền sao? Làm sao biến thành chuông?"

Trăm mối vẫn không có cách giải, Lão đại hai người không ngừng suy nghĩ, trong lúc nhất thời vậy mà quên hai người còn Dịch Huyền ma dưới lòng bàn tay.

Dịch Huyền tâm bên trong kích động, sau đó nhếch miệng lên, "Hiện liền để cho các ngươi kiến thức đến tuyệt chiêu của ta! Thái Dương Quyền..."

Trong chốc lát, trong lòng bàn tay quang mang đại bắn, từng đạo như là tiên mang quang mang không ngừng tiêu tán mà ra. Cuối cùng biến thành vô số quang mang quét sạch nơi này nào đó một chỗ thổ địa.

Nó quang mang mãnh liệt, quang mang chi duy mỹ, vậy mà không kém chút nào trên trời mặt trời!

Cảm giác thân thể bị rút sạch cái gì, bất quá trong chốc lát sự tình.

Lập tức hai tiếng thê lương tiếng kêu rên quay lại, ở chỗ này quanh quẩn. Nương theo còn có hai tiếng rõ ràng tiếng va chạm, sau đó quang mang lóe lên một cái rồi biến mất.

Dịch Huyền nhìn xem chỉ thấy hai tay, roi lệ, nước mắt rầm rầm lưu lại, căn bản ngăn không được.

Lại nhìn nơi xa, hai người huynh đệ bơi vì động tác mới vừa rồi, xoay người trong nháy mắt, cùng vừa rồi cây cối hung hăng đụng vào nhau. Nhất thời ngã xuống một mảnh, khụ khụ! Bỏ qua cho!

Không ngừng trên mặt đất kêu rên, vừa rồi dùng bên trong quá mạnh, sở thụ đến là "Phản phệ" cũng là cường đại vô cùng.

Kết quả cuối cùng liền là hai người huynh đệ cái trán lưu lại một cái to lớn bao!

Dịch Huyền lệ lưu như vũ, không ngừng có thon dài trắng nõn tay lau sạch lấy khóe mắt.

Giờ phút này Dịch Huyền trong lòng sụp đổ, Dịch Huyền đoán không sai, chiêu này uy lực hoàn toàn chính xác phi thường kinh người, trực tiếp để đối thủ trong chốc lát mù.

Lại là Dịch Huyền lợi dụng mình là trời làm ưu thế, đem trong cơ thể lực lượng ánh sáng hội tụ nơi tay chuông.

Mà dựa theo phương tây góc độ đến xem, đây chính là cái gọi là ma pháp.

Hấp thu đại lượng quang mang thân thể, trong đó quang minh lực lượng tự nhiên không cần nhiều lời. Trong nháy mắt phóng xuất ra, dù là trong đó một phần nhỏ, nhưng có phải thể không người bình thường cái kia yếu ớt con mắt có thể tiếp nhận.

Lấy Dịch Huyền đoán chừng, coi như là chân chính Tiên Thiên cao thủ chính diện trúng vào, cũng sẽ ngăn ngừa mù. Mặc dù thời gian này khả năng rất ngắn, nhưng là tối thiểu nhất đối với Tiên Thiên cao thủ đã là một uy hiếp không nhỏ.

Một sát đây chính là sẽ có thật nhiều biến cố, hướng chỉ là tiên thiên ở giữa giao thủ.

Cái hành động này đầy đủ đối phương đưa ngươi thiên đao vạn quả... . .

Đương nhiên chân chính quyết đấu tuyệt đối không phải đơn giản như vậy.

Nhưng là! Giờ phút này Dịch Huyền nội tâm là sụp đổ, dùng sức vuốt mắt, không ngừng nói nhỏ!

"Con mắt của ta! Đáng chết, quên ta mặc dù là Thiên sứ, nhưng là vừa rồi quang mang quá cường liệt, chính là ta đối với quang minh có trời sinh thân thiện, trong nháy mắt... . ."

Nước mắt rầm rầm chảy ra, Dịch Huyền có ngay cái kia cảm giác. Phiền muộn phi thường, nếu như chiêu này đối tiên thiên trở lên thì triển, như vậy thì thời khắc này trạng thái, đoán chừng cũng là giết địch một ngàn tự tổn tám trăm!

Đến cuối cùng hươu chết vào tay ai còn chưa nhất định đâu, bất quá Thiên sứ chung quy là Thiên sứ, con mắt đối với quang mang có không nhỏ sức miễn dịch, cho nên một phen điên cuồng xoa nắn về sau, Dịch Huyền mở ra lệ ướt ướt con mắt.

Giống như xuân thủy, có một loại khó nói lên lời phức tạp cảm giác.

Sau đó nhìn về phía mặt đất không ngừng nhấp nhô huynh đệ, khóe miệng kéo một cái, lập tức cảm thấy bên trái truyền đến một trận con đau!

Hít sâu một hơi, Dịch Huyền dè xuống loại này cảm giác đau đớn. Ánh mắt lại là càng kỳ quái, sau đó đi đến trước mặt hai người.

"Con mắt của ta! Lão đại gặp ta có phải hay không mù..."

Lão nhị hai tay gắt gao che mắt, nước mắt không ngừng chảy ra, thấy Dịch Huyền nhất trận hả giận.

Lão đại cũng là lộn nhào không gãy lia đàng, "Nhìn không thấy, nhìn không thấy... . ."

hai hai, lập tức khòe miệng cong lên.

Chân trái nâng lên, đối lão đại bụng hát lên, Lão đại thân thể bay ngược mà. Tựa như một trái bóng da, a một tiếng hét thảm!

Dịch Huyền cũng không có trực tiếp đá chết hắn, kỳ thật Dịch Huyền cũng không có tính toán đem bọn hắn thế nào. Nhưng là cũng không có nghĩa là Dịch Huyền sẽ bỏ qua hắn, dù là hắn thần kinh vững chắc, loại chuyện này cũng không có khả năng thương lượng.

Lão nhị nghe đến lão đại tiếng kêu, lập tức thân thể run lên, tựa hồ biết cái gì, vội vàng gọi hô lên, "Lão đại, người thế nào..."

Lão đại sau khi nghe được, lập tức có chút cảm động, nhưng là... . .

"Lão đại! Người an, trong nhà điểm này tài sản liền cho ta... . ."

Lão đại một trận roi lệ, ô ô không ngừng trên mặt đất lăn lộn.

Dịch Huyền gấp đây, lập tức khòe miệng lộ ra vẻ mỉm cười!

"Hừ hừ! Nhìn ta không đem các người đánh thành đặc cấp tàn phế!"

Lập tức một cước roi xuống, lão nhị thân thể Lão đại, tiếp lấy Dịch Huyền gia hỏa này chuyên môn chọn đánh cho đau, nhưng là không có cái gì chỗ trí mạng đặt chân.

Đó là một hung ác nha!

Lão đại hai người không ngừng run rẩy, "Biệt. . . Biệt. . ."

Lão đại có chút bối rối nói, "U a! Biệt cái gì?"

Dịch Huyền đột nhiên thấy hứng thú, lập tức thanh âm dứt quãng truyền đến, "Biệt. . . Đừng đánh mặt..."

Dịch Huyền gật gù đầu, sau đó đem vừa rồi đá đi ra chân thu hồi, lập tức nhắm ngay lão đại mặt hung hăng đến dưới!

"A! ..."

"Lão đại... . ."

... ..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12 : Luận Địa Đồ Tính Chất Phức Tạp .

Một chỗ trên đất trống, Dịch Huyền đem cánh mở ra, nhất thời trên mặt đất nhiều một mảnh bóng râm

Bên cạnh hai đạo nhân ảnh muốn một người lính đứng thẳng, nó trên mặt biểu lộ còn kém không có ở trên mặt viết lấy lòng hai chữ!

Dịch Huyền thỏa mãn nhìn xem hai người thủ hạ, không sai! Trước đây không lâu, Dịch Huyền thông trải qua song phương "Công bằng" đàm phán, đã đạt thành từng đầu "Công bằng" điều ước.

Thế là hai người huynh đệ kém chút không có đem cho mua, muốn hai người mình mặc dù không phải cao thủ gì, nhưng là xung quanh thôn vẫn là nổi tiếng, đây chính là ác bá... Khụ khụ, đây chính là một phương nói một không hai nhân vật!

Hiện? Hai người huynh đệ mặt đối mặt lẫn nhau trừng mắt đối phương, lão đại ánh mắt càng là sắc bén.

TM, liền là tiểu tử nguoi, mẹ quả nhiên không có nói sai, ta sớm muộn muốn bị nguoi khác chết!

Lão nhị thì là một mặt vô tội nhìn xem Lão đại, một mặt nguoi muốn biểu đạt cái gì là quý súc mặt.

Dịch Huyền thỏa mãn nhìn xem hai người, "Án! Không tệ không tệ!"

Thấy không? Cái kia một thân âm thanh cơ bắp không muốn không muốn, phát tới Địa Cầu, phi! Phát đến trước đó Địa Cầu, thỏa thỏa liền là một khỏe đẹp cân đối quán quân!

Sau đó Dịch Huyền nhìn mình cái kia trắng nõn cánh tay, liền có giận không chỗ phát tiết, nguoi nói làn da trắng nõn có thể, tương đối Dịch Huyền cũng không có mâu thuẫn.

Thiên sứ mà! Không đều là như thế này? Nếu có một Thiên sứ đi vào Dịch Huyền trước mặt, son đen mà đen, Dịch Huyền nói không chừng sẽ coi là đây không phải người Phi châu bị cái kia chút khoa học cuồng nhân cấm lên chân gà.

Dạng này coi như xong, đối với da thịt trắng nõn không có người sẽ cảm thấy chán ghét. Nhưng là, nhìn về phía con mắt nhìn chăm chăm cái kia so ven đường nhánh cây thô không có bao nhiêu cánh tay, đang nhìn Lão đại trương kiệt, lão nhị trương anh cái kia một thân cơ bắp, nhất thời cảm thấy một loại không hiểu xấu hổ.

"Ngọa tào!" Đem loại ý nghĩ này dứt bỏ, Dịch Huyền vừa mới sẽ khá hơn sắc mặt lại là âm trầm, "Hừ, vậy thì thế nào? Còn không phải bị trái một bàn tay, phải một bàn tay đánh không muốn không muốn..."

Dịch Huyền âm thầm chạy đến.

Nhìn thấy Dịch Huyền cái kia ánh mắt bất thiện, trương kiệt trương anh hai người ngừng lại thì cổ co rút lại, sau đó cảm thấy đầu truyền đến từng đợt đau đớn!

Hít sâu một hơi, "Tê!"

Vừa rồi Dịch Huyền gia hỏa này cũng không có mảy may nương tay, mặc dù miệng bên trong nói muốn đem bọn hắn đánh đặc cấp tàn phế, nhưng là cuối cùng cái biến chú ý. Kết quả chính là dạng này, hai người huynh đệ ghi lại hiệp ước không bình đẳng!

Đầu sưng giống như đầu heo, nhìn quái đáng thương, Dịch Huyền nhìn cũng là nhướn mày.

Lập tức không để ý bọn hắn, mở ra cánh, giờ phút này trên cánh vết thương đã không đang chảy máu. Với lại đi qua vừa rồi điều dưỡng, dưới ánh mặt trời Thiên sứ sức khôi phục đơn giản kinh người.

Mà xem như Thánh Thiên Sứ Dịch Huyền ở phương diện này nơi đó càng là cường đại, chỉ cần tắm rửa dưới ánh mặt trời, Thiên sứ liền có thể mượn nhờ trong ánh nắng lực lượng chữa trị vết thương.

Hai người gặp Dịch Huyền không có xem bọn hắn, trong lòng có chút buông lỏng, sau đó lại là nhìn về phía Dịch Huyền cánh, thật lâu im lặng.

Thu hồi cánh, Dịch Huyền đi tới, hai người huynh đệ đứng không nhúc nhích.

Dịch Huyền lông mày nhíu lại, sau đó hỏi, "Nơi này là nơi nào? Khoảng cách Phúc Uy tiêu cục có bao xa?"

Sau đó hai người liếc nhau một cái, lão mở rộng miệng, "Thiếu chủ, nơi này chúng ta thôn xưng là miếu nhỏ thôn, về phần Thiếu chủ nói tới Phúc Uy tiêu cục, ta cũng không rõ lắm, bất quá hẳn là cái hướng kia..."

Lão đại chỉ hướng một chỗ, "Nơi đó có một tòa thành trấn, nghĩ đến Thiếu chủ chỗ phải biết đều có thể ở nơi đó nghe ngóng đến!"

Dịch Huyền lông mày nhíu lại, trương kiệt vừa rồi nói đối với đến nói không có gì có thể tham khảo, Phúc Uy tiêu cục có không có bị diệt, chuyện này chỉ sợ ở chỗ này không thể rõ ràng giải.

Tự nhiên Dịch Huyền cũng không có cách nào phán đoán nội dung cốt truyện phải chăng bắt đầu, sau đó nhìn về phía há miệng lại không có lên tiếng hai người, khê chau mày, "Còn có cái gì?"

"Cái nào..." Trương kiệt ấp úng nửa ngày cũng không có nói nguyên do, Dịch Huyền nhướn mày, sau đó trương kiệt gặp này sắc mặt càng thêm bối rối.

"Ta sợ ta nói ra Thiếu chủ nguoi sẽ đánh ta... . ."

Dịch Huyền lông mày buông ra,

Cho trương kiệt một yên tâm ánh mắt, "Ân! Nói đi!"

Gặp này trương kiệt thờ dài một hơi, sau đó nhìn về phía Dịch Huyền sau lưng cánh, nhất thời Dịch Huyền hiểu rõ.

"Thiếu chủ, phía sau người cánh là... ."

Dịch Huyền gặp này nhẹ gật đầu, dù sao loại chuyện này nếu như phát sinh ở trên người hắn, cũng sẽ cảm thấy nghi hoặc.

Cười nhạt một tiếng, "Ân! Người nói chiếc cánh này a! Nói như vậy? Kỳ thật ta không phải nhân loại!"

Trương kiệt trương anh đều là sững sờ, sau đó một mặt khiếp sợ nhìn về phía Dịch Huyền.

Dịch Huyền sớm có sở liệu, một bộ các người muốn tin hay không lời thôi dạng, cứ như vậy đứng bình tĩnh tại chỗ, duỗi ra một cái tay nhẹ nhàng cánh.

Nhìn bông bành giống như tiên, thấy trương kiệt hai người đều là ngẩn ngơ, sau đó hung hăng nuốt ngụm nước miếng. May mắn một màn này không có bị Dịch Huyền nhìn thấy, không phải...

"Đứng!" Dịch Huyền vỗ đầu một cái, lập tức tâm thần chìm vào trong hệ thống, mà hai người nhìn thấy Dịch Huyền cương mới kỳ quái động tác đều là ngẩn ngơ, nhưng là cũng không có hỏi nhiều.

Trong hệ thống, Dịch Huyền tìm tới hệ thống nói tới "Tiểu thương cửa hàng", này chủng loại hình cửa hàng bị nói thành nhỏ, dễ huyền cũng là say.

"Suýt nữa quên mất, hệ thống không phải nói hệ thống cửa hàng có thể hỏi đoán bất luận cái gì hết thấy vật phẩm sao? Vừa vặn, dưới mắt cũng không biết ở nơi nào, hệ thống gia hỏa này có không biết chạy đi đâu rồi, thật thời khắc mấu chốt như xe bị tuột xích, ta nhổ vào, hệ thống... ."

Dịch Huyền oán trách trong thời gian, cửa hàng bị mở ra, nhìn xem những Lâm Lang đó đầy rẫy vật phẩm, Dịch Huyền con mắt may chớp một cái.

Vì cái gì? Chẳng lẽ Dịch Huyền không tâm động? Đây tuyệt đối là giả, hệ thống cùng hắn nói chuyện trời đất thời điểm nói ra, kỳ thật nhìn những vật phẩm này là thật, nhưng là chỉ ít một mặt ngoài, chân chính thương phẩm bị để một siêu cấp ẩn nấp trong không gian, về phần đến cỡ nào ẩn nấp, Dịch Huyền không có một khái niệm.

Nhưng là chút mắc mớ gì tới hắn?

Cho nên căn cứ hệ thống nói, chút thương phẩm nguyên lai đều là hệ thống chế tạo hình chiếu. Người bình thường Dịch Huyền tuyệt đối hạ quyết tâm, hệ thống không có ở đây thời điểm, ai biết hệ thống gia hỏa này có thể hay không cái kia xỏ xỉnh nhìn trộm hắn?

Hắn tuyệt đối lạnh lẽ, mượn gió bẻ măng lấy ra một kiện.

Đáng tiếc đều là giả, cho nên... .

Chỉ có thanh toán hỏi đoán điểm mới có thể có được chân chính thương phẩm.

"Ân! Địa đồ..."

"Tiểu Ngao Giang Hồ... Ân tìm được..."

"Ta sát, hệ thống người có muốn hay không như vậy hồ, một tờ giấy rách người nói muốn mười điểm hỏi đoán điểm? Đen! Thật mẹ nó đen..."

Cấn răng, đem ngọn nguồn cầu hỏi đoán đi ra.

Liền Dịch Huyền chuẩn bị rời khỏi hệ thống cửa hàng lúc, bỗng nhiên sững sờ, con mắt mở thật to, khoe miệng cuồng rút!

"Ta dựa vào! Hệ thống người thật đen..."

Thạch đầu! Thạch đầu mảnh vỡ, cỡ nào quen thuộc một màn nha! Nhìn xem phía dưới hỏi đoán điểm số, hơn một ngàn năm trăm!

Ròng rã tăng gấp mười lần! Hệ thống người tên gian thương này!

Dịch Huyền cảm thấy thiệt thòi lớn, hơn một ngàn năm trăm nha! Liền xem như trước đó bị hắn ném đi xuống thạch đầu mảnh vỡ đều không có cái giá này giá trị, đương nhiên tuyệt đối bị hệ thống khấu trừ!

Cái kia đến là bao nhiêu hỏi đoán điểm? Ô ô! Hệ thống người dạng này sẽ không có bằng hữu...

Dịch Huyền nhin xuống căn nát bờ môi xúc động, mí mắt trực nhảy, hệ thống gia hỏa này quả nhiên là khắc tinh của mình, khi thì bị bán còn thay người kỹ xảo tiền, thật là... . Ô ô, ta làm sao đừng phải không biết xấu hổ hệ thống, ai muốn a! Ta một khối tiền bán ra...

Xem đến lấy lại tinh thần Dịch Huyền, hai người có chút không nghĩ ra, vừa rồi nhận Thiếu chủ thể nào? Sẽ không lên con!

Dịch Huyền không có chú ý tới hai người khác thường, lập tức trong tay quang mang lóe lên, sau đó một trang giấy chính là xuất hiện trong tay.

Thần du cứu tiêu hai người không có có ý thức đến chuyện này, còn đang suy nghĩ miên man.

Dịch Huyền lật ra bản đồ trong tay, "Ân! Ngọa tào! Hệ thống nguoi đủ ý tứ! Vẫn là hiện đại Hán ngữ! Ân! Hệ thống nguoi đây là muốn nghịch thiên nha! Đây là cái gì? Tiếng Anh? lại là cái gì quý? Tiếng Latinh? Ta dựa vào! chẳng lẽ là thất truyền đã lâu đã nhân chữ! Ân! Gặp quý, chữ tượng hình! Ta còn có..."

Dịch Huyền ngây dại, không ngừng liếc nhìn mỗi một cái góc, khóe miệng xấu quất.

"Chờ một chút!" Dịch Huyền trông mắt hơi híp, "Ân! Tựa hồ có cái gì không thích hợp..." Con mắt co rụt lại, "Ta dựa vào, hệ thống ta tại sao biết những chữ này? Phi! Ta làm sao có thể nhận biết những chữ này! A Phi! Những chữ này ta làm sao đều biết? Không hội kiến quý!"

Dịch Huyền kinh ngạc xem lấy địa đồ đánh dấu, lập tức trong lòng suy nghĩ, nếu là ở địa cầu ta cũng có thể nghịch thiên như vậy, xem chỗ có khác biệt ngôn ngữ, ta không phải liền là bên trong dịch pháp! Pháp dịch bên trong, bên trong dịch anh, anh dịch bên trong, bên trong dịch..."

"Ngọa tào! Hắc hắc! Thật sự là trước không thấy cổ nhân, UU đọc sách [www. uu.nhanhshu. com](http://www.uu.nhanhshu.com) sau không thấy người đến a! Chắc chắc!" Thỏa thỏa toàn cầu đệ nhất người!

Đáng tiếc nha! Dịch Huyền ngẩng đầu nhìn lên trời, "Đáng tiếc nha! Thời gian không chờ ta..."

Hai người xem sững sốt một chút, Thiếu chủ đây là nổi điên làm gì, một hồi sắc mặt quý dị, một hồi sắc mặt đỏ bừng, một hồi trách trời thương dân, một hồi...

Bọn hần chỉ muốn nói, Thiếu chủ, ngài kỳ quái thực quá phong phú, chúng ta phạm phu tục tử xa còn lâu mới có thể lý giải.

Dịch Huyền lấy lại tinh thần, không để ý đến hai người . Ân! Miệng bên trong nói hai người căn bản nghe không hiểu ngôn ngữ.

Nhất thời hai người tựa như là oai quả nhân(*người nước ngoài) nghe được người Trung Quốc nói tiếng Quảng đông, đó là cái gì?

Giờ phút này bọn hần rất muốn gào thét một tiếng, Thiếu chủ chính là thiên nhân cũng!

Giờ phút này Dịch Huyền đang dùng cổ lão tiếng Hoa nói nói gì đó, cụ thể phiên dịch liền là như thế, "Ân! Thật nhiều đây, ở chỗ này... Không đúng, nơi này là... Vẫn là không đúng..."

Cuối cùng Dịch Huyền liền điên cuồng hơn, chẳng lẽ trong hiện thực ta là dân mù đường, tại trên địa đồ ta vẫn là mù chữ sao? Tuyệt đối không phải!

Dịch Huyền ám đạo, đều do hệ thống, gia hỏa này cho ngôn ngữ quá nhiều, liền xem như hần tinh thông mỗi một loại ngôn ngữ, đầu óc kém chút đều quá tải, không ngừng đan xen ngôn ngữ, khiến cho Dịch Huyền cảm thấy cái gì gọi là tâm loạn như ma!

"Hệ thống đại gia nguoi..."

Quả nhiên, hệ thống gia hỏa này dù là không biết tránh đi đâu rồi, đối với mình hổ vẫn là đào không ít!

Phi phi!

Dịch Huyền đột nhiên nhân tình sáng lên!

Có cảm giác muốn rơi lệ, hệ thống nguoi đi! Ô ô, rốt cục, xuyên quốc gia muôn sông nghìn núi, vượt qua vô tận khe rãnh, đập phá giày sắt tự nhiên chui tới cửa!

Phi! Mới là lạ!

Con mắt nước mắt lưng tròng, trong đầu trái cây một đoàn đay!

Một tay chỉ địa đồ một chỗ, phía trên dùng cổ lão thú ngữ viết, miêu nhỏ thôn!

Ngọa tào! Thú ngữ đều xuất hiện...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13 : Cả Gan Hỏi 1 Câu , Thiếu Chủ Là ...

Dịch Huyền miệng bên trong không biết lắm bầm lấy cái gì, hai người bên cạnh từ từ nghe lấy. Sau đó cảm thấy một loại quái dị không hài hòa, tình huống như thế nào?

Hai người liếc nhau, lão nhị con mắt nếu như có thể nói chuyện, như vậy tuyệt đối sẽ đậu đen rau muống, "Lão đại, làm sao cảm giác Thiếu chủ học đã thú gào thét? Là ta cảm giác xoa vẫn là của ta đâu có vấn đề? Vẫn là Thiếu chủ..."

Lão đại một mặt ngơ ngác đang nói cái gì biểu lộ hơi giật mình mà nhìn xem lão nhị, cứ như vậy hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, quái dị vô cùng.

Giờ phút này Lão đại nội tâm phá bại, quay đầu nhìn về phía Dịch Huyền bản đồ trong tay, cũng không nhìn thấy nội dung phía trên, nhưng nhìn đến Dịch Huyền mày nhăn lại, trương kiệt cũng không có lá gan này đánh gãy.

Ân! Sẽ bị đánh chết, căn cứ hiệp ước không bình đẳng thứ 367 điều quy định, Thiếu chủ đang tự hỏi thì không được đối với Thiếu chủ tiến hành bất luận cái gì hình thức can thiệp, bao quát thanh âm, động tác... . .

Hai người mặt mũi tràn đầy mong bức nhìn xem Dịch Huyền, lập tức cảm thán, "Thiếu chủ quả nhiên vì thần nhân vậy!"

Dịch Huyền miệng bên trong lắm bầm nói, "Ân! Miếu nhỏ thôn, làm sao không phải Thảo Miếu Thôn? Ngọa tào! Còn muốn Bạch Vân Sơn, cái quý gì? Làm sao không phải Thanh Vân Sơn? ..."

"Ân! Nơi này..." Dịch Huyền ngón tay trắng nõn chỉ hướng một chỗ, một đầu uốn lượn màu đen lộ tuyến tại trên địa đồ đi loạn, lập tức tới đó, lập tức lại là bay qua một ngọn núi, sau đó lại là vượt qua một con sông...

"Gặp quý, lại trở về, hệ thống người xác định không phải đang chơi ta?" Hung hăng nuốt ngụm nước miếng, khóe mắt cuồng rút, "... Chậc chậc! Ân! Phúc Uy tiêu cục tổng bộ! Tìm được! Ta rốt cuộc tìm được thích hợp... Phi phi! Phúc Uy tiêu cục, miếu nhỏ thôn, còn tốt, không tính xa!"

Sau đó Dịch Huyền đem địa đồ hiện thực so sánh dưới, "Là nơi này!"

Lập tức Dịch Huyền nhìn về phía trương kiệt hai người, có chút suy tư, "hai hai làm sao bây giờ?"

Hai người nhìn thấy Dịch Huyền trông lại, nhất thời thân thể đó là một thẳng tắp, bất động như núi, động như điên cuồng!

Dịch Huyền mỉm cười, "Thôi! Xem các người coi như thuận mắt, liền mang theo các người!"

Hai người không biết mình chờ một động tác, vốn là muốn giải trừ điều ước Dịch Huyền lập tức lại không nghĩ, nếu như bọn hắn biết tuyệt đối sẽ khóc không ra nước mắt.

"Khụ khụ!" Vội ho một tiếng, "Ta muốn Phúc Uy tiêu cục, các người nhất định là muốn cùng ta, nói đi, còn muốn cái gì cần phải chuẩn bị!"

Dịch Huyền mở miệng nói.

Hai người liếc nhau, lập tức cùng nhau lắc đầu, nói nhảm, bọn hắn liền là hai cây lưu manh, ngoại trừ trước kia đạt tới cao nhân "Chỉ đạo", kỳ thật liền là tránh ở một bên nghe lén, học được một thân bản lĩnh, đến giờ phút này đã là tam lưu võ giả.

Bọn hắn bởi vì mua sắm phía sau cung tiền, giờ phút này cơ hồ không có bao nhiêu tài sản.

Cho nên trên thân tất cả đều là gia sản của bọn họ, cho nên...

"Không có. . ."

Tốt a!

Dịch Huyền nhìn về phía hai người, khóe miệng giật một cái!

"Tối!"

Hai người liếc nhau, không rõ Thiếu chủ vì cái gì để bọn hắn trải qua, nhưng là Thiếu chủ mệnh lệnh liền là hết thảy, căn cứ hiệp ước không bình đẳng đệ hai trăm bốn mươi chín quy định...

Mặc dù không hiểu, nhưng là bọn hắn vẫn là đành hoàng đi đến Dịch Huyền trước người.

Dịch Huyền hài lòng gật gật đầu, "Chờ một chút ta để cho các người trải nghiệm cái gì gọi là bay cảm giác!"

Có ý tứ gì?

Trương Kiệt không hiểu, Trương Anh cũng không hiểu.

Dịch Huyền gấp này cũng không nói nhiều, duỗi ra hai cái trắng nõn tay, "Ân! Lôi kéo tay của ta!"

Nhìn xem Dịch Huyền trắng nõn tay, Trương Kiệt ngây ngẩn cả người, Trương Anh cũng là sững sờ! Làm sao bây giờ? Thiếu chủ chẳng lẽ muốn phát phúc lợi?

Dịch Huyền lông mày nhíu lại, "Làm sao?"

Nhìn thấy Thiếu chủ biểu tình không vui, hai người không dám nhiều chậm trễ thời gian, vào tay là một mảnh ấm áp, còn muốn loại kia làm cho người ý nghĩ kỳ quái mềm mại.

Trương Kiệt ngây ngẩn cả người, Trương Anh cũng là ngây ngẩn cả người.

Khá lắm Trương Kiệt tiểu tử này thật không biết mình tìm đường chết trên đường càng chạy càng xa, "Thiếu chủ!"

Trương Kiệt nhìn về phía Dịch Huyền bên mặt, nuốt một ngụm nước bọt.

"Ân!" Dịch Huyền lông mày nhíu lại,

Nhưng lại không có xem Trương Kiệt một chút, nhìn về phía một nơi, tựa hồ đang chuẩn bị như thế nào càng nhanh đạt tới mục đích.

Tiếp xuống Dịch Huyền sắc mặt trong nháy mắt đen, âm trầm như nước, từng đầu hắc tuyến dày đặc. Nhất thời Dịch Huyền triệt để hắc hóa!

"Thiếu chủ. . . Ngươi là nữ sao? ..."

Trương Anh ở bên cạnh...

Dịch Huyền trắng nõn tay không tự giác nặng nề mà nắm lên...

Từ đằng xa, hai đạo dị thường tiếng kêu thảm thiết không ngừng quanh quẩn!

"A. . ."

"A... . ."

Sau đó Trương Anh thanh âm truyền đến, mang theo một loại không hiểu cảm xúc, "Thiếu chủ, ta làm cái gì..."

Sau đó Dịch Huyền có chút ngưng ngưng thanh âm như có như không bay tới, "Khụ khụ, cái kia..."

Trương Anh cảm thấy mình tay xem như phế đi, đau nha! Vừa rồi Thiếu chủ lực lượng kết cục lớn bao nhiêu hần không biết, cũng không biết Thiếu chủ vì sao như thế, nhưng là hần không nghĩ quá nhiều...

Chỉ là loại xương cốt kém chút vỡ vụn cảm giác, cốt ca cốt kết khó chịu a!

Dịch Huyền sau lưng một đôi tuyết trắng thiên đực mở ra, cảm giác thân thể chấn động, sắc mặt có chút đỏ lên, "Hai người các ngươi thật đúng là thật nặng!"

Dịch Huyền cảm thấy kéo lên hai ngọn núi lớn, nải nải, sớm biết không mang tới hai vương tử!

Thế nhưng là hiện đôi ý đã không có khả năng, Dịch Huyền có cực mạnh lòng tự trọng, cũng chính là chết thích sĩ diện, cho nên...

Hai người ngưng ngưng nhìn về phía Dịch Huyền, đó là cơ bắp được không?

Lập tức hai người nhìn về phía mặt đất, giờ phút này đã cách mặt đất hơn mười mét, liền xem như bọn hần vì võ giả, cao như vậy địa phương quảng xuống, mặc dù không đến mức ợ ra rầm, nhưng là thân thể tùy tiện một gãy xương đó là tránh không được.

Trương Kiệt thanh âm có chút run lên, "Thiếu chủ. . . Ngươi cũng không thể buông tay nha!"

Trương Anh cũng là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, tùy tiện liền đem bọn hần kéo đến không trung, không cảm thấy chúng ta trái tim rất yếu đuối sao?

Dịch Huyền khinh thường xem lấy bọn hần, một bộ các ngươi làm sao có thể ánh mắt như thế, một bộ còn như vậy có tin ta hay không đem các ngươi vứt xuống, dọa đến hai người tranh thủ thời gian ngậm miệng.

Vụng trộm Dịch Huyền cũng là kêu khổ, ngọa tào! Hai người này thật đúng là nặng!

Dịch Huyền cũng không dám cách mặt đất quá xa, không phải vạn nhất chịu không nổi, như vậy không chỉ là bọn hắn, liền xem như cũng muốn không may.

"Trời ạ! Nghiệp chướng nha!" Dịch Huyền kêu khổ không thôi.

Thế là ba người lặc lư không ngừng phi hành, Dịch Huyền sắc mặt đỏ lên, thấy hai người huynh đệ trong lòng thẳng run lên!

... ..

"Hô!" Cuối cùng đã tới!" Dịch Huyền như trút được gánh nặng mở rộng dưới chặn ngang, sau lưng trương kiệt hai người huynh đệ theo sau lưng, dù sao nơi này chính là nhân loại tụ tập nơi chốn, nếu như quang minh chính đại bay vào, Dịch Huyền cam đoan không có cái nào kẻ lỗ mãng đối hắn bắn phá!

Núp trong bóng tối, Dịch Huyền nhìn về phía phía sau là cánh, cắn răng, "Làm..."

Cắn răng, chìm vào hệ thống trong cửa hàng, nhìn trước mắt một vật. Một đoàn màu trắng chum sáng, cùng hắn cánh có chút cùng loại, trên xuống khí tức cũng là như thế!

"Thánh Thiên Sứ chuyên môn, có thể ẩn tàng Thánh cánh thiên sứ, đối với ba cánh phía dưới Thánh Thiên Sứ hữu hiệu, cần hỏi đoái điểm hai mươi tám! Không thời gian hạn chế..."

"Hệ thống nguoi đủ hắc, cứ như vậy một cái rác rưởi đều muốn ta hai mươi tám hỏi đoái điểm!"

Nhưng là Dịch Huyền vẫn là đòi, không vì cái gì khác, lấy hắn loại trạng thái này tiến vào nhân loại thành thị, Dịch Huyền cam đoan sẽ không có người bắt hắn đến cắt miềng!

Cho nên! nguy cơ trùng trùng trong giang hồ, điều thấp mới là vương đạo!

Bất quá chỉ muốn đạt tới ba cánh cấp độ, như vậy sau lưng cánh liền có thể tự có khổng chế, thu nhập thể nội, kỳ thật liền là đem cánh hóa thành quang nguyên tố, cần sau lưng có thể làm được cụ tượng hóa, như là vung tay.

Xem trong tay màu trắng vàng sáng, Dịch Huyền không có chút gì do dự, đối sau lưng cánh vỗ xuống. Lập tức Trương Kiệt hai người huynh đệ con mắt trào lên thật to!

Cái kia đôi cánh trắng như tuyết chậm rãi hóa thành điểm sáng, sau đó tiến vào Dịch Huyền trong cơ thể!

Đây là? Đại biến nguoi sống? Không quay về đây là chơi đại biến mất...

Dịch Huyền khóe mắt phui một chút bọn hắn, nhẹ gật đầu, "Ấn! Biết cái gì nên hỏi cái gì không nên hỏi, rất tốt..."

Có chút hài lòng, không hổ là chọn trúng nguoi, quả nhiên đủ tinh vi!

Nói nhảm, nếu như không khôn khéo điểm, không biết ngày đó liền bị nguoi đánh chết tươi, ngọa tào! Trương Anh nghĩ đến trước đó không chú ý gặp nạn, có khóc không ra nước mắt xúc động.

Thời gian này! Không dễ dàng a!

Lão đại yên lặng quay đầu, ngã một lần khôn hơn một chút! Có câu nói gọi là cái gì nhỉ? Ấn! Vật cạnh thiên trạch, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn..

Dịch Huyền: Ngọa tào làm sao quái quen thuộc... ..

Đã không thể phản kháng, như vậy chúng ta chỉ có thể yên lặng tiếp nhận, trong cực khổ trưởng thành, huynh đệ chúng ta hai, cùng tiến thối, những năm kia... ..

Phi phi! Nghĩ tới đây, không khỏi một trận ác hàn, ngọa tào! Cái bát úp còn chưa lật lên đâu! Đừng nói năm, cùng tại vị này sau lưng, một điểm cảm giác an toàn đều không có...

Ba người đi ra, đập trên ung dung bộ pháp, Dịch Huyền ngẩng đầu ưỡn ngực, một mặt ngạo khí hướng lấy... ..

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14 : Nhiệm Vụ Kích Hoạt .

Thành trấn quy mô còn là rất lớn, nơi này là thương nhân căn cứ, có chút thế lực ngay ở chỗ này đóng quân, cũng có quan binh trấn giữ.

Trên đường phố lục tục đám người xuyên tới xuyên lui, tiếng động lớn tiếng huyền náo, gọi mua âm thanh, lộ ra đến mức dị thường lửa nóng.

Đường đi bên cạnh có từng gian cửa hàng, dọc theo đường đi không ngừng kéo dài đến cuối cùng, này thường có một gian khách sạn bên ngoài ba người dò xét bốn phía. Sau đó ở giữa vị kia thân mang một thân áo bào màu trắng, mang theo một mũ rộng vành, bị miếng vải đen che kín khuôn mặt, nhìn không ra nó hình dạng.

Nhìn xuống, một đôi thon dài trắng nõn tay áo bào màu trắng hoàn mỹ phối hợp, lộ ra chủ nhân lộng lẫy.

Hai tên đại hán mỗi nơi đứng tả hữu, sắc mặt bình tĩnh như hồ nước.

Xem xét liền là hai tên hộ vệ cấp bậc tồn, một màn này rơi bốn phía đường trong mắt người.

"Ân! Lại là một cái gia tộc Quý công tử?"

Lộ Nhân Giáp không điểm dứt đầu, sau đó ánh mắt nhìn về phía cái kia một đôi trắng nõn như ngọc tay, trong mắt lóe lên một tia dị dạng, sau đó nhìn về phía Dịch Huyền ngực, lập tức lắc đầu, một bộ ta đã hiểu rõ thân sắc.

Cuối cùng đạt được như thế một cái kết luận, chỉ sợ lại là một cái gia tộc thế lực khổng lồ thiếu gia. Xem xét người trắng nõn là ngón tay, liền biết nó bình thì không có làm qua cái gì việc nặng, tuyệt đối một đại thiếu gia cấp bậc tồn.

Trong mắt có quan hệ một tia hâm mộ, sau đó một mặt buồn bực đi ra.

Ngoại trừ hẳn bên ngoài, bốn phía còn lục tục ngo ngoe có người phiệt trải qua một chút, sau đó nói nhỏ không biết nói cái gì, sau đó mọi người không đang chăm chú nơi này.

Bởi vì cái kia ba người đã tiến vào trong khách sạn, sau đó nhàn chán tiếp tục gào to. Cười cười nói nói, bên cạnh vị kia không ngừng hàng via hề lão già cò kè mặc cả, sắc mặt đỏ lên!

"Ân!" Đi vào khách sạn, ánh mắt sắc bén liếc nhìn bốn phía, sau đó một cái góc có chút dừng lại, "Chuyện gì xảy ra? Tùy tiện liền đụng phải một nhị lưu cao thủ!"

Đó là bởi vì trung niên nam nhân, trong tay một bầu rượu nước không ngừng đổ vào trong miệng. Thấy người bên cạnh không ngừng hâm mộ, sau đó nó đối tiểu nhị nói ra, "Rượu ngon! Lại đến một bình..."

Dịch Huyền lập tức nghĩ đến cái gì, lặng lẽ đối Trương Kiệt hai người nói, "Các người có tiền sao?"

Trương Kiệt hai người đầu tiên là ngu ngơ, lập tức cười khổ từ trong ngực lấy ra một tấm ngân phiếu, nhỏ giọng nói, "Thiếu chủ, chỉ chút này, huynh đệ ta tất cả gia sản đều ở nơi này!"

Dịch Huyền che chắn tấm màn đen dưới mặt nhất thời co lại, "Ta dựa vào! Làm sao nghèo như vậy? Dù sao cũng là tam lưu võ giả!"

Có chút buồn bực nhìn về phía trong tay một tấm năm mươi lượng ngân phiếu, "Bất quá còn tốt, ở chỗ này tùy tiện tiêu xài một cái, hẳn là còn có hơn bốn mươi lượng, còn lại liền dùng để an dưỡng một cái!"

Sau đó ánh mắt cong lên, nhìn thấy vị kia Nhị lưu võ giả trong tay một tấm năm mươi lượng ngân phiếu, ngừng lại thì khóe miệng giật một cái!

Ngoa tào! Làm sao chênh lệch lớn như vậy!

Sau đó vị kia tiện tay ném một cái, sau đó tiểu nhị hấp tấp chạy đến quầy hàng bên cạnh. Đối chương quỹ nói ra, sau đó cầm trong tay ngân phiếu đưa cho chương quỹ, sau đó cầm tìm về ngân phiếu hấp tấp chạy đến Nhị lưu võ giả trước!

Dịch Huyền Ám đạo, "Quyền thế..."

Nơi này không có chỗ ngồi trống, thế là Dịch Huyền đi đến tầng thứ hai. Tìm tới một không vị, đó là một gian tới gần bộ cửa sổ bàn gỗ.

Sau khi ngồi xuống, một tên tiểu nhị gấp này vội vàng chạy tới, "Xin hỏi khách quan muốn cái gì?"

Dịch Huyền tùy ý phui một chút trong tay thực đơn, "Ta sát! Còn có thực đơn, TV đều là gạt người!"

Trương Kiệt hai người đưa mắt nhìn nhau, chờ lấy Dịch Huyền mở miệng, tiểu nhị cũng là như thế. Xem ra người trước mắt này không đơn giản!

Tiểu nhị thức thời không cắt đứt Dịch Huyền, có chút hăm mộ nhìn về phía Dịch Huyền. Vị này giấu đầu lộ đuôi phi phi! Vị này hiển sơn bắt lộ thủy Quý công tử bên người lại có cao thủ như thế hộ vệ, xem ra nó thân phận tuyệt đối không phải mặt hàng đơn giản!

Dịch Huyền không nhìn thấy tiểu nhị thần sắc biến hóa, tùy ý ở phía trên đầu mấy thứ, "... Còn có..."

Thanh âm phi thường ôn hòa, làm cho người có tắm rửa dưới ánh mặt trời ấm áp, tiểu nhị có chút ngây người. Trương Kiệt gấp đây, trong lòng nghĩ Thiểu chủ thân phận, còn có cái kia xinh đẹp khuôn mặt,

Không khỏi một cái giật mình, lập tức đối tiểu nhị uống đến, "Còn lãng lãng làm gì?"

Tiểu nhị nghe vậy lấy lại tinh thần, vội vã rời đi.

"Nguy hiểm thật!" Lau trên trán không còn ở mồ hôi lạnh, Trương Kiệt thầm nghĩ thông minh cơ trí! Không phải có trời mới biết Dịch Huyền gia hỏa này có thể hay không nổi điên!

Vừa rồi một màn Dịch Huyền cũng là thấy được, trong lòng phiền muộn phi thường!

Đây cũng là hấn đem đầu bộ che khuất nguyên nhân, không phải có trời mới biết chút đồ nhà quê có thể hay không đem hấn cho vây quanh. Mặc dù dạng này tựa hồ có loại vạn người chú mục mình tinh hiệu ứng, nhưng là, Dịch Huyền có chút tâm phiền ý loạn nắm chặt mái tóc dài màu vàng óng kia!

Nhưng là lúc này tuyệt đối không có cái gì tốt kết quả, không nói người làm cho người trầm mê khuôn mặt, liền xem như cái kia một đầu kim sắc là tóc cũng là làm người chú mục. Như thế đối với hấn mà nói là phi thường bất lợi, bọn này cổ nhân ngay cả oai quả nhân(*người nước ngoài) cũng không biết, dù sao tâm mắt nhỏ hẹp, có trời mới biết sẽ sẽ không trở thành cái gì dị loại.

Tựa như là phương tây cái gọi là dị loại giáo đồ, bị phanh thây?

bọn này cổ trong mắt người, hấn liền là trong mắt dị loại, ở chỗ này có chút phong kiến, tư tưởng cũng là cái kia cái kia.

"Ân!" Dịch Huyền lấy lại tinh thần, sau đó lỗ tai khẽ run lên, "Phúc Uy tiêu cục..."

Cẩn thận lắng nghe, Dịch Huyền nhướng mày, bên cạnh trên bàn người đang nghị luận vài ngày trước bị diệt môn Phúc Uy tiêu cục.

Nói phải Thanh Thành phái đại lượng đệ tử đem Phúc Uy tiêu cục bao bọc vây quanh, cuối cùng càng là tiêu chủ đại chiến ba trăm hiệp! Cuối cùng tiêu chủ không địch lại, Phúc Uy tiêu cục cuối cùng bị diệt môn!

Đối với cái kia cái gọi là ba trăm hiệp, Dịch Huyền khinh thường bĩu môi, liền Lâm Chấn Nam tên kia? Hấn thực lực mặc dù không có chút hiểu biết, nhưng là lúc này Phúc Uy tiêu cục đã nội bộ mục nát.

Đã không có uy hiếp võ lâm thực lực trấn thủ Phúc Uy tiêu cục cái kia nhiều năm góp nhặt tiền tài bảo vật, nhưng là Lâm Chấn Nam gia hỏa này còn khoan thai không biết, thật không biết là nó thần kinh không ổn định vẫn là đổ nước vào chảo.

Không có thực lực này còn không thấp điều, dẫn tới phái Thanh Thành nghị kỵ, cuối cùng biết được Phúc Uy tiêu cục đã không giống năm đó. Lợi dụng thủ đoạn, tuyên bố lấy thảo phạt làm lý do, đem Phúc Uy tiêu cục diệt môn!

Với lại liền xem như không có phái Thanh Thành không có tham gia, trong giang hồ thăm dò Phúc Uy tiêu cục thế lực sớm muộn sẽ như thế.

Đây chính là lợi ích động nhân tâm, liền xem như những cái được gọi là chính đạo cũng không thể ngoại lệ.

"Ân!" Dịch Huyền trầm mặc, "Xem ra nội dung cốt truyện đã triển khai, cũng không biết Lệnh Hồ Xung bọn hấn phải chăng trở lại Hoa Sơn..."

Lấy tay nâng má, Dịch Huyền trầm mặc. Sau đó Dịch Huyền toàn thân chấn động, khóe miệng cong lên.

"Hệ thống ngươi cái tên này rốt cục..."

"Bắt đầu quét hình... Phù hợp!" Dịch Huyền nhất mặt quái dị, đây là hệ thống thanh âm không giả, nhưng là chút kỳ kỳ quái quái lời nói là chuyện gì xảy ra? Dịch Huyền ngây ngẩn cả người, nhưng là bởi vì một tầng tấm màn đen che chắn nguyên nhân, Trương Kiệt Trương Anh đều không có phát giác hấn không thích hợp.

"Chủ kí sinh! Nhiệm vụ đã tuyên bố, mời chủ kí sinh tự tìm xem xét..."

"Nhiệm vụ giao diện lấy gia trì, chủ kí sinh nhưng chủ giao diện xem xét..."

"Hệ thống nhiệm vụ không gian mở ra, xen vào chủ kí sinh quyền hạn làm một cấp, không gian làm một trăm mét khối..."

Dịch Huyền ngây ngẩn cả người, triệt để ngốc tại chỗ!

Sau đó lấy lại tinh thần đến Dịch Huyền cảm thấy sinh hoạt là tươi đẹp như vậy! Ô ô! Rốt cục! Hệ thống ta yêu ngươi! Phi phi! Hệ thống ngươi là nam hay là nữ?

Phúc lợi của ta!

Tâm thần chìm vào hệ thống trong không gian, Dịch Huyền con mắt sáng lên, sáng long lanh!

Vuốt một cái khoe miệng không còn ở nước bọt, lập tức ần mở chủ giao diện, "Tuyên bố nhiệm vụ, mời chủ kí sinh ba t ngày tẩy sạch phái Thanh Thành bảo khó! Nhiệm vụ ban thưởng đã định! Nhiệm vụ trừng phạt tước đoạt chủ kí sinh một thân tu vi, lưu lạc người bình thường!"

"Ta. . ." Nhìn xem hệ thống ban bố nhiệm vụ, Dịch Huyền sắc mặt trong nháy mắt đen lại. Có hay không như vậy hổ, ban thưởng không rõ ràng còn chưa tính, nhưng là trừng phạt là chuyện gì xảy ra?

Còn có, ngọa tào! Ta đều còn chưa tốt nhận lấy! Làm sao lại bắt đầu kẻ? Hệ thống ta...

Dịch Huyền khóc không ra nước mắt, hỗn đản, hệ thống gia hỏa này quả nhiên là Thần Công Báo chuyển thế!

Đơn giản liền là khắc tinh của mình, đem ép gắt gao, thua lỗ đoạn thời gian trước còn vì hệ thống biến mất mà bi thương. Ân! Hướng về xem trước khi đến đều là dư thừa, hệ thống loại này tồn căn bản là đang lãng phí tình cảm của hần được không?

Phiền muộn vô cùng, nhưng là coi như như thế Dịch Huyền vẫn là nhận được, bởi vì nhiệm vụ chính là muốn hoàn thành. Không phải ở cái thế giới này gốc, Dịch Huyền thế nào cũng sẽ không cam lòng!

"Thôi..." Sau đó ánh mắt quét qua, "Ân!"

Chỉ gặp chủ giao diện nhiều một cùng loại với phần mềm đồ vật, có từng đầu xoay quanh cùng một chỗ, hoặc thô hoặc mảnh kim sắc, màu đen, màu trắng... Dây nhỏ hội tụ mà thành, nhìn đi thường chói mắt.

Ma quyền sát chương, ánh mắt liếc nhìn mà, một đạo tin tưởng truyền vào Dịch Huyền trong linh hồn.

"Nhiệm vụ không gian!"

Một loại không hiểu hưng phấn truyền đến, tê tê đại đại, "Ngọa tào! Không gian nha! Thuộc về ta không gian..."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15 : Cho Nên Nói , Hệ Thống Liên Là Ta Khắc Tinh .

Tâm thần khê động, Dịch Huyền xuất hiện lần nữa thì đã ở vào một vùng không gian bên trong. Nơi này chỉ không ánh sáng đây, không có âm thanh truyền vào. Nhưng là kỳ quái là Dịch Huyền còn bảo lưu lấy cảm giác lực, mình bạch đây là hệ thống thủ bút.

"chính là không gian?" Mang theo đối với không biết hướng tới, còn có nồng đậm lòng hiếu kỳ, vươn tay trên không trung sờ lên!

"Ân! Không có cảm giác nha!" Gãi đầu một cái, giống như cũng không có gì đặc biệt!

Lúc này lệnh Dịch Huyền cảm thấy phía sau lưng phát lạnh thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh không có cảm giác là bình thường, chủ kí sinh cảnh giới quá thấp, không gian muốn một cao tầng thứ mới có thể hiểu trong đó áo nghĩa, đối với chủ kí sinh tới nói không gian bốn phía sinh tồn hoàn cảnh. Cho nên chủ kí sinh cảm giác ở một mức độ nào đó là bình thường..."

"Đến! Hệ thống nguoi là cười nhạo ta yếu sao?"

Phiền muộn vô cùng, cảm giác nhân sinh vô vọng.

Hệ thống, "Chủ kí sinh, đây không phải chế giễu!"

Dịch Huyền hứng thú, lập tức kém chút bị nghẹn chết, "Đây là sự thật..."

Cho nên! Hệ thống nguoi nha liền là quang minh chính đại khinh bỉ ta sao?

Còn không có đợi dễ huyền đậu đen rau muống, hệ thống thanh âm lần nữa truyền đến, "Chủ kí sinh phải chăng cần muốn hiểu nhiệm vụ không gian!"

Bầu môi, có chút suy tư đi sau phát hiện mình căn bản vốn không hiểu rõ cái gọi là không gian!

"Nói nhảm! Nói!"

Dịch Huyền cảm thấy mình lực lượng mười phần! Rốt cục có thể hệ thống trước mặt lộ ra bản thân bá khí một mặt!

"Chủ kí sinh làm đến người loại trình độ này cũng là đầu một!"

Dịch Huyền lông mày nhíu lại, "Nói thế nào?"

Đột nhiên cảm thấy tâm thần có chút không tập trung, tựa hồ có chuyện gì đó không hay muốn phát sinh!

"Chủ kí sinh chẳng lẽ không nhìn thấy chủ giao diện là viết giới thiệu?"

Giới thiệu? Dịch Huyền nhất mặt mông bức, nhất thời bốn phía lâm vào tĩnh mịch!

Sau đó hệ thống cái kia tựa hồ gỗ mục không điều khắc được bất đắc dĩ âm thanh truyền đến, "Chủ giao diện, trước đó hệ thống đã vì chủ kí sinh trước khi thi thiết kế ra liên quan tới nhiệm vụ không gian chỉ đạo sổ tay!"

Dịch Huyền ngây dại, sau đó sắc mặt đỏ lên!

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, sau đó nhìn thấy chủ giao diện bên trên thật to mấy chữ!

Nhiệm vụ không gian phụ đạo sổ tay!

Ngoa tào!

Dịch Huyền mặt đen lại, sau đó sắc mặt lúc trắng lúc xanh, sau đó trở nên như là màu gan heo.

Hệ thống cũng không có chế nhạo Dịch Huyền, cứ như vậy Dịch Huyền tinh thần hoảng hốt, ngờ ngác đem nội dung trong đó xem xong.

Nói tóm lại nhiệm vụ không gian liền là cùng loại với người tu chân nói tới trừ vật pháp bảo, nhưng là so với cao cấp hơn rất nhiều.

Thứ nhất công năng, cũng là nhiệm vụ không gian cái tên này tồn tại. Liền là chủ kí sinh hoàn thành nhiệm vụ sau nó ban thưởng sẽ phát đến nhiệm vụ không gian.

Thứ hai thì là chủ kí sinh có thể tự do chứa đựng đồ vật, tỉ như quần áo, bảo vật, tiền tài...

Đương nhiên loại này không gian hệ thống bên trong còn có, hệ thống thần kỳ Dịch Huyền cũng không biết như thế nào đậu đen rau muống.

Sau đó lui làm nhiệm vụ không gian, kỳ thật trong không gian thật không có cái gì đáng giá chú ý. Trống rỗng, liền như là lúc trước hắc ám hoàn cảnh, Dịch Huyền đối với cái này không phải rất cảm mạo.

Sau đó Dịch Huyền đậu đen rau muống nói, "Hệ thống! Người xác định không phải chết máy? Người xác định ta sẽ không bị đánh chết tươi?"

Nghĩ tới đây Dịch Huyền sắc mặt khó coi mấy phần!

Mặc dù không biết phái Thanh Thành nội bộ cao thủ có bao nhiêu, nhưng là làm chính đạo lĩnh quân thế lực thứ nhất, tối thiểu nhất tiên thiên trở lên tuyệt đối là có!

Đương nhiên đây là Dịch Huyền kết hợp trước kia nhìn thấy kịch truyền hình suy đoán mà ra, nhưng là! Nghĩ tới đây liền giận, hệ thống hồ ngoại trừ hồ chết chính mình bên ngoài, liền không có cái khác đáng giá xưng đạo địa phương!

Ngoa tào! Trực tiếp đem Tiểu Ngao Giang Hồ thăng cấp! Người coi là trò chơi sao? Vẫn là loại kia đỉnh tiêm đỉnh tiêm cái chủng loại kia!

Nguyên bản trong nguyên tác phái Thanh Thành liền không yếu, lại có thể trở thành chính đạo lĩnh quân thế lực thứ nhất, nào có tú hoa châm?

Tiên thiên cấp bậc cao thủ sợ sợ không chỉ một vị, mà nhất lưu cao thủ càng là năm vị số lượng trở lên!

Hiện, Dịch Huyền đau răng nha!

Bị hệ thống một nhúng tay, Tiểu Ngao Giang Hồ bên trong trên chính thể thực lực không chỉ một cấp bậc mà thôi!

Đông Phương Bất Bại chút đỉnh tiêm cao thủ không đề cập tới,

Liền là phái Thanh Thành tông chủ cũng không phải đơn giản mặt hàng! Tiên thiên hậu kỳ đó là phỏng đoán cẩn thận, dù sao đến giờ phút này đối với cái

thế giới này lực lượng vẫn là mơ mơ hồ hồ.

Có trời mới biết lấy hấn nhị lưu thực lực đến bên trong có thể hay không bị đánh chết tươi? Đáp án là sẽ!

Nghĩ đến đây, Dịch Huyền nhất mặt ngạo tào biểu lộ!

"Hệ thống! Ngươi xác định không phải muốn ta đưa đồ ăn?"

Đáng chết, đơn giản đem ép về phía hố lửa!

Toàn thân run rẩy, Dịch Huyền nói năng lộn xộn, bên cạnh hai người huynh đệ cảm nhận được cái bàn truyền đến chấn động. Biến sắc, chẳng lẽ...

"Thiếu chủ! Ngươi không sao chứ!"

Dịch Huyền tỉnh táo lại, âm thầm chú ý mạng hệ thống vô si!

Sau đó lắc đầu, giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì bộ dáng, "Ân, còn tốt."

Gặp này Trương Kiệt huynh đệ mặc dù biết Thiếu chủ giấu diếm, nhưng là bọn hắn cũng không có quên thân phận của mình.

Sau đó tiêu nhị thân ảnh chậm rãi đi tới, bụng mấy món ăn, mùi thơm phiêu dật. Dịch Huyền nhìn một chút, bị cảnh sắc trước mắt hấp dẫn!

Sắc hương đều đủ, nhẹ gật đầu, cô nhân khoa học kỹ thuật các loại mặc dù không đủ, nhưng là nó tay nghề vẫn là không thể chê.

Cho nên bữa cơm này cơ hồ hơn phân nửa là tiến vào Dịch Huyền trong bụng, thấy hai người huynh đệ đau lòng vô cùng, đây chính là tiền của mình nha! Bất quá chỉ hơi hơi phân nân, cũng không có muốn nói ra được ý tứ.

Sau đó Dịch Huyền ba người cũng không hề rời đi khách sạn, sau đó tìm tới chương quỹ thuê hai gian phòng ở giữa. Dịch Huyền nhất người độc chiếm một cái phòng, về phần hai người huynh đệ mà! Dù sao đều là huynh đệ, vẫn là loại kia phi thường thân huynh đệ, cho nên vì huynh đệ bọn họ hai người tình cảm, để huyền không có ý định lại thuê một kiện gian phòng.

Một bên Trương Kiệt huynh đệ hai người lệ rơi đầy mặt.

"Ân!" Dịch Huyền trên giường lật tới che, nhướng mày!"Hệ thống che đây lại loại thanh âm này!"

Hệ thống gia hỏa này thật là ngại không đủ phiền, đếm ngược thì thanh âm không ngừng truyền vào nghe được trong tai!

Nhất làm giận chính là loại dải ngộ này chỉ có hắn một người hưởng thụ, Dịch Huyền tức giận răng ngứa!

Hệ thống cái kia làm cho người buồn bực thanh âm truyền đến, "Quan bé thanh âm muốn một điểm hối đoái điểm! Chủ kí sinh phải chăng quan bé!"

"Ngạo tào! Hệ thống ngươi tên gian thương này!"

Dịch Huyền con mắt trừng Lão đại, chỉ vào hệ thống giận mắng hệ thống không biết xấu hổ!

Cuối cùng hạ quyết tâm, một điểm hối đoái điểm nói nhiều cũng không nhiều, nói ít cũng không ít. Nhưng là Dịch Huyền liền là áp chế không nổi bị hệ thống hồ phiền muộn, cảm thấy bực bội vô cùng!

Đến! Dịch Huyền cuối cùng minh bạch, chỉ cần phía trên hai hệ thống vẫn còn, cam đoan liền là một số khổ mà!

TM! Dịch Huyền trên giường lật tới che, đích thật là Dịch Huyền rất muốn nhất làm đến! Trước đó thể nhưng là thể muốn hận hận lẫn ga giường! Nhưng là giờ phút này bởi vì hệ thống tồn, cái kia đáng chết nhiệm vụ, Dịch Huyền giờ phút này thật mê mang không thôi.

"Ngạo tào! Hệ thống sẽ không phải muốn ta đi chịu chết?"

Hệ thống không biết chạy cái nào! Hơi giật mình nhìn lên trần nhà, để huyền nhíu mày, buồn rầu vuốt vuốt mi tâm. Cảm giác đau lòng, phổi đau... . .

Nuốt một ngụm nước bọt, Dịch Huyền biết hệ thống gia hỏa này là sẽ không trả lời, tùy ý ấn mở chủ giao diện, khốc mắt hung hăng co lại, "Hệ thống ngươi không phải nhận thật sao! Nếu không trừng phạt coi như xong?"

Hệ thống vẫn là không có một điểm hồi âm!

Dịch Huyền cắn chặt răng, "Phiền chết!"

Nhìn xem còn đang không ngừng kể thì điện tử màn hình, Dịch Huyền có một thanh đập nát xúc động, nhưng là nhìn được trong lòng bàn tay truyền đến đói khát khó nhịn, Dịch Huyền biết thật vô xuông loại vật này không có việc gì, bàn tay của mình tuyệt đối lớn hơn một vòng không ngừng!

"Tính toán! Ngày mai, ta liền phái Thanh Thành một chuyến, ta nhổ vào! Không phải liền là phái Thanh Thành, lão tử nhưng là muốn quân lâm vạn giới

nam nhân!"

Lời nói xoay chuyển, Dịch Huyền tâm nghĩ thay đổi thật nhanh, làm sao cảm giác là lạ?

"Nho nhỏ phái Thanh Thành tính là gì?"

"Đến! Làm..."

Nằm xuống, Dịch Huyền lâm vào ngủ say. Trong mộng, một mảnh hỗn đản, Dịch Huyền tinh thần rời rạc trong lúc đó, nhưng là Dịch Huyền không có chút nào phát giác. Bởi vì đây chính là mộng, vô hình vô tướng.

Ngày thứ hai, Dịch Huyền mở to mắt, "Hô!"

Nặng nề mà thở ra một hơi, sau đó đẩy cửa ra, một tiếng cọt kẹt!

Dịch Huyền nhìn về phía cửa bốn phía, lập tức sửng sốt, "Ân! Làm sao lên nhanh như vậy?"

Nhìn xem hai bên huynh đệ hai người hỏi.

Trương Kiệt đối Dịch Huyền hơi khom người một cái, Dịch Huyền làm sao cảm giác là lạ

"Thiếu chủ hiện thân phận chúng ta là hộ vệ, cho nên cần thiết trạng thái vẫn là muốn duy trì..."

Dịch Huyền nhẹ gật đầu, lập tức mở miệng, "Ân! Mấy ngày nay ta phải đi ra ngoài một bận, các người chờ đợi ở đây, ân! Nếu như rảnh đến hoảng, tìm công việc, lời ít tiền, ân! Người hiểu được..."

Dịch Huyền ý vị thâm trường nhìn huynh đệ hai người, ngừng lại thì sắc mặt hai người khổ bức.

Sau đó không để ý tới hai người, cuối cùng một tiếng truyền vào bọn hắn trong tai, "Qua mấy ngày ta về tới kiểm tra..."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16 : Đĩa CD Đang Tiến Hành .

Rời đi thành trấn, quay đầu phui một chút, lập tức tìm tới một tương đối ẩn nấp địa phương, mà hậu thân sau một đôi màu trắng cánh của Thiên sứ chậm rãi giãn ra.

Sau đó biến thành một đạo điểm đen biến mất bầu trời xanh thẳm.

Trong đầu nhớ lại tám kia so với mật mã Morse đều muốn phức tạp địa đồ, mặc dù có chuẩn bị, nhưng là gần nhất vẫn như cũ không ở quá loạn!

Tìm tới phái Thanh Thành chỗ ở, phía trên có quan hệ với phái Thanh Thành giới thiệu, Appstore một đồng lớn.

Nói hình như nó biết tất cả mọi chuyện giống như, kỳ thật hoàn toàn liền là nói nhảm, đối với Dịch Huyền chuyện này không có trợ giúp gì.

Không có chút nào ôn nhu phong thái phát hần tóc màu vàng, cùng thiên thượng kim sắc mặt trời lẫn nhau chiếu ứng, nhìn còn thật có chút thái dương chi tử bộ đáng.

Một đôi cánh của Thiên sứ mang theo một loại thần thánh, phái Thanh Thành khoảng cách vừa rồi thành trấn cũng không xa, nhưng là cũng không như trong tưởng tượng gần như vậy.

Ở vào một loại lúng túng khu vực, chỉ ít Dịch Huyền là nghĩ như vậy.

Dựa theo Dịch Huyền tính ra, nửa canh giờ hẳn là có thể đuổi tới, những người khác liền không chỉ như vậy đoạn thời gian, tương đối cũng không nhìn một chút người ta là biết bay, liền xem như võ giả trên mặt đất phi nước đại, liền xem như Tiên Thiên cao thủ, thi triển khinh công cũng không có Dịch Huyền nhanh như vậy!

Đây chính là lực lượng, cũng là Dịch Huyền dựa vào, không phải thật chạy qua, tuyệt đối là thỏa thỏa đưa đồ ăn!

Điểm ấy Dịch Huyền cũng là hiểu rõ.

Đi vào phái Thanh Thành chỗ ở, người khoác áo choàng Dịch Huyền mang theo mũ rộng vành, toàn thân trên dưới sơn đen mà đen, nhìn phi thường dễ thấy.

Dù sao hiện thế nhưng là Bạch Thiên, nhưng là Dịch Huyền cũng không có những biện pháp khác. Đem một thân trang phục côi, đến! Dịch Huyền cam đoan càng thêm dễ thấy!

Cho nên mà! Thiên sứ ở cái thế giới này cái gì cũng tốt, người khác có thể bay sao? Đương nhiên có thể, nhưng là tiền đề cảnh giới của ngời nhất định phải đạt tới tông sư trở lên!

Nhưng là loại cao thủ này đều là thừa thốt vô cùng, Đông Phương Bất Bại có thể là một, về phần cái kia Nhậm Ngã Hành khả năng cũng là một, còn có tương lai Lệnh Hồ Xung...

Cho nên nói mà! Thiên sứ ở cái thế giới này liền là một dị loại, giờ phút này Dịch Huyền cuối cùng là cảm nhận được!

Tùy tiện ở chỗ này đi dạo, nói thật từ cho tới bây giờ đến Tiểu Ngạo Giang Hồ thế giới, Dịch Huyền thật đúng là không có tự tin giải cái thế giới này.

Dò xét bốn phía, lục tục đám người không ngừng nhúc nhích. Gào to âm thanh ven đường vang lên, làm phái Thanh Thành nơi trú đóng, nơi này tự nhiên một mảnh phồn hoa.

Phái Thanh Thành dù sao không phải đơn giản mặt hàng, ban ngày thủ vệ nhất định phi thường nghiêm mật, chỉ có chờ buổi tối!

Bất tri bất giác thời gian trôi qua nhanh chóng, ban đêm giáng lâm. Hiên nhiên thời cơ sắp thành quen, Dịch Huyền ma quyền sát chương, nhìn kích động dị thường.

Kỳ thật nội tâm đã nhắc lên một từng vệt sóng gợn lăn tăn, nghĩ đến tiền đồ chưa biết, cổ nhân nói: Gió vì vu này Dịch Thủy Hàn, trăng sẽ vừa đi này không trở lại!

Phi phi! quá cái kia, dứt bỏ loại này không rời đầu suy nghĩ.

"Ân!" Dịch Huyền ánh mắt ngưng tụ, đại đứng ngoài cửa hai tên thân mang nam tử áo bào xanh, một tay trường kiếm dựa vào ở sau lưng.

Như là một pho tượng đá.

"Khá lắm! Tam lưu vô giả khi gác cổng!" Dịch Huyền âm thầm động dung, nhìn từ cửa chính nhập là không có cái gì có thể có thể, nhưng là!

Khóe miệng nhắc lên một vòng đường cong, lão tử hết lần này tới lần khác không đi cửa chính!

Vượt qua cao bốn, năm mét vách tường, không mang theo một tia khói xanh, không mang đi một mảnh gạch ngói vụn...

Dịch Huyền ẩn tàng một chỗ âm u trong góc, có mấy người bên cạnh kết quả, trong tay bùng lấy minh hỏa, bốn phía quan sát.

Sau đó rời đi nơi này hướng về một cái mục đích mà, Dịch Huyền trong âm u đi tới."Phái Thanh Thành quả nhiên tàng long ngọa hổ!"

Trước đó đi qua một căn phòng thì liền nghe đến từng đợt tích tích thanh âm bộp bộp truyền đến, tựa hồ là đập nện cọc gỗ. Sau đó một tiếng thanh thúy tiếng tạch tạch đã chứng minh hẳn đêm chiều suy nghĩ.

"Ân! Ta nói bảo khó ở đâu? Uy, hệ hệ thống. . . Chết máy sao?"

Quả nhiên loại chuyện này còn cần tự mình động thủ, hệ thống ở một mức độ nào đó sẽ không cho cho hẳn một tia trợ giúp, cũng tỷ như hiện!

Dịch Huyền bị ai phát hiện vậy mà lạc đường!

Đừng hỏi ta không phải còn có tấm kia so mật mã Morse còn muốn phức tạp cầu,

Rất rõ ràng nói cho ngời, cái kia là một tấm bản đồ, không phải kiến trúc bản vẽ...

"Tốt a! Tốt a..." Dịch Huyền thân ảnh giống như quỷ mị, một hồi nơi này một hồi nơi đó, lo lừng không có định.

Nhiều lần kém chút bại lộ, Dịch Huyền kém chút đều muốn cân nhắc làm sao chạy trốn, cuối cùng phi thường may mắn, lần lượt trùng hợp tránh qua, tránh né bọn hắn dò xét.

"Ân! Chẳng lẽ đây chính là cái gọi là nhân vật chính quang hoàn?"

Dịch Huyền âm thầm suy tư, sau đó chạy đến lên chín tầng mây, loại chuyện này vẫn là không nghĩ, nào động đủ lớn.

"Nơi này chẳng lẽ liền là phái Thanh Thành bảo khó?" Dịch Huyền mở to hai mắt nhìn về phía trước, mang theo một tia không xác định.

Không như trong tưởng tượng từng tầng từng tầng phái Thanh Thành đệ tử, chỉ có mấy lão tẩu đủ kiểu nhàm chán dựa vào Trụ Từ bên cạnh. Nhìn phi thường lười nhác.

Lão gia hỏa! Lão ngoan đồng! Cao thù!

Sắc mặt nhất thời trầm xuống, cũng không biết cũng không có Tiên Thiên cao thù! Nếu như đây đều là, nghĩ cùng đừng nghĩ, vẫn là chạy trốn đến nhanh!

Sắc mặt âm tình bất định, trách không được nơi này chỉ có mấy lão già, nguyên lai đều là cao thủ bên trong cao cao thù!

Bất quá mặc dù tuổi tác không có nghĩa là cái gì, nhưng là không nhìn thấy trên TV đều là như thế này, sống càng già liền cái kia cái gì...

Tóm lại cẩn thận ngắm nghía dưới thực lực của hai bên chênh lệch, ngọa tào! Thật đúng là đổi bất quá! Nhớ năm đó ta đổi trời, đổi, đổi không khí! Nhưng là cái kia chút toàn bộ là quá khứ thức! Ta tiếng Anh được không?

(tác giả: Ân! Giống như phi thường xấu đáng vẽ, nhưng là, cái kia nhiều năm có ý tứ gì...)

Hạ quyết tâm, "Ngọa tào! Hệ thống nguoi tuyệt đối biết đến! Tuyệt đối là lừa ta..."

Dịch Huyền đối hệ thống thống mạ, sau đó cắn răng, khấu trừ một trăm hời đoái điểm, đổi một tấm bùa. Màu xanh trên lá bùa có màu đỏ đường vân dây dưa, tựa như là chữ như gà bới.

Không sai! Hệ thống cho ra đáp án thật sự chính là chữ như gà bới!

Ngọa tào! Dịch Huyền nhất mặt mộng bức, sẽ không phải thật là quỷ bất?

"Được rồi, quân nó là Ân Thân Phù vẫn là quỷ đảo phù, chỉ cần có thể tiến vào bảo khó, như vậy có lẽ đều đáng giá!" Về phần phái Thanh Thành có bảo vật gì, Dịch Huyền đó là không có chút nào cảm thấy hứng thú, hần chỉ đề ý chính là hệ thống nói tới ban thưởng.

Vẫn là không biết, ngấm lại liền có một ít chờ mong.

"Ân!" Lá bùa hóa thành một đạo lưu quang không có vào thân thể bên trong, "Cảm giác lạnh lạnh, lại biến hóa sao?"

Ngọa tào! Thân thể của ta?

Lập tức im miệng, âm thầm gạt đầu, may mà ta một trăm hời đoái điểm không có uống phí.

Tiếp xuống... Dịch Huyền hí mắt lại, lần này nếu như không đem phái Thanh Thành triệt để bắt đi, hần tuyệt đối không cam tâm!

Phải biết đây chính là một điểm hời đoái điểm, cứ như vậy một tờ giấy rách, áp chế một cỗ phiền muộn chi khí, như vậy chỉ có thể từ phái Thanh Thành đến tiếp nhận!

"Hừ hừ!" Dịch Huyền khinh thường đi đến mấy lão già trước mặt, đắc ý bọn hần bên cạnh vòn quanh.

"Ân! Nếu như ta đánh lên bọn hần sẽ như thế nào?" Ngấm lại coi như xong, thực lực của mình rõ ràng, mặc dù là thần thoại mới xuất hiện Thiên sứ, nhưng là thực lực vẫn là một thứ cận bả!

Đến! Đánh lên một Tiên Thiên cao thù, cam đoan sẽ không bị chụp chết.

Cứ như vậy Dịch Huyền phi thường thích ý đi vào trong bảo khó, "Ta dựa vào! Đây cũng quá giàu có đi!"

Hoàng kim, bạch ngân, ngân phiếu... . . .

Nhưng là chút tiền tài kém chút không có lóe mù ba mươi sáu K hợp kim titan mất chó!

Dịch Huyền kiếp trước nơi nào nhìn thấy một màn như thế, vàng óng ánh hoàng kim! Trắng bóng bạc! Lau khóe miệng không còn ở nước bọt, "Ông trời của ta! phái Thanh Thành quả nhiên không hổ là chính đạo đại phái, bất quá! Hắc hắc! chút ta toàn bao!"

Sau đó cái kia chút chứa hoàng kim bạch ngân cái rương bị Dịch Huyền thu nhập nhiệm vụ không gian, mỗi một lần Dịch Huyền có loại làm tặc xúc động, sợ bị người phát hiện!

"Ngọa tào! Loại cảm giác này! Sáng khoái!"

Dịch Huyền tôn nghiêm liền là xem người khác khó chịu, mà liền rất thoải mái! Dem sung sướng thành lập người khác thống khổ bên trên!

"Ta dựa vào! Tốt dị dạng tư tưởng, không được, ta thế nào có thể như thế sa đoạ!" Muốn dứt bỏ, nhưng là tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt quái dị, "

không liên quan chuyện ta a! Đây là hệ thống tên biến thái này, a a! Nghĩ tới ta đã từng cũng là tổ quốc đại thanh niên tốt ai! Ai! Ta sa đọa! Nhưng là không thể trách ta nha! Có tìm hệ thống nói rõ lý lẽ..."

Bầu môi, vì chính mình tìm một cái lý do, đĩa CD kế hoạch vẫn như cũ đang tiến hành!

Một rương, hai rương...

Ngọa tào! Dịch Huyền hai mắt tròn lên, "Đi ra cho ta!"

Đến! Không biết gia hỏa kia thật tài tình, lại đem một thanh bảo kiếm giấu dưới kệ mặt!

"Hừ! Coi là dạng này liền có thể tránh pháp nhãn của ta sao? Nói cho người không cửa..."

"Đi ra nha! Ngọa tào!"

Rất cực hao phí sức chín trâu hai hổ về sau, Dịch Huyền hài lòng xem lấy bảo kiếm trong tay, phía trên không biết bị tên ngu xuẩn kia đề danh, gọi là cái gì nhỉ, Thanh Thành kiếm!

Không chút nghĩ ngợi đem đưa nhập không gian bên trong, sau đó dự định rời đi nơi này, vừa đi mấy bước, một tiếng ầm vang!

Dịch Huyền con mắt co rụt lại, sắc mặt trắng nhợt, mà sau đó xoay người hướng về cửa sổ mà...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17 : Thoát Đi!

Cửa, một vị ngồi xếp bằng trên đất lão giả lổ tai rung động động một cái, "Không tốt!"

Sau đó thân thể giống như Phi Yến, nhất thời biến mất tại chỗ!

Bốn phía biếng nhác lão giả trong nháy mắt mở to mắt, tinh quang bùng lên!

Nhao nhao đứng dậy, mà bước nhỏ trời cảnh giới triệt để bộc phát. Tiên thiên tốc độ kết cục có bao nhanh?

Chỉ chớp lát sau, còn không có đợi Dịch Huyền chạy khỏi nơi này, vừa rồi loại kia phù văn hàng dùng một lần, bằng không Dịch Huyền làm sao lại hốt hoảng như vậy, tùy tiện tìm một cái góc giấu đi, không liền có thể lấy tránh né những lão gia hỏa này sao?

Quát to một tiếng khiến cho Dịch Huyền màng nhĩ chấn động!

"Là ai!"

Tiếp lấy cảm giác bốn phía truyền đến từng đạo tiếng bước chân!

"Đáng chết!" Dịch Huyền híp mắt lại, giao lộ bị ngăn chặn! Tiên Thiên cao thủ tốc độ thật nhanh!

Có chút sợ hãi thần phục loại tốc độ này, nhưng là Dịch Huyền cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Chính là trước hết kịp phản ứng lão giả, giờ phút này lão giả ánh mắt liếc nhìn Dịch Huyền, nhưng là do ở mang theo mũ rộng vành, ẩn tàng tấm màn đen bên trong, lão giả không nhìn thấy Dịch Huyền khuôn mặt.

Sau đó ánh mắt dư quang cong lên, con mắt co rụt lại!

Trong bảo khố bảo vật vậy mà biến mất không thấy gì nữa, trong lòng hiện lên một tia kinh ngạc, làm sao lại như thế?

Nhất thời lão giả nhìn về phía Dịch Huyền tuyệt đối là kẻ xâm nhập này làm! Mặc dù không biết chút số lượng khổng lồ hoàng kim các loại tài vật là như thế nào bị xử lý, nhưng là chỉ cần bắt được kẻ xâm nhập này, như vậy hết thảy đều đem công bố!

Cho nên lão già gắt gao giữ vững lối ra, tiên thiên uy áp nhất thời tràn ngập ra, khiến cho Dịch Huyền cảm thấy một cỗ áp lực!

Một cái ẩn tàng trong cửa tay áo tay có chút rung động, bắt quá ở đây lão nhân lại là không có phát hiện.

Phía sau, Dịch Huyền cảm thấy một loại tim đập nhanh!

Một vị trưởng bào lão già tay cầm một thanh trường kiếm, đối vị lão già kia nói ra, "Bắt lấy hắn!"

Lập tức Dịch Huyền cắn răng, trong tay rung động càng sâu.

Một vị lão già phát hiện một chút manh mối, "Nhanh lên, miễn cho sinh trễ biến cố!"

Sau đó thân ảnh của hắn lóe lên, một tay bắt pháp đối Dịch Huyền mà đến. Tựa như là một cái Lão Ưng, đối Dịch Huyền cổ ra sức vỗ một cái!

Dịch Huyền quay đầu, sau đó thân thể chăm chú kéo căng lên. Trong cơ thể Thiên sứ lực lượng điều động, tác dụng hai chân, hiểm mà hiểm tránh đi một chiêu này, lão già trông mắt hơi híp, đối phương rõ ràng không phải tiên thiên tồn, nhưng là dòm động lòng người tránh khỏi hắn một chiêu, không đơn giản a!

Sau đó còn lại hai tên nhao nhao mà đến, hiển nhiên cũng là đã nhận ra Dịch Huyền tiểu động tác. Đối với cái này bọn hắn không có chút nào hứng thú, nhìn về phía trống rỗng bảo khố, tông chủ biết sau tuyệt đối sẽ nổi điên!

"Đáng chết!" Dịch Huyền giờ phút này có nỗi khổ không nói được, bọn này lão già hóa biết không biết xấu hổ, không nên giống trên TV trình diễn, đầu tiên là phải một tương đối yếu ớt người cùng hắn đối chiến sao?

Sau đó lão nhìn thấy tiểu gia hỏa không được, vạch mặt! Nhưng là. . . Kịch bản không đúng rồi!

Dịch Huyền đã không có thời gian đậu đen rau muống, đáng chết!

Ba đôi thủ chương tựa như là Lão Ưng Ưng Trảo, gắt gao đem Dịch Huyền tất cả đường lui khóa chặt!

Lui không thể lui, tránh cũng không thể tránh!

"Nhanh nha! . . ."

Áo choàng Dịch Huyền sắc mặt lo lắng, một nhưng mình rơi bọn gia hỏa này trong tay, kết quả không cần suy nghĩ nhiều, nghiêm hình bức cung đó là trốn không thoát.

"Ân! Tốt. . ." Lập tức khoe miệng kéo một cái, ẩn tàng trong tay áo bên trên vron tay ra, sau đó có chút mở ra.

Lần này Dịch Huyền trực tiếp nhắm mắt lại, biến thành từng tiếng cơ hồ âm thanh truyền đến, chui vào Dịch Huyền trong tai!

"TM! Đây chính là trêu chọc lão tử kết quả! Hừ hừ!" Lập tức thân ảnh có chút khom người, ba vị lão già che ánh mắt của mình, Dịch Huyền bởi vì dạng này vạn vô nhất thất, chuẩn bị chạy trốn.

Nhưng là! Bất ngờ xảy ra chuyện!

Một vị lão già lỗ tai khẽ nhúc nhích!"Tặc tử đừng trốn!"

Sau đó Dịch Huyền còn chưa kịp khinh bỉ lão già, sau đó chỉ gặp lão già lẳng không võ, Dịch Huyền con mắt kém chút trừng ra ngoài!

Chỉ gặp một đạo lẳng lệ kiếm mang trực tiếp trên thân kiếm phun trào mà ra, mà nghe đến lão già thanh âm,

Bên cạnh cái kia chút ngồi xổm đầu lão già cũng là nhao nhao hét lớn!

Thanh âm như sấm bên tai, bốn phía phái Thanh Thành đệ tử đều đã bị kinh động!

"Không tốt!" Dịch Huyền vừa mới lóe lên ý nghĩ này, chỉ gặp kiếm mang đã đi tới trước người hắn!

Lẳng lệ kiếm mang khiến cho Dịch Huyền toàn thân chấn động, cảm giác muốn bị chặn ngang chặt đứt!

Đây chính là tiên thiên võ giả sao? Quả nhiên thật cường đại!

Không kịp nghĩ nhiều, Dịch Huyền trong cơ thể lực lượng phun trào, sau đó thân thể nhanh chóng lướt qua một đạo đường cong, hướng về cửa vào cực tốc mà.

Giờ phút này càng thêm lệnh Dịch Huyền cảm thấy đau răng chính là, cái kia hai cái lão gia hỏa cũng giống như vậy, chỉ bắt quá một người nắm đấm chấn động, lập tức biến thành một cỗ mãnh liệt kinh phong đánh tới!

TM! Quả nhiên đều là một đám Tiên Thiên cao thủ, chỉ sợ thực lực đều tại Tiên Thiên trung kỳ trở lên!

Trong lòng kêu khổ không thôi, "Đáng chết! Chẳng lẽ muốn chờ ở chỗ này?"

"Hệ thống lần này ban thường lừa ta, về sau ngươi cũng đừng nghĩ an bình! !"

Răng rắc!

Xương cốt vỡ vụn! Dịch Huyền cảm thấy một loại thẳng vào tâm linh đau đớn xuyên thấu qua cái kia thô to thần kinh thẳng vào não hải!

Cơ hồ liền muốn hôn mê!

Cấn răng! Tiên thiên loại này cấp bậc quả nhiên không phải mình bây giờ có thể đối kháng!

"Đi! . . ."

Cố gắng tránh đi phía sau hai đạo công kích, nhưng là dư ba vẫn là để Dịch Huyền thương càng thêm thương!

Sau lưng hai cặp tuyết trắng cánh mở ra, sau đó thân thể dần dần lên không!

Đầu không ngừng truyền đến cảm giác hôn mê, Dịch Huyền biết lần này kết cục thương được bao nhiêu nặng! Tiên Thiên cao thủ kinh khủng như vậy!

Bởi vì thân thể nguyên nhân, kém chút không có năm mét không trung rơi xuống, run run rẩy rẩy bay về phương xa. Mặc dù giờ phút này là ban đêm, nhưng cũng không có bao nhiêu người nhằm chán ngắm sao, thanh âm Dịch Huyền run rẩy thân thể, lấy không thể tưởng tượng nổi ý chí lực dùng sức kích động cánh.

Ho ra một ngụm máu tươi, rơi một chậu cảm bên trên.

"Khụ khụ. . ."

Giờ phút này ba tên lão giả trong bảo khổ đi ra, sau đó nhìn xem cái kia chút nghe tiếng mà đến đệ tử, nhất thời giận không chỗ phát tiết.

"Còn lằng lằng gì? Bảo khổ bị người chuyển không, này thì hung thủ hẳn là còn ở nơi này, tìm cho ta. . ."

Mà hậu thân ánh lóe lên, hướng về một chỗ mà.

"Vâng! . . ."

"Là. . . Là. . ."

chút địa chấn vội vàng trả lời, sau đó một hóa thân quân nhân, một chút xú, tỉ mỉ, cơ hồ muốn đem toàn bộ phủ đệ lật một úp sấp!

Nhưng là! Dịch Huyền đã bay khỏi nơi này, trong mơ mơ hồ hồ, Dịch Huyền miễn cưỡng phân biệt một cái phương hướng, lấy lớn lao ý chí lực ủng hộ thân thể!

Phái Thanh Thành trong nháy mắt sôi trào, tất cả đệ tử bao quát bề quan tông chủ đều là đang điên cuồng tìm kiếm tặc tử!

Phái Thanh Thành tông chủ nhìn hằm hằm lão giả, "Chuyện gì xảy ra? Các ngươi là phế vật sao? Vẫn là các ngươi mất mùi? Bảo khổ bị lấy sạch mới biết được, muốn nào như vậy dùng?"

Giờ phút này hẳn thật là khó thở, trong bảo khổ cũng không chỉ có bọn hắn phái Thanh Thành bảo vật, còn có Phúc Uy tiêu cục, lần này thật là chớ!

Bị người đánh cắp ăn!

"A! . . ."

Hắn ngửa mặt lên trời gào thét, khiến cho lão giả có chút hoảng sợ, tiên thiên hậu kỳ! Giải quyết viên mãn cao thủ phần nộ khiến cho lão giả có chút sợ hãi, dù là lấy hắn tiên thiên trung kỳ thực lực cũng là như thế!

Giờ phút này hẳn không có an ủi tông chủ, yên lặng lui ra.

. . .

"Khụ khụ!" Rất nhỏ tiếng ho khan yên tĩnh đường đi tiếng vọng, tốt ở thời đại này người bởi vì tập tục, người bình thường ban đêm bên trên sẽ không ra đến đi lung tung.

Một đạo quần áo màu đen bao phủ bóng người ẩn tàng trong bóng đêm, bước chân phù phiếm! Khụ khụ, cũng đừng nghĩ sai, không phải túng dục quá độ! Lần nữa cường điệu một lần. . .

Bóng người đem một cái tay thăm dò vào tấm màn đen bên trong, sau đó một vòng vết máu xuất hiện ở lòng bàn tay, nương theo lấy một trận ho kịch liệt.

Quần áo vỡ vụn, như là bên đường tên ăn mày. Vừa đi vừa vịn vách tường, thân thể bao giờ cũng không đang run run, giống như chịu đựng cái gì.

...

"Thùng thùng!"

Trương Kiệt từ trong mộng bừng tỉnh, sau đó bên cạnh Trương Anh cũng là như thế, sau đó hai người liếc nhau, cùng nhau đứng!

"Có người. . ."

Sau đó đem trên bàn vũ khí cầm trong tay, Trương Kiệt ra hiệu Trương Anh, Trương Anh gật gật đầu.

Sau đó đẩy cửa phòng ra, "Kẹt kẹt!"

Sau đó Trương Kiệt ánh mắt nhú lại, chuẩn bị ứng đối đột biến tình huống.

Trương Anh con mắt vì co lại, sau đó hoảng sợ nói, "Lão đại! Là Thiếu chủ. . ."

Sau đó Trương Kiệt sững sờ, một đạo hắc ảnh ngã nhào trên đất!

Trương Kiệt hai người vội vàng đỡ dậy Dịch Huyền thân thể, sau đó đem mang vào giữa phòng, cẩn thận từng li từng tí đem cửa phòng đóng lại.

...

"Ân!" Dịch Huyền mở to mắt, sau đó cảm thấy mình trên thân tựa hồ bị cái gì quán quanh, phản ứng đầu tiên chính là, chẳng lẽ bị phái Thanh Thành cái kia chút tạp mao trảo? Sau đó nghĩ đến khả năng cực hình, sắc mặt đều là biến đổi.

Còn không có đội Dịch Huyền nghĩ đến muốn hay không cá chết lưới rách vẫn là quân tử báo thù, mười năm không muộn một quy hàng, sau đó phái Thanh Thành bên trong làm mất thắm, sau đó ở sau lưng đâm dao!

Một thanh âm để Dịch Huyền đầu óc nhất thời co lại, sau đó có chút tức giận muốn mắng to!

"Ai nha? Không thấy được lão tử nghĩ đến như thế nào phía sau đâm dao?" Tựa hồ ý thức được cái gì, hú lên quái dị, không tốt, lão tử hoàn mỹ kế hoạch!

Sau đó ngây ngẩn cả người, chỉ gặp Trương Kiệt hai người ngơ ngác nhìn tựa hồ lâm vào trạng thái nào đó Dịch Huyền, sững sờ một chút, nhìn phi thường ngốc.

"Ngọa tào! Nơi này là nơi nào?"

Trương Anh quái dị lấy tay sờ lấy Dịch Huyền đầu, một cổ rất nhỏ lãnh đạm cảm giác truyền đến, "Ân! Không có phát sốt nha! Không đúng, làm sao lạnh như vậy? Chẳng lẽ Thiếu chủ đầu óc nước vào, không đúng! Thiếu chủ đầu tiến đá!" Sau đó một mặt kinh hoàng nói, "Lão đại không xong, Thiếu chủ đầu đi ra vấn đề! Thật lạnh thật lạnh!"

Dịch Huyền vừa rồi trong tưởng tượng tỉnh lại, sau đó lão nhị một cái bàn tay heo ăn mận dưng trán của hắn, ngừng lại thì Dịch Huyền cảm thấy một loại không tốt.

Sau đó nghe lão Nhị, sắc mặt đen không thể lại đen, đoán chừng đem than đá Dịch Huyền đặt chung một chỗ, đoán chừng đều có thể sung làm nhiên liệu!

Lão đại cũng là cả kinh, sau đó Dịch Huyền tay trái nâng lên, sau đó đem lão nhị tay đẩy ra!

"Trương Anh người có phải hay không chán sống rồi? Đi, làm Thiếu chủ, Bỏ thiếu chủ luôn luôn tuân theo liền là kính già yêu trẻ. . . Phi! Lấy giúp người làm niềm vui nguyên tắc. . ."

Chương 18 : Đó Là Của Ta Tiền Mồ Hôi Nước Mắt .

Trương Anh ngừng lại thì cảm thấy nổi da gà lên đầy đất, sau đó thân thể nhịn không được rút lui.

Trương Kiệt gặp này cuối cùng thở dài một hơi, Thiếu chủ còn có tâm tình cùng bọn hắn đùa giỡn, như vậy hẳn là không có vấn đề gì, sau đó nhìn về phía Dịch Huyền.

Giờ phút này Dịch Huyền trán từng cái từng cái hắc tuyến dày đặc, khó chịu nhìn về phía lão nhị.

"Thiếu chủ!"

"Ân!" Dịch Huyền đem đầu bị lệch, thấy là Trương Kiệt, mái tóc dài vàng óng tùy ý khoác rơi, tùy ý hỏi, "Thế nào?"

Trương Kiệt nhìn một chút Thiếu chủ cái kia nổi bật. . . Phi phi! Cái kia "Cường tráng" thân thể, sau đó nghi ngờ nói, "Thiếu chủ, thân thể của ngươi..."

Dịch Huyền không có trả lời Trương Kiệt, mà là nói như thế, "Ai! Trương Kiệt vẫn là ngươi hữu tâm a! Nhìn xem..."

Sau đó chỉ vào Trương Anh, một mặt ghét bỏ nói, "Nhìn xem gia hỏa này, gặp ta như thế, còn nói ta đổ nước vào não, nhìn xem! Đây chính là chênh lệch!"

Lão nhị một mặt vô tội, mắt thấy Thiếu chủ lạc đề, Trương Kiệt nói lần nữa, "Khụ khụ! Thiếu chủ, đêm qua kết cục thế nào? !"

Dịch Huyền kịp phản ứng, sau đó sắc mặt quái dị, có chút lúng túng tăng hắng một cái, "Khụ khụ! Hôm qua ta đi Thanh Lâu, không cẩn thận..." Sau đó sắc mặt càng thêm quái dị, "Khụ khụ! Tóm lại, khụ khụ! Ngươi hiểu!"

Trương Kiệt một mặt mộng bức, đây đều là cái gì cái quý gì nha! Thiếu chủ ngươi tròn mắt nói lời bịa đặt được không? Với lại cũng phải tìm một ra đáng lý do không phải?

Thanh Lâu? Trương Kiệt sắc mặt quái dị, nhìn một chút Thiếu chủ cái kia thân thể, trong lòng nghĩ đến phía dưới đến cùng phải hay không một cây gậy, sau đó sắc mặt càng thêm cổ quái.

Muốn nói lại thôi, Dịch Huyền bởi vậy, sau đó thuận Trương Kiệt ánh mắt dời xuống, sắc mặt tối đen, trong nháy mắt Dịch Huyền hiểu rõ nhẹ gật đầu, phi phi! Sắc mặt càng thêm đen!

Ngọa tào! Trương Kiệt ngươi có phải hay không muốn chết nha! Hết chuyện để nói?

"Ngọa tào! Trương Kiệt ánh mắt ngươi để chỗ nào?"

Trương Kiệt một cái giật mình, sau đó đã theo phía dưới mà lên, trong nháy mắt thấy được Dịch Huyền ngươi xấu hổ giận dữ. . . Phi phi! Tức giận ánh mắt!

Ho khan vài tiếng, sau đó quay đầu không nhìn chăm chú Thiếu chủ, ngươi xấu hổ a! Xem ra sau này không thể thiếu bị Thiếu chủ nhớ thương, ta nhỏ vào, Trương Kiệt nha Trương Kiệt! Nhìn! Đây không phải tìm đường chết sao? Sau đó không khỏi cảm thán, xem ra ở trên con đường này ta chạy tới tiền hiền phía trước...

Lão nhị sớm cũng không biết đi đâu rồi, tức giận Trương Kiệt nghiêng răng, bà mẹ ngươi chứ gấu à! Lão nhị ngươi không có nghĩa khí!

Sau đó Trương Kiệt đưa mắt nhìn bốn phía, Dịch Huyền nhanh muốn giết người ánh mắt bên trong, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế, "Thiếu chủ, ta còn có việc, trước cáo từ..."

Sau đó Dịch Huyền tròn mắt hốc mắt trong ánh mắt, Trương Kiệt xoay người một cái, Dịch Huyền muốn nói lại thôi!

Trương Kiệt đối Dịch Huyền một yên tâm ánh mắt, cũng không biết vì cái gì.

Sau đó...

"Bành!"

Dịch Huyền che mặt, "Kỳ thật ta muốn nói phía sau ngươi là lấp kín tường..."

... ..

Trương Kiệt hai người dạo bước trên đường, sau đó nghe được người qua đường cái kia nói liền không dứt thanh âm, "Nghe nói không? Tối hôm qua phái Thanh Thành có tặc nhân xâm nhập, đem phái Thanh Thành tất cả bảo vật dời trống..."

"Ân! Nghe nói, người tới võ công Cao Cường, trực tiếp xâm nhập phái Thanh Thành trụ sở, sau đó chưởng môn đại chiến ba trăm hiệp, sau đó tại chỉ trong một chiêu ngăn chặn chưởng môn, sau đó từng bước ép sát, trực tiếp đem phái Thanh Thành chưởng môn đánh thành trọng thương!"

"Còn có!" Bên cạnh một vị nam tử nói ra, "Còn có thần bí nhân kia..."

Trương Kiệt sắc mặt cổ quái, sau đó Trương Anh đổi mặt, nhất thời mắt to trừng lớn mắt, "Lão nhị..."

"Lão đại..."

Nuốt một ngụm nước bọt, Trương Anh không xác định nói ra, "Sẽ không phải là..."

Trương Kiệt gấp này đuổi vội vàng che lão nhị nhất, lắc đầu, "Không thể nói, đi... ."

Trong lòng hai người Ám đạo, "Ngọa tào! Thiếu chủ xâu tạc thiên, ngay cả phái Thanh Thành đều dám đánh cướp, không có nhìn thấy ngay cả Phúc Uy tiêu cục đều bị nó diệt?"

Trong lòng bịch bịch cuồng loạn, trách không được! Trách không được! Thiếu chủ hôm qua dựng thẳng ra, nằm tiến vào...

Bất quá câu nói này hẳn là không dám nói,

Đương nhiên ngay trước mặt Dịch Huyền nói ra.

Dịch Huyền nằm ở trên giường, nhũ mào, "Đáng chết! Thương thế trên người quá nặng, hừ! Tiên thiên võ giả, quả nhiên cường đại!"

"Không biết phải bao lâu mới có thể khôi phục, đúng, hệ thống! Nhiệm vụ hoàn thành sao?"

Cảm giác xương cốt muốn vỡ vụn, cắn răng, Dịch Huyền cái trán toát ra từng tầng từng tầng mồ hôi rịn, trước đó lão già kia cơ hồ muốn đem xương cốt của hắn đánh nát!

"Nhiệm vụ lấy hoàn thành, chủ kí sinh có tiếp nhận hay không ban thưởng!"

Trợn trắng mắt, "Nói nhảm!"

Trong lòng chưa tính toán gì mmp, vì nhiệm vụ này thiếu chút nữa bỏ mạng rồi, nếu như hệ thống muốn tạm giam phần thưởng của hắn, cam đoan đánh không chết hệ thống!

"Ban thưởng như sau, thứ nhất, thu hoạch được thế giới ba ngày du lịch du lịch thẻ một tấm, chủ kí sinh có thể thu hoạch được xuyên qua ngẫu nhiên một cái thế giới tên ngạch, thời gian kỳ hạn vì ba ngày!"

"Ân!" Dịch Huyền nhãn tình sáng lên, "Khá lắm, không có loại này tiểu nhiệm vụ vậy mà có thể tuôn ra loại này Thần khí! !

Ngẫm lại đã cảm thấy kích động, bất quá! Dịch Huyền khoe miệng có chút cong lên, nếu như có thể đem đằng sau cái kia ba ngày bỏ đi liền hoàn mỹ.

"Thứ hai, ban thưởng chủ kí sinh tiến giai thành hai Dục Thiên Sứ!"

Ngọa tào! Nhất thời Dịch Huyền con mắt đỏ lên!

"Ta dựa vào! Hệ thống đủ ý tứ nha! !" Dịch Huyền cảm giác eo không đau, hơi thở không gấp! Toàn thân tràn đầy lực lượng, kết quả, Dịch Huyền cảm nhận được trong cơ thể cái kia cỗ liên tục không ngừng Hồng Hoang lực lượng!

Thật TM thoải mái!

"Ngọa tào! Hệ thống ta đây là muốn lên cấp sao?"

Sau đó Dịch Huyền kéo căng đoạn trên người vải, sau đó...

"A! Đau quá... ."

Dịch Huyền một lần nữa ngã xuống giường, một mặt ta thật TM gấp quỳ, "Hệ thống! Không phải nói tiến giai sao? Ô ô! Hệ thống người cái lừa gạt thêm gian thương... ."

Trương Kiệt hai người đi tiến vào, liền thấy Dịch Huyền bức kia hùng dạng. Sau đó cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, Dịch Huyền trong nháy mắt thấy được Trương Kiệt hai người.

Vội ho một tiếng, mà rồi nói ra, "Khụ khụ! Chuẩn bị một chút, chờ một chút chúng ta rồi đi tòa thành thị này!"

Trương Kiệt một mặt quái dị, mà rồi nói ra, "Thiếu chủ, phái Thanh Thành sự kiện kia có phải hay không là người..."

Dịch Huyền kinh ngạc quay đầu, Trương Kiệt sáng tỏ!

Dịch Huyền gấp đây, một mặt cao thâm mặt trắc nhìn về phía Trương Kiệt, một bộ ngạo biết quá nhiều biểu lộ.

Trương Kiệt liên tiếp lui về phía sau, "Khụ khụ, Thiếu chủ, chúng ta đi chuẩn bị ngay..."

Sau đó đi ra ngoài, Dịch Huyền cắn răng nói ra, "Ngọa tào! Không phải nói người cổ đại tin tức không linh thông sao? Hệ thống người TM nói cho ta biết đây là chuyện gì?!"

Gọi thẳng không khoa học!

Sau đó tiến vào hệ thống không gian, ấn mở nhiệm vụ không gian, lập tức nhìn thấy cái kia một đồng lớn vàng bạc tài bảo, bữu môi, cuối cùng là thêm kiến thức.

Về tới Địa Cầu, chân mặc thuần hoàng kim chế tạo giày, người khoác... . .

Ân! Có chút bộc phát giàu cảm giác, bắt quá! Ta liền là bộc phát giàu thế nào? Không phục? Đến! Hoàng kim ở nơi nào? Đập cho ta chết hấn nha!

Vuốt vuốt mi tâm, xem ra lần này thu hoạch thật phi thường phong phú, nhưng là! Tiểu Ngạo Giang Hồ cũng không có thứ gì đáng giá chú ý, trong giang hồ cũng không có cái gì kỳ trân dị bảo, càng không có thiên tài địa bảo.

Thiên tài địa bảo, đó là cao võ thế giới quá độ đến tiên hiệp thế giới mới có!

Cho nên! Dịch Huyền bị ai phát hiện! TM vô dụng! Đương nhiên ngoại trừ mua một cái giường lớn!

"Ân! Xử lý như thế nào? Mất đi?" Dịch Huyền có thổ hào xúc động! Sau đó lắc đầu, "Không nên không nên, đây đều là ta tiền mồ hôi nước mắt!"

Ân! Hoàn toàn chính xác lưu rất nhiều máu, sờ sờ cảm, sau đó nghĩ đến hệ thống!

"Hệ thống! Những vật này có thể hồi đoái sao?"

Mờ mịt thanh âm truyền đến, "Có thể!"

Còn tốt! Dịch Huyền thở ra một cái, sau đó nhìn về phía cái kia chút vàng óng ánh hoàng kim, "Hoàng kim làm sao hồi đoái?"

"Một cân hoàng kim hồi đoái một điểm hồi đoái điểm!"

Đến! Hệ thống người thanh cao!

"Ngọa tào! Hoàng kim lúc nào không đáng giá?" Dịch Huyền một mặt ngạo biết lừa gạt nét mặt của ta, chỉ vào không biết núp ở chỗ nào hệ thống gầm thét lên!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19 : Sợ Cảnh Giới .

"Hệ thống hai ta thương lượng một chút thôi! Sáng lên hoàng kim một điểm hồi đoái điểm thế nào?"

Hệ thống: ...

Dịch Huyền vẫn như cũ không buông tha, mắt thấy hệ thống mềm không ăn! Đến! Đây là người bức ta!

"Ô ô! Hệ thống, nghĩ tới ta Dịch Huyền mệt gần chết, không có có công lao cũng cũng có khổ lao! Người không thể tuyệt tình như vậy..." Sau đó lời nói xoay chuyển, kém chút để đầu người quá tải, "Hệ thống, hắc hắc! Sáng lên hoàng kim một điểm hồi đoái điểm thôi!"

Trong lòng Ám đạo, "Hừ, mềm không được đến mềm hơn..."

Rất cục cứng rắn! Được, liền xem như có vũ lực, vẫn phải hệ thống bịt mắt trốn tìm, bà mẹ nguoi chứ gấu à, nghĩ tới đây liền nhưc đầu, hệ thống gia hòa này không có trong tiểu thuyết biến thành một Tinh Linh, khụ khụ! Liền là lão gia gia nha! Tiểu tinh linh nha! Còn có mỹ nam tử nha! Phi phi! coi như xong!

Dịch Huyền cảm thấy mình được cho hẳn là mỹ nam tử!

(lão mực: Khụ khụ, trọng điểm cường điệu một cái nam tử hai chữ! Dịch Huyền: Ngọa tào! Lão mực ta cùng nguoi giảng cái gì gọi là đánh người không đánh mặt, bóc người không vạch khuyết điểm!)

"Đến! Hệ thống cái kia chính là một tên gian thương!" Cẩn rằng, Dịch Huyền nói ra, "Hệ thống, đem chút hoàng kim đổi thành hồi đoái điểm!"

Dù sao hồi đoái điểm mới có thể hệ thống trong cửa hàng đổi đổi đồ vật.

Nhìn xem hồi đoái điểm một chút xiu dâng lên! Dịch Huyền nhăn tinh sáng lên, "Oa ca ca! Ta hồi đoái điểm rất cục hồi vốn..."

"Một trăm hồi đoái điểm. . . Hai trăm hồi đoái điểm... Hai trăm năm mươi hồi đoái điểm..."

Ngọa tào! Làm sao lên cao tốc độ trở nên chậm!

Nhìn xem biến mất hoàng kim, "Vàng Kim đại ca nha! Nguoi cần phải chịu đựng a!"

"Đến! Chỉ chút này! Coi như không tệ, liền là hệ thống gia hòa này quá chuyển phát nhanh, ân! 367 hồi đoái điểm."

Dịch Huyền cảm lấy ngân phiếu còn có kim phiếu, "Ân! Hệ thống chút hoàng kim còn có bạch ngân..."

Sau đó hệ thống thanh âm truyền đến, "Giấy lộn một tấm, hệ thống tổng thể không hồi đoái!"

Dịch Huyền một mặt ngọa tào biểu lộ, "Cái quý gì? Hệ thống nguoi nói không đáng tiền? Đây chính là hoàng kim nha!"

Sau đó tựa hồ mình bạch, xem trong tay kim phiếu còn có ngân phiếu, một mặt ghét bỏ nhìn xem, "Ta tựa hồ mình bạch!"

TM chính là giấy lộn, ngoại trừ có thể cùng loại ngân hàng địa phương hồi đoái ra hoàng kim, thật như là hệ thống nói tới như vậy, hệ thống nơi này chính là một tấm đẹp mắt giấy lộn!

Nhưng là. . . Mặc kệ hẳn là đẹp mắt còn là thế nào lấy, dù sao phổ thông giấy, không có cái gì trướng dùng!

"Được rồi được rồi, hừ! Bất quá hệ thống nguoi cho rằng ta không có cách nào sao? Hừ!" Lầm bầm một tiếng, Dịch Huyền ngẩng đầu góc 45 độ liếc xéo hệ thống, "Ta sẽ không hồi đoái thành hoàng kim sao?"

Hệ thống giờ phút này vậy mà không phản bác được.

Thế là Dịch Huyền càng cao hứng hơn, cảm giác mình rất cục lật về một ván, cười híp mắt cảm lấy một quyển sách, cái gì viết Thanh Thành kiếm quyết!

Lật ra xem xét, "Phái Thanh Thành đệ tử bắt buộc kiếm pháp! Không tệ không tệ!"

Cũng không biết Dịch Huyền chỉ là cái gì, "Hệ thống, chút có thể hồi đoái bao nhiêu hồi đoái điểm?"

Ánh mắt bên trong ần ần có chút chờ mong.

Bởi vì trên địa cầu Dịch Huyền thế nhưng là tư thâm tiểu thuyết mê, đối tại cái gì hệ thống a! Cơ hồ rõ như lòng bàn tay! Ân! không hiểu thấu vô hạn thân phận thay vào hệ thống là một cái ngoại lệ.

Nhìn xem hệ thống nơi đó, thần công bí tịch thế nhưng là chủ kí sinh thiết yếu thuốc hay!

Có thể tương tượng loại vật này nếu hồi đoái, nhưng là hồi đoái điểm đều là dễ như trở bàn tay.

Nghĩ đi nghĩ lại Dịch Huyền mê mẩn, không chỗ ở cười ha ha.

Hệ thống: "Năm điểm hồi đoái điểm..."

Tiếng cười im bật mà dừng!

"Cái gì? Hệ thống nguoi lặp lại lần nữa! Làm sao có thể mới chỉ có năm điểm hồi đoái điểm? Nguoi có phải hay không sai lầm! Trong cửa hàng này chủng loại hình bí tịch không phải là muốn hai mươi điểm hồi đoái điểm sao?"

Dịch Huyền cảm giác không xong, giấc mộng của mình xuất hiện lỗ thủng.

Hệ thống giải thích nói, "Chủ kí sinh, chút bí tịch, không phải cảm ngộ, cho nên muốn suy giảm, không có làm thành giấy lộn coi như tốt!"

Dịch Huyền,

Ta có một câu mmp không biết có nên nói hay không!

"Ông trời của ta! Hệ thống ta không thể thương lượng một chút?"

Hoàn toàn tỉnh mạch...

"Đến! Ta nhận!"

Hệ thống thanh âm lần nữa truyền đến, "Ân! Chẳng lẽ hồi tâm chuyển ý?"

Làm sao cảm giác cái từ này là lạ?

Bất quá, còn không có đợi Dịch Huyền suy nghĩ ngữ văn có phải hay không giáo viên thể dục giáo, (giáo viên thể dục: Ta có một câu mmp nhấn nhay thật lâu! Vì sao lão là nói ta?) hệ thống thanh âm khiến cho Dịch Huyền cảm giác nhân sinh vô vọng.

"Chỉ cần chủ kí sinh lĩnh hội công pháp, như vậy hệ thống liền có thể lấy toàn bộ hồi đoái kiểm nhận lấy!"

"Đến! cùng không nói." Dịch Huyền im lặng, về phần thật dựa theo hệ thống nói tới lĩnh hội, đừng nói Dịch Huyền chướng mắt chút cái gọi là bí tịch vô công, liền xem như để ý, dù cho Dịch Huyền tự phụ là học phách một cấp bậc siêu cấp phi nhân loại, nhưng là!

Nhìn xem một đồng một đồng bí tịch, Dịch Huyền quả quyết sợ!

Không sợ không được nha! Trên Địa Cầu Dịch Huyền ghét nhất liền là đọc sách, mặc dù câu nói này thành tích từ trước đến nay là toàn lớp thứ nhất, ngẫu nhiên toàn cấp đệ nhất bảo tọa đều bị hấn kéo xuống ngựa!

Luôn miệng nói không thích đọc sách, trên thực tế cũng là như thế. cầm lấy một quyển sách nhìn một chút, sau đó mặc kệ là sách gì, sau đó không đến mười phút đồng hồ, phát hạ, cúi đầu, đi ngủ...

Nhưng là, hết lần này tới lần khác câu nói này thành tích tốt không tưởng nổi!

Bởi vì việc này kém chút đưa tới một đồng lớn đồng học vậy công, tốt Dịch Huyền hiểu được làm người tinh tú! Sợ! Không sai! Nên sợ thì liền sợ, cô nhân nói: Đại trượng phu có được dẫn được!

Cho nên mà! Lấy Dịch Huyền lý giải, đây chính là cổ nhân chỗ lưu truyền xuống tập tục, sợ!

Cho nên đúng là có tiên hiền ở phía sau ủng hộ, Dịch Huyền sợ cao hứng, sợ niềm vui, sợ kinh tâm động phách, sợ rối tinh rối mù...

Cho nên nhìn xem cái kia một đồng lớn thư tịch, không chút do dự, quay đầu qua, chẳng thềm ngó tới, "Hệ thống! Tranh thủ thời gian cho ta hồi đoái, không phải liền là một hai điểm hồi đoái điểm sao? Ta không quan tâm..."

Một mặt quyết tuyệt!

Vĩnh viễn không quay đầu, đây chính là hấn! Dịch Huyền! Sợ ra một loại tư thái, sợ ra một loại tinh thần... . .

Trong lòng đang rí máu! Nghẹn ngào không ngừng, như là Trường Giang như vậy vĩnh vô chỉ cảnh chảy xuôi!

(mmp, lão mục ta nói người có thể lại không muốn mặt chút?)

"Hồi đoái bên trong, hết thấy hồi đoái năm trăm tám mươi chín điểm hồi đoái điểm!"

Dịch Huyền nhãn tình sáng lên, sau đó không có cốt khí nói, "Hệ thống, đem những thứ đồ ngôn ngữ này cũng đổi!"

Dịch Huyền không chớp mắt nhìn chăm chăm chủ giao diện, con mắt càng ngày càng sáng, cuối cùng càng là hóa thành một đầu thất thái trường hà vĩnh viễn đọa lạc vào Thiên Uyên!

Lau đi khóe miệng thật tràn ra tới nước bọt, bẹp một tiếng, "Lần này thu hoạch thật to lớn, ân! Xem ra ăn cướp loại sự tình này, về sau vẫn là làm nhiều vi diệu!"

Đánh chú ý, Dịch Huyền miệng bên trong lẩm bẩm nói, "1,654 điểm hồi đoái điểm! Ngọa tào! phái Thanh Thành còn thật sự có tiền! Bất quá... Tựa hồ phái Thanh Thành Tiểu Ngạo Giang Hồ bên trong là yếu nhất, ân! Hôm nào Đông Phương Bất Bại hang ổ đi đi..."

Rời khỏi hệ thống không gian, sau đó ý niệm trở về, Dịch Huyền mở to mắt, lần này hấn cũng không có tách rời ý niệm, cho nên toàn bộ thân thể trong khoảnh khắc đó tựa hồ tử vong.

Xê dịch có chút người cứng ngắc, một loại đau đón đánh tới, hít vào một ngụm khí lạnh.

"Tê! Đau quá, lão già, không bao lâu, cũng làm cho ngươi ném thử loại vị đạo này, tê! Thật là thoải mái ngay người! Hắc hắc... ."

Tà dị cười một tiếng, nhưng là bất kể Dịch Huyền như thế nào giả trang ra một bộ hung thần ác sát biểu lộ. Nhưng là do ở thân thể nguyên nhân, cho nên bất kể như thế nào mọi người nhìn thấy đều là một loại nụ cười ảm áp.

"Kẹt kẹt!" Phòng cửa bị đẩy ra, Trương Kiệt trong tay cầm một thanh gương cung, đối Dịch Huyền hơi khom người một cái, "Thiếu chủ, có thể!"

Nhẹ gật đầu, Dịch Huyền đứng lên, đem loại này đau đón áp chế. Lòng mày lại là nhíu một cái, không đều Trương Kiệt mở miệng, Dịch Huyền liền đã đập ra ngoài phòng.

Sau đó Trương Kiệt đi theo mà... .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20 : Tiến Giai , 2 Dực Thiên Sứ .

Rời đi thành thị, Trương Kiệt tò mò hỏi, "Thiếu chủ, chúng ta tại sao phải rời đi thành thị? Mặc dù Thiếu chủ ngươi ăn cắp khụ khụ. . ."

Mất thấy Thiếu chủ ngươi ngươi biết quá nhiều ánh mắt liếc nhìn qua, Trương Kiệt vội vàng đổi giọng, "Thiếu chủ thân phận của ngươi hẳn là không có ai biết!"

Trương Kiệt cho rằng đã phải Thanh Thành cũng không có dám ra Dịch Huyền chân dung, trong đó ý nghĩa chẳng phải phát ra rõ ràng?

Cho nên đối với Thiếu chủ ta không sao để đó thoải mái giường lớn nhất định phải chạy mạng đã ngoại hoang vu phi thường không hiểu. Dịch Huyền nếu như biết Trương Kiệt tâm tư, tuyệt đối sẽ mất trọn trắng mmp, ngươi cho rằng lão tử vui lòng a!

Dịch Huyền không quay đầu lại, bởi vì quay đầu cũng không có ý nghĩa gì, dù sao đầu của hắn ẩn tàng tám màn đen bên trong.

"Ta cảm giác cảnh giới đến, cho nên rời đi thành thị đột phá!"

Thật đơn giản một câu, lại là khiến cho hai người huynh đệ sững sờ.

Cũng không để ý tới hai người huynh đệ, Dịch Huyền ẩn tàng tám màn đen dưới đồng tử có chút lấp lóe, liếm môi một cái, "Hai Dực Thiên Sứ! Chờ ta hoàn thành tiến giai, tối thiểu nhất có thể so với cái thế giới này tiên thiên vô giả! Hắc hắc! Phải Thanh Thành, chờ xem!"

Àn! Cảm giác có chút tự kỷ, lắc lắc đầu.

Đi vào một chỗ đất trống, nơi này khoảng cách thành thị mặc dù không xa, nhưng là thoáng vắng vẻ.

Mà trùng hợp Dịch Huyền giờ phút này tiến giai hai Dực Thiên Sứ cần một chỗ yên tĩnh, Thiên sứ đột phá động tĩnh cũng không nhỏ, đến lúc đó bị người hữu tâm phát giác, mặc dù không thể uy hiếp được Dịch Huyền tiến giai, nhưng là bị một đám người vây xem tình cảnh.

Tựa hồ một lần nữa thấy được trên Địa Cầu cái gọi là minh tinh, tựa hồ khi đó chính mình là vũ hóa minh tinh.

Nhưng là! Ngươi xác định đây không phải tại động vật vườn thú hiếm lạ động vật?

Suy nghĩ một chút vẫn là tính toán.

"Thiếu chủ, chính là chỗ này?"

Dịch Huyền nhẹ gật đầu, sau đó nhiệm vụ trong không gian xuất ra một sớm liền chuẩn bị xong cái bình, tùy ý vứt cho Trương Kiệt, tùy ý nói ra, "Trong này là một loại tên là Bồi Nguyên Đan đan dược, ăn vào nó, đối tại thân thể của các ngươi có chỗ tốt. Ẩn chứa trong đó tiên thiên chân nguyên, nói không chừng có thể nhờ vào đó cảm ngộ tiên thiên huyền bí, sớm đã thông tiên thiên cảnh giới cũng không nhất định. . ."

Nhìn xem Thiếu chủ một mặt không quan tâm bộ dáng, hai người huynh đệ tại vị loại này tên là Bồi Nguyên Đan đan dược hiểu kỳ chán kinh lúc, nhìn

xem Thiếu chủ phong kinh văn phạm bộ đáng.

Trong lòng thờ dài, Thiếu chủ thủ bút thật lớn! Như thế vật trên quý ngay cả lòng mày đều không hề nhú một lần.

Trong lòng cũng đang tính toán, nghĩ đến loại này vật mới mẻ nếu như bị các đại môn phái biết, đến lúc đó Ma giáo đoán chừng lại phải cao thủ trải qua đến cướp đoạt. Liền xem như cái gọi là chính đạo, dù là bên ngoài không sẽ như thế, nhưng là vụng trộm làm đến sự tình cũng không so Ma giáo ít hơn bao nhiêu!

Cho nên trong bình hai viên thuốc như là thiên quân, Trương Kiệt cảm giác mình tay đang run rẩy, cảm giác có một tòa núi lớn đè ép!

Bờ môi run rẩy, hai huynh đệ cùng nhau quỳ trên mặt đất, "Tạ thiếu chủ!"

Xem ra chính mình không cùng lắm người! Trong lòng cái kia một chút xiu khúc mắc cũng tiêu ẩn vô hình! Đối với Thiếu chủ bọn hắn là hoàn toàn phục, chỉ thiếu chút nữa ôm Dịch Huyền đùi, một thanh nước mũi một thanh nước mắt nói, "Thiếu chủ, chúng ta nguyện vì Thiếu chủ lên núi đao xuống biển lửa! Dù là Cửu u hoàng tuyền cũng muốn xông vào một lần. . ."

Nhìn xem Trương Kiệt hai người, Dịch Huyền mặt ngoài một mặt nhẹ nhõm, tùy ý khoát tay áo, vô tình nói ra, "Không phải liền là hai viên thuốc mà! Thiếu chủ ta còn nhiều, đi theo ta quân người nhóm ăn ngon uống say. . ."

Hai người huynh đệ trọng trọng gật đầu, sau đó đứng lên!

Giờ phút này Dịch Huyền chảy máu trong tim!

Mmp, tiểu tử này bức chứa đại phát, ô ô! Ta một trăm hồi đoái điểm, cứ như vậy không có. . .

Cảm giác bị người ở ngực hung hăng co lại, Dịch Huyền khóe miệng có chút co lại, thịt đau nha!

Nhưng là! Vì trùng động nhất thời, Dịch Huyền thông suốt đi ra, cuối cùng mới phát hiện thật là hối hận không kịp nha!

Mmp, hệ thống ta quyết định, về sau làm việc phải nghĩ lại mà làm sau! Không phải. . . Lão tử nghèo, bại gia loại sự tình này, biệt nói với ta. . .

Khụ khụ, đương nhiên, hệ thống người tùy tiện cho ta một phúc lợi,

Tỉ như hồi đoái chút gì tùy tiện 1 triệu a! Là được rồi. . .

Hệ thống: . . .

Liền Dịch Huyền suy nghĩ lung tung lúc, Trương Kiệt hai huynh đệ đã chiếm cứ trên mặt đất, Dịch Huyền gấp đây, khóe miệng kéo một cái.

Lập tức cũng tìm một chỗ ngồi xếp bằng, mà hậu thân sau một đôi tuyết trắng cánh hóa thành hai đầu quang mang, trong nháy mắt thực chất hóa. Mang theo cuồng phong đem ngồi xếp bằng trên đất hai huynh đệ người bùng tỉnh.

Sau đó nhìn thấy Dịch Huyền sau lưng cánh, mặc dù đã thấy qua, nhưng là giờ phút này cong lên ở giữa, vẫn như cũ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Thiếu chủ kết cục là lai lịch gì? Hắn là nghi vấn xông lên đầu sau đó ở giữa Thiếu chủ ánh mắt tụ vào mà đến, vội vàng cúi đầu xuống, tiếp lấy nhắm mắt.

Dịch Huyền tâm thần chìm vào hệ thống trong không gian, bỏ qua dĩ vãng bất cần đời, nghiêm trang nói, "Hệ thống, có thể bắt đầu tiến giai!"

Hệ thống cũng không trả lời, sau đó một cỗ lực lượng thân thể chỗ sâu nhất tuôn ra, Dịch Huyền trông mắt hơi híp, tâm thần truyền vào trong đó muốn thăm dò loại lực lượng này nơi phát ra.

Nhưng là không thu hoạch được gì, sau đó dứt bỏ loại này không thiết thực ý nghĩ.

"Ân!" Cỗ lực lượng này từ sâu trong thân thể vọt tới, sau đó Dịch Huyền cảm thấy một loại ấm áp, kim lòng không được thân mình một tiếng, kém chút để đang nhắm mắt Trương Kiệt tỉnh lại.

"Loại lực lượng này! Là quang minh sao?" Ngẩng đầu nhìn bầu trời, giờ phút này vì mặt trời giữa trời, ánh nắng thẳng vào chiếu xuống, liền xem như Trương Kiệt hai người trên trần cũng chảy ra một tầng mồ hôi rịn.

Trái lại Dịch Huyền thân thể gầy yếu kia, kỳ thật Trương Kiệt không nổi loại này hình thể thật là gầy yếu.

Cho nên ta không cùng phi nhân loại so, khụ khụ! Cảm giác là lạ. . .

"Không thể nào? Thật là quang minh lực lượng!" Cẩn thận cảm thụ một cái, cùng hắn bình thì hấp thu lực lượng, nhưng là nó độ tinh khiết mức độ đậm đặc lại không phải bình thì có thể so sánh với!

Ngắm lại cũng thế, tăng lên làm thuần túy quang minh thai nghén truyền đến chủng tộc, đối với quang minh trời sinh có thân cận cảm giác. Đồng dạng nó

thân thể tràn đầy quang minh nguyên tố lực lượng.

Lực lượng tuôn ra, sau đó hội tụ toàn thân các nơi, sau đó cánh run không ngừng.

"Ân!" Dịch Huyền nhướng mày, cảm giác phía sau tựa hồ có cái gì muốn đè ép mà ra, một loại kỳ cảm giác nhột từ sau lưng truyền đến!

Không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, nhả lại lông mày buông ra, "Rốt cục! Ta đệ hai đôi cánh muốn mọc ra. . ."

Trong mắt không ức chế được vui sướng, cùng thời gian Minh Nguyên làm lực lượng xuyên thấu qua kinh mạch sau đó không ngừng rèn luyện huyết nhục, nếu như có thể nội thị, như vậy thì có thể thấy không một khối xương, mỗi một tác da thịt, mỗi một giọt máu, đều tản ra một loại mê người quang mang.

Cảm giác thân thể bao giờ cũng không đang run động, đó là thân thể vui sướng.

"Tiếp xuống. . ."

Dịch Huyền áp chế loại này hưng phấn, trong lòng đối với hệ thống thủ đoạn có hiểu một chút, đây đều là huyền ảo vô cùng! Loại này trực tiếp trợ giúp người khác đột nhiên thủ đoạn làm cho người tắc lưỡi, chỉ sợ đây là hệ thống như nhau mà thôi!

Về phần người nói Dịch Huyền vì cái gì biết? Nói nhảm, thân là một triết triết để để tiểu thuyết người có thâm niên, giai đoạn trước hệ thống không đều là kém bỏ đi sao? Khụ khụ, ngoại trừ. . .

Cho nên mà! Người hiểu. . .

"Tư!" Dịch Huyền nghe được thanh âm này, sắc mặt cổ quái, sau đó tức giận răng ngứa, "Đáng chết, quên đi!"

Sau đó một đầu quang mang từ phía sau mở rộng, cùng lúc trước cái kia hai cánh quán quýt lấy nhau!

"Tê!"

Dịch Huyền sắc mặt tối đen, "Mmp! Hệ thống người đại gia, quần áo khối lượng không tốt!"

Chỉ gặp thời khắc này Dịch Huyền y phục trên người bị xé nứt, tựa như là dây lưng, sau đó Dịch Huyền cảm giác tựa hồ hai ánh mắt đối hán chú mục lễ!

Ngoa tào! Có người nhìn trộm!

Mở to mắt, ngoa tào! Hai cặp như chuông đồng lớn con mắt đối nhảy nháy, Dịch Huyền cái kia tức giận nha!

Các loại! Ta vì cái gì loại suy nghĩ này? Đáng chết, ngoa tào sẽ không hệ thống gia hỏa này làm! Mmp, ta đã sớm biết, nguyên lai hệ thống đã thay đổi một cách vô tri vô giác cải biến tính cách của ta, mmp, ta biết, ta đã biết. . .

Sau đó Dịch Huyền trừng mắt, dứt bỏ hệ thống không đáng tin cậy gia hỏa.

Giờ phút này Trương Kiệt hai người huynh đệ trong lòng lóe lên ý nghĩ này, thật trắng làn da, Thiếu chủ là thế nào bảo dưỡng? So nữ nhân còn tốt hơn!

May mắn Dịch Huyền không có nghe đến, không phải hắc hắc. . .

Nhưng là, Dịch Huyền cũng không phải mù lòa, sắc mặt càng thêm đen!

Thăm thăm phun ra một câu, "Ân, nhìn cái gì?"

Trương Kiệt huynh đệ vừa định gạt đầu, sau đó cảm giác không thích hợp, tựa hồ. . .

Sau đó Dịch Huyền tới một mắt lớn trừng mắt nhỏ. . .

Lão nhị (Lão đại), hai ta chỉ sợ sống không quá hôm nay. . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21 : Là Người Sao .

Dịch Huyền dẫn gân cốt một cái, "Hô!"

Sau đó đem sau lưng cánh thu nạp, nhẹ nhàng vuốt ve cái kia mềm mại lông vũ, một loại tên là ngựa cảm giác đâm vào não hải.

Một chữ đột nhiên đọng tới! Tao! Phi phi! Mmp, ta lúc nào trở nên không còn là ta

Ân! Cảm giác vẫn là lạ, không đúng! Ta minh bạch, hệ thống cái kia hồ, một câu nói thế nào, a đối!

Gần son thì đỏ gần mực thì đen!

Bên cạnh Biên huynh đệ hai người nhìn về phía tự mình Thiếu chủ sắc mặt một hồi thanh một hồi trắng, nhất thời hai người huynh đệ liếc nhau!

"Lão đại! Biết cái gì một tên là trở mặt ảo thuật sao?"

Ân! Yên lặng gật đầu.

Sau đó lão nhị một mặt cao thâm mặt trầm nói, "Ân! Về sau hai ta rơi vào một ngũ đầu đường, Thiếu chủ chính là chúng ta cuối cùng cây cỏ cứu mạng!"

Lão đại nghi hoặc không thôi, có ý tứ gì? Là lão nhị đầu óc người mạch kín quá nhanh vẫn là ta tư duy bị ngoài hành tinh người bắt đi? Hoặc là nói lão nhị người lúc nào đầu khai khiếu, nói ra lời nói làm trí thông minh cao tới đồ ngốc ta vậy mà nghe không hiểu!

Đột nhiên! Lão đại toàn thân chấn động, mmp, lão nhị người biết không? Người dạng này tìm đường chết người biết không?

Đột nhiên, cảm giác cuồng phong gào thét, sau đó hai người huynh đệ vội vàng quay đầu, chỉ gặp Dịch Huyền giương cánh.

Hai đôi cánh cho mặt đất mang đến một mảnh bóng đen, sau đó Dịch Huyền trên thân cái kia quần áo màu trắng không ngừng múa.

Cánh có chút mờ ra, sau đó thân thể phóng tới không trung!

Tốc độ kia nhanh chóng không chỉ có hai người huynh đệ biết hồ cay con mắt khụ khụ! Nói sai!

Liền là Dịch Huyền cũng hơi kinh ngạc, "Ân! Tốc độ này! Chỉ sợ Tiểu Ngạo Giang Hồ ta đã có thể đi ngang "

Đương nhiên, những cái kia tông sư cấp biệt siêu cấp cao thủ ngoại trừ!

"Vội lại!" Ta lực lượng tăng vọt rất nhiều! Ân! Đánh giá hẳn là có tiên thiên trung kỳ cường độ, còn lấy nhân loại tiêu chuẩn tính toán, nếu như dựa theo Thiên Sư nhất tộc tính toán, ta hẳn là mới mới vào tiên thiên!"

"Cho nên" Dịch Huyền nhếch miệng cười một tiếng, chỉ cần ta đạt tới tiên thiên viên mãn! Ta lực lượng hẳn là có thể chống lại tông sư sơ kỳ võ giả!

Nghĩ tới đây, Dịch Huyền tâm tư đã bay đến lên chín tầng mây, sau đó cảm giác cánh không thích hợp!

Mmp, kém chút quên nơi này bắt đầu không trung, kém chút trở thành sử thượng chết nhất oan Thiên sư!

Người nói chết như thế nào? Hừ hừ, đoán

Một lần nữa đạp tại mặt đất, quay đầu nhìn xem Trương Kiệt hai người huynh đệ.

Đi đến trước người bọn họ, con mắt nhắm lại, "Không sai nha! Đã là nhị lưu cao thủ!"

Trương Kiệt gặp đây, vội vàng xưng phải, sau đó mông ngựa không ngừng đánh tới, "Thiếu chủ nói giỡn, chúng ta chút tu vi ấy tính là gì? Thiếu chủ một bàn tay xuống tới, đừng nói nhị lưu cao thủ, liền là nhất lưu! Không, liền xem như tiên thiên cũng phải quỳ "

Nhìn xem Lão đại cái kia bộ hình dáng, lão nhị trong lòng thét lên, Lão đại ta cùng người tuyệt giao!

Sau đó một mặt quyết tuyệt nhìn về phía Dịch Huyền, Dịch Huyền ánh mắt tới đối mặt, sau đó lão nhị một mặt nịnh nọt bộ dáng, đối Dịch Huyền một trận mãnh liệt khen!

Một mông ngựa không ngừng đánh tới, để Dịch Huyền cảm thấy nguyên lai ta xấu như vậy! Nguyên lai ta như thế ngu bực, nguyên lai ta

Khoát khoát tay, Dịch Huyền cố nén nhìn trời gào thét xúc động, một mặt lạnh nhạt nói, "Ân! Đi thôi, chúng ta đi tìm về trang tử!"

Hai huynh đệ người đưa mắt nhìn nhau, có ý tứ gì? Còn có, Thiếu chủ như lời người nói lấy lại danh dự là có ý gì?

Nhìn xem hai người huynh đệ cái kia một mặt ta cái gì cũng không biết bộ dáng, Dịch Huyền khóe miệng kéo một cái, sau đó liếc xéo bốn mươi lăm độ

xem trời, một loại ta vì người xuyên việt ta tự hào không hiểu cảm giác xông lên đầu!

Thấy không? Đây chính là người xuyên việt ưu thế, đây chính là văn hóa, đây chính là người văn minh, đây chính là giáo dục cao đẳng người, đã thoát ly cấp thấp thú vị phi nhân loại khụ khụ

Dịch Huyền có chút suy tư, cuối cùng vẫn là về thành trước thị một chuyến. Phái Thanh Thành chuyện này có thể có một kết thúc, vẫn là trở lại thành thị về sau lại tính toán sau.

Bất quá phái Thanh Thành sớm muộn vẫn là muốn, các loại phái Thanh Thành sự tình giải quyết sau liền lên đường tiến về phái Hoa Sơn.

Không nói tìm kiếm nhân vật chính Lệnh Hồ Xung, liền Hoa Sơn phía sau Phong Thanh Dương cũng là một vị hiếm có cao thủ. Dịch Huyền đánh giá, Phong Thanh Dương hẳn là có thể đứng hàng tông sư!

Cho nên trước khi chưa có nắm chắc, Dịch Huyền là sẽ không thụ ngược đãi.

Trở lại thành trấn bên trong, Dịch Huyền lần nữa phủ thêm áo bào màu đen, bị màu đen mũ rộng vành che đầy khuôn mặt. Nhìn đen thui.

"Thiếu chủ!" Trương Kiệt đột nhiên trở nên nhẩn nhẩn nhí nhí, Dịch Huyền nhướn mày, "Làm sao?"

Trương Kiệt ngưng ngưng nói, "Thiếu chủ, ta đã không có tiền "

"A!" Dịch Huyền không thèm để ý chút nào, sau đó trong không gian lấy ra một chồng tiền mặt khụ khụ, một chồng ngân phiếu.

Trương Kiệt nhường cái tiền, con mắt phát ra xanh mon mon quang mang, Dịch Huyền tức giận nói ra, "Cần thiết hay không? Dù sao cũng là võ giả!"

Võ giả tổ chất thân thể muốn so với người bình thường cường đại, nói cách khác võ giả tài vật nơi phát ra còn tại người bình thường càng thêm rộng, cho nên theo Dịch Huyền, Trương Kiệt huynh đệ hẳn là sẽ không thiếu tiền.

Đường mắt người đều tỏa sáng, không chớp mắt nhìn chăm chăm Trương Kiệt trong tay một chồng ngân phiếu.

Trương Kiệt không có để ý những người khác ánh mắt, đem ngân phiếu đưa cho lão nhị, sau đó cất kỹ.

Nhìn xem Trương Kiệt một liên xuyên động tác, Dịch Huyền hiếu kỳ, trương này kiệt đòi tiền làm gì nha!

"Ân! Gần nhất không có chuyện gì!"

Dịch Huyền hỏi.

Trương Kiệt hơi sững sờ, không rõ Thiếu chủ vì cái gì hỏi như vậy, nhưng là vẫn trả lời, "Ân! Trừ Thiếu chủ người ăn cấp phái Thanh Thành khụ khụ, quang lâm phái Thanh Thành sự kiện kia bên ngoài, không có cái gì đại sự!"

Dịch Huyền có chút ngần người, sau đó vỗ đầu một cái, "Ta nói người đòi tiền làm gì?"

Cái này Trương Kiệt không có ý tứ, nguyên lai Thiếu chủ hỏi là nha! Nhẩn nhẩn nhí nhí, giống một then thùng nữ nhân.

Dịch Huyền đỡ ngạch, cảm giác không tốt, mà một bên lão nhị cũng là mờ mịt vô cùng.

"Nói!"

Trương Kiệt, sắc mặt càng thêm quái dị, "Ta cha mẹ nói "

"Cái gì?" Dịch Huyền tới gần.

Gia hòa này thanh âm quá nhỏ!

"nói dối tông đường ta lão nhị "

Mơ hồ, nhưng là Dịch Huyền cuối cùng minh bạch, ngọa tào! Nói dối tông đường! Cái gì cũng không có nghe được, liền bốn chữ nhất làm cho người yên lặng!

Vỗ Trương Kiệt đầu, một mặt gỗ mục không điều khắc được tư thái nhìn xem Trương Kiệt, "Đến! Về sau cuối cùng biệt đề cập với ta việc này! Hiểu không? "

Sau đó Trương Kiệt cảm giác toàn thân run lên, làm sao? Cảm giác Thiếu chủ tựa hồ phi thường khó chịu!

Mmp! Hết chuyện để nói, lần sau lại để cho ta nghe được, cam đoan đánh không chết người nha

Dịch Huyền ánh mắt quét qua, lông mày nhíu lại.

"Ân! Nơi này là nơi nào?"

Đi tới đi tới, Dịch Huyền bị ai phát hiện lạc đường!

Trương Kiệt thả lỏng trong lòng bên trong nghĩ linh tinh, sau đó nhìn bốn phía, tùy ý cái kia chút cổ lão nhưng rõ ràng nhất đơn sơ phòng ở xem xét, "A! Thiếu chủ, nơi này là thành trấn khu dân nghèo "

Khu dân nghèo? Đây là cái gì quý?

"Có ý tứ gì?" Dịch Huyền lông mày nhướn lên, www. uu nhanhshu. com sau đó hiểu kỳ dò xét bốn phía.

Chỉ gặp nơi này nhất làm cho người chú mục liền là một hàng kia sắp xếp từ bùn đất dựng, với lại lộ ra đơn sơ phòng ở, không có cái gì dễ thấy lại là nơi này lớn nhất đặc sắc.

Cơ hồ mỗi một cánh cửa đều nhắm, không biết bên trong kết cục ẩn tàng cái gì.

Trương Kiệt nói ra, "Thiếu chủ, khu dân nghèo liền là mỗi một thành trấn bên trong đều tồn khu vực, nơi này ở là nghèo khó người, bị quản lý thành trấn người cường ép phân chia đến cùng một chỗ."

"Tên như ý nghĩa, đây là tụ tập một nhóm lớn người nghèo, còn có bị gia tộc xưa đuổi nô bộc. Thiếu chủ chẳng lẽ muốn một nhóm nô bộc?"

Dịch Huyền sắc mặt dần dần không dễ nhìn, thanh âm có chút nặng nề, "Nô bộc? Có ý tứ gì?"

Trương Kiệt tựa hồ cảm thấy Dịch Huyền bất mãn, thấp giọng nói ra, "Người có đủ loại khác biệt, những quý tộc kia liền là đứng hàng cao hơn người, mà những dân nghèo này, thì là ở vào tầng dưới chót nhất người, phía trên vẫn là phổ thông bách tính, mà võ giả thì là thoát ly những phạm vi này, cường đại võ giả không nhận quan phủ khống chế "

"Cho nên con em quý tộc đều sẽ tới nơi này thu thập nô bộc, " nói tới chỗ này Trương Kiệt ngừng dừng một cái, "Kỳ thật nói dễ nghe liền là cường ép đem dân nghèo đuổi bắt, đến lúc đó mặc kệ dân nghèo có nguyện ý hay không, chỉ có hai lựa chọn, một là vì bọn họ phục vụ, hai là cự tuyệt, sau đó bị những người này đánh chết, liền xem như không có đánh chết, gặp được tâm địa coi như không tệ, cho bọn hắn một hai ngụm cơm liền bị quản bọn họ "

"Nhưng là mặc dù có làm việc, thành làm nô tài, kỳ thật địa vị cũng là phi thường thấp, có thể cầm tới tiền tài đều là phi thường thấp. Nếu như gặp phải hung ác, còn lại không ngừng giam, cuối cùng miễn cưỡng bao ở tính mạng mình liền không!"

Dịch Huyền cảm giác một loại đè nén không được bức bối, sâu thở ra một hơi, đề lại nhảy lên trái tim, "Là người sao? "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22 : Lựa Chọn Của Người .

Một cổ không hề đè nén được cảm xúc không ngừng lưu động, nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí, "Hô!"

"Thiên sứ? Thiên sứ chi tâm?"

Dịch Huyền thật lâu im lặng, ngơ ngác đứng đấy.

"Thiếu chủ. . ."

Trương Anh gặp này nhẹ giọng kêu gọi nói, Dịch Huyền ngẩn người, lấy lại tinh thần.

Gặp hai người huynh đệ cái kia không hiểu cùng lo lắng ánh mắt, Dịch Huyền mỉm cười, "Không có việc gì, cảm khái thôi. . ."

Nghe vậy, hai người huynh đệ mặc dù hiểu kỳ Dịch Huyền cứu lại nghĩ tới điều gì, nhưng là ít nhất chủ thủ hạ, hai người cuối cùng vẫn không có hỏi nhiều.

Dịch Huyền bước chân hơi khẽ nâng lên, sau đó hệ thống thanh âm truyền đến, "Hoàn cảnh khóa chặt. . . Quét hình bên trong, chủ kí sinh thay vào bên trong, cảm xúc hỗn loạn. . . Kích hoạt bên trong, kiểm tra hoàn cảnh phù hợp. . . Thay vào bên trong! Nhiệm vụ lấy tuyên bố, mời chủ kí sinh tự kiểm

tra!"

Sau đó hệ thống thanh âm im bất mà dừng, Dịch Huyền có chút lảng thần.

Sau đó quan sát tỉ mỉ bốn phía, ngoa tào! Không nghĩ tới tùy tiện đi một chút, vậy mà kích hoạt lên thứ hai nhiệm vụ! Mmp, hệ thống tư duy quả nhiên cùng ta không cùng một đẳng cấp!

Sau đó không để ý tới hai người huynh đệ ngu ngơ ánh mắt, phân ra một bộ phận tâm thần truyền vào hệ thống không gian. Ấn mở chủ giao diện, sau đó diêm kích một cái.

Con mắt khẽ híp một cái, "Hệ thống, cái này là chuyện gì xảy ra? Nhiệm vụ này có chút. . ."

Miệng bên trong lẩm bẩm nói, "Sáng tạo một cái thể lực?"

Sau đó ánh mắt dời xuống, ánh mắt càng cổ quái, "Chẳng lẽ hệ thống là căn cứ tâm tình của ta tuyên bố nhiệm vụ?"

Dịch Huyền cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, bên ngoài nói là sáng tạo thể lực, nhưng thật ra là vì trợ giúp cái kia chút nghèo khó người. Đến vào trong đó tính chất phức tạp, ăn! Có chút suy tư một chút, cuối cùng đạt được một cái kết luận, mmp, tám bản đồ kia so sánh cả hai không cùng một đẳng cấp!

Đương nhiên địa đồ tại hạ, nhiệm vụ ở trên!

Cảm giác không xong, mình kiếp trước nhưng không có quản lý trải qua cái gì xí nghiệp. Khụ khụ, không phải không có năng lực như thế, mà là bởi vì chính mình quá lười, đương nhiên trong đó một nguyên nhân.

Còn có thật nhiều, tỉ như tài chính nha! Còn có nhân tài các loại, đương nhiên chính yếu nhất liền là tài chính.

Cho nên sáng tạo thể lực thật không phải là chuyện dễ dàng gì, thứ nhất người nhất định phải có cường đại đến chấn nhiếp tứ phương thực lực, khụ khụ, điểm ấy Dịch Huyền hẳn là có thể làm được.

Thứ hai, phải có không lồ tài lực! Đây cũng không phải là vấn đề, mặc dù phái Thanh Thành trong bảo khổ đồ vật bị Dịch Huyền hồi đoái trở thành hồi đoái diêm, nhưng là cái kia chút giấy lộn. . . Khụ khụ, những ngân phiếu kia kim phiếu đều là tiền nha!

Với lại, coi như không đủ, Dịch Huyền sẽ không cường sao?

Thứ ba, vậy liền thể lực địa chỉ hẳn là thành lập ở nơi nào, vấn đề này đáng giá suy nghĩ sâu xa. Nhưng có phải thể không vấn đề, các loại qua mấy ngày tìm người phái Thanh Thành một chuyến, các loại người nói vấn đề thứ ba phái Thanh Thành có quan hệ gì?

Nói nhảm, phái Thanh Thành! Đoạt tới không phải liền là?

Cho nên chuyện này không cần cân nhắc, về phần có thể hay không làm đến nghiền ép phái Thanh Thành, về phần phái Thanh Thành sẽ làm phản hay không kháng, nói nhảm, nhà của người muốn bị người cướp, người sẽ làm phản hay không kháng?

(yếu ớt mà nói, bọn họ đều là phần tử khủng bố, ta còn muốn sống lâu chút. . . Mmp, thứ hèn nhất!)

Thứ tư, thể lực là một tập thể, cho nên người đó là ắt không thể thiếu, mà những người này nơi nào đến?

Đây chính là hệ thống ban bố nhiệm vụ cuối cùng nguyên nhân, Dịch Huyền ánh mắt liếc nhìn cái kia chút cửa phòng đóng chặt. Có lẽ trong đó có tương lai mình đệ tử.

Không sai, trong đó người liền là dân nghèo bên trong chọn lựa. Về phần cái khác tới chọn nhỏ người, Dịch Huyền biểu thị chỉ cần không có nguy hại khai sáng thể lực, đây hết thảy cũng có thể hảo hảo nói chuyện.

"Thanh âm gì?" Dịch Huyền nhướng mày, ngẩng đầu, ánh mắt liếc nhìn nơi xa. Sau đó sắc mặt tối đen, mmp, vừa mới phát hạ thông minh nguyện vọng, người TM có phải hay không đến đánh mặt?

Chỉ gặp Dịch Huyền trừng mắt, chính là nhìn thấy nơi xa một đám người, khụ khụ, nhìn lắm, hai bảy người.

Một đám người số tương đối nhiều, nhưng là quần áo trên người lại là rất mộc mạc, khụ khụ, rất đơn sơ.

Một bên khác thì là một đám mặc võ giả phục sức người,

Đánh giá có bảy tám người. Cầm đầu là một tên thiếu niên, một mặt ta rất rậm rĩ rất trương cần ăn đòn bộ dáng.

"Đến! Liền các người!"

Sau đó hướng về phía trước mà, về phần cái kia rõ ràng là có gia tộc thể lực chỗ dựa gia hỏa, rõ ràng không phải cái gì loại lương thiện, còn có bên cạnh nhìn như hộ vệ kỳ thật liền là hộ vệ võ giả.

Về phần có thể hay không bị đánh? Chỉ có thể nói người suy nghĩ nhiều, ngay cả phái Thanh Thành đều dám đánh cướp nam nhân! Khụ khụ! Người hiểu. . .

Sẽ sợ chút bất nhập lưu võ giả? Không nói giỡn, coi như dị thường không động thủ, Trương Kiệt hai người huynh đệ tùy tiện đều có thể giải quyết.

Rầm rĩ trương thiếu niên một bộ Thiên lão đại lão nhị, ta lão tam bộ dáng nhìn xem một đám dân nghèo, sau đó một chỉ trong đó một vị mười ba mười bốn tuổi hài tử, "Người! Biệt không biết tốt xấu, thiếu gia ta cho người một nô bộc thân phận đó là để mắt người. . ."

Sau đó thiếu niên một chỉ điểm ra, trong đám người tùy ý điểm mấy lần, sau đó bị điểm đến người toàn thân run lên.

Tựa hồ gặp Hồng Hoang mãnh thú.

"Liên các người mấy, theo ta đi. . ."

Chạy tới Dịch Huyền gặp đây, nhếch miệng lên, "Ngoạ tào, thật là phách lối! Hắc hắc! Tiểu tử liên người!"

Trương Kiệt huynh đệ gặp đây, vì thiếu niên ai thán, ai! Đáng thương tiểu tử, hôm nay đi ra ngoài tuyệt đối không có xem Hoàng Lịch, xui xẻo! Hắc hắc! Bất quá ta hai thích nhất xem người khác không may. . .

Giờ phút này hai người huynh đệ liền là hiển nhiên ăn dưa quả chúng, vẫn là loại kia rảnh đến hoàng gia hóa.

Thiếu niên nhìn thấy bị điểm trúng người đều là ngu ngơ tại chỗ, sau đó không kiên nhẫn phát phát tay, ra hiệu bên cạnh hộ vệ động thủ!

Một vị nam tử gặp đây, vội vàng đi trải qua.

Lập tức võ giả bước chân từng bước một rơi xuống, đám người nhao nhao tránh đi.

Võ giả gặp đây, hơi nhếch khóe môi lên lên, sau đó một tay chỉ bị điểm tên trắng hán còn có đứa trẻ kia, "Các người đi theo ta đi! Không cần làm vô vị gãy dựa!"

Nói xong lung lay trong nước trường kiếm, một mặt hung thần ác sát, khiến cho mười lăm tuổi thiếu niên toàn thân run lên.

Mà còn lại đều là như thế, chớ nhìn bọn họ cường tráng, nhưng là mặt đối với võ giả còn chưa đủ xem.

Nhao nhao mặt xám như tro, mặc dù loại chuyện này khu dân nghèo phổ biến, nhưng là trước mắt vị này chính là hung danh hiển hách, nghe nói tiến liền cũng không có đi ra.

Về phần cuối cùng kết quả, không cần đầu nghĩ cũng biết bọn hắn đi nơi nào.

Cho nên bọn hắn bên ngoài là trở thành nô người hầu, mà trên thực tế tính mạng của bọn hắn từ một khắc này bắt đầu liền không thuộc về mình.

Đây chính là bọn họ bị ai, cũng là một loại thật sâu bất đắc dĩ. UU đọc sách www.uu.nhanhshu.com bọn hắn cũng từng nhìn thấy phụ thân của mình bị nô dịch, sau đó tuế nguyệt tra tấn dưới, cái kia thân thể cường tráng một chút xíu lão, một chút xíu bị những gia tộc kia bóc lột.

Thẳng đến cuối cùng ép khô cuối cùng một tia giá trị, cô độc bên trong chết. Lúc kia bọn hắn đã không có thân nhân, bởi vì bọn hắn triệt để quên đi những người thân kia.

Mà có lẽ bọn hắn hậu đại, một chỗ trải qua, một chút xíu bị nghiền ép sau cùng giá trị, sau đó lại đi vào đường lui của bọn hắn.

Cứ như vậy một đời tiếp lấy một đời, đời đời con cháu vô cùng tận vậy. Luân Hồi tuần hoàn.

Bọn hắn tựa hồ nhìn thấy cái kia dần dần già đi nhưng lại cô độc không nơi nương tựa, Lạc Nhật chiếu rọi xuống một chút xíu tiêu tán, một chút xíu trở về thiên địa ôm ấp.

Muốn phản kháng, nhưng là thân thể lại run không ngừng. Sợ hãi, đây là bọn hắn chân thật nhất khắc họa, phụ thân của bọn hắn, đã từng phản kháng trải qua, kết quả mặt đối sự phản kháng của bọn họ, Chúa Tể Giả không có bất kỳ cái gì đồng tình, một đao mà xuống, mang theo từng mảnh từng mảnh bông tuyết.

Trong nháy mắt đó thế mỹ làm người tuyệt vọng, trong nháy mắt đó bị phần danh thom truyền thiên cổ thơ người vì đó ai thán.

"Không. . ."

Một đạo thanh âm non nớt truyền đến, đối mặt giờ khắc này, thiếu niên lựa chọn đối mặt sợ hãi.

Có lẽ hắn căn bản không có khái niệm, không biết mình kết cục đối mặt cái gì. Trong mắt một màn kia tính trẻ con vẫn như cũ, mười bốn năm? Mười lăm năm? Không nhớ rõ, thiếu niên a! Thiếu niên, lựa chọn phản kháng, cuối cùng còn thừa lại cái gì?

Chỉ gặp vừa rồi vị thiếu niên kia nhếch miệng lên, khinh thường cười một tiếng. Trong mắt tận là đối với sinh mệnh đăm đăm, tựa hồ giống như từ thần nắm giữ dân nghèo sinh tử!

"Hừ!" Lạnh hừ một tiếng, nghiền ngẫm cười một tiếng, quý tộc thiếu niên như có điều suy nghĩ nhìn về phía thiếu niên, "Ân! Cho ngươi một cái cơ hội, chỉ cần ngươi thề làm ta chó săn, ta có thể cân nhắc. . ."

Vẫn chưa nói xong, thiếu niên đã làm ra lựa chọn. . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23 : Thiếu Niên , Muốn Trở Thành Võ Giả Sao ? .

Dịch Huyền ở phía xa thấy say sưa ngon lành, sau đó đứng không đáng chú ý nơi hẻo lánh ,

"Thiếu chủ, chúng ta không phải muốn nhúng một tay sao?"

Dịch Huyền lông mày nhíu lại, "Nhúng một tay? Làm sao cảm giác là lạ? Tốt, trước nhìn một chút tình huống!"

Hai người huynh đệ cũng không có nhiều lời, Thiếu chủ lớn nhất, nói cái gì chính là cái đó ,

Rõ ràng song phương, khụ khụ, thiếu niên là sẽ không khuất phục, không người nào nguyện ý trở thành nó nô lệ , cứ việc đây là một xã hội phong kiến, nhưng là suy tư của người không có thu được bao lớn giam cầm, trên Địa Cầu xã hội phong kiến có một chút khác biệt ,

Về phần nguyên nhân, Dịch Huyền héch lên hai người huynh đệ, sau đó nghĩ đến cái thế giới này thế nhưng là một bất lực vì tôn thế giới , cứ việc cái kia chút cao võ thế giới trở lên thế giới so sánh, loại này quy tắc không có rõ ràng như vậy ,

Tối thiểu nhất nơi này Vương Triều vẫn là chiếm cứ địa vị trọng yếu, thế lực bình thường mặc dù có cường đại vũ lực, nhưng là Vương Triều có được vô số cương thổ , các loại trân quý bảo vật liên tục không ngừng, liền xem như Vương Triều tự thân không có cao thủ, nhưng là bị Vương Triều hấp dẫn vô giả tuyệt đối không ít ,

Cũng tỷ như cái kia Đại Lý Tự, mặc dù Tiểu Ngao Giang Hồ bên trong Đại Lý Tự không nổi danh, nhưng là trong đó lực lượng tuyệt đối không thể coi thường ,

Thân mang hoa lệ trường bào thiếu niên lông mày nhíu lại, sau đó lộ ra một tia cười tà, đối bên cạnh vị kia thị vệ nhẹ gật đầu, "Động thủ, gọn gàng một điểm,,, "

Sau đó làm một cái cổ động tác, thị vệ gấp đây, nhẹ gật đầu, cho dù đối với vị này không ưa, nhưng là bị quản chế tại gia tộc bọn họ, với lại mỗi một tháng trả thù lao cũng không thấp ,

Mà bình thì muốn bọn hắn làm sự tình cũng không nhiều, có thể nói đây chính là một cái heo đái ngộ , khụ khụ, ăn ngủ, ngủ rồi ăn,,,

Dân nghèo thiếu niên gặp đây, thân thể nhịn không được run ,

Sau đó nhìn thấy thị vệ hung thần ác sát bộ dáng , (đừng hỏi ta vì cái gì đều là bộ dáng này, nhân vật phản diện đều là như thế này,,,)

Tranh thủ thời gian lui vào đám người, tiếp lấy thiếu niên muốn muốn chạy trốn , loại ngày này hắn thụ đủ rồi, tựa như là lồng bên trong súc vật, bị cái kia chút quyền thế xâm lược ,

Đám người truyền đến một trận ai thán, đối với loại sự tình này mặc dù hiếm thấy, nhưng là bọn họ đều là người từng trải ,

Người hữu tâm đưa ra một con đường, sau đó tụ lại ,

Thị vệ gặp này cười lạnh, loại này trò vật đã sớm dính nhau ,

Sau đó đem sau lưng một cây đại đao cầm trong tay, đối người bày cười một tiếng, sau đó vung vẩy mà ,

"Thật sự là không biết sống chết,,, hoa phục thiếu niên khinh thường cười một tiếng, mà giật các loại trò hay , không sai, đối với hắn mà nói nhìn xem

một đầu sinh mệnh tàn lụi liền là một loại hưởng thụ, vừa rồi hắn còn tưởng rằng thiếu niên sẽ nằm rạp trên mặt đất, quý cầu hắn tha thứ vừa rồi sở tác sở vi,

Bất quá không có quan hệ, chờ một chút tiểu tử kia liền sẽ vì hành vi của hắn trả giá đắt, mặc dù về đến gia tộc cũng là không sai biệt lắm, nhưng là bọn này dân nghèo bên trong giết người không phải càng càng tươi đẹp!

Nghĩ đi nghĩ lại, thiếu niên ý cười càng thêm nồng đậm,

Nhìn thấy thị vệ cầm đao mà đến, đám người nhao nhao biến sắc, sau đó né tránh, sau đó trong đám người liền tạo thành một đầu trống trải đường,

Một số người lắc đầu thở dài, "Ai!"

Mà có ít người thì là khinh thường, đối với loại hành vi này bọn hắn là phi thường khinh thường, nhiều năm làm nô tư duy làm đến bọn hắn đã mất đi nhân tính, đối mặt loại tình huống này bọn họ đều là vỗ tay bảo hay, khiến người ta bầy đối lấy bọn hắn trừng một cái, sau đó trong đám người cúi đầu xuống, con mắt lóe ra một loại quang mang,

Thiếu niên không ngừng rút lui, quay đầu cong lên, con mắt có chút co rút lại, sau đó cắn răng, cũng không quay đầu lại liền hướng về một nơi mà, đó là nhà của hắn, phụ mẫu đã không,

Thời khắc cuối cùng, hắn muốn nhìn nhìn mình nhà, dù là chết, cũng muốn chết trong nhà,

Sợ hãi? Thiếu niên biết tại đối mặt sinh mệnh lựa chọn thì hắn do dự, nhưng là, cắn răng, ai cũng có một phần giấu ở trong lòng chỗ sâu nhất bất đắc dĩ, đối với bọn hắn, thiếu niên không có một tia hảo cảm,

Một bước xa, thị vệ chung quy là vô giả, mặc dù bắt nhập lưu, nhưng có phải thế không một mười tám tuổi thiếu niên có thể so sánh với,

Đao quá đỉnh đầu, động tác này đã không chỉ một lần vung ra,

Không có cái gì tình cảm,

Đây chính là đối với sinh mệnh im lặng,

Đao lên mà rơi, trong đám người tất cả mọi người nhắm mắt lại, không nguyện ý nhìn xem một đầu sinh mệnh tàn lụi,

"Âm vang!"

Một đạo kim thiết va chạm thanh âm truyền ra, hoa phục thiếu niên tiểu dung cứng ngắc!

"Ai!" Hoa phục thiếu niên con mắt liếc nhìn tứ phương, sau đó nhìn thấy Dịch Huyền một đoàn người,

Con mắt co rút lại, đã nhìn ra Dịch Huyền bên người hai tên hộ vệ không đơn giản,

Áp chế vừa rồi nội khí, rõ ràng Trương Kiệt hai người huynh đệ nhìn ra Dịch Huyền bất phàm, chỉ sợ hắn đồng dạng vì một phương thế lực tử đệ,

Lại nhìn vừa rồi nâng đao đón lấy thị vệ, giờ phút này hắn bị lãng không mà đến hòn đá nhỏ đập trúng thân đao, âm vang một tiếng, cảm giác một cỗ lực lượng đáng sợ xuyên thấu qua thân đao tuôn ra vào thân thể, nhất thời nứt gạn bàn tay, máu tươi tràn ra,

Nhe răng trợn mắt, trong tay thân đao đột nhiên chấn động, thoát ly hắn không chế,

Sau đó nương theo lấy một tiếng hoảng sợ tiếng kêu, Dịch Huyền hiếu kỳ nhìn, lập tức khước miệng giật một cái,

Mmp, cũng không có khoa trương như vậy!

Chỉ gặp rơi xuống đất thân đao cầm một vị nam tử trước người, nhất là cho người tắc lưỡi chính là vậy mà kém chút đem nam nhân thiến!

Nam nhân bị bị hù run một cái, kêu thảm một tiếng, Dịch Huyền im lặng, thật không phải là cố ý, ai kêu vận khí của ngươi kém?

Lập tức không nhìn nam nhân tiếng kêu thảm kinh khủng, Dịch Huyền ánh mắt lần nữa hội tụ ở hoa phục trên người thiếu niên,

Nhất thời thiếu niên cảm giác một loại áp lực, tựa hồ đối mặt không thượng vũ giả!

Giờ phút này bên cạnh Trương Kiệt hai người huynh đệ lại là đem ánh mắt dời về phía nam nhân, nhìn xem kém chút đoạn tử tuyệt tôn nam nhân, khước miệng không khỏi co lại,

Sau đó nhìn về phía Thiếu chủ, rất muốn hỏi một câu Thiếu chủ ngươi có phải là cố ý hay không?

Giờ phút này thiếu niên bên cạnh thị vệ đem thiếu niên bảo vệ, Dịch Huyền nhìn xem những người này động tác, cảm giác có chút buồn cười, cái này giống là một bày kiến hôi đối mặt như người khổng lồ, còn tại làm lấy vô vị chống cự,

Bước chân khễ nâng, Dịch Huyền hướng về thiếu niên từng bước một đi trải qua , giờ phút này mọi người ở đây vậy mà lặng ngắt như tờ, tĩnh mịch tĩnh mịch!

Vừa rồi vị kia dân nghèo thiếu niên nhìn lại, nhất thời thở dài một hơi, còn tốt, sau đó nhìn về phía Dịch Huyền ánh mắt mang tới cảm kích ,

Một loại kiềm chế tràn ngập ra, nương theo lấy Dịch Huyền rất nhỏ tiếng bước chân, tí tách!

Giờ phút này hoa phục thiếu niên thị vệ bên người cũng là cảm giác cũng một loại áp lực, nhưng là làm thiếu niên thị vệ, bọn hắn biết thiếu niên nếu như đã xảy ra chuyện gì, bọn hắn cũng không có cái gì quả ngon để ăn ,

Lập tức nhìn thấy Dịch Huyền còn muốn tới gần, một vị dẫn đầu thị vệ vội vàng nói, "Các hạ xuống đây này ý gì!"

Dịch Huyền nhếch miệng lên một vòng đường cong, com "Ôi ôi ôi!" Mang theo một cỗ bất cần đời thanh âm truyền đến, thanh âm ôn hòa, nhưng là ngữ khí lại là vô cùng khác loại, làm cho người cảm thấy một loại mâu thuẫn ảo giác ,

Trương Kiệt hai người cũng là im lặng ,

Dịch Huyền ánh mắt nhìn về phía trong đám người thiếu niên, chỉ vào thiếu niên nói ra, "Ngươi! Về sau liền theo ta, " sau đó nhìn về phía bị thị vệ vây lại thiếu niên, sắc mặt cổ quái nói, "Àn! Ngươi có ý kiến gì không? Vẫn là nói ngươi muốn giết ta bảo vệ người? Đến, có thể nha!"

Dân nghèo thiếu niên nhất thời ngây ngẩn cả người, mà bị thị vệ vây vào giữa thiếu niên cũng là sửng sốt, sau đó sắc mặt đỏ lên ,

Muốn mở miệng nói cái gì, nhưng là hộ vệ bên cạnh gấp này lập tức minh bạch hoa phục thiếu niên không cam lòng, sau đó đối hoa phục nhỏ giọng nói, "Thiếu gia, người tới quá mạnh, chúng ta tuyệt đối không phải là đối thủ, vẫn là trước nhịn một chút, các loại về đến gia tộc đang tìm người xuất thủ!"

Thiếu niên nghe được hộ vệ lời nói cũng là sửng sờ, sau đó ngánh sinh sinh vừa muốn mở miệng phun ra lời nói nghẹn về, sắc mặt cảm giác đỏ lên ,

Sau đó dè xuống lửa giận trong lòng, hoa phục thiếu niên thề, chờ rồi đi nơi này tuyệt đối phải Dịch Huyền hối hận , hắn cát thanh thì nhận như thế khiêu khích ,

Mà sau đó xoay người chuẩn bị rồi đi, thị vệ cũng là thở dài một hơi, vừa rồi Dịch Huyền xuất thủ, mặc dù một cục đá đánh tới! Nhưng là vậy mà nương tựa theo một cục đá ngánh sinh sinh để vừa rồi vị kia hộ vệ đao đánh rơi, đủ để thấy Dịch Huyền cường đại ,

Cho nên bọn hắn mới không dám vọng động ,

Dịch Huyền gấp này mỉm cười, "Còn muốn rồi đi, nghỉ quá đẹp!"

Lâm bẩm nói, sau đó nhìn về phía hai người huynh đệ, là thời điểm thể hiện giá trị của các ngươi, một chỉ cát thanh mấy người, "Cần bọn họ lại!"

Mặc dù kỳ quái Thiếu chủ rõ ràng có thể tự mình giải quyết, nhưng là muốn kéo lên bọn hắn, nhưng là! Một câu Thiếu chủ mệnh lệnh liền là hết thảy, không có có mơ tưởng, một bước xa , , , , , hoa phục thiếu niên khinh thường cười một tiếng, mà gạt các loại trò hay ,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24 : Đến , Đưa Ngươi 1 Phần Lễ Vật .

Nghe được Dịch Huyền, thiếu niên biến sắc, sau đó bước nhanh hơn,! Phải nói bắt đầu chạy vội!

Bên cạnh ăn dưa quần chúng nhìn xem vừa rồi không ai bì nổi hoa phục thiếu niên, giờ phút này vậy mà Dịch Huyền trước mặt chạy trời chết, đều là sợ ngây người ,

Hai đạo tiếng xé gió từ thiếu niên bên cạnh lướt qua, con mắt co rụt lại!

Lại là hai người huynh đệ ngăn chặn thiếu niên đường đi, gấp này dẫn đầu hộ vệ nhìn thấy Dịch Huyền cũng không có xuất thủ, mà là dựa vào vách tường, nhằm chắn loay hoay quần áo, trong lòng thở dài một hơi ,

Chỉ cần vừa rồi vị kia không xuất thủ, lấy bọn hán bảy tám người hán là có thể đào thoát, đến lúc đó trời cao mặc chim bay ,

Muốn đem bọn hán đuổi bắt, hán thấy không khác khó càng thêm khó, thanh âm đầy hết thảy đều là Dịch Huyền chủ quan tạo thành, cho nên , , ,

Dẫn đầu thị vệ đã nào bỏ ra thiếu gia tìm tới người giúp đỡ, đem cuồng vọng gia hỏa bắt ,

Khỏe miệng không khỏi cười một tiếng, cười như cùng một đóa kỳ hoa, thấy Trương Kiệt hai người không hiểu thấu ,

sẽ không phải gốc hủ?

Lập tức nhìn thấy Dịch Huyền nhìn sang, Trương Kiệt dẫn đầu hét to, thanh âm như là kinh lôi nổ vang , dẫn đầu bị vừa quát kinh hãi, sau đó cảm giác mặt mũi không ánh sáng, tốt xấu cũng là một tên võ giả, lại bị kinh sợ, khiến cho hán xấu hổ không thôi ,

"Dừng lại! Nếu không giết chết bắt luận tội!"

Thiếu niên cảm giác màng nhĩ đau nhức, cũng thế, Trương Kiệt hai huynh đệ thế nhưng là Nhị lưu võ giả, đối mặt chút ngay cả võ giả cũng không tính là gia hỏa, ân! Dẫn đầu có vẻ như có tam lưu thực lực, nhưng là chút đều không phải là sự tình!

Gặp bọn họ không có dừng lại, Trương Kiệt cũng không giận, sau đó nhà mình huynh đệ liếc nhau, đều trong mắt đối phương nhìn thấy một vòng nhàn nhạt vui mừng ,

"Ân! Thật sự là không biết sống chết!" Sau đó nắm chặt lại nắm đấm, cảm giác cả người xương cốt rung động đùng đùng ,

"Lão nhị, ngươi lên trước vẫn là ta trước?"

"Đều như thế, cùng một chỗ! Xem ai quát ngã nhiều người!"

"Tốt!"

Sau đó hai người một đi nhanh, hóa thành hai trận thanh gió thổi qua thị vệ bên trong ,

Sau đó , , , , ,

"A! !" Người nào đó miệng bên trong truyền đến như giết heo kêu rên, sau đó một trận tiếng tạch tạch truyền ra ,

Một phút đồng hồ sau, bầu trời tựa hồ có mấy đạo bóng đen che đầy ánh nắng, sau đó đột nhiên rơi xuống, lập tức lại là mấy đạo kêu rên, thanh âm im bật mà dừng ,

Hai phút sau, thiếu niên nhìn xem đã ngã xuống hai phần ba thị vệ, con người cực tốc co vào , thân thể không khỏi rút lui, bờ môi run rẩy, lắp bắp nói, "Các người muốn làm gì? Không phải qua, ta là Cát gia thiếu gia, cha ta là gia chủ , , , , , "

Còn không có đội cát thanh nói xong, Trương Anh nắm đấm đánh tới, sau đó rơi cát mặt xanh bên trên ,

Đem cát thanh oanh ngã xuống đất, thiếu niên ngay cả kêu thảm đều không có phát ra , trên mặt thậm chí còn chưa có lấy lại tinh thần đến, vẻ mặt cứng ngắc lộ ra đến mức dị thường buồn cười ,

Nhất thời nhìn xem vậy trước kia không ai bì nổi hoa phục thiếu niên, giờ phút này trong đám người truyền đến từng đạo tiếng khen, "Tốt , , , "

Có người gọi lại người bên cạnh, "Không cần nói, chờ một chút bị bọn hán nhớ thương bên trên liền nguy rồi , , , "

Sau đó nhao nhao im ngay, nhưng là ánh mắt lại lộ ra dị dạng quang mang ,

Dịch Huyền sờ lên cái cằm, "Ân! Xem ra những dân nghèo này đối với những quyền thế này vẫn là rất e ngại, ân!" Lập tức ánh mắt cong lên, nhìn thấy vừa rồi thiếu niên, giờ phút này thiếu niên song quyền cầm thật chặt ,

"Nha a, tiểu tử này không sai!" Từ thiếu niên trong mắt Dịch Huyền thấy được một loại tên là khát vọng lưu quang, là đối thực lực khát vọng, là đối với võ giả khát vọng!

Sau đó đập trên ưu nhã bộ pháp, không có cách, điểm ấy Dịch Huyền cũng là có chút buồn bực , Thiên sư cái chủng tộc này trời sinh có một loại ưu nhã hành vi, khác một chủng tộc cùng loại, cái kia chính là trong truyền thuyết tinh linh nhất tộc, Dịch Huyền nghĩ đến lấy hệ thống cái kia gần như siêu lực lượng của thân, có lẽ nào đó cái thời gian đoạn cho hán thay vào một thân phận của Tinh Linh ,

Đồng dạng là ưu nhã, tinh linh nhất tộc lại là tượng trưng cho hòa bình, còn có đối với tự do chờ đợi, điểm này cùng thiên sư không sai biệt lắm , góc độ nào đó mà nói, Thiên sư Tinh Linh nào đó phương diện đã phi thường hoàn mỹ ,

Thiếu niên ngẩng đầu, nhìn xem hướng về hán đi tới Dịch Huyền ,

Lập tức con mắt hiện lên một tia hiếu kỳ, sau đó tựa hồ là theo lễ phép, hán đứng lên, học một võ giả đối Dịch Huyền cúi đầu ,

"Tạ ơn ân nhân!"

Thanh âm non nớt lại là kiên nghị, mang theo một loại Địa Cầu hải đồng không có thành thực ,

"Quả nhiên, lấy võ vi tôn thế giới, quy tắc xuất hiện rất nhiều cải biến, liền ngay cả ở độ tuổi này giai đoạn người đều phi thường trưởng thành sớm , "

Sau đó nhớ tới mười lăm tuổi lúc, lớp học hào bằng hữu truy đuổi đùa giỡn, không khỏi đỏ mặt lên ,

Sau đó Dịch Huyền đem mũ rộng vành lấy ra, lộ ra một tấm khuôn mặt đẹp, liền ngay cả nữ tử gặp cũng sẽ sợ hãi thán phục ,

Nhất thời phụ cận đám người sau khi thấy đều là ngẩn ngơ, trong lòng suy nghĩ tại sao có thể có tốt như vậy xem người ,

Nhưng là bọn hắn cũng không có ồn ào, lập tức ánh mắt nhìn về phía Dịch Huyền phía sau mái tóc màu vàng óng kia, thật dài, phi thường phiêu dật ,

Tựa hồ bị tỉ mỉ chải vuốt trải qua, nhưng rõ ràng nhất Dịch Huyền là sẽ không nhân chải đầu cho mình phát, ở chỗ này liền không thể không nói Thiên sứ tóc phi thường mềm mại, mỗi một ngày, Dịch Huyền đều không có cảm thấy tóc xuất hiện thất nút hiện tượng ,

Thiếu niên cũng là ngẩn ngơ, sau đó tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, sắc mặt có chút đỏ lên ,

Không biết là tự ti mặc cảm vẫn là nguyên nhân khác ,

Dịch Huyền mỉm cười, sau đó nói lần nữa, "Đúng, " nói xong chỉ chỉ Trương Kiệt hai người, sau đó khước miệng giạt một cái, nhìn thấy trên mặt đất cái kia nằm đây một chỗ "Thi thể", sau đó nhìn về phía thiếu niên, "Muốn trở thành võ giả sao? Ân! Giống như bọn họ!"

Thiếu niên ngẩng đầu, nhìn chăm chú lên cái kia mặt anh tuấn, lần này hắn không có lùi bước, "Muốn!"

Đây là một cái cơ hội, hắn không thể uống phí hết ,

Nhìn xem thiếu niên trong mắt vô cùng chờ mong, Dịch Huyền mỉm cười, nhẹ gật đầu, "Về sau ngươi liền gia nhập thế lực của ta, thế nào?"

Thiếu niên đột nhiên tự ti, "Ta có thể chứ?"

Giọng ôn hòa truyền đến, "Chỉ cần ngươi muốn, không có cái gì là không thể, mộng tưởng mà? Người người đều có, vì cái gì coi thường như vậy?"

Thiếu niên nhìn xem Dịch Huyền, hỏi, "Tại sao là ta?"

Dịch Huyền hơi sững sờ, lắc đầu, "Không có vì cái gì, với lại ngươi cũng không phải duy nhất một, còn có bọn hắn, có lẽ liền là sư đệ của ngươi sư huynh cũng không nhất định, , , "

Bốn phía đám người tiếng động lớn hoa, trong mắt lóe ra khát vọng ,

Đối với cái này Dịch Huyền nhếch miệng mỉm cười, vẫn là như vậy phong khinh vân đạm, mà rồi nói ra, "Chờ xem, ta trước trải qua xử lý một chút , , "

Thiếu chủ không có mệnh lệnh, với lại tựa hồ cũng không cần thiết ,

Nhìn xem đầu heo mặt, Dịch Huyền sờ lên cái cằm, "Ân! Thoải mái sao?"

Thiếu niên ngẩng đầu, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, sau đó bị gầm thét sợ hãi bao phủ, âm thanh run rẩy, "Ngươi muốn như thế nào , , , , , "

"Thả ta, ta là Cát gia người, phụ thân ta là , , , "

Còn không có đợi thiếu niên nói xong, Dịch Huyền một cước đạp ở trên người hắn, "Nói hết à?"

Sau đó không để ý đến chính muốn thổ huyết cát thanh, đối hai người huynh đệ nói ra, "Ân! Đúng, cái kia cái gọi là Cát gia là cái gì?"

Vẫn là Trương Kiệt tin tức linh thông, com vào thành liền hỏi thăm một chút thành trấn thế lực phân bố, "Cát gia là tòa thành này trấn một cái thế lực, không tính quá mạnh, cũng không tính quá yếu, thuộc về bên trong nhóm thế lực , , , , "

Dịch Huyền giờ tay lên, "Đừng nói nhảm, ta muốn biết Cát gia có nhân vật nào đó tọa trấn, nhìn gia hỏa này phi thường phách lối nha!"

Sau đó hơi có thâm ý nhìn xem cát thanh, giờ phút này kết quả Dịch Huyền một cước hàu hạ, cơ hồ hấp hối ,

Miệng sùi bọt mép, mí mắt trực phiến ,

Trương Kiệt có chút suy tư, "Nghe nói có một vị nhị lưu cao thủ tọa trấn , , , "

"A! Liền cực kỳ khủng khiếp, chỉ là Nhị lưu, liền là Trương Kiệt cũng đủ để chống lại, " Dịch Huyền sờ lên cằm, "Cho nên? Cho nên ngươi cũng không có tồn ở cần thiết!"

một Nhị lưu võ giả, cát thanh chỗ dùng lớn nhất liền là làm con tin, nhưng là phát hiện đối phương lớn nhất tức giận chỗ dựa, khả năng còn không có một cái thù hạ cường đại, như vậy! Hừ hừ , , ,

Cát thanh trong mơ hồ ngừng đầu, trong mắt lóe lên một vẻ hoảng sợ, muốn nói cái gì, nhưng là bị Dịch Huyền đánh gãy ,

"Ha ha! Cho ngươi một món lễ vật , , , "

Sau đó đưa tay theo cát Thanh đầu bên trên, nhắm mắt lại ,

Trương Kiệt huynh đệ đều là một mặt không hiểu thấu, đám người chung quanh cũng là như thế ,

Chỉ gặp Dịch Huyền trong lòng bàn tay, từng vòng từng vòng vàng sáng phát hiện hiện, không ngừng dập dờn, tựa như là gợn sóng ,

Dịch Huyền giờ tay lên, "Có thể , , , "

Trương Kiệt nhìn xem đã hôn mê cát thanh, "Thiếu chủ, vừa rồi là , , , "

"A! Ngươi nói là nha! Một lễ vật nho nhỏ! Ân! Ta đem hắc chinh thành đồ đàn , , , "

Nhất thời hai người huynh đệ cảm thấy rung mình, đồ đàn!

Sau đó nhìn về phía cát thanh ánh mắt mang theo một loại đồng tình, sau đó không để ý cát thanh nửa chết nửa sống người ,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25 : Không Biết Diệp Thiên Đế Có Thể Hay Không. . .

Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo. Không biết làm sao vậy, giờ phút này trong đám người không ngừng quanh quẩn đạo thanh âm này. Tất cả mọi người cúi đầu, có một người tràn ngập một tầng sương mù.

Dịch Huyền gặp đây, dù là thần kinh của hắn có chút thô to, dù là hắn có chút lang tâm cầu phế. . . Khụ khụ, đây là giả.

Đều là trầm mặc một hồi, sau đó nhìn về phía trong đám người thiếu niên, thiếu niên không phải duy nhất thiếu niên, còn muốn những hài tử khác.

Ánh mắt dân nghèo thiếu niên đối mặt, chậm rãi đi đến thiếu niên bên cạnh, đám người nhao nhao nhường ra một con đường.

Có ít người hâm mộ nhìn xem thiếu niên, ánh mắt mang theo ghen ghét, nhưng là cũng không có cái gọi là hận, bởi vì thế nào tất yếu, chỉ là đơn thuần hâm mộ thôi.

Dịch Huyền tiểu dung rất ôn hòa, "Đúng, còn không biết tên của ngươi. . ."

"Danh tự. . ." Thiếu niên tự lẩm bẩm, giờ phút này cảm thấy một loại lạ lẫm cảm giác, thân là dân nghèo, bình thì ngay cả ăn cơm cũng là một cái vấn đề, đối với phụ mẫu đặt tên đã quên đi.

Ký ức phi thường mơ hồ, đứt quãng, mơ hồ trong đó thiếu niên lần nữa thấy được phụ mẫu cái kia bình thường dung mạo, trong mắt không nói ra được thương cảm.

Ký ức, thiếu niên cố gắng nhớ lại cái kia bị sinh hoạt không bao giờ nhạt phai. Mê mang, thật thật muốn biết, vì cái gì ta không nhớ nổi? Đó là phụ mẫu sau cùng hồi ức, cũng là sau cùng yêu!

"Ô ô. . ." Thiếu niên đột nhiên ôm đầu, "Ta không biết. . . Danh tự. . ."

Mang theo một loại khó tả thương cảm, Dịch Huyền cảm giác một loại kiềm chế. Từ nơi sâu xa đến từ Thiên sứ tâm đang run rẩy, hắn tựa hồ biết cái gì, lại tựa hồ một mảnh mê mang.

"Hệ thống, ta muốn ta hiểu được!" Dịch Huyền trong lòng tự lẩm bẩm, hệ thống thanh âm cũng chưa từng xuất hiện, hết thấy tựa hồ như vậy hiền hoà, "Minh bạch, nguyên lai nếu thân phận của ta chuyển biến, lấy được không chỉ là thiên phú, tư chất. . . Cùng thì ta gánh vác loại kia trách móc cho, có lẽ có một câu là đúng, không có miễn phí bữa tối, không có không duyên có yêu. . ."

Dịch Huyền ánh mắt lấp lóe, dần dần, chưa từng có cái nào một khắc là như thế bình tĩnh.

Gió nhẹ quét mà qua, nhưng là Dịch Huyền thời khắc này tâm lại là không có chút nào gọn sóng.

Đám người chung quanh cũng là cúi đầu xuống, Lão nhân gia ngẩng đầu, ánh mắt mang theo tuế nguyệt mệnh mông.

Hắn nhìn về phía kẻ lỗ mãng, nhìn về phía Cầu Đán, nhìn xem Hầu Tử. . . Nhìn về phía cái kia chút quen thuộc nhưng lại gọi không ra bản danh người, trong lòng một trận cảm thán.

Lần nữa nổi lên cái kia mỉm cười mê người, dứt bỏ bình thì phóng đằng không bị trời buộc, giờ phút này Dịch Huyền trang nghiêm nói, "Không có có danh tự, ta có thể giúp người lấy sao?"

Thiếu niên một đôi tròng mắt màu xanh lam đối mặt, tròng mắt màu xanh lam tựa như là thâm thúy hải dương, mặc dù thiếu niên chưa từng nhìn thấy biển, nhưng là loại này thâm trầm lại là làm người cảm thấy thư thái.

"Có thể chứ?"

Nhẹ gật đầu, đạt được đồng ý, Dịch Huyền nhìn xem thiếu niên, quan sát tỉ mỉ lấy.

"Còn nhớ rõ mình dòng họ sao?"

Thiếu niên cẩn thận hồi tưởng, đột nhiên bên cạnh có người nói, "Ta biết, cha mẹ của hắn ta biết, tựa hồ là họ Diệp. . ."

Thiếu niên con mắt tinh quang lóe lên.

"Lá. . ."

Có chút suy tư, "Vậy liền gọi Diệp Phàm, thế nào? Tên là phàm, lại không chẳng khác người thường, cảnh cáo, mặc dù là phàm, nhưng lại có một viên bất phàm tâm. . ."

Thiếu niên, thời khắc này Diệp Phàm đối Dịch Huyền khầu tạ, "Diệp Phàm! Tạ ơn người ban tên cho. . ."

"Đứng lên đi. . ."

Đỡ dậy Diệp Phàm, giờ phút này Dịch Huyền nghĩ đến, đã từng có một bộ tiểu thuyết, trong đó nhân vật chính tựa hồ liền là cái tên này.

Không biết mình là không phải lấy trộm người khác danh tự? Ân! Có thể hay không dẫn tới trong truyền thuyết Diệp Thiên Đế một bàn tay đánh tới, đem quét bay?

Ý nghĩ này chỉ là một cái thoáng mà qua, nói đùa, nơi này là nơi nào? Mà che trời cái thế giới này không biết ở đâu xó xỉnh, cho nên, hắc hắc!

Không có ý tứ, Diệp Thiên Đế, tên của người ta chiếm dụng. . .

Liền lúc, Trương Kiệt yếu ớt thanh âm truyền đến, "Thiếu chủ, người chừng nào thì sáng lập thế lực? Làm sao chúng ta cũng không biết. . ."

Thiếu niên ngẩng đầu, nhìn về phía Dịch Huyền,

Ánh mắt lóe ra tia sáng kỳ dị.

Dịch Huyền sắc mặt ngừng lại thì khó coi, mmp!

Vỗ Trương Kiệt đầu, "Ta dựa vào! Có phải hay không hủy đi ta đài. . ."

Sau đó lại là một trận đánh toi bời, trong đó tương phản chỉ đánh làm cho người tắc lưỡi.

Diệp Phàm cũng là ngây ngẩn cả người, nhìn xem cùng lúc trước tưởng như hai người Dịch Huyền, thiếu niên tốt muốn hỏi một câu, trước đó có phải hay không giả vờ!

Thật. . . Không ngừng Diệp Phàm một mặt ngốc trẻ. Bốn phía đám người đều là như thế, mmp, có ai có thể nói cho ta biết cuối cùng chuyện gì xảy ra?

Dịch Huyền một chưởng đánh tới, Trương Kiệt cũng kịp phản ứng, mà sau não túi co lại.

"Ồi. . ."

"Biệt. . . Thiếu chủ. . . Ta biết sai. . ."

Lão nhị ở một bên che mặt, "Lão đại, người đây là tìm đường chết nha. . ."

Dừng lại, Dịch Huyền nhìn xem Trương Kiệt, "Ân! Biết sai ở nơi nào sao?"

Trương Kiệt liền vội vàng gật đầu, "Biết! Biết, Thiếu chủ nói tới thể lực là nói bừa, muốn mê hoặc tiểu tử này, ta không nên vạch trần Thiếu chủ. . ."

Đến! Dịch Huyền sắc mặt càng thêm đen, mmp, ta TM thu người nào? Đầu muốn như heo!

Liền Dịch Huyền vừa muốn bảo nổi lúc, thiếu niên yếu ớt thanh âm truyền đến, "Ân nhân, ta. . ."

Nhìn thấy Diệp Phàm ánh mắt, hần gần nhất co lại, sau đó một mặt ta cái gì cũng không biết đáng về, "Khụ khụ! Thể lực mà! Rất nhanh liền có!"

Có ý tứ gì?

"Gần nhất ta dự định phái Thanh Thành một chuyến, chỗ lấy các người hiểu. . ."

Trương Kiệt một mặt kinh hãi, "Thiếu chủ người dự định tiến công phái Thanh Thành?"

"Ân! Là có quyết định này, với lại ta dự định đem thể lực của ta đóng quân phái Thanh Thành, cho nên phái Thanh Thành nhất định phải trừ."

"Thế nhưng, Thiếu chủ, phái Thanh Thành dù sao cũng là chính đạo môn phái thứ nhất, với lại nó nội tình cũng là thâm bất khả trắc! Có thể sẽ gây nên thể nhân ngập ngừng, đây đối với Thiếu chủ là bất lợi, chỉ sợ có người sẽ mượn đề tài để nói chuyện của mình, nói Thiếu chủ là Ma giáo xuất thân, như vậy. . ."

Dịch Huyền khoát tay áo, "Phái Thanh Thành ta đã kết nhân quả, với lại lấy thực lực của ta cũng không sợ phái Thanh Thành, mặc dù phái Thanh Thành vì chính đạo lãnh tụ thứ nhất, nhưng là bên dưới sờ tác sờ vì phương diện nào đó Ma giáo cũng không kém bao nhiêu. Phúc Uy tiêu cục liền là một ví dụ. . ."

Hai người huynh đệ con người co rụt lại, "Chẳng lẽ Phúc Uy tiêu cục bị diệt có ẩn tình khác?"

Lắc đầu, "Phúc Uy tiêu cục bị người trong giang hồ ngập ngừng, phái Thanh Thành liền là trong đó một. Phúc Uy tiêu cục đích thật là phái Thanh Thành diệt môn, nhưng là phía sau thủ đoạn cũng không về vãng, cho nên chút tự xưng chính đạo thể lực, kỳ thật phía sau làm những sự tình kia chưa hẳn so Ma giáo sạch sẽ. . ."

Trương Kiệt nhướng mày, "Thiếu chủ, câu này không thể nói lung tung được. . ."

Trương Kiệt muốn nhắc nhở Dịch Huyền, Dịch Huyền khoát tay áo, "Không có cái gì, luận sự, giang hồ vững nước này rất sâu!"

Sau đó Dịch Huyền hướng phía đám người nói ra, "Ta sắp khai tông lập phái, nếu như cảm giác đến thiên phú của mình đầy đủ, hoặc là nghị lực đầy đủ, có thể đến đây!"

Sau đó đối thiếu niên nói ra, "Diệp Phàm, về phần người, nếu như nguyện ý cũng có thể đi theo chúng ta!"

Thiếu niên Diệp Phàm nhìn chung quanh, quay đầu tựa hồ nhìn thấy mình nhà.

"Ân nhân, ta muốn cùng người!"

Nặng gật đầu, Dịch Huyền cũng không có nhiều lời, mà sau đó xoay người đối Trương Anh nói ra, "Thành trấn hẳn là có tấm gương mua, người mua cho ta mấy cái gương. . ."

Sau đó mới nhớ tới Trương Anh tồn tại cảm tựa hồ rất thấp, cho nên lần này hẳn cũng không có an bài Trương Kiệt.

"Đúng, nhớ kỹ tấm gương phải lớn!"

Dịch Huyền nghĩ tới điều gì, vội vàng hướng lấy Trương Anh nói ra, sau đó từ trong ngực lấy ra một chồng ngân phiếu.

Trương Anh há to miệng, đưa tay muốn tiếp nhận ngân phiếu, lập tức thất bại.

Lúng túng ngừng trên không trung.

Chỉ gặp Dịch Huyền đem chút ngân phiếu đưa cho thiếu niên, cũng không để ý tới vừa rồi lão nhị xấu hổ, "Đem số tiền này phân phát cho những người này, cũng lấy chút!"

Diệp Phàm nghe đây, cuống quýt tiếp nhận cái kia chồng ngân phiếu. Nhất thời con mắt trắng mào tinh tinh, mặc dù hần ngữ văn trình độ chẳng ra sao cả, nhưng là đối với ngân phiếu bên trên những con số kia vẫn là nhận biết.

"Thật nhiều tiền!"

Bốn phía đám người cũng là nghe được Dịch Huyền thanh âm, dù sao Dịch Huyền không có che giấu thanh âm của mình. Thấy được cái kia một chồng ngân phiếu, tất cả mọi người là run lên, có người vui sướng, có người run rẩy cái kia khô lão thân thân thể.

"Đa tạ công tử. . ."

"Thanh Thiên đại lão gia nha!"

"Trời xanh có mắt, đa tạ công tử. . ."

Từng đạo cảm kích âm thanh xen lẫn khó mà vui sướng, nhao nhao đối Dịch Huyền quỳ lạy.

Dịch Huyền nhìn thấy bọn hắn phát đến nội tâm cảm kích, UU đọc sách [www. uu nhanhshu. com](http://www.uu nhanhshu.com) không khỏi cảm thấy đây hết thầy đều không có uổng phí. Nếu như bọn hắn giống trong tiểu thuyết viết, cảm thấy chút hắn phải làm đến, hơn nữa còn được một tác lại muốn tiến một thước, như vậy Dịch Huyền liền không thể không cân nhắc mình làm như vậy kết cục có đáng giá hay không đến.

Tốt đây hết thầy cũng không có phát sinh, Dịch Huyền hài lòng gật gật đầu.

Lập tức thiếu niên cầm ngân phiếu, cảm giác một chồng nhẹ nhàng giấy là cỡ nào nặng nề.

Thiếu niên không dám tàng tư, cũng không cần như thế.

Có người run rẩy tiếp nhận ngân phiếu, nhìn thấy phía trên ghi rõ số lượng, nhao nhao trừng lớn hai mắt.

Bờ môi không tách ra hợp, tựa hồ muốn nói gì, cuối cùng hóa thành một đạo thành tín ánh mắt tụ vào Dịch Huyền trên thân.

Dịch Huyền sờ lên cằm, "Làm sao cảm giác cùng trong tiểu thuyết phương tây thần linh, lừa gạt lấy sinh linh tin mặc cho, làm cho thành vì tin đồ của chính mình, liên tục không ngừng thu hoạch được tín ngưỡng lực!"

Bất quá đối với phương tây bên trong thần linh Dịch Huyền thực không ưa, loại kia tồn cùng nói xong thần linh, chẳng nói là ký sinh vạn vật trên người một loại ký sinh trùng.

Với lại có thần linh, tỉ như cái kia chút trong thâm uyên Quân Chủ, có thể nói tà ác vô cùng. Sở dụng thủ đoạn càng là tàn nhẫn, với lại liền xem như thiện lương một phương thần linh cũng sẽ không tốt ở đâu.

Bọn họ là ai? Bọn hắn là như thế nào tồn? Cao cao tại thượng thần linh, cho dù là tác thủ cũng bị bọn hắn nói chuyện đương nhiên.

Cũng tỷ như những sinh linh kia tín ngưỡng thần linh, lại có bao nhiêu sinh linh bởi vậy mang đến tính thực chất hồi báo?

Ít đến thương cảm, khụ khụ, nói nhiều rồi.

"Thần linh sao? Một đám ký sinh trùng thôi!"

Dịch Huyền đối với cái này phi thường khinh thường, cái gọi là thần linh cũng không gì hơn cái này.

Sau đó dứt bỏ loại này không rời đầu vấn đề, "Àn! Nếu quả như thật có phương tây thần linh, nói không chừng một lần nào đó xuyên qua liền gặp được, được rồi, nghĩ nhiều như vậy làm gì nha!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26 : Ăn Cơm .

Thiếu niên đem ngân phiếu hoàn toàn phát, giờ phút này trong tay lại là rỗng tuếch. Dịch Huyền vỗ trán một cái, tiểu tử này!

Sau đó đi đến Diệp Phàm trước mặt, trong không gian lấy ra một tám ngàn phiếu, một trăm lượng mặt giá trị, đầy đủ Diệp Phàm tiểu oa nhi này giày vò vài ngày.

"Tạ ơn người!"

Dịch Huyền gấp đây, "Tốt, về sau người liền theo ta. Đúng, gọi ta Dịch Huyền ca ca!"

Sau đó đối người bầy nói ra, "Vừa rồi ngân phiếu xem như cho mọi người phúc lợi, mạo muội hỏi một chút, nơi này có không có có dư thừa phòng ở?"

Một nhìn phi thường có uy nghiêm lão giả đứng đây, đối Dịch Huyền hơi khom người một cái, "Đại nhân, ta biết nơi nào có, nhưng là. . . Quá mức đơn sơ, đại nhân. . ."

Dịch Huyền khoát tay áo, đối với cái gọi là đơn sơ Dịch Huyền thật không thèm để ý, với lại qua không được bao lâu hắn liền sẽ rời đi nơi này, hắn cần tỉnh dưỡng một đoạn thời gian.

"Mang ta!"

Lão giả trong mắt một trận lấp lóe, đối với Dịch Huyền loại thái độ này cảm thấy khâm phục.

Cái kia chút quyền thế đối với những dân nghèo này khu có thể nói là chẳng thêm ngó tới, đối đãi bọn hắn cũng giống đối đãi heo chó.

Đối với những dân nghèo kia nơi ở càng là không cần phải nói, có căn phòng lớn ai còn biết xem bên trên cái kia đơn sơ phòng ở.

Đừng tưởng rằng mỗi người đều có tư là phòng ốc sơ sài, duy ta đạo đức cao sang giác ngộ.

lão giả xem ra, lấy vừa rồi thiếu niên tuấn mỹ hành vi, tuyệt đối là loại kia phi thường người có tiền. Liền là vừa rồi phát ngân phiếu cũng đủ một vài gia tộc đổ mắt, mà lão giả cũng sẽ không coi là Dịch Huyền chỉ có như vậy một chút tiền.

Cho nên đối với Dịch Huyền rõ ràng có thể mua tòa tiếp theo xa hoa biệt thự, khu, không biết nơi này là không phải xưng là biệt thự.

Nhưng lại cùng bọn hắn ở chung, nói đùa, cùng bọn hắn vì lân cận. Loại này phẩm cách, lão giả cảm thấy không bằng!

Không biết Dịch Huyền biết có thể hay không đổ mắt.

Sau đó lão giả mang theo Dịch Huyền đến một gian đơn sơ phòng ở, "Thật sự chính là đơn sơ. . ."

Cảm thán một chút, sau đó đối Trương Kiệt nói ra, "Người thì nguyên ý ở khách sạn vẫn là, " dừng lại một chút, nhìn chung quanh coi như trống trải phòng ở, còn có mấy dư thừa phòng trống, mặc dù không lớn, nhưng là miễn cưỡng ở người không thành vấn đề.

Trương Kiệt cũng là không thèm để ý, "Thiếu chủ cái nào ta liền cái nào!"

Dịch Huyền rung mình một cái, "Mmp, ta không chơi gay!"

Trương Kiệt một mặt không hiểu thấu, cảm giác có phải hay không bị thời đại từ bỏ, làm sao Thiếu chủ nói lời một câu đều nghe không hiểu?

"Đại nhân, còn có gì cần lão hủ địa phương?"

Lão giả cung cung kính kính đứng ở ngoài cửa, Dịch Huyền nói, "Không có, Lão nhân gia nếu như có chuyện, trước tiên có thể rời đi!"

Dịch Huyền ngữ khí tùy ý, sau đó lão giả khom mình hành lễ, lập tức cáo từ mà. Đối với lão giả vội vã bước chân, Dịch Huyền cũng biết, hắn là vừa rồi chỗ phát ngân phiếu có tác dụng. Dù sao lão giả không phải Tiên Nhân, cũng là cần tài vật xử lý một số việc.

"Vạn sự sẵn sàng chỉ thiếu gió đông!"

Dịch Huyền như có điều suy nghĩ, sau đó đối Trương Kiệt nói ra, "Tốt, đem nơi này quét dọn một lần. . ."

Sau đó đi ra cửa bên ngoài, nhìn chung quanh cái kia một mảnh đất trống.

Đi qua, sau đó giấu phía sau cánh cửa Thiên sứ bỗng nhiên xuất hiện. Máu trắng cánh dị thường dễ thấy, may mắn nơi này không có người, đương nhiên Trương Kiệt không tính.

Không phải từng tiếng hét lên là tránh không được, mái tóc màu vàng óng còn không có gì, máu chót là cánh, nhất định sẽ làm cho người liên tưởng đến rất nhiều.

Trong đó một liền là thân phận của Dịch Huyền, mặc dù đi qua sự tình vừa rồi, Dịch Huyền danh vọng tăng lên không ít, cũng không sợ gây nên cái gì chỉ trích.

Mặc dù thời khắc này Dịch Huyền không ngại cánh bại lộ, cũng không quan tâm thân phận của mình, nhưng là cũng không thể tùy tiện lộ ra có phải hay không?

Ánh nắng tàn mát cánh phía trên, bị một chút xiu thôn phệ hấp thu.

Cảm giác trong cơ thể truyền đến từng đợt tràn đầy cảm giác, còn có như là nước chảy trôi qua cảm giác, Dịch Huyền giãn ra một thoáng thân thể.

"Thật là thoải mái!"

Tắm rửa ánh nắng bên trong, loại cảm giác này không là thiên sứ là khó có thể tưởng tượng.

Tựa như là trở về mẫu thân ôm ấp, ấm áp, dị thường thư thái.

một lát say mê, Dịch Huyền đem hai hai cánh triển khai, hoàn toàn giãn ra.

Trong phòng nghe được tiếng vang Trương Kiệt xuyên thấu qua cửa sổ thấy được thời khắc này Dịch Huyền, mặc dù đã thấy qua, nhưng là đối với Thiếu chủ đột nhiên sinh trưởng một hai cánh vẫn là hiếm kỳ.

Ánh nắng cực nóng cũng không có cho Dịch Huyền mang đến mồ hôi, bởi vì hắn là Thiên sứ, liền là đơn giản như vậy thô bạo.

Trò cười, ngừng lại xem một đầu bị nước sông chết đuối, không phải rất buồn cười đúng không? Mặc dù loại chuyện này khả năng phát sinh, dù sao cá sinh tồn cần dưỡng, mà nếu trong nước không có dưỡng, liền người bình thường đột nhiên mất không khí tiếp tế.

Nhưng là thiên sứ tốt xấu là từ quang minh bên trong dân sinh thần kỳ chủng tộc, loại chuyện này so cá chết đuối ở trong nước tỷ lệ còn muốn nhỏ.

... . .

Trương Anh bốn phía nghe ngóng nơi nào có pha lê bán ra, sau đó tìm được người bán, lão bán ánh mắt kinh ngạc bên trong khiêng vài lần to lớn tấm gương hướng phía đám người chỗ phương hướng mà.

Sau đó tìm được Dịch Huyền chỗ ở, sau đó. . .

"Thiếu chủ! Ta mua đến. . ."

Còn không có đợi Trương Anh nói xong, Dịch Huyền mặt xạm lại đi tới, sau lưng hai đôi cánh đã co vào.

Mmp, Dịch Huyền vừa rồi tỉnh hạ tâm thì liền nghe đến Trương Anh cái kia khắc khắc quái khiếu, kém chút không có người Dịch Huyền một ngụm lão huyết phun ra.

Tu luyện lòng người cảnh trọng yếu nhất, đương nhiên tu vi các loại cũng là không thoát được. Khụ khụ, lạc đề. . .

Trương Anh nhìn xem Dịch Huyền tới, nhìn xem Dịch Huyền tuần mỹ trên mặt hiện lên một tia Hiệp Nghĩa chi sắc.

Ngừng lại thì cảm giác không xong, ngọa tào, chuyện gì xảy ra? Làm sao vừa vừa trở về liền thấy Thiếu chủ bộ dáng này? Chẳng lẽ là ai chọc giận Thiếu chủ?

"Ngọa tào! Trương Anh muốn hay không dạy ngươi làm người như thế nào? Gọi lớn tiếng như vậy làm cái gì? Kém chút bị dọa ra bệnh tim. . ."

Dịch Huyền lú lo không ngừng nói không ngừng, sau đó tức hồng hồng mà đối với Trương Anh nắm chặt lại nắm đấm, một bộ người không cho ta một lời giải thích liền cho ngươi đầu đầy bao ánh mắt.

Trương Anh toàn thân run lên, "Thiếu chủ, tấm gương ta mua về rồi!"

Dịch Huyền sớm liền thấy cái kia từng mặt tấm gương, nhẹ gật đầu, cho Trương Anh một rất may mắn biểu lộ, sau đó nâng lên tấm gương hướng phía đất trống mà.

Trương Anh thở dài một hơi, sau đó nhìn xem Dịch Huyền loay hoay tấm gương. Khi thì trên không trung khoa tay một cái, sau đó tại mặt đất quy hoạch lấy cái gì.

Cuối cùng đem tấm gương để mấy cái phương vị, trong gương phản chiếu lấy Dịch Huyền tuần mỹ dung mạo.

"Ân, ngọa tào,, thật TM muốn một nữ nhân, phi phi!"

Sau đó nhớ tới trong bóng tối, thấy được cái kia xinh đẹp muội tử. . . Phi phi, cái kia nguyệt nương, mmp, cái này tốt đi! Thật gọi mình miệt tiện, mmp, nguyệt nương không làm được, cái này ngay cả nguyệt nương cũng không bằng!

Phi phi, nguyệt nương đến cùng vẫn là một cái nam nhân, dạng này. . . Ân, phía dưới rét căm căm, khụ khụ.

"Ai! Lần này tốt, ngay cả đại tiểu tiện đều miễn đi, đến! Hệ thống ngươi thật thân mật. . ."

Oán thầm hệ thống tên biến thái này, thật là làm cho trời không nên, gọi đất mất linh. Không biết hệ thống gia hỏa này có phải là cố ý hay không, Dịch

Huyền giờ phút này nhẫn nhịn một bụng ủy khuất.

"Bất quá, nói trở lại Thiên sứ thật là có khi ngụy nương tiền đồ. . . Khụ khụ, kỳ quái, khóe miệng đầu óc không bình thường a!" Đem loại này không rời đầu suy nghĩ quét ra.

"Thiếu chủ, ngươi đây là. . ."

Trương Kiệt không biết lúc nào trong phòng đi ra, sau đó nhìn về phía Dịch Huyền loay hoay tắm gương.

Dịch Huyền bĩu môi, đem trước suy nghĩ dứt bỏ về sau, "Ăn cơm. . ."

Mmp, cảm giác có chút khó chịu.

Trương Kiệt hai người một mặt mừng bức, lại nhìn một chút tắm gương, sau đó lại nhìn một chút Dịch Huyền cái kia đôi môi đỏ thắm, muốn nói lại thôi.

Dịch Huyền cảm giác là lạ, sau đó nghĩ hoặc vì cái gì an tĩnh như vậy. Sau đó ánh mắt héch lên Trương Kiệt hai người.

Bên mặt bại lộ hư không, dư quang lại là nhìn thấy Trương Kiệt ánh mắt hai người tắm gương trên người mình nào đó bộ vị càn quét, ngừng lại thì lập tức đến!

Đến!

Mmp, dù là Dịch Huyền lại xuân, khụ khụ, vốn là không ngờ.

"Ngọa tào các ngươi suy nghĩ gì?"

Sau đó bỏ qua một bên hai người, triển khai hai hai cánh.

Ánh nắng bị tắm gương chiết xạ, rơi Dịch Huyền trên thân, khiến cho Dịch Huyền cảm thấy so với trước đó càng thêm nồng đậm quang minh lực lượng chảy xuôi mà đến.

Về phần Dịch Huyền vì cái gì không hệ thống cửa hàng hồi đoái, đến! Không đề cập tới còn tốt, Dịch Huyền lập tức xù lông, một chữ! Hó!

Mmp, không biết như thế nào đậu đen rau muống hệ thống gia hỏa này, đơn giản liền là keo kiệt quỷ chuyên chế, dù là Dịch Huyền giá trị bản thân cao, nhưng là liền là không nguyện ý hệ thống "Thông đồng làm bậy" !

Mmp, quả nhiên! Ngừ vẫn là giáo viên thể dục giáo!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27 : 1 Chỉ Nho Nhỏ Chim ...

"Ân! Có người tiếp cận!" Dịch Huyền thu hồi cánh, sau đó đối trong phòng hai người huynh đệ kêu, "Có người tới, các ngươi đi ra ngoài giải quyết một cái..."

Sau đó đến gần phòng, hai người huynh đệ đối với Thiếu chủ mệnh lệnh đó là nói nghe kể, không có đuổi theo hỏi Thiếu chủ kết cục như thế nào biết được, cũng không có đuổi theo hỏi là ai.

Sau đó đi ra, lập tức bên ngoài huyền não túi bụi, sau đó một lời không hợp, truyền đến từng tiếng tiếng mắng chửi. Sau đó hai người huynh đệ nhìn nhau cười một tiếng, sau đó đối những cái kia minh tinh đến gây chuyện người xuất thủ.

"Nha a, tới trả thù!"

"Lão nhĩ, không nên khách khí, đem bọn hắn đánh thành đặc cấp tàn phế!"

"Lại nói Lão đại, có ý tứ gì?"

Đờ ngạch, "Cùng Thiếu chủ học được, thế nào?"

... ..

Dịch Huyền thì là thanh thoi tự tại ăn đậu phộng, thuần thiên nhiên không ô nhiễm. Hương vị thật tốt!

"Ân! Giải quyết?"

Dịch Huyền có chút hăng hái nhìn xem hai người huynh đệ.

"Không phụ Thiếu chủ nhò và, đã giải quyết!"

Dịch Huyền cũng không có hỏi đến tìm phiền toái ai, chỉ cần có đầu óc liền có thể suy đoán, trước đó không phải có một gọi là cái gì nhĩ? A đúng, cát thanh, chuyện sau đó cũng liền như thế.

Dịch Huyền nhưng không có thời gian để ý tới chút tiểu lâu lâu, liền là Lộ Nhân Giáp một viên.

về sau trong vòng vài ngày, Dịch Huyền tiếp tục ăn com.

Duỗi cái lưng mệt mỏi, cảm giác đã đạt tới trạng thái bão hòa.

Mở ra trong lòng bàn tay, chỉ gặp trong đó chậm rãi hiển hiện một tầng vàng sáng, sau đó không ngừng ở lòng bàn tay biến hóa. Tựa như là một đoàn mắt trọng lực nước, chìm chìm nổi nổi.

Có chút lung lay, vàng sáng tiêu diệt vô hình.

"Còn có thể, trong cơ thể lực lượng đã đạt tới bão hòa, phái Thanh Thành ta tới!"

Dịch Huyền tự lẩm bẩm, lập tức đi vào phòng, đối luyện công hai người huynh đệ nói, "Các ngươi chờ đợi ở đây, ta còn muốn có chuyện phải xử lý!"

Tương đối thông minh Trương Kiệt nghĩ tới điều gì, "Thiếu chủ muốn đối phái Thanh Thành phát động công kích sao?"

Dịch Huyền nhẹ gật đầu, cũng không cần thiết giấu diếm cái gì.

Gặp đây, Trương Kiệt mở miệng lần nữa, "Thiếu chủ, phái Thanh Thành dù sao cũng là thể lực cường đại, nội tình cũng không yếu. Làm như vậy có thể hay không quá lỗ mãng? Các loại Thiếu chủ thực lực cao nhất chút, hẳn là có thể quét ngang phái Thanh Thành. Không cần nóng lòng một là?"

Dịch Huyền lắc đầu, "Không cần, thực lực của ta vẫn là có thể, coi như đánh không lại, còn không phải có thể trốn sao? hẳn là không có vấn đề gì! Chẳng lẽ cái kia chút phái Thanh Thành đệ tử còn biết bay?"

Sau đó sau lưng cánh khẽ run lên.

Hai người huynh đệ cũng biết Dịch Huyền muốn muốn chạy trốn tông sư phía dưới tuyệt đối không có người có thể ngăn lại, "Thiếu chủ, có muốn hay không chúng ta đi theo?"

Khoát tay áo, "Thực lực của các ngươi còn chưa đủ, mặc dù thực lực của các ngươi xuyên qua đại đa số phái Thanh Thành đệ tử, nhưng là nhân số nếu nhiều lên, liền xem như con kiến cũng có thể cắn chết voi. Đi theo ta chỉ sẽ trở thành gánh nặng của ta. Tốt, đem nơi này việc vật xử lý, chờ ta trở lại liền đi chuyển như phái Thanh Thành!"

Dịch Huyền quả quyết bộc lộ ra hai người huynh đệ giá trị, lập tức cũng không tại nhiều nói. Quay người rời đi phòng, mấy ngày nay tình dường cũng không phải đơn thuần vì tình dường.

Lực lượng trong cơ thể đã đạt tới bão hòa, với lại Dịch Huyền lựa chọn thời gian là giữa trưa. Ánh nắng đủ để đem Dịch Huyền lực lượng bổ sung trở về. Cho nên không gặp mặt trước khi thể lực chống đỡ hết nổi xấu hổ tình cảnh.

Còn có, trong khoảng thời gian này bị Dịch Huyền cũng không phải chỉ có điểm ấy chuẩn bị. Về phần đến rốt cuộc đã làm gì cái gì, hắc hắc, vừa rồi bại lộ quang đoàn liền là trong đó một cá thể hiện.

Đối với phái Thanh Thành không có cái gì không sợ, vì hoàn thành nhiệm vụ, cũng vì tìm sẽ trước đó mặt mũi. Tùy tiện cho ngươi vì làm được bản thân đây bụi đất gia hóa một món lễ vật, Dịch Huyền có mà làm lựa chọn hôm nay đánh phái Thanh Thành.

Sau lưng cánh triển khai, lập tức hóa thành một đạo tàn ảnh dần dần biến mất thành trần phía trên.

Có người dám cảm giác trên đầu tối đen, ngẩng đầu muốn tìm kiếm, nhưng là Dịch Huyền thân ảnh đã lướt qua tầm mắt của bọn họ.

Cũng có người nhìn thoáng qua, sau đó cảm giác tam quan hủy hết,

Hừ hừ hung hăng dụi dụi con mắt, lần nữa xem thì chỉ có một mảnh thương không trung mây trắng.

Một loại Tiêu Dao xúc động tự nhiên sinh ra, Dịch Huyền nghĩ đến Tiêu Điều Du, chậm rãi hai mắt nhắm lại.

Sau đó mở ra, lộ ra vẻ vui mừng, "Tiêu Dao. . . Tiêu Dao! Ha ha, cũng không gì hơn cái này!"

Đạt tới hai cánh, Dịch Huyền tốc độ cũng là bão táp không ngừng.

Nguyên vốn cần một canh giờ đường giờ phút này vèn vèn muốn nửa canh giờ, xem đến phía dưới từng tòa phòng ốc.

Xoay chuyển ánh mắt, "Phái Thanh Thành!"

Chỉ gặp ở trung tâm, một tòa phục phủ đệ sừng sững, mang theo một loại khó tả thế lương khí tức. "Quả nhiên không hổ là chính đạo lãnh tụ thế lực thứ nhất, mặc dù không bằng thế lực khác, nhưng là nó thủ bút còn là làm người tắc lười!"

"Bất quá, qua hôm nay nơi đây liền là của ta, ân! Cầu làm áo cưới? Hẳn là có thể nói như vậy..."

Dịch Huyền quanh quẩn trên không trung một hồi, sau đó ánh mắt ngưng tụ.

"Trước đem phái Thanh Thành cường đại nhất tóm lại giải quyết!" Đánh chú ý, Dịch Huyền đem thân thể càng kéo càng cao, cuối cùng cơ hồ không nhìn thấy Dịch Huyền thân ảnh.

Sở dĩ làm như vậy bởi vì sợ cái nào nhằm chán đến nỗi điên gia hỏa trời xanh nhàn nhạt tâm, không phải là không có, nghe nói nào đó một ít nói nhân vật chính liền là như thế.

Sau đó, thật TM cầu huyết, trên trời rơi xuống cơ duyên, đi đến nhân sinh đỉnh phong!

Về phần Dịch Huyền bay cao như thế, sẽ sẽ không ảnh hưởng điều tra hiệu quả. Không nói giỡn, Dịch Huyền cũng sẽ không làm loại chuyện ngu này.

Thiên sứ chung quy là thần thoại. . . Ân! Phải nói phương tây trong thần thoại mới xuất hiện kỳ dị tồn, nhìn ban đêm. . . Phi phi, cùng loại với Lão Ưng loại này thị lực cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình. Cuối cùng tất cả quy về kỳ huyền, .

Trong ánh mắt bịt kín một tầng màu vàng kim vàng sáng, đây tuyệt đối so hai mươi bốn K hợp kim titan mắt chó còn muốn đáng tiền!

"Đây là? Chẳng lẽ là diễn võ trường?"

"Đây là... Bể bơi? Ngọa tào! Mỹ nam đi tắm a! Ngọa tào! Mù ta một đôi..."

"Khụ khụ, phi lễ chó nhìn..."

Chỉ gặp tại hạ phạm một bảy tám tuổi nam hài tử ao phù phù leo lên, sau đó thờ hào hển, miệng bên trong không biết nỉ non cái gì.

"Nguy hiểm thật, kém chút liền..."

Dịch Huyền không nhìn tất cả, ánh mắt càn quét mà.

"Ân! Hơi thờ thật là mạnh!"

Lập tức Dịch Huyền ánh mắt một mực khóa chặt một chỗ. Chỉ gặp nơi đó đứng vững vàng mấy chục người, một vị trung niên nam tử lập ở bên cạnh, bờ môi không ngừng rung động.

Tựa hồ lải nhải cái gì, lập tức trong tay nam tử múa kiếm động, một chiêu một thức ở giữa có không hiểu quỹ tích lưu chuyển.

"Kiếm pháp!" Một cái ý niệm trong đầu hiện lên.

Dịch Huyền có chút hăng hái mà nhìn xem nam tử vung vẩy kiếm trong tay, sau đó Dịch Huyền trong mắt hiển hiện từng màn kiếm ảnh tung tích, sau đó không ngừng kết nối, cuối cùng tạo thành một bộ hoàn chỉnh kiếm thức.

"Ân, bất quá đáng tiếc, kiếm pháp mặc dù không tệ, nhưng là lỗ thủng cũng là thật nhiều!"

Lập tức Dịch Huyền liền không có thấy hứng thú, kiếm pháp? Rất hi hữu sao? Không nói hệ thống cửa hàng cái kia rực rỡ muôn màu bí tịch võ công, liền cái kia phái Thanh Thành trong bảo khố cũng có như thế kiếm pháp.

Cho nên, rác rưởi! Không có cái gì trứng dùng...

Nam tử cũng không có phát hiện Dịch Huyền, mà Dịch Huyền thì là chỗ cao cúi xem nam tử. Gặp nam tử không ngừng chỉ huy mấy chục người, mà những người kia trong tay cũng có kiếm, hiển nhiên nam tử lúc hướng dẫn bọn hắn luyện kiếm.

Dịch Huyền đang chờ đợi, chờ đợi một cái cơ hội. Bắt lấy mỗi một lỗ thủng, sau đó chuyển hóa vì mình số liệu, vì mình đi săn cung cấp tốt nhất thỏa đáng

nhất cơ hội.

Một cái Lão Ưng... Khụ khụ, một cái Thiên sứ cứ như vậy ả núp không trung, không có bất kỳ người nào phát hiện một dị thường.

Dịch Huyền không biết nam tử thân phận, bắt quá lấy tu vi, liền xem như trước đó vị lão giả kia cũng không bằng hắn, cho nên dám chuyện kháng định nam tử thân phận tuyệt đối lão giả phía trên.

Về phần nó thân phận thật sự ra sao, Dịch Huyền chỉ có thể cười ha ha. Mmp, trước đó lão giả cũng không biết nó thân phận, hắn là thủ vệ, nhưng là thủ vệ làm sao có thể xứng với loại thực lực này.

Không nói những cái khác, liền là Thiên Long trong thế giới lão tăng quét rác, thỏa thỏa liền là một đại B Boss!

Nam tử tựa hồ là một mối, đối những người kia mở miệng, theo sau đó xoay người dự định rời đi nơi đây.

Dịch Huyền khoe miệng có chút câu lên, "Không tệ lắm! Thật xứng hợp..."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28 : Quyết Đấu Dư Thương Hải .

Cánh chim đánh ra ở giữa, Dịch Huyền thân thể đáp xuống. Như cùng một con Thương Khung cự ưng, bốn phía vây mà hình thành một tầng thật mỏng không khí tầng.

Dịch Huyền hít mắt lại, thân thể khí tức tận lực nội liễm, không ngừng có sức mạnh hội tụ trên hai tay!

Dịch Huyền dự định nhất kích tất sát!

Vừa muốn rời khỏi nam tử thân thể khẽ run lên, ni non, "Giống như có chỗ nào không thích hợp..."

Mặc dù đang suy tư, bước chân lại là không ngừng.

Đột nhiên, nam tử con mắt có chút co rút lại, ý thức được cái gì, trên mặt đất một đoàn bóng đen không ngừng phóng đại!

Nam tử hơi chuyển động ý nghĩ một chút, sẽ không phải là ai trò đùa quái đản, hướng về nện một khối đá?

Bất quá ý nghĩ thế này chỉ là một cái thoáng mà qua, hắn vì phái Thanh Thành tông chủ, phái Thanh Thành bên trong hắn lớn nhất. Ai có lá gan này?

Chỗ phái Thanh Thành tông chủ trường kiếm trong tay hướng về sau lưng vung lên, thân thể còn chưa kịp quay người, sau đó chính là cảm thấy một cỗ lực lượng không lồ quét sạch toàn thân.

Dư quang thoáng nhìn ở giữa, trắng xóa như tuyết che cản hẳn ánh mắt.

Lập tức lực lượng khổng lồ trùng kích vào, không kịp nghĩ nhiều, có chút lệch ra, khiến cho lực lượng tác dụng phương hướng bị lệch. Nam tử muốn tránh né đạo này công kích, làm sao tốc độ kia nhanh chóng lực lượng chỉ đại vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Lướt ngang bay ngược mà, nước bọt máu tươi không ngừng tràn ra.

"Khụ khụ!" Nam tử cũng không phải đèn đã cạn dầu, ngừng bay ngược thân thể, ngẩng đầu nhìn đến một đôi nắm đấm lần nữa đánh tới!

Nhất thời lòng tơ nổ dựng thẳng, cơ hồ theo bản năng hai tay ôm ngực.

Lập tức một cái trắng nõn nắm đấm rơi lồng ngực của hắn trước, đập nện trên hai tay!

Giờ phút này bốn phía đám người truyền đến tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, "Tông chủ!"

"Cẩn thận..."

Lần nữa đánh bay, nam tử trong lòng kìm nén một con lửa giận, như muốn điên cuồng!

Cường chế lấy yết hầu cái kia một ngụm tụ huyết!

"Đáng chết, dừng lại cho ta..."

Trong cơ thể tiên thiên chân khí lưu chuyển, cứng rắn đột nhiên ngừng lại thân hình, sau đó nhìn thấy người đánh lén còn muốn công kích, trường kiếm trong tay vung vẩy ở giữa hình thành một mặt ở giữa ảnh.

Bóng người một trận tiếc hận, sau đó nhảy lên, không còn có xuống tới!

Cái quỷ gì? Sau đó nâng lên cái kia mơ mơ màng màng đầu, nhìn về phía không trung, mà bốn phía sớm đã kinh hô một mảnh.

"Đó là cái gì?"

"Xem! Hẳn vậy mà chiều dài cánh..."

Dịch Huyền cũng không để ý tới bốn phía ăn dưa quần chúng, trong tay tựa hồ tích súc cái gì, một vầng sáng tràn ngập.

Dur Thương Hải mông lung trạng thái tĩnh ngộ, sau đó nhìn thấy áp đảo hư không Dịch Huyền. Dịch Huyền sau lưng tuyết trắng cánh không ngừng đánh ra, mang theo từng đợt gió nhẹ.

Mái tóc dài màu vàng óng có chút xoắn, mang cho người ta một loại thần thánh cảm giác, mang theo một loại không thể khinh nhờn khí tức.

Dur Thương Hải giờ phút này trong lòng chưa tính toán gì nghĩ linh tinh, mmp, ai có thể nói cho ta biết cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Cánh? Nhân loại? Kim sắc? ...

Một đồng lớn từ ngữ không ngừng xoát bình phong, Dur Thương Hải cảm giác tam quan hủy hết, chuyện gì xảy ra? triệt để lật đổ Dur Thương Hải đối với sinh vật ngành học nhận biết!

Nếu như hắn là Địa Cầu người, khụ khụ, nếu như hắn là Dịch Huyền vị trí Địa Cầu, nhất định sẽ kinh hô không khoa học!

Đề xuống trong lòng nghĩ linh tinh, Dur Thương Hải nhìn thấy Dịch Huyền trong tay vầng sáng, đồng tử co rút lại! Nắm chặt trường kiếm, dứt bỏ tạp niệm

"Người là ai?"

Quát to một tiếng đem mọi người kinh ngạc bên trong kéo trở về, lập tức nhao nhao giờ lên trong tay chỉ kiếm, một khắc này Dịch Huyền cảm giác bị từng thanh từng thanh sắc bén trường kiếm chỉ, bủn rủn.

Dịch Huyền chẳng hề để ý, một đám tiên thiên phía dưới tiểu lâu lâu, liền xem như nhân số lại nhiều, cũng không thể đối với hắn tạo thành tổn thương gì.

Không vì cái gì khác, cũng bởi vì hắn biết bay!

Mất thấy Dịch Huyền liền muốn động thủ, Dur Thương Hải gấp vội mở miệng, "Các hạ, chúng ta là không có hiểu lầm?"

Dịch Huyền dừng lại trong tay động tác, lập tức có chút hăng hái nói ra, "Hắc hắc! Phái Thanh Thành các ngươi trong bảo khổ đồ tốt cũng không ít..."

Dứt lời, Dur Thương Hải tròn mắt hơi híp, giờ phút này coi như người ngu đi nữa đều biết đại biểu trong đó cái gì.

Nghiến răng nghiến lợi,

Dur Thương Hải thanh âm tức giận truyền đến, "Xem ra chúng ta phái Thanh Thành bảo khổ bị trộm, là các hạ thủ bút!"

Dịch Huyền thờ ơ khoát tay áo, "Àn! Là ta làm đến, thế nào? Kinh không kinh hi, ý không ngoài ý muốn?"

Dur Thương Hải giờ phút này mmp bạo mẫn, nổi gân xanh, đây chính là phái Thanh Thành nhiều năm cơ nghiệp, không biết ngưng tụ bao nhiêu thể hệ trước tâm huyết!

Trọng yếu nhất chính là, quan hệ đến phái Thanh Thành tương lai, làm chương môn hắn làm sao có thể không phản nộ? Làm sao có thể không kích động? Làm sao có thể không kinh hi?

Mmp, kinh hi cái đầu của ngươi!

"Tặc tử nhận lấy cái chết!" Dur Thương Hải giờ phút này cũng là đầu quá tải, nhấc lên trường kiếm trong tay, thi triển kinh công, Bước chân hư không liên tục điểm ra, một bước, hai bước...

Dịch Huyền kinh ngạc nhìn xem đạp trên hư không mà đến Dư Thương Hải, "Hừ! Xem tới vẫn là kinh thường tiên thiên năng lực, kinh công vậy mà có thể làm đến bước này, quả nhiên không hổ là trung vũ thế giới!"

Lập tức sau lưng cánh chim đánh ra mà xuống, Dư Thương Hải cách mình vài mét thì tránh đi trường kiếm kiếm mang.

Dư Thương Hải bước chân khẽ nâng, trong hư không tựa hồ có một tầng gợn sóng dập dờn.

Sau đó bắt đầu đi ở giữa trời xuống mặt đất, cứ việc kinh công thần kỳ, có thể khiến tiên thiên tồn thoát ly mặt đất trôi buồm, nhưng không có đạt được tông sư cái kia là không thể làm đến tự do khống chế loại năng lực này.

Dịch Huyền thừa dịp rơi xuống đất một sát na, trong tay quang đoàn hóa thành một đạo cầu vòng, đâm thẳng Dư Thương Hải.

Một loại nguy cơ bỗng nhiên bốc lên, Dư Thương Hải gặp này lâu dài rèn luyện ra được bản năng quơ trường kiếm ngăn cản.

Không có bất kỳ cái gì thanh âm, chỉ thấy hết tựa hồ như nước chảy, tránh đi trường kiếm cách trở, trong chớp lát Dư Thương Hải thân thể tới một tiếp xúc thân mật.

Thân mật là thân mật, nhưng là Dư Thương Hải cảm giác cũng không tốt. Một cỗ hừng hực nóng rực xâm nhập kinh mạch, huyết nhục. Như là bị người phóng tới trong đồng lửa thiêu đốt.

Trên người một cỗ bị thiêu đốt ra một mảnh cặn bã, đen nhánh, một cỗ mùi khét lăm cho người xen lẫn mùi thịt vùi, làm cho người như muốn buồn nôn.

Bởi vì... Đó là thịt người hương vị..

Dư Thương Hải cũng là quả quyết người, bằng không thì cũng sẽ không đăng lâm phái Thanh Thành chức chương môn, không phải liền sẽ không diệt môn Phúc Uy tiêu cực, loại người này đáng sợ nhất liền là tàn nhẫn!

Nganh sinh sinh đè xuống thân thể đau đớn, cũng không có mất lý trí, vội vàng vận chuyển tiên thiên chân khí, lưu chuyển toàn thân.

Không ngừng chống cự lấy cực nóng lực lượng, sau đó song phương lực lượng tựa hồ nước như lửa gặp nhau, sau đó tiêu diệt vô hình.

Thân thể cực tốc lui nhanh, trong chớp lát tránh đi quang đoàn tiếp tục xâm nhập!

Cẩn rằng, Dư Thương Hải nhìn về phía Dịch Huyền ánh mắt mang lên kiêng kỵ, mặc dù vừa rồi một kích không đến mức làm hắn đánh mất vũ lực, nhưng là cũng cho thân thể của hắn mang đến không thể kinh thường tổn thương.

Đối với công pháp của hắn vận chuyển, tiên thiên chân khí điều động các loại có không nhỏ ảnh hưởng.

Giờ phút này Dư Thương Hải đã tràn ngập nguy hiểm. Đầu tiên là Dịch Huyền đánh lên đắc thủ, thời điểm đó Dư Thương Hải đã thụ thương, sau đó lần này xuất kỳ bất ý quang đoàn tập kích, làm cho nó kinh mạch nhận thương không nhẹ.

Khiến cho nó vận hành chân khí nhận trở ngại, thực lực nghiêm trọng ngã xuống!

"Đáng giận a!" Dư Thương Hải phi thường không cam tâm!

Dịch Huyền đã minh bạch thời khắc này Dư Thương Hải không phải là đối thủ của hắn, không trung liền là hắn tuyệt đối lĩnh vực. Không chỉ có như thế, hắn trên mặt đất năng lực tác chiến cũng không phải là dùng để trưng cho đẹp, cứ việc không có bao nhiêu kinh nghiệm chiến đấu, nhưng là người nhưng phải hiểu thân phận của mình.

Thiên sư, một loại sinh linh mạnh mẽ. võ thế giới căn bản khó mà xuất hiện, hoàn toàn thuộc về loại kia thần thoại tồn, siêu việt nhân loại đối với nó nhận biết.

Nó bản năng ý thức chiến đấu cũng không phải là dùng để trưng cho đẹp, cho nên dù là giờ phút này Dịch Huyền mới ra đòi thái điều, nhưng là hắn điểm xuất phát cao!

Cho nên, bầu trời không sợ, mặt đất cũng có thể xưng tôn, Dịch Huyền đối mặt phái Thanh Thành chương môn làm sao có thể e ngại?

Nhàn nhạt phun ra, "Phái Thanh Thành ta muốn!"

Đây là một loại tuyên án, Dư Thương Hải hít mắt lại, "Các hạ không nên quá phận!"

Đây là muốn nội tình nha! Dư Thương Hải làm sao có thể đáp ứng, với lại phái Thanh Thành nội tình cũng không phải là dùng để trưng cho đẹp. Mặc dù biết không địch lại trước mắt tồn, nhưng là nhiều người của bọn họ, đen ngịt ôm cùng một chỗ, dù là người trước mắt cũng không thể làm sao.

Vừa rồi hắn đã tính toán ra Dịch Huyền tổng thể thực lực, tiên thiên trung kỳ. Bao phát xuống có thể có thể so với tiên thiên hậu kỳ, cùng mình còn là có một điểm chênh lệch.

Mà tại sao mình địch bất quá đối phương, đó là bởi vì đối phương xuất kỳ bất ý đánh lên, khiến cho nó tiên thiên liền rơi xuống hạ phong.

Sau đó bị áp chế, cuối cùng càng là sử dụng loại kia kỳ diệu thủ đoạn triệt để đã thương nặng hẳn. Nếu như không phải như vậy, Dư Thương Hải mặc dù không có đánh bại Dịch Huyền lòng tin, nhưng là liệu một lưỡng bại câu thương hẳn là có thể.

Cuối cùng, phái Thanh Thành địa chấn số lượng đông đảo, cho dù là chồng cũng có thể đè chết một tiên thiên viên mãn. Cho nên không trung bọn hắn cứ việc không làm gì được cái kia điều nhân, nhưng là trên mặt đất quái vật kia dám hạ tới sao?

Dư Thương Hải tuyệt đối dạy hắn như thế nào làm người. . . Phi phi, như thế nào làm một cái điều nhân..

Lập tức đối phái Thanh Thành đệ tử hét to, "Còn đứng ngây đó làm gì? Kết trận!"

Sau đó Dư Thương Hải quả quyết dứt bỏ Dịch Huyền chính diện ngành kháng không thiết thực ý nghĩ, cùng đám người hiệp.

"Chường môn, ngươi không sao chứ!"

"Chường môn, chúng ta nên làm cái gì?"

Không có việc gì? Nghe được câu này sau Dư Thương Hải kém chút bạo tẩu, không có mọc ra mắt a! Không nhìn thấy... Khụ khụ! Không có hương vị trên người ta mùi thịt?

Dù là trong lòng chưa tính toán gì mmp lưu chuyển, vô số nghĩ linh tinh, cũng chỉ có thể nén ở trong lòng.

Dịch Huyền lẳng lẳng mà nhìn xem Dư Thương Hải động tác, không có có phản ứng gì. Khiến cho Dư Thương Hải thở dài một hơi cùng lúc, còn có một cái nghĩ vẫn phun lên, chẳng lẽ hắn xem không ra chính mình mục đích?

Sau đó liền không có tiếp tục tiếp tục nghĩ, về phần Dịch Huyền vì cái gì không ngăn cản hắn, Dư Thương Hải không quan tâm. Hắn chỉ biết là làm như vậy đối với mình chỉ có chỗ tốt không có có chỗ hại.

"Nha! Còn bảo đoàn! Bất quá..."

Khóe miệng nổi lên một tia ý vị sâu xa ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29 : Khúc Nhạc Đạo Ngắn .

Dịch Huyền khinh thường cười một tiếng, tựa hồ đang giễu cợt, "Dư Thương Hải, cuối cùng khuyên bảo một tiếng, ta chỉ cần phái Thanh Thành các người nơi đóng quân, rồi đi nơi này, các người tự nhiên có thể bình yên vô sự!"

Dư Thương Hải lông mày một đầu, sau đó nổi giận nói, "Không có khả năng, tặc tử chó có càn rờ!"

Dư Thương Hải không tin Dịch Huyền có thể hủy diệt hắn phái Thanh Thành, mà trên thực tế lấy Dịch Huyền lực lượng hoàn toàn chính xác không thể như thế.

Nhưng là, cái này cũng không đại biểu Dịch Huyền không có biện pháp. Không sai, Dư Thương Hải tư duy không sai, Dịch Huyền hoàn toàn chính xác không thể chính diện đối cứng bọn hắn tất cả đệ tử.

Nhưng là, nghĩ tới đây Dịch Huyền nhếch miệng lên.

Sau đó lại là nhìn bốn phía, ở trên không trung hắn có thể nhìn thấy nghe tiếng mà đến phái Thanh Thành đệ tử. Dịch Huyền không thêm đề ý người tới có bao nhiêu, chính như Dịch Huyền cũng có tính toán của mình.

"Đến tốt bao nhiêu, vừa vặn tận diệt!"

Tự lảm bảm.

Nghe tiếng mà đến đệ tử cùng Trường Lão nhìn thấy không trung Dịch Huyền, trong nháy mắt ngây dại, sau đó cảm giác bốn phía quỷ dị bầu không khí.

Áp chế xuống trong lòng hiểu kỳ, "Chương môn, xảy ra chuyện gì?"

Một vị Trưởng Lão nhìn không được kêu.

Sau đó không ngừng có âm thanh truyền đến, "Chương môn..."

Dur Thương Hải hưng phấn cùng thì cũng có một bụng tức giận, muốn đường đường phái Thanh Thành chương môn, trên giang hồ ai dám chọc? Khóe miệng càng là diệt Phúc Uy tiêu cực bình tĩnh nhiều năm giang hồ giống như đầu nhập một cục đá.

Một khắc này trong giang hồ tất cả mọi người biết phái Thanh Thành cường đại, một khắc này là uy phong bậc nào!

Giờ phút này vậy mà như là chó nhà có tang, chỉ có thể bảo đoàn để cầu sống tạm.

Có thể nào không gọi hấn oán hận, trong mắt có ép trụ hay không trụ lửa giận. Còn muốn về điện cuồng bạo ngược, hấn Dur Thương Hải thề nhất định phải đem người này đuổi bắt, sau đó hung hăng tra tấn!

Thế là Dur Thương Hải ánh mắt ra hiệu nhao nhao bảo đoàn, phía dưới đen ngịt một mảnh, mmp, Dịch Huyền cảm giác một loại hùng vĩ, một loại khó mà nói nên lời mmp!

"Ngọa tào!" Đầu người!

Dịch Huyền cảm giác giờ phút này không xong, không là bởi vì bọn họ uy hiếp, trên thực tế chỉ cần chỗ hấn ở không trung, dù là phía dưới là thiên quân vạn mã, cũng không có khả năng làm gì được hấn!

Đương nhiên, tiền đề không có người cầm cung tiễn bắn hấn, không phải ngắm lại xem một mảnh mưa tên, trước một tầng, sau một tầng, liền xem như mới vào tông sư cường đại tồn cũng muốn ợ ra rầm!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là cung tiễn trong tầm bắn.

Một cái ý niệm trong đầu trời lên, mmp, đây là trăm mắt Ma Quân sao?

Đen ngịt đầu người, từng đôi mắt nhìn chăm chú lên hấn, Dịch Huyền giờ phút này cảm giác Tây Du Ký trăm mắt Ma Quân tới.

Dur Thương Hải gấp đây, bình tĩnh lại. Ánh mắt thâm hô, hấn vốn cũng không phải là cái gì loại lương thiện, giờ phút này lại bị Dịch Huyền bức đến tình trạng như thế, cho dù là tượng đất cũng có ba phần lửa.

Lạnh giọng uống đến, "Các hạ, liền xem như ngươi thực lực cường đại, nhưng là cũng không thể làm gì được bọn ta phái Thanh Thành, không bằng như vậy coi như thôi! Như thế nào?"

Thanh âm không mang theo mấy may tình cảm

Dịch Huyền nhìn về phía Dur Thương Hải lực lượng chỗ, trong lòng cười hắc hắc, hoàn toàn chính xác, dưới tình huống bình thường liền xem như tiên thiên viên mãn tới cũng phải chết, dù sao phía dưới thể nhưng là tập kết phái Thanh Thành phần lớn đệ tử, nhưng là. . . Hấn dĩ thường là người bình thường sao?

Nói nhảm, dĩ nhiên không phải rồi! Hấn cũng không phải người. . . Khụ khụ, hấn cũng không phải người bình thường, cũng không phải một bình thường Thiên sứ!

Hấn liền là thiên sứ bên trong máy bay chiến đấu, Thiên sứ bên trong kỳ hoa, Thiên sứ bên trong...

Tóm lại, Dịch Huyền cười hắc hắc, "Dur Thương Hải, cho ngươi thêm một cơ hội, mang theo phái Thanh Thành các ngươi đệ tử rồi đi nơi này, hoặc là lưu lại, điều kiện tiên quyết là đầu nhập vào ta..."

Còn không có đội Dịch Huyền nói xong, Dur Thương Hải con mắt đã thâm hô một mảnh, không nói trước Dur Thương Hải có tự tin, mình tuyệt đối không bị thua trong tay người này.

Mà Dịch Huyền loại này phách lối khẩu khí thật là làm nó khó chịu, loại giọng nói này tựa hồ hấn Dur Thương Hải thậm chí phái Thanh Thành đều là dê đội làm thịt, làm sao không làm hấn phần nộ.

Lực lượng mười phần Dur Thương Hải bởi vậy tức giận vô cùng, lạnh hừ một tiếng, "Các hạ như thế liền không sợ ngòm tại đây..."

Dịch Huyền nghe vậy,

Có chút hăng hái nhìn xem Dur Thương Hải lực lượng chỗ, "Ngươi nói là những người này sao?"

"Hừ!" Lạnh hừ một tiếng, Dur Thương Hải khóe mắt lại là mang theo mỉm cười, tựa hồ muốn nói, ngươi biết liền tốt, còn không ngoan ngoãn lui bước!

Dịch Huyền mình bạch Dur Thương Hải dự định,...

"Đã như vậy, Dur Thương Hải ngươi phải cứ cùng ta đối nghịch!"

"Phải thì như thế nào!"

Dịch Huyền không để ý đến Dur Thương Hải cái kia ánh mắt giết người, tuần khuôn mặt đẹp gò má nhìn bốn phía phải Thanh Thành đệ tử, sau đó như rồng mây!

"Hừ! Loại khí tức này..." Sau đó xem hướng một chỗ, một người đệ tử đứng ở đám người, bốn phía có mấy phái Thanh Thành đệ tử vờn quanh. Như là một điện thoại di động

"Cơ khí tức này là?" cái kia vị đệ tử trên thân, Dịch Huyền cảm thấy một loại bạo ngược, còn có từng đầu sợi tơ oán niệm, làm cho người toàn thân không từ, mà Dịch Huyền thì là cảm thấy thân thể truyền đến một rung động dồn dập.

Có vấn đề tìm hệ thống, Dịch Huyền tuyệt đối sẽ không để hệ thống gia hỏa này nhàn nhã, hét lớn một tiếng, rất giống một tên du côn, "Hệ thống, loại này làm ta toàn thân không được tự nhiên khí tức là cái gì? Cảm giác khí tức trên thân tương xung..."

Lông mày không khỏi nhíu một cái, trong mắt lộ ra một cổ vẻ chán ghét, như là một bệnh thích sạch sẽ nghiêm trọng thân người ở vào vô tận rác rưởi bên trong, khiến cho chán ghét!

Mờ mịt thanh âm quanh quẩn, "Ồ ề, hắc ám, oán niệm..."

Hệ thống nói không hiểu thấu từ ngữ, mmp! Dịch Huyền cảm giác mình muốn hồng mắt, cái hệ thống này quả nhiên mỗi lần nói chuyện đều sẽ dính đáp nhập một đồng lớn đồ vật.

"Hệ thống! Nói tiếng người!"

Hệ thống trầm mặc một hồi, tựa hồ bởi vì Dịch Huyền đánh gãy hần diễn thuyết mà không cao hứng, lập tức Dịch Huyền biết là mình suy nghĩ nhiều.

Không có chút nào ba động thanh âm truyền đến, "Chủ kí sinh thân là Thiên sứ, vì quang minh hóa thân. thế gian ô uế có trời sinh đối lập, vừa rồi chủ kí sinh cảm giác được liền là trong đó quang minh đối lập khí tức, tà niệm, oán niệm..."

Dịch Huyền hít một hơi, cảm giác một cổ thật sâu oán niệm đánh tới.

Hệ thống thanh âm tái khởi, "Oán niệm, tà niệm.. Là đen tối một mặt, quang minh đối lập. Oán niệm sinh ra tại chết không nhắm mắt người, tà niệm, tà sinh lòng, làm người chỉ tà muốn..."

Nghe hệ thống chậm rãi mà nói, Dịch Huyền hít một hơi, "Nói cách khác. . . Trên người hần oán niệm đều là từ giết chết người phụ thuộc mà đến!"

Dịch Huyền trong lòng đột nhiên dấy lên một cổ hỏa diễm, sau lưng cánh chim đang rung động, từng đạo quang mang bị chiết xạ, như là một chiếc gương!

Thấy Dur Thương Hải kinh ngạc vô cùng, không rõ Dịch Huyền thế nào.

Thiên sứ chi nhãn chậm rãi mở ra, một đạo tinh quang lóe lên một cái rồi biến mất, sau đó hiển hiện thể hiện trong mắt là từng đạo màu đen sợi tơ!

Giờ phút này dù là không biết chút hắc tuyến là cái gì, nhưng là có chút vẫn như cũ từ trong đó cảm nhận được nồng đậm oán niệm!

Mỗi một đạo hắc tuyến truyền đến oán niệm cũng khác nhau, tự oán quỷ!

"Tốt một nghiệt súc!"

Đối với giết người Dịch Huyền cũng không có cảm giác cái gì, người trong giang hồ cái nào một trong tay không có một đầu hoạt bát sinh mệnh?

Nhưng là. . . Bị người này giết chết chỉ đó là chết không nhắm mắt, mang theo một cổ nồng đậm oán khí, là cùng!

Chỉ sợ trong đó không biết có bao nhiêu người vô tội, đối với cái này Dịch Huyền phi thường phản cảm, mà xem như Thánh Thiên Sứ hần, thân thể đã đi ra một rung động dồn dập!

Trong tay một vàng sáng hiển hiện, hừng hực khí tức không ngừng dập dờn, như là sóng nước! Tàn ra một loại đẹp!

Dur Thương Hải gặp đây, toàn thân căng cứng!

"Cẩn thận!" Nói nhỏ một tiếng, Dur Thương Hải thanh âm truyền ra.

Sau đó phái Thanh Thành đệ tử mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn đến Dur Thương Hải cái kia một bộ bộ dáng như lâm đại địch, cũng biết sự tình nghiêm trọng. Lập tức nhao nhao tề ra trường kiếm, làm ra phòng ngự tư thái.

Dịch Huyền xoay chuyển ánh mắt, vừa rồi bên cạnh người kia còn có mấy vị tiểu đệ, trên thân cũng có hắc tuyến, "Gần son thì đỏ gần mực thì đen!"

Sau lưng cánh đánh ra ở giữa đã lướt qua vài mét, sau đó phù mục tiêu người phía trên!

Còn không có đội hấn làm ra phản ứng, Dịch Huyền trong tay quang đoàn lấp lóe không thôi, mà sau khi ngưng tụ thành một đoàn, hóa thành một đạo cột sáng bắn về phía hấn!

Một tiếng hét thảm, bốn phía phái Thanh Thành đệ tử cảm giác rung mình, chỉ gặp một đạo quang trụ! Người kia còn chưa kịp phát ra tiếng kêu thảm, bị dần dần phóng đại cột sáng hóa thành quang ảnh, thân thể hoàn toàn bị bao khóa trong đó.

Không rõ sống chết, bốn phía đám người vội vàng lui lại, bị Dịch Huyền lôi đình một kích kinh sợ, không! Giờ phút này trong lòng bọn họ đều đang run rẩy!

"A! !"

Không ngừng có tiếng kinh hô truyền ra, Dịch Huyền gấp đây, cúi người mà xuống, Dư Thương Hải khó coi ánh mắt bên trong, khóa chặt vừa rồi mấy cái mục tiêu, nhất cử diệt sát mấy người!

"Tặc tử nguoi dám!" Lời còn chưa dứt, Dịch Huyền đã đem chi diệt sát!

Dư Thương Hải tức giận răng ngứa, hận không thể đem Dịch Huyền chém thành muôn mảnh!

Dịch Huyền lại là nhìn về phía Dư Thương Hải, phái Thanh Thành ra như thế bại hoại, Dư Thương Hải gia hỏa này cũng không phải vật gì tốt.

"Hừ!" Lạnh hừ một tiếng, giờ phút này Dịch Huyền đã không có tất yếu Dư Thương Hải tranh miệng lưỡi chi biện!

"Chính đạo, đây chính là cái gọi là chính đạo sao?" Dịch Huyền thanh âm rơi Dư Thương Hải trong tai, Dư Thương Hải không rõ ràng cho lắm.

Dịch Huyền cũng không có giải thích, lập tức Dịch Huyền phía dưới quang đoàn dần dần tản ra, hóa thành một đạo đường màu ngà sữa liệt diễm, không ngừng thiêu đốt lên cái gì!

Quý dị chính là, Dịch Huyền điều khiển bốn phía đám người vậy mà không có cảm thấy nhiệt độ bốc lên dấu hiệu, cảm thụ kinh ngạc không thôi.

Đề xuống lửa giận trong lòng, Dư Thương Hải nhìn về phía Dịch Huyền ánh mắt càng thêm kiêng kỵ, loại thủ đoạn này khi thật là khủng bố, cũng không phải hấn có tiên thiên chân khí hộ thể, trước đó kết quả chi sợ cũng phải như thế!

Nhìn xem hóa thành tro tàn phái Thanh Thành đệ tử, Dư Thương Hải tâm tư phức tạp, đối với Dịch Huyền phần hận càng thêm sâu.

người hấn nhận biết, phái Thanh Thành đệ tử kiệt xuất nhất thứ nhất, bị hấn cho rất lớn kỳ vọng cao, không nghĩ tới giờ phút này biến thành một đám tro tàn!

Một ngụm lão huyết cơ hồ muốn phun ra, Dịch Huyền cười lạnh, sau đó đối trợn mắt hóc mồm chúng nhân nói!

"Còn có ai? Các nguoi có hai lựa chọn, một là lưu lại cùng các nguoi tốt chương môn! Hai là đầu nhập vào ta, hoặc là rời đi phái Thanh Thành!"

Thanh âm chưa dứt, bên dưới đã sôi trào khắp chốn!

Vừa rồi Dịch Huyền thủ đoạn làm cho người hoảng sợ, Đại sư huynh của bọn hấn, bắt quá chi trong một chiêu, đã hóa thành tro tàn!

Bọn hấn? Ngẫm lại xem kết quả chỉ có một, chết!

Nghĩ tới đây, một ánh mắt hoảng sợ. Chương môn đã từng nói, bất kỳ thời khắc nào cũng không thể loạn trận cước, lúc kia bọn hấn chẳng thềm ngó tới, cho rằng loại chuyện này không có khả năng phát sinh.

Bởi vì bọn họ là phái Thanh Thành đệ tử, trên giang hồ ngoại trừ cái kia mấy cái thế lực bên ngoài, còn có ai dám trêu chọc bọn hấn?

Nhưng là giờ phút này, kiếm trong tay đang run rẩy, Dư Thương Hải gấp này cảm thụ giận dữ!

"Làm sao bây giờ? Ta không nên chết a!"

Một tiếng hù dọa, nhiều người hơn lâm vào trong sự sợ hãi, sau đó đã xảy ra là không thể ngăn cản, ngoại trừ đệ tử tinh anh bên ngoài, còn có tâm tính tương đối kiên nghị đệ tử, còn có những một đống cháy dài lâu, tiên thiên cấp các trưởng lão khác, những người khác là lộ ra hoảng sợ mê mang biểu lộ.

Dịch Huyền đem thân thể kéo cao một chút, thanh âm như là hoàng chung, "Các nguoi chỉ có mười giây thời gian cân nhắc, mười giây bên trong, nếu như còn không hề rời đi nơi này, như vậy, liền bồi các nguoi chương môn vĩnh viễn lưu phái Thanh Thành..."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30 : Vũ Khấp Thương Khung .

Sau đó phái Thanh Thành đệ tử cũng không tiếp tục bình tĩnh, bọn hắn cảm giác sinh mệnh không trong tay mình, bọn hắn cảm giác một thanh Tử Thần chi nhận đỡ cổ, nhện không được một cái rung mình!

Dur Thương Hải mở miệng, thanh âm mang theo không cách nào che giấu oán hận, "Yên tĩnh!"

Dur Thương Hải uy nghiêm vẫn như cũ tồn, bốn phía đám người an tĩnh lại!

"Không nên hoảng loạn, cùng một chỗ đối phó hắn, chẳng lẽ nhiều người như vậy còn e ngại một người?"

Dưới đáy xi xào bàn tán, "Đúng vậy a! Nhiều người của chúng ta như vậy, chẳng lẽ còn sẽ sợ sợ một người?"

Có đệ tử tức giận bất bình, "Mọi người đừng sợ, chúng ta nhiều người, coi như hắn mạnh hơn, một lực lượng cá nhân làm sao có thể cùng chúng ta so sánh?"

Có không e ngại, cũng có nhìn thấy cái kia một chỗ thi thể sợ hãi, đây chính là trần trụi giáo huấn!

"Không! Ta còn không muốn chết..."

Có người điên cuồng, tâm tính của bọn hắn quá kém, cũng không biết phái Thanh Thành là như thế nào thu nạp đệ tử.

Đã có người bắt đầu chạy trốn, rồi đi nơi thị phi này.

Mất thấy là phải bước ra, Dur Thương Hải gặp này cảm thấy hung ác, túm lấy bên cạnh đệ tử trường kiếm trong tay, tiên thiên vận chuyển chân khí, hóa thành một đạo lưu quang bắn về phía tên đệ tử kia!

Nhất thời bị đâm một lạnh thấu tim, huyết dịch không ngừng tuôn ra, bên cạnh đệ tử gặp này đều là kinh hãi!

Nhao nhao lui ra phía sau, vừa rồi dâng lên suy nghĩ bị một chậu nước lạnh đổ vào.

Cảm thấy cũng không dám có hành động, Dịch Huyền trông mắt hơi híp!

"Dur Thương Hải, đối với mình đệ tử đều như thế nhẫn tâm, không tệ a!"

Thanh âm nhàn nhạt truyền đến, làm cho Dur Thương Hải sắc mặt càng thêm khó coi. Tạo thành đây hết thấy thù phạm liên là quái nhân này, giờ phút này trong lòng của hắn cái kia cháy hừng hực lửa giận cơ hồ át không chế trụ nổi.

Ánh mắt lại là càng thêm lãnh đạm!

"Còn có ai?"

Một câu dứt lời, bốn phía hoàn toàn yên tĩnh. Dur Thương Hải bên cạnh đệ tử đều là cảm thấy một cổ Thứ Tâm hàn ý, nhện không được lui ra phía sau rồi xa Dur Thương Hải.

Lúc này Dur Thương Hải thực thật là đáng sợ, cơ hồ như cùng một con dã thú!

"Sáu. . . Năm..."

Dịch Huyền giọng ôn hòa truyền đến, trong miệng không ngừng đếm ngược.

Sau khi nghe được, mặc dù đại bộ phận người cảm giác Dịch Huyền đối với mình chờ tựa hồ không có cái gì uy hiếp, nhưng là còn muốn một số người cảm giác sợ hãi.

Như cùng chết vong đếm ngược lúc, theo Dịch Huyền phun ra một cái ký tự, những người này càng cảm thấy hoảng sợ. Bọn hắn không muốn chết, bọn hắn còn có sinh mệnh, bọn hắn còn có tiền đồ!

Một đạo nhất gan thanh âm truyền ra, "Chưởng môn, các ngươi không thể chi phối quyền lợi của chúng ta! Chúng ta nhất định phải rời đi nơi này..."

Dư Thương Hải trông mắt hơi híp, muốn phải giải quyết yêu ngôn hoặc chúng người.

Nhưng là theo đạo thanh âm này rời xuống, càng ngày càng nhiều người ồn ào, "Chưởng môn, chúng ta có quyền quyết định ta..."

Từng đạo thanh âm truyền đến, Dư Thương Hải chau mày, nếu như khả năng, hắn thật muốn một bàn tay chụp chết những người này.

Nhưng là... Hắn cũng bất lực.

Sau đó cũng không biết là ai dẫn đầu, có người bắt đầu tuân hướng lối ra, sau đó Dư Thương Hải tức giận ánh mắt bên trong, người ở đây bắt đầu sôi trào.

Giờ phút này Dư Thương Hải cảm giác được một loại cô đơn, hắn! Một đời kiêu hùng, đối mặt phải Thanh Thành tình cảnh, không khỏi cảm thấy một loại bất đắc dĩ.

"Các ngươi... Khụ khụ..." Phun ra một ngụm máu tươi, Dư Thương Hải cảm giác tim bị ngăn chặn, sau đó nhìn bốn phía còn cùng hắn cùng tiến thoái đệ tử.

Cảm thấy một loại vui mừng.

... Hắn giờ phút này là đắng chát, rốt cục... Hắn Dư Thương Hải, trong giang hồ cự đầu thứ nhất, một giọt nước mắt trong lúc bất tri bất giác trượt xuống.

Dịch Huyền gặp đây, cảm giác không thoải mái, loại này lấy thể đề người sự tình hắn cũng là tương đối phản cảm. Bất quá, suy nghĩ kỹ một chút, đáng thương người tất có chỗ đáng hận. Dư Thương Hải mặc dù là chính đạo đại phái, nhưng là bí mật cũng đã làm nhiều lần trái lương tâm sự tình.

Nghĩ đi nghĩ lại, Dịch Huyền cũng liền thoải mái.

"Chưởng môn..."

Cái kia chút trung thành với Dư Thương Hải đệ tử thấy thế, không khỏi lo lắng.

Dư Thương Hải khoát tay áo, "Ta còn tốt, " lập tức ánh mắt bén nhọn nhìn gần Dịch Huyền,

"Các hạ hài lòng!"

Thanh âm không mang theo mấy may tình cảm, liền dạng này lạnh lùng nhìn chăm chú Dịch Huyền.

Dịch Huyền cũng không trả lời, sau đó ngửi khí xóp, "Dư Thương Hải, cho ngươi thêm một cơ hội, các ngươi có thể rời đi nơi này, ta sẽ không đuổi tận giết tuyệt, hoặc là đầu nhập vào ta..."

Dư Thương Hải thời gian dần qua nhìn xem Dịch Huyền, bốn phía lộ ra hoàn toàn tĩnh mịch.

Dư Thương Hải giờ phút này phát phát hiện mình vậy mà không oán hận Dịch Huyền, hắn hận, hận thực lực của mình nhỏ yếu.

Trước kia thật sự là hắn tự đại, mặc dù là phái Thanh Thành chưởng môn, trong tay cũng là đại quyền nắm chặt. Nhưng là trong giang hồ thực quá lớn, hắn Dư Thương Hải có lẽ có thể ở chỗ này làm mưa làm gió.

Tựa như diệt môn Phúc Uy tiêu cục, nhưng là... Giang hồ cũng không chỉ có như vậy hơi lớn, nói cho cùng hắn Dư Thương Hải có lẽ ếch ngồi đáy giếng thời.

Nhớ tới ở đây, Dư Thương Hải thần sắc lộ ra càng thêm cô đơn.

"Các hạ muốn chiến liền chiến, ta phái Thanh Thành không sợ bất cứ địch nhân nào!"

Thanh âm âm vang hữu lực, tựa hồ thuế biến, khiến cho bên cạnh những đệ tử kia đều là thần sắc chấn động!

"Chưởng môn..."

"Thề chết cũng đi theo chưởng môn!"

Giờ phút này ở đây hơn hai trăm tên đệ tử hét to, thanh âm như là cuộn cuộn lời đình. Dịch Huyền trong mắt lóe lên một tia tán thưởng, âm thầm nhẹ gật đầu.

"Ân! Không hổ là một phương thế lực chưởng môn!" Dịch Huyền nhẹ gật đầu, mặc dù là một đời kiêu hùng, nhưng là hắn chung quy là chưởng môn, cũng không phải cái gì a miê a cầu.

Sĩ khí ngừng lại thì tăng vọt!

Vào thời khắc này, có mấy đạo nhân ảnh bay lượn mà đến, Dư Thương Hải gấp đây, lông mày giãn ra.

Dịch Huyền gấp đây, híp mắt lại, "Ngô! Tới..."

Chỉ gấp mấy tên lão giả lấy cực nhanh chiều sâu mà đến, mục tiêu Dư Thương Hải!

"Gặp Qua chương môn!"

"Chương môn..."

Đột nhiên ánh mắt của bọn hắn co rút lại, thấy được không trung Dịch Huyền, cũng nhìn thấy sau người tuyết trắng cánh!

Giật nảy cả mình, không biết như thế nào hình dung bọn hắn thời khắc này chấn kinh!

Như là một phạm nhân đột nhiên đối mặt một tự xưng là thần sinh linh, loại tâm tình này khó nói lên lời.

"Chương môn! Chuyện gì xảy ra?"

Dẫn đầu một vị lão giả nói nhỏ.

Dư Thương Hải ánh mắt lấp lóe, sau đó nhanh chóng giải thích một lần. Lập tức mấy người tất cả giật mình, nhìn về phía Dịch Huyền ánh mắt đều là bất thiện. Đối với cái này Dịch Huyền cũng không có biểu thị, địch nhân chung quy là địch nhân!

Dư Thương Hải hiển nhiên buông lỏng, Dịch Huyền gấp đây, mỉm cười, Dư Thương Hải hẳn là cảm thấy có mấy vị kia lão giả tương trợ, hiển nhiên lực lượng càng đầy!

Cười ha ha, Dịch Huyền đối vị lão giả kia nói, "Còn nhớ ta không?"

Lão giả ánh mắt lấp lóe, cũng không nói gì thêm.

trong ánh mắt đã có chỗ biểu lộ, hiển nhiên vừa rồi đã Dư Thương Hải miệng bên trong hiểu được đến chuyện đã xảy ra.

Đối với thân phận của Dịch Huyền cũng là biết, giờ phút này lão giả trong lòng chỉ sợ nhẫn nhịn đầy bụng tức giận. Còn có đối với Dịch Huyền oán hận!

"Các hạ, có thủ đoạn gì cứ việc thực, nếu như ta phái Thanh Thành bị thua, cũng chỉ có thể trách thực lực chúng ta không tốt!"

Dư Thương Hải thời khắc này ngữ khí bình tĩnh, tựa hồ dứt bỏ vừa rồi tất cả, Dịch Huyền hơi kinh ngạc.

Ánh mắt thời gian lập lóe, Dịch Huyền chỗ ánh mắt nhìn tới phái Thanh Thành đệ tử ánh mắt sáng rực.

Có chút suy tư, "Dư Thương Hải, ta nếu không muốn tạo thành sát nghiệt!"

Nghe vậy, Dư Thương Hải hơi kinh ngạc, bất quá thần sắc lại là tự nhiên.

nhìn chằm chằm Dịch Huyền, muốn xem hắn có gì có thể nói.

"Không bằng dạng này, Dư Thương Hải, tiếp ta một chiêu, nếu như các ngươi còn không hết hi vọng, như vậy ta cũng sẽ không khách khí!"

Dư Thương Hải ánh mắt lấp lóe, "Tốt!"

Dịch Huyền sâu hít vào một hơi thật sâu, đối với Dư Thương Hải hẳn mặc dù không có hảo cảm gì, chỉ ít vừa rồi trước đó.

Giờ phút này hắn cũng không khỏi vì Dư Thương Hải cùng những đệ tử kia chỗ bội phục, những người này đều là một đầu hảo hán, không có đúng sai. Chỉ cần đứng lập trường khác biệt thôi.

Cho nên, Dịch Huyền tâm cuối cùng không phải ý chí sắt đá, cũng không phải cái kia chút sát nhân cuồng ma.

Hắn cho Dư Thương Hải đã phái Thanh Thành một cơ hội, nếu như một chiêu qua đi, Dư Thương Hải còn không có nhận rõ sự thật, như vậy hắn Dịch Huyền cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

Thật sâu thở ra một hơi, Dịch Huyền thật sâu nhìn một chút Dư Thương Hải. Đây là ngẩn ngơ kiêu hùng, mặc dù nó tính cách không phù hợp hắn thẩm mỹ quan, nhưng là phẩm chất vẫn là đáng giá hắn Dịch Huyền khâm phục!

Phía dưới, phái Thanh Thành đệ tử nghe được Dịch Huyền tự mình chương môn đối thoại. Mặc dù không rõ Dịch Huyền vì cái gì cho bọn hắn phái Thanh Thành một cơ hội, nhưng là bọn hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, tiếp xuống bọn hắn biết gặp phải lấy đối phương sát chiêu.

Nín thở ngưng thần, một tay cầm trường kiếm.

Dur Thương Hải cũng là thần sắc ngưng trọng, Dịch Huyền ưu thế lớn nhất liền là phi hành. Dur Thương Hải nhìn, thực lực của đối phương mặc dù không tệ, nhưng là cũng không có đạt tới làm hắn kiêng kỵ địa phương.

Giờ phút này Dịch Huyền động tác lệnh trong lòng của hắn che kín nghi hoặc, hắn không biết Dịch Huyền còn có những thủ đoạn nào. Vừa rồi loại kia công kích hắn cũng phi thường rõ ràng, loại này siêu việt võ giả phạm trù phương thức công kích, khiến cho Dur Thương Hải khắp nơi nhận áp chế!

Không chỉ có biểu hiện vật lý bên trên, loại công kích này vô hình vô tướng, vậy mà có thể làm được phá hủy kinh mạch triệt để đoạn tuyệt võ giả Lực Lượng Nguyên Tuyền, bao giờ cũng không bại lộ lên trước mắt sau lưng chiều dài cánh chim sinh linh bất phạm.

"Cẩn thận..." Nói nhỏ một tiếng, lợi dụng tiên thiên chân khí truyền vào trong tai mỗi người.

Mấy vị lão già cũng là như thế.

Dịch Huyền thân thể càng bay càng cao, áp đảo cao mấy chục mét không, như là thần linh nhìn xuống dưới đáy đám người.

Dur Thương Hải con mắt có chút co rút lại, không biết có phải hay không là ảo giác, ánh mắt của hắn nhìn về phía Dịch Huyền sau lưng cánh, còn có không gian bốn phía. Hắn cảm thấy quang mang đang lưu chuyển, hội tụ!

"Là ảo giác sao?" Tự lẩm bẩm.

"Chuẩn bị xong chưa?" Giống như tự lẩm bẩm, lại tựa hồ muốn nói cho dưới đáy những người kia.

Sau lưng hai đôi tuyết trắng cánh không ngừng đánh ra hư không, ánh nắng phụ trợ lộ ra càng thêm thần thánh.

"Thánh vũ!"

Ni non một tiếng, Dịch Huyền câu thông trong cơ thể tích súc nhiều ngày lực lượng, các bộ vị, này chút ít như là tinh quang lực lượng không ngừng hội tụ hai cánh phía trên!

Như là dòng suối nhỏ hội tụ, chảy vào sông dài cuộn cuộn!

Dur Thương Hải ánh mắt lấp lóe, "Tới rồi sao?"

Không cần Dur Thương Hải nhắc nhở lần nữa, giờ phút này đám đệ tử đều là cảm thấy một loại áp lực, đến từ từ nơi sâu xa.

Đến từ cái kia một đôi mỹ lệ mà thánh khiết cánh, không thể không nói, giờ phút này phái Thanh Thành đệ tử đều là có chút mê say.

"Tiếp chiêu! Thánh vũ!"

Sau lưng cánh rung động kịch liệt, lập tức từng đạo quang mang hiển hiện ở phía trên.

Tầng tầng lớp lớp, mỗi một cây vũ trên lông, đều mang có một loại vàng sáng màu trắng noãn, run nhẹ nhẹ ở giữa, tựa hồ có đồ vật gì muốn tróc ra.

Rốt cục, cái kia từng cây lông vũ bên trên, như là rắn đang lột da, từng cây từ màu ngà sữa lực lượng ngưng tụ mà thành lông vũ triệt để thoát ly lông vũ!

Theo Dịch Huyền cánh rung động bên trong chậm rãi bay xuống, một cây. . . Hai cây... Mười cái!

Cấp số nhân tăng nhiều, trong nháy mắt đầy trời lông vũ che mắt hết thấy.

"Lông vũ?" Dur Thương Hải nướng mảy, nhưng là ngay sau đó cảm thấy một trận tim đập nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31 : Vượt Ra Khỏi Đoán Trước .

"Lông vũ?" Dur Thương Hải tư duy lưu chuyển ở giữa, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, chẳng lẽ hần nương tựa theo lấy đầy trời lông vũ tựa như làm gì được hần phái Thanh Thành?

Nhưng Dur Thương Hải cũng không có kinh thường chút lông vũ, sau đó nhìn về phía dày đặc cả mảnh trời khung màu ngà sữa lông vũ.

Càng xem càng kinh hãi, bởi vì Dur Thương Hải phát hiện cái kia không chỉ là lông vũ! Mà là từ vô số quang điểm ngưng tụ mà thành, cùng lúc trước Dịch Huyền thả ra quang đoàn, chỉ bất quá!

Dur Thương Hải con mắt càng hoảng sợ! Đầy trời lông vũ bay là tả mà đến, giờ phút này là xinh đẹp dường nào, nhưng ở trong mắt Dur Thương Hải, đây không phải là lông vũ, mà là từng cây hỏa diễm hình dạng liệt diễm!

Loại này phạm vi lớn tuyệt chiêu, Dur Thương Hải giờ phút này thật hoảng sợ!

Hần Dur Thương Hải trước đó dựa vào là cái gì?

Nhân số!

Mà giờ khắc này Dur Thương Hải bị ai phát hiện đầy trời quang vũ bên trong, hần cái gọi là nhân số một con số thôi!

Mỗi một cây lông vũ đều đại biểu một đạo liệt diễm, loại kia chạm vào tức đốt đặc tính, nhìn một cái cái kia một chỗ tro tàn, Dur Thương Hải cùng bốn phía người đều là sợ hãi!

Đây quả thực khó giải!

Dịch Huyền sắc mặt có chút tái nhợt!

da thịt trắng nõn hòa làm một thể, lộ ra càng thêm yêu dị.

Nhéch miệng lên, "Nhân số! Trong mắt ta đều như thế. . ."

Cảm nhận được trong cơ thể trống rỗng, lực lượng đã đứt quãng, mặc dù còn có dự trữ, trước đó mấy ngày nay tích lũy cũng không phải uổng phí.

Vì để cho thi triển một chiêu này lúc, thân thể tích súc lực lượng cung không đủ cầu, tạo thành hết sạch sức lực, Dịch Huyền cũng là liều mạng!

". . ." Dịch Huyền có chút sảo muộn, thân phận của Thiên sứ mặc dù thân dị, nhưng là cũng không có nghĩa là mình có thể vô hạn tích súc lực lượng, như thế, liền xem như cấp bậc tông sư cường đại tôn Dịch Huyền cũng không sợ hãi.

Nhưng hần không phải cái gì động cơ vĩnh cửu, cũng không phải cái gì vô hạn nguồn năng lượng, cuối cùng có hạn.

Loại uy lực này đại phạm vi công kích, dù là lấy hần tích súc nhiều ngày lực lượng, cũng chỉ có thể thi triển ba lần mà thôi.

Cuối cùng ba lần xong, Dịch Huyền chỉ sợ thoát lực mà duy trì không được cánh đánh ra, kết quả chính là luân là người bình thường!

"Né tránh. . ."

Dur Thương Hải có chút bối rối quát, sau đó vung động trường kiếm trong tay, cực tốc múa, hóa thành một đạo kiếm tường!

Đầy trời quang vũ bỗng bành hạ xuống, một phiến lông vũ rơi ở trên nhánh cây, sau đó dấy lên lửa cháy hùng hực! Triệt để bạo phát, màu ngà sữa xích diễm mỹ lệ phía dưới lại là từ vong bên kia.

Cứ việc bay xuống rất chậm, nhưng là dày đặc quang vũ cũng không phải dễ dàng như vậy né tránh.

Vẫn lui một mảnh quang vũ, dù là lấy Dur Thương Hải tiên thiên hậu kỳ tu vi cũng không muốn uổng phí chịu truy cập.

"A!" Một tiếng hét thảm mở màn, sau đó càng ngày càng nhiều thống khổ thanh âm dập dồn.

Một phiến lông vũ nhiễm mà xuống, trong nháy mắt hóa thành một đạo đạo quang diễm. Mặc dù không bằng dị thường tự mình động thủ uy lực như vậy vô tận, nhưng là cũng không tầm thường phạm hỏa chỉ sợ quá nhiều.

Mặc dù là võ giả, nhưng là bọn hần vẫn không có thoát lực người phạm vi, càng cường đại hơn phạm nhân thôi.

Màu ngà sữa quang diễm thiêu đốt bọn hần quần áo, bại lộ da thịt, độ thiêu đốt xuống.

Thống khổ âm thanh không ngừng, Dịch Huyền giờ phút này lại là không có tình cảm chút nào ba động.

Giờ khắc này Dur Thương Hải quyết định thì bọn hần nên vì chính mình cử chỉ mà trả giá đắt.

Thay lời khác tới nói, tự mình lựa chọn con đường, dù là lại khổ lại mệt mỏi người cũng muốn đi xuống! Dù là phía trước là tử lộ, đối với bọn hần giờ

phút này mà nói, mở cung hã có quay đầu tiên?

Dur Thương Hải trường kiếm trong tay vung vẩy ở giữa, cùng lúc trước mấy vị kia lão giả, cũng không có nhận bao lớn bệnh thương hàn.

Nhưng là, nhìn xem dưới tay mình địa chấn như thế, bọn hắn cũng không có cảm thấy cao hứng. Một loại bi thương từ đáy lòng bên trong bốc lên, đúng vậy, bọn hắn hối hận.

Giờ phút này bọn hắn mới biết mình quyết định có buồn cười biết bao, mặc dù chút lông vũ khó mà làm gì được bọn hắn, tiên thiên phía trên võ giả cũng không phải một cây hai cùng quang điểm có thể trọng thương.

Nhưng là. . . Đệ tử của bọn hắn không phải tiên thiên, không có tiên thiên chân khí bảo hộ, như là vào nôi con cua,

Dù là người xác cứng rắn, cũng đánh không lại cái kia chậm rãi bốc lên cực nóng!

Có đệ tử không cam tâm, bọn hắn quơ trường kiếm trong tay, một gian rơi xuống, lông vũ hóa vì làm hai nửa. Lập tức bốc cháy lên, làm cho ánh mắt người nọ nhói nhói.

Còn chưa kịp cao hứng, từ phía trên mà đến quang vũ đem bên trong bao phủ, trên thân dâng lên từng đạo mỹ lệ quang điểm!

"A! . . ." Một tiếng hét thảm, trong nháy mắt lại bị càng thêm thê lương thanh âm bao phủ.

"Không!" Dur Thương Hải hò hét, sau đó nhìn về phía không trung Dịch Huyền.

Tựa hồ đang suy tư điều gì, ánh mắt lấp lánh không yên.

Nổi gân xanh, Dur Thương Hải cảm thấy một loại kiềm chế. Nhìn tận mắt bọn hắn không ngừng hòa điểm bên trong giấy dựa, lại là không có có xin tha thứ, Dur Thương Hải trầm mặc.

Tiện tay đem một phiến lông vũ chém xuống, Dur Thương Hải lại là không có động thủ.

Hắn lẳng lặng mà nhìn xem hư không, thật sâu thở ra một hơi.

"Không. . ." Tự lẩm bẩm, Dur Thương Hải giống như điên cuồng, đồng tử xích hồng.

Một giây. . . Hai giây. . .

Dur Thương Hải tựa hồ quên đi thời gian trôi qua, lẳng lặng nhìn về phía hư không, nhìn về phía cái kia từng mảnh từng mảnh mỹ lệ lông vũ.

"Chưởng môn. . . Cẩn thận. . ."

Lão giả hò hét, Dur Thương Hải bị bừng tỉnh. Xem hướng lên phía trên lông vũ, lông vũ rất là mỹ lệ, có thể nói trong suốt sáng long lanh, dưới ánh mặt trời chiếu sáng rạng rỡ.

"Chưởng môn! Mau tránh ra. . ."

Dur Thương Hải nhìn về phía lão giả, mỉm cười, cũng không có né tránh. Cứ việc chỉ cần hắn thân thể khẽ động, chỉ cần hắn có chút dịch chuyển khỏi bước chân, chỉ cần hắn. . .

Nhưng. . . Hắn không có, phảng phất nhận lấy kiềm chế, phảng phất bị một cái vô hình bàn tay lớn cầm thật chặt, Dur Thương Hải tựa hồ choáng váng!

Hắn vậy mà duỗi ra một cái tay, bàn tay mở ra, để mảnh này mỹ lệ lông vũ rơi ở lòng bàn tay.

Lão giả gặp đây, càng là kinh hoàng, muốn trải qua đây ra mở chưởng môn, nhưng là hắn cách chưởng môn quá xa.

Lông vũ cũng không có bởi vì Dur Thương Hải làm cho người kinh ngạc hành vi mà có cái gì đặc thù đối đãi, chạm đến lòng bàn tay một sát na, lông vũ trong chớp lát có quang hoa lưu chuyển, lập tức hóa thành một đạo quang điểm.

Dị thường loá mắt, Dur Thương Hải con mắt có chút co rụt lại.

Phản chiếu lấy trong lòng bàn tay cái kia không ngừng thiêu đốt quang điểm, bàn tay của hắn bị bao khóa.

Dur Thương Hải không có vận chuyển tiên thiên chân khí, cứ như vậy bị chậm rãi thiêu đốt.

"Ha ha. . . Ha ha. . ."

Dur Thương Hải giống như điên cuồng, không nhìn tay tâm cái kia hùng hực nhiệt độ, không nhìn tay tâm truyền tới từng cơn đau đớn.

Điên cuồng cười to, thanh âm bất tuyệt như lũ, trùng trùng điệp điệp.

Dịch Huyền nhướn mày, "Sẽ không ngốc hả?"

Không hiểu Dur Thương Hải thời khắc này động tác, bị ngọn lửa thiêu đốt, người bình thường hẳn là tìm kiếm nghĩ cách diệt trừ, mà giờ khắc này Dur Thương Hải lại là bình tĩnh vô cùng. Ngoại trừ cái kia điên cuồng giống như nổi điên tiếng cười, Dur Thương Hải tựa hồ choáng váng.

"Chường môn. . ."

Lão giả một mặt kinh hãi, bị Dur Thương Hải điên cuồng khiếp sợ đến.

Bốn phía cũng là truyền đến từng đạo kêu gọi thanh âm, "Chường môn. . ."

"Chường môn, ngươi thế nào?"

"Tĩnh. . ."

Dịch Huyền lông mày một đầu, không hiểu nhìn về phía Dur Thương Hải, Dịch Huyền cũng không cho rằng Dur Thương Hải có biện pháp nào giải quyết đây hết thảy.

"Nổi điên sao?" Nghi hoặc không thôi.

Dur Thương Hải đình chỉ tiếng cười, khóe miệng nổi lên từng tia đáng ghét.

Buôn từ đó đến, ngay cả lão giả mấy người đều là như thế, muốn nói lại thôi, "Chường môn. . ."

Dur Thương Hải xem trong tay cháy hừng hực hỏa diễm, lông mày không hề nhú một lần, hỏa diễm còn lan tràn, dọc theo cánh tay, thế nhưng là không ngừng leo lên.

Phù phù!

Dịch Huyền con mắt co rút lại, chỉ chớp giờ phút này Dur Thương Hải quỳ xuống, hai mắt tựa hồ gánh chịu cái gì, đó là một loại trách mắng cho.

"Ta phái Thanh Thành đầu hàng! Khẩn cầu đại nhân thu hồi những ngọn lửa này. . ." Sau đó Dur Thương Hải không để ý đến bốn phía cái kia một mảnh kinh ngạc, chấn kinh, không hiểu, khó có thể tin ánh mắt, miệng chữ rõ ràng, sau đó theo một tiếng chói tai tiếng va chạm vang lên lên, Dịch Huyền lấy lại tinh thần.

"Ngươi. . ."

Dịch Huyền muốn nói lại thôi, hẳn thực nghĩ không ra chuyện diễn biến vậy mà lại như thế, nhìn về phía không ngừng dập đầu Dur Thương Hải, trên mặt đất đã nhiễm lên một tầng huyết dịch.

Lộ ra đến mức dị thường yêu dị, trong tay quang diễm còn đang thiêu đốt, như thế chỉ thê lương. Giống như chiến bại tướng quân kéo lấy tàn phá thân thể trở về, giống như đầu bại gà trống thấp cái kia cao cao đầu lâu, giống như. . .

"Chường môn! Không cần. . ."

Có đệ tử cầu khẩn, thời khắc này Dur Thương Hải trong lòng bọn họ địa vị cát cao, mới vừa rồi còn có lời oán giận đệ tử đều là lặng yên không lên tiếng.

Thời khắc này Dur Thương Hải là cao lớn như vậy, vì bọn hắn, có lẽ vì phái Thanh Thành, nhưng là không thể không đưa, Dur Thương Hải là đang vì bọn hắn cầu xin tha thứ!

"Chường môn ngươi. . ." Lão giả nâng lên khô cằn bàn tay, cảm giác tay như thiên quân, nặng nề vô cùng, như muốn áp sập hắn.

Đây là sỉ nhục?

Không! Lão giả hò hét, đến giờ phút này, lão giả bọn người mới phát hiện Dur Thương Hải, tâm ngoan thủ lạt, vì mục đích có thể không từ thủ đoạn người, vậy mà như thế. . .

Bọn hắn hận, bọn hắn hận thực lực mình không đủ, hò hét, bọn hắn gào thét. . .

Trên thân cái kia thiêu đốt hỏa diễm không khó mà chịu đựng, bởi vì. . . Bọn hắn có được một nhưng cho là mình chờ mà khúm núm chường môn, mặc dù trải qua hết thảy làm bọn hắn có chút lời oán giận, nhưng là. . . Thời khắc này Dur Thương Hải giá trị đến bọn hắn kính nể, giá trị đến bọn hắn ký thác. . .

Dịch Huyền lấy lại tinh thần, vô cùng phức tạp, cảm giác như là một không tin người, đột nhiên có một ngày ngươi nói cho hắn biết ngươi nói nhìn thấy hết thảy đều là giả, nguyên lai thế giới này thật sự có Thần Phật, nguyên lai cái thế giới này biết tồn tại thần tiên, nguyên lai. . .

Có thể tưởng tượng giờ phút này Dịch Huyền nội tâm sụp đổ, hắn có nghĩ qua Dur Thương Hải sẽ lừa lỉnh, lôi kéo mấy trăm người chôn cùng, cũng có

nghĩ qua Dur Thương Hải chặt vật chạy khỏi nơi này, cũng có nghĩ qua hấn. . .

Nhưng là. . . Sự tình phát triển đã nằm ngoài dự đoán của hấn, làm hấn khó chịu cùng lúc, trong lòng cũng là vô cùng phức tạp.

Bình tĩnh trở lại, Dịch Huyền thân thể chậm rãi rơi xuống, sau đó hấn làm ra quyết định.

Tay có chút một chiêu, Dur Thương Hải cánh tay trái quang điểm bị một đạo lực lượng dẫn dắt, chậm rãi thoát ly Dur Thương Hải cánh tay. Lộ ra cái kia một mảnh cháy đen, vô cùng thâm, đoán chừng nhẹ nhàng nhoáng một cái, liền sẽ có đen mảnh rơi xuống.

Dur Thương Hải nâng lên nhuốm máu đầu lâu, nhếch miệng lên, lộ ra một so khổ còn khó xem mỉm cười, thật sâu đối với Dịch Huyền dập đầu, "Tạ đại nhân. . ."

"Đồng!" Chỗ sâu một dập đầu.

Nhìn bốn phía quang điểm, mà hậu thân sau cánh đánh ra hư không, lập tức hóa thành một đạo lưu quang rơi vào trong đám người.

Sau đó từng đạo quang điểm từ trên người bọn họ bay khỏi, cuối cùng không có vào Dịch Huyền trong cơ thể.

Lập tức cái kia chút được cứu người nằm rạp trên mặt đất, trong ánh mắt không nói ra được phức tạp.

Bọn hấn không có ngạc nhiên gọi, cũng không có thống khổ thân mình, càng không có trốn qua một kiếp vui sướng, có chỉ là đối với Dur Thương Hải. . .

Ngoại trừ một số nhỏ tu vi yếu tiểu tử vong bên ngoài, phái Thanh Thành tổn thất người đếm không tới mười người.

Dur Thương Hải gấp đây, lần nữa dập đầu, "Tạ đại nhân. . ."

Lần này cảm tạ là phát ra từ phế phủ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32 : Đã Lâu Hổ .

Thu hồi quang điểm, Dịch Huyền sắc mặt có chút tái nhợt.

Mặc dù chút quang điểm là hấn gây nên, nhưng là lòng vũ trạng thái hóa thành quang điểm lúc, Dịch Huyền đối với cái này lực không chế liền yếu nhược, giờ phút này nương tựa theo tự thân ưu thế, nganh sinh sinh rút về quang điểm, đối với hấn mà nói không chỉ có muốn về mặt sức mạnh nắm chắc đúng chỗ.

Càng quan trọng hơn là đối với tinh thần lực là một thử thách to lớn, "Thật sự là. . . TM mệt mỏi!"

Ngủ lớn trong thiên địa hấp thụ ánh sáng, sau lưng cánh có chút cứng ngắc.

Sau đó ánh mắt nhìn về phía cái kia chút nằm thi đệ tử, còn có Dur Thương Hải.

Nhìn về phía cái kia chút hoàn toàn thay đổi phái Thanh Thành đệ tử, đã vô cùng thâm, mặc dù thời gian ngắn ngủi, nhưng là loại này từ quang chi lực lượng hội tụ diễn hóa mà thành quang điểm cũng không phải đèn đã cạn dầu.

Liền ngay cả Dịch Huyền gặp này cũng không khỏi cảm thán.

Bất quá, đối với những người này Dịch Huyền cũng là có chút bội phục, bị thiêu đốt thành dạng này, vậy mà đều không có lên tiếng. Ân! Trước đó kêu thảm không tính.

Ánh mắt tụ vào tại Dur Thương Hải, "Phái Thanh Thành không còn tồn..."

Trầm giọng nói ra.

Dur Thương Hải giờ phút này im lặng, trong mắt lộ ra thất lạc tịch liêu.

Hắn cúi đầu, ánh mắt lấp lánh không yên, sau đó Dịch Huyền thanh âm truyền đến, "Các ngươi đi thôi..."

Sau đó Dịch Huyền dự định rời đi nơi thị phi này, hắn phải thật tốt bình phục một cái tâm tình của mình, để tránh lâm vào nhập ma dấu hiệu.

Mặc dù lấy Thánh thân phận của Thiên sứ, loại chuyện này không quá có khả năng phát sinh, nhưng là... Nếu nhập ma, hắc hắc...

Vậy coi như là... . . .

Thánh Thiên Sứ! Nhất niệm thành ma! Nhất niệm thành Phật!

Dịch Huyền lâm vào trầm tư, vừa rồi hắn nghĩ tới một sự kiện, một kiện liên quan tới Thánh Thiên Sứ, cũng hoặc là liên quan tới Thiên Sứ nhất tộc sự tình, ý nghĩ này vừa ra, Dịch Huyền cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, sau đó lại là cảm thấy phi thường thần kỳ.

Vừa vừa mới chuẩn bị rời đi Dịch Huyền bị một thanh âm gọi lại, đó là Dur Thương Hải thanh âm.

"Đại nhân!"

Dịch Huyền quay đầu, "Chuyện gì?"

Nhướng mảy, chẳng lẽ lại Dur Thương Hải muốn đổi ý? Nhớ tới ở đây, Dịch Huyền sắc mặt hiện lên một tia sát cơ. Nếu như Dur Thương Hải thật như thế, bất hủ Dịch Huyền tới tìm hoan, như vậy...

Đứng người lên, trung niên bộ dáng Dur Thương Hải tựa hồ càng cái gì hơn phân, lộ ra cô đơn vô cùng.

"Đại nhân, nếu như không chê, ta đại biểu phái Thanh Thành gia nhập. . ." Có chút dừng lại, Dur Thương Hải thanh âm lộ ra có chút bất lực, xen lẫn suy yếu, "Đại nhân có thể nhận lấy ta phái Thanh Thành đệ tử!"

Dịch Huyền nghe đến đó, lông mày giãn ra.

Bất quá, ngay sau đó Dịch Huyền nghĩ đến rất nhiều. Phái Thanh Thành những đệ tử này, cuối cùng vẫn là phái Thanh Thành, trên người bọn họ bị đánh lên phái Thanh Thành nhãn hiệu, hửn! Dịch Huyền dám thu sao?

Dịch Huyền mặc dù không sợ bọn hắn, cho dù là bọn họ có liên hợp âm chết hửn mưu đồ, nhưng là hửn Dịch Huyền không sợ, trước mắt liền là ví dụ.

Mặc dù đánh bọn hắn một ứng phó không bằng, nhưng là hửn những người này thậm chí toàn thể giới khoảng cách sẽ càng kéo càng lớn, cuối cùng làm bọn hắn theo không kịp.

Gặp Dịch Huyền trầm mặc, Dur Thương Hải cũng là nhiều năm lão thủ, có thể nói là trong giang hồ lão hồ ly cũng không đủ, minh bạch Dịch Huyền có ký.

Nhưng là, Dur Thương Hải hửn không có lựa chọn khác, hửn biết, hoặc là hửn trước kia liền làm như thế trải qua. Không có lông phượng hoàng không bằng gà, trong giang hồ không ít thế lực nhớ hửn phái Thanh Thành, liền như là hửn Dur Thương Hải một mực nhớ Phúc Uy tiêu cục.

Thời khắc này phái Thanh Thành như là bèo trôi không rễ, mặc dù sẽ có kiêng kỵ, nhưng là Ma giáo cũng sẽ không, kết quả cuối cùng liền là bị Ma giáo triệt để tiêu diệt, hoặc là thân bất do kỷ, đầu nhập vào thế lực khác.

chút đều không phái là Dur Thương Hải muốn xem đến, mà đầu nhập vào Dịch Huyền tựa hồ liền là một ý định không tồi.

"Đại nhân, ta phái Thanh Thành là thật tâm đầu nhập vào đại nhân!" Dur Thương Hải hết sức muốn cái biến Dịch Huyền đối với cái này ý nghĩ, nhưng nhìn Dịch Huyền người nói cái gì ta đều không tin bộ dáng, Dur Thương Hải đáy lòng trầm xuống, không! Ta không thể để cho phái Thanh Thành bị hủy bởi tay ta, không! Tuyệt đối không thể!

Bên cạnh, lão giả mấy người cũng nhin không được, bọn hửn phái Thanh Thành dù là lưu lạc như thế,

Cũng không cần những người khác đồng tình, cũng không cần sống tạm tại mặc cho dưới tay người nào!

Có lẽ đây chính là cái gọi là tôn nghiêm!

"Chương môn, không thể!"

"Khụ khụ! Chương môn, chúng ta phái Thanh Thành thế sống chết bất khuất, dù là lưu lạc như thế..."

"Đúng vậy a! Chương môn, chúng ta rời đi nơi này, thiên hạ chi lớn, ta phái Thanh Thành nơi nào đi không được?"

Bọn hửn muốn khuyên nhủ, Dur Thương Hải cảm thấy một loại đã lâu ảm áp.

"Loại cảm giác này, bao lâu không có?" Dur Thương Hải nói một mình, ánh mắt thâm trầm, tựa hồ đang nhớ lại, tựa hồ say mê.

Có đệ tử gãy dựa lấy đứng lên, Dịch Huyền có chút yên lặng, cúi đầu xuống, nhìn xem đây hết thầy, như là một vị Quân Vương nhìn xuống sâu kiến.

Dur Thương Hải khoát tay áo, lập tức nhìn về phía Dịch Huyền, đem hấn phái Thanh Thành bức đến như thế người, cái nguy hiểm này chút diệt đi người của phái Thanh Thành,...

Giơ lên trong tay trường kiếm, Dịch Huyền nhìn về phía Dur Thương Hải, lộ ra một có chút hăng hái bộ dáng, hấn ngược lại là muốn nhìn một chút Dur Thương Hải còn muốn làm ra hoa dạng gì.

Kiểm roi, một vòng đỏ bùng bay lá tả, một tay! Theo mà roi!

Lão già kinh hoàng hô to, "Chưong môn nguoi..."

Còn lại mấy vị lão già cũng là như thế.

Dịch Huyền cũng là kinh ngạc nhìn về phía Dur Thương Hải, trong mắt lóe lên hết sức phức tạp sắc thái, tựa hồ một lần nữa đối đãi Dur Thương Hải, mà ánh mắt Dịch Huyền đã lần thứ hai bộc lộ.

Dur Thương Hải nhìn xem roi rơi xuống mặt đất tay cắt, không ngừng có máu tươi dâng trào, chỗ cắt tay, giọt giọt! Không! Một đầu huyết hà chảy xuống, vô dụng tiên thiên chân khí cầm máu, liền như là trước đó như vậy, phảng phất coi nhẹ sinh tử.

Cổ nén thống khổ, Dur Thương Hải gạt ra mỉm cười, "Đại nhân, ta tự đoạn một tay, vì biểu ta phái Thanh Thành tâm ý, mời đại nhân. . . Khụ khụ..."

Lời nói còn không có ngữ tận, đột nhiên ho khan, thân thể đang run rẩy.

"Ta... Khụ khụ!"

Dur Thương Hải muốn mở miệng, nhưng lại ngăn không được cái kia gấp nát thân thể.

"Chưong môn, nhanh! Nhanh cầm máu a! Dạng này nguoi sẽ chết!"

Bốn phía truyền đến một mảnh kinh hoàng thét lên.

Dịch Huyền cảm thấy một loại tim đập nhanh, ung dung thờ dài.

Roi ở trong mắt Dur Thương Hải, hấn cảm thấy Dịch Huyền tựa hồ đang cười nhạo hấn, sau đó...

"Ta. . . Nguyên lại. . . Đoạn một tay!" Trường kiếm trong tay lấy quý dị góc độ bị lệch, liền muốn trăm đường!

Bang!

Kiểm roi, rơi trên mặt đất, Dur Thương Hải không có để ý cái kia chút chảy xuôi xuống máu, mặt tái nhợt bên trên hiện lên vẻ vui mừng.

Dịch Huyền một chỉ điểm ra, cột sáng đánh trúng vào trường kiếm. Cái kia một gian không có rơi xuống, bị ngăn cản!

"Tốt! Ta đáp ứng nguoi!"

Lặng lặng lập hư không, Dịch Huyền giờ phút này lại là không có chút nào chinh phục vui sướng.

Bốn phía, những đệ tử kia sớm đã lệ rơi đầy mặt, bọn hấn là từng đầu hấn tử, bọn hấn có việc không nên làm mà có chỗ tất vì!

"Chưong môn..."

Dịch Huyền nhìn về phía Dur Thương Hải, trong mắt có một vẻ kính nể, mặc dù là một đời kiêu hùng, nhưng không thể không đưa, thời khắc này Dur Thương Hải có một loại để cái kia cái gọi là anh hùng vì đó kính nể tinh thần.

Cổ nén thân thể không ngừng truyền đến cảnh báo, lưng lay sắp đổ, lại là cứng chắc lấy, làm ngạo nghệ thế.

Dịch Huyền gấp đây, sau đó lại là nhìn bốn phía đệ tử.

Cẩn rằng, "Coi như ta không may!"

Tâm thần truyền vào hệ thống bên trong, giờ phút này Dịch Huyền nhìn thấy phía trên giới thiệu.

"Hệ thống, nguoi sao không đi chết đi?"

Khóe mắt hung hăng co lại, mmp, hệ thống này tuyệt đối là có ý!

"Sinh mệnh cam lộ! Trị được cang ngoại thương, hiệu quả chủ kí sinh tự hành nào bỏ..."

Nhất hồ còn không phải, phía dưới, một nho nhỏ chú giải, kém chút lóe mù Dịch Huyền mắt chó.

Mmp, hệ thống nguoi xác định không phải có ý?

Chỉ gặp, một nhóm cơ hồ có thể không cần tính chữ nhỏ rồng bay phượng múa, còn cần một loại nào đó không biết tên văn tự khắc hoạ.

Ý là, đồ lậu sinh mệnh cam lộ! Hiệu quả là chân chính sinh mệnh cam lộ một phần vạn... Cũng chưa tới!

Răng rắc!

Một quyền đánh hư không, tựa hồ có cái gì vỡ vụn.

Trọng yếu nhất còn không phải, không phải liền là đồ lậu sao? Ta trước đó đọc tiểu thuyết xem đều là đồ lậu, còn có thể tiếp nhận, tương đối ta đề xướng đồ lậu! Đồ lậu vô địch! Đồ lậu vạn tuế! (khụ khụ, lão mục nói đùa, xem đạo bản bằng hữu mời điểm xuất phát ủng hộ lão mục...)

Nhưng là, nhất lệnh Dịch Huyền phiền muộn đến thổ huyết chính là, một giọt sinh mệnh cam lộ mười điểm hối đoái điểm!

Mmp! Hệ thống nguoi sao không đi chết đi?

Một giọt! Lại muốn ta mười điểm hối đoái điểm, nguoi dạng này không hiểu ý nhét sao? Nguoi dạng này xứng đáng ta sao? Khụ khụ, nguoi dạng này xứng đáng rộng rãi nhân dân sao? Nguoi dạng này xứng đáng cái kia chút hiền lành công dân sao? Nguoi dạng này...

Nhưng là! đều không là trọng yếu nhất!

Cái kia giá gốc cái quý gì?

Ta dựa vào, hệ thống nguoi thật là thân mật, trả lại cho ta đánh gãy!

Nhưng là! Mmp, cái quý gì?

Giá gốc mười điểm hối đoái điểm, hiện giá chỉ cần mười ba!

Mười ba! Mười ba... . . .

Dịch Huyền lâm vào ma chướng, mmp đổi thành mười ba, tràn đầy ác ý mười ba!

Người khác đánh gãy đều là hạ giá, nguoi ngược lại tốt, vậy mà thắng giá!

Hệ thống nguoi lương tâm trôi qua sao?

Vội lại, trọng yếu nhất còn không phải!

TM! Mẹ nó! Nguoi còn sáng ra cho ta xem! Đơn giản vô pháp vô thiên! Đơn giản tội đáng chết vạn lần! Đơn giản... . . .

Ngoại giới, Dur Thương Hải nhìn về phía ngay người Dịch Huyền, sắc mặt một hồi trắng, một hồi thanh. Kém chút liền muốn trình diễn hiện trường bản trở mặt!

Dur Thương Hải phản ứng không kịp, mẹ nó làm sao cảm giác có loại không hài hòa cảm giác?

Muốn nói lại thôi, Dur Thương Hải muốn nói cái gì, lập tức có ngậm miệng.

Dịch Huyền mở to mắt, sau đó biểu lộ dị thường cổ quái, trong nháy mắt thay đổi mấy lần.

Sau đó khôi phục lại bình tĩnh, chỉ có hần biết vừa rồi một sát na, nhìn xem cái kia vô số hối đoái điểm cách chi mà, kết cục đến cỡ nào bất đắc dĩ.

Mmp, hệ thống không là đồ tốt!

Nhìn xem, hệ thống khác đều vì chủ kí sinh mệt gần chết, chịu một nhọc, cho dù có chút khoa trương, nhưng cũng tốt hơn tự mình hệ thống, khăn cấp quan đầu, khụ khụ, lúc đầu muốn trang một cái bức, ai biết hệ thống không nể mặt mũi?

Tóm lại, nếu như quả thực là muốn viết, đoán chừng sử thượng nhất hồ chủ kí sinh hệ thống liền có hần một phần.

Đầy nước mắt rung rung, đang lúc trở tay, một chiếc bình ngọc xuất hiện.

Trong đó có giọt giọt chất lỏng màu xanh biếc, trong suốt sáng long lanh.

Nhìn thấy loại chất lỏng này, kém chút không có một ngụm lão huyết phun ra, liền là, hơn năm trăm hồi đoái điểm hóa thành hư không.

Hao tổn hẳn một phần ba hồi đoái điểm, làm sao không gọi hẳn đau lòng?

Phải biết, ngoại trừ trước đó ngoại ý muốn nứt vỡ quần áo, Dịch Huyền còn không có đường đường chính chính hồi đoái trải qua mấy lần thương phẩm.

Khụ khụ, lần kia lén lút không tính.

Giờ phút này! Đều làm lợi những người này!

Ta liền là một số khổ mà! Ô ô, hệ thống người đừng cản ta, đậu hũ?

Ngoạ tào! Thật là có! Chỉ gặp, một chỗ thần bí trong không gian, lấy Dịch Huyền khó có thể lý giải được tồn phương thức, một khối như bạch ngọc đậu hũ trống rỗng xuất hiện, sau đó lại lấy chồng chất thức phương thức, hình chiếu đến dễ huyền thị giác bên trong, sau đó lại lấy thủ đoạn nào đó, khiến cho đây hết thấy chỉ có Dịch Huyền một người nhìn thấy!

Mmp! Hệ thống, chỉ khụ khụ! Cái kia. . . Là nói một chút, đừng coi là thật...

Trong lòng đậu đen rau muống, mmp, hệ thống gia hỏa này tuyệt đối có thuật đọc tâm! Hồn dân... Không đúng!

Thuật đọc tâm! Mmp, sẽ không phải! Tìm đường chết!

Khóc không ra nước mắt, hệ thống tốt mắt linh, hông không cần bày mưu tính kế, trước cho mình đến một đợt!

Thật là. . ."Tốt" hệ thống nha!

Cầm trong tay chướng mắt đồ vật vút cho Dư Thương Hải, "Dùng nước pha loãng, đem bôi lên đến trên người bọn họ, liền có thể để miệng vết thương của bọn hắn phục hồi như cũ."

Sau đó không để ý tới không hiểu, kinh ngạc, cổ quái Dư Thương Hải, sau lưng cánh đánh ra ở giữa rồi đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33 : Chuẩn Bị .

Dịch Huyền còn có sự tình khác phải xử lý, đầu tiên, cái kia chút đầu hàng phái Thanh Thành đệ tử cần một an bài, nhưng là Dịch Huyền không có ý định lưu bọn hắn lại.

Về phần nguyên nhân, Dịch Huyền không dám thu, lần này thật không dám thu. Bọn này hèn yếu gia hỏa, lưu tại nơi này cũng là bất tài.

Trọng yếu nhất chính là, các loại ngày đó đứng trước tình cảnh như thế, những người này cũng sẽ không chút do dự phản bội hắn, như là lần này.

Hạ quyết tâm, Dịch Huyền cũng không có cái gì tốt do dự.

Đứng lơ lửng trên không, nhìn xem lưu lại rõ ràng muốn đầu nhập vào hắn người, Dịch Huyền trong mắt lóe lên một tia khinh bỉ. Bất quá hắn cũng không có quyền lợi can thiệp người khác hành vi, cho nên nói lòng người khó dò, ngoại trừ thân nhân bên ngoài, không! Liền xem như thân nhân, có lúc vì đầy đủ lợi ích cũng sẽ ở sau lưng đâm dao.

"Các người đi thôi!"

Giọng ôn hòa khoan thai, mang theo một loại hài hòa hương vị, làm cho người say mê.

Dứt lời, phía dưới người sôi trào, "Đại nhân, chúng ta muốn đi theo người, mời đại nhân nhận lấy chúng ta!"

"Đúng vậy a! Đại nhân, chúng ta có thể vì đại nhân làm rất nhiều chuyện, chỉ muốn đại nhân ra lệnh, tuyệt đối xông pha khói lửa, không chối từ!"

". . ."

Dịch Huyền lẳng lẳng mà nhìn xem bọn hán lú lo không ngừng, loại này không có ý nghĩa lời nói khiến cho trong lòng của hắn cười thầm, "Xông pha khói lửa! Ha ha, có lẽ các ngươi nhập phái Thanh Thành thời điểm cũng là như thế!"

Sau đó, trên thân khí tức cường đại phóng thích ra, từ trên cao áp bách lấy những người này, làm đến bọn hắn cảm giác một tòa núi lớn phủ ở phía trên.

Khó chịu đến cực điểm!

Tiên thiên trở lên võ giả có thể điều khiển trong cơ thể tiên thiên chân khí, câu thông tự thân ý chí, có lẽ là tinh thần lực, mà thực hiện loại khí thể này!

Đối mặt không bằng tu vi người, có thể làm được làm đối phương đánh mất lòng tin, ý thức nhỏ yếu. Từ đó không cần tốn nhiều sức chiến thắng đối thủ! Đương nhiên chút cũng cần tiêu hao tiên thiên chân khí.

"Đại nhân, người. . ."

Dịch Huyền nhướng mày, "Ta không muốn lặp lại, các ngươi có thể đi. . ."

Sau đó lẳng lẳng lập hư không, sau lưng không ngừng đánh ra cánh chim lệnh bốn phía người cảm thấy một loại kiềm chế.

Có người nghĩ tới điều gì, "Thế nhưng, đại nhân không phải đã nói. . ."

Dịch Huyền trừng mắt, ngừng lại thì cái kia người bị hù cổ co rụt lại, "Ta nói qua cái gì? Đến! Nói ra, ta dạy ngươi làm người như thế nào!"

Cười hắc hắc, Dịch Huyền có chút hăng hái nhìn về phía vị kia mở miệng người, tiện tay ngoắc ngón tay.

Dọa đến vừa rồi người kia cúi đầu xuống, sau đó Dịch Huyền khoát khoát tay, "Các ngươi đi thôi!"

Lập tức sau lưng bốn cánh mở ra, nhanh chóng cách.

Có người mặc dù không cam tâm, nhưng nhìn đến dễ huyền trước đó ánh mắt, biết như thế nào đi nữa, cũng không có khả năng khiến cho thay đổi chủ ý.

Sau đó bọn hắn cách sen phái Thanh Thành, cũng có muốn người gây sự, nhưng nhìn đến đồng bạn cái kia một mặt ta nhất xác cho ngươi ánh mắt về sau, mười phần quả quyết từ bỏ loại ý nghĩ này.

Để cái kia người liên tục thở dài không thôi.

"Huynh đài, thế nào?" Đối với "Hào tâm" để cho mình minh bạch tình cảnh người hắn ngừng lại thì tràn đầy hảo cảm, cười bắt quá ba giây!

"Ai!" Lấy tay đỡ ngạch, "Ta vẫn chờ nhất xác cho ngươi! Ngươi làm sao lại bắt tranh khi?"

Một mặt thở dài, kém chút không có bạo khởi đem đánh một trận.

Lập tức Dịch Huyền rời đi phái Thanh Thành, sau đó hướng về trước đó tòa thành kia trấn bay.

Thời gian chậm rãi trôi qua, vượt qua tường thành, vượt qua từng tòa phòng ốc, sau đó nhìn thấy một vòng quen thuộc cảnh sắc, đó chính là hán chỗ ở.

Phía dưới, Trương Kiệt hai người huynh đệ cảm giác có từng đạo gió thổi phật mà đến. Nhưng là. . . không trọng yếu, mmp, ai có thể nói cho ta biết vì cái gì phong là cái gì thổi tới?

không khoa học nha!

Sau đó bọn hắn ngẩng đầu nhìn về phía không trung, đập vào mắt hai đôi tuyết trắng không giống nhân gian cánh, lại sau đó nhìn thấy cánh chủ nhân.

Nghi hoặc giải khai, nhất thời cảm thấy thần thanh khí sảng, cảm giác hiểu ra, cảm giác phiêu phiêu dục tiên!

Dịch Huyền rơi xuống đất, nhìn xem ngu ngơ hai người huynh đệ, nao nao.

Mmp, khoe miệng phát hiện một đặc biệt nghiêm trọng vấn đề, trước kia còn không có cảm thấy, hiện Dịch Huyền xác định! Chân tướng chỉ có một! Cái kia chính là. . . Hai người này có mao bệnh!

Không phải ngây ngốc, liền là một bộ ta là kẻ lỗ mãng thái độ!

Cảm giác mình tốt thật mất mặt! Vậy mà mù một đôi 24K hộp kim titan mất chó!

Khóe mắt run rẩy một cái, "Ngọa tào! Các ngươi làm gì? Chứa pho tượng a!"

Quả quyết ta là người suy tư trạng thái thoát ly, hai người huynh đệ nhìn về phía Dịch Huyền, thấy được Dịch Huyền không vui thần sắc, cảm giác ngày

chó!

Mmp, ai có thể nói cho ta biết cứ như vậy một hồi, tự mình Thiếu chủ thì thế nào?

Sau đó, thông minh Trương Kiệt vỗ đầu một cái, tới một 360 độ bước ngoặt lớn, "Đúng, Thiếu chủ người không phải phái Thanh Thành sao? Tại sao trở lại?"

Sau đó xem hướng lên bầu trời, "Ân! Trời còn sớm nha!"

Dịch Huyền thật bị Trương Kiệt kéo lệch chủ đề, "Ân! Đã đi!"

Hai người huynh đệ không hiểu, đã đi? Có ý tứ gì? Tha thứ ta huynh đệ không có đọc qua mấy năm sách, đi có ý tứ gì?

Chậm rãi, cái kia bị xi măng trương ở đầu nhất chuyển, kệt kệt! Răng rắc! Tựa hồ cái gì vỡ vụn, hai người huynh đệ nghĩ tới điều gì, chẳng lẽ Thiếu chủ đánh bắt quá người ta phái Thanh Thành, đặc biệt đến viện binh?

Bất quá. . . Vấn đề tới, ngay cả Thiếu chủ đều đánh không lại, ít như vậy chủ muốn tìm ai? Chẳng lẽ là mình?

Chẳng lẽ Thiếu chủ muốn hai ta? Làm pháo hôi?

Chân tướng chỉ có một! Hai người huynh đệ đi qua nhiều phương diện suy đoán, còn có không ngừng náo噪, còn có. . .

Cuối cùng được ra như thế một cái kết luận!

Khóc không ra nước mắt, ô ô! Hai ta thật đáng!

Dịch Huyền không biết hai người huynh đệ tư duy vận chuyển vậy mà liên thông! Còn tại hướng đi động mà!

Đúng, phái Thanh Thành đã không còn tồn! Các người an bài một chút, đem Diệp Phàm còn có cô nhi mang đi, ngày mai cùng ta phái Thanh Thành, ân! Phái Thanh Thành đã không tồn tại, cho nên. . ." Âm thầm suy nghĩ, phái Thanh Thành đã bị hấn chỗ hủy diệt, mặc dù trong tưởng tượng có chút sai lệch, nhưng là nơi đó đã bị hấn Dịch Huyền chiếm lấy! Khụ khụ, cái kia là công lược!

Cho nên lại để phái Thanh Thành không thích hợp, về phần kêu cái gì, thốt ra, "Các người ngày mai mang tốt muốn rời khỏi xóm nghèo người, nhớ kỹ, muốn loại kia mồ côi cha, không phải nhiều người như vậy, sẽ tạo thành phiền toái không cần thiết."

"Còn có, từ hôm nay trở đi, phái Thanh Thành đổi tên thánh cung!" Nhìn xem còn đàn độn hai người huynh đệ, Dịch Huyền cảm giác mình có phải hay không nhiều lời, bọn hấn kết cục cũng không có nghe vào?

"Khụ khụ!" Một tiếng ho khan, hai người tranh thủ thời gian ngừng đầu ưỡn ngực hóp bụng! Tiêu chuẩn quân nhân!

"Minh bạch!" Chỉ thiếu chút nữa nói Yes sir.

Dịch Huyền hài lòng gật gật đầu, sau đó nhìn về phía nhỏ nhất Trương Anh, "Tốt! Trương Anh người lặp lại ta!"

Lời còn chưa dứt, Trương Anh cảm giác không xong!

Mmp, vừa rồi offline! Hoàn toàn không biết Dịch Huyền đang nói cái gì, cho nên. . . Nuốt một ngụm nước bọt, có ai không? Tại tuyến rất cấp bách!

Dịch Huyền gấp đây, còn then thùng! Đó là bởi vì Dịch Huyền nhìn thấy Trương Anh trên mặt đỏ ửng, khụ khụ!

Một giây. . . Hai giây. . . Năm giây. . .

Một phút đồng hồ. . .

Dịch Huyền lúc đầu im lặng chờ lấy, sau đó. . .

Mẹ nó! Chuyện gì xảy ra? Thanh âm?

"Ngọa tào! Trương Anh người cảm sao?"

Thật lâu, Trương Anh cảm giác trên mặt nóng bỏng nóng bỏng, cuối cùng phun ra mấy chữ, "Thiếu chủ, ta mất trí nhớ!"

Rốt cục, Dịch Huyền minh bạch, một bàn tay chụp về phía Trương Anh đầu!

"Ta dựa vào, liền chưa từng nhìn thấy da mặt như thế dày người!"

...

Ngày thứ hai, hai người huynh đệ đem bốn phía dân nghèo tụ tập cùng một chỗ, sau đó đem Dịch Huyền lời nói trình bày một lần.

"Các ngươi trong đó có ai là cô nhi? Nếu như các ngươi muốn rời khỏi nơi này, mời ra liệt!"

Đi qua hai người huynh đệ giải thích, bốn phía dân nghèo biết sự tình bắt đầu bởi vì, lập tức có người do dự không thôi, sau đó một người đứng dậy.

Đó là một vị thiếu niên, vóc dáng không cao, tướng mạo phổ.

Nhẹ gật đầu, một chỉ một mảnh đất trống, ? Ngươi ở đâu hầu lấy!"

Sau đó thiếu niên cũng không có nhiều lời, bốp bốp nắm tay, cảm giác nhân sinh của mình liền muốn nghịch chuyển!

Lập tức lại có nhiều người hơn ra khỏi hàng.

"Tốt, không có người đi?"

Có chút phi thường xoắn xuýt, bất quá cuối cùng không có bước ra một bước kia.

Trương Kiệt liếc qua, cũng không thèm để ý.

"Các ngươi trước chuẩn bị một chút, sau nửa canh giờ đến nơi đây tụ họp!" Nói xong hai người huynh đệ tìm được một chỗ góc ngách, tránh né cái kia nhiệt tình như lửa ánh nắng.

Sau nửa canh giờ, hai người huynh đệ nhìn chung quanh to to nhỏ nhỏ người, có đã hơn hai mươi tuổi, có mới mười tuổi ra mặt, có càng kỳ quái hơn, mấy tuổi lớn tiểu bảo bồi đều chạy tới.

Nhân số nói nhiều cũng không nhiều, nói ít cũng không ít, bảy mươi người lấy người, bất quá hẳn không có đến một trăm.

Không quan trọng, phản chính thời gian cũng đủ nhiều, liền xem như có mấy cản trở, không phải còn có Thiếu chủ sao? Khó trên đường còn gặp được ăn cướp?

Liền xem như gặp được, hắc hắc! Hai người huynh đệ cũng muốn đề bọn hắn cái gì là ăn cướp!

"Ân! Đi thôi!" Hai người huynh đệ nói một tiếng.

Lập tức mang lấy bọn hắn rời đi khu dân nghèo, người đi đường nhao nhao ghé mắt, "Làm cái gì a! Đây là đại thiên đi?"

"Không đúng rồi! Không có nghe nói nơi này có Hoang tai a!"

"Vậy những người này là làm cái gì?"

"Ân! Giống như đều là dân nghèo, được rồi, liền là một đám đề tiện gia hỏa, quản bọn họ làm gì?" Sau đó vị này người qua đường không để ý những người này dân nghèo.

Trên đường phố người mặc dù hiếu kỳ, nhưng cũng không có đàn độn mà tiến lên hỏi thăm.

Hai huynh đệ người như rồng mây, bọn họ đều là võ giả, com thịnh lực tự nhiên nhạy cảm, mặc dù những âm thanh này có chút rõ ràng giảm thấp xuống, nhưng là cũng khó thoát lỗ tai của bọn hắn.

Mà phía sau bọn họ dân nghèo thì là không quan trọng, như loại này lời nói bọn hắn đã tập nãi thành thói quen, không có nguyên nhân khác, bởi vì bọn họ là dân nghèo, liền là đơn giản như vậy.

Có người cúi đầu xuống, không dám những người kia quan to quý tộc đối mặt, trong lòng bọn họ rất tự ti.

Hai người huynh đệ quay đầu, gặp này đều là như rồng mây.

"Không biết Thiếu chủ lựa chọn có phải hay không chính xác!" Lắc đầu, hai người huynh đệ cũng không biết nói như thế nào, những dân nghèo này xuất thân mặc dù sạch sẽ, nhưng là tính cách của bọn hắn thực nhu nhược.

Nhưng bọn hắn cũng không có bác bỏ Thiếu chủ quyết định, có lẽ thời gian cọ rửa dưới, Thiếu chủ sáng tạo thế lực duy trì dưới, những người này có thể tự tin một điểm.

Dù sao, không phải có câu nói nói qua, thời gian có thể cải biến hết thảy.

Đi vào cửa thành, bình sĩ nhìn thấy một nhóm người này đều là kỳ quái. Bất quá nhìn thấy chỉ là một đám dân nghèo liền không có nhiều để ý tới, dân nghèo liền là như thế, cơ hồ có thể xem nhẹ.

Sau đó một đám người đi vào ngoài cửa thành, chờ đợi Thiếu chủ giảng lãm.

Bởi vì, bọn hán căn bản cũng không biết đường!

"Ân! Thiếu chủ tới!" Hai người huynh đệ thần sắc chấn động, sau đó nhìn thấy một đĩnh bông tuyết dần dần tới gần.

Lại là Dịch Huyền, sau lưng cánh không thêm vào che giấu, cứ như vậy trần trụi bại lộ tại đám người trong tầm mắt.

"A!" Có người kinh hô.

"Cánh! Ta có phải hay không hoa mắt, người sao có thể có cánh?"

Như thế thanh âm bất tuyệt như lũ.

Hai người huynh đệ nghe vậy, nhìn xem càng ngày càng nghiêm trọng dân nghèo, lông mày hơi nhíu!

"Yên tĩnh!" Thanh âm rơi xuống, hai người huynh đệ quay đầu về bọn hán giận dữ mắng mỏ, "Đây là Thiếu chủ, " sau đó cảm thấy có chút không đúng, "Đây chính là ta nói với các người cung chủ!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33 : Chuẩn Bị .

Dịch Huyền còn có sự tình khác phải xử lý, đầu tiên, cái kia chút đầu hàng phái Thanh Thành đệ tử cần một an bài, nhưng là Dịch Huyền không có ý định lưu bọn hán lại.

Về phần nguyên nhân, Dịch Huyền không dám thu, lần này thật không dám thu. Bọn này hèn yếu gia hóa, lưu tại nơi này cũng là bất tài.

Trọng yếu nhất chính là, các loại ngày đó đứng trước tình cảnh như thế, những người này cũng sẽ không chút do dự phản bội hán, như là lần này.

Hạ quyết tâm, Dịch Huyền cũng không có cái gì tốt do dự.

Đứng lơ lửng trên không, nhìn xem lưu lại rõ ràng muốn đầu nhập vào hán người, Dịch Huyền trong mắt lóe lên một tia khinh bỉ. Bất quá hán cũng không có quyền lợi can thiệp người khác hành vi, cho nên nói lòng người khó dò, ngoại trừ thân nhân bên ngoài, không! Liền xem như thân nhân, có lúc vì đầy đủ lợi ích cũng sẽ ở sau lưng đâm dao.

"Các người đi thôi!"

Giọng ôn hòa khoan thai, mang theo một loại hải hòa hương vị, làm cho người say mê.

Dứt lời, phía dưới người sôi trào, "Đại nhân, chúng ta muốn đi theo người, mời đại nhân nhận lấy chúng ta!"

"Đúng vậy a! Đại nhân, chúng ta có thể vì đại nhân làm rất nhiều chuyện, chỉ muốn đại nhân ra lệnh, tuyệt đối xông pha khói lửa, không chối từ!"

". . ."

Dịch Huyền lẳng lặng mà nhìn xem bọn hán lưu lo không ngừng, loại này không có ý nghĩa lời nói khiến cho trong lòng của hán cười thầm, "Xông pha khói lửa! Ha ha, có lẽ các người nhập phái Thanh Thành thời điểm cũng là như thế!"

Sau đó, trên thân khí tức cường đại phóng thích ra, từ trên cao áp bách lấy những người này, làm đến bọn hán cảm giác một tòa núi lớn phủ ở phía trên.

Khó chịu đến cực điểm!

Tiên thiên trở lên võ giả có thể điều khiển trong cơ thể tiên thiên chân khí, câu thông tự thân ý chí, có lẽ là tinh thần lực, mà thực hiện loại khí thể này!

Đối mặt không bằng tu vi người, có thể làm được làm đối phương đánh mất lòng tin, ý thức nhỏ yếu. Từ đó không cần tốn nhiều sức chiến thắng đối thủ, đương nhiên chút cũng cần tiêu hao tiên thiên chân khí.

"Đại nhân, người . . ."

Dịch Huyền nhướng mày, "Ta không muốn lặp lại, các người có thể đi. . ."

Sau đó lẳng lặng lập hự không, sau lưng không ngừng đánh ra cánh chim lệnh bốn phía người cảm thấy một loại kiềm chế.

Có người nghĩ tới điều gì, "Thế nhưng, đại nhân không phải đã nói. . ."

Dịch Huyền trừng mắt, ngừng lại thì cái kia người bị hù cổ co rút lại, "Ta nói qua cái gì? Đến! Nói ra, ta dạy người làm người như thế nào!"

Cười hắc hắc, Dịch Huyền có chút hăng hái nhìn về phía vị kia mở miệng người, tiện tay ngoắc ngón tay.

Dọa đến vừa rồi người kia cúi đầu xuống, sau đó Dịch Huyền khoát khoát tay, "Các người đi thôi!"

Lập tức sau lưng bốn cánh mở ra, nhanh chóng cách.

Có người mặc dù không cam tâm, nhưng nhìn đến dễ huyền trước đó ánh mắt, biết như thế nào đi nữa, cũng không có khả năng khiến cho thay đổi chủ ý.

Sau đó bọn hắn cách sen phái Thanh Thành, cũng có muốn người gây sự, nhưng nhìn đến đồng bạn cái kia một mặt ta nhất xác cho người ánh mắt về sau, mười phần quả quyết từ bỏ loại ý nghĩ này.

Để cái kia người liên tục thờ dài không thôi.

"Huynh đài, thế nào?" Đối với "Hảo tâm" để cho mình mình bạch tình cảnh người hẳn ngừng lại thì tràn đầy hảo cảm, cười bắt quá ba giây!

"Ai!" Lấy tay đỡ ngực, "Ta vẫn chờ nhất xác cho người! Người làm sao lại bắt tranh khi?"

Một mặt thờ dài, kém chút không có bạo khởi đem đánh một trận.

Lập tức Dịch Huyền rời đi phái Thanh Thành, sau đó hướng về trước đó tòa thành kia trấn bay.

Thời gian chậm rãi trôi qua, vượt qua tường thành, vượt qua từng tòa phòng ốc, sau đó nhìn thấy một vòng quen thuộc cảnh sắc, đó chính là hấn chỗ ở.

Phía dưới, Trương Kiệt hai người huynh đệ cảm giác có từng đạo gió thổi phật mà đến. Nhưng là. . . không trọng yếu, nmp, ai có thể nói cho ta biết vì cái gì phong là cái gì thổi tới?

không khoa học nha!

Sau đó bọn hắn ngừng đầu nhìn về phía không trung, đập vào mắt hai đôi tuyết trắng không giống nhân gian cánh, lại sau đó nhìn thấy cánh chủ nhân.

Nghi hoặc giải khai, nhất thời cảm thấy thần thanh khí sảng, cảm giác hiểu ra, cảm giác phiêu phiêu dục tiên!

Dịch Huyền rơi xuống đất, nhìn xem ngu ngơ hai người huynh đệ, nao nao.

Mmp, khỏe miệng phát hiện một đặc biệt nghiêm trọng vấn đề, trước kia còn không có cảm thấy, hiện Dịch Huyền xác định! Chân tướng chỉ có một! Cái kia chính là. . . Hai người này có mao bệnh!

Không phải ngây ngốc, liền là một bộ ta là kẻ lỗ mãng thái độ!

Cảm giác mình tốt thật mất mặt! Vậy mà mù một đôi 24K hợp kim titan mắt chó!

Khỏe mắt run rẩy một cái, "Ngọa tào! Các người làm gì? Chứa pho tượng a!"

Quả quyết ta là người suy tư trạng thái thoát ly, hai người huynh đệ nhìn về phía Dịch Huyền, thấy được Dịch Huyền không vui thần sắc, cảm giác ngày chó!

Mmp, ai có thể nói cho ta biết cứ như vậy một hồi, tự mình Thiếu chủ thì thế nào?

Sau đó, thông minh Trương Kiệt vỗ đầu một cái, tới một 360 độ bước ngoặt lớn, "Đứng, Thiếu chủ người không phải phái Thanh Thành sao? Tại sao trở lại?"

Sau đó xem hướng lên bầu trời, "Ân! Trời còn sớm nha!"

Dịch Huyền thật bị Trương Kiệt kéo lệch chủ đề, "Ân! Đã đi!"

Hai người huynh đệ không hiểu, đã đi? Có ý tứ gì? Tha thứ ta huynh đệ không có đọc qua mấy năm sách, đi có ý tứ gì?

Chậm rãi, cái kia bị xi măng tương ở đầu nhất chuyển, kẹt kẹt! Răng rắc! Tựa hồ cái gì vỡ vụn, hai người huynh đệ nghĩ tới điều gì, chẳng lẽ Thiếu chủ đánh bắt quá người ta phái Thanh Thành, đặc biệt đến viện binh?

Bất quá. . . Vấn đề tới, ngay cả Thiếu chủ đều đánh không lại, ít như vậy chủ muốn tìm ai? Chẳng lẽ là mình?

Chẳng lẽ Thiếu chủ muốn hai ta? Làm pháo hôi?

Chân tướng chỉ có một! Hai người huynh đệ đi qua nhiều phương diện suy đoán, còn có không ngừng não bở, còn có. . .

Cuối cùng được ra như thế một cái kết luận!

Khóc không ra nước mắt, ô ô! Hai ta thật đáng!

Dịch Huyền không biết hai người huynh đệ tư duy vận chuyển vậy mà liên thông! Còn tại hướng đi động mà!

Đúng, phái Thanh Thành đã không còn tồn! Các người an bài một chút, đem Diệp Phàm còn có cô nhi mang đi, ngày mai cùng ta phái Thanh Thành, ân! Phái Thanh Thành đã không tồn tại, cho nên. . ." Âm thầm suy nghĩ, phái Thanh Thành đã bị hấn chỗ hủy diệt, mặc dù trong tưởng tượng có chút sai lệch, nhưng là nơi đó đã bị hấn Dịch Huyền chiếm lấy! Khụ khụ, cái kia là công lược!

Cho nên lại để phái Thanh Thành không thích hợp, về phần kêu cái gì, thốt ra, "Các người ngày mai mang tốt muốn rời khỏi xóm nghèo người, nhớ kỹ, muốn loại kia mồ côi cha, không phải nhiều người như vậy, sẽ tạo thành phiền toái không cần thiết."

"Còn có, từ hôm nay trở đi, phái Thanh Thành đổi tên thánh cung!" Nhìn xem còn đàn độn hai người huynh đệ, Dịch Huyền cảm giác mình có phải hay không nhiều lời, bọn hấn kết cục cũng không có nghe vào?

"Khụ khụ!" Một tiếng ho khan, hai người tranh thủ thời gian ngừng đầu ưỡn ngực hóp bụng! Tiêu chuẩn quân nhân!

"Minh bạch!" Chỉ thiếu chút nữa nói Yes sir.

Dịch Huyền hài lòng gật gật đầu, sau đó nhìn về phía nhỏ nhất Trương Anh, "Tốt! Trương Anh người lặp lại ta!"

Lời còn chưa dứt, Trương Anh cảm giác không xong!

Mmp, vừa rồi offline! Hoàn toàn không biết Dịch Huyền đang nói cái gì, cho nên. . . Nuốt một ngụm nước bọt, có ai không? Tại tuyến rất cấp bách!

Dịch Huyền gấp đây, còn then thùng! Đó là bởi vì Dịch Huyền nhìn thấy Trương Anh trên mặt đỏ ửng, khụ khụ!

Một giây. . . Hai giây. . . Năm giây. . .

Một phút đồng hồ. . .

Dịch Huyền lúc đầu im lặng chờ lấy, sau đó. . .

Mẹ nó! Chuyện gì xảy ra? Thanh âm?

"Ngọa tào! Trương Anh người cảm sao?"

Thật lâu, Trương Anh cảm giác trên mặt nóng bỏng nóng bỏng, cuối cùng phun ra mấy chữ, "Thiếu chủ, ta mất trí nhớ!"

Rốt cục, Dịch Huyền minh bạch, một bàn tay chụp về phía Trương Anh đầu!

"Ta dựa vào, liền chưa từng nhìn thấy da mặt như thế dày người!"

. . .

Ngày thứ hai, hai người huynh đệ đem bốn phía dân nghèo tụ tập cùng một chỗ, sau đó đem Dịch Huyền lời nói trình bày một lần.

"Các người trong đó có ai là cô nhi? Nếu như các người muốn rời khỏi nơi này, mời ra liệt!"

Đi qua hai người huynh đệ giải thích, bốn phía dân nghèo biết sự tình bắt đầu bởi vì, lập tức có người do dự không thôi, sau đó một người đứng dậy.

Đó là một vị thiếu niên, vóc dáng không cao, tướng mạo phở.

Nhẹ gập đầu, một chỉ một mảnh đất trống, ? Người ở đâu hầu lấy!"

Sau đó thiếu niên cũng không có nhiều lời, bóp bóp nắm tay, cảm giác nhân sinh của mình liền muốn nghịch chuyển!

Lập tức lại có nhiều người hơn ra khỏi hàng

"Tốt, không có người đi?"

Có chút phi thường xoắn xuýt, bất quá cuối cùng không có bước ra một bước kia.

Trương Kiệt liếc qua, cũng không thèm để ý.

"Các người trước chuẩn bị một chút, sau nửa canh giờ đến nơi đây tụ hợp!" Nói xong hai người huynh đệ tìm được một chỗ góc ngách, tránh né cái kia nhiệt tình như lửa ánh nắng.

Sau nửa canh giờ, hai người huynh đệ nhìn chung quanh to to nhỏ nhỏ người, có đã hơn hai mươi tuổi, có mới mười tuổi ra mặt, có càng kỳ quái hơn, mấy tuổi lớn tiểu bảo bối đều chạy tới.

Nhân số nói nhiều cũng không nhiều, nói ít cũng không ít, bảy mươi người lấy người, bất quá hẳn không có đến một trăm.

Không quan trọng, phản chính thời gian cũng đủ nhiều, liền xem như có mấy cản trở, không phải còn có Thiếu chủ sao? Khó trên đường còn gặp được ăn cướp?

Liền xem như gặp được, hắc hắc! Hai người huynh đệ cũng muốn để bọn hắn cái gì là ăn cướp!

"Ân! Đi thôi!" Hai người huynh đệ nói một tiếng.

Lập tức mang lấy bọn hắn rời đi khu dân nghèo, người đi đường nhao nhao ghé mắt, "Làm cái gì a! Đây là đại thiên đi?"

"Không đúng rồi! Không có nghe nói nơi này có Hoang tai a!"

"Vậy những người này là làm cái gì?"

"Ân! Giống như đều là dân nghèo, được rồi, liền là một đám đệ tiện gia hỏa, quản bọn họ làm gì?" Sau đó vị này người qua đường không để ý những người này dân nghèo.

Trên đường phố người mặc dù hiếu kỳ, nhưng cũng không có dấn dộn mà tiến lên hỏi thăm.

Hai huynh đệ người như rồng mây, bọn họ đều là võ giả, com thịnh lực tự nhiên nhạy cảm, mặc dù những âm thanh này có chút rõ ràng giảm thấp xuống, nhưng là cũng khó thoát lỗ tai của bọn hắn.

Mà phía sau bọn họ dân nghèo thì là không quan trọng, như loại này lời nói bọn hắn đã tập mãi thành thói quen, không có nguyên nhân khác, bởi vì bọn họ là dân nghèo, liền là đơn giản như vậy.

Có người cúi đầu xuống, không dám nhìn những người kia quan to quý tộc đối mặt, trong lòng bọn họ rất tự ti.

Hai người huynh đệ quay đầu, gặp này đều là như rồng mây.

"Không biết Thiếu chủ lựa chọn có phải hay không chính xác!" Lắc đầu, hai người huynh đệ cũng không biết nói như thế nào, những dân nghèo này xuất thân mặc dù sạch sẽ, nhưng là tính cách của bọn hắn thực nhu nhược.

Nhưng bọn hắn cũng không có bác bỏ Thiếu chủ quyết định, có lẽ thời gian cọ rửa dưới, Thiếu chủ sáng tạo thế lực duy trì dưới, những người này có thể tự tin một điểm.

Dù sao, không phải có câu nói nói qua, thời gian có thể cải biến hết thảy.

Đi vào cửa thành, binh sĩ nhìn thấy một nhóm người này đều là kỳ quái. Bất quá nhìn thấy chỉ là một đám dân nghèo liền không có nhiều để ý tới, dân nghèo liền là như thế, cơ hồ có thể xem nhẹ.

Sau đó một đám người đi vào ngoài cửa thành, chờ đợi Thiếu chủ giáng lâm.

Bởi vì, bọn hắn căn bản cũng không biết đường!

"Ân! Thiếu chủ tới!" Hai người huynh đệ thần sắc chấn động, sau đó nhìn thấy một đĩnh bông tuyết dần dần tới gần.

Lại là Dịch Huyền, sau lưng cánh không thêm vào che giấu, cứ như vậy trần trụi bại lộ tại đám người trong tầm mắt.

"A!" Có người kinh hô.

"Cánh! Ta có phải hay không hoa mắt, người sao có thể có cánh?"

Như thế thanh âm bất tuyệt như lũ.

Hai người huynh đệ nghe vậy, nhìn xem càng ngày càng nghiêm trọng dân nghèo, lòng mày hơi nhú!

"Yên tĩnh!" Thanh âm rơi xuống, hai người huynh đệ quay đầu về bọn hán giận dữ mắng mỏ, "Đây là Thiếu chủ, " sau đó cảm thấy có chút không đúng, "Đây chính là ta nói với các ngươi cùng chủ!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33 : Chuẩn Bị .

Dịch Huyền còn có sự tình khác phải xử lý, đầu tiên, cái kia chút đầu hàng phái Thanh Thành đệ tử cần một an bài, nhưng là Dịch Huyền không có ý định lưu bọn hán lại.

Về phần nguyên nhân, Dịch Huyền không dám thu, lần này thật không dám thu. Bọn này hèn yếu gia hỏa, lưu tại nơi này cũng là bất tài.

Trọng yếu nhất chính là, các loại ngày đó đứng trước tình cảnh như thế, những người này cũng sẽ không chút do dự phản bội hán, như là lần này.

Hạ quyết tâm, Dịch Huyền cũng không có cái gì tốt do dự.

Đứng lơ lửng trên không, nhìn xem lưu lại rõ ràng muốn đầu nhập vào hán người, Dịch Huyền trong mắt lóe lên một tia khinh bỉ. Bất quá hán cũng không có quyền lợi can thiệp người khác hành vi, cho nên nói lòng người khó dò, ngoại trừ thân nhân bên ngoài, không! Liền xem như thân nhân, có lúc vì đầy đủ lợi ích cũng sẽ ở sau lưng đâm dao.

"Các ngươi đi thôi!"

Giọng ôn hòa khoan thai, mang theo một loại hài hòa hương vị, làm cho người say mê.

Dứt lời, phía dưới người sôi trào, "Đại nhân, chúng ta muốn đi theo ngươi, mời đại nhân nhận lấy chúng ta!"

"Đúng vậy a! Đại nhân, chúng ta có thể vì đại nhân làm rất nhiều chuyện, chỉ muốn đại nhân ra lệnh, tuyệt đối xông pha khói lửa, không chối từ!"

". . ."

Dịch Huyền lẳng lặng mà nhìn xem bọn hán lưu lo không ngừng, loại này không có ý nghĩa lời nói khiến cho trong lòng của hán cười thầm, "Xông pha khói lửa! Ha ha, có lẽ các ngươi nhập phái Thanh Thành thời điểm cũng là như thế!"

Sau đó, trên thân khí tức cường đại phóng thích ra, từ trên cao áp bách lấy những người này, làm đến bọn hán cảm giác một tòa núi lớn phủ ở phía trên.

Khó chịu đến cực điểm!

Tiên thiên trở lên võ giả có thể điều khiển trong cơ thể tiên thiên chân khí, câu thông tự thân ý chí, có lẽ là tinh thần lực, mà thực hiện loại khí thể này!

Đối mặt không bằng tu vi người, có thể làm được làm đối phương đánh mất lòng tin, ý thức nhỏ yếu. Từ đó không cần tốn nhiều sức chiến thắng đối thủ! Đương nhiên chút cũng cần tiêu hao tiên thiên chân khí.

"Đại nhân, ngươi. . ."

Dịch Huyền nhướng mày, "Ta không muốn lặp lại, các ngươi có thể đi. . ."

Sau đó lẳng lặng lập hư không, sau lưng không ngừng đánh ra cánh chim lệnh bốn phía người cảm thấy một loại kiềm chế.

Có người nghĩ tới điều gì, "Thế nhưng, đại nhân không phải đã nói. . ."

Dịch Huyền trừng mắt, ngừng lại thì cái kia người bị hù cổ co rút lại, "Ta nói qua cái gì? Đến! Nói ra, ta dạy ngươi làm người như thế nào!"

Cười hắc hắc, Dịch Huyền có chút hăng hái nhìn về phía vị kia mở miệng người, tiện tay ngoắc ngón tay.

Dọa đến vừa rồi người kia cúi đầu xuống, sau đó Dịch Huyền khoát khoát tay, "Các ngươi đi thôi!"

Lập tức sau lưng bốn cánh mở ra, nhanh chóng cách.

Có người mặc dù không cam tâm, nhưng nhìn đến dễ huyền trước đó ánh mắt, biết như thế nào đi nữa, cũng không có khả năng khiến cho thay đổi chủ ý.

Sau đó bọn hắn cách sen phải Thanh Thành, cũng có muốn người gây sự, nhưng nhìn đến đồng bạn cái kia một mặt ta nhất xác cho người ánh mắt về sau, mười phần quả quyết từ bỏ loại ý nghĩ này.

Đề cái kia người liên tục thờ dài không thôi.

"Huynh dài, thế nào?" Đối với "Hào tâm" để cho mình mình bạch tình cảnh người hắn ngừng lại thì tràn đầy hảo cảm, cười bất quá ba giây!

"Ai!" Lấy tay đỡ ngực, "Ta vẫn chờ nhất xác cho người! Người làm sao lại bắt tranh khi?"

Một mặt thờ dài, kém chút không có bạo khởi đem đánh một trận.

Lập tức Dịch Huyền rời đi phải Thanh Thành, sau đó hướng về trước đó tòa thành kia trấn bay.

Thời gian chậm rãi trôi qua, vượt qua tường thành, vượt qua từng tòa phòng ốc, sau đó nhìn thấy một vòng quen thuộc cảnh sắc, đó chính là hán chỗ ở.

Phía dưới, Trương Kiệt hai người huynh đệ cảm giác có từng đạo gió thổi phật mà đến. Nhưng là. . . không trọng yếu, mmp, ai có thể nói cho ta biết vì cái gì phong là cái gì thổi tới?

không khoa học nha!

Sau đó bọn hắn ngừng đầu nhìn về phía không trung, đập vào mắt hai đôi tuyết trắng không giống nhân gian cánh, lại sau đó nhìn thấy cánh chủ nhân.

Nghi hoặc giải khai, nhất thời cảm thấy thần thanh khí sảng, cảm giác hiểu ra, cảm giác phiêu phiêu dục tiên!

Dịch Huyền rơi xuống đất, nhìn xem ngu ngơ hai người huynh đệ, nao nao.

Mmp, khóe miệng phát hiện một đặc biệt nghiêm trọng vấn đề, trước kia còn không có cảm thấy, hiện Dịch Huyền xác định! Chân tướng chỉ có một! Cái kia chính là. . . Hai người này có mao bệnh!

Không phải ngây ngốc, liền là một bộ ta là kẻ lỗ mãng thái độ!

Cảm giác mình tốt thật mất mặt! Vậy mà mù một đôi 24K hợp kim titan mắt chó!

Khóe mắt run rẩy một cái, "Ngọa tào! Các người làm gì? Chứa pho tượng a!"

Quả quyết ta là người suy tư trạng thái thoát ly, hai người huynh đệ nhìn về phía Dịch Huyền, thấy được Dịch Huyền không vui thần sắc, cảm giác ngày chó!

Mmp, ai có thể nói cho ta biết cứ như vậy một hồi, tự mình Thiếu chủ thì thế nào?

Sau đó, thông minh Trương Kiệt vỗ đầu một cái, tới một 360 độ bước ngoặt lớn, "Đứng, Thiếu chủ người không phải phải Thanh Thành sao? Tại sao trở lại?"

Sau đó xem hướng lên bầu trời, "Ân! Trời còn sớm nha!"

Dịch Huyền thật bị Trương Kiệt kéo lệch chủ đề, "Ân! Đã đi!"

Hai người huynh đệ không hiểu, đã đi? Có ý tứ gì? Tha thứ ta huynh đệ không có đọc qua mấy năm sách, đi có ý tứ gì?

Chậm rãi, cái kia bị xi măng tương ở đầu nhất chuyển, kẹt kẹt! Răng rắc! Tựa hồ cái gì vỡ vụn, hai người huynh đệ nghĩ tới điều gì, chẳng lẽ Thiếu chủ đánh bất quá người ta phải Thanh Thành, đặc biệt đến viện binh?

Bất quá. . . Vấn đề tới, ngay cả Thiếu chủ đều đánh không lại, ít như vậy chủ muốn tìm ai? Chẳng lẽ là mình?

Chẳng lẽ Thiếu chủ muốn hai ta? Làm pháo hôi?

Chân tướng chỉ có một! Hai người huynh đệ đi qua nhiều phương diện suy đoán, còn có không ngừng não bổ, còn có. . .

Cuối cùng được ra như thế một cái kết luận!

Khóc không ra nước mắt, ô ô! Hai ta thật đáng!

Dịch Huyền không biết hai người huynh đệ tư duy vận chuyển vậy mà liên thông! Còn tại hướng đi động mà!

Đúng, phái Thanh Thành đã không còn tồn! Các người an bài một chút, đem Diệp Phàm còn có cô nhi mang đi, ngày mai cùng ta phái Thanh Thành, ân! Phái Thanh Thành đã không tồn tại, cho nên. . ." Âm thầm suy nghĩ, phái Thanh Thành đã bị hấn chỗ hủy diệt, mặc dù trong tưởng tượng có chút sai lệch, nhưng là nơi đó đã bị hấn Dịch Huyền chiếm lấy! Khụ khụ, cái kia là công lược!

Cho nên lại đề phái Thanh Thành không thích hợp, về phần kêu cái gì, thốt ra, "Các người ngày mai mang tốt muốn rời khỏi xóm nghèo người, nhớ kỹ, muốn loại kia mồ côi cha, không phải nhiều người như vậy, sẽ tạo thành phiền toái không cần thiết."

"Còn có, từ hôm nay trở đi, phái Thanh Thành đổi tên thánh cung!" Nhìn xem còn đàn độn hai người huynh đệ, Dịch Huyền cảm giác mình có phải hay không nhiều lời, bọn hấn kết cục cũng không có nghe vào?

"Khụ khụ!" Một tiếng ho khan, hai người tranh thủ thời gian ngừng đầu ưỡn ngực hóp bụng! Tiêu chuẩn quân nhân!

"Minh bạch!" Chỉ thiếu chút nữa nói Yes sir.

Dịch Huyền hài lòng gật gật đầu, sau đó nhìn về phía nhỏ nhất Trương Anh, "Tốt! Trương Anh người lặp lại ta!"

Lời còn chưa dứt, Trương Anh cảm giác không xong!

Mmp, vừa rồi offline! Hoàn toàn không biết Dịch Huyền đang nói cái gì, cho nên. . . Nuốt một ngụm nước bọt, có ai không? Tại tuyến rất cấp bách!

Dịch Huyền gấp đây, còn then thùng! Đó là bởi vì Dịch Huyền nhìn thấy Trương Anh trên mặt đỏ ửng, khụ khụ!

Một giây. . . Hai giây. . . Năm giây. . .

Một phút đồng hồ. . .

Dịch Huyền lúc đầu im lặng chờ lấy, sau đó. . .

Mẹ nó! Chuyện gì xảy ra? Thanh âm?

"Ngọa tào! Trương Anh người cảm sao?"

Thật lâu, Trương Anh cảm giác trên mặt nóng bỏng nóng bỏng, cuối cùng phun ra mấy chữ, "Thiếu chủ, ta mất trí nhớ!"

Rốt cục, Dịch Huyền minh bạch, một bàn tay chụp về phía Trương Anh đầu!

"Ta dựa vào, liền chưa từng nhìn thấy da mặt như thế dày người!"

. . .

Ngày thứ hai, hai người huynh đệ đem bốn phía dân nghèo tụ tập cùng một chỗ, sau đó đem Dịch Huyền lời nói trình bày một lần.

"Các người trong đó có ai là cô nhi? Nếu như các người muốn rời khỏi nơi này, mời ra liệt!"

Đi qua hai người huynh đệ giải thích, bốn phía dân nghèo biết sự tình bắt đầu bởi vì, lập tức có người do dự không thôi, sau đó một người đứng dậy.

Đó là một vị thiếu niên, vóc dáng không cao, tướng mạo phổ.

Nhẹ gật đầu, một chỉ một mảnh đất trống, ? Người ở đâu hầu lấy!"

Sau đó thiếu niên cũng không có nhiều lời, bốp bốp nắm tay, cảm giác nhân sinh của mình liền muốn nghịch chuyển!

Lập tức lại có nhiều người hơn ra khỏi hàng.

"Tốt, không có người đi?"

Có chút phi thường xoắn xuýt, bất quá cuối cùng không có bước ra một bước kia.

Trương Kiệt liếc qua, cũng không thêm để ý.

"Các người trước chuẩn bị một chút, sau nửa canh giờ đến nơi đây tụ hợp!" Nói xong hai người huynh đệ tìm được một chỗ góc ngách, tránh né cái kia nhiệt tình như lửa ánh nắng.

Sau nửa canh giờ, hai người huynh đệ nhìn chung quanh to to nhỏ nhỏ người, có đã hơn hai mươi tuổi, có mới mười tuổi ra mặt, có càng kỳ quái hơn, mấy tuổi lớn tiểu bảo bối đều chạy tới.

Nhân số nói nhiều cũng không nhiều, nói ít cũng không ít, bảy mươi người lấy người, bắt quá hẳn không có đến một trăm.

Không quan trọng, phản chính thời gian cũng đủ nhiều, liền xem như có mấy cản trở, không phải còn có Thiếu chủ sao? Khó trên đường còn gặp được ăn cướp?

Liền xem như gặp được, hắc hắc! Hai người huynh đệ cũng muốn để bọn hắn cái gì là ăn cướp!

"Ân! Đi thôi!" Hai người huynh đệ nói một tiếng.

Lập tức mang lấy bọn hắn rồi đi khu dân nghèo, người đi đường nhao nhao ghé mắt, "Làm cái gì a! Đây là đại thiên di?"

"Không đúng rồi! Không có nghe nói nơi này có Hoang tai a!"

"Vậy những người này là làm cái gì?"

"Ân! Giống như đều là dân nghèo, được rồi, liền là một đám đệ tiện gia hỏa, quản bọn họ làm gì?" Sau đó vị này người qua đường không để ý những người dân nghèo.

Trên đường phố người mặc dù hiếu kỳ, nhưng cũng không có dấn dộn mà tiến lên hỏi thăm.

Hai huynh đệ người như rồng mây, bọn họ đều là võ giả, com thính lực tự nhiên nhạy cảm, mặc dù những âm thanh này có chút rõ ràng giảm thấp xuống, nhưng là cũng khó thoát khỏi tai của bọn hắn.

Mà phía sau bọn họ dân nghèo thì là không quan trọng, như loại này lời nói bọn hắn đã tập mãi thành thói quen, không có nguyên nhân khác, bởi vì bọn họ là dân nghèo, liền là đơn giản như vậy.

Có người cúi đầu xuống, không dám nhìn những người kia quan to quý tộc đối mặt, trong lòng bọn họ rất tự ti.

Hai người huynh đệ quay đầu, gặp này đều là như rồng mây.

"Không biết Thiếu chủ lựa chọn có phải hay không chính xác!" Lắc đầu, hai người huynh đệ cũng không biết nói như thế nào, những dân nghèo này xuất thân mặc dù sạch sẽ, nhưng là tính cách của bọn hắn thực nhu nhược.

Nhưng bọn hắn cũng không có bác bỏ Thiếu chủ quyết định, có lẽ thời gian cọ rửa dưới, Thiếu chủ sáng tạo thế lực duy trì dưới, những người này có thể tự tin một điểm.

Dù sao, không phải có câu nói nói qua, thời gian có thể cải biến hết thảy.

Đi vào cửa thành, binh sĩ nhìn thấy một nhóm người này đều là kỳ quái. Bắt quá nhìn thấy chỉ là một đám dân nghèo liền không có nhiều để ý tới, dân nghèo liền là như thế, cơ hồ có thể xem nhẹ.

Sau đó một đám người đi vào ngoài cửa thành, chờ đợi Thiếu chủ giảng lãm.

Bởi vì, bọn hắn căn bản cũng không biết đường!

"Ân! Thiếu chủ tới!" Hai người huynh đệ thần sắc chấn động, sau đó nhìn thấy một đĩnh bông tuyết dần dần tới gần.

Lại là Dịch Huyền, sau lưng cánh không thêm vào che giấu, cứ như vậy trần trụi bại lộ tại đám người trong tầm mắt.

"A!" Có người kinh hô.

"Cánh! Ta có phải hay không hoa mắt, người sao có thể có cánh?"

Như thế thanh âm bất tuyệt như lũ.

Hai người huynh đệ nghe vậy, nhìn xem càng ngày càng nghiêm trọng dân nghèo, lông mày hơi nhíu!

"Yên tĩnh!" Thanh âm rơi xuống, hai người huynh đệ quay đầu về bọn hắn giận dữ mắng mỏ, "Đây là Thiếu chủ, " sau đó cảm thấy có chút không đúng, "Đây chính là ta nói với các ngươi cung chủ!"

Chương 34 : An Bài .

Dịch Huyền bên cạnh còn có một người, cái kia chính là Diệp Phàm, giờ phút này Diệp Phàm ánh mắt thì không thì quét về phía Dịch Huyền sau lưng cánh.

Ánh mắt đều là ngạc nhiên, Dịch Huyền cũng là cảm thấy có người đang nhìn, bất quá cũng không có để ý.

Đi đến hai người huynh đệ phía trước, có chút quét mắt những người này, nhẹ gật đầu, sau đó đối hai người nói.

"Đi thôi, tranh thủ tại một ngày này đuổi tới!"

Sau đó không để ý tới những người kia chần chừ dị thường dân nghèo, còn có thành trấn bên trên trợn mắt hốc mồm binh sĩ, Dịch Huyền điềm nhiên như không có việc gì đi ở phía trước.

Gặp này hai người huynh đệ chào hỏi dân nghèo, lập tức mở ra bộ pháp.

Rời đi thành trấn, Dịch Huyền phân biệt phát hiện, bởi vì lúc trước hắn là bay trên không trung, cũng không có cái gọi là che lấp vật, cho nên không cần tốn hao tinh lực phân biệt phương vị.

Yên lặng ở phía trước dẫn đường, Dịch Huyền đi theo phía sau chính là hai người huynh đệ, còn có bên cạnh Diệp Phàm.

Diệp Phàm cái này một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng, dư quang thoáng nhìn, sáng tỏ, "Có cái gì nghi hoặc nói ngay!"

Diệp Phàm bị Dịch Huyền đột nhiên xuất hiện thanh âm kinh sợ, sau đó lấy lại tinh thần, "Ân nhân..." Ánh mắt của hắn dời về phía Dịch Huyền sau lưng cánh, một bộ không biết như thế nào mở miệng bộ dáng.

"Không có cái gì, cánh thôi, không cần kinh ngạc!"

Dịch Huyền cũng không có muốn giải thích cái gì ý tứ, dù sao nói hắn cũng không hiểu, chẳng tính chút công phu.

Diệp Phàm cũng không có hỏi lại, sau đó yên lặng không nói.

Cứ như vậy đám người kia ngừng ngừng ngừng lại, thời gian một chút xú biến mất, lộ trình cũng bị một chút xú chòng chát đi ra.

Dân nghèo mặc dù cảm thấy mệt mỏi, nhưng là cũng không có bao nhiêu oán niệm.

Điểm ấy khổ tính là gì? Thân là dân nghèo bọn hắn, từ nhỏ đều là trong khổ nạn leo ra, điểm ấy mệt mỏi thật không tính là gì.

"Tốt!" Dịch Huyền liếc nhìn phía trước, "Đến!"

Sau đó ánh mắt mọi người kinh hãi.

Một đám người cứ như vậy tiến nhập tòa thành thị này, tiến về phái Thanh Thành cũng chính là hiện ở thánh cung.

"Nghe nói không? Phái Thanh Thành tựa hồ bị người đánh đến tận cửa!"

"Cái gì! Làm sao có thể?"

"Không có cái gì là không thể nào, nghe nói giờ phút này phái Thanh Thành đã xáo trộn!"

"Không thể nào, phái Thanh Thành dù sao cũng là chính đạo thế lực cường đại nhất, ta không tin!"

"Chẳng lẽ là Ma giáo gây nên?"

"Các ngươi nhìn ta làm gì? Ta cũng không biết a!"

"Khụ khụ, ta biết!"

"Mau nói! Cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Là giả sao?"

"Không phải, ta có một biểu phòng thân thích, đại ca hắn tỷ phụ nhị đệ nhị tử cứ cứ đại đi mục đích trọng phu... . . Là phái Thanh Thành đệ tử, ta chính là chỗ của hắn nghe được, nghe nói vào hôm nay, một người đánh lên phái Thanh Thành!"

"Ngọa tào! Người nào như vậy trâu? Chẳng lẽ là Ma giáo Đông Phương Bất Bại?"

"Khụ khụ, các loại ta nói xong có thể chứ?"

Người kia một mặt khó chịu.

"Khụ khụ, huynh đài tiếp tục!"

"Người kia từ trên trời giáng xuống..."

"Ông trời ơi! Không phải là tông sư ra tay đi!"

Người kia lần nữa kinh hô!

Người nào đó nổi gân xanh, "Ta nói, các loại ta nói xong!"

Mặt mo đỏ ửng, "Khụ khụ, khụ khụ! !"

"Người kia từ trên trời giáng xuống, phía sau một cặp cánh!" Nghe đến đó, có người không tin, "Làm sao có thể?"

"Sau đó Đur chương môn đại chiến ba trăm hiệp, thật lâu giằng co không xong, cuối cùng người kia thi triển tuyệt chiêu, sau đó..."

"Sau đó thế nào?"

"Sau đó..." Người kia một mặt hướng tới, "Sau đó. . . Sau đó ta cũng không biết..."

"TM! Đánh cho ta chết hấn nha!"

Dịch Huyền vào thành, trước tiên đưa tới chú ý, bởi vì sau lưng cánh thực quá chói mắt, chỉ cần không phải đồ đàn, cũng sẽ không cho là ven đường cỏ dại.

"Ông trời của ta, người kia sau lưng có cánh!"

"A! Mù ta hộp kim titan mắt chó, nhất định là ảo giác? Huynh đệ,

Đánh ta một cái..."

"A! Ngọa tào! Đau quá... Ô ô, ngươi làm gì?"

"Không phải ngươi gọi ta đánh ngươi sao?"

Một mặt ngươi có phải bị bệnh hay không bộ dáng.

"Thế nhưng là. . . Thế nhưng là. . . Ngươi liền không thể điểm nhẹ? Vội lại. . . Ô ô, ngươi TM vậy mà đánh lão tử mặt..."

"Chờ một chút! Sẽ đau, đây không phải ảo giác?"

Còn tốt đã tiếp cận ban đêm, người nơi này không đúng, không phải chỉ sợ cùng nhau mà lên, đem Dịch Huyền xem như ngoại vực kỳ lạ sinh vật cũng không phải là không thể được.

"Thiếu chủ, không có vấn đề?"

Trương Kiệt có chút lo lắng.

"Không có cái gì!" cánh thôi, vội lại lấy Dịch Huyền thực lực cũng không sợ bị người bắt cất miếng.

Đột nhiên có người kinh hô, "Lão huynh, sẽ không phải cái kia người liền là hấn!"

Sau đó gây nên sóng to gió lớn, nhao nhao nghị luận.

"Hấn là!" Người kia nhìn thấy Dịch Huyền đám người phương hướng là phái Thanh Thành, sau đó một mặt khiếp sợ nói.

Mà những âm thanh này cũng không có tiến hành che giấu, cho nên dân nghèo đều là nghe như trong tai.

Đều là kinh ngạc vạn phần, đừng tưởng rằng Dịch Huyền có cánh, không nghĩ tới hấn thực lực cũng là như thế cường đại, đoán chừng phái Thanh Thành đã hủy diệt là thật.

Bởi vì bọn hấn biết mình đám người mục đích, cái kia chính là Dịch Huyền cái gọi là thánh cung. Về phần thánh cung ở nơi nào, hơi nảo bỏ một cái, ở chỗ

trước đó Dịch Huyền sở tác sở vi, không khó suy đoán ra Dịch Huyền cái gọi là thánh cung liền là phái Thanh Thành.

A không, hẳn là xưng là thánh cung càng thêm phù hợp.

Đi vào phái Thanh Thành phái Thanh Thành hiện ở thánh cung, Dịch Huyền nhìn về phía cửa hộ vệ, mà hộ vệ này kỳ thật liền là phái Thanh Thành đệ tử.

"Đại nhân!" Hộ vệ gặp đây, mặc dù đám người kia làm người khác chú ý, nhưng là bọn hắn lực chú ý toàn bộ để Dịch Huyền trên thân.

"Ân!" Nhẹ gật đầu, sau đó cất bước đi tiến.

Sau lưng đám người kia chưa từng nhìn thấy khí phái như thế phủ đệ, đều là kính hô không ngừng, như đồng hương ba lão vào thành, trên thực tế cũng là như thế.

Bọn hắn tiến vào thánh cung, sau đó Dịch Huyền đi tới một chỗ rộng lớn địa phương.

Nhìn thấy Dur Thương Hải thân ảnh, còn có cái kia một đại đầy đệ tử, sắp hàng chỉnh tề, Dur Thương Hải một người ra khỏi hàng, tựa như là một tên quân nhân.

Uy phong凛冽, mặc dù sắc mặt tái nhợt, nhưng là khó nén phong mang của hắn.

hắn tay áo trái trống rỗng, lộ ra có chút khó chịu.

"Đại nhân!"

Gặp Dịch Huyền dẫn một đám người mà đến, Dur Thương Hải chỉ hơi hơi suy tư sau liền quả quyết không đi nghỉ.

thời khắc này Dịch Huyền lại là khuôn mặt cổ quái, nhìn xem những đệ tử kia, đầu trần tròng trọc, so lão hòa thượng đầu còn muốn ánh sáng, đơn giản có thể làm một tên hòa thượng.

Chuyện gì xảy ra? Vì sao lại như thế?

Hắn nhóm thương thế trên người đã không thấy, Dịch Huyền nghĩ đến là cái kia bình sinh mệnh cam lộ tác dụng, không khỏi tắc lưỡi, loại vật này thật là thần dược!

Bị quang điểm bóng bộ vị chỉ có dấu vết mờ mờ.

Nhưng là. . . Dịch Huyền ánh mắt dừng lại trên đầu trọc, mmp, cạo đến như thế tron bóng linh lợi, chẳng lẽ muốn muốn xuất gia?

. . . Dịch Huyền là bức nào thông minh? Có chút đỏ mặt, đây không phải bọn hắn muốn muốn xuất gia, mà là đây hết thảy đều là hắn gây nên.

Ngẫm lại xem, một mối lửa đốt, còn muốn tóc?

Ngươi cho rằng tóc của ngươi là sắt thép làm?

"Khụ khụ!" Ho khan một cái, "Ân! Nơi này sự tình đều xử lý tốt sao?"

Dur Thương Hải biết Dịch Huyền cái gọi là xử lý là chỉ cái gì, "Đại nhân, xử lý tốt!"

"Ân, tốt! Như vậy tiếp xuống ngươi an bài một chút những người này, bọn hắn sẽ thành ta thánh cung nhóm đầu tiên đệ tử!"

Đối với Dịch Huyền trong miệng lộ ra tin tức, bị Dur Thương Hải nhạy cảm bắt, sau đó nhẹ gật đầu.

Sau đó, Dịch Huyền cảm thấy mình không có chuyện gì có thể làm, mà hậu tâm thần chìm vào hệ thống không gian, ấn mở chủ giao diện.

Nhiệm vụ: Thành lập một phương thế lực!

Nhiệm vụ trình độ: 10%

Ban thưởng: Không biết

Trừng phạt: Tước đoạt chủ kí sinh một thân lực lượng, lần nữa trở về thạch đầu...

Khóe mắt kéo ra, ban thưởng cái gì không hề ghi chú, thế nhưng là trừng phạt lại là...

Đã không biết nói như thế nào.

"Bất quá, nhiệm vụ này độ hoàn thành là cái quỷ gì?"

Lắc lắc đầu, sau đó hệ thống không gian lưu lại một hồi, cũng cảm giác không hứng lắm.

Tiếp xuống Dur Thương Hải tự mình an bài những người này trụ sở ảm thực vấn đề, mặc dù gần trăm người, nhưng bởi vì trước đó phản bội mà ra nhân số vượt qua trăm người, cho nên chút không là vấn đề.

"Kẹt kẹt!" Dur Thương Hải đẩy cửa vào, ngoài cửa huynh đệ cũng không có ngăn cản.

"Cung chủ!"

Dịch Huyền tiện tay mở sách tịch, ánh mắt nhìn chăm chú trên đó nội dung, đây là phái Thanh Thành địa đồ cùng tường giải, còn có các địa phương bố trí.

Dịch Huyền muốn nghiên cứu chút, đem một lần nữa quy hoạch. Bởi vì phái Thanh Thành trước kia bố cục không thích hợp hán thánh cung, cầm bút lên một tờ giấy trắng tô vẽ vẽ, ánh mắt không có nhìn về phía Dur Thương Hải.

Dur Thương Hải đi vào trước mặt, nhìn về phía Dịch Huyền quyển sách trên tay tịch, còn có bên cạnh giấy trắng, giờ phút này đã có từng đầu hắc tuyến chiếm cứ.

Trong lòng cảm thán, cung chủ thật sự là bất phàm, trong khoảng thời gian ngắn, không chỉ có kỹ càng quy hoạch thánh cung hình thức ban đầu, còn đem chi phái Thanh Thành cấu tạo nghiên cứu một lần, giờ phút này đã phái Thanh Thành trên cơ sở cải tạo, làm thánh cung bản bộ.

"Chuyện gì?"

Ánh nắng liếc trải qua Dur Thương Hải, nhàn nhạt mở miệng, giờ phút này hán nam tử cực nhanh vận chuyển, tựa như là một máy tính.

Một bên khoa tay lấy, một bên Dur Thương Hải giao lưu.

Dur Thương Hải sắc mặt cổ quái, "Cung chủ, thánh cung vốn lưu động đã không đủ, dạng này thánh cung lại bởi vì đồ ăn các loại vấn đề mà ngã sập!"

Dịch Huyền ngẩng đầu, buông xuống bút lông, cảm giác phi thường xấu hổ, bởi vì phái Thanh Thành tài chính không đủ cứu lên nguyên nhân hay là bởi vì hán đem bảo khổ chuyển không.

Mặc dù phái Thanh Thành bảo khổ không có đặt vào tất cả tài sản, nhưng là hơn chín thành tài nguyên ở trong đó.

Mặc dù như thế, nhưng lấy phái Thanh Thành nội tình, hán là còn có thể chèo chống rất nhiều thời gian a! Làm sao lại như thế?

Nhìn ra Dịch Huyền không hiểu, Dur Thương Hải giải thích, "Cung chủ cần thiết nên cải tạo địa phương, muốn phái lượng lớn tài chính, không chỉ có như thế, những người kia bị cung chủ thả đi người cũng mang theo không ít phái Thanh Thành tiền tài... ."

Dịch Huyền cảm giác có chút hổ, khoe miệng giật một cái. Nếu như khi thì đem hán đánh cướp, không! Để bọn hán đem không nên thuộc về mình tiền tài giao ra, hoặc là đến một ác hơn, ngoại trừ đồ lót bên ngoài toàn bộ thoát mới có thể rời đi, dạng này... .

"Ân! Cái này đích xác là một vấn đề!" Có chút suy tư, com lập tức câu thông không gian, đem cái kia chút "Giấy lộn" xuất ra.

Lập tức một cái rương trống rỗng xuất hiện, đem Dur Thương Hải giật nảy mình.

"Đây không phải ảo thuật sao?"

Dịch Huyền chỉ vào cái rương nói, "Nơi này có ngân phiếu, hán là đủ dùng!"

Đánh mở rương, Dur Thương Hải nhãn tinh sáng lên, sau đó nói, "Đủ. . ."

"Ân!" Dịch Huyền nhẹ gật đầu, "Nếu như không đủ..."

Dur Thương Hải cảm giác Dịch Huyền còn có bó lớn tài chính, ánh mắt bên trong tràn đầy chờ mong.

"Nếu như không đủ..." Dịch Huyền rơi vào trầm tư, tựa hồ đang tự hỏi cái gì, "Ta cũng không có cách nào! Chỉ có thể ủy khuất các người, bên đường gánh xiếc, khi làm bảo tiêu, trải nghiệm một cái nhân sinh, tùy tiện lời ít tiền, tùy tiện cống hiến một cái..."

Dur Thương Hải tròn tròn mắt, tròn mắt hốc mòm, người muốn chúng ta gánh xiếc? Người xác định đây không phải đại tài tiểu dụng? Trải nghiệm nhân sinh? Khụ khụ, cái kia thôi được rồi, đoán chừng trải nghiệm xong hán là xuống mồ!

Dur Thương Hải có biết hay không nói cái gì, cung chủ thật không đáng tin cậy a!

Dịch Huyền cũng là phát giác được điểm này, không có cách, ai bảo hán trước kia là một điều gì?

"Khụ khụ!" Ho khan một cái, Dịch Huyền khoát tay áo, "Gần nhất ta sẽ rời đi thánh cung một đoạn thời gian, nơi này liền giao cho người quản lý."

Dur Thương Hải nhẹ gật đầu, đối với Dịch Huyền ra ngoài muốn làm gì cũng không có hỏi nhiều, mà Dịch Huyền yên tâm giao cho Dur Thương Hải quản lý cũng là có nguyên nhân.

Hắn không sợ Dur Thương Hải sẽ làm ra cái gì tiểu động tác, với lại Dur Thương Hải trước kia là một đại cường môn, có thể hoàn mỹ làm đến chút.

Về phần đệ huynh đệ kia đi làm, được! Trở lại chưa đem hắc thánh cung phá hủy, đều cảm ơn trời đất!

"Đúng, những này là tu luyện công pháp, cho những dân nghèo kia, nếu như phát hiện hắc thiên phủ không tồi, liền đề kỳ thành vì ta thánh cung ngoại môn đệ tử!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35 : Ân ... Muốn Hay Không Tác Hợp 1 Chút .

Rời đi thánh cung, Dịch Huyền đã bàn giao Dur Thương Hải cần phải xử lý sự tình, chỉ cần không phải quá đàn, dựa theo kế hoạch của hắn biểu chấp hành, hắn là không có vấn đề gì.

Cùng thì phái Thanh Thành đổi tên thánh cung, chuyện này đã truyền ra, mặc dù trong giang hồ tin tức truyền lại tốc độ không nhanh, nhưng là liên quan tới phái Thanh Thành bậc này đại sự, thế nhưng là bị rất nhiều người hoặc là thế lực chú ý.

Phái Tung Sơn , Tả Lãnh Thiên lông mày chăm chú nhìn lại.

"Hô! Không nghĩ tới thế gian còn có như thế thần dị sự tình!"

Chậm rãi đem thư buông xuống, "Phái Thanh Thành đã hủy diệt, người cảm thấy là Ma giáo người bên kia sao?"

Tả Lãnh Thiên ánh mắt nhìn bên cạnh một vị trung niên, trung niên nhân lắc đầu, không rõ ràng, chuyện này tới quá đột nhiên, còn có..."

Trung niên nhân trầm mặc, không biết nghĩ cái gì.

"Đối với cái gọi là thánh cung, người là như thế nào đối đãi?"

"Vẫn là câu nói kia, đối phương tựa hồ trống rỗng mà trước, ta đã điều tra cái kia thánh cung, không có chút nào tung tích có thể tìm ra!"

"A!" Tả Lãnh Thiên ánh mắt sâu thẳm, "Kỳ quái, ừm có như thế cường giả, làm sao có thể một chút tung tích đều tìm không được?"

Trung niên nhân lâm bảm nói, "Hoặc là cái này căn bản là một tân sinh thế lực!"

"Ân!" Nhẹ gật đầu, Tả Lãnh Thiên ánh mắt càng thêm sâu thẳm, "Ý kiến gì thánh cung, chính đạo vẫn là..."

Trung niên nhân trầm mặc, đối với việc này hắn có không quyền lên tiếng, dù sao tin tức quá mức đột nhiên.

Bọn hắn phái Tung Sơn khoảng cách phái Thanh Thành gần nhất, cho nên mới trước tiên biết chút, về phần cái khác phái liền không được biết.

"Ân! Nơi này chính là phái Hoa Sơn sao?" Mặc dù là câu nghi vấn, nhưng ngữ khí mui phần khẳng định.

Người tới lại là Dịch Huyền, giờ phút này hắn thu hồi sau lưng cánh.

Mái tóc dài vàng óng có chút xoắn, tuấn khuôn mặt đẹp làm cho nữ tử đều vì đó động dung, trên thân tự có một cỗ khí tức thần thánh.

Toàn thân áo trắng gia thân, chỉ thiếu chút nữa một thanh trường kiếm, một đời Kiếm Tiên liền là như thế!

Có chút hăng hái dò xét ngọn núi này, lên núi mơ hồ có thể thấy được từng tòa nhà lầu san sát. Cái kia chính là phái Hoa Sơn chỗ, một đầu thạch đường chân núi một mực lan tràn đến đỉnh núi.

Khí thế không sai, liền xem như so với phái Thanh Thành cũng có phần hơn mà đều cùng!

Không có quá nhiều cảm thán, Dịch Huyền đã đi tới củ khoai!

"Dừng lại!" Giữ cửa đệ tử thấy được Dịch Huyền cũng là bị kinh diễm đến, nhưng bọn hắn nhưng không có quên nhóm người mình chức trách.

"Người không có phận sự..."

Một cỗ khí tức đập vào mặt, lệnh thủ sơn đệ tử biến sắc!

"Tiên thiên!"

Sau đó Dịch Huyền không để ý đến những người này, bọn hắn ngay người một sát na, thân hình đã vượt qua vài mét khoảng cách, nện bước huyền diệu bộ pháp, đây là nguồn gốc từ Thiên sư một mạch trời nóng bộ pháp.

Tiên thiên mà sinh, huyền diệu trong đó còn ở cái thế giới này khinh công phía trên!

Thủ sơn đệ tử lấy lại tinh thần, lẫn nhau đối mặt. Đầu trong mắt đối phương thấy được kinh hãi, "Sư huynh, làm sao bây giờ?"

Một tiên thiên cấp bậc võ giả đến bọn hắn phái Hoa Sơn, nếu như kẻ đến không thiện, như vậy bọn hắn cũng là nhận trừng phạt.

Vị kia được xưng là sư huynh người đầy mặt bắt đắc dĩ, "Làm sao bây giờ? Rau trộn thôi!"

Người hỏi ta hỏi ai? Người ta nhưng là tiên thiên cường giả, tùy tiện chính là có thể bóp chết chúng ta tồn, ngăn lại? Đừng nói giỡn, liền như là một con con kiến muốn để voi thân phục buồn cười.

Lệnh Hồ Xung buồn bực ngán ngẩm dựa vào, một mặt hải lòng nhìn xem tự mình tiểu sư muội Nhạc Linh San.

Bên cạnh để đó một thanh ba thước thanh phong.

"Tiểu sư đệ, nhìn kỹ, chúng ta phái Hoa Sơn cơ sở kiếm pháp..." Sau đó một vị đáng người thướt tha thiếu nữ quơ trường kiếm.

Giống như Tinh Linh hoạt bát, tinh xảo dung mạo, nhếch miệng lên.

"A!" bên cạnh nàng, một vị thiếu niên không chớp mắt nhìn xem Nhạc Linh San.

Thiếu niên mi thanh mục tú, rất là tuấn mỹ, tuấn so lại hưng, xinh đẹp hảo nữ.

Hắn liền là Lâm Bình Chi.

Trong viện nơi này lộ ra như thế hải lòng,

Như thế an bình.

Một kiếm múa xong, Nhạc Linh San một mặt vui vẻ nhìn về phía Lâm Bình Chi, "Thế nào?"

Lâm Bình Chi tán thán nói, "Ân! Ân! Sư tỷ múa được thật tốt xem!"

Bị như thế tán dương, vẫn là thiếu nữ Nhạc Linh San cảm thấy một cỗ cảm giác thỏa mãn.

"Hừ hừ!"

Kiều ngạo nâng lên đầu.

Lệnh Hồ Xung ở bên cạnh xem không nổi nữa, ôm ấp trường kiếm, đi đến trước người bọn họ.

"Đại sư huynh!"

Nhẹ gật đầu, Lệnh Hồ Xung đối Lâm Bình Chi nói, "Còn có thể!"

Lâm Bình Chi cũng là phải người thông minh, "Ân! Ta đã đem sư tỷ chỗ diễn luyện kiếm pháp ghi xuống!"

Có chút kiêu ngạo.

"Tốt, ngươi diễn luyện một lần, nhìn xem có gì có thể chỉ đạo ngươi một cái!"

Lệnh Hồ Xung cũng không nói nhảm.

"Suy nghĩ nhiều Đại sư huynh!" Sau đó cầm lấy kiếm gỗ, đi đến bên cạnh liền mét có hơn, quơ trường kiếm.

"Sư cha ủng hộ!"

Thanh âm thanh thúy truyền vào Lâm Bình Chi trong tai, "Yên tâm đi sư tỷ!"

Lập tức vùng động trong tay kiếm gỗ, ở giữa roi, một trận luồng gió mát thổi qua, sau đó một chiêu một thức ghép lại cùng một chỗ, nhìn ra được có chút vướng víu, nhưng cũng Lệnh Hồ Xung cùng Nhạc Linh San cảm thấy kinh ngạc.

Một kiếm múa xong, tính tình hoạt bát nhất Nhạc Linh San vui vẻ hô, "Tốt! Tiểu sư đệ ngươi thật lợi hại!"

Không che giấu chút nào ca ngợi.

Lệnh Hồ Xung tính cách thoải mái, đối với tiểu sư đệ thiên phú cũng là không thể nói, "Không sai!"

Đơn giản mà thô bạo điểm danh cái nhìn của mình.

Lập tức lắc đầu, Lâm Bình Chi nghe đến đại sư huynh bình luận ngừng lại thì cao hứng vô cùng, nhưng Lệnh Hồ Xung câu nói tiếp theo để Lâm Bình Chi xì hơi.

Bất quá, mặc dù như thế, nhưng kiếm pháp của ngươi quá mức cứng nhắc. Mà đây cũng là phần lớn người vừa mới tiếp xúc kiếm pháp thì sai lầm, kiếm pháp bản thân liền là vì để cho người phát huy thực lực bản thân mà sáng tạo, nhớ kỹ, kiếm pháp bản thân không trọng yếu, chủ yếu nhất có thể càng chuẩn xác thực lực mình. Hiểu không?"

Lệnh Hồ Xung một mặt nghiêm túc, thấy Nhạc Linh San không ngừng bĩu môi.

Mà Lâm Bình Chi cũng là ngu ngơ ngu ngơ, đàn độn gãi gãi đầu, một mặt mờ mịt.

Gặp này Lệnh Hồ Xung cũng không có nhiều lời, chút còn cần tự mình lĩnh ngộ, người khác cuối cùng không phải là của mình.

Bất quá...

Nhạc Linh San nhìn thấy Lâm Bình Chi bị Lệnh Hồ Xung đùa nghịch xoay quanh, truyền vào Đại sư huynh sáo lộ bên trong, không đúng lúc đánh gãy Lâm Bình Chi tư duy.

"Đại sư huynh, đây đều là cha nói, Đại sư huynh ngươi làm đến sao?"

Mới vừa rồi còn một mặt ta là cao thủ bên trong cao cao thủ bộ đáng, bị tiểu sư muội vạch trần, "Khụ khụ!"

Sau đó xoay người, sắc mặt có chút đỏ.

Lâm Bình Chi gặp đây, cũng không biết nói cái gì, tự mình Đại sư huynh tính cách thoải mái, vừa mới như vậy nói cũng là dạy bảo, cũng không có ý tứ gì khác, điểm ấy hẳn vẫn là có thể nhìn ra.

Cho nên có chút không biết làm sao.

Nhạc Linh San thì là không tìm không phổi, hi hi một tiếng, thanh thúy tiếng cười để loại này xấu hổ biến mất, "Đại sư huynh, ta nói đùa, hi hi..."

Đột nhiên, từng đợt tiếng vỗ tay từ xa đến gần, ba người cùng nhau nhìn về phía thanh âm nơi phát ra.

Chỉ gặp một dính bông tuyết đập vào mắt, áo trắng như tuyết, mái tóc dài vàng óng có chút xoắn, một đôi xanh đậm đôi mắt thâm thúy vô cùng. Khỏe miệng vô ý thức nổi lên mỉm cười, mang cho người ta một loại dị dạng thần thánh bình yên.

Tuần mỹ không giống nhân gian dung nhan. . . Khụ khụ! Khuôn mặt, trắng nõn mà không mất đi sức sống da thịt, so với nữ tử càng thêm tron nhắn.

Đương nhiên, những lời này tuyệt đối đừng để Dịch Huyền gia hỏa này biết, không phải... Hắc hắc, ngươi hiểu!

"Oa!" Nhạc Linh San trước tiên phát ra âm thanh, Dịch Huyền nhìn xem Nhạc Linh San bộ kia ta phi thường kinh ngạc bộ dáng, cảm thấy một trận sáng khoái, như là nhìn thấy fan hâm mộ của mình, câu tiếp theo sẽ Dịch Huyền sắc mặt biến thành đen!

"Thật đẹp người a! !"

Ngọa tào! Mmp! Trần đây ký tự xuyên binh phong!

Lệnh Hồ Xung là một người cẩn thận, phải tay nắm chặt chuôi kiếm, theo thì ứng đối đột phát dị biến.

Nhìn thấy Dịch Huyền sắc mặt chuyển biến, cảm thấy một cỗ áp lực đập vào mặt, gặp được cao thủ!

Một cái khác nổi nghi hoặc tuôn ra, người này vào bằng cách nào? Chẳng lẽ là phái Hoa Sơn khách nhân? Bất quá liền xem như phái Hoa Sơn khách nhân, cũng không có khả năng khắp nơi đi loạn, rõ ràng không phù hợp quy củ.

Lâm Bình Chi đối với Hoa Sơn quy củ không rõ, cảm thấy hơi nghi hoặc một chút, mặc dù nơi này không phải cái gì cấm địa, nhưng rất ít người sẽ tới đây. Bởi vì nơi này bị Đại sư huynh cùng tiểu sư muội khư khư, sư tỷ nhận thầu!

Bất quá Lâm Bình Chi cũng không có suy nghĩ nhiều.

Dịch Huyền "Nghiến răng nghiến lợi" mà nhìn xem Nhạc Linh San, từ trong hàm răng gạt ra một câu, "Tiểu nha đầu, " sau đó chỉ mình, "Ta là nam, ngươi vậy mà dùng đẹp để hình dung ta? Đến! Nói cho ta biết ngươi nghĩ vẫn là ai dạy, cam đoan ta đánh không chết hần nha..."

Lệnh Hồ Xung tròn tròn mắt, cảm giác chuyện không đúng rồi! Còn có, lời này phối hợp người kia làm sao cảm giác là lạ?

Mà Nhạc Linh San cũng là như thế, cảm giác ngứa chóe.

Dịch Huyền bước chân không ngừng, hướng về Lệnh Hồ Xung ba người mà đến.

Lập tức ánh mắt thoáng nhìn, "Chớ khản trương, ta đối với các ngươi không có ác ý!"

Dịch Huyền nhìn thấy vận sức chờ phát động Lệnh Hồ Xung, bắt đầu dĩ nhiên vai.

"Vội lại, coi như ta muốn động thủ, chỉ bằng các ngươi chút thực lực ấy? Thật đúng là không đáng chú ý!"

Lệnh Hồ Xung một mặt ta không tin thần sắc, gấp đây, cười hắc hắc, nhân vật chính mà! Không đều là như thế kiệt ngạo bất tuân? Cho nên mà! Hắc hắc!

Sau đó Dịch Huyền trên thân bộc phát một cỗ khí tức, phô thiên cái địa ép hướng Lệnh Hồ Xung chờ.

Trong nháy mắt bọn hắn sắc mặt tái nhợt, như là bị một tòa núi lớn áp đỉnh!

Lệnh Hồ Xung Nhạc Linh San còn tốt điểm, mà Lâm Bình Chi tu hành bất quá một tháng liền thảm rồi. com

Thân thể vừa lui lại lui, sắc mặt cũng là không có chút huyết sắc nào, gấp này Dịch Huyền mỉm cười, thu hồi tự thân khí tức.

Lệnh Hồ Xung thân thể run rẩy, "Ngươi là tiên thiên!"

Mmp, đây không phải nói nhảm sao? Ngươi gấp qua tiên thiên phía dưới có thể khí tức ngoại phóng sao?

Một mặt ngươi có phải hay không đồ dẫn ánh mắt nhìn xem Lệnh Hồ Xung.

Lệnh Hồ Xung cũng là cảm nhận được, cười hắc hắc, hần vẫn là có chút khó có thể tin, nhìn cùng bọn hắn niên kỷ tương tự thiếu nữ, lại là một vị Tiên Thiên cao thủ.

Lấy tiên chương môn nói mình thiên tài, lúc kia còn ngây thơ tin, chương môn còn một bộ phái Hoa Sơn tương lai liền nhờ vào ngươi, một mặt trịnh trọng, lúc kia ta TM tin!

Nguyên lai là chương môn gạt ta, ô ô, nghĩ tới đây, Lệnh Hồ Xung cảm giác sư phụ nhiều năm như vậy đều là hống lừa gạt mình, nguyên lai mình là một cái phế vật, nguyên lai sư phụ vì không để cho mình cảm thấy tự ti, đặc biệt nói cho mình nghe, ô ô! Sư phụ ngươi thật sự là một tốt sư phụ...

Không biết Lệnh Hồ Xung cái kia khoa trương nào bỏ, cũng không biết Lâm Bình Chi loại kia nếu như ta có thực lực này, phụ mẫu cũng sẽ không chết phức tạp tâm lý. Dịch Huyền thì là có chút hăng hái nhìn xem Lâm Bình Chi Nhạc Linh San, con mắt quay tròn không ngừng chuyển động.

Sau đó lại là nhìn về phía trầm tư, không biết có phải hay không là cân nhắc nhân sinh triết học Lệnh Hồ Xung, còn có ngốc mạnh Nhạc Linh San.

"Ân! Nhạc Linh San, Lâm Bình Chi, hắc hắc, còn có Lệnh Hồ Xung, ân! có tính không tình tay ba? Lâm Bình Chi ưa thích Lệnh Hồ Xung ưa thích Nhạc Linh San, Nhạc Linh San ưa thích Lâm Bình Chi, ngách, tựa hồ có cái gì không thích hợp, mặc kệ, Lâm Bình Chi ưa thích Lệnh Hồ Xung. . . Phi phi, Lâm Bình Chi ưa thích Nhạc Linh San, không đúng rồi, đây không phải tình tay ba!"

"Ân! Tốt a! Khư khư, tính toán sai lầm, bất quá..." Dịch Huyền nhìn về phía Lâm Bình Chi, còn có Lệnh Hồ Xung, ánh mắt lấp lánh không yên, muốn hay không gây sự? Tác hợp tác hợp?

Chương 36 : Ai Vậy! Không Thấy Được Ta Đào Chân Tường...

Nghĩ đi nghĩ lại, khoe miệng lộ ra từng tia ý cười, thấy Lệnh Hồ Xung ba người tề cả da đầu.

"Tiền bối!"

Một tiếng mà đến, Dịch Huyền trong tưởng tượng bưng tỉnh.

Cổ quái nhìn một chút ba người này, Lệnh Hồ Xung phóng khoáng tiêu sái, Nhạc Linh San hoạt bát đáng yêu, lúc này Lâm Bình Chi cũng là Man Thiên thật.

Không nghĩ tới thời gian là thần kỳ như thế, cuối cùng làm cho ba người khoảng cách ngại càng ngày càng sâu, vận mệnh a!

Sau đó lại là cổ quái nhìn về phía Lệnh Hồ Xung, thời khắc này Lệnh Hồ Xung cũng không có vừa rồi như vậy khẩn trương, bởi vì hắn Dịch Huyền muốn ra tay với hắn, nương tựa theo hắn vừa vừa bước vào Nhị lưu tu vi tuyệt đối sống không qua một chiêu, tiên thiên vô giả liền là như thế nguỵ xoa!

Mà đây là mới vào tiên thiên, chứ nói chi là tiên thiên trung kỳ, thậm chí hậu kỳ, cho nên Lệnh Hồ Xung có tự mình hiểu lấy.

"Khụ khụ, cái gì tiền bối không tiến bối!" Dịch Huyền một mặt nghiêm túc nói, kéo vào đến ba người khoảng cách, trên mặt cái kia bình dị gần gũi biểu lộ khiến cho ba người có chút buông lỏng.

Tối thiểu nhất Dịch Huyền loại thái độ này không có bất kỳ cái gì cao cao tại thượng tư thái, như thế bình dị gần gũi, cũng để bọn hắn cảm giác Dịch Huyền khoảng cách gần vô cùng.

Nhạc Linh San tính tình hoạt bát, tò mò dò xét Dịch Huyền, ngách, con mắt xoay tít đảo quanh, ánh mắt khóa chặt cái kia một đầu tóc vàng.

"Khụ khụ!" Đột nhiên Dịch Huyền sắc mặt một trận nghiêm túc, lập tức Lệnh Hồ Xung cũng là cảm thấy khẩn trương, chẳng lẽ có chuyện gì muốn phát sinh, hoặc là tiền bối muốn đối với chúng ta làm cái gì?

Xụ mặt, "Nói cho các ngươi biết một cái bí mật! Thế nào? Cũng không có hứng thú?"

Bí mật? Nhạc Linh San con mắt tỏa sáng, một bộ hiếu kỳ Bảo Bảo bộ dáng.

Lệnh Hồ Xung cũng là như thế, chẳng lẽ tiền bối nói cho đúng là bảo tàng? Chẳng lẽ tiền bối muốn mang bọn ta đi tìm bảo? Chẳng lẽ...

Lâm Bình Chi cũng là con mắt tỏa sáng, trong lòng suy nghĩ, tiền bối là truyền thụ cho ta bí tịch võ công? Như thế ta liền có thể báo thù, Mộc Cao Phong, Dư Thương Hải... . .

"Các ngươi nói ta có phải hay không tiên thiên!"

Dịch Huyền hỏi một câu không rồi đầu lời nói.

Nhưng ba người vẫn gật đầu.

Dịch Huyền một bộ các ngươi rất tốt bộ dáng.

"Ngươi đoán tuổi của ta lớn bao nhiêu!" Dịch Huyền đột nhiên lộ ra cao thâm mặt trắc bộ dáng.

Lệnh Hồ Xung cảm giác không đầu óc, tiền bối hỏi thế nào những vấn đề này a! Không phải nói bí mật sao?

Nhìn một chút Dịch Huyền, năm trước vô cùng, cũng chính là thiếu niên bộ dáng.

Bất quá Lệnh Hồ Xung cũng không cho rằng Dịch Huyền chỉ có lớn như vậy, nhất định là lão yêu quái, nhớ kỹ khi còn bé đọc tiểu thuyết, bên trong nói có người ăn cái gì cái gì, sau đó trở lại lão trở lại đồng. Hoặc là thần công cái thể, trở lại còn nhỏ!

Trước mắt chỉ sợ sẽ là như thế, chứ nhìn hắn mới mười sáu nhiều, kỳ thật đã tám chín mươi tuổi, thậm chí sống trên trăm năm lão yêu quái!

"Chín mươi?"

Dịch Huyền trừng mắt, một bộ ngươi có phải bị bệnh hay không biểu lộ, một bộ ngươi có phải hay không đồ đàn biểu lộ, thấy Lệnh Hồ Xung sừng sốt một chút.

"Một trăm?"

Dịch Huyền kém chút không có phun ra lão huyết, không nhìn thấy ám hiệu của ta sao? Một trăm? Lão tử giống một cái lão đầu sao? Vẫn là Lệnh Hồ Xung người nhưng thật ra là một độ cao cận thị bốn mắt tử?

Các loại, nếu như là dạng này, muốn hay không cho hán phổi một bộ mấy ngàn độ kính mắt?

Đây là một đáng giá suy nghĩ sâu xa vấn đề!

Lệnh Hồ Xung càng thêm cảm thấy không chắc, mmp, một trăm còn không phải? Nhất định già hơn, "Hai trăm?"

Dịch Huyền kém chút đem con mắt trừng ra ngoài, ngạo tào, độ cao tuyệt đối cận thị, mmp, hệ thống! Ta muốn một cặp mắt kiếng!

Nhìn xem Lâm Bình Chi còn có Nhạc Linh San kích động bộ dáng, đúng vậy, đây là nhân vật chính? Người xác định không phải bệnh viện tâm thần đi ra?

Vỗ đầu một cái, "Các người niên kỷ bao lớn?"

Ba người đưa mắt nhìn nhau, không biết tiền bối vì cái gì hỏi vấn đề này.

"Hừ hừ, ta so với các người bên trong bất luận cái gì một đều nhỏ!"

Theo thanh âm rơi xuống, ba người cùng nhau nhìn về phía Dịch Huyền, một bộ người cho ta là kẻ ngu biểu lộ.

Sau đó nhìn xem Dịch Huyền không giống lời nói dối biểu lộ, ba người chấn kinh!

"Hừ hừ!" Nhìn thấy mấy người bộ dáng như thế,

Dịch Huyền cảm giác rất tốt, xem! Ta nhân vật chính lấp một cái to lớn bức!

Sau đó Dịch Huyền mở miệng, "Các người biết điều này nói rõ cái gì?"

Ba người lắc đầu, cảm giác Dịch Huyền giao lưu hao phí tâm lực đơn giản có thể cho người bình thường bên trên Thanh Hoa Bắc Đại.

Đầu thế ngừng lại, nhất định là sống giả!

Sau đó Dịch Huyền thở dài, "Ai!"

Thế nào? Chẳng lẽ có chuyện gì đó không hay?

Dịch Huyền "Lấy lại tinh thần", "Đây chính là ta muốn nói bí mật!"

Bí mật? Rốt cục trở lại quỹ đạo, bất quá trước đó lại nhai bên trong đông dài một đồng lớn là có ý gì? Cảm giác đầu bạo tạc, tiên sinh não dung lượng thật không phải là chúng ta có thể so sánh!

Dịch Huyền một bộ các người còn không biết bộ dáng, xen lẫn gỗ mục không điều khắc được, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bất đắc dĩ, để ba người cùng nhau chấn động, cảm giác không xong!

"Các người ngốc sao?"

Dịch Huyền lần nữa không có đầu nào hỏi một câu nói như vậy, Lệnh Hồ Xung chờ có khóc không ra nước mắt xúc động, đại ca! Không! Tổ tông siết! Ta nói tiếng người có thể không?

Cùng nhau lắc đầu, nói nhảm, liền xem như đồ đàn cũng sẽ không thừa nhận ngốc được không? Như thế không phải người ngu, đó là ngớ ngẩn.

"Ân! Đã không ngốc, như vậy người xem thực lực của các người cùng ta so sánh như thế nào?"

Cùng nhau lắc đầu, đem cúi đầu, tựa hồ đối mặt một kiện phi thường si nhục sự tình.

Dịch Huyền hài lòng vô cùng, muốn liền là loại hiệu quả này.

"Các người không ngốc, như vậy tu vi làm sao có thể chỉ có tam lưu, Nhị lưu?"

Nói xong Dịch Huyền quay đầu nhìn về phía Lâm Bình Chi, "Ngạch, người không tính!"

Lâm Bình Chi cảm giác hai mắt tỏa sáng, xem, ta quả nhiên là tốt nhất cái kia, ngay cả Dịch Huyền đều không có nói ta.

"Ngạch, người càng rác rưởi, tùy tiện một người bình thường đều so với người còn mạnh hơn!"

Lâm Bình Chi cảm giác cái gì gọi là trào cang cao rơi càng thâm.

Bất quá, đại ca ngươi kết cục muốn biểu đạt cái gì? Ta đều là nhà quê, biệt đang đùa chúng ta!

Cảm giác chủ đề bị kéo càng ngày càng xa, có hay không?

Dịch Huyền nói lần nữa, "Hâm mộ thực lực của ta sao? Thiếu niên?"

"Ừ!"

Cùng nhau gật đầu, đơn giản chính tề không muốn không muốn.

Nhạc Bất Quần đi một đầu đường nhỏ, mặt đất phủ lên từng khối đá cuội.

Ánh mắt nhìn về phía phía trước không xa viện lạc, Nhạc Bất Quần biết hẳn muốn đồ vật liền tại bên trong... . .

Hắn tựa hồ lâm vào cái gì, không ngừng suy nghĩ, mà sau não biến hiển hiện tự mình nữ nhi, nhãn tình sáng lên.

Không biết hẳn kết cục kế hoạch cái gì, bước chân không ngừng, đi vào viện lạc trước mặt. Đưa tay liền muốn đẩy ra cửa, trong đó truyền đến từng tiếng cao sáng lời ca tụng, nhướng mày.

Bàn tay khoảng cách cửa không đến một thước khoảng cách dừng lại, "Làm sao còn có những người khác?"

Hơi nghi hoặc một chút, nhưng Nhạc Bất Quần cũng không có suy nghĩ nhiều.

Hắn có chút hiếu kỳ, sau đó đứng ở ngoài cửa, cẩn thận lắng nghe trong đó.

Dần dần, Nhạc Bất Quần mày nhăn lại, mơ hồ có thể nhìn thấy nó trong mắt lóe lên một tia tia sáng kỳ dị.

Hình tượng nhảy chuyển, Dịch Huyền một mặt ta muốn tốt cho các ngươi bộ dáng nhìn xem ba người.

"Muốn trở thành người như ta sao?" Ân! Cảm giác một loại đại minh tinh bầu không khí đập vào mặt, về phần ai là minh tinh, nói nhảm, không phải liền là ta đây?

"Muốn!"

Không cần nghĩ ngợi, ba người cùng nhau đến, như là nghiêm chỉnh huấn luyện quân nhân hài hòa.

Muốn cứu vớt thiên hạ thương sinh sao? Nhìn xem ba người, không chút nghĩ ngợi trong lòng trước tập luyện một lần, ngạch, không đúng! Đột nhiên ý thức được không thích hợp, ngạo tào, đây là cái nào quyền tiểu thuyết chuunibyout?

"Muốn đứng trên kẻ khác sao?"

"Muốn!"

"Muốn trở thành một đời đại hiệp sao?"

"Muốn!"

"Muốn vì dân trừ hại sao?"

"Muốn!"

"Muốn chân đạp Ma giáo sao?"

... ..

Càng hài lòng, "Muốn vô địch thiên hạ sao?"

Muốn!" Ba mắt người phát quang, càng sáng chói, thấy Dịch Huyền tròn mắt hơi híp, ha ha cười không ngừng!

"Muốn gia nhập ta thánh cung sao?"

Cơ hồ không có chút gì do dự, ba người cùng nhau nói, tựa hồ đã bố trí, "Muốn!"

Bên ngoài, Nhạc Bất Quần con mắt tròn lớn lớn lớn, mmp! Nhìn qua đào chân tường, nhưng không có nhìn qua như thế đào chân tường!

Ngươi nói đào liền đào thôi, ta không quan tâm, nhưng. . . Ngươi TM mắt của ta sừng đào góc tường!

Mmp, đơn giản muốn chết!

Trọng yếu nhất chính là, TM còn có tự mình nữ nhi!

Trọng yếu nhất chính là, mmp, ta liền nhìn. Nhưng là, người TM còn muốn đem Lâm Bình Chi cho đào, liền không thể nhìn!

Đẩy cửa vào, phanh!

Dịch Huyền trong lòng kinh ngạc, bị đột nhiên xuất hiện thanh âm hù dọa, đây trứng, ai, không biết ta đào chân tường a!

Nhìn lại, Nhạc Bất Quần tới một mắt lớn trừng mắt nhỏ, cái này lúng túng!

Ba người nhìn thấy Nhạc Bất Quần, kinh hãi nói, "Sur phụ! (cha!)" "

Bất quá Dịch Huyền cũng không phải nhân vật đơn giản gì, lớn một cái ha ha, "Khụ khụ, cái kia, người là ai nha? Ta lạc đường, người biết X thành đi như thế nào sao? Cha mẹ ta vẫn chờ ta về nhà ăn cơm!"

Nói xong Dịch Huyền một mặt không có ý tứ, bước chân khẽ nâng, hướng về ngoài cửa đi lên.

Không nói ba người người một bộ gặp quỷ bộ dáng, lại nhìn Nhạc Bất Quần, khoe miệng co quắp một trận, quỷ này lời nói nói ra người tin không?

Mmp, thật coi lão tử con mắt mù? Lại nói, vừa rồi cái kia rõ ràng đến đào chân tường lời nói có tin ta hay không in dấu xuống đến? Chê thành áp phích?

Nhạc Bất Quần cũng không nói nhảm, mang theo người trường kiếm Xuất Khiếu, đoạn Dịch Huyền trước người.

Nhìn xem cái kia sắc bén mũi kiếm, Dịch Huyền cười nhìn về phía Nhạc Bất Quần, "Cái kia, ta thật lạc đường, người tin hay không?"

Nhạc Bất Quần một bộ người cho ta là kẻ ngu bộ dáng, "Các hạ vì sao tự tiện xông vào ta phái Hoa Sơn, hôm nay nếu như không nói ra nguyên cớ, vậy các hạ liền không cần đi!"

Thanh âm lạnh lùng, nói nhảm, nếu như không phải mình tốt hơn đến, tự mình nữ nhi tuyệt đối phải bị ngoặt chạy!

Chủ yếu nhất vẫn là Lâm Bình Chi, mmp, com không biết lão tử vì Tịch Tà Kiếm Pháp hao phí bao lớn tâm huyết, không biết lão tử vì Tịch Tà Kiếm Pháp nguy trang Quân tử kiếm hơn bốn mươi năm?

Khụ khụ, càng là không biết người vậy mà vì Tịch Tà Kiếm Pháp ngay cả lão bà. . . Khụ khụ. . . Cái kia cái gì cũng không cần!

Dịch Huyền bảo trì mỉm cười, "Khụ khụ, chớ khẩn trương, thật..."

Sau đó Nhạc Bất Quần cảm thấy một luồng kinh phong đánh tới, vội vàng thu hồi trường kiếm.

Một nắm đấm cực tốc phóng đại, Nhạc Bất Quần con mắt trừng to lớn, mmp vừa rồi ai nói là hiểu lầm? Vừa rồi ai nói hảo hảo nói chuyện? Tốt a! Câu nói này không nói, nhưng có trọng yếu không?

Ta còn có thể hay không thật dễ nói chuyện?

Nhạc Bất Quần bị một quyền đập bay, bất quá lần này Dịch Huyền hạ thủ lưu tình, không phải Nhạc Bất Quần tiên thiên hậu kỳ, liền xem như Dur Thương Hải đều hơi có không bằng, huống chi Dịch Huyền bản thân.

Phải biết Dịch Huyền cái này thiên lý cũng không phải ngồi ăn rồi chờ chết, ngạch, ngẫu nhiên phơi phơi nắng, bổ sung năng lượng, thuận tiện ăn một chút cơm, nhân sinh a! Phi phi, trời sinh a! Ngạch, cảm giác là lạ, tóm lại, đó là một giải trí tu hành hai không làm.

Thực lực từ đó kỳ lực lượng đạt đến cuối cùng trình độ, với lại lấy Thánh Thiên Sư tính đặc thù, tiên thiên hậu kỳ còn thật không phải là đối thủ của hắn.

Ngạch, Nhân tộc mà! Ngoại trừ cá biệt có được đỉnh tiên tư chất, hoặc là có được cường đại huyết mạch, hoặc là có được thiên địa tạo hóa thể chất, hoặc là trên trời nghịch xương các loại mới có thể cùng thiên sư bên trong chiến đấu nhất tộc cùng so sánh.

Này thì muốn nói một câu lời nói, Thánh Thiên Sư một tên gọi tắt, hắn một cái tên khác, Thánh chiến thiên sư!

Hắc hắc! Mỉm cười, cảm giác có chút thoải mái!

"Đi vào cái thế giới này, còn không có mấy lần ra đánh chiến đấu. Nhạc Bất Quần, tiên thiên hậu kỳ, miễn cưỡng miễn cưỡng."

Dịch Huyền không thể chờ đợi, đánh lui Nhạc Bất Quần về sau, Dịch Huyền thân thể lui ra phía sau, trên mặt cái kia bôi bắt cần đòi biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37 : Lẳng Lẳng Mà Nhìn Xem Lão Cha Bị Ấu Đả .

Nhạc Bất Quần thân thể bay ngược mà, Lệnh Hồ Xung kinh hãi, "Sur phụ!"

Làm Nhạc Bất Quần nữ nhi, bị phụ thân mua còn không biết Nhạc Linh San, giờ phút này cũng là kinh hãi, "Cha!"

Ngược lại Lâm Bình Chi không có có động tác gì, mặc dù những ngày này thường xuyên tại Nhạc Bất Quần tiếp xúc, nhưng Lâm Bình Chi thiên tư Thông Tuệ, nhưng luôn cảm giác Nhạc Bất Quần quá mức thân cận.

Loại này thân cận để hẳn cảm thấy một loại ám áp, đó là phụ mẫu không ở phía sau lần thứ nhất cảm nhận được thân nhân ám áp.

Nhưng chính là loại cảm giác này, để Lâm Bình Chi rất không ưa, kỳ thật thân thể vẫn là rất thành thật, nhìn thấy Nhạc Bất Quần thì đều là chất đầy ý cười.

Nhưng đến từ sâu trong tâm linh lại là mâu thuẫn, không biết vì cái gì. Lâm Bình Chi dù sao chưa có tiếp xúc qua giang hồ, cho nên chỉ có thể đem giao cho phụ mẫu từ vong để nó cảm thấy khó chịu, để tâm linh thụ thương thương, cho tới đối đối tốt với hẳn sự tình hoặc hẳn cảm thấy mâu thuẫn.

Cho nên, Lâm Bình Chi thì lẳng lẳng nhìn về phía Nhạc Bất Quần, nột nột, như là một cái cây.

Nhạc Bất Quần thân thể trên không trung lẫn lộn một vòng sau rơi xuống đất, mặc dù nhìn chặt vật, nhưng thân thể không có có nhận đến tổn thương gì.

"Tiên thiên!" Nhạc Bất Quần ánh mắt bất khả tư nghị nhìn về phía Dịch Huyền, cảm giác tam quan hủy hết, làm sao có thể? Làm sao có thể có như thế ấu tiều tiên thiên?

Càng làm cho người ta sợ hãi chính là, tiên thiên lại có không kém thực lực của hẳn!

liền đáng sợ!

Chẳng lẽ là Lão Thiên con riêng? Một suy nghĩ hiện lên, Nhạc Bất Quần lại nghĩ tới, đều năm mươi người, thậm chí ngay cả một thằng nhãi con cũng không bằng!

Con mắt trừng to lớn, Dịch Huyền nhìn xem Nhạc Bất Quần phong phú sắc mặt, cảm giác phi thường có ý tứ.

"Ha ha! Không tệ lắm! Nhạc Bất Quần!"

Cười ha ha, Dịch Huyền không để ý tới sẽ khiếp sợ Nhạc Bất Quần, thân thể một nhảy vọt, phóng tới Nhạc Bất Quần.

Nhạc Bất Quần dù sao cũng là trong cao thủ cao cao thủ, mặc dù là Tịch Tà Kiếm Phổ không tiếc mua nữ nhi của mình, cuối cùng càng là không từ thủ đoạn, vì cái kia cái gọi là hư danh, cái kia nhìn như phong quang vô hạn Ngũ Nhạc phái chương môn, Nhạc Bất Quần phẩm hạnh thực cái kia cái kia.

Nhưng một thân thực lực vẫn là còn tại đó, cũng làm cho Dịch Huyền có một tia tới chiến đấu hứng thú.

Nhạc Bất Quần ánh mắt ngưng tụ, trường kiếm trong tay không ngừng vung vẩy, thi triển ra phái Hoa Sơn tuyệt học Hoa Sơn kiếm pháp, trong cơ thể Từ Hà Thần Công tu thành chân khí không ngừng lưu chuyển, cuối cùng phụ thuộc trên trường kiếm.

"Có ý tứ!" Nhếch miệng lên, Dịch Huyền cũng đem trong cơ thể quang minh lực lượng, hoặc là nói Thiên sứ lực lượng hội tụ ở bàn tay!

Song phương giao đánh nhau, trong lúc nhất thời đánh tui bụi, Dịch Huyền Nhạc Bất Quần ngơ ngác tới ta đi, một kiếm mà rơi, kiếm mạng không ngừng tàn phá bờ bãi!

Sau đó Dịch Huyền dưới chân có huyền diệu tiêu tán, để cho người ta choáng váng, lập tức thân thể không ngừng bị lệch, tránh thoát mỗi một đạo kiếm khí, khiến cho Nhạc Bất Quần tất cả sát chiêu thất bại.

"Thật quý dị khinh công!" Nhạc Bất Quần con mắt co rút lại, cũng không nghĩ tới Dịch Huyền ngoại trừ cái kia một thân ngạo nhân tu vi, nó khinh công vậy mà cũng bất phàm như thế.

Đáng chết! Thầm mắng một tiếng, Nhạc Bất Quần cảm giác sự tình có chút khó giải quyết.

Dịch Huyền mỉm cười, thấy Nhạc Bất Quần nghiêng răng, hận không thể đem Dịch Huyền xé nát, Nhạc Bất Quần ẩn tàng rất tốt, liền xem như bên cạnh ba người đều không có bất kỳ cái gì phát giác.

Ngược lại cảm thấy Nhạc Bất Quần như là một nhẹ nhàng quân tử, tùy ý mấy kiếm liền để Dịch Huyền không ngừng lùi lại, tựa hồ Nhạc Bất Quần một mực đè ép Dịch Huyền.

Dịch Huyền nhìn thấy Nhạc Bất Quần thần sắc trong mắt, lắc đầu, loại người này quả thực là bại hoại. Cũng không biết năm đó Nhạc Bất Quần là như thế nào lừa Ninh Trung thì, dễ trong chốn võ lâm cũng là cao thủ nòng gả vào, thật sự là...

Có chút cảm thán về sau, Dịch Huyền không khỏi cảm thấy không thể tưởng tượng được, thật sự là khổ Nhạc Bất Quần, vậy mà có thể ẩn tàng tốt như vậy, nó tâm cơ chi sâu để cho người ta rung mình.

Ngay cả nhiều năm ở chung Ninh Trung thì cũng không có phát giác, thẳng đến nó tu luyện Tịch Tà Kiếm Phổ, cuối cùng mới bại lộ nó bản tính, Dịch Huyền chỉ muốn nói, Nhạc Bất Quần nguoi có thể a!

"Ha ha! ! Dịch Huyền cảm thấy là lúc này rồi, nhìn nhiều lần như vậy, hẳn đã đem Hoa Sơn kiếm pháp sơ hờ tìm ra, cũng là thời điểm để trận này nhằm chán chiến đấu sớm kết thúc!

Cười ha ha,

Nhạc Bất Quần cảm giác một loại tim đập nhanh, cũng không biết tồn tại.

Nhưóng mày.

Sau đó Dịch Huyền chân đạp huyền diệu bộ pháp, vượt qua mấy chục mét!

"Này!" Lâm Bình Chi lên tiếng chào hỏi, ba người kinh ngạc, không hiểu, ánh mắt khiếp sợ bên trong, đoạt lấy Lâm Bình Chi trong tay kiếm gỗ.

Sau đó thân thể một chớp động, biến mất ba người tầm mắt, sau một khắc đã Nhạc Bất Quần giăng co!

Lâm Bình Chi ngờ ngác nhìn một chút trong tay không có vật gì bàn tay, cảm giác một trận gió thổi qua, sau đó. . . Một cổ nóng bỏng cảm giác đánh tới!

Ồ ô! Đau quá!

Lâm Bình Chi giờ phút này khóc không ra nước mắt, may mắn mình mới vừa rồi không có quá mức dùng sức, nếu không, đoán chừng cánh tay cũng không có!

TM, ai mẹ nó nói cho ta biết vô luận lúc, vô luận chỗ nào, đều muốn một mực nắm chặt trong tay ở giữa!

Kém chút ta còn thực sự tin! Lâm Bình Chi cảm giác tam quan hủy hết, nếu không phải ta ý chí lực đủ kiên cường, nếu không phải ta cho tới bây giờ cũng không tin chút chuyện ma quỷ, nếu không phải... . .

Ta tay liền không có!

Dịch Huyền không biết Lâm Bình Chi trong lòng nghĩ linh tinh, cũng không biết liền vừa rồi, Lâm Bình Chi trong lòng đã nảy mầm cái gì kỳ kỳ quái quái ý nghĩ, cũng không biết...

Nhạc Bất Quần nhìn xem Dịch Huyền cái kia kiếm gỗ, "Hừ! Các hạ muốn dùng cái này cùng ta so chiêu sao?"

Cười ha ha, "Thật sự chính là! Nhạc Bất Quần nguoi thật thông minh!"

Tán dương Nhạc Bất Quần một câu, Dịch Huyền ngoài miệng không thì mang theo một vòng như gió xuân làm cho người mê say mỉm cười.

Nhạc Bất Quần cũng không phải người ngu, tự nhiên nghe ra được trong đó đối với hắn trào phúng, "Nguoi muốn chết!"

Sau đó Nhạc Bất Quần một đi nhanh, thân thể như là như đạn pháo phóng tới Dịch Huyền, trường kiếm múa, đâm thẳng Dịch Huyền yếu hại!

Phong tỏa Dịch Huyền tất cả đường đi! Nhạc Bất Quần muốn nhất kích tất sát!

"Chắc chắc!" Dịch Huyền tám tắc lấy làm kỳ lạ, cũng không biết đang cảm thán cái gì, bộ kia nguoi thật không phải là đồ vật bộ đáng để Nhạc Bất Quần khóe mặt giật một cái.

"Hừ!"

Lạnh hừ một tiếng, tăng nhanh tốc độ.

Hoa Sơn kiếm pháp!

Dịch Huyền cử động như vậy tự nhiên bị Dịch Huyền chỗ nhìn rõ, "Nhìn ta như thế nào phá ngươi Hoa Sơn kiếm pháp!"

Ánh mắt khóa chặt mấy chỗ sơ hở, không chút do dự, trong tay kiếm gỗ lấy cực kỳ xảo trá góc độ đâm về Nhạc Bất Quần, Nhạc Bất Quần cảm thấy nguy cơ, trong lòng hoảng hốt!

Ngay cả vội rút thân, muốn rút đi!

Dịch Huyền nơi nào chịu buông tha Nhạc Bất Quần, tốc độ cũng tăng tốc, một chiêu rơi xuống, Nhạc Bất Quần trong lòng thoáng qua một vẻ bối rối, sau đó thân thể của hắn một trận.

Cảm giác vận hành chân khí bị ngăn chặn!

Một kiếm này trực tiếp trúng đích chân khí của hắn chuyển vận, đem khóa chặt!

Khí tức trì trệ, Dịch Huyền lại một chiêu rơi xuống, Nhạc Bất Quần không kịp nghĩ nhiều, chỉ có thể cắn răng cứng rắn!

Vừa đi vừa về ở giữa, Nhạc Bất Quần đã ở vào hạ phong, hoàn toàn bị Dịch Huyền đè lên đánh!

Mỗi một kiếm rơi xuống, đều trực chỉ một chỗ sơ hở, để Nhạc Bất Quần cảm giác khí huyết mãnh liệt, có loại thổ huyết xúc động!

"A! !" Nhạc Bất Quần gào thét một tiếng, chuẩn bị bộc phát tiểu vũ trụ xông ra vòng vây, không ngờ Dịch Huyền nhìn ra ý đồ của hắn, "Muốn chạy trốn? Ha ha!"

Sau đó một thanh kiếm gỗ cực tốc phóng đại, đem Nhạc Bất Quần sau cùng đường cho phong kín!

Giờ khắc này Nhạc Bất Quần như là trong lòng giam bó heo tử, mà Dịch Huyền liền như là đồ tể, song phương lập trường đã hết sức rõ ràng.

Mà chiến trường chuyển biến nhanh chóng người Lệnh Hồ Xung ba người cảm giác cay con mắt, không phải mới vừa nghiêng về một bên sao? Vừa rồi cha hắn không phải đè ép Dịch Huyền đánh sao? Vừa rồi sư phụ không phải đưa tay ở giữa lệnh thiếu niên tóc vàng muốn ngừng mà không được sao? Khụ khụ...

Tóm lại ba người biểu lộ dừng đề cập có bao nhiêu đặc sắc.

"Cha!" Nhìn về phía Nhạc Bất Quần tràn ngập nguy hiểm, Nhạc Linh San bối rối, sợ sau một khắc tự mình cha bị Dịch Huyền đánh chết.

Muốn muốn trợ giúp Nhạc Bất Quần, nhưng Lệnh Hồ Xung kéo lại Nhạc Linh San, "Tiểu sư muội, người bên trên cũng không thể thay đổi cái gì, ngược lại sẽ để sư phụ phân tâm!"

Lệnh Hồ Xung ngữ khí nghiêm túc, hắn biết tiên thiên cường đại, tuyệt đối không phải bọn hắn loại thức ăn này gà có thể so sánh với.

Thậm chí vừa rồi Dịch Huyền phóng thích ra uy áp đều để bọn hắn không ngừng run rẩy, chớ đừng nói chi là cùng giằng co, làm như vậy trực tiếp chịu chết không hề khác gì nhau.

Nhạc Linh San cũng biết chuyện nặng nhẹ,, để hắn nhìn như vậy lấy cha bị đánh, còn chưa ý thức được Nhạc Bất Quần quân cờ Nhạc Linh San lo lắng không thôi.

"Ha ha! Nên kết thúc!" Ni non một tiếng, Nhạc Bất Quần thật đúng là yếu, chính mình cũng áp chế thực lực, còn chật vật như thế.

Kỳ thật đây cũng là trong dự liệu, Dịch Huyền mặc dù áp chế thực lực, nhưng nó biểu hiện ra lực lượng không cần Nhạc Bất Quần yếu. Tiểu Ngao Giang Hồ bên trong đối với chiêu thức ý lại thể nhưng là rất nặng, Dịch Huyền có thể tùy tiện dòm ra Hoa Sơn kiếm pháp, Nhạc Bất Quần một thân chiến lực đã cắt giảm hơn phân nửa, chỉ có thể mặc cho Dịch Huyền truy đánh!

Nhạc Bất Quần cảm giác áp lực đại tăng, cái kia kiếm gỗ một quét ngang, mặc dù kiếm gỗ bản thân không thương tổn người, nhưng vậy là không có Dịch Huyền lực lượng bọc vào, giờ phút này vàng sáng màu trắng nõn để cho người ta hoa mắt.

Nhạc Bất Quần thanh kiếm thân khi ở phía trước, nếu như không làm như vậy, Nhạc Bất Quần tin tưởng một kiếm này xuống tới, hắn tuyệt đối phải bị trọng thương!

Màu ngà sữa vàng sáng Nhạc Bất Quần trên thân kiếm Từ Hà chân khí đối bình, lập tức một tiếng tiếng leng keng bạo khởi!

Trực khiếu người màng nhĩ đau nhức!

Hai cổ lực lượng tiêu diệt, Nhạc Bất Quần còn chưa kịp thở phào, Dịch Huyền cái kia huyền diệu bộ pháp triển khai. Một đi nhanh, Nhạc Bất Quần gặp quỷ ánh mắt bên trong lần người mà lên, sau đó một bàn tay trắng nõn cực tốc phóng đại. com

Nhạc Bất Quần cảm giác tránh cũng không thể tránh, bị Dịch Huyền một bàn tay quét bay!

"Ba!"

Nhạc Bất Quần ngây ngẩn cả người, Nhạc Linh San ngây ngẩn cả người, Lệnh Hồ Xung càng là trợn mắt hốc mồm, Lâm Bình Chi cũng là như thế.

Dịch Huyền một bộ hết thảy tất cả đều nằm trong lòng bàn tay biểu lộ, lập tức Nhạc Bất Quần ngây người công phu bên trong lại là hành hung một trận.

"A! ..."

Từng tiếng kêu thảm vang lên, Nhạc Bất Quần cảm giác một loại khó tả tức giận, còn có một loại đối với sinh tử không ở trên tay sợ hãi!

"Dừng lại..."

"Ba!" Dịch Huyền giáo Nhạc Bất Quần cái gì gọi là đánh mặt, không sai, đánh người không đánh mặt, nhưng . . Hắc hắc! Ai bảo ngươi Nhạc Bất Quần như thế cần ăn đòn?

Ba người nhìn xem Nhạc Bất Quần ba ba ba, đó là một loại giai điệu, một loại đánh mặt cảnh giới!

Thanh âm! Liền là như thế giàu có tiết tấu, liền là tươi đẹp như vậy, ba ba ba!

"Cha!"

Nhạc Linh San cũng là gấp, muốn tiến lên, nhưng bị Dịch Huyền một ánh mắt trừng trở về.

Nhìn xem Dịch Huyền trong mắt sắc thái, Nhạc Linh San căn cứ là lạ, loại kia một bộ ta đây là vì tốt bộ dáng, vì cảm giác gì là lạ? Còn có, ngươi đánh ta cha đây là tốt với ta? Mmp, nguyên lai ở trước mặt con gái ầu ơ cha hấn cũng là một loại chúc phúc.

Giờ khắc này, Nhạc Linh San tựa hồ đã hiểu, ngơ ngác nhìn Dịch Huyền ầu ơ cha nàng, Dịch Huyền một bộ ngươi thụ giáo bộ dáng.

"Ba ba ba!" Chiến đấu vẫn còn tiếp tục!

"Ngươi..."

"Ba!"

"Ngươi cái gì ngươi?"

"Ngươi..."

"Ba!"

"Lặp lại lần nữa..."

"Ngươi..."

"Ba!"

"Ta để ngươi lặp lại lần nữa!"

Ô ô! Không mang theo người khi dễ như vậy...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38 : Phong Thanh Dương

Lắc lắc tay, Dịch Huyền đá bay ra ngoài Nhạc Bất Quần.

Sau đó nhìn xem Nhạc Bất Quần đã sưng đến không còn hình dáng mặt, như muốn mở miệng, nhưng Dịch Huyền đối mặt trong nháy mắt, cổ bỗng nhiên co lên.

Như cùng một con rùa đen nhận lấy ngược đãi, vội vã rút vào mai rùa tìm kiếm cảm giác an toàn.

Thấy Dịch Huyền nhếch miệng lên một vòng đẹp mắt đường cong.

"Cha!" Lại là Nhạc Linh San thanh âm, Dịch Huyền quay đầu thoáng nhìn, chỉ gặp Nhạc Linh San đã khóc không thành tiếng, một mặt u oán nhìn về phía hấn.

Nhún vai, Dịch Huyền Âm đạo, "Hài tử đáng thương a! Bị cha nguoi bán cũng không biết."

Lắc đầu, sau đó nhìn về phía Nhạc Bất Quần, nhẹ gật đầu, lại lắc đầu, thấy Nhạc Bất Quần trong lòng thẳng run lên.

Lập tức bốn người, ba ánh mắt cộng thêm hai đạo khe hẹp nhìn soi mói, Dịch Huyền đem ẩn tàng cánh mở rộng ra đến, sau đó hóa thành một vòng bóng trắng biến mất trong sân.

Thấy ba người, cộng thêm một Quân tử kiếm sừng sốt một chút.

Tiểu nha đầu ngừng khóc khóc, trong ánh mắt tận là Địa Cầu nổ tung, nhưng vì cái gì ta còn sống không thể tưởng tượng nổi thần sắc, lớp từng chuỗi tiểu tinh tinh.

Lệnh Hồ Xung cũng là như thế, cảm giác trời sụp đổ, phá vỡ Lệnh Hồ Xung lâu dài tích lũy sinh vật tri thức.

Một khắc này, như là một kẻ vô thần nhìn thấy vốn nên chết hấn, vậy mà nhìn thấy thi thể của mình! Mmp! Đó là ta sao?

"Rầm!" Lâm Bình Chi không đúng lúc phát ra nuốt nước miếng thì đặc hữu sóng âm, cái này gần như tĩnh mạch trong sân là như thế chói tai.

Cứ như vậy, Nhạc Bất Quần trầm mặc.

Cứ như vậy Nhạc Linh San cũng quên tự mình lão cha còn trên mặt đất nằm thi, quên đi vừa rồi tất cả, chỉ có trắng lóa như tuyết thì không thì phù ở sâu trong linh hồn trong trí nhớ, như muốn vững vàng in dấu xuống đến.

Thật lâu, mơ hồ trong đó một thanh âm theo thanh phong tản ra, "Đó là người sao?"

... ..

Dịch Huyền cũng không có bay khỏi phái Hoa Sơn, hấn đi vào một chỗ vách đá trước.

Một đầu từ xích sắt tám ván gỗ dựng lên cầu, đem một bên khác nơi này liên tiếp. Tho to đầu gỗ thật sâu cắm vào trong núi đá, phía trên có nhàn nhạt vết kiếm, nhưng sâu nhất một chỗ cũng bất quá mấy centimet, bởi vậy có thể thấy được nó cứng rắn.

Không biết đã trải qua bao nhiêu năm tháng, cũng không biết có bao nhiêu người đặt chân, càng không biết nó thì được kiến tạo, cũng không biết nó bị xây dựng bao nhiêu lần.

"Tư Quá Nhài!" Dịch Huyền ánh mắt quét về phía phía đối diện, có thể nhìn thấy phía trên hoa nở rừng đào, còn có từng khóa đại thụ che trời tô điểm.

"Thật đúng là đẹp a!" Như thế Mỹ Cảnh, liền xem như Dịch Huyền cũng không khỏi vì đó cảm thán.

Đặt chân trên ván gỗ, phía dưới từng tầng từng tầng mây mù. Sơn phong lưu lại đường cong càng ngày càng cận, như là một bộ tốt nhất núi cầu.

Người bình thường nếu như không kiên nhẫn gì cả nhìn xuống, đều sẽ cảm giác đến choáng váng, mà bất hạnh vì chứng sợ độ cao người bệnh bằng hữu, không có ý tứ, hi vọng phía dưới đã thủ lưu một đầu toàn thấy.

Dịch Huyền hôm nay tới đây phái Hoa Sơn mục đích đúng là chiêu một người luận bàn, mà xem như phái Hoa Sơn chương môn, Nhạc Bất Quần đã quý gỏi hấn vảy xòe. . . Khụ khụ, quý gỏi hấn một tay Như Lai Thần Chương dưới, giờ phút này bộ mặt xưng là đặc cấp mặt đơ cũng không đủ.

Ngay cả phái Hoa Sơn chương môn đều bị đánh thành đầu heo, như vậy phái Hoa Sơn chẳng lẽ liền không có cao thủ?

Không! Nơi này ẩn giấu một siêu cấp đại boss!

Hấn liền là Phong Thanh Dương!

Không có sai! Dịch Huyền lần này mục đích đúng là Phong Thanh Dương, về phần nguyên nhân, hắc hắc! Đi vào cái thế giới này lâu như vậy, có thể nào không kiến thức cái gọi là tông sư mạnh bao nhiêu?

Về phần nguoi nói Dịch Huyền vì cái gì không đi tìm Đông Phương Bất Bại, Nhậm Ngã Hành, được, Dịch Huyền biểu thị muốn chết cũng không phải như vậy tìm.

Không nói trước cái kia Nhậm Ngã Hành, liền nói cái kia Đông Phương Bất Bại, đừng nhìn trong nguyên tác nàng / hấn làm theo ý mình, chỉ cần không

có trên chọc đến nàng / hấn, liền không có chuyện gì.

Nhưng người biết một tâm lý tên biến thái là nghĩ như thế nào? Làm không tốt Dịch Huyền đổi bên trên, bị một bàn tay hút chết đều là tốt. Nhất là cho Dịch Huyền rằng mình liền là. . . TM khả năng thay thế Dương Liên Đình,

Trở thành Đông Phương Bất Bại độc chiếm!

Ngắm lại đều cảm giác đến đáng sợ!

Về phần Nhậm Ngã Hành càng không cần phải nói, liền là một lão ma đầu, tâm tình tốt cho người một bàn tay, tâm tình không tốt, hắc hắc! Vẫn là cho người một bàn tay, một bàn tay, hấp tính đại pháp mã lực toàn bộ triển khai, cam đoan không ép khổ người nha!

Mmp, một màn như thế, dọa đến Dịch Huyền kém chút một cái giật mình, dưới chân lắc một cái, kém chút không có quảng xuống.

Về phần làm sao người biết Nhậm Ngã Hành tâm tình, thật chẳng lẽ sẽ đuổi tận giết tuyệt?

Hắc hắc! Nói nhảm, người ngốc phòng tối bên trong mấy chục năm, rèn luyện rèn luyện sự kiên nhẫn của người, cam đoan người không phát điên.

Về phần Nhậm Ngã Hành, hắc hắc! Người nói tâm tình của hấn sẽ tốt?

Về phần tại sao lựa chọn Phong Thanh Dương thử tay nghề, tốt xấu người ta cũng là chính đạo một phương, lại không giống với cái kia chút mua danh chuộc tiếng môn phái, Phong Thanh Dương nhân phẩm hoàn toàn chính xác làm cho người kính nể.

Dịch Huyền tìm được một cửa hang, lập tức hiểu rõ, nghĩ đến Phong Thanh Dương liền tại bên trong.

Hang động rất lớn, nhưng phải trách dĩ vô cùng, phải biết nơi này là thế nhưng là núi cao. hang động đều là trên mặt đất thể tương đối thấp, còn có mạch nước ngầm lâu dài cọ rửa, còn có các loại nhân tố, hình dạng mặt đất kết cấu, thổ chất các loại nhân tố, cuối cùng mới có thể hình thành hang động.

Mà loại địa phương này xuất hiện hang động, hiển nhiên không phù hợp quy luật tự nhiên. Về phần là người vì mở đào, ha ha, Dịch Huyền trái xem phải xem đều không có phát hiện bất luận kẻ nào vì lưu lại mở vết tích.

Người nói thời gian quá dài bị bôi? Điều đó không có khả năng, nơi này nhám thạch rất cứng rắn, lưu lại vết tích đều khó khăn, huống chi cái kia mờ mịt tuế nguyệt.

Còn có, xa xôi tuế nguyệt bên trong người loại có phải hay không hiện nhân loại còn có chờ khảo chứng, huống chi đi mở đục hang động.

Cuối cùng, Dịch Huyền chỉ có thể cảm thán như thế, Kim Dung lão nhân gia ông ta sức tưởng tượng thực phong phú, loại này không thực tế cảnh vật đều có thể tăng thêm bên trên.

Ngạch, người nói vì cái gì làm như vậy? Ngạch, có vẻ như nơi này có siêu cấp boss, Phong Thanh Dương. Nhưng Phong Thanh Dương lại có quan hệ gì?

Tốt a, đại boss đều cần một cùng loại với người tu đạo trong miệng đạo tràng, không cảm thấy rất có khí thế? Không cảm thấy càng có thể đột hiện boss cường đại?

Dịch Huyền còn quần vạch đá, tiện tay đẩy ra xanh tươi ướt át dây leo, duỗi ra thon dài ngón tay, nhẹ nhàng gõ vạch đá.

Về sau Dịch Huyền một mực lặp lại động tác này, bước đi, ngừng nha ngừng, gõ a gõ.

"Ân!" Nhếch miệng lên, "Chính là chỗ này!"

Duỗi ra trắng nõn như ngọc bàn tay, đột nhiên có chút dừng lại, bất động thanh sắc nhẹ gạt đầu, tựa hồ phát hiện cái gì.

Lập tức bàn tay hung hăng đánh ra trên vạch đá, nương theo lấy một trận oanh minh, vạch đá bắt đầu vỡ vụn, cuối cùng sụp đổ.

Trên mặt không có bất kỳ cái gì thần sắc, tựa hồ đây hết thảy đều vốn nên như thế.

Nhướng mày, trước mắt của hấn, từng cổ hải cốt trái một phải một nằm đầy đầy đất.

Trên thân quần áo màu đen cơ hồ muốn mục nát, chỉ cần nhẹ nhàng đụng một cái, đang nhẹ nhàng xé ra, tuyệt đối không thể so với xé một tờ giấy trắng tới khó khăn.

"Phái Hoa Sơn tuyệt học!" Dịch Huyền không có xem cái kia hải cốt, mặc dù nơi này lộ ra âm trầm kinh khủng, nhưng Dịch Huyền một chút cũng không có tự mình hiểu lấy, ngược lại có chút háng hái nhìn xem trên vách tường một vài bức tiểu nhân vẽ.

Mỗi một bức tranh bên trên đều có hai tiểu nhân, mặc dù đơn sơ, nhưng vẽ để hiển nhiên không truy cầu chất lượng hình ảnh mỹ cảm.

Chỉ gặp một người trong đó tay cầm que gỗ. . . Khụ khụ, tay cầm trường kiếm, một cái khác người tới đối chiêu, không bao lâu, tay cầm trường kiếm

một phương suy tàn!

Dịch Huyền lắc đầu, lập tức nhìn trên mặt đất hài cốt một chút, lại là một trận cảm thán.

Đây đều là người trong ma giáo, bị phái Hoa Sơn khai sơn tổ sư khốn ở chỗ này. Bọn hắn không cam tâm, muốn đào ra một con đường sống, nhưng bọn hắn từ bỏ, cảm thấy không có khả năng thành công, có trời mới biết đào một tầng, còn có bao nhiêu tầng vách đá, không có ai biết.

Nhưng bọn hắn vẫn như cũ không cam tâm, bọn hắn hận! Hận thấu Hoa Sơn, như muốn điên cuồng, bọn hắn muốn muốn trả thù! Muốn diệt tuyệt Hoa Sơn, muốn phát tiết lửa giận, muốn...

Biết thoát đi vô vọng, bọn hắn không cam tâm, không cam tâm như vậy chết, cho nên bọn hắn đem Hoa Sơn kiếm pháp toàn diện phá giải, trên vách đá khắc hoạ.

Nếu có người tìm tới, như vậy đây hết thảy đều là đáng giá, đây chính là bọn họ trả thù. Hoa Sơn kiếm pháp thiên hạ là có tiếng, nếu những sơ hở này bị thế nhân biết được, như vậy phái Hoa Sơn giang hồ địa vị tuyệt đối chột hạ xuống, đây chính là bọn họ trả thù.

"Đáng tiếc!" Dịch Huyền lắc đầu, chỉ có cách nhau một bức tường, bọn hắn liền có thể chạy thoát.

Không biết bọn hắn phục sinh, gặp này có thể hay không xấu hổ chết.

Dịch Huyền không có nhìn nhiều chút kiếm pháp, cũng không có xem chút kiếm pháp sơ hở, cũng không có tính toán bồi chút.

Đột nhiên, Dịch Huyền thân thể dừng lại, quay đầu xem

"Phong Thanh Dương!" Dịch Huyền chậm rãi phun ra ba chữ, lại là để sau lưng lão giả như bóng mây.

Lão giả tiên phong đạo cốt, mặc dù tóc trắng xoá, nhưng sắc mặt hồng nhuận phon phớt, cái eo thẳng tắp, giống như một thanh Xuất Khiếu trường kiếm, kiếm khí nội liễm, một thân chân khí cường đại đều ẩn tàng.

Nhìn như là một phổ thông lão ông.

Nhưng Dịch Huyền cũng không dám coi thường người trước mắt, thân thể đã đi ra dự cảnh, trước mắt chỉ tuyệt đối vô cùng kinh khủng. Đây là hắn từ trước tới nay gặp được cường đại nhất tồn, vượt ra khỏi tiên thiên phạm trù, đạt đến người khác tha thiết ước mơ tông sư chỉ cảnh!

Trong giang hồ đó là đi ngang cũng không người nào dám ngăn trở loại kia, bởi vì hắn là tông sư, liền là đơn giản như vậy, liền là như thế bá đạo!

Nếu như tiên thiên là phạm nhân trong mắt siêu nhân, như vậy tông sư liền là phạm nhân trong mắt tiên thiên!

Lão giả kinh ngạc nói, "Người biết ta?"

Lão giả, cũng chính là Phong Thanh Dương lông mày nhíu lại, ánh mắt Dịch Huyền trên thân liếc nhìn, chân mày nhíu càng chặt.

Người trước mắt phi thường kỳ quái, có mái tóc dài màu vàng óng. Khí tức trên thân cũng là quái dị vô cùng, tựa hồ không thuộc về loài người.

Nếu như Phong Thanh Dương suy nghĩ có thể bị Dịch Huyền bắt, Dịch Huyền tuyệt đối sẽ kinh hãi, không nghĩ tới nhân vật cấp bậc tông sư vậy mà kinh khủng như vậy.

Bị Phong Thanh Dương nhìn chăm chú, dù là Dịch Huyền cũng áp lực đại tăng, nhưng Dịch Huyền không có e ngại.

"Không biết!" Dịch Huyền mở miệng.

Phong Thanh Dương càng nghi hoặc, "Người là ai? Vì sao tới nơi đây?"

Sau đó liếc qua trên đất hài cốt, ánh mắt lấp lóe, tựa hồ muốn hành động.

Dịch Huyền gặp đây, nơi nào vẫn không rõ Phong Thanh Dương ý tứ, "Phong Thanh Dương tiền bối, ta lần này đến đây mục đích là vì người!"

Phong Thanh Dương đem ánh mắt dời, tựa hồ đối với nơi này hết thảy không có hứng thú, cũng không có bất kỳ cái gì kinh ngạc.

"A! Tìm ta?" Phong Thanh Dương buồn bực, tới tìm hắn? Phải biết mấy chục năm qua, hắn đều Tư Quá Nhai, xong toàn bộ che đậy ngoại giới quấy nhiễu.

Mà người trong giang hồ cũng đều cho rằng hắn Phong Thanh Dương vài thập niên trước liền chết, mặc dù vừa mới bắt đầu có người hoài nghi, nhưng lập tức thời gian trôi qua, rất nhiều người quên đi việc này, đến hiện, chỉ sợ ngay cả phái Hoa Sơn đều ít có người biết danh hào của hắn.

"Ân! Văn bối lần này đến đây mục đích đúng là tiền bối, về phần nguyên nhân, văn bối bất tài, muốn Phong Thanh Dương tiền bối luận bàn một chút!"

Lời nói đều nói đến phân thượng này, Phong Thanh Dương cũng không phải người ngu, minh bạch Dịch Huyền dụng ý.

ánh mắt cổ quái, "Người xác định?"

Đánh giá Dịch Huyền yếu đuối thân thể, Phong Thanh Dương hoài nghi chỉ cần mình nhẹ nhàng đẩy, nhìn tuần mỹ người trẻ tuổi có thể hay không tan ra thành từng mảnh.

Dịch Huyền nhìn ra Phong Thanh Dương lộ ra ngoài suy nghĩ, mỉm cười, trên thân phóng xuất ra thuộc về tiên thiên nhưng lại không giống tiên thiên khí tức.

Àm âm!

Phong Thanh Dương lông mày nhíu lại, kinh ngạc nhìn về phía Dịch Huyền, "Hảo tiểu tử, trẻ tuổi như vậy tiên thiên ta còn là lần đầu tiên gặp!"

Phong Thanh Dương may mắn tán thưởng, không có bất kỳ cái gì đồ kị, cũng không có bất kỳ cái gì hãm mộ, chỉ có đối với Trường Giang sóng sau đê sóng trước cảm thán. Cái này khiến Dịch Huyền đối Phong Thanh Dương đánh giá cao hơn, không hổ là Tiểu Ngạo Giang Hồ bên trong thanh phong!

"Tiền bối quá khen!" Dịch Huyền không kiêu ngạo không tự ti, com không có chút nào vì tu vi của mình mà ngạo kiều.

Phong Thanh Dương thấy tắc lưỡi, trẻ tuổi như vậy tiên thiên, trên thân còn không có một tia ngạo khí, mà là đem một phần ngạo khí dìm như cốt tủy, đây mới thật sự là thiên kiều!

Phong Thanh Dương trong mắt tràn đầy cảm khái, nếu như là hắc, như vậy tuổi trẻ lúc, trên thân không khỏi ngạo ngễ một phen.

"Ân! Tốt! Tốt! Tốt!" Liên tiếp ba cái tốt, đủ để gặp Phong Thanh Dương tâm tình vào giờ khắc này.

Dịch Huyền ôm quyền, "Còn xin tiền bối chỉ điểm một hai!"

Phong Thanh Dương đối với cái này không có phản cảm, nếu như là những người khác, dù là nó vì tiên thiên, thậm chí tiên thiên viên mãn. Phong Thanh Dương đầu tiên sẽ cho đối phương đánh lên một cuồng vọng không biết nhân hiệu.

Nhưng Dịch Huyền không giống nhau, mặc dù tiên thiên, nhưng nó không kiêu không gấp, hoàn toàn nhìn không ra nó cuồng ngạo chỗ.

Phong Thanh Dương thấy được Dịch Huyền trong mắt một màn kia nhân nhật tự tin, cũng càng thêm vững tin ý nghĩ của mình, người này tuyệt đối có sung túc nắm chắc!

Liên xem như Phong Thanh Dương cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Tiểu tử này ở đâu ra tự tin?

"Người có biết thực lực của ta?" Phong Thanh Dương nhìn xem Dịch Huyền.

"Biết!"

"Ân!" Phong Thanh Dương tò mò, vậy mà biết mình thực lực, như vậy không biết tiên thiên tông sư chênh lệch giống như lạch trời?

"Nhưng ta còn muốn tiền bối luận bàn một chút!" Dịch Huyền ngữ khí kiên định không dòi.

"Ân!" Nhẹ gật đầu, Phong Thanh Dương không có cự tuyệt.

"Đi thôi!"

Lập tức Phong Thanh Dương nhìn cũng chưa từng nhìn trên vách tường võ học, lưu cho Dịch Huyền một tiêu sái bóng lưng.

Thở dài một hơi, lập tức đi theo Phong Thanh Dương sau lưng.

Phong Thanh Dương tiện tay xếp tiết sau đào nhánh, nhìn về phía Dịch Huyền, "Chuẩn bị xong chưa?"

Dịch Huyền ôm quyền, "Tốt!"

Chương 39 : Đối Chiến Tông Sư, Vong Ưu Say ...

Dịch Huyền suất động thủ trước, Thiên Sư nhất tộc truyền thừa bộ pháp thi triển, giống như phạm nhân đi đường nhẹ nhàng như vậy tự nhiên, trong chốc lát tới gần Phong Thanh Dương mười bước bên trong!

Phong Thanh Dương tròn mắt hơi híp, "Thật kỳ diệu bộ pháp!"

Phong Thanh Dương bước chân không có chút nào di động xu thế, trên tay gỗ đào nhánh lác một cái, trên không trung xoáy đi một vòng, một luồng kinh phong bao vây lấy gỗ đào nhánh, hình thành một lớp bình phong.

Dịch Huyền gặp này con mắt lấp lóe, "Không hổ là tông sư!"

Lật tay ở giữa liền ngăn cản thế công của hắn, bất quá Dịch Huyền cũng không phải ăn chay, trong chốc lát Dịch Huyền trong tay nhanh chóng thu nắm.

Chỉ gặp Dịch Huyền một quyền đối Phong Thanh Dương đập nện mà, Phong Thanh Dương kinh ngạc, chẳng lẽ tiểu tử này không biết con đường phía trước bị hắn phá hỏng?

suy nghĩ lóe lên ở giữa, Phong Thanh Dương liền biết Dịch Huyền mục đích.

Một đạo mãnh liệt quang mạng Dịch Huyền trong tay bộc phát, một chớp mắt, một siêu cỡ nhỏ mặt trời hình thành, Phong Thanh Dương cảm giác con mắt truyền đến nhói nhói.

Vô ý thức nheo mắt lại, trong lòng hiểu rõ.

Động tác trong tay cũng là theo một trận, Phong Thanh Dương trầm nghĩ nguy rồi.

Loại này thân thể phản ứng tự nhiên, liền xem như Phong Thanh Dương cũng không thể né tránh.

Dịch Huyền nắm đấm rơi Phong Thanh Dương trên thân, bị một cỗ lực lượng ngăn cản, như là sắt thép va chạm.

"Ngọa tào!" Mmp, nắm đấm đau rất!

Dịch Huyền một kích lui nhanh, Phong Thanh Dương thân thể cũng theo đó bay ngược mà ra, trên không trung xoay tròn mấy lần, lập tức rơi cây đào bên trên.

Vỗ nhẹ đánh trên thân không còn ở tro bụi, khoe miệng có chút giương lên, nhìn về phía Dịch Huyền ánh mắt đều là khác biệt.

"Tiểu tử, ngươi chiêu này cực kỳ kỳ lạ, liền ngay cả ta cũng không biết căn nguyên của nó!"

Phong Thanh Dương có chút hăng hái nhìn xem Dịch Huyền, Dịch Huyền bất động thanh sắc cười cười, nghĩ thầm nếu như ngươi biết đó mới là gặp quỷ.

"Chỉ là tiểu đạo, tiền bối chê cười!"

Phong Thanh Dương mỉm cười, "Tông sư phía dưới, bằng vào loại thủ đoạn này, đủ để đứng hàng đỉnh phong nhất!"

Hắn như thể đánh giá.

Dịch Huyền nhẹ gật đầu, "Bất quá chiêu này đối tông sư trở lên liền có hạn!"

Phong Thanh Dương cũng không phủ định, vừa rồi chủ quan, nếu như Dịch Huyền còn muốn dùng cái này công kích hắn, như vậy tuyệt đối không chiếm được lợi ích!

"Phong Thanh Dương tiền bối, như vậy. . . Chúng ta cũng đừng tàng tữ, xuất ra toàn bộ thực lực!"

Lập tức Dịch Huyền giải trừ cánh phong ấn, trong chốc lát, Phong Thanh Dương ta có phải hay không vẻ mặt như gặp phải quỷ bên trong, Dịch Huyền đã đằng không mà lên, nhìn xuống Phong Thanh Dương.

"Ngươi. . . Đây là?" Phong Thanh Dương cảm giác tam quan hủy hết, xác định đây không phải đang diễn trò? Nuốt ngụm nước bọt, ánh mắt quái dị.

"Tiểu tử ngươi, thật là khiến người giật mình a!" Thật lâu, Phong Thanh Dương mới cảm thán nói.

Lập tức Phong Thanh Dương chân khí trong cơ thể vận chuyển, đã hoá lỏng chân khí không ngừng thăng hoa, liên tục không ngừng tuôn ra, kéo khỏi thân thể lơ lửng giữa trời.

Dịch Huyền xa xa giăng co.

Chiến đấu chân chính giờ phút này vừa mới bắt đầu!

Phong Thanh Dương bình phục tâm tình, nhiều năm qua lắng đọng tâm cảnh nhưng không phải nói xuông, mặc dù kinh ngạc Dịch Huyền kỳ lạ, nhưng đối với Phong Thanh Dương mà nói, cho dù là Thái Sơn băng liệt, cũng sẽ không quá lớn cảm xúc.

"Hô!" Thật sâu thở ra một hơi, tinh khí thần đều tăng lên tới một mức độ khủng bố.

"Bắt đầu đi!" Sau lưng cánh chim đánh ra, như như đạn pháo bắn về phía Phong Thanh Dương.

Phong Thanh Dương gấp đây, trong tay gỗ đào nhánh vung vẩy.

Trong chớp lát, song phương giao đánh nhau, nhất thời chân khí tàn phá bừa bãi.

Dịch Huyền Thiên sư thân thể Phong Thanh Dương nhiều năm chân khí rèn luyện thân thể đối bình, một quyền phía dưới, bị Phong Thanh Dương ngăn trở, cân sức ngang tài!

Không có kéo dài khoảng cách, Dịch Huyền cảm giác nhiệt huyết sôi trào, đây là lần thứ nhất như thế tận hứng cùng người khác chiến đấu, loại kia nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, trực khiến Dịch Huyền cảm giác mình có phải hay không có bạo lực khuynh hướng.

"Độc Cô Cửu Kiếm!" Dịch Huyền hít mắt lại, toàn thân căng cứng, trong lòng cũng không khỏi có chút kích động, rốt cục, Tiểu Ngạo Giang Hồ bên trong nhất là truyền kỳ võ học sắp tái hiện.

"Ân! Dịch Huyền tiểu tử, ngươi biết Độc Cô Cửu Kiếm?" Phong Thanh Dương tò mò,

Trước mắt mạnh không tưởng nổi người trẻ tuổi, vẫn còn biết Độc Cô Cửu Kiếm!

"Nghe nói qua!" Dịch Huyền không phủ nhận.

Con mắt đột nhiên tràn ngập lên vàng sáng xanh lam, giống như cửa thiên thần mình nhìn xuống Thương Khung.

Phong Thanh Dương trong tay mặc dù gỗ đào nhánh, nhưng ở trong mắt Dịch Huyền không thua gì một thanh thần binh, phong duệ chi khí đâm vào Dịch Huyền toàn thân đau nhức.

"Thật là lợi hại Độc Cô Cửu Kiếm!" Thát kinh.

Phong Thanh Dương suất công kích trước, gỗ đào nhánh quét ngang mà đến, không ngừng phóng đại.

Dịch Huyền con mắt đỏ bừng, màu lam như biển sâu thâm thúy đôi mắt xuất hiện từng đầu tơ máu, tinh khí thần, ba cái hợp nhất, thân thể siêu phụ tải vận chuyển.

Trong cơ thể tích súc đã lâu lực lượng một mạch bộc phát, trong tay càng là tràn ngập một tầng màu ngà sữa vàng sáng.

Mông lung!

Hai mắt gắt gao khóa chặt Phong Thanh Dương mỗi một cái động tác, không ngừng phân tích, giờ phút này Thiên sư cái kia không có gì sánh kịp thần tính hiển lộ.

Phong Thanh Dương bỗng nhiên vậy mà cảm thấy mình tại đối mặt thần linh, khí tức thần thánh đập vào mặt, như muốn độ hóa hắn.

Trong lòng giật mình, chân khí dập dờn, ổn định loại này xúc động.

"Vậy mà có thể ảnh hưởng ý chí của ta! Cuối cùng là như thế nào lực lượng?"

Dịch Huyền xảo diệu Phong Thanh Dương Chu tuyền, không ngừng né tránh, dù là Độc Cô Cửu Kiếm thần dị vô cùng, danh xưng Tiểu Ngạo Giang Hồ cường đại nhất kiếm pháp, trong lúc nhất thời cũng không làm gì được hắn.

Phong Thanh Dương trong mắt kinh ngạc càng sâu, ánh mắt bộc phát sáng rực, như là tìm được tri kỷ, lại như cùng một vị cường giả vô địch vấp phải trắc trở, các loại cảm xúc không ngừng tuôn ra.

Trong tay lực lượng không ngừng tăng lên, tốc độ cũng là dần dần đề cao, dần dần, Phong Thanh Dương giống như ma luyện Dịch Huyền. Để Dịch Huyền một chút xui tiến bộ, song phương ngươi tới ta đi, cứ việc thân là bị áp chế một phương, nhưng Dịch Huyền không có chút nào nhụt chí.

Cảm xúc vẫn như cũ tăng vọt.

Dịch Huyền minh bạch, dù là mạnh như hắn, tại Tiên Thiên bên trong vô địch tồn, đối mặt Phong Thanh Dương cũng là giết gấu và vai.

Có chút xem thường cấp bậc tông sư cao thủ, cùng thì cũng vì hấn gõ vang cảnh báo. Dù là vô địch tiên thiên, nhưng một nhưng đối thủ vì cấp bậc tông sư cường giả, cũng phải thận trọng đối đãi.

Có thể nói cho dù là tông sư sơ kỳ, Dịch Huyền muốn đối phương chiếm được chỗ tốt, cũng là dị thường gian nan một sự kiện.

Đánh bại thậm chí đánh giết đối thủ, cái này vô cùng vô cùng khó khăn.

Cuối cùng dù là mài chết đối phương, cũng sẽ không dễ chịu.

Hướng chi Phong Thanh Dương cũng không phải mới vào tông sư, sớm cấp bậc tông sư chìm đắm rất nhiều năm, về phần nó chân chính cảnh giới, Dịch Huyền còn dò xét không tra được.

Song phương từ bên này đánh tới bên kia, chân khí không cần tiên phun trào. Cuốn lên từng đợt cuồng phong, chèn ép phía dưới hoa đào bay tán loạn, tốt không tốt.

Dịch Huyền hai cánh lấy tần số cực nhanh đánh ra hư không, Phong Thanh Dương theo sát mà lên, tựa hồ không chết không thôi.

Còn quán Tư Quá Nhai, cuối cùng vậy mà hướng về phái Hoa Sơn vị trí mà.

Ầm ầm!

Trên bầu trời không ngừng truyền đến đao thương reo lên thanh âm, có người ngẩng đầu, nhất thời thần sắc hoảng sợ, lại là khiếp sợ không gì sánh nổi.

"Mau nhìn! Trên trời có người!"

Mà cảnh tượng tương tự còn đang không ngừng trình diễn.

Nhạc Bất Quần bị Lệnh Hồ Xung ba người vịn, đi một đầu uốn lượn trên đường nhỏ, lập tức không trung truyền đến đao đao tiếng oanh minh, hấp dẫn ánh mắt của bốn người.

Lệnh Hồ Xung thứ nhất ngẩng đầu, sau đó ánh mắt ngốc trệ.

Lâm Bình Chi giương mắt nhìn, ánh mắt khẽ giật mình, sau đó như là cử chỉ điên rồ, ngơ ngác nhìn không trung.

Nhạc Linh San đỡ lấy tự mình cha, gặp Lệnh Hồ Xung hai người ngu ngơ, lập tức ngưng mắt nhìn.

Cũng là ngây dại.

Nhạc Bất Quần giờ phút này tức sôi ruột, trong lòng đối với Dịch Huyền hận ý càng đậm.

Gặp ba người như thế, nghe được thanh âm Nhạc Bất Quần cũng là nhìn về phía không trung, sau đó kinh hô!

"Là hấn!"

Trong miệng hấn hấn liền là Dịch Huyền, ánh mắt dời, nhìn về phía Phong Thanh Dương vị trí.

"Tông sư!"

Nhạc Bất Quần cảm giác quá mức hoang đường, làm sao lại như thế? Hôm nay hấn vừa mới bị đánh, kế tiếp còn không có chờ hấn lấy lại tinh thần, vậy mà tung ra một cấp bậc tông sư đại cao thủ!

không khoa học!

Sau đó Nhạc Bất Quần lại đem nhìn về phía Dịch Huyền, giờ phút này Dịch Huyền cứ việc bị áp chế, nhưng vậy mà tông sư thủ hạ mà không bị thua, đủ để gặp nó chỗ cường đại!

Dọa đến Nhạc Bất Quần run một cái, vừa rồi chuẩn bị như thế nào trả thù Dịch Huyền kế hoạch toàn bộ đứt bỏ. Ngay cả tông sư đều không làm gì được tồn, tuyệt đối không phải hấn phái Hoa Sơn có thể trêu chọc!

"Rầm!"

"Sư phụ, vậy có phải hay không tông sư?"

Lệnh Hồ Xung mở miệng, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

Nhạc Bất Quần nhẹ gật đầu, "Vâng!"

Lệnh Hồ Xung nhất thời tràn đầy hướng tới, đây chính là trong truyền thuyết tông sư, trong giang hồ cơ hồ tuyệt tích siêu cấp tồn, giờ phút này vậy mà

sống sờ sờ xuất hiện!

Làm sao không kích động, làm sao không hướng tới?

Lệnh Hồ Xung trong lòng mạnh lên tâm bắt đầu nảy sinh, hẳn muốn trở thành bậc này tồn, ngao du không trung, đi làm cái kia người trên người, từ đó Tiêu Dao cả đời, há không đẹp quá thay?

Mỗi một lần va chạm, Phong Thanh Dương đều cảm giác Dịch Huyền tiến bộ, bắt đầu đến hiện, Dịch Huyền biểu hiện một loại làm cho người tắc lưỡi thiên phú, mơ hồ trong đó, Phong Thanh Dương nhìn thấy đối phương, tựa hồ thấy được.

Không sai! Phong Thanh Dương kinh ngạc phát hiện Dịch Huyền vậy mà đang trộm sư!

Một chút xú, hấp thụ lấy kinh nghiệm của hắn. Kỹ xảo của mình bị hắn hấp thu, như là một khối bọt biển, cần hấp thu đại lượng nước đến phong phú.

"Đáng sợ!" Phong Thanh Dương thầm nghĩ.

Loại thiên phú này, đơn giản không cách nào tưởng tượng, quả thực là vì chiến đấu mà sinh.

"Ha ha!" Dịch Huyền ngửa mặt lên trời hét dài, "Phong Thanh Dương tiền bối, đa tạ chỉ giáo!"

"Ha ha!" Phong Thanh Dương mỉm cười, "Đây là bản lãnh của ngươi, lão phu bồi luyện, có thể học được bao nhiêu liền là của ngươi sự tình. Cùng ta có liên can gì?"

Phong Thanh Dương không thêm đề ý.

"Lại đến!" Dịch Huyền lần nữa bạo vọt lên, tay trái bước ra, thủ pháp xảo trá, liền xem như lấy Phong Thanh Dương lão đạo kinh nghiệm cũng tìm không ra sơ hở, chỉ có thể lui tránh.

Sau đó hai người đều không có chú ý tới phía dưới phái Hoa Sơn đệ tử, có lẽ chú ý tới, nhưng giờ phút này tâm tư của hai người đều đối phương.

phái Hoa Sơn đánh tới một cánh rừng, lại đường cũ trả về, cuối cùng đánh vào Tư Quá Nhai.

Dịch Huyền nằm xuống đất bên trên, quần áo đã ướt đầm, như cùng một con ướt sũng.

Phong Thanh Dương thì là buồn bực ngán ngẩm nhìn lên bầu trời, được không nhân nhả.

Dịch Huyền quay đầu thoáng nhìn, "Phong Thanh Dương tiền bối, xem ra ta cùng ngươi chênh lệch thực quá lớn!"

"Ha ha, không lớn, lấy tư chất của ngươi, không ngoài một năm, liền có thể siêu việt ta!"

Phong Thanh Dương nói như vậy.

"Tiền bối nói đùa!"

"Đúng, " Phong Thanh Dương nhìn về phía Dịch Huyền sau lưng cánh, "Ngươi đây là cái gì tình huống?"

Dịch Huyền không có bất kỳ cái gì kinh ngạc, "Kỳ thật, ta không phải nhân loại!"

Phong Thanh Dương ngây dại, "Không phải nhân loại?"

"Đúng, ta chủng tộc được xưng là Thiên sứ!" Dịch Huyền khoan thai, ôm đầu, ánh mắt ung dung nhìn về phía Thương Khung, "Ta nghĩ, ở cái thế giới này, đã không có cái khác Thiên sứ..."

Phong Thanh Dương thần sắc lấp lóe, nhìn chăm chăm Dịch Huyền một trận mãnh liệt xem, thăm thẳm thờ dài.

Dịch Huyền quay đầu, có chút không hiểu.

Phong Thanh Dương đây là thế nào?

"Àn! Đúng, ngươi có tính toán gì?"

Dịch Huyền mở miệng, "Ta ở thế tục sáng lập một cái thế lực, cần ta quản lý, lần này đến đây cũng là vì tiền bối, cho nên về sau ta phải đi về."

"A, Dịch Huyền, ngươi còn sáng lập thế lực! Tuổi còn nhỏ liền có thành tựu như thế này, thật sự là ngút trời chi tài!"

Dịch Huyền đột nhiên nói ra, "Tiền bối uống rượu không?"

Phong Thanh Dương không rõ ràng cho lắm, thần sắc có chút quái dị, "Rượu! Thật nhiều năm không có uống qua, ha ha!"

Phong Thanh Dương cười, có chút thê lương, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Một năm kia, chương môn sư huynh cùng Hoa Sơn một đám đệ tử chết thảm, Hoa Sơn thảm tạo Ma giáo vây giết, bốn Chu Chánh Đạo thế lực làm như không thấy, cuối cùng chương môn sư huynh quả thực là liều mạng, ngạnh sinh sinh giết ra một đường máu.

Giết đến Ma giáo sợ hãi, giết điên cuồng, như là Ma Quân lâm thế.

Một khắc này, Phong Thanh Dương còn nhỏ, tận mắt nhìn thấy tất cả.

Cũng là một khắc này, Phong Thanh Dương lần thứ nhất khóc.

Chương môn sư huynh đánh lui Ma giáo người, cũng bởi vì bản thân bị trọng thương, ở vào sắp chết biên giới.

Một thân nhuộm máu thanh sam, một thanh mang máu thanh phong, một thân giáp nát thân thể, đổi đi Hoa Sơn tất cả mọi người sinh cơ.

"Sư huynh người..."

"Không cần nhiều lời, sư huynh ngày giờ không nhiều, thanh dương, phái Hoa Sơn liền giao cho người, khụ khụ..." Ho ra một ngụm máu tươi, ám hắc sắc, sắc mặt càng thêm tái nhợt, dựa lưng vào gấp ghềnh vách đá, "Thanh dương, khụ khụ, phái Hoa Sơn liền. . . Giáo. . ."

"Sư huynh. . . Sư huynh. ."

... ..

"Hừ! Ma giáo vừa mới bại lui, không trùng kiến phái Hoa Sơn, vậy mà nội loạn, com các người như thế xứng đáng chương môn sư huynh sao?" Phong Thanh Dương lạnh lùng liếc nhìn bốn Chu trưởng lão.

"Hừ, Phong Thanh Dương người cũng không cần lấy cái gì tới dọa chúng ta, gia nhập chúng ta, hoặc là. . . Chết!"

Phong Thanh Dương tựa hồ hao hết tất cả, có chút phẩy tay áo một cái, "Sư huynh, ta..."

Hắn phất tay áo mà, chán ghét hết thảy, hắn đã đáp ứng sư huynh, nhưng hắn làm không được. Hắn thật mệt mỏi quá, thật, tâm đã vỡ rồi, hắn lựa chọn từ bỏ.

"Xin lỗi rồi sư huynh, loại người này căn bản vốn không đáng giá!"

"Ngăn lại hắn..."

"Bày trận!"

...

...

"Rầm!" Lần thứ nhất, không uống rượu hắn uống vào cái thứ nhất rượu, cay độc, yết hầu nóng bỏng, như là bị lửa thiêu đốt.

Ngày đó, hắn say, một người, lần này tiêu ảm giang hồ, nhiều năm về sau, cơ hồ không có nhớ kỹ còn có Phong Thanh Dương người tốt vật.

... ..

Dịch Huyền nhìn qua thần sắc cô đơn Phong Thanh Dương, không biết như thế nào mở miệng, ung dung thở dài.

Lấy ra một vò rượu, trống rỗng xuất hiện, nhưng say đắm ở trong hồi ức Phong Thanh Dương cũng không có phát giác.

Dịch Huyền cửa hàng đổi vò rượu, tốt nhất vong ưu say!

"Tiền bối! Cho!"

Phong Thanh Dương nhìn về phía Dịch Huyền vò rượu trong tay, lấy lại tinh thần, "Rượu này?"

"Ha ha! Thủ đoạn nhỏ thôi!"

Nhẹ gật đầu, Phong Thanh Dương không có hỏi tới ý tứ, mở ra vò rượu, một mùi thơm đánh tới.

"Rượu ngon!" Tán thưởng một tiếng, "Đây là cái gì rượu?"

"Vong ưu say!"

Phong Thanh Dương ánh mắt có chút lấp lóe, "Vong ưu say. . . Vong ưu say. . . Vong ưu, tên rất hay! Ha ha..."

Phong Thanh Dương nhìn về phía trong tay vong ưu say, trong đôi mắt không ngừng lóe ra phức tạp quang mang, ung dung thờ dãi, một uống xuống.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40 : Hình Người Đào Đất Cơ .

"Hoàn cảnh phù hợp, quét hình bắt đầu, cắt vào bên trong... Nhiệm vụ kích hoạt, trạng thái: Không hoàn chỉnh..."

"Mời chủ kí sinh tự hành xem xét!"

Dịch Huyền trong lòng run lên, nhiệm vụ thứ ba!

Lập tức tâm thần truyền vào nhiệm vụ không gian, ấn mở nhiệm vụ chủ giao diện, lập tức nhìn thấy phía trên ba hàng màu xanh biếc văn tự, cũng không biết hệ thống là thế nào muốn.

Ba nhiệm vụ ba loại văn tự, có như là con giun, có như rồng rắn, có giống như phượng hoàng, nhìn mỹ lệ phi thường.

Phía dưới cùng nhất một hàng chữ quang mang âm đậm, đại biểu cho nhiệm vụ lấy hoàn thành.

Hàng thứ hai cuối cùng ghi chú nhiệm vụ độ hoàn thành, phía trên biểu hiện số liệu là 37. 5%, cũng không biết hệ thống bên trên như thế nào tính toán nhiệm vụ độ hoàn thành.

Dịch Huyền ánh mắt rơi trên cùng,

Nhiệm vụ: ? ? ? (kích hoạt độ: 50%)

(mục tiêu: Hắc Mộc Nhai, nhiệm vụ trăm phần trăm kích hoạt!)

Lần này Dịch Huyền mộng vòng, cái quý gì? Nhiệm vụ? Người cho ta ba hỏi tốt có ý tứ gì?

Còn có, kích hoạt độ lại là cái gì quý?

Còn có, Hắc Mộc Nhai lúc nào lại đụng tới?

Phải biết, Hắc Mộc Nhai bên trong thế nhưng là chiếm cứ Tiểu Ngạo Giang Hồ bên trong cường đại nhất tồn, Đông Phương Bất Bại!

Trong lòng tràn đầy nmp đang cây bình phong.

"Hệ thống! Có ý tứ gì?"

"Chủ kí sinh vị trí hoàn cảnh vì nhiệm vụ hoàn cảnh thứ nhất, nhưng bởi vì rất nhiều nhân tố, nhiệm vụ hoàn cảnh bị phá hư, dẫn đến nhiệm vụ không thể hoàn toàn kích hoạt, cần cảm giác hệ thống nhắc nhở địa điểm kích hoạt nhiệm vụ!"

Dịch Huyền nghe sững sốt một chút, chỉ muốn nói, không phải liền là ban bố một cái nhiệm vụ sao? Còn muốn nhiều như vậy chương trình?

Làm sao cảm giác hệ thống như vậy không đáng tin cậy?

Cảm giác muốn lật thuyền, có hay không?

, Dịch Huyền vượt vượt mi tâm, đầu đầu a! Người coi Hắc Mộc Nhai là người muốn tới thì tới, muốn đi thì đi địa phương sao?

Sẽ chết người đẩy hệ thống người có biết hay không a!

"Ngọa tào, cảm giác thật là phiền phức, làm sao ta đi tới chỗ nào liền có một đồng lớn phiền phức vọt tới, chẳng lẽ lão tử không là thiên sứ? Mà là Thiên

Sát Cô Tinh?"

Sau đó một cái giật mình, Phong Thanh Dương u linh thanh âm từ phía sau truyền đến, "Dịch Huyền, thế nào?"

Cảm giác một cái dưng trên bả vai, để hồn du cửu tiêu Dịch Huyền cảm thấy có phải hay không bị quỷ phụ thân.

Nhìn lại, Phong Thanh Dương một bộ ngơoi có phải hay không đồ dần ánh mắt nhìn mình, ngoa tào, ngơoi đó là ý gì?

Này thì Phong Thanh Dương cũng là im lặng, ngơoi vừa rồi đi tới đi tới, đột nhiên liền ngây ngốc tại chỗ. Như là con rối, gọi thế nào ngơoi cũng không đáp ứng, cho nên Phong Thanh Dương mới muốn một bàn tay phiến tỉnh Dịch Huyền.

Nhưng nhìn thấy Dịch Huyền tựa hồ muốn tỉnh lại, cho nên đập tới bàn tay trong nháy mắt cái biến quỷ tích, uốn lượn, vắn vẹo, mềm nhũn rơi Dịch Huyền trên vai.

Dịch Huyền nghi ngờ nhìn xem Phong Thanh Dương, cảm giác là lạ, chẳng lẽ mình bỏ qua cái gì?

"Vừa rồi nghĩ đến có ý tứ sự tình, cho nên có chút xuất thần."

Dịch Huyền không có quá nhiều giải thích, sau đó ánh mắt của hắn nhìn bốn phía, nhú nhú mày.

Trên vách đá bò đầy dây leo, lớn nhỏ phẩm chất không đồng nhất, lớn có cánh tay thô, tiểu nhân như cây tằm nhỏ bé, không ngừng quấn quanh, như vô số Thanh Xà chiếm cứ này.

Dịch Huyền đi đến trước vách đá, lập tức gõ gõ, lại sờ lên. Càng khoa trương hơn là, đưa tay chà xát một tảng phấn chưa, cầm tới trước mũi hít hà, sau đó nướng mày.

Phong Thanh Dương trợn mắt hốc mồm nhìn soi mói để vào miệng bên trong tinh tế nhảm nhí, sau đó Dịch Huyền biến sắc, Phong Thanh Dương coi là Dịch Huyền phát hiện cái gì bí mật kinh thiên, từ đó dẫn phát không thể tưởng tượng nổi biến động.

"Phi phi, ta dựa vào! Thật khó ăn, phi phi! Ngoa tào! Làm sao còn có một mùi nước tiểu? Phi phi..."

Phong Thanh Dương thấy sừng sốt một chút, lập tức sắc mặt cổ quái nhìn về phía vách đá, "A! Đây không phải là ta đi tiểu địa phương sao?"

Dịch Huyền ngẩng đầu, quả nhiên phát hiện nơi này dây leo mọc so địa phương khác muốn nồng đậm mấy phần, Dịch Huyền sắc mặt một hồi thanh, một hồi trắng, lại trở nên đen kịt vô cùng.

Phong Thanh Dương lão tiền bối trước mặt diễn ra liên tiếp trở mặt đại pháp.

Phong Thanh Dương biểu lộ cổ quái, đợi Dịch Huyền sau khi ới xong, Phong Thanh Dương mới khoan thai mở miệng, "Dịch Huyền tiểu tử, không có sao chứ?"

Dịch Huyền con mắt trắng dã, nhìn về phía Phong Thanh Dương ánh mắt quỷ dị vô cùng, giờ phút này thật là ăn liệng, sắc mặt dị thường khó coi.

Được rồi, đánh lại đánh không lại. Cho nên, Dịch Huyền quả quyết sợ!

Quần tử báo thù, mười năm không muộn! Qua không được bao lâu, hắc hắc! Cũng muốn để ngơoi ném thù!

Không đúng! Dịch Huyền giờ phút này sắc mặt đột nhiên đen, mmp! Ta TM tựa hồ không có tiểu huynh đệ!

"Không có việc gì!" Dịch Huyền trong miệng thốt ra hai chữ, Phong Thanh Dương mặt mo đồ ứng, bỏ qua một bên Dịch Huyền một thân một mình xem trời.

"Ân, cái kia a! Hôm nay thời tiết thật tốt!"

Dịch Huyền ngẩng đầu, khóe mắt kéo ra, "Ngoa tào, ta liền hiểu kỳ, ánh mắt ngơoi đến cùng là cái gì làm? Cách không biết nhiều dày thạch đầu, ngơoi TM ở trước mặt ta nói thời tiết tốt! Là ta mắt mù, vẫn là ngơoi cảm thấy ta trí thông minh quá thấp?"

Không đề cập tới việc này, Dịch Huyền thật sâu thở ra một hơi, lạnh lùng, cơ hồ muốn kết thành băng sương.

"Ta không sao!"

Dịch Huyền nói như thế.

Phong Thanh Dương quay đầu lại, khóe mắt run rẩy. Mmp, thật coi ta là mù lòa? Nhìn xem một ngục trọc khí biến thành đá tức giận, Phong Thanh Dương không biết nên làm sao mở miệng.

Tốt Dịch Huyền cũng không muốn lại cái đề tài này nhiều lời, lập tức ánh mắt càng ngày càng sáng, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm lòng đất!

Phong Thanh Dương thuận mắt nhìn, không khỏi nghi ngờ, bởi vì nơi đó ngoại trừ bùn đất vẫn là bùn đất.

Ngạch, nếu như nói có cái gì đặc biệt, như vậy cái kia bùn đất đặc biệt cứng rắn có tính không? Nhưng là, tựa hồ nơi này bùn đất đều đặc biệt cứng rắn!

"Phong Thanh Dương tiền bối, giúp ta một chuyện!"

Phong Thanh Dương trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng, trong lòng không biết đang suy nghĩ cái gì, chẳng lẽ là ta mất mùi? Chờ đợi nhiều năm như vậy địa phương, lại còn là ta không biết bí mật?

Trong lòng không ngừng suy nghĩ, vuốt ve thật dài râu bạc trắng, một bộ tiền phong đạo cốt diễn xuất.

Dịch Huyền thanh âm không có vào nó trong tai, Phong Thanh Dương vẫn là như có điều suy nghĩ, tựa hồ kiểm tra một chút lấy cái gì.

Đây là Dịch Huyền nhìn thấy, tăng thêm đánh giá, liền là Phong Thanh Dương thời khắc này bộ dáng.

"Phong Thanh Dương tiền bối..."

Phong Thanh Dương chờ đợi, chẳng lẽ? Phong Thanh Dương giờ phút này tựa hồ nghĩ tới điều gì, như có mây, sau đó nhẹ gật đầu.

Lập tức nghe được Dịch Huyền gọi, lấy lại tinh thần.

Àn, tựa hồ có chuyện gì bỏ qua, lập tức cẩn thận hồi ức. Nhất thời sắc mặt muốn rất dễ nhìn liền đẹp cỡ nào, chẳng lẽ đây chính là râu ông nọ cắm cằm bà kia?

Còn không có đợi Phong Thanh Dương giải thích gật đầu nguyên nhân không phải Dịch Huyền suy nghĩ như vậy, Dịch Huyền đã kéo lấy Phong Thanh Dương đi tới một chỗ đất trống, sau đó Phong Thanh Dương muốn mở miệng.

Bị Dịch Huyền đánh gãy, "Tiền bối, chính là chỗ này..."

Sau đó không biết từ nơi nào lấy ra hai vật, thấy Phong Thanh Dương sửng sốt một chút, ngơ ngác nhìn trong tay không hiểu đồ vật.

...

...

Phong Thanh Dương một mặt im lặng xem trong tay một vật, chỉ gặp Phong Thanh Dương trong lòng bàn tay. Nắm một cây gậy sắt, cảm giác một cái trọng lượng, vẫn là rỗng ruột.

gậy sắt đằng trước, có một khối mấy centimet dày, có chút uốn lượn miếng sắt, trước nhất đoạn, có chút sắc bén.

Phong Thanh Dương không biết loại này vật kỳ quái là vật gì, nhưng dân nghèo tất cả công cụ giống nhau đến mấy phần.

Mà người hiện đại nhìn thấy tuyệt đối kinh hô, ngạo tào! Gặp quý! Đây không phải xẻng sắt sao? Làm sao lại xuất hiện Tiểu Ngao Giang Hồ?

"Uy! Nhanh lên a! Biệt là mê, người thế nhưng là đáp ứng ta, giúp ta một vấn đề nhỏ!"

Dịch Huyền trong tay cũng là nắm một thanh xẻng sắt, dùng sức một xúc, dù là bùn đất cứng rắn vô cùng, cũng không có khả năng xẻng sắt cứng đối cứng.

Với lại. . . còn không phải phổ thông xẻng sắt, theo hệ thống cửa hàng thuyết pháp, đây chính là kết hợp kiểu mới khoa học kỹ thuật, còn có lưu tuyến mỹ cảm, kết quả bảy bảy bốn mươi chín giây, từ toàn tự động siêu cường hóa... . . Chế tạo mà thành!

Cao cỡ nào còn? Cỡ nào... . .

Đối với cái này Dịch Huyền chỉ muốn nói, mmp!

Phong Thanh Dương thật thà nhẹ gật đầu, trong lòng từng mảnh từng mảnh mmp không nhả ra không thoát mái.

Cứ như vậy, trong huyết động, xuất hiện thiên cổ có một không hai, hai người. . . Phi phi, một lão nhân, một thiên sứ cầm trong truyền thuyết công nghệ cao chế tạo mà thành xẻng sắt, không ngừng gõ lấy bùn đất.

Một màn kia, phát đến #@\$ trang web, tuyệt đối một đêm đỏ!

Một mét. . . Hai mét. . . Bốn mét...

Hai người như là động cơ vĩnh cửu, may mắn không biết mệt mỏi. trong hố sâu, từng khối bùn đất không đến ném đi, sau đó lấy một loại hoàn mỹ đường vòng cung rơi xuống một khối đất trống.

Nếu có người ở đây, dùng đồng hồ bấm giây tính toán, liền sẽ kinh ngạc phát hiện hai đầu đường vòng cung tần suất vậy mà quỹ dị nhất trí! Với lại. . . Tần suất nhanh đến dọa người!

Cơ hồ không có cách 0. 1 giây, liền có bùn đất trong hố sâu ném đi, sau đó rơi xuống bùn đất phé phẩm đứng!

Dần dần, không ngừng tích lũy bùn đất trở thành một tòa núi nhỏ!

Nếu như giờ phút này tới một vị người xuyên việt, tuyệt đối kinh hô, ngoa tào! Liền xem như máy xúc đất tới, đoán chừng cũng cứ như vậy!

"Ta đào! Ta đào đào..."

Phong Thanh Dương hiểu kỳ liếc nhìn Dịch Huyền, nghe Dịch Huyền mang theo một loại giai điệu âm điệu, cảm giác có chút kỳ lạ, sau đó...

"Ta đào! Ta đào đào..."

Lập tức, Dịch Huyền cảm giác Phong Thanh Dương bên kia truyền đến thanh âm, như là giàu có tiết tấu hòa âm, sắc mặt muốn bao nhiêu quái dị có bao nhiêu quái dị.

Lập tức cúi đầu, "Ta đào..."

Cứ như vậy, tịch liêu trong huyết động, yên tĩnh bị cưỡng chế di dời, chỉ có hai đạo hòa âm không ngừng rên rỉ, không đoạn giao tan, cuối cùng biến thành hai đạo màu đen Thiên Hà, không ngừng tàn phá cái kia chút dây leo.

Phong Thanh Dương thấy không hăng say, vậy mà vận chuyển chân khí, thanh âm như là kinh lôi, dọa đến Dịch Huyền run một cái.

Ngoa tào! Đến! Còn có thể dạng này!

Lập tức... . . .

Dịch Huyền nổi giận gầm lên một tiếng, gia nhập biểu diễn bên trong!

"Ta đào! Ta đào đào..."

...

...

Bang!

Dịch Huyền hung hăng đâm một cái, lập tức một cỗ cường đại lực phản chấn truyền đến.

Cảm giác cánh tay truyền đến từng đợt hơi nha, Dịch Huyền lại là cao hứng bùng bùng, com "Phía dưới tuyệt đối có cái gì!"

Dịch Huyền nghĩ đến rất nhiều, đã hệ thống là ở chỗ này giải tỏa nhiệm vụ, như vậy bốn phía tuyệt đối không tầm thường!

Có lẽ có cái gì làm lòng người động bảo vật!

Cho nên hẳn không tiếc hóa thân siêu cấp máy xúc đất, kéo lên Phong Thanh Dương, nó mục đích đúng là vì.

Phong Thanh Dương nghe được vang động, chậm rãi đi tới.

"Thế nào?"

Dịch Huyền không có trả lời, sau đó vung lên xẻng sắt, đem trên đất bùn đất lật ra.

"Chính là chỗ này..."

Dịch Huyền tự lẩm bẩm, Phong Thanh Dương ở một bên hiếu kỳ dò xét, kết cục là cái gì, vậy mà để vị này cảm xúc xuất hiện như thế ba động?

Phong Thanh Dương trông mắt hơi híp, "Thạch đầu?"

Lông mày nhíu lại, cầm lấy xẻng sắt, dùng sức vỗ, bang!

Cánh tay lần nữa truyền đến một trận tê dại, Dịch Huyền kinh hãi, "Quá cứng thạch đầu!"

Phong Thanh Dương bây giờ nhìn không nổi nữa, giờ phút này hẳn cũng là hết sức tò mò, vì cái gì nơi này sẽ có như thế tảng đá cứng rắn?

Mặc dù ở chỗ này cư ngụ nhiều năm, nhưng Phong Thanh Dương cũng không phải cái gì phá hư Đại vương, nhìn cái gì khó chịu liền một đám nện đi qua.

Cho nên, hắn cũng không sẽ nhàm chán đào hang.

"Đây là cái gì?" Phong Thanh Dương mở miệng, ngữ khí có chút nặng nề, loại này thạch đầu đưa cho hắn dự cảm bất tường.

Dịch Huyền lắc đầu, "Không biết!"

Phong Thanh Dương nghe vậy, không khỏi im lặng, người không biết làm sao lại đào hố? Cho nên. . . Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết giác quan thứ sáu?

"Hô! Phía dưới tuyệt đối có đồ vật gì, nhưng. . . Nhất định phải đem loại này thạch đầu đánh nát!"

Dịch Huyền đối Phong Thanh Dương nói ra.

"Ân!" Phong Thanh Dương gật đầu, sau đó thân thể nhảy lên, đằng không mà lên, một hồi lẩn nữa trở về, trong tay nắm một thanh trường kiếm.

"Dùng!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41 : Thế Giới Màu Đen , Cổ Quái Tế Đàn .

Tiếp nhận bảo kiếm, tán thán nói, "Hảo kiếm!"

Phong Thanh Dương ở một bên nhìn xem, hắn cũng không có tự mình động thủ, mà là giao cho Dịch Huyền. Dạng này có thể nhìn xem Dịch Huyền thực lực là không phải tiền bộ, còn có một nguyên nhân, mượn nhờ Dịch Huyền chỉ thủ phỏng đoán hòn đá màu đen trình độ cứng cáp.

Nếu như không được, cùng lắm thì bên trên, hắn cũng không tin, lấy tông sư lực lượng, còn không làm gì được hòn đá màu đen.

Về phần phía dưới có hay không cổ cổ quái quái đồ vật, hoặc là có hay không nguy hiểm. Mà đối với cái này, thời gian liền là tốt nhất giải thích.

màu đen nham thạch không biết tồn tại bao lâu thời gian, nếu như phía dưới có cái gì kỳ kỳ quái quái đồ vật, như vậy cũng đã sớm mục nát.

Đương nhiên, hoàng kim các loại chống ăn mòn bảo vật ngoại trừ.

Nắm bảo kiếm, vận chuyển trong cơ thể Thiên sư lực lượng, lực lượng không ngừng hội tụ cánh tay, phần eo, cước bộ...

Hình thành một hoàn mỹ phát lực phương thức, sau đó một kiếm vùng chặt mà.

"Bang!"

Âm thanh chói tai trong chốc lát hồ sâu lực quanh quẩn, nương theo lấy một đạo thanh thúy vỡ vụn thanh âm.

"Nát!"

có chút nhướng mày, đối với cái này cũng không hài lòng.

"Lại đến!"

Một mặt mấy lần vùng chặt, Phong Thanh Dương mang theo bảo kiếm tuyệt đối có thể xưng tuyệt thế hảo kiếm, như thế tảng đá cứng rắn va chạm, vậy mà không có một chút điểm vết tích lưu lại.

Đề Dịch Huyền tắc lưỡi không thôi, phải biết vừa rồi xéng sắt đi qua thời gian dài không gián đoạn đào móc, đoạn trước đã bắt đầu sự ô-xy hoá.

Về sau tại trải qua Dịch Huyền một phen giày vò, cơ hồ trở thành sắt vụn.

Như thế có thể thấy được bảo kiếm cứng rắn cỡ.

Phong Thanh Dương ở một bên lặng lẽ nhìn chăm chú, nhìn xem Dịch Huyền từng kiếm một chém vào xuống. Thường nhân nhìn thấy có lẽ không có cảm giác, nhưng lấy Phong Thanh Dương cấp bậc tông sư nhãn lực, nhìn ra trong đó mảnh khỏe.

"Tiểu tử này thực lực lại tiến bộ!"

Phong Thanh Dương như thế đánh giá, trong lòng không khỏi thờ dài, lúc này mới bao lâu thời gian? Thực lực tiến bộ nhanh như vậy! Đơn giản yêu nghiệt không tưởng nổi.

Đương nhiên, Phong Thanh Dương chỉ là trên kỹ xảo tiến bộ.

Dịch Huyền mỗi một lần chém vào, nhìn như lộn xộn, kỳ thật không có một lần chém vào đều đúng chuẩn hòn đá màu đen điểm yếu!

Lập tức thời gian trôi qua, Dịch Huyền vị trí lồm, khoảng chừng sâu hơn một mét!

"Hô!" Lắc lắc mồ hôi như cánh tay, "Mệt mỏi quá!"

Phong Thanh Dương đi tới, nhượng mảy. Đây rốt cuộc là cái gì, lại có như thế tảng đá cứng rắn thủ hộ.

"Ta tới!"

Nhẹ gặt đầu, Dịch Huyền đưa qua bảo kiếm.

Phong Thanh Dương đối hòn đá màu đen vùng bỏ xuống, một đạo âm thanh chói tai quanh quẩn ra.

"Rầm!" Nuốt ngụm nước bọt, Dịch Huyền con mắt trừng thật to, "Thật mạnh!"

Từng đạo vết nứt thuận bảo kiếm không ngừng lan tràn, rõ ràng phiến khu vực này thạch đầu bị đánh cơ hồ vỡ vụn!

Chỉ có nhẹ nhàng vậy một cái, liền có thể đem những đá này cần quét ra.

Lập tức Dịch Huyền lại là im lặng, ngai mạnh như vậy, còn không biết xấu hổ để cho ta xuất thủ. Thật là. . . Lười biếng cũng không có ngai dạng này a!

Lắc lắc đầu, vuốt vuốt có chút đau nhức cánh tay. Cảm giác này, sáng khoái! Đơn giản không muốn không muốn!

"Cũng không biết phía dưới có cái gì, vậy mà dùng như thế tảng đá cứng rắn thủ hộ, xem ra. . ." Dịch Huyền ánh mắt sâu thẳm, "Không đơn giản a!"

Dịch Huyền ngược lại là coi thường Tiểu Ngao Giang Hồ, xem ra đây hết thầy tựa hồ thoát ly tưởng tượng của hắn, có lẽ, hắn quan sát được biểu tượng!

Có lẽ có càng thêm thần bí tồn tại ẩn giấu ở trong đó, hòn đá màu đen liền là một đột phá khẩu.

Nếu không, mặc dù con này là tân thủ thế giới, nhưng là hệ thống nói tân thủ có lẽ hắn tưởng tượng chênh lệch mười phần to lớn.

Theo Dịch Huyền, tân thủ nhiệm vụ cái gì, phạm là mới tay đập lên quan hệ, không khó lắm hoàn thành.

Nhưng là, Dịch Huyền im lặng là, thế giới của hắn xem tựa hồ hệ thống thế giới quan liên tiếp không lên. Cho nên. . . Hắn liền bị kích!

"Ân!" Dịch Huyền giương mắt nhìn,

Chỉ gặp Phong Thanh Dương lơ lửng không trung, dưới thân là một mảnh da đen nhem không gian.

"Đã thông!" Dịch Huyền kinh hãi, lập tức cất bước xông hướng về phía trước.

Đứng ở bên cạnh, nhượng mảy, bởi vì dưới mắt không gian quá mức u ám. Như là một mù lừa người mù sờ voi a!

Phổ thông đối mặt thời khắc này tình cảnh tuyệt đối thúc thủ vô sách, nhưng là Dịch Huyền là người bình thường sao? Tốt a, hắn căn bản cũng không phải là người.

Trong tay dần dần dâng lên một mảnh màu ngà sữa quang đoàn, Phong Thanh Dương gặp này cũng là vui mừng.

"Đi thôi!" Sau đó trong tay hắn quang đoàn càng ngày càng sáng, loá mắt vô cùng.

Đối Phong Thanh Dương nói ra, sau đó thả người nhảy lên.

Phong Thanh Dương đi theo Dịch Huyền bước chân, hai người biến mất trong hố sâu, hướng về một mảnh khác thần bí không gian mà.

Giữa không trung, Dịch Huyền mở rộng cánh, có chút hiếu kỳ, "Nơi này nhìn không nhỏ a!"

Phong Thanh Dương cùng ở phía sau hần, hít nín lại, mượn nhờ Dịch Huyền trên tay hào quang nhỏ yếu dò xét bốn phía.

"Hoàn toàn chính xác!"

Phong Thanh Dương cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, không nghĩ tới Tư Quá Nhai loại địa phương này, dưới mặt đất vậy mà cất giấu to lớn như vậy không gian! Cái này căn bản là khó có thể tưởng tượng sự tình, to lớn như vậy không gian, trời nóng tuyệt đối khó mà hình thành, với lại cũng sẽ không có hòn đá màu đen tồn, lại hòn đá màu đen tồn ở nguyên nhân rõ ràng vì thủ hộ mảnh không gian này!

"Đại thủ bút a!" Dịch Huyền không khỏi cảm thán.

Phong Thanh Dương trầm mặc im lặng, lập tức mở miệng, "Dịch Huyền tiểu tử, quá mò!"

Dịch Huyền tròn trắng mắt, thật coi mình là bóng đèn!

Bất quá nơi này quá mức hắc ám, ảnh hưởng ánh mắt, lập tức phía sau hần cánh khẽ run lên.

Từng đạo quang mang tiêu tán mà ra, nếu như từng đầu trong suốt sáng long lanh sợi tơ, lộ ra đến mức dị thường mỹ lệ.

Trong chốc lát chiếu sáng hết thảy, Phong Thanh Dương con ngươi co rút lại. Có chút không thích ứng, lập tức vận chuyển chân khí, triệt tiêu loại cảm giác này.

Giờ phút này Dịch Huyền sau lưng cánh không ngừng long lánh quang mang, một cỗ khí tức thần thánh tự nhiên sinh ra, sắc thái Dịch Huyền, tăng thêm cái kia tuần khuôn mặt đẹp, như là thần linh tái thế!

"A!" Dịch Huyền nhẹ kêu, lập tức nhìn bốn phía, chỉ gặp nơi này bị hòn đá màu đen vây quanh. Cỗ quái là, mượn nhờ quang mang, có thể nhìn thấy phía trên từng đầu như là con giun đường vân.

Giăng khắp nơi, lộ ra thần dị vô cùng, mang theo một cỗ quỷ dị khí tức.

Phong Thanh Dương hai người rơi xuống, màu đen đất đá băng đá lạnh lạnh.

"Cổ ý?"

Dịch Huyền ánh mắt thâm thúy, quan sát tỉ mỉ bốn phía thạch đầu, trọng điểm là phía trên đường vân.

"Rất văn lộ kỳ quái! Không phải văn tự!" Dịch Huyền như thể phỏng đoán, bởi vì có hệ thống, đối với các loại ngôn ngữ đều đạt đến tinh thông trình độ. Mặc dù hần cũng không biết cực hạn ở nơi nào, cũng không biết hệ thống ghi chép ngôn ngữ có bao nhiêu, nhưng là hần có thể khẳng định đường vân tuyệt đối vượt ra khỏi văn tự phạm trù.

Phong Thanh Dương cùng ở phía sau hần, từ hần ở phía trước dò đường, nơi này thật sự là quá mức rộng lớn.

Dịch Huyền Phong Thanh Dương hai người không khỏi âm thầm suy tư, nơi này kết cục là địa phương nào?

Kết cục là như thế nào sáng tạo ra đến, còn có, kết cục là bức nào tồn sáng tạo ra loại địa phương này.

Vì sao sáng tạo ra loại này không gian quỷ dị!

Trên tảng đá thần bí đường vân lại là cái gì, trong đó phải chăng ẩn giấu đi tin tức gì.

Hòn đá màu đen lại là nguồn gốc từ phương nào, to lớn như vậy công trình kết cục hao phí bao nhiêu nhân lực? Hoặc là nói xong thành loại này có thể xưng kỳ tích không rõ kiến trúc có phải là hay không người?

Tiếp theo, lại một vấn đề xuất hiện. Nếu như không phải người, như vậy nó thân phận kết cục là cái gì?

Đáng sợ nhất chính là, tất cả thủ bút nguồn gốc từ tại một vị cường đại tồn! Loại này tồn siêu việt Tiểu Ngạo Giang Hồ cái thế giới này dung nạp phạm vi.

Có lẽ càng thêm lâu dài niên kỉ ở giữa, nhân loại còn chưa xuất hiện. Một loại khác so nhân loại càng cao đẳng hơn sinh mạng thể độc bá cái thế giới này! Về sau nào đó không biết ảnh hưởng dưới, biến mất mệnh mông tuổi cũng bên trong!

Cùng loại với trên Địa Cầu Khủng Long đại diệt tuyệt, nguyên nhân trong đó không muốn người biết, hết thảy đều là như thế khó bề phân biệt.

"Đó là cái gì?" Phong Thanh Dương kinh hô, Dịch Huyền theo con gió thanh dương ánh mắt nhìn, lập tức con ngươi co rút lại.

Một tòa cùng loại với tế tổ kiến trúc tọa lạc bóng tối này trong thế giới, màu đen tế đàn, bốn phía màu đen cỗ quái thạch đầu hòa làm một thể.

các phương diện, từng đầu đường vân lan tràn nơi này. Như là sông như biển cả, tất cả đường vân đầu nguồn đều là bắt nguồn từ này!

Tế đàn có một đầu cầu thang, bề rộng chừng mười mét! Nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện tế đàn thang đá khoảng chừng cao nửa thước!

Phi thường quý dị, không chỉ là Dịch Huyền có loại cảm giác này, liền xem như Phong Thanh Dương cũng như thế.

"Không tầm thường! Nơi này kết cục là địa phương nào!"

Hai người tiếp tục hướng phía trước hành tẩu, mảnh này thế giới màu đen bên trong, hai đạo tiếng bước chân dị thường chói tai!

Tỉ tách. . . Tỉ tách!

Kiểm chế! Vô cùng kiểm chế!

Vượt qua thang đá, Dịch Huyền hai người đi thẳng, đi thẳng đến tể đàn chỗ cao nhất.

Phía trên có từng khối hình dạng không đồng nhất thạch đầu, có giống như pho tượng, có như là phổ thông hòn đá.

Phân bố tại tứ phương, có vậy mà Bắc đầu thất tinh phương thức sắp xếp tương tự!

"Phong Thanh Dương tiền bối! Nhìn ra được không?"

Dịch Huyền nói nhỏ khẽ hỏi, đối với loại chuyện này, Dịch Huyền vẫn cảm thấy sợ hãi trong lòng.

Luôn cảm giác gặp được quý vật.

Nhưng Dịch Huyền biết con này là mình hù dọa, hiện gây nên Thiên sứ, lại là trong truyền thuyết Thánh Thiên Sứ, trên thân lực lượng ánh sáng không ngừng phun trào, phổ thông quý vật sớm đã hồn phi phách tán.

Phong Thanh Dương không có trả lời Dịch Huyền vấn đề, tiến lên vuốt ve một khối màu trắng tảng đá, lại là nhìn về phía một khối màu vàng thạch đầu, com trong ánh mắt mê mang càng thêm nồng đậm.

"Không biết, nơi này rất quý dị, ta đi ra chưa nghe nói như thế thần dị chi địa!"

Phong Thanh Dương lắc đầu, trong giọng nói có một loại đối với không biết mê mang.

Dịch Huyền cũng không có cưỡng cầu, tương đối loại chuyện này quá mức quý dị, có lẽ là một loại nào đó không biết văn minh. Có lẽ là từ viễn cổ để lại không biết kiến trúc.

"Ân!" Dịch Huyền ánh mắt ngưng tụ vào một điểm, "Tại sao có thể có một cái hồ!"

Phong Thanh Dương nghe vậy, nhìn về phía Dịch Huyền chỉ địa phương.

Chỉ gặp chính giữa tể đàn, có một nơi dị thường dễ thấy. Nhô ra địa phương khoảng chừng nửa mét, mà nhô ra phía trên lại là lõm, như cùng một con loại cực lớn bát đá.

Đi đến trước mặt, hai người ở phía trên không ngừng dò xét.

Phía trên đường vân càng thêm có ý tứ, chỉ ít theo Dịch Huyền là như thế.

Phong Thanh Dương thì là một mặt hồ nghi, chỉ là đối với chút cổ cổ quái quái đồ vật, hẳn nhưng là không có chút nào đầu mối.

Gấp đến độ vò đầu bứt tai.

"Nhìn ra cái gì sao?"

Cuối cùng Phong Thanh Dương kìm nén không được, hỏi thăm Dịch Huyền.

Dịch Huyền lắc đầu, "Không biết, loại này đường vân cổ quái, tựa hồ không thuộc về nhân gian, vượt ra khỏi chúng ta nhận biết phạm vi!"

Cứ việc có chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn là một trận thất vọng.

"Ai, như vậy đây hết thảy kết cục là tốt là xấu?" Phong Thanh Dương không khỏi nghĩ đến.

"Không biết, có lẽ sáng tạo chút tồn đã biến mất tuế nguyệt, không có người có thể ngăn cản tuế nguyệt tẩy lễ!"

Phong Thanh Dương nhìn xem Dịch Huyền, mặc dù đồng ý, nhưng một loại suy nghĩ hiển hiện, nếu như không phải người?

Nói xong câu đó, Dịch Huyền nhìn bốn phía linh linh toái toái thạch đầu, híp mắt lại.

Khóe miệng không khỏi câu lên một vòng đường cong, lập tức di chuyển bộ pháp, đi vào một khối màu trắng tảng đá trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42 : Thu Hoạch, Kiêm Chức Dịch Huyền .

"Bạch tinh thạch, giá trị một trăm sáu mươi hồi đoái điểm, phải chăng hồi đoái?"

Hệ thống thanh âm truyền đến, nghe vậy Dịch Huyền vui mừng!

"Thật sự là ngoài ý muốn thù hộ a!"

Nhìn về phía cái kia chút kỳ kỳ quái quái thạch đầu, tại thời khắc này, đây đều là sống sờ sờ hồi đoái điểm a!

"Hồi đoái!"

"Hồi đoái thành công, thu hoạch được một trăm sáu mươi hồi đoái điểm!"

"Lửa nhỏ nguyên thạch, giá trị 133 hồi đoái điểm, phải chăng hồi đoái?"

"Hồi đoái!"

"Hồi đoái thành công, thu hoạch được 133 hồi đoái điểm!"

"Ngũ kim thạch, giá trị hai trăm linh bốn hồi đoái điểm, phải chăng hồi đoái?"

"Hồi đoái! Toàn bộ đổi!"

Nhìn xem chủ giao diện bên trên hồi đoái điểm số từ từ dâng đi lên, Dịch Huyền mỉm cười liền không có gián đoạn.

Một bên Phong Thanh Dương thì là tròn mắt hốc mồm, nhìn xem Dịch Huyền không tới một nơi, lấy tay sờ lên thạch đầu, sau đó thạch đầu hư không tiêu thất. Loại thủ đoạn này! Đơn giản nghe rộn cả người!

"Đi!" Dịch Huyền chậm rãi đi tới.

Nơi này không có cái gì tin tức có thể thu thập, với lại thu hoạch hồi đoái điểm trực tiếp để hắn kiếm một món hời. Còn có cái gì không hài lòng?

"Những tảng đá kia?" Phong Thanh Dương nói ra nghi vấn.

"Bị ta thu hồi, ân, không gian giới chỉ người biết không?"

Phong Thanh Dương vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, Dịch Huyền bắt đầu đi, người cổ đại liền là người cổ đại, không giống là lượng tin tức bạo tạc hiện đại, bị mạng lưới hun đúc. Các loại kỳ hoa đều bị mở phát ra, cái gì tu tiên, cái gì huyền huyễn các loại.

"Tính toán không giải thích!"

Dịch Huyền không cùng Phong Thanh Dương nói nhảm, hắn dự định rời đi nơi này.

Phong Thanh Dương giữ chặt Dịch Huyền, "Nơi này làm sao bây giờ?"

"Liên đề nó tiếp tục ngủ say đi, đối chúng ta mà nói, đã không có cái gì tính thực chất uy hiếp, không cần lo lắng cái gì."

Sau đó cánh triển khai bay khỏi màu đen không gian.

Phong Thanh Dương cuối cùng nhìn một chút mảnh không gian này, cũng là cảm thấy không có bỏ sót địa phương, tiếp lấy đăng không mà lên.

"Đúng, Dịch Huyền người xem định làm như thế nào?"

Dịch Huyền liếc qua chủ giao diện cao tới ba ngàn bảy trăm hồi đoái điểm, nhếch miệng lên.

"Ta muốn rời đi nơi này, trước đó cũng đã nói, ta bên kia còn có chuyện cần ta đi xử lý, cho nên, Phong Thanh Dương tiền bối, ở chỗ này ta thật cao hứng cùng người gặp nhau!"

Phong Thanh Dương cũng là không bỏ, lắc đầu, "Thiên hạ không có không tiêu tan buổi tiệc, hi vọng người tự giải quyết cho tốt, lão nhân gia ta vẫn là Tư Quá Nhai làm bạn!"

Dịch Huyền lắc đầu, "Phong Thanh Dương tiền bối không nhìn tới xem phái Hoa Sơn đệ tử sao?"

Phong Thanh Dương lắc đầu, "Không cần!"

Dịch Huyền không tại nhiều nói, ôm quyền, "Thời gian cũng không sớm, ta cũng nên cách!"

Nương theo lấy một trận gió lốc quét sạch, Phong Thanh Dương nhìn xem Dịch Huyền bóng lưng, "Cổ quái tiểu tử!"

... ..

Phái Thanh Thành, thời khắc này thánh cung chỗ ở.

Dịch Huyền từ trên trời giáng xuống, Dư Thương Hải đã nghe tiếng mà đến.

"Ân! Gần nhất có hay không đại chuyện phát sinh?"

Dịch Huyền mở miệng.

Dư Thương Hải có chút suy tư, "Không có, cung chủ không có ở đây thời gian thánh cung đã tiến vào quỹ đạo!"

"..." Dư Thương Hải có chút chần chờ.

"Chuyện gì?"

"Chỉ là đối với thánh cung quật khởi, trong giang hồ có người nói mâu thuẫn, thậm chí có người phi báng thánh cung thành lập!"

Kéo lấy cái cằm, giang hồ nước rất sâu, ngư long hỗn tạp, thánh cung một ngôi sao mới thế lực, dù là hấn thực lực cường đại, cũng không thể thoát khỏi đối thánh cung ác ý bình luận.

, voi chung quy là voi, không lại bởi vì một chút xiu mưa mà bị chết đuối, "Không cần để ý tới, nếu như bọn hấn làm quá quá mức, giết gà dọa khỉ, để những người này nhận rõ ràng thực lực tuyệt đối trước mặt, bắt luận cái gì ngôn ngữ đều là phí công."

Dư Thương Hải nhẹ gật đầu, đối với Dịch Huyền cách làm này biểu thị đồng ý. Giang hồ đích thật là một đầm nước đục, bên trong ngư long hỗn tạp, nhưng là long chung quy là long, không lại bởi vì giang hồ nước sâu bao nhiêu mà có thay đổi.

"Tốt, thánh cung có nhiều chỗ còn cần làm chút điều chỉnh, người lui xuống trước đi!" Dịch Huyền khoát tay áo, lập tức đi vào thư phòng.

Từ một bên chông chát như núi trong sách vở xuất ra một vón màu đen cuộn sô, cẩn thận nghiên cứu.

"Xem ra thánh cung cần cải tiến địa phương còn có rất nhiều." Vuốt vuốt mi tâm, hệ thống ban bố loại nhiệm vụ này hiển nhiên không phải trong thời gian ngắn có thể hoàn thành, "Nơi này... Cần một ít nhân thủ..."

Không ngừng ở phía trên điện, còn có ghi chú rõ một số việc hạng.

Một ngày giống như này đi qua, trong lúc đó hai người huynh đệ nghe nói Dịch Huyền trở về, ngựa không dừng vó chạy tới. Lệnh Dịch Huyền im lặng.

Đuổi đi hai người huynh đệ, Dịch Huyền lần nữa đầu nhập sách trong hải dương.

"A ha!" Dịch Huyền mí mắt vô lực rũ xuống, "Loại chuyện này đây không phải người làm!"

Dịch Huyền có chút ít giải, nguyên lai làm hoàng đế cũng không phải chuyện gì tốt, cả ngày đầu nhập đại lượng tình lực, chính sách quốc gia, các phương diện tất cả mọi chuyện lớn nhỏ vật đều cần nó phê chuẩn.

Dịch Huyền giờ phút này cũng là như thế, với lại một người sát nhập, thôn tính thư ký, kế toán, họa sĩ, kiến trúc sư các loại các loại công việc, làm sao không để Dịch Huyền thổ huyết?

"Còn tốt ca đầu óc tốt lắm, không phải không phải sụp đổ!" Có chút cảm thán về sau, Dịch Huyền đi ra thư phòng.

Lập tức Dư Thương Hải dẫn dắt xuống tới đến tư nhân nhà hàng.

"Thật sự là, "Dịch Huyền nhìn xem bốn phía xa hoa nhà hàng, mặc dù kiếp trước đình cấp nhà hàng kém không phải một chút điểm, nhưng cũng không

tệ, "Kẻ có tiền thời gian thật sự là xa xỉ!"

Lắc đầu, cảm lấy đầu, nhìn xem một bàn lớn đồ ăn, "Ân! Đây là Mãn Hán toàn tịch sao?"

Dur Thương Hải ở một bên gật đầu, "Tựa như cung chủ!"

Nghe vậy càng thêm im lặng, "Người cũng không cần đứng, cùng một chỗ ăn đi!"

Vẫy vẫy tay.

Dur Thương Hải một mặt chờ, Dịch Huyền gấp đây, không khỏi bất đắc dĩ.

"Người đem Trương Kiệt huynh đệ gọi tới! đúng, còn có một cái gọi là Lâm Diệp Phàm thiếu niên!" Dịch Huyền đối một bên phái Thanh Thành đệ tử nói.

Vị kia đồ vật vội vàng rời khỏi nhà hàng, sau đó Dịch Huyền nói, "Không cần như thế, cùng một chỗ!"

Ngữ khí không thể nghi ngờ, Dur Thương Hải chỉ có thể nhẹ gật đầu, Dịch Huyền ngồi đối diện xuống tới.

Dịch Huyền mồm miệng không rõ nói, "Thánh cung bị người quản lý không tệ, nói đi, người cần gì?"

Dur Thương Hải vừa mới cửa vào đồ ăn ngừng bên miệng, hơi kinh ngạc nhìn về phía Dịch Huyền, không rõ Dịch Huyền ý tứ.

Dịch Huyền tiếp tục mở miệng, "Thánh cung vừa mới cất bước, ta biết nếu như không có người tham gia, thánh cung là không có nhanh như vậy đi vào quỹ đạo. Cho nên, mặc dù người trước kia là phái Thanh Thành chương môn, nhưng là hiện tại tuyên bố người chính thức trở thành thánh cung một thành viên, muốn cái gì, nói ra đi!"

Dịch Huyền cũng không có dừng lại vào ăn đồ vật, con mắt ngẫu nhiên liếc nhìn Dur Thương Hải.

Cụt một tay Dur Thương Hải chỉ có một cánh tay, giờ phút này cũng là phải tay nắm lấy bộ đồ ăn. Trầm mặc không nói.

"Cung chủ ta. . . Ân!" Thở dài một hơi, Dur Thương Hải mặt không biểu tình, "Chỉ là ta phải làm!"

Dur Thương Hải ý tứ rất rõ ràng, hẳn không có ý khác.

Dịch Huyền càng rút đầu hơn ý, nhưng cũng không thể bởi vậy bạc đãi Dur Thương Hải. Có chút suy tư, "Thánh cung sau này chức vị ta đã quy hoạch đi ra, người liền gánh mặc cho Chấp pháp trưởng lão!"

Dur Thương Hải nghe vậy không khỏi kinh ngạc, muốn mở miệng cự tuyệt, người không cần cự tuyệt, đây là người hẳn là, không có thể nhưng là!"

"Kẹt kẹt!"

Dịch Huyền quay đầu, thấy là Trương Kiệt hai người huynh đệ, mỉm cười, "Tới cùng một chỗ ăn!"

"Vâng!"

Không có bất kỳ cái gì mỗi câu mực, hai người huynh đệ đối với Dịch Huyền mệnh lệnh sẽ không không nghe.

Với lại, nuốt một ngụm nước bọt, khá lắm, Mãn Hán toàn tịch a! Đời này đều chưa từng gặp qua, nghe nói là cao cấp quan viên mới có thể hưởng thụ đãi ngộ!

"Đúng, " Dịch Huyền nhìn xem Dur Thương Hải tay cụt, cũng không khỏi vì đó lớn tiếng khen hay bi ai, gãy một cánh tay Dur Thương Hải thực lực giảm lớn, "Đây là Độc Cô Cửu Kiếm, liền xem như cụt một tay cũng có thể hoàn toàn phát huy thực lực bản thân!"

"Độc Cô Cửu Kiếm?" Hai người huynh đệ đầy đủ hiện ra cái gì gọi là vô tri.

Dur Thương Hải lại là kinh hi, nhìn xem Dịch Huyền đưa tới Độc Cô Cửu Kiếm, bìa màu đen bên trên rồng bay phượng múa viết bốn chữ, Độc Cô Cửu Kiếm!

Dur Thương Hải âm thanh run rẩy, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, Độc Cô Cửu Kiếm không phải thất truyền sao? Cung chủ tại sao có thể có? Dur Thương Hải nghi hoặc không thôi, nhưng hẳn không có hoài nghi, bởi vì Dịch Huyền bức này tôn không cần thiết lừa hắn.

Run run rẩy rẩy tiếp nhận Độc Cô Cửu Kiếm, "Đây quả thật là Độc Cô Cửu Kiếm?"

Dur Thương Hải biểu hiện phi thường chấn kinh, hai người huynh đệ tại tâm linh khinh thường bĩu môi, không phải liền là một cuốn sách bại hoại sao?

"Ân! Đúng vậy, ta Phong Thanh Dương nơi đó đạt được!"

Các loại! Dur Thương Hải đột nhiên ý thức được một vấn đề, cung chủ nói Độc Cô Cửu Kiếm là từ đâu tới? Phong Thanh Dương không sai, hẳn tuyệt

đôi không có nghe lắm!

Tin tức này lượng quá lớn, Phong Thanh Dương không phải đã sớm nhận vật bị chết sao? Vì cái gì cung chủ nói Phong Thanh Dương cũng chưa chết? Chẳng lẽ là trùng tên?

Dịch Huyền nhìn ra Dư Thương Hải nghi hoặc, mỉm cười, "Không sai, liền là người nghĩ cái kia Phong Thanh Dương!"

Dư Thương Hải càng thêm kinh ngạc, "Cái gì! Phong Thanh Dương vậy mà không có chết, nghe đồn..."

"Nghe đồn liền nhất định là thật sao?"

Dịch Huyền khinh thường loại này nghe đồn, cười ha ha.

Dư Thương Hải ngẩn người, xem ra chính mình lâm vào một cái ngõ cụt.

"Còn có, Phong Thanh Dương không có chết, đã đột phá cảnh giới tông sư!" Dịch Huyền tuôn ra một cái khác tin tức kinh người.

Dư Thương Hải càng là cảm thấy không thể tưởng tượng được, một truyền ngôn người đã chết không có chết, điểm ấy có thể tiếp nhận. Nhưng là người nói hẳn không chết, hơn nữa còn đột phá đến trong truyền thuyết cảnh giới tông sư! Cái này dọa người!

Nếu như Phong Thanh Dương xuất thủ, như vậy trong giang hồ có ai có thể ngăn cản?

Dư Thương Hải nghĩ đến rất nhiều, lại đem Độc Cô Cửu Kiếm tái hiện giang hồ vui sướng đều nhặt quên một điểm điểm.

Dịch Huyền lắc đầu, trong giang hồ vô số cao thủ. Với lại, cái thế giới này giang hồ càng thêm sâu, dù là lấy cấp bậc tông sư đại cao thủ, cũng không dám nói vô địch thiên hạ.

Huống chi. . . Nghĩ đến màu đen không gian, còn có phía trên cái kia ra lõm, hết thảy đều là cổ quái như vậy.

"Cái thế giới này không đơn giản!" Dịch Huyền trong lòng từ nói, tuyệt đối không phải phổ thông thế giới, chỉ sợ còn ẩn tàng đại bí mật.

"Tốt! Ta có một an bài, các người nghe một chút!"

Dịch Huyền mở miệng.

Dư Thương Hải hai người huynh đệ nhìn về phía Dịch Huyền.

"Kẹt kẹt!" Lại là đẩy cửa âm thanh, Dịch Huyền đối người tới nhẹ gật đầu. com

"Diệp Phàm, thế nào? Qua vẫn tốt chứ?"

Diệp Phàm thân mang một thân quần áo màu trắng, gương mặt non nớt sắc còn có một tia nhát gan, nghe được Dịch Huyền ân cần thăm hỏi, cảm giác một trận nhẹ nhõm. Diệp Phàm cảm thấy Dịch Huyền thanh âm tựa hồ trời sinh mang theo một cỗ vuốt lên lòng người kỳ dị lực lượng, loại lực lượng này phi thường kỳ diệu.

"Ồ chỗ này ta trải qua rất tốt!"

Dịch Huyền nhẹ gật đầu, "Còn chưa có ăn cơm đi, tới cùng một chỗ ăn!"

Sau đó Dịch Huyền mở miệng lần nữa, tiếp lấy đề tài mới vừa rồi, "Thánh cung mới lập, tài nguyên các loại cũng là một cái vấn đề. Hiện bày chúng ta trước mặt một không thể coi thường vấn đề chính là, thánh cung không có ổn định thu nhập!"

Dư Thương Hải nhẹ gật đầu.

Hai người huynh đệ đừng nói nữa, một giới măng phu.

Dịch Huyền cũng không có trông cậy vào hai người cùng hắn nghiên cứu thảo luận, cho nên liền không nhìn hai người.

"Bất quá, liên quan tới vấn đề này ta đã tìm tới phương án giải quyết." Lập tức Dịch Huyền lật tay ở giữa, một quyển sách trống rỗng xuất hiện, như là làm ảo thuật, thấy mấy người một trận sợ hãi thần phục.

"Đây là phương án của ta, Dư Thương Hải người xem một chút đi, nếu như cảm thấy những địa phương kia không đúng, chúng ta cùng một chỗ nghiên cứu thảo luận phương pháp giải quyết."

Dư Thương Hải tiếp nhận sổ tay, lật ra sau cẩn thận nghiên cứu, thần sắc trên mặt càng ngày càng cổ quái, cuối cùng cảm thụ kinh thần không thôi.

"Cung chủ thật sự là kỳ tài!" Lắc đầu, Dư Thương Hải biểu thị loại phương pháp này còn là lần đầu tiên gặp, "Ta không có cái gì có thể nói, cung chủ đem các phương diện đều cân nhắc tiến, cơ hồ không có cái gì lỗ thủng, dù sao ta là tìm không ra mao bệnh."

Trong miệng nhai nuốt lấy thịt cá, một bên tán thưởng chất thịt ngon, một bên nhìn chăm chú lên Dư Thương Hải phản ứng.

"Còn tốt rồi!" Trong lòng lại là nghĩ đến, nếu như người ở vào tin tức nổ lớn thời đại, liền sẽ không ngạc nhiên.

"Com nước no nê, tốt, ta đi trước!" Dịch Huyền sau đó rời đi nhà hàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại yWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43 : Chuẩn Bị, Mục Tiêu Hắc Mộc Nhai .

Độ hoàn thành: 52. 4%

Cuối cùng nhìn thoáng qua nhiệm vụ độ hoàn thành, Dịch Huyền tiến nhập mộng đẹp.

Sáng sớm ngày thứ hai.

"Thùng thùng!"

Dư Thương Hải gõ vang Dịch Huyền cửa phòng, đợi rất lâu, Dư Thương Hải nhướn mày, chẳng lẽ cung chủ vẫn chưa rời giường?

Lập tức gõ lại, "Thùng thùng!"

Dư Thương Hải vẫn là không có đợi đến người bơi thân ảnh quen thuộc, "Cung chủ!"

"Chường môn!"

Dư Thương Hải quay đầu trông thấy một tên nam tử đầu trọc, hiển nhiên hẳn liền lúc trước phái Thanh Thành đệ tử.

"Chuyện gì?"

"Chường môn là tìm cung chủ sao?"

Dư Thương Hải nhẹ gật đầu, lập tức mở miệng, "Còn có, đừng lại xưng ta chường môn, từ hôm nay trở đi, ta chính là thánh cung Cháp pháp trưởng lão!"

Đệ tử kia rõ ràng sững sờ, mà rồi nói ra, "Trưởng Lão, cung chủ đã rời đi, hẳn là thư phòng xử lý sự tình!"

Dư Thương Hải hơi sững sờ, sau đó nhìn sắc trời một chút, xem ra cung chủ lên thật sớm.

Sau đó phân phó tên kia nam tử đầu trọc, lập tức hướng về Dịch Huyền chỗ yêu thích thư phòng mà.

"Thùng thùng!"

Dịch Huyền lông mày nhíu lại, "Tiến vào!"

Dư Thương Hải đi tiến vào, đối Dịch Huyền hơi khom người một cái.

"Cung chủ người có chuyện gì sao?"

Dư Thương Hải hỏi như thế nói, Dịch Huyền lông mày nhíu lại, nhìn trong tay mình bút lông, thấy được không có?

"Có chuyện gì?"

Dư Thương Hải cũng không nói nhảm, "Cung chủ, hôm qua ngài yêu cầu ta đều chuẩn bị xong, liền là có một chút điểm tí vết!"

"Ân?" Còn có vấn đề gì? Đây là vô cùng tốt phương án, hẳn không có cái gì lỗ thủng.

"Cung chủ nói đồ thạch, bởi vì chúng ta không có cung chủ nói tới nguyên liệu, cho nên cái này phương án không thể tiến hành!"

Là! Dịch Huyền kịp phản ứng, sau đó tâm thần truyền vào hệ thống không gian.

"Thạch đầu..."

Yên lặng tìm kiếm trong miệng cái gọi là thạch đầu.

"Phi Thúy nguyên vật liệu... Ân, tìm được..."

Lập tức mở to mắt, "Tốt!"

Dur Thương Hải không rõ ràng cho lắm, Dịch Huyền cũng không có giải thích, "Đi gọi một ít nhân thủ tới!"

Dur Thương Hải mặc dù không biết Dịch Huyền hồ lô mua thuốc gì, nhưng cũng không cho rằng Dịch Huyền là cho nên làm huyền cơ.

Dịch Huyền đi vào một mảnh đất trống, lập tức có chút thịt đau phát phát tay, chỉ gặp ở trên không trống rỗng xuất hiện một đồng lớn thạch đầu.

Mà Dur Thương Hải cũng là mang người từ bên ngoài tiến vào, gặp này mặc dù kỳ quái những đá này bên trên mà đến, nhưng cũng chỉ là hiểu kỳ thôi.

"Cung chủ, còn có cái gì phảng phát?"

Hon mười tên trước phái Thanh Thành đệ tử đi theo sau lưng Dur Thương Hải, mỗi cái đều là loại kia cường tráng thể phách.

"Những này là nguyên liệu, bên trong có kỳ trân dị bảo, tỉ như Phi Thúy, bảo thạch, hoàng kim các loại!"

Dur Thương Hải vốn cho rằng những đá này phổ thông thạch đầu không khác, nhưng là không nghĩ tới bên trong giấu giếm huyền cơ.

"chút hần là đủ đi!" Dịch Huyền nói như thế.

"Người tới, đem những đá này vận đến rừng an đường phổ!" Còn lại tự nhiên không cần Dịch Huyền tự mình chỉ đạo, Dur Thương Hải liền có thể làm được.

Trở lại thư phòng, cầm lấy Mặc Thạch, tinh tế mài.

"Văn phòng tứ bảo." Năm bút lông, ngửi ngửi nhai mùi mực, Dịch Huyền có chút cảm thán một cái.

Thư phòng, văn phòng tứ bảo, như thế hoàn cảnh, thật là quá ưu mỹ, nếu như không phải một đồng lớn sự vật chờ lấy chỗ hần lý, Dịch Huyền tuyệt đối cho mình để một ngày nghỉ.

"Ai! Thật là quá cực khổ, không hảo hảo hưởng thụ, quả thực là tự gây nghiệt a!" Nhàm chán cảm thán một cái vận mệnh của mình, xuyên qua đến phương thể giới này, đơn giản không có có một ngày là nhàn nhã.

Xoa xoa mi tâm, còn tốt, hệ thống còn không có điên cuồng để cho ta chấp chương một Vương Triều.

Đọc sách thật rất mệt mỏi, nhưng là có thể thu hoạch tri thức. Có người cảm thấy khổ, có người lại thích thú.

"A ha!" Sắc trời bất tri bất giác đã vào đêm, ngọn nến trong thư phòng chậm rãi thiêu đốt.

"Thật là mệt mỏi quá!" Giãn ra lưng mỏi,

Ngồi trên ghế cả ngày, trong tay bút lông còn không ngừng huy động, Dịch Huyền nếu như không là võ giả, như vậy làm không tốt sẽ tại chỗ đột tử.

Rời đi thư phòng, đi vào nhà hàng, lại là Mãn Hán toàn tịch, Dịch Huyền không khỏi suy nghĩ lung tung, Mãn Hán toàn tịch là rau cải trắng sao? Vẫn là, không phải nói tài nguyên thiếu sao? Chẳng lẽ Mãn Hán toàn tịch lấy không?

"Đứng, như loại này về sau cũng không muốn rồi, đơn giản một điểm, ta cũng không phải nhất định phải ăn cái gì sơn trân hải vị. Ân! Còn có, gần nhất ta hần là muốn rời khỏi thánh cung một chuyến, cho nên, còn lại nghiệp vụ liền giao cho Dur Thương Hải người đến quản lý, mấy ngày nay ta sẽ an bài một chút, thánh cung đã đi vào quỹ đạo, hiện cũng là lúc dừng người."

"Thánh cung không thể không có đệ tử, tuyên bố một cái thông cáo, nói mấy ngày nay thánh cung ngoắc đệ tử!"

Sau đó Dịch Huyền lại an bài một ít sự vật, lập tức tinh tế phẩm vị sự vật mang tới mỹ hảo, chìm vào mộng đẹp.

Ngày thứ ba sáng sớm, Dịch Huyền vô thanh vô tức biến mất phòng ngủ, lần này Dur Thương Hải học thông minh, không ngây ngốc phòng ngủ tìm kiếm Dịch Huyền.

Sau đó lại là Dịch Huyền nghiên cứu thảo luận một vài vấn đề chỗ, Dịch Huyền từng cái trả lời. Dư Thương Hải đối với Dịch Huyền càng thêm bội phục, quả thực là thần nhân!

Cuối cùng Dư Thương Hải cảm giác đầu óc đều muốn bành trướng, không thể không dừng lại Dịch Huyền thảo luận, xám xịt rời đi thư phòng.

Dịch Huyền nhú mày, nhìn về phía ngoài cửa sổ, "Gần nhất trong lòng luôn luôn rung động! Chẳng lẽ có chuyện gì muốn phát sinh?"

Một loại đè nén cảm giác kỳ quái một mực vùng chi không, như là sương khói Âm Hồn Bất Tán.

"Mặc kệ, trước tiên đem chút việc vặt xử lý tốt, ta hẳn là đi một chuyến Hắc Mộc Nhai, chắc chắn! Không biết Hắc Mộc Nhai kết cục ẩn giấu đi cái gì, hòn đá màu đen, cổ quái tề đàn, còn có chỗ lõm, ài! Cái thế giới này không đơn giản a!"

Lắc đầu, Tiểu Ngao Giang Hồ phát hiện hòn đá màu đen bắt đầu liền thoát ly hẳn khống chế, đây hết thảy là tốt là xấu?

Dịch Huyền không được biết, yên lặng cầm bút lên, không quan tâm tô vẽ vẽ, dần dần, sắc trời đã vào đêm.

Duỗi cái lưng mệt mỏi, dị thường vội vàng tắm một cái, cũng không có nhà hàng đi ăn cơm, dù sao đối với hắn mà nói ăn cơm loại chuyện này thật không có ý nghĩa gì.

Nếu như nói có, cũng chỉ có thể thỏa mãn một cái ăn uống chi dục, xem như thư giãn một tí bản thân.

Dịch Huyền lượng công việc dần dần giảm bớt, cùng thi cũng mang ý nghĩa Dịch Huyền sắp lên đường.

Trong lúc đó thánh cung đối ngoại tuyên truyền chiêu mộ đệ tử, để phụ cận người thất kinh. Sau đó nhao nhao chạy đến, bọn hắn không biết thánh cung nội tình, nhưng là biết cường đại phái Thanh Thành liền là hủy diệt thánh cung chủ trong tay.

Điểm ấy như vậy đủ rồi.

Dịch Huyền mấy ngày nay thật sự là bận bịu tui bụi, thánh cung vừa mới cất bước, phải xử lý nhiều chuyện cơ hồ khiến điên cuồng.

"Thử lòng..."

Dịch Huyền tự lẩm bẩm, lập tức dựa theo não hải tin tức không ngừng di động, trong tay một khối trong suốt sáng long lanh thạch đầu bị chậm rãi buông xuống, cũng không biết từ nơi nào làm ra sền sệt nhựa cây chứa dịch nhờn, bôi lên sữa màu trắng tầng đá bên trên.

Sau đó trong tay xuất hiện lần nữa một viên sữa màu trắng tầng đá, đối mặt đất khoa tay một cái, Dịch Huyền đo đạc tốt nhất vị trí.

Cứ như vậy giầy vò nửa ngày, mệt Dịch Huyền quá sức.

"Thật TM mệt mỏi!" Cảm giác đầu hỗn loạn, giống bị rót chì, vô cùng nặng nề.

"Bất quá còn tốt, thử lòng mê trận cuối cùng bố trí thành công! Ai! Nếu như không phải Tiểu Ngao Giang Hồ trong thế giới không có linh khí, còn có cái kia đáng chết pháp tắc áp chế, hẳn là sẽ rất nhẹ nhàng!"

Dịch Huyền có chút khó chịu, thử lòng mê trận chủ yếu công năng liền là thử lòng, lợi dụng trùng điệp mê trận, để trong trận người lâm vào mê trận ben huyền cảnh bên trong.

Cuối cùng sàng chọn ra một nhóm phù hợp thử lòng mê trận người, đây chính là Dịch Huyền mục đích.

Hắn thánh cung mặc dù thiếu khuyết nhân tài, nhưng có phải thế không tùy tiện một người đều có thể đi vào, dạng này không khác dẫn sói vào nhà, còn có thánh cung tương lai cũng không cần đi cân nhắc, trực tiếp giải tán là có thể.

Thử lòng mê trận, có thể sàng chọn người trong lòng có quý, người trong giang hồ vàng thau lẫn lộn, người không biết ai là quân tử, ai là ác nhân.

Tỉ như cái gọi là Quân tử kiếm, ẩn giấu đi lâu như thế, vậy mà không có biết được nó diện mục. Có lẽ Nhạc Bất Quần ẩn tàng quá sâu, lại có lẽ trong giang hồ Quân tử kiếm xem như nhất tuyệt, nhưng là còn muốn rất nhiều cùng loại với Quân tử kiếm loại người này tồn.

"Chậm nhất ngày mai, ta liền muốn khởi hành tiến về Hắc Mộc Nhai!" Dem những công việc này hoàn thành, Dịch Huyền thông tri Dư Thương Hải tới đem không.

Sắp mở ra trận pháp trình tự một một đường tới, sau đó đem kế hoạch của mình Dư Thương Hải chờ nói một lần. Dịch Huyền liền làm lên vùng tay chương quỹ, dựa theo Dịch Huyền mà nói, ta đã đem nên tương lai nên quy hoạch hoạch định xong, nếu như ngay cả chút cũng làm không được, muốn các người làm gì dùng?

Trên thực tế cũng là như thế, bọn hắn chỉ cần dựa theo Dịch Huyền cấu tứ quỹ tích vận chuyển, thánh cung phát triển có thể nói không lo.

Sáng sớm ngày thứ hai, Dịch Huyền cũng không có cùng mọi người cáo biệt, vô thanh vô tức rời đi thánh cung.

Rời xa thánh cung chỗ ở, nhằm chán Dịch Huyền dứt khoát đến một trôi đi, thân thể trên không trung vừa đi vừa về chập trùng, được không từ.

"Thật sự là thật nhằm chán, Hắc Mộc Nhai..." Đêm thời khắc này phương vị tới so sánh, "Còn có một đoạn đường rất dài!"

Dịch Huyền trong cửa hàng đổi một chén đoán trước, "Ha ha! Pepsi!"

Đây chính là có được cửa hàng chỗ tốt, liền xem như xuyên qua đến cổ đại, cũng không cần lo lắng vô duyên hiện đại thổ đặc sản. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là có đầy đủ hồi đoái điểm.

...

...

...

"Chắc chắn! Không hổ là Ma giáo đại bản doanh!" Dịch Huyền chắc chắn có tiếng nói ra, chỉ gặp Dịch Huyền phía trước một đồng lớn người áo đen đi tới đi lui, trong tay đao thương các loại nhóm vũ khí làm cho người hoa mắt.

Dịch Huyền nhìn thấy tên Nhất Lưu Vũ Giả thủ quan, còn có mấy chục tên Nhị lưu võ giả du dương, tam lưu võ giả càng là làm người tắc lưỡi.

"Không hổ là Ma giáo, mặc dù chỉ có một phương thế lực, nhưng là tổng thể lực lượng tuyệt đối không phải đơn nhất chính đạo thế lực có thể so sánh với!"

Tiểu Ngạo Giang Hồ bên trong thế lực phân bố rất có ý tứ, nhân vật phản diện chỉ có một cái thế lực tổ chức, chính đạo một phương thì là có thật nhiều.

Nhưng Ma giáo tổng thể thực lực lại không yếu tại chính đạo tất cả môn phái chi hợp!

Thật là rất có ý tứ.

"Đông Phương Bất Bại cũng không trong ma giáo!" Dịch Huyền âm thầm suy nghĩ, Tiểu Ngạo Giang Hồ, này thì Đông Phương Bất Bại hẳn là một chỗ quán rượu, còn có cái kia Lệnh Hồ Xung, nội dung cốt truyện hẳn là triển khai.

Nghĩ đi nghĩ lại, Dịch Huyền đã không nhìn những cao thủ kia.

thực lực tuyệt đối chênh lệch trước mặt, ba vị nhất lưu cao thủ cũng không có phát hiện Dịch Huyền khách không mời mà đến.

Hắc Mộc Nhai thật rất lớn, mặc dù nơi này bị Ma giáo đóng quân, nhưng là Ma giáo có thể lợi dụng địa phương đối với Hắc Mộc Nhai mà nói còn là tiểu vụ gặp đại vụ.

Có chút buồn rầu vượt vượt huyết thái dương, "Lớn như vậy Hắc Mộc Nhai, để cho ta làm sao tìm được? Hệ thống, có thể hay không định vị mục tiêu?"

Hệ thống trầm mặc, Dịch Huyền càng thêm buồn rầu.

"Xem ra chỉ có thể dựa vào chính mình, ai!" Thở dài một hơi, Dịch Huyền cảm giác người sống một đời đã không có ý nghĩa, tìm kiếm cái kia cái gọi là nhiệm vụ hoàn cảnh, không thể nghi ngờ mò kim đáy biển.

"Giúp người giúp đến cùng, đưa phạt đưa đến tây, tự mình hệ thống làm sao như thế vô lại?" Có chút bất mãn hệ thống cách làm, nhưng là bất đắc dĩ thân ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu!

Cứ như vậy, Hắc Mộc Nhai bên trên nhiều một u linh, không ngừng qua lại các loại kiến trúc, ẩn tàng trong bóng tối.

Bởi vì Dịch Huyền đến Hắc Mộc Nhai thì đã vào đêm, cho nên đến cũng miễn rất nhiều phiền não. Hắc ám là u linh sân nhà, Dịch Huyền mặc dù không phải u linh, nhưng là hắc ám vẫn là đưa cho hắn rất lớn tiện lợi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45 : Không Có Khả Năng!

Đêm dài, ánh nến không ngừng nhấp nháy, lúc sáng lúc tối.

Dịch Huyền mở to mắt, ngẩng nhìn bốn phía, lập tức thở dài một hơi.

"Còn tốt, Đông Phương Bất Bại ứng nên rồi đi hoặc ngủ!" Tự lẩm bầm, lập tức từ trên người hắn đưa ra một điểm ngọn lửa, ngọn lửa hiện lên màu ngà sữa, không ngừng thiêu đốt lấy dây thừng.

Rất nhanh, dây thừng bị đốt đoạn, Dịch Huyền đứng lên, ngẩng nhìn bốn phía.

Sau đó rón rén rời đi tòa cung điện này, dần dần ẩn tàng tại trong bóng tối. Tiếp tục hắn tâm bảo hành trình!

Dịch Huyền quay đầu, lơ đãng thoáng nhìn, theo sau tiếp tục đi lại.

biểu lộ cổ quái, tựa hồ gặp được cái gì, một tia nghi hoặc lóe lên một cái rồi biến mất!

"Kỳ quái!" Dịch Huyền bắt động thanh sắc vòng quanh một tòa cung điện túi vòng, sau đó lại là lấy tốc độ cực nhanh xuyên tới xuyên lui tại các loại kỳ kỳ quái quái kiến trúc, khi thì rừng trúc truyền đến từng tiếng gào thét, đó là gió đang gào thét.

Sau đó một đạo màu đen bóng dáng lóe lên một cái rồi biến mất.

Cái trán chảy ra một tầng mồ hôi rịn, Dịch Huyền không dám chút nào thư giãn, bởi vì hắn cảm giác được một đôi mắt bao giờ cũng không đang nhìn chăm chú hắn!

Nhưng là quay đầu lại nhìn lúc, hết thấy đều là như thế bình tĩnh.

Dù là hắn về tìm tòi tỉ mỉ, đều không có bất kỳ phát hiện nào.

"Chẳng lẽ là Đông Phương Bất Bại?" Dịch Huyền biết nếu có người theo dõi hắn, như vậy trong ma giáo ngoại trừ Đông Phương Bất Bại bên ngoài, căn bản không có khả năng có người có thể thần không biết quỷ không hay một mực theo đuôi với hắn!

"Đáng giận!" Vốn cho rằng đào thoát Đông Phương Bất Bại không chế, nhưng là giờ phút này hết thấy đều là như thế quỷ dị.

"Đi ra cho ta!" Dịch Huyền nói nhỏ, thanh âm có loại một cỗ biệt khuất, ngẩng nhìn bốn phía, một mảnh bóng đêm bao phủ tất cả.

Hoàn toàn yên tĩnh, Dịch Huyền tựa như là một phòng ở tự lẩm bầm, ánh mắt không thì một bên khác dời về phía phía bên nào.

Đợi đã lâu, Dịch Huyền tâm tình ngược lại là bình tĩnh trở lại, lần nữa nhìn lại, cắn răng.

"Đúng là âm hồn bất tán gia hòa, hừ" Dịch Huyền không để ý đến cái kia không biết tồn, có lẽ không có, cũng có lẽ là một vị nào đó siêu cấp tồn đi sẵn.

Mà hắn có thể là cái kia con mèo!

Khó chịu, nồng đậm khó chịu, chưa bao giờ có phần nộ, bị hắn áp chế.

Quyết định một cái phương vị, Dịch Huyền lấy tốc độ nhanh nhất bạo cướp mà, mấy hơi thở liền biến mất vô tung vô ảnh.

Tiến vào một rừng cây, nơi này đã thoát ly Ma giáo độ cao không chế phạm trù.

Dịch Huyền đồng tử kết cấu phi thường đặc thù, cho dù là ban đêm, cũng có thể mượn nhờ ánh sáng yếu ớt thăm dò hết thấy!

"Còn!" Dịch Huyền nói nhỏ, sau đó sau lưng hai hai cánh trống rỗng xuất hiện, lập tức hóa thành một đạo màu trắng mịn ảnh không có vào khôn cùng rừng rậm.

"Vù vù!"

Một đạo hồng sắc bóng dáng bỗng nhiên xuất hiện, nhìn thoáng qua Dịch Huyền biến mất phương vị, có chút suy tư hậu thân ảnh lóe lên, tiếp tục theo dõi Dịch Huyền.

Dịch Huyền mặc dù thân ở tại rừng rậm, lít nha lít nhít cây cối đủ để khiến người phiền chán. Nhưng là hắn mỗi một lần nhảy lên đều có thể xảo diệu tránh đi nhánh cây ngăn cản.

"Âm Hồn Bất Tán!" Dịch Huyền cảm thấy một đạo bóng dáng Chính Cực nhanh mà đến, nó mục tiêu đúng là hắn!

Giờ phút này Dịch Huyền đã không có tâm tư ẩn tàng cái gì, cánh đánh ra hư không mang theo cự đại thanh âm không che giấu chút nào.

Quay đầu thoáng nhìn, khóe mắt run rẩy!

"Đông Phương Bất Bại!"

Đông Phương Bất Bại đạp trên một loại huyền diệu bộ pháp, giẫm lên từng mảnh từng mảnh lá cây, như là cừu thiên tiên từ phiêu dật, giờ phút này mặt không thay đổi nhìn xem Dịch Huyền.

"Cùng ta trở về đi!"

Đông Phương Bất Bại ngữ khí rất bình thản, tựa hồ muốn nói hài tử, chúng ta về nhà.

Dịch Huyền cảm thấy một cổ nồng đậm ác ý, "Thật sự cho rằng ta là mèo con sao? Mặc cho ngươi nhào nặn?"

Sau đó tốc độ tăng vọt, đem Đông Phương Bất Bại xa xa kéo dài khoảng cách, về phần hấn vì cái gì không bay lên trên, ngược lại trong rừng rậm đi loạn.

Mặc dù bầu trời tùy ý hấn bay lượn, nhưng là cũng cho địch nhân một cái cơ hội, cái kia chính là Đông Phương Bất Bại là cảnh giới tông sư cường đại tồn. Bản thân liền có thể phi hành, trong trời cao không có bất kỳ cái gì tránh né vật, quá nhiều vật, hoàn toàn bại lộ địch trong mắt người.

Dịch Huyền biết đơn thuần tốc độ hấn là không bằng Đông Phương Bất Bại, cho nên hấn lựa chọn một con đường khác, rừng rậm loại này đem Đông Phương Bất Bại vút bỏ.

Mặc dù tỷ lệ không cao, nhưng cũng là tỷ lệ.

Đông Phương Bất Bại nhướng mày, có chút bất mãn Dịch Huyền. Nàng cảm thấy mình đã rất khách khí, đối với hấn cũng không có hạ sát thủ, không phải Dịch Huyền sớm lấy lạnh.

Nhưng là hấn lại không biết tốt xấu, Đông Phương Bất Bại không khỏi giận dữ.

Lập tức bước nhanh, chăm chú theo đuôi Dịch Huyền.

"Hừ! Ta vẫn là xem thường tông sư cường đại!" Nếu như biết Đông Phương Bất Bại Ma giáo, mặc dù không đến mức sợ hãi thậm chí lùi bước, nhưng là cũng không có khả năng như thế trương dương.

Mmp, cuối cùng biết cái gì gọi là không tìm đường chết sẽ không phải chết!

"Ân! Vách núi? Chẳng lẽ ta đến Hắc Mộc Nhai biên giới?" Nhìn qua tầng tầng cây cối che lấp, Dịch Huyền thấy được một vùng tăm tối.

Rất mau tới đến cái kia cái gọi là vách núi, Dịch Huyền hít mắt lại, nếu như là dạng này, như vậy vách núi không phải là Đông Phương Bất Bại táng thân chỗ?

Dịch Huyền không có có mơ tưởng, bởi vì Đông Phương Bất Bại thân ảnh đã tới gần.

Lập tức hướng về vách núi bay lượn mà.

Hắc Mộc Nhai lấy tên này, tự nhiên là bởi vì nó dị thường nổi danh. Nghe đồn vách núi không biết sâu bao nhiêu, cho dù là Bạch Thiên, từ phía trên nhìn xem cũng là một vùng tăm tối, từ đó có thể biết Hắc Mộc Nhai kết cục sâu bao nhiêu.

Càng là nghe đồn trong đó có sinh vật khủng bố ngủ say ẩn hiện, đó là hết thảy mọi người cảm thò!

Đông Phương Bất Bại nhìn xem vách núi, vuốt ve mái tóc, đồng tử thâm thúy vô cùng. Lập tức ngồi xếp bằng bên cạnh, nhắm mắt dưỡng thần.

Người khác dù là nghe nói Hắc Mộc Nhai đáng sợ, nhưng là tuyệt đối không có nàng rõ ràng, đã từng một lần, đó là nàng đột nhiên tông sư không lâu, hằng hái nàng, từ tại nguyên nhân nào đó tiến nhập Hắc Mộc Nhai vách núi.

Mặc dù không có nguy hiểm, nhưng là dù là nàng như thế nào phi hành, cũng vô pháp tìm đến phần đáy.

Nhao nhao không còn, dị thường quỷ dị. Lại một ngày kia trở đi, Đông Phương Bất Bại kinh ngạc phát hiện không biết từ lúc nào bắt đầu, trong cơ thể vậy mà ẩn tàng một tia sương mù màu đen, du tẩu các vị trí cơ thể!

Không ngừng xâm nhiễm lấy kinh mạch, làm cho cứng đờ, kinh mạch cũng nhận xâm nhiễm. Loại này không biết sương mù màu đen vậy mà tăng nhanh nàng thay cũ đổi mới, nói đúng ra là để tế bào bài tiết một loại vật chất, loại này không biết Đông Phương Bất Bại không biết là cái gì, nhưng lại đang chậm rãi tăng tốc tế bào già yếu tốc độ!

Đông Phương Bất Bại khi đó giật nảy cả mình, hao phí không ít chân khí, mới đưa sương mù màu đen loại trừ.

Nếu như đây hết thảy truyền đến giang hồ, tuyệt đối sẽ dẫn phát oanh động, Hắc Mộc Nhai kinh khủng tuyệt đối nâng cao một bước.

Tiên thiên vỡ giả trong cơ thể sinh ra chân khí, liên tục không ngừng, đạt tới hệ thống sau trên cơ bản tật bệnh đoạn duyên. Cấp bậc tông sư vỡ giả càng là kinh khủng, chân khí như dòng lũ, mỗi một lần vận chuyển, đều sẽ thúc đẩy cường độ thân thể đề cao.

Tuổi thọ cũng là viễn siêu thường nhân, đạt đến kinh người hai trăm năm!

Dịch Huyền tự nhiên không biết chút, com hần giờ phút này cảm giác đầu hỗn loạn, tựa hồ có chúng ta xâm lấn đại não.

"Chuyện gì xảy ra? Thân thể của ta. . . Tựa hồ bị cái gì lực lượng xâm lấn!"

Lập tức trong cơ thể Thiên sứ lực lượng điên cuồng phun trào, càn quét mỗi một chỗ huyết nhục, thời gian dần qua từng tia sương mù màu đen không ngừng bốc lên.

Gặp đây, Dịch Huyền con người co rụt lại, cảm thấy một cỗ nồng đậm ác ý.

"Đây là. . . Ma lực lượng!"

Dịch Huyền ngữ khí hoảng sợ!

"Làm sao lại?" Dịch Huyền thanh âm gấp rút, tựa hồ gặp được không thể tưởng tượng nổi tồn, "Ma! Làm sao lại? Không có khả năng..."

Rời đi! Nhất định phải rời đi nơi này, nơi này quá mức kinh khủng, cái gọi là sương mù màu đen vậy mà Ma khí!

Ma cũng không có cái gì, nhưng là. . . Một mảnh Ma khí hội tụ, Dịch Huyền Thiên sứ chi nhãn mờ ra, một mảnh kim sắc chiếu rọi trong đó, bắn ra nồng đậm kim quang.

Vừa rồi tất cả mê mang tan thành mây khói, chỉ có vô biên hắc sắc hải dương, nhìn về phía bầu trời, Dịch Huyền càng là bối rối.

Chỉ gặp nơi nào còn có cái gì trời, chỉ có cái kia vô tận hắc khí, cái kia cuộn cuộn Ma khí cuộn cuộn không thôi.

"Ta nhất định phải rời đi nơi này, nơi này có đại khủng bố, đại ma..."

đạt được hệ thống bắt đầu, Dịch Huyền không còn là cái kia không có tiếng tăm gì tiểu tử, hần biết rất nhiều, trong đó trong hệ thống hiểu được ma tồn!

Mở ra cánh chim, Dịch Huyền điên cuồng, toàn thân đạo đạo thánh quang vờn quanh, như muốn từ trong bóng tối xé rách một con đường.

Tốc độ nhanh dọa người, tựa hồ biến thành một ngọn gió, từ nơi đó tuôn ra đến nơi đây, trong nháy mắt có biến mất vô tung vô ảnh.

"Đáng chết!" Ma khí hội tụ, không ngừng vọt tới, bị Dịch Huyền trên thân thánh quang xua tan.

"Đáng giận, chẳng lẽ muốn chờ ở chỗ này?" Dịch Huyền nghiêng răng nghiêng lợi, con mắt bộc phát từng đợt kim sắc quang mang, song quyền nắm chặt, đối hù không oanh ra một quyền.

..... ừm, này hk phải ta làm thiếu nhé bên kia hk có c44 mà sang thẳng luôn c45 nên ta cứ làm z /tra

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46 : Tinh Ma , Tuyệt Đới Nghiền Ép .

"Àm àm!"

Gắt gao nhìn chăm chăm phía trước, nơi này bị vô tận hắc sắc ma khí vờn quanh, càng nồng đậm

"Ma khí đầu nguồn!" Dịch Huyền con người co rụt lại, giờ khắc này hần nghĩ tới rất nhiều.

Ma khí cũng không phải là trống rỗng sinh ra, chỉ ít Tiểu Ngạo Giang Hồ trong thế giới không có khả năng.

Cho nên chỉ có một khả năng, cái kia chính là chỗ này tồn một đầu cường đại đến không cách nào tưởng tượng ma!

Ma chia làm rất nhiều loại, có cường đại có nhỏ yếu, nhưng hệ thống nói nhỏ yếu là ma đối ma ở giữa.

Đối với nhân loại mà nói, ma cường đại không thể nghi ngờ, thần thoại thời đại ma cũng là siêu cấp chủng tộc thứ nhất. trong truyền thuyết thần tộc, Tiên Tộc các loại nghịch thiên chủng tộc đặt song song!

Dù là nhỏ yếu nhất Ma tộc, Tiểu Ngạo Giang Hồ thế giới như thế này tuyệt đối là một con cua tồn, đi ngang!

Ma khí bắt nguồn từ Ma tộc, đương nhiên không bài trừ những nhân tố khác, nhưng ở chỗ này, loại tình huống này, ma tồn không thể nghi ngờ.

Như thế Ma khí, Dịch Huyền không thể tin được đầu này ma kinh khủng, chỉ sợ là loại kia diệt thế cấp bậc ma.

"Vì cái gì nơi này sẽ xuất hiện ma? Không đúng, Tiểu Ngạo Giang Hồ thế giới như thế này căn bản không có khả năng dựng dục ra ma!"

Ma thuộc về truyền thuyết thần thoại, trung vũ thế giới, không! Quân chi là cao võ sắp bước vào tiên hiệp cấp thế giới khác cũng rất khó xuất hiện ma.

Dịch Huyền chậm rãi hướng ma khí nơi phát ra mà, mặc dù nơi này Ma khí quái dị, nhưng là đầu này ma tuyệt đối xuất hiện biến cố, không phải lấy ma tính chất, phương thế giới này không có khả năng tồn.

"Hoàn cảnh phù hợp, nhiệm vụ sắp giải tỏa. . . Giải tỏa xong, mời chủ kí sinh tự hành xem xét!"

Dịch Huyền hơi sững sờ, sau đó biểu lộ quái dị ngắm nhìn bốn phía.

Án mở chủ giao diện.

Thứ ba nhiệm vụ: Thu phục tinh ma

Nhiệm vụ ban thưởng: Không biết

Trùng phạt: Không

"Tinh ma? Đây là cái gì ma?" Lại là một mới danh từ.

"Hệ thống, ta muốn một phần tinh ma tư liệu!"

Có chuyện tìm hệ thống, đây là đồng đạo người xuyên việt kinh nghiệm nhiều năm, Dịch Huyền rất tốt nhận biết đến điểm này.

Hệ thống không gian, một tấm bị tầng tầng quang mang bao bọc trang sách trống rỗng xuất hiện, Dịch Huyền nhướng mày.

"Còn muốn hỏi đôi điểm? Đây không phải miễn phí sao?" Mặc dù khó chịu, nhưng vẫn là lựa chọn hỏi đôi.

Tinh ma: Ma tộc bài danh 10 ngàn 4,997, cường đại tinh ma lấy sao trời làm thức ăn. . .

Dịch Huyền nhìn lướt qua, càng ngưng trọng.

Tinh ma, vậy mà có thể lấy sao trời làm thức ăn! Mặc dù cường đại ma mới có thể, nhưng là không trở ngại nó tiềm lực khủng bố.

Với lại, trong mắt hấn vô cùng cường đại tinh ma, một ngưng nuốt tinh tồn, Ma tộc bên trong chỉ có thể xếp tới 10 ngàn 4,997, từ đó có thể thăm dò Ma tộc như nhau mà thôi.

"Trước đường dài đằng đặc, gánh nặng đường xa!" Dịch Huyền chỉ có thể nói kiến thức quá ít, cũng là thực lực mình không đủ.

Hấn không đang do dự, vậy mà hệ thống cho loại nhiệm vụ này, cái kia tự nhiên sẽ không nói nhảm, trước mắt tinh ma tuyệt đối gặp được biến cố, nếu không loại này tồn không phải mình bây giờ có thể chống lại.

Ma khí càng nồng đậm, cũng không phải Thánh Thiên Sư thể phách cường đại, đối với Ma tộc có áp chế, cũng không có khả năng như thế nhẹ nhõm lại tới đây.

"Hòn đá màu đen!" Dịch Huyền hít một hơi, nhìn thấy phía trước trên vách đá hòn đá màu đen.

"Chẳng lẽ là. . ." Dịch Huyền vuốt ve hòn đá màu đen, băng đá lạnh lạnh, liền là loại xúc cảm này, "Tur Quá Nhai bên kia tuyệt đối nơi này thoát không ra quan hệ, có lẽ liền là tinh ma thủ bút!"

Về phần tinh ma ý đồ, Dịch Huyền không biết, nhưng là Tur Quá Nhai bên kia không biết đã xảy ra biến cố gì, để đầu này ma từ bỏ.

Vào sơn động, đen kịt một màu, băng đá lạnh lạnh.

Ma khí càng nồng đậm, cơ hồ tan không ra. Dịch Huyền thần kinh căng cứng, đã làm tốt chuẩn bị ứng đối ma tập kích.

Dần dần xâm nhập hàng động, không như trong tưởng tượng càng ngày càng chật hẹp, ngược lại càng ngày càng rộng lớn.

"Phù phù. . ."

Từng đợt thanh âm truyền đến, đó là một loại nhịp tim, không ngừng nhảy lên, tựa hồ có thể mê hoặc nhân tâm.

Tăng nhanh tốc độ, Dịch Huyền đi vào thanh âm đầu nguồn.

Một tòa quen thuộc vừa xa lạ té đàn phản chiếu Dịch Huyền đồng tử, Tư Quá Nhai té đàn!

tòa té đàn này to lớn hơn, xa xa nhìn cơ hồ một ngọn núi không chênh lệch nhiều.

Dịch Huyền cũng không để ý tới cái kia thanh âm điếc tai nhức óc, từng bước một đi hướng té đàn đỉnh chớp.

Lập tức nhìn thấy chính giữa té đàn quả nhiên không ngoài sở liệu, một viên bị màu đen bao trùm cự đàn khảm ở trong đó, không ngừng có Ma khí bị nó phun ra nuốt vào.

Bốn phía từng đạo đường vân quanh co, như cùng một cái đầu rắn đang vặn vẹo.

Dịch Huyền biết tinh ma rèn đúc loại này té đàn nguyên nhân, còn có vì cái gì lựa chọn địa phương là núi cao.

Tinh ma muốn băng vào địa mạch lực lượng tâm bô bản thân!

Cái kia từng đầu đường vân liền là nó cướp đoạt địa mạch lực lượng thủ đoạn, té đàn tựa hồ cũng không đơn giản.

Liền Dịch Huyền đang suy tư như thế nào đem trước mắt tinh ma thu phục thời điểm, bị từng tiếng như có như không thanh âm bùng tinh.

"Răng rắc!"

"Không tốt!" Dịch Huyền giật nảy cả mình, bởi vì cái kia cự đàn lại muốn phá xác mà ra!

Khí tức cường đại làm cho người run rẩy, Dịch Huyền biết nếu tinh ma trong ngủ mê thức tỉnh, như vậy không chỉ có đối với hắn, đối với toàn bộ Tiểu Ngạo Giang Hồ thế giới đều là một nguy hại to lớn.

Trong tay nhanh chóng ngưng tụ thánh quang, lực lượng toàn thân bộc phát ra.

Khí thế đạt tới đỉnh phong, tinh khí thần ba cái hợp nhất, Dịch Huyền muốn nhất kích tất sát, tuyệt đối không thể để cho tinh ma triệt để trong ngủ mê thức tỉnh.

Như thế hắn chỉ có thể thoát đi nơi đây, không có lựa chọn thứ hai!

Uy thế quá dị, một quyền chi uy kinh khủng như vậy, trong chốc lát tới gần tinh ma Niết Bàn hình thành trứng.

Quyền roi, trứng nát!

To lớn màu đen trứng bị hắn đánh bay, ném ra khoảng cách rất xa, lập tức tảng đá cứng rắn đụng vào nhau.

"Răng rắc. . ."

Cự đàn bên người còn quần từng đạo thánh quang, không ngừng ăn mòn vỏ trứng, cuối cùng thấm thấu trong đó.

một vị nào đó tồn lẫn nhau tan rã!

"Rống!"

Nương theo lấy một tiếng kinh thiên tiếng rống, vỏ trứng triệt để vỡ vụn, Dịch Huyền con người cực tốc co vào.

Cẩn rằng, trong mắt kim sắc năm ánh sáng không ngừng phun trào, trong cơ thể Thiên sứ lực lượng điên cuồng hội tụ hai tay.

Thân thể cực tốc hướng về cự đàn mà!

"Chết cho ta!" Hai mắt xích hồng, Dịch Huyền tuyệt đối sẽ không để mặc cho một đầu kinh khủng ma xuất thế!

Thánh quang vờn quanh, một quyền này lần nữa oanh cự trên vỏ trứng. Một quyền này lực xuyên thấu cự đàn, còn có chút điểm huyết dịch bay vung mà ra.

Dịch Huyền đến không bằng kinh hỉ, một đầu thô to cái đuôi vỡ vụn vỏ trứng, trực tiếp đem hắn quét bay.

"Khụ khụ!" Không ngừng ho ra yên máu đỏ.

Dịch Huyền ngẩng đầu nhìn về phía cự dân, chỉ gặp một đầu màu đen dữ tợn cái đuôi lớn không ngừng đong đưa, hồ báo thân thể, toàn thân trên dưới hiện đầy mực lớp vảy màu xanh lục.

Một đôi màu đỏ tươi mắt đỏ gắt gao nhìn chăm chăm Dịch Huyền.

Không ngừng có nước bọt từ trong miệng chảy ra.

Trên đầu sinh trưởng một đôi dữ tợn cột thứ, có thật nhỏ phân nhánh, đỉnh cao nhất có móc ngược.

Hắn liền là tinh ma!

"Rống!" Tinh ma thấp giọng gào thét.

Nghe Dịch Huyền trong tai, "Sâu kiến!"

Dịch Huyền hơi sững sờ, "Ngươi là nói ta sao?"

Tinh ma cũng là sững sờ, "Ngươi sẽ Ma tộc ngôn ngữ?"

Dịch Huyền dùng sự thực đã chứng minh tinh ma suy đoán, "Ha ha, ngươi nói?"

Đem khoe miệng tơ máu bôi, Dịch Huyền toàn thân căng cứng, hắn muốn kéo dài thời gian.

"Có ý tứ, " tinh ma tựa hồ cũng cảm thấy thật kỳ quái, "Không nghĩ tới rác rưởi thế giới còn có ngươi loại này tồn, hừ! Từ trên người ngươi ta cảm nhận được một làm ta buồn nôn khi tức!"

Lập tức tinh ma lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể phóng tới Dịch Huyền.

Một bàn tay rút tới, đem Dịch Huyền toàn bộ thân hình bao phủ cùng bên trong.

Ma khí quái dị!

"Đáng giận! Tinh ma thực lực tuyệt đối tông sư phía trên, coi như không có, cũng là tông sư cực hạn tồn!"

Không chống lại được! Tinh ma thực lực liền xem như Đông Phương Bất Bại tới cũng phải quý!

Vội lại, Dịch Huyền phát hiện tinh ma thực lực lập tức thời gian trôi qua một chút xiu tăng lên, không! Đây không phải là tăng lên, mà là khôi phục!

Ngủ say vô số năm, cho dù là lấy Niết Bàn tồn ở tinh ma lực lượng lấy bị hao hết sạch, giờ phút này còn có được cực hạn tông sư thực lực đã phi thường đáng sợ.

"Ha ha! Không nghĩ tới ta Niết Bàn tinh lại liền đụng phải ngươi, khắc khắc, chỉ cần thôn phệ ngươi, ta tiêu hao bản nguyên cũng sẽ khôi phục, khắc khắc! Sâu kiến!"

"Thật sự cho rằng ta dễ khi dễ sao? Thánh quang toàn công suất!" Trên thân từng đạo quang điểm bốc lên, như là một vị Hóa Thần lâm thế, mái tóc dài vàng óng không Phong Phi Dương, càng là như là trong thân thoát đi ra Thái Dương Thần!

"Chán ghét lực lượng!"

Tinh ma nói nhỏ, hắn chán ghét loại lực lượng này, phi thường chán ghét!

Song phương đụng vào nhau, Dịch Huyền bị một bàn tay quất bay, thân thể cơ hồ muốn bạo vỡ đi ra.

Loại lực lượng này! Hoàn toàn không phải mình bây giờ có thể ngăn cản!

Nhất định phải chạy khỏi nơi này, về phần nhiệm vụ, loại chuyện này đơn giản không có khả năng hoàn thành, tinh ma quá mức cường đại, đơn giản khiến người ta tuyệt vọng.

"Khụ khụ!" Dịch Huyền miệng bên trong chảy ra từng tia dòng máu vàng, đó là hắn bản nguyên tinh huyết!

"Ngô! Thật là nồng nặc huyết mạch, khắc khắc, vậy mà không thể so với Ma tộc kém, chỉ cần thôn phệ ngươi, huyết mạch của ta tuyệt đối sẽ lần nữa tiến hóa!"

Tinh ma càng thêm cuồng bạo, từng đầu như tơ nước bọt trên không trung bay múa.

Dịch Huyền nơi nào còn dám lưu thêm, giương cánh cực tốc bạo cướp mà.

Tinh ma bốn chân uốn lượn, mặt đất một trận lắc lư.

Dịch Huyền sống đầu, đồng tử cực tốc co vào, một cái màu đen Cự Thú cực tốc phóng đại!

Tốc độ viễn siêu với hắn, "Đáng chết! Chẳng lẽ muốn chờ ở chỗ này? Đáng giận a!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47 : Chạy Thoát , Khác 1 Cái Thế Giới .

"Khắc khắc! Tiểu tử ngươi không trốn khỏi, ngoan ngoãn trở thành ta bản nguyên. . ."

Tinh ma dữ tợn cười lớn, thanh âm cực kỳ có lực xuyên thấu.

Dịch Huyền quay đầu, trong mắt lóe lên một chút tuyệt vọng. Cừu tử nhất sinh? Không! Nếu bị tinh ma đuổi kịp, thập tử vô sinh!

"Chẳng lẽ muốn chờ đầu súc sinh trên tay? Không! Tuyệt đối không thể. . ." Cầu sinh dục vọng chưa hề mãnh liệt như thế, "Đúng. . ."

Dịch Huyền vui mừng, phân ra một bộ phận tâm thần chìm vào hệ thống không gian, lập tức đi vào nhiệm vụ không gian, ngưng tụ một bộ hình thể.

"Liên là!" Dịch Huyền vội vàng nắm chặt một cái thẻ, trên thẻ mặt có vô số phức tạp đường vân, làm cho người hoa mắt.

Cái kia là nhiệm vụ lần thứ nhất ban thưởng, ba ngày thế giới du lịch thẻ!

"Hệ thống, dùng như thế nào?"

Dịch Huyền ngữ khí gấp rút, hệ thống cũng rất cho lực, "Chủ kí sinh tâm thần câu thông du lịch thẻ, tự nhiên biết!"

Dịch Huyền không cùng hệ thống mù bb, tâm thần chìm vào thẻ trong phim, lập tức hiểu rõ.

Sau lưng truyền đến rít lên một tiếng, đem Dịch Huyền bùng tỉnh.

"Đi cho ta!"

Trong nháy mắt du lịch thẻ bộc phát ra một trận quỹ dị ba động, phảng phất có một cỗ lực lượng từ từ nơi sâu xa mà đến, phô thiên cái địa!

"Không tốt!" Dịch Huyền quay đầu một sát na, một cái to lớn móng vuốt đã tới gần.

Tinh ma nhãn đồng tử hiện lên khát máu tinh quang, Dịch Huyền thì là vô cùng nóng nảy.

"Nhất định phải ngăn trở!" Tâm thể còn có một chút chút thời gian mới có thể mở ra, mà trong khoảng thời gian này Dịch Huyền nhất định phải tỉnh trong ma thủ sống sót.

Hai cánh co vào, bao trùm Dịch Huyền thân thể.

Đột nhiên, một cỗ cự lực mang theo quái dị Ma khí thôn phệ Dịch Huyền nửa người.

Thánh quang không cản tiền nửa bộc phát, trong cơ thể lực lượng bằng tốc độ kinh người đang tiêu hao.

"Khụ khụ. . ." Đò bùng bên trong xen lẫn điểm điểm dòng máu vàng, nhuộm đỏ cánh chim trắng muốt.

"Làm sao lại cường đại như thế!" Dịch Huyền thân thể cực tốc bay ngược.

"Răng rắc!"

Cánh chim bị đánh nát, bắt lực rũ xuống, từng mảnh từng mảnh lông vũ tróc ra, đó là máu mỹ lệ.

"Tốt. . ." Dịch Huyền cười khổ không thôi, xem ra hai cánh không sai biệt lắm muốn phé, nhưng là. . . Tầm thể đã khởi động

Dịch Huyền thân thể biến mất không thấy gì nữa, cứ như vậy hư không tiêu thất.

Tinh ma kinh hãi, sau đó vỗ mặt đất, "Ầm ầm!"

Cứng rắn hòn đá màu đen bị vỡ nát, tinh ma gào thét một tiếng, mặc dù không biết Dịch Huyền như thế nào biến mất, nhưng là hẳn biết mình con mồi chạy trốn!

"Rống. . ."

"Đáng chết sâu kiến!"

Không ngừng có buồn nôn nước bọt bài tiết mà ra, thời khắc này tinh ma dữ tợn kinh khủng.

Huyết hồng đôi mắt hư không càn quét, lập tức cái mũi giật giật, thân thể đằng không mà lên. Hướng về bên ngoài hang động bay!

...

...

...

Đông Phương Bất Bại ngồi xếp bằng Hắc Mộc Nhai bên cạnh, không hiểu, thân thể tâm linh cùng thi truyền đến cảnh báo.

Đông Phương Bất Bại liền vội vàng đứng lên, "Chuyện gì xảy ra? Có thể uy hiếp được ta tồn đang áp sát!"

Đông Phương Bất Bại lập thân vách núi, nhìn về phía u ám vách núi, lông mày đám lên, sau đó biến sắc.

Từ trong bóng tối một đầu dữ tợn đáng sợ màu đen Cự Thú hướng về nàng vọt tới, loại kia uy hiếp liền là nguồn gốc từ tại nó.

Phát tay, từng cây màu bạc trắng tú hoa châm áo bào bạo cướp mà.

Tinh ma gặp này khinh thường gầm rú, lập tức chân trước đánh ra mà xuống. Ma khí quái dị! Lấy kỳ nhân chi đạo, còn trị một thân chi thân, chút thật nhỏ ngân châm bị quăng về.

Đông Phương Bất Bại con ngươi co rút lại, cuống quýt né tránh. Sau đó hai đại tồn đang không ngừng dây dưa, song phương ngươi tới ta đi, đánh đến túi bụi!

Tinh ma hơi kinh ngạc, "Không nghĩ tới ta ngủ say những năm này, vậy mà dựng dục ra nhân vật như vậy, mặc dù vẫn là hơi yếu một chút, nhưng là phương thể giới này tựa hồ không đơn giản a!"

Tinh ma như có điều suy nghĩ, nhưng là hẳn không có công phu Đông Phương Bất Bại dây dưa. Một bỏ nhào, Đông Phương Bất Bại vừa lui lui.

Đông Phương Bất Bại cũng là chán kinh, không nghĩ tới còn có như thế dị thú,

Hơn nữa còn là Hắc Mộc Nhai bên trong đi ra! Xem ra, Hắc Mộc Nhai tất nhiên ẩn giấu đi cái gì.

"Rống!" Bức lui Đông Phương Bất Bại, lập tức tinh ma dưới chân xuất hiện từng đạo vết rách, nương theo lấy bạo tạc thanh âm, lưu lại một mặt ngưng trọng Đông Phương Bất Bại, còn có trên mặt đất hố sâu.

Đông Phương Bất Bại sắc mặt âm tình bất định, "Đến cùng xuất hiện cái gì? Con dị thú kia liền đúng đúng cái gì? Vì cường đại như thế?"

Đông Phương Bất Bại sừng sững vách núi bên cạnh, cảm giác hai tay đau rát, nhìn về phía Hắc Mộc Nhai dưới đáy, liền lên là chưa bao giờ có ngưng trọng.

"Vội lại. . . Hẳn thực lực vậy mà một chút xú tăng lên!"

Đông Phương Bất Bại hiện mặc dù miễn cưỡng làm đến tự vệ, nhưng là tương lai?

Sâu hít sâu, Đông Phương Bất Bại rời đi nơi này.

...

...

...

"A! Cứu mạng!" Một tiếng bén nhọn giọng nữ lan truyền ra.

Một nữ nhân lớn tiếng la lên, cầm trong tay một cây gậy sắt, không ngừng vung vẩy.

Thanh âm nghẹn ngào, nước mắt không cần tiền chảy xuống.

"An An bé gái, chịu đựng!" Nơi xa một tên mái tóc màu vàng óng nam tử quơ gậy sắt, hấn rất cường tráng, một gậy đập chết một đầu Zombie, lập tức chạy về phía cái kia tên là Annie nữ nhân.

"Không được qua đây!" Annie hoảng sợ kêu to, trong tay gậy sắt không ngừng vung vẩy. Nhưng bị Zombie một bàn tay đánh bay, Zombie yết hầu một trận nhức nhích, sau đó miệng bên trong phun ra cùng loại với trong truyền thuyết hoa ăn thịt người cánh hoa, chia làm bốn cánh, lộ ra buồn nôn dị thường.

"A. . ."

Annie kêu to, "Không. . . Không. . ."

Nàng không muốn trở thành loại quái vật này, thật là đáng sợ, nàng còn muốn sống.

"Bành!"

Zombie bắt lực ngã xuống, tên nam tử kia giơ gậy sắt, hô hấp dồn dập. Ngực chấp trùng không chừng.

"Annie, vẫn tốt chứ. . ."

Annie ôm lấy nam tử, "Ồ ô, ta không muốn chết. . . Ta không muốn chết. . ."

Đức Thụy an ôm thê tử eo, nhẹ giọng trấn an, "Sẽ không, có ta, đúng, Annie chúng ta nhất định phải rời đi nơi này, vừa rồi động tĩnh quá lớn, sẽ hấp dẫn rất nhiều Zombie. . ."

Còn chưa chờ Đức Thụy an nói xong, nơi xa truyền đến tiếng gào thét, Đức Thụy an Annie đều rất quen thuộc, đó là Zombie gào thét!

Đức Thụy an kinh hãi, hấn không nghĩ tới Zombie vậy mà tới nhanh như vậy!

"Hỗn đản! Nguyên thượng đế phù hộ chúng ta, Annie, đi. . ."

Đức Thụy yên tâm lấy tay của vợ, bọn hấn muốn muốn chạy khỏi nơi này, không! Nếu như khả năng, bọn hấn tuyệt đối phải rời đi tòa thành thị này!

Nơi này đã không có bao nhiêu người sống, có không biết một mẻ Zombie!

Đức Thụy an ánh mắt hoảng sợ, ôm lấy thê tử, "Annie, sợ là chúng ta đều không sống nổi!"

Đức Thụy an ngừng khí gấp rút, tuyệt vọng nhìn về phía trước, có số lớn Zombie từ phía trước tới gần.

nhìn chung quanh một chút đường nhỏ, cũng là có thật lưa thưa thanh âm truyền đến. Nơi này là thành thị, Đức Thụy an muốn trốn vào trong đó một tòa kiến trúc, nhưng là hấn bị ai phát phát hiện mình vậy mà không đường thối lui.

Annie co lại Đức Thụy an trong ngực, nức nở nức nở, "Làm sao bây giờ? Ta không muốn chết. . ."

Đức Thụy an bất đắc dĩ, "Nguyên thượng đế phù hộ chúng ta sau khi chết có thể nhập thiên đường!"

Hấn đã tuyệt vọng.

Zombie tới gần, một điên cuồng vô cùng, bọn hấn ngừng được khí tức người sống. Một miệng bên trong phun ra không biết tên giặc hút, dữ tợn vô cùng.

Liên ở đây lúc, bây giờ zombie đột nhiên đưa ra trống rỗng khu vực.

Sau đó một tiếng oanh minh hấp dẫn người ở đây tất cả mọi người bao quát Annie, Đức Thụy an ở bên trong ánh mắt, cùng nhau xem hướng một chỗ.

Bụi mù cuộn cuộn, bốn phía tường gạch bị một cỗ cự lực ném ra một đạo cự đại lỗ hổng. Bốn phía Zombie dần dần vây quanh, đây là bọn hấn bán năng, không có chút nào ý thức tồn ở bọn hấn chỉ có bán năng.

"Đây là. . ." Vợ chồng hai người nhìn xem bị lực lượng khổng lồ báo phé vách tường, nuốt nước miếng một cái, "A! Thượng đế, tường kia thế nhưng là có mấy chục centimet dày!"

...

. . .

"Khụ khụ! Còn tốt, ta còn sống, tỉnh ma! Chờ lấy, khụ khụ. . ." Dịch Huyền ho ra dòng máu màu vàng óng, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

Xương cốt truyền đến làm lòng người chưa đau đớn, mặc dù không biết mình tình huống đến cỡ nào nghiêm trọng, nhưng là xương cốt vỡ vụn trình độ hẳn là đạt đến bị vỡ nát cấp bậc.

"Đầu kia tỉnh ma cực kỳ cường đại!"

Dịch Huyền đứng lên, đám lên lông mày, nơi này là nơi nào?

Hoặc là nói đây là một thế giới như thế nào?

Kéo lấy buồng xuống cánh, Dịch Huyền từng bước một đi ra mảnh phế tích.

Dịch Huyền nhướng mày, nhìn xem không ngừng đi tới người sống loại, lập tức nhìn về phía nó miệng.

"Làm sao như vậy nhìn quen mắt? Ân, Zombie? Ta muốn ta biết nơi này là nơi nào!"

. . .

Đức Thụy an vợ chồng nhìn thấy một người trong bụi mù đi ra, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Sau đó thấy được Dịch Huyền sau lưng kéo lấy cánh, cảm thụ kinh ngạc vạn phần.

"Oh, my God. Is that an angel?" Đức Thụy an con mắt mở thật to, thê tử cũng là như thế.

"Oh, IT 's a miracle!" Annie nói.

Hai người vậy mà quên bốn phía Zombie.

Dịch Huyền nhìn về phía Zombie sau lưng Đức Thụy an Annie, "Ân, còn có người sống?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48 : Lực Lượng , Ta Cần Lực Lượng . . .

Dịch Huyền khổ não vuốt vuốt mi tâm, "Thật đúng là một hồng bút thế giới!"

Đã nói xong du lịch?

Dịch Huyền thực không biết như thế nào đậu đen rau muống, ở cái thế giới này, Zombie khắp nơi trên đất. Liền xem như uống miếng nước cũng không dễ dàng, càng đừng nói hưởng thụ lấy.

Nhưng Dịch Huyền cũng không có bao nhiêu cảm giác, dù sao cũng không phải một mực đội ở chỗ này. Ba ngày, ba ngày sau mặc kệ hấn có nguyện ý hay không đều sẽ bị hệ thống cưỡng chế tính đuổi ra cái thế giới này.

"Hô! Tốt, trước giải quyết chút Zombie."

Dịch Huyền nhướng mày, "Bọn hấn thật là biết gây sự, Zombie, thật không ra thế nào? Quá yếu, tốc độ cũng rất chậm..."

Đương nhiên đây là Dịch Huyền xem ra, chút Zombie trong mắt người bình thường không thể nghi ngờ là một đại không bao giờ ngừng nghỉ cối xay thịt virus truyền nhiễm người.

"Tê! Thân thể của ta!" Dịch Huyền nhướng mày, tỉnh ma thực lực vượt ra khỏi tưởng tượng của hấn, cái kia một trào không chỉ có đem hấn cánh chim làm tàn, kinh khủng Ma khí đến nay còn tại thể nội dây dưa, cùng thiên sứ chỉ khí lẫn nhau tiêu diệt tan rã.

Một thân thực lực còn thừa lại một thành, không thể nghỉ ngơi thời khắc này Dịch Huyền thực lực đạt đến thung lũng.

"Rống..."

Một cái Zombie đánh tới, miệng bên trong cái kia tiến hóa có lẽ biến dị đi ra giác hút buồn nôn không thôi, giống như rắn độc xoay tròn.

Đức Thụy an vợ chồng gặp này kinh hô, "Cẩn thận..."

Thanh âm im bất mà dừng, ánh mắt của bọn hắn vừa mới bắt đầu hoảng sợ, đến chân kinh, sau đó nhìn thấy Zombie công kích Dịch Huyền thì vừa lo lắng, không nhiều thì lại hóa thành kinh ngạc tại mừng rỡ...

Chỉ gặp Dịch Huyền một bàn tay, tên kia Zombie bị quét bay, đầu trên không trung sụp đổ xem ra, óc băng liệt, đỏ trắng tung tóe đầy đầy đất.

Đức Thụy an Annie che miệng, không ngừng từ ngữ, "Thượng đế... Cái này sao có thể?"

Bốn phía Zombie bị cái này máu tanh vị kích thích, bọn hắn sẽ không sợ hãi, cũng sẽ không bởi vậy e ngại.

Nhào nhào nhào về phía Dịch Huyền, lít nha lít nhít Zombie trực tiếp đem Dịch Huyền vây quanh.

"Mặc dù thực lực của ta hạ xuống, nhưng đối phó các nguoi chút chiến năm căn bản vẫn là dư xài!"

Nắm tay, cố nén đối với Zombie không hiểu buồn nôn. Dịch Huyền còn nhớ rõ lần trước xem Zombie phiên thời điểm, thế nhưng là nôn đầy đất.

Một quyền một, loại cảm giác này!

Quyền quyền đến thịt, Dịch Huyền hít mắt lại, trong cơ thể đấu chiến thừa số triệt để thức tỉnh, Thánh Thiên Sứ, Thánh chiến thiên sứ!

Một quyền oanh sát cuối cùng một đầu Zombie, trên tay không thể tránh né bị máu tươi nhuộm đỏ.

"Thật buồn nôn!" Toàn thân một trận màu ngà sữa quang điểm, như cùng một đầu Niết Bàn phượng hoàng, trên người tất cả ô uế bị thiêu đốt hầu như không còn.

Về phần cái gọi là virus có thể hay không xâm nhiễm, điểm này Dịch Huyền thật đúng là không quan tâm. Hắn nhưng là phương tây trong thần thoại mới tồn ở Thiên sứ, cấu tạo thân thể đã vượt ra khỏi nhân loại khoa học kỹ thuật có khả năng mức tưởng tượng, làm sao cũng không có khả năng bị nhỏ nhỏ virus xâm nhiễm.

Tắm ánh nắng, Dịch Huyền chậm rãi hướng về trọn mắt hốc mềm Annie Đức Thụy an đi.

Quang điểm dần dần biến mất, Dịch Huyền con nguoi màu xanh lam như là thâm thúy hải dương, tuấn khuôn mặt đẹp liền xem như nữ nhân cũng theo đó cúi đầu.

"Này! Các nguoi xưng hô thế nào?" Nói đến một ngụm trôi chảy tiếng Anh, Dịch Huyền ôn hòa đối vợ chồng nói ra.

"A! Thượng đế, Thiên sứ đại nhân, ta gọi Đức Thụy an, đây là thê tử của ta Annie, cảm ơn nguoi liền chúng ta! Lần nữa cảm tạ hiền hòa thượng đế che chở chúng ta..."

Dịch Huyền im lặng, làm sao lại liên lụy cái kia không biết còn hay không ở thượng đế?

"Tốt, nói một chút tình huống nơi này, không phải ta nhưng liền đi!" Dịch Huyền mở miệng.

Đức Thụy an không tại nhiều nói, nhìn về phía Dịch Huyền ánh mắt đều là sùng bái thần phục, tựa như là nhìn thấy thần.

Annie cũng là mặt mũi tràn đầy tiểu tinh tinh, đây chính là Thiên sứ, tồn tại ở trong truyền thuyết sinh linh, thần cùng ở thần thoại sinh linh a!

Nghe Đức Thụy an chỗ tổ, Dịch Huyền nhướng mày, "Cái thế giới này so ta trong tưởng tượng còn bết bát hơn, không nói quốc gia khác phải chăng như thế, nhưng là nước Mỹ, không! Toàn bộ Mỹ Châu đã luân hồi, chính phủ đã là một cái thùng rỗng, thế lực hiện ra báo sười âm cách cục..."

Một hồng bết thế giới,

Đây chính là Zombie thống trị dưới thế giới, pháp luật cơ hồ biến thành giấy lộn, không có luật pháp ước thúc, nguoi còn sống cái gì đều làm được.

Nhẹ gật đầu, Dịch Huyền lâm vào trầm tư.

Đức Thụy an ở bên cạnh nhìn xem Dịch Huyền, sau đó thấy được Dịch Huyền cái kia buông xuống cánh, căn cứ phán đoán của hắn, Thiên sứ đại nhân tựa hồ bị cái gì, thậm chí ngay cả cánh đều hao tổn!

Còn có cái gì có thể lấy uy hiếp được Thiên sứ? Vợ chồng hai nguoi không dám tưởng tượng!

Dịch Huyền trong lòng cảm thấy một loại kiềm chế, có chút bức bối, tinh ma đột nhiên xuất hiện đem hấn hết thấy bố trí cho đảo loạn. Tiểu Ngạo Giang Hồ đẳng cấp hần là bị cường ép tăng lên, xuất hiện tinh ma loại này tồn.

Đối với mình mà nói thực không phải tin tức tốt gì, ba ngày sau đó trở về đối làm sao bây giờ?

Vuốt vuốt huyết thái dương, Đức Thụy an vợ chồng ở một bên yên lặng nhìn xem. Cũng không dám đánh gãy Dịch Huyền mạch suy nghĩ, bọn hần cũng không dám cách, bởi vì bốn phía ẩn núp quá nhiều Zombie.

Đặc biệt là thành thị, virus nếu bộc phát, Zombie càng là nhiều lệnh người tê cả da đầu.

Cho nên đợi Dịch Huyền bên người là lựa chọn tốt nhất.

"Ta nhất định phải tăng thực lực lên!" Dịch Huyền cảm thấy chưa bao giờ có cấp bách, từ nơi sâu xa hần đã cảm ứng được, tinh ma có một loại nào đó nhân quả, thông tục tới nói, liền là song phương đã không chết không thôi.

Mặc dù nghe rất hoang đường, nhưng là tinh ma muốn thôn phệ Dịch Huyền khôi phục bản nguyên, mà Dịch Huyền cũng là bởi vì này bị uy hiếp, cho nên song phương không có cái gì có thể đàm.

"Ai!" Thở dài một tiếng, lập tức Dịch Huyền tâm thần chìm vào cửa hàng không gian.

Nhìn xem lệ rơi đầy mặt thương phẩm, còn có cái kia tối tăm mờ mịt chưa giải phong linh vật.

Ấn mở chủ giao diện, cắt vào cửa hàng một mặt, lập tức đưa vào chữa thương một loại tin tưởng. Lập tức như là thiên địa đảo ngược, thượng vàng hạ cám đồ vật biến mất.

Dịch Huyền hài lòng cười một tiếng, lập tức có chút buồn rầu, tốt chữa thương thánh vật mua không nổi, kém lại chường mất.

"Tốt, liền người!" Chọn lựa trong chốc lát, Dịch Huyền tìm tới hài lòng vật phẩm.

Thịt đau nhìn xem giảm mạnh hồi đoái điểm, trọn vẹn năm trăm hồi đoái điểm!

Ngoại giới Dịch Huyền trong tay đột ngột xuất hiện một cái bình ngọc, bên trong có nửa bình chất lỏng màu xanh biếc.

"Sinh mệnh cam lộ! Bất quá cùng lúc trước hoàn toàn không phải hần là phẩm giai!"

Hai người nhìn thấy đột nhiên xuất hiện là bình ngọc cũng là yên lặng, nhưng bọn hần không có hỏi nhiều, mặc dù thần kỳ, nhưng Thiên sứ tồn vốn chính là một kỳ tích.

"Rầm..."

Dịch Huyền hít mắt lại, sinh mệnh cam lộ chảy vào cổ họng, lập tức hóa thành từng tia sinh mệnh lực lượng không ngừng tu bổ cái kia vỡ vụn kinh mạch, huyết nhục xương cốt.

Ma ma, đó là tân sinh huyết nhục kết nối xương cốt kinh mạch, tránh không được một trận nhói nhói.

Toàn thân trên thân không tự giác giãn ra, sau lưng cánh không ngừng rung động.

Đức Thụy an Annie không biết là không phải là ảo giác của mình, cảm giác bốn phía quang mang không ngừng hội tụ cùng thiên sứ trên thân.

Uống non nửa bình, đã đầy đủ, thu hồi sinh mệnh cam lộ, về sau còn biết dùng đến.

Buông xuống cánh lần nữa cứng chắc, có chút một chớp, một trận cuồng phong thổi Đức Thụy an vợ chồng áo bào rung động.

Hai người trọn mắt hốc mồm, không biết cái kia bình chất lỏng màu xanh biếc là cái gì, vậy mà như thế thần kỳ. Liền xem như dùng cả nước tốt nhất chữa bệnh thiết bị trị liệu, cũng xa xa không bằng loại chất lỏng đó!

Dịch Huyền quay đầu, nhìn xem hai người, "Àn, các người có tính toán gì? Ta chuẩn bị rời đi nơi này!"

Hai người nghe Dịch Huyền muốn rời khỏi, không khỏi giật mình, "Tôn kính Thiên sứ, chúng ta có thể đi theo ngài sao?"

Hai người không muốn Dịch Huyền cách, bọn hần muốn sống mệnh, mà cái cơ duyên này liền Dịch Huyền trên tay.

Dịch Huyền nhướng mày, hần cũng minh bạch hai tâm tư người, hần không có khả năng mang lên hai vương vớ. Cái thế giới này một bình thường thế giới, một võ giả đều không có, ngay, Dịch Huyền một phỏng đoán.

Ngắm lại xem một ngay cả võ giả đều không phải là yếu gà, ngoại trừ cho mình cản trở, Dịch Huyền thực không biết bọn hần còn có cái gì dùng.

Nhưng là giúp người giúp đến cùng, đưa phạt đưa đến tây, Dịch Huyền đối với cái thế giới này lần thứ nhất gặp phải người vẫn là rất có hảo cảm, cho

nên tuy không có mang lên bọn hắn, nhưng cho bọn hắn tìm kiếm một nơi ẩn núp vẫn là có thể.

"Thật có lỗi, nhưng ta sẽ dẫn các ngươi tìm kiếm một địa phương an toàn!"

Hai người muốn nói lại thôi, còn là muốn thuyết phục Dịch Huyền, Dịch Huyền gặp này lác đầu.

"Đừng nói nữa, các ngươi nếu như đi theo ta, không thể so với đối mặt một đám Zombie tốt ở đâu, bởi vì ta sau đó phải làm không phải là các ngươi có thể tham gia tiến vào!"

Dịch Huyền trong lòng đã có một dự định, ở cái thế giới này tăng thực lực lên, ba ngày! Hắn muốn siêu việt Thiên sứ cực hạn, ít nhất cũng phải đạt tới cảnh giới tông sư!

Khoát khoát tay, Dịch Huyền lập tức nhìn lướt qua tới gần Zombie, cười không nói, lôi kéo vợ chồng tay của hai người cánh tay, nhảy đến bầu trời, hóa thành một đạo bóng đen tan biến tại này.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49 : Zombie! Luyện cấp công cụ .

Dịch Huyền cũng không có trong thành thị lưu đủ, hướng về bốn phía chỗ thật xa với lại.

trước kia cách cực đến xem, virus bộc phát, nhân khẩu càng nhiều địa phương Zombie cũng càng nhiều, hướng về ngược lại là xa xôi vùng núi tương đối an toàn.

Dịch Huyền mục tiêu rất rõ ràng, bay trên trời cao, Dịch Huyền không có cảm giác gì, chẳng qua là cảm thấy cái thế giới này không khí rất tạp, nghiêm trọng bị ô nhiễm.

Đoán chừng virus nơi phát ra cũng là cái thế giới này hệ thống có quan hệ, khoa học kỹ thuật, nặng như nghiên cứu phát minh, điên cuồng nhà khoa học. . .

Đức Thụy An Annie nhìn phía dưới, có chút có chút sợ độ cao Annie kém chút không có phun ra. Sắc mặt tái nhợt, Đức Thụy An cũng là không dễ chịu.

Mặc dù hưởng thụ một lần miễn phí không trung hành trình, nhưng bọn hắn nhưng không có chút nào cảm thấy vui vẻ.

"Tôn kính Thiên sứ, chúng ta đây là. . ."

Dịch Huyền nhìn lướt qua Đức Thụy An, kẻ may mắn, không có Zombie bên trong chết, lại may mắn bị cứu.

"Thành thị đã bị Zombie vây quanh, virus bộc phát, nhân khẩu đã không có ý nghĩa, trước kia phồn vinh đã hóa thành đất chết. Ngươi cảm giác được các ngươi nếu như đợi ở trong thành thị, có thể sống bao lâu? Hai ngày? Ba ngày? Vẫn là càng lâu?"

Đức Thụy An sắc mặt tái nhợt, đúng vậy, nơi đó đã là nhân gian luyện ngục!

"Hoang dã khu vực, mặc dù thức ăn nơi phát ra là một vấn đề, nhưng lấy kiến thức của các ngươi, nhân loại, không phải được xưng là vạn vật chi linh sao? Chẳng lẽ còn sẽ bị đồ ăn chẳng lẽ?"

"Chỉ cần không có Zombie, các ngươi vẫn là có thể trải qua cuộc sống trước kia, ăn, không có sữa bò bánh mì. . ."

Không tại nhiều nói, Dịch Huyền bay một hồi, hắn không muốn tốn quá nhiều thời gian lãng phí ở phía trên. Nhưng là vận mệnh tựa hồ chiếu cố hắn, hắn là chiếu cố hai may mắn.

Dịch Huyền phát hiện một thôn trang, "Tốt, mục đích của chúng ta đến. . ."

Bay vọt mà xuống, buông ra sắc mặt tái nhợt vợ chồng hai người.

Annie đã không chịu nổi, bắt đầu buồn nôn, Đức Thụy An coi như bình thường, cảm giác một trận trời đất quay cuồng.

Dịch Huyền đánh giá bốn phía, lập tức thân thể nhanh chóng biến mất, sau một khắc đã ở vào không trung.

Hai người gặp này có chút sợ hãi, coi là Dịch Huyền muốn bỏ xuống bọn hắn mặc kệ.

"Ta trước dọn dẹp một chút nơi này Zombie!"

Nghe vậy trầm tĩnh lại.

Quả nhiên, nơi này cũng bị virus xâm lấn!

Tiện tay bóp chết một lão Zombie, nhìn xem buồn nôn, nhượng mảy, lập tức trên thân dâng lên quang điểm, xuyên thấu qua hai tay không ngừng thiêu đốt lấy thi thể.

Không nhiều lúc, Dịch Huyền diệt sát mấy chục Zombie, lại vờn quanh một vòng, đã bảo đảm không sai.

Đi vào trước người hai người, "Tốt, ta phải đi, hi vọng các người ở thói quen."

"Thiên sứ đại nhân là muốn rời đi sao?"

Nhẹ gật đầu, Dịch Huyền đã bay lên, đột nhiên nghĩ đến cái gì, trên tay trống rỗng xuất hiện một quyển sách, "Cho các người, hảo hảo tu luyện, có lẽ các người có thể nhờ vào đó tự vệ. . ."

Đức Thụy An tiếp nhận thư tịch, không có trước tiên nhìn phía trên viết cái gì, mà là phát tay, "Tôn kính Thiên sứ, cảm tạ người đối trợ giúp của chúng ta, ngài thành tín nhất. . ."

Annie cũng là ôm ngực, làm mấy thủ thế.

"Ân, Từ Hà Thần Công?" Đức nhìn xem phía trên dùng tiếng Anh viết mấy chữ, tự lẩm bầm.

...

...

"Chờ một chút! Thượng đế, đây là cái gì?!"

Một gian không gian thật lớn bên trong, nơi này bày đầy các loại khoa học kỹ thuật sản phẩm, tỉ như trung tâm bộ kia siêu máy tính, mạo xưng coi nơi này chủ não!

Còn có các loại nghiên cứu khoa học thiết bị, dụng cụ tinh vi, thị trường căn bản không mua được nghiên cứu dụng cụ, còn có thật nhiều kỳ kỳ quái quái đồ vật.

Lại mấy chục thân mạng áo trắng, đang bận rộn lấy, không ngừng đổi màn ảnh máy vi tính đầu nhập cái gì. Tốc độ tay nhanh đến dọa người.

Trên máy vi tính thì là từng dãy số liệu, không ngừng bố trí, chỉ cần tích tích thanh âm, còn có nhỏ bé không thể nhận ra đánh chữ âm thanh.

"Mau đến xem, vệ tinh truyền đến ảnh chụp, các người đoán ta nhìn thấy cái gì? Các người tuyệt đối khó có thể tưởng tượng, đơn giản thật bất khả tư nghị!"

Một tên cao tuổi lão nhân nhìn xem phía trên hình ảnh,

Không quay đầu lại, trong mắt đều là kinh ngạc không thể tin.

"Hắc, thâm la tiến sĩ, đừng nói cho ta lại là cái gì kỳ kỳ quái quái đồ vật, chúng ta thời gian nhưng không có nhàn chán đến. . ."

Lão nhân quay đầu trừng một cái, "Hừ, tới xem một chút, tuyệt đối là chấn kinh toàn thể giới phát hiện!"

Lập tức lão giả không để ý những người này, đem màn ảnh phóng đại, nhưng lại lộ ra mơ hồ, lão giả không ngừng đầu nhập từng tổ từng tổ lệch mã.

"Ân! Tiến sĩ, đây là cái gì?"

"Hình tượng quá thô ráp, thấy không rõ lắm, không sai, cứ như vậy, ân! Đây là. . ."

"Không thể tưởng tượng nổi, Oh My GOD, lại là trong truyền thuyết Thiên sứ, không phải là giả chứ?"

"Trời ạ, làm sao lại?"

Lão giả cũng là chấn kinh dị thường, ngón tay có chút run rẩy, "Không sai, liền là hắn, tuyệt đối không sai!"

Lão già ngửi khí mùi phản kháng định.

"Chẳng lẽ vệ tinh hồng?"

"Chờ một chút, nơi này là. . . Nạp Đức! Nhanh, đem nơi này tư liệu toàn bộ điều động tới, còn lằng lẩy làm gì? Nhanh lên. . ."

...

...

"Thật bất khả tư nghị, nhanh lên báo cho phía trên!"

"Vâng!"

...

"Thùng thùng!"

"Tiến vào!"

"A, gần nhất có cái đại sự gì phát sinh?" Trung niên nhân gấp thư ký như thế biểu lộ, không khỏi hỏi.

Thư ký lắc đầu, "Ngài xem trước một chút phần tài liệu này, vừa mới sở nghiên cứu truyền đến!"

Trung niên nam tử tiếp nhận tư liệu, sắc mặt càng ngày càng đặc sắc, bí thư bên cạnh nhìn xem trung niên nam tử sắc mặt, cảm giác kỳ quái.

Sau đó nam tử buông xuống tư liệu, phân phó thư ký ra, sau đó cầm bút lên đang bay nhanh viết cái gì, tự lẩm bẩm, "Thiên sứ, không thể tưởng tượng nổi. . . Chẳng lẽ thần thật tồn. . ."

...

...

Tình cảnh tương tự còn đang phát sinh, một cái địa khu bắt đầu phóng xạ, lập tức như là dẫn phát phản ứng dây chuyền, tin tức lấy tốc độ cực nhanh triệt để đến các quốc gia thù địch.

Nước Mỹ nào đó địa khu, một đường bóng người màu đỏ xuất hiện trong màn hình, một cái tiểu nữ hài!

Cơ giới hoá âm thanh âm vang lên, "Lục soát tư liệu, xứng đôi bên trong. . . Tư liệu xứng đôi hoàn thành, truyền thuyết thần thoại: Thiên sứ. . ."

...

...

Dịch Huyền bỗng nhiên dừng lại, nhìn về phía hư không, lập tức mỉm cười, không để ý.

Dịch Huyền đã biết, hành tung của hắn khả năng bị quốc gia phát hiện, nhưng cũng không quan trọng, không tới quấy rầy hắn, lại thế nào cũng không đáng kể.

"Ha ha, càng ngày càng có ý tứ!"

Dịch Huyền nhẹ giọng nói nhỏ.

Lập tức bay hướng gần nhất một tòa thành thị, hắn muốn triệt để nghiền ép Thánh chiến thiên sứ tiềm lực, Dịch Huyền không tin chỉ lúc trước cái loại này tấn cấp tốc độ liền là Thánh chiến thiên sứ cực hạn!

Về phần phương pháp, liền lấy cái kia chút Zombie luyện tập, mặc dù Zombie có chút yếu, nhưng số lượng của bọn họ đủ nhiều a!

Không lẽ như thế cơ sở dưới, Dịch Huyền không tin tưởng kinh nghiệm chiến đấu của mình thực lực không sẽ tăng lên!

Dịch Huyền nói như thế tự nhiên là có căn cứ, đừng tưởng rằng Thánh a chiến thiên sứ chỉ nói là nói, có lúc một cái tên cũng đủ để nhìn ra một người. Thánh chiến thiên sứ cái tên này cũng không phải trắng phông, cái kia là do ở này chủng loại hình Thiên sứ cơ hồ vì đầu mà sinh, trong chiến đấu cực cảnh thẳng hoa!

...

...

"Không thể tưởng tượng nổi, trong truyền thuyết sinh linh, vậy mà như thế cường đại!"

Nào đó quốc gia thủ lĩnh nhìn xem một phần thu hình lại, kinh thần không thôi, mà như thể tình cảnh còn địa phương khác chiếu lên.

...

Dịch Huyền trước đó Zombie chiến đấu hình ảnh bị lấy ra, không ngừng Mỹ Châu các quốc gia chảy ra, nhưng chỉ là cao tầng chảy ra, với lại không có người có địa vị nhất định là không có tư cách biết.

"Vệ tinh dò xét tra được, bắt bộ!"

...

...

"Ngô!" Dịch Huyền neho mắt lại, đánh giá trước mắt khổng lồ thành thị, "Hắn là tính trung đẳng thành thị, liền nơi này!"

Cúi người mà xuống, mặc dù ở vào không trung, nhưng Dịch Huyền vẫn nhìn thấy một nhóm lớn Zombie bốn phía du đãng, ngẫu nhiên gió thổi cỏ lay liền sẽ hấp dẫn dò xét Zombie vây nhào.

Zombie virus bộc phát cũng có một đoạn thời gian, mặc dù đại bộ phận người bị cảm nhiễm. Vật cạnh thiên trạch, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, Thiên Đạo bốn chín, đại đạo năm mười, "số một" chạy trốn, một chút hi vọng sống.

Còn sống sót người không chỉ có đại biểu cho một loại may mắn, hẳn thực lực cũng sẽ đạt tới tầng lên. Loại này tăng lên không hoàn toàn chỉ thay mặt lực lượng, mà là nhiều phương diện, tỉ như sinh tồn năng lực các loại.

Zombie quá nhiều, còn sống sót người tránh cao lầu bên trong, đem phiến phiến cửa khóa trái. Hình thành không gian bịt kín, ngẫu nhiên xuyên thấu qua cửa sổ điều tra thành thị Zombie cử động, vì chính mình đường chạy trốn cung cấp nguyên vật liệu.

"Ân, đó là cái gì?" Có người nhìn thấy không trung Dịch Huyền, kinh hô một tiếng.

"Đó là người sao? Ân, chẳng lẽ ta hoa mắt, làm sao không thấy?"

...

...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50 : Tập trung .

Ánh nắng tươi sáng, đột nhiên không trung phiêu tán chất lỏng màu đỏ sẫm, tanh hôi vô cùng. Không ngừng tản ra làm cho người buồn nôn hương vị, nương theo lấy vật nặng ngược lại phát ra thanh âm, một vệt ánh sáng điểm bốc lên, như là hỏa chi Tinh Linh vui sướng nhảy vọt.

Dịch Huyền đưa tay, đem bốn phía Zombie thanh lý, hỏa diễm cháy hừng hực, hẳn từ đó chậm rãi đi ra, như là một tôn Thái Dương Thần.

"Tiếp tục. . ."

Lập tức hẳn đằng không mà lên, lưu lại một đạo tàn ảnh, ở trong thành thị xuyên tới xuyên lui.

...

...

Lúc này, thông qua vệ tinh điều tra dưới, Dịch Huyền vị trí bị khóa định, hẳn hết thấy hành vi bị truyện tổng đến các địa khu.

Có bị bí mật truyện tổng đến quốc gia khác, cùng lúc, từng bầy cao tầng, nhân loại cao tầng quan sát Dịch Huyền hiện trường trực tiếp.

"Tha thứ cho ta con mắt, đến hiện ta còn không thể tin được con mắt của ta! Đây quả thực là một kỳ tích, Thiên sứ, chúng ta đồ đảng, vậy mà xuất hiện!"

Một vị nam tử tóc vàng ở trước ngực làm lấy một loại nào đó thủ thế, tự lẩm bẩm.

Ở bên cạnh hắn, mấy chục hào thần sắc trang nghiêm, nhìn về phía trong video bóng dáng. Đều là mang theo một loại không hiểu thành kính, Thiên sứ, đây là đồ đảng!

Dịch Huyền không biết mình bị trực tiếp, liền xem như biết cũng sẽ không để ý, hắn hiện tại hóa thân cỗ máy giết chóc, sau lưng cánh lấy cực cao tần suất đánh ra hư không.

Ven đường linh linh toái toái Zombie bị Dịch Huyền nhẹ nhõm giải quyết, như chiến tích này nhìn thấy những người kia trợn mắt hốc mồm, cơ hồ muốn nhảy dựng lên.

"Đây là lực lượng của thần! !"

"Thiên sứ thanh lý Zombie, hắn tuyệt đối là thượng đế phái tới!"

Cái thế giới này nhân vật chính Alice, nàng có được lực lượng cường đại, phổ thông Zombie căn bản không phải nàng địch.

Alice thần sắc nghiêm túc, nhìn xem đại sát đặc sát Dịch Huyền, cảm giác là không phải là của mình ảo giác.

Thiên sứ? Đây là đang diễn kịch truyền hình sao? Vẫn là có người trò đùa quái đản?

Nếu như đây là sự thực, như vậy loại lực lượng này hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của nàng. Nàng tận mắt thấy, cái gọi là Thiên sứ nhẹ nhàng một chương, trực tiếp đem Zombie đầu đánh nổ!

Lại là một cái nháy mắt, đã đi tới bên kia Zombie trước, lại là một chương, oanh trúng Zombie ngực, một tầng vàng sáng nhàn nhạt lóe lên một cái.

Lập tức Zombie hóa bị quang điểm bao khóa, thân thể bị đánh bạo, lại bị quang điểm chỗ thiêu đốt, cuối cùng ngay cả tro cốt đều không có còn lại!

Động tác này một mạch mà thành, không có chút nào dây dưa dài dòng, như là như nhảy múa trôi chảy!

Zombie trên tay hắn như cùng một con giun dế!

Nghiền ép vẫn còn tiếp tục!

Alice nuốt một ngụm nước bọt, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, không tự chủ được nắm chặt vũ khí.

...

...

"Hừ! Nơi này Zombie mặc dù nhiều, nhưng là quá mức phân tán, quả thực là lãng phí thời gian, hoàn toàn không thể mang đến cho ta áp lực!"

Dịch Huyền âm thầm suy tư, lập tức kéo cao, nhìn xuống thành thị.

Ánh mắt của hắn như là Lão Ưng, tư duy sinh động vô cùng, nhất tâm đa dụng, không ngừng phân tích từng tổ từng tổ số liệu.

Pha lê phản xạ mà đến tia sáng bị hắn bắt, trong đầu chiếu lại, đầu óc của hắn như là một đài siêu máy tính, tuyển lựa phù hợp tin tức.

"Ân!" Dịch Huyền nhìn thấy một người, một đại hán, đường đi một đường phi nước đại, sau lưng theo đuôi một nhóm lớn Zombie, khoảng chừng mấy chục hào nhiều!

"Ân, chỉ có thể coi là khai vị thức nhắm. . ."

Bất quá nhìn thấy cái kia bám theo một đoạn Zombie, còn có không muốn sống phi nước đại đại hán, gần nhất câu lên, "Ta muốn ta biết nên làm như thế nào!"

...

"Xong, phía dưới ta muốn đi gặp ma vương!"

Đại hán quay đầu thoáng nhìn, toàn thân kinh dị, lên đầy đất nổi da gà.

Đại hán biết, một nhưng mình bị đuổi kịp, tuyệt đối sẽ không biến thành Zombie. Bởi vì. . . Bọn chúng tuyệt đối sẽ ngay đầu tiên đem xé nát!

Tuyệt vọng, sợ hãi không ngừng lan tràn.

"Bành!"

Đại hán bị giật nảy mình, một đầu Zombie lấy tốc độ cực nhanh va chạm trước mặt vách tường.

Đại hán trong lòng một mảnh tro tàn, xong!

Không đúng, đại hán kịp phản ứng, đầu này Zombie không bình thường! Vậy mà không có đầu! Ngạch, có lẽ vừa rồi có. . .

Đại hán quay đầu, chính là nhìn thấy một đám Zombie từ bỏ đối với hán truy đuổi, một hung thần ác sát vây quanh một quang cầu.

Xảy ra chuyện gì?

Đại hán không hiểu, nhưng là hán cũng không có vì vậy dừng lại, tốc độ chậm lại, lập tức đi vào một nhìn như địa phương an toàn.

Thò đầu ra nhìn về phía bầy zombie, lập tức con mắt sắp trùng ra ngoài, chỉ gặp cái kia bị hán xưng là quang cầu đồ vật lấy mắt thường khó gặp tốc độ qua lại bầy zombie, quang cầu tựa hồ một hỏa cầu, bị quang cầu đụng vào Zombie một bị nhen lửa.

Càng bất khả tư nghị chính là quang cầu chạm đến Zombie, Zombie lại bị đánh nổ!

Huyết vụ trong nháy mắt phiêu tán lại là trong phút chốc bị quang điểm bốc hơi.

"Rầm!" Đại hán không tự giác nuốt ngum nước bọt, "Đây là cái gì? Chẳng lẽ là quốc gia kiểu mới vũ khí? Nhưng đây là cái gì loại hình vũ khí?"

Đại hán mặt mũi tràn đầy mộng bức, há to miệng, muốn nói điều gì, nhưng đầu óc trống rỗng.

Không cần phải nói, cái kia cái gọi là quang cầu chính là Dịch Huyền, Dịch Huyền tán đi vòn quanh ở bên cạnh quang điểm, màu ngà sữa quang điểm chậm rãi về như trong cơ thể.

Lập tức hướng phía đại hán đi tới.

Giờ phút này đại hán đã biết cái kia cái gọi là quang cầu là cái gì, trời ạ, hán muốn hô to, Thiên sứ! Ta phát hiện Thiên sứ. . .

Dịch Huyền có chút buồn cười nhìn về phía đại hán, "Thế nào? Ngươi vẫn tốt chứ? Có muốn hay không ta đưa ngươi đi bệnh viện?"

Lập tức nhìn chung quanh, lộ ra có chút bất đắc dĩ.

Đại hán lấy lại tinh thần, nhìn về mặt ôn hòa Thiên sứ, cảm giác lệ nóng doanh tròng, nguyên lai khi còn bé mẹ mẹ nói Thiên sứ thật tồn, ô ô, đáng tiếc, mẹ mẹ trước đây không lâu liền qua đời, không phải. . .

"Không! Không!" Đại hán lắc đầu liên tục, "Ta quá kinh ngạc, mời tha thứ cho ta mạo phạm, tôn kính Thiên sứ, có thể xưng hô như vậy ngài sao?"

Đại hán rất có lễ phép, vội lại xem xét y phục của hán, liền biết nó gia cảnh không đơn giản. Cũng là nước Mỹ đi ra liền không có người nghèo khái niệm.

"Có thể, ta phi thường vui lòng, ân, ngươi xưng hô như thế nào?"

Dịch Huyền nhập gia tùy tục, học người ngoại quốc khẩu âm, lưu loát một tràng tiếng Anh phun ra.

"Tôn kính Thiên sứ, tên của ta là Kiệt Khắc Tôn · Sherlock Holmes, ngài có thể gọi ta Kiệt Khắc Tôn!"

Dịch Huyền nhẹ gật đầu, xem như đáp lại, lập tức nói ra, "Tốt, Kiệt Khắc Tôn, ta có chuyện cần ngươi tham gia, không biết có thể hay không?"

Kiệt Khắc Tôn nhăn tình sáng lên, Thiên sứ vậy mà cần hán hỗ trợ, ta sao có thể cự tuyệt? Giúp! Tuyệt đối giúp!

"Ta phi thường vui lòng!"

Dịch Huyền ý cười càng đậm, thấy Kiệt Khắc Tôn cũng là ý cười đầy mặt.

"Tốt, như vậy Kiệt Khắc Tôn, ngươi còn có cái khác đồng bạn sao? Ta nói là cái khác người còn sống!"

Kiệt Khắc Tôn trong lòng nghĩ, Thiên sứ hán là muốn trợ giúp chúng ta. Kiệt Khắc Tôn cũng không có ý khác, bởi vì ở chỗ này trong thần thoại Thiên sứ đại biểu là thiện lương, và bình đẳng các loại mỹ hảo phẩm cách, Kiệt Khắc Tôn tin tưởng truyền thuyết.

Dịch Huyền Kiệt Khắc Tôn hữu ý vô ý một chút thời gian, đột nhiên bên cạnh buồng điện thoại vang lên.

(không nên hỏi ta vì cái gì)

"Ân!" Dịch Huyền Kiệt Khắc Tôn dừng lại nói chuyện với nhau, Kiệt Khắc Tôn mặt đỏ tới mang tai mặt có thể nhìn ra được hấn là cỡ nào hưng phấn.

Hoàn mỹ, đây là Kiệt Khắc Tôn đối với Dịch Huyền đánh giá.

Tuần khuôn mặt đẹp, một đôi cánh trắng nõn mà thần thánh, trên người hấn Kiệt Khắc Tôn cảm nhận được một loại không hiểu ảm áp.

Liền ngay cả trước đó mẫu thân chết đi ở dưới bóng ma cũng nhạt không ít.

"A, xem, đây là cái gì? Điện thoại? Ta muốn không phải là nào đó người trò đùa quái đản, có hứng thú sao?"

Dịch Huyền mở miệng, nghiêng đầu nhìn về phía Kiệt Khắc Tôn.

"Hấn là trò đùa quái đản, muốn để ý tới sao?"

Dịch Huyền cũng không tiếp lời, có chút hăng hái cầm điện thoại lên, bởi vì hấn cảm giác cú điện thoại này tới không hiểu thấu, khả năng cùng hấn có quan hệ.

"Ân, ta đoán một chút xem, sẽ không cái nào người trò đùa quái đản?"

trong điện thoại truyền đến một đạo giọng nữ, "Rất xin lỗi quấy rầy ngài, ta là nước Mỹ #&\$, (không biết nói như thế nào, cho nên tỉnh lược). . ."

Dịch Huyền minh bạch, ngẩng đầu nhìn một cái bầu trời, như có điều suy nghĩ, nghe bên trong giới thiệu lai lịch của mình, còn có sau lưng đại biểu thể lực.

Dịch Huyền kiên nhẫn nghe, "Ân, nói hết à? Như vậy các ngươi tìm ta làm gì? Đừng bảo là mời ta uống ly cà phê, hoặc là nào đó du lịch khu ngắm phong cảnh. . ."

Màn ảnh hoán đổi.

Dịch Huyền thanh âm bị phóng đại, rõ ràng truyền mỗi một cao tầng trong tai.

Một kích động, bọn hấn cảm thấy đây là thượng đế phái xuống Thiên sứ, là muốn trợ giúp bọn hấn vượt qua nguy cơ lần này.

Đây cũng là một loại tín ngưỡng, mặc dù thời gian có thể ma diệt rất nhiều thứ, nhưng hiển nhiên liên quan tới thượng đế tín ngưỡng còn. Tuy rằng miệng nói cái thế giới này là khách quan, không có cái gì thần linh, nhưng tông giáo truyền thừa vẫn như cũ tồn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51 : Zombie cùng thiên sứ

Dịch Huyền nhướng mày, lập tức giãn ra. Xem ra chính mình đã bị cái thế giới này cao tầng để mắt tới, chỉ sợ cao tầng cũng đã dẫn phát rất lớn oanh động.

Đối với mình bại lộ không cảm thấy kỳ quái, cái thế giới này khoa học kỹ thuật trình độ muốn viễn siêu trước đó Địa Cầu. Mặc dù ở vào một song song, nhưng mỗi một song song đều có nó phát triển quỹ tích.

Tỉ như đem chút không gian song song so sánh đại thụ, như vậy chút cái gọi là Địa Cầu liền là nó phân nhánh, căn nguyên giống nhau, nhưng bởi vì ánh nắng, sinh vật các loại nhân tố, mỗi một đầu phân nhánh đều không hoàn toàn giống nhau.

"Chúng ta đối với ngài không có ác ý, chỉ là muốn mời ngài, nếu như ngươi nguyện ý..."

Dịch Huyền lông mày nhú lại, xem ra những người này muốn kéo lũng.

"Mục đích của các ngươi ta rất rõ ràng, Địa Cầu tình huống ta cũng hiểu rất rõ. Virus bộc phát, rất nhiều nhân loại bị cảm nhiễm, trở thành chỉ có bản năng Zombie. Nếu như không ngăn chặn, nhân loại. . . Sẽ trong lịch sử biến mất!"

Dịch Huyền thanh âm truyền vào mỗi một cao tầng trong tai, một trầm mặc không nói, ánh mắt phức tạp.

Virus bộc phát ảnh hưởng quá lớn, trong đó liên lục Thái Đại. Các quốc gia đã bắt đầu bạo loạn, quốc gia khác cao tầng đều hướng bọn hắn đưa ra trình bày chi tiết.

Đối với bọn hắn mà nói, không chỉ có đối mặt Zombie mang tới áp lực, còn có bạo động quốc gia.

Virus bộc phát rất cấp tốc, giờ phút này cơ hồ bao gồm cả quốc gia.

Virus bộc phát trước tiên, bọn hắn liền sắp xếp người viên xử lý nghiên cứu kháng thể. Nhưng trên thực tế chứng minh, thời gian ngắn nghiên cứu là không thể nào lấy được thành quả.

Như là Dịch Huyền nói, nhân loại, giờ phút này đã ở vào sinh tử tồn vong này măm kỳ!

"Xin lỗi, mặc dù ta rất tình nguyện cùng các người gặp mặt, nhưng ta ở chỗ này đợi thời gian sẽ không quá lâu."

Lại là một đả kích, Dịch Huyền xuất hiện cho bọn hắn mang đến hi vọng, nếu như Dịch Huyền nguyện ý giúp trợ bọn hắn, như vậy rất nhiều hồng bét cực độ sự tình đều có thể giải quyết dễ dàng.

"Hô!"

"Ngài muốn về Thần Giới sao?"

Nữ tử hỏi, thanh âm có chút gấp rút, hiển nhiên bên kia đã bắt đầu ồn ào.

Dịch Huyền nghiêng người nhìn xem Kiệt Khắc Tôn, "Ân, xem như thế đi!"

Thần Giới? Dịch Huyền mập mờ trả lời.

"Tốt, ta muốn ta vẫn là có thể làm những gì, ân, ta trước khi rời đi!"

...

...

...

cao tầng nói tính toán của mình, Dịch Huyền nhất rồi nói ra, "Sắp xếp xong xuôi liên hệ ta, đúng." Dịch Huyền nhìn về phía Kiệt Khắc Tôn, "Kiệt Khắc Tôn, tới đây một chút!"

Kiệt Khắc Tôn nghe vậy chạy trước tới, "Tôn kính Thiên sứ, có gì cần ta sao?"

Vươn tay, "A, thật là có, người có điện thoại sao?"

Kiệt Khắc Tôn nghe vậy sững sờ, lập tức móc ra điện thoại di động của mình.

"Số điện thoại di động?"

"46375 1... . ."

"Đã nghe chưa? Về sau thời điểm liên dùng cái này liên hệ ta, tốt, chúc các người may mắn!"

Lung lay điện thoại, "Không ngại cho ta mượn?"

"Không! Không! Đương nhiên không ngại, nếu như ngài ưa thích..."

Kiệt Khắc Tôn lắc đầu liên tục.

"A, chuyện người đáp ứng ta, đi thôi!"

Lập tức Dịch Huyền dẫn theo Kiệt Khắc Tôn, ở trong thành thị du đãng.

...

...

Trên một con đường, Kiệt Khắc Tôn điên cuồng chạy, sau lưng đi theo một nhóm lớn Zombie.

Tiếng gầm gừ không ngừng, một thần sắc dờ dẩn, đồng tử xám trắng vô cùng.

Miệng bên trong phun ra nuốt vào lấy bươu thịt, quái buồn nôn.

"Chịu đựng, Kiệt Khắc Tôn ngươi có thể!"

Cảm giác chân đều đang run rẩy, Kiệt Khắc Tôn cuối cùng mình bạch Dịch Huyền cái gọi là hỗ trợ là cái gì.

Quay đầu thoáng nhìn, nãi nãi trâu, nếu như không phải gặp quá nhiều, để mình trước kia đối mặt bọn này Zombie. Cam đoan không bắp chân run lên.

Bất quá lần này đối mặt nhiều như thế Zombie, Kiệt Khắc Tôn không có chút nào sợ hãi, bởi vì phía sau hắn đứng đầy một vị Thiên sứ!

Chỉ là Zombie tính là gì? Giờ phút này hắn muốn hô to, lại đến một đợt!

Trên trăm đầu Zombie,

Giống giống như điện, liền xem như đụng vào đèn xanh đèn đỏ, cũng không thèm để ý. Tại chỗ đầy máu phục sinh, điện cường hướng lấy phía trước phi nước đại.

"Kích thích!" Kiệt Khắc Tôn cảm giác đây là như thế kích thích, so chơi nhảy cầu còn muốn thoải mái.

Mà cảnh tượng trưng tự còn không chỉ một chỗ, Kiệt Khắc Tôn đối diện, một bóng người băng băng mà tới.

Bạn của Kiệt Khắc Tôn, Messon.

Giờ phút này Messon muốn chửi mẹ, TM, Kiệt Khắc Tôn gia hòa này bán đứng chính mình. Nhìn phía sau một nhóm lớn Zombie, đơn giản có khổ khó nói.

"Kiệt Khắc Tôn, vậy mà bán bằng hữu, nhìn ta không đánh chết ngươi!"

... . .

... . .

Dịch Huyền từ trên cao nhìn ra xa đây hết thấy, hài lòng cười một tiếng, quả nhiên lúc này mới là phương pháp chính xác.

Cần ngây ngốc tìm kiếm Zombie sao? Không cần a, chỉ cần một mối như, chút đàn độn Zombie còn không phải ngoan ngoãn đưa tới cửa?

Ngạch, tốt a, không ngừng một mối như.

Bụi mù cuộn cuộn, khoảng chừng tám đạo!

"Tốt, đã đến giờ, nên ta biểu diễn!"

Lập tức thân thể nhanh chóng lao xuống.

"Hô!"

"Một chết ta, Kiệt Khắc Tôn ngươi cái tên này, thật sự là một thứ hèn nhát!"

"Hừ, cảm giác năm ngoái ăn bánh mì đều muốn phun ra!"

"Ta còn chưa từng có điện cường như vậy, các loại Thiên sứ đại nhân giải quyết chút Zombie, Kiệt Khắc Tôn ta nghĩ chúng ta hẳn là hảo hảo mà nói chuyện tâm tình!"

Kiệt Khắc Tôn cổ co rút lại, những người này liền là hắn tìm đến.

Dịch Huyền từ trên trời giáng xuống, tiện tay ném cho bọn hắn một người một bình xoay mở nước khoáng.

Tám người nhăn nhó sáng lên, vội vàng tiếp nhận cái kia cái gọi là nước khoáng.

Bởi vì bọn hắn biết loại này nước khoáng không đơn giản, trước đó cũng là bởi vì uống loại nước này, thân thể mới có thể tiếp nhận vận động dữ dội mang đến phụ tải.

Không phải, liền xem như kinh lịch Zombie sàng chọn, thân thể mặc dù rắn chắc, cũng chịu không nổi.

Dịch Huyền vỗ tay, "Rất tốt, đây coi như là các ngươi ban thưởng, " lập tức nghiêng đầu nhìn xem băng băng mà tới Zombie, "Không cần tránh tránh sao?"

Tám người cầm nước khoáng, kì thực là pha loãng rất nhiều sinh mệnh cam lộ.

"Không. . . Không! Ta nghĩ chúng ta ở chỗ này sẽ đánh quấy nhiều ngài, vẫn là tránh một chút tốt! Tốt, Will, đi thôi!"

Người kia nhìn xem một sóng lớn Zombie, nhất thời tê cả da đầu.

Lập tức đi hướng sớm đã an bài tốt là cửa, bọn hắn dự định trên lầu xem Thiên sứ hiện ngang tư thế oai hùng.

"A! Kiệt Khắc Tồn, chờ ta một chút!"

"Xin lỗi, Thiên sứ đại nhân!"

Dịch Huyền nhẹ gạt đầu, lập tức cửa bên kia truyền đến một tiếng khóa trái thanh âm.

Dịch Huyền nhìn xem Zombie, một diện mục dữ tợn, không biết tên giặc hút lung tung phun ra nuốt vào, buồn nôn không muốn không muốn.

"Rất tốt, thật là ý đồ không tồi!"

Dịch Huyền rơi xuống, thu hồi sau lưng cánh. Nếu như từ không trung bên trên công kích chút Zombie, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì áp lực, dù sao Zombie cũng sẽ không bay.

Liên xem như cầm súng ngắn công kích, mặc dù có thể rèn luyện đối với thương pháp độ thuần thực. Nhưng đối với tự thân lực lượng tăng lên còn không bằng làm mấy chống đẩy.

Dịch Huyền xông vào bầy zombie, lít nha lít nhít Zombie hoàn toàn chính xác mang đến một loại kinh khủng.

Huy quyền, thu quyền, lại huy quyền, động tác như thể một mạch mà thành. Nhìn như động tác đơn giản, liên xem như người bình thường cũng có thể làm được.

Nhưng khác biệt chính là, Dịch Huyền tốc độ muốn viễn siêu người bình thường. Tần suất nhanh làm cho người giận sôi.

Quyền rơi, đánh trúng Zombie đầu, cố ý tránh đi cái kia buồn nôn giặc hút, mặc dù liên xem như đánh lên cũng không có cái gì, nhưng Dịch Huyền tựa hồ có chút mâu thuẫn.

Cho nên, vẫn là trực tiếp nổ đầu cho thỏa đáng!

Tùng cổ phòng đầu Zombie ngã xuống đất, Dịch Huyền cũng không có sử dụng quang điểm, cũng liên quang minh lực lượng chuyển hóa lực lượng.

Bởi vì không cần thiết, chút Zombie căn bản vốn không có thể đối với hắn tạo thành bao lớn uy hiếp. Đương nhiên, nếu như Dịch Huyền ở lại bất động, bị Zombie vây nhào, cái kia nguyện ý lại khác biệt.

"Bành!"

Tám người mở cửa sổ ra, nhìn thấy đại triển thần uy Dịch Huyền, con mắt tỏa sáng.

"Quá mạnh!"

Mấy người mở to hai mắt nhìn, màn này thật sự là quá duy mỹ, trước kia bọn hắn cũng nhìn qua phim khoa học viễn tưởng. Nhân vật chính cũng rất lợi hại, nhưng là cái kia chút chung quy là giả, giờ phút này hiện trường quan sát, ngoại trừ thật sâu chấn kinh, đối với Dịch Huyền càng thêm ngưỡng mộ.

"A! Thiên sứ đại nhân cánh làm sao không thấy? !"

Kiệt Khắc Tồn bỗng nhiên kinh hô, mấy người nhao nhao nhìn về phía Dịch Huyền sau lưng.

Cũng là kinh hô, mấy người mắt lớn trừng mắt nhỏ, một cái đầu tương đối nhỏ người đối Kiệt Khắc Tồn nói, "Kiệt Khắc Tồn, ngươi sớm nhất cùng Thiên sứ tiếp xúc, biết không?"

Kiệt Khắc Tồn bắt lực đậu đen rau muống, sớm nhất? Tựa hồ vẫn chưa tới một nhỏ thì.

"Ta làm sao biết?"

"Rầm! Hô! Ta cảm giác lực lượng toàn thân tràn đầy lực lượng!" Một người nam tử nắm nước khoáng, đối những người khác nói ra.

...

...

Từ từ, Dịch Huyền ánh mắt đã không dừng lại tại chi có thể đánh trúng mục tiêu bên trên, mỗi một lần công kích, đều muốn đánh trúng một điểm.

Lấy điểm phá diện, Dịch Huyền minh bạch đạo lý này, lập tức công kích càng mãnh liệt.

Phải biết thời khắc này Dịch Huyền lợi dụng võ giả ngang hàng lực lượng, Thiên sứ đặc hữu lực lượng hoàn toàn ẩn tàng.

Có trời mới biết hoàn toàn bộc phát dưới, lực lượng của hắn kết cục đạt đến cỡ nào cấp độ.

Mặc dù như thế, mặc dù như nhau mà thôi lực lượng, nhưng Dịch Huyền này thì chiến đấu hình ảnh đã bị cao tăng thu hoạch.

Một đám Zombie, một người! Hắn là một Thiên sứ, song phương số lượng chênh lệch thật sự là quá lớn, chỉ sợ không ai có thể tưởng tượng một cái cá thể lực lượng có thể cường đại đến tình trạng như thế.

Nghiền ép! Hoàn toàn nghiền ép!

Zombie công kích bị Dịch Huyền tùy tiện mau né đến, mà Dịch Huyền mỗi lần nắm đầm roi xuống tất nhiên sẽ có một đầu Zombie ngã xuống đất.

Thậm chí bị trực tiếp oanh bạo thân thể, cái kia một chỗ huyết nhục, cái kia xương vụn, nhìn thấy người chính muốn buồn nôn.

"Thật bất khả tư nghị!"

Bởi vì cự đầu cảm thán, ánh mắt càng sáng chói.

"Ngô, ta thật sự là không tưởng tượng ra được, bên trong thân thể của hắn kết cục ẩn chứa như thế nào lực lượng, hắn tựa như là một đài động cơ vĩnh cửu!"

Có người phân tích, quá huyền ảo.

Cuối cùng đạt được một cái kết luận, cái kia chính là thần thoại sinh linh không phải nhân loại khoa học kỹ thuật có thể suy đoán.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52 : kế hoạch đang tiến hành

Lít nha lít nhít bày zombie bên trong, không ngừng có Zombie quăng lên, nện vào cao lầu pha lê bên trên, pha lê truyền đến không chịu nổi gánh nặng vỡ vụn thanh âm

"Hô!" Trên thân dâng lên một vệt ánh sáng điểm, bốc hơi mờ mờ.

"Áp chế lực lượng, thật sự chính là một môi!"

Dịch Huyền phun ra một ngụm trọc khí, liếc nhìn bốn phía, cái gọi là Zombie đều nằm xuống đất bên trên. Mùi máu tươi nồng nặc tràn ngập ra, ruột, cốt nhục, óc. . .

Quả thực là nhân gian luyện ngục.

Xuyên thấu qua vệ tinh, đông đảo cao tầng nhìn thấy một màn như thế cũng là run lên, cảm giác rùng mình.

Nhưng là bọn hắn cũng không có trách cứ Dịch Huyền hành vi, vì Zombie giải thích cái gì.

Trương phản nhìn thấy Zombie số lớn chết, bọn hắn ước gì tất cả Zombie như thế. Mặc dù Zombie tiền thân là người, nhưng là từ vong liền là một đầu unction có nhân loại thân thể dã thú.

Không! Ngay cả dã thú cũng không tính, bị virus xâm lấn, mà lấy một loại nào đó tồn tại mà tồn tại ở quái vật.

Lông mày nhíu lên, chung quanh tràn ngập mùi máu tươi hoàn toàn chính xác rất khó ngửi, không thấy được trên lầu xem trực tiếp tám người đã sắc mặt tái nhợt.

Nếu như không phải tồn tại nghiêm quý phá, giờ phút này đã ối lên ối xuống.

Dịch Huyền cười ha hả đi vào bọn hắn trước mặt, "Thế nào? Vẫn tốt chứ! Nếu không đến ly cà phê?"

Nói xong Dịch Huyền từ phía sau xuất ra một pha lê chế phẩm, bên trong đều là cà phê, xem nó nhan sắc tiêu tán mà ra mùi thơm, tuyệt đối là tốt nhất cà phê.

Kiệt Khắc Tôn kém chút không có phun ra, mmp, ở chỗ này? Nhìn xem một chỗ thi thể, uống vào cà phê? thật được không?

Dịch Huyền mỉm cười, cũng không đùa bọn hắn, trong tay pha lê chế phẩm biến mất. Thấy tám người sững sốt một chút, cảm giác giống như làm ảo thuật.

"Đi, cùng ta một chỗ!"

Lập tức Dịch Huyền chậm rãi cách.

Tám người nhìn nhau, yên lặng không nói.

...

...

"Cho các ngươi một tiểu lễ vật, hi vọng các ngươi ưa thích!" Dịch Huyền ôn hòa cười một tiếng, mở ra một cánh cửa, cửa phi thường lớn.

Lập tức tám người nhãn tình sáng lên, từng chiếc xa hoa xe thể thao, bất quá không phải loại kia xe thể thao, mà là hai bánh xe.

"Muốn không?"

...

"Ông trời của ta, thật điên cuồng!" Kiệt Khắc Tôn không chế lấy một cỗ huyền khố xe thể thao, đường đi không ngừng trôi đi.

Sau lưng vẫn là đám kia đóng vai phụ Zombie.

Hiển nhiên chuyện như vậy còn không chỉ một chỗ.

Có tám chiếc huyền khố xe thể thao lẻ loi lơ lửng thành thị điên cuồng đi đua xe, mặc dù không có người, ngạch, Zombie không tính.

Nhưng là chỗ tốt duy nhất đừng lo lắng đột nhiên chạy ra một cảnh sát giao thông, nói cho ngươi, "Ngươi siêu tốc. . ."

...

...

Dịch Huyền có chút hăng hái mà nhìn xem bọn này đi đua xe đáng, nếu như không là bởi vì chính mình đứng độ cao. Nói không chừng Dịch Huyền thật đúng là sẽ đích thân trải nghiệm một cái đi đua xe tư vị.

Sau đó Dịch Huyền dựa theo trước đó thủ tục, đem lực lượng của mình áp chế, truy cầu một loại cực cảnh.

Quyền quyền đến thịt, mỗi một lần ra quyền, đều sẽ mang theo từng mảnh từng mảnh huyết vụ. Đối với Dịch Huyền không có cảm giác gì, mặc dù những này là người, bất quá lại là người chết.

Một bộ thể xác, giữ lại cũng chỉ là tai họa. Tin tưởng tất cả nhân loại cũng sẽ không dễ dàng tha thứ loại này tồn tồn tại, song phương ngươi chết ta sống.

Dịch Huyền nhìn như điên cuồng, cái kia máu tanh một màn, Dịch Huyền mặt không biểu tình, bình tĩnh, đây là Dịch Huyền nội tâm khắc họa.

Sau lưng cánh chim mở ra, Dịch Huyền bay về phía không trung, có chút mệt mỏi nhìn xem một chỗ bừa bộn, huyết tinh, hôi thối!

Xa xa người sống gặp này đều là phát lạnh, toàn thân không ngừng run rẩy, đó là bị buồn nôn đến.

Dịch Huyền bị đối mặt trời, trên thân quang điểm bay lên. Từng mảnh từng mảnh quang vũ hóa thành ánh sáng óng ánh mang hướng xuống đất Zombie mà, rơi xuống đất cùng đốt, màu ngà sữa quang điểm đem nơi này bao khóa.

Mỹ lệ chói lọi, còn sống sót người ánh mắt phức tạp.

Nhìn xem biển lửa, trong lòng có loại thương hải tang điền, thiên địa độc ta thê lương.

Phồn hoa của ngày xưa không, ngày xưa tiếng động lớn nào sớm đã tan thành mây khói,

Lưu cho bọn hắn chỉ có sợ hãi, trải qua có một ngày là một ngày thời gian.

Dịch Huyền chậm rãi đi qua, nhàn nhạt nhìn lướt qua. Nhiều chục người, phần lớn là nam tử, nữ tính rất ít. Trong đó đều là người trưởng thành, già trẻ không có. Đây chính là cái gọi là vật cạnh thiên trạch!

Dịch Huyền hướng lấy bọn hắn lộ ra một nụ cười ấm áp, "Nhìn thấy các ngươi ta thật cao hứng, đây là một duyên phận. Nhưng thật đáng tiếc, ta muốn ta phải đi!"

Đám người một trận xôn xao, "Tôn kính Thiên sư, xin ngài lưu lại, chúng ta cần ngươi!"

"Đúng vậy, chúng ta cần sự giúp đỡ của ngài!"

...

Dịch Huyền ánh mắt trên thân mọi người đảo qua, cuối cùng nhìn về phía Kiệt Khắc Tôn, "Gặp được ngươi ta thật cao hứng!"

Kiệt Khắc Tôn kích động.

Dịch Huyền đi qua, đối hắn lung lay, cầm trong tay chính là Kiệt Khắc Tôn điện thoại, "Ta nhớ nó hẳn là vật quy nguyên chủ, không phải sao?"

Bốn phía yên tĩnh im ắng, Kiệt Khắc Tôn nhìn xem Dịch Huyền đưa tới điện thoại, lặng lẽ một hồi.

Kiệt Khắc Tôn tiếp quá điện thoại đi động, "Thiên sư đại nhân, nói thật, cảm tạ ngài liên đến ta, thật rất cảm tạ ngài!"

Kiệt Khắc Tôn đối Dịch Huyền xoay người, bốn phía ngừng lại thì bộc phát một trận tiếng vỗ tay.

"Tốt, ta muốn ta biết ứng cần phải đi, thật có lỗi, Kiệt Khắc Tôn, Chúc ngươi may mắn, biệt sớm đã sớm chết!"

Dịch Huyền cười ha ha, như là làm ảo thuật, trong tay nhiều xuất hiện mấy quyển sách, "Cho các ngươi lễ vật, ha ha, không cần khi giấy lộn mất đi!"

Dịch Huyền chậm rãi quay người, sau lưng cánh chim mở ra, biến mất tại mọi người trong tầm mắt.

Rời đi tòa thành thị này, mục tiêu của hắn rất rõ ràng, bên kia đã tới tin tức. Nên chuẩn bị cũng đã chuẩn bị, mặc dù đường xá có chút xa, nhưng một đôi cánh chim mở cho hắn treo.

Không cần lo lắng máy bay mua không được vé máy bay, đương nhiên, máy bay cũng chính là quá khứ thức.

"Ba ngày, để lại cho ta thế giới không nhiều lắm!" Dịch Huyền tự nói.

...

...

Đồng bộ, quan chỉ huy cao nhất của nơi này xem lấy thủ hạ truyền đến từng tổ từng tổ tin tức, thần sắc nghiêm túc, ăn nói có ý tứ.

Hắn là một tên quân nhân, cứ việc Zombie náo động thời kỳ, như cũ bảo trì một tên quân nhân nên có tư thái.

Đối Chỉ huy phó nói, "Chuẩn bị xong chưa? Phía trên đã tới mệnh lệnh, thời gian không thể có lỗi, chuyện này quan hệ rất lớn, hậu quả cũng không phải tùy tiện gánh chịu!"

Ngữ khí ngưng trọng.

"Hết thầy chuẩn bị sẵn sàng, chúng ta đã lặp lại kiểm tra một lần, sẽ không xuất hiện bất luận cái gì chỗ sơ suất."

...

...

Khoảng cách đồng bộ lấy không xa khu vực, nơi này vô cùng trống trải, là ít có bình nguyên, giờ phút này bên trong bị quân nhân trùng điệp vây quanh, từng chiếc xe tăng, xe hàng tới tới lui lui ra vào.

Từng người từng người quân nhân vũ trang đầy đủ, trong tay là model mới nhất súng máy, nhìn ra quốc gia sắc nhọn nhất bộ đội!

...

...

"Ân, nhanh đến!" Dịch Huyền thông qua hệ thống cung cấp địa đồ, biết đã đi tới mục đích cách đó không xa.

Hắn đã cùng nhân loại cao tầng đạt thành một loại hiệp nghị, nói là hiệp nghị cũng không tính, tóm lại đối với song phương đều là có lợi.

Chuyến này hắn mục tiêu thứ nhất, Zombie!

Cũng cần đã thấy, cái kia một đám bị cố ý tụ tập lại Zombie, dưới tình huống bình thường người nơi này là không thể tìm đường chết châm ngòi Zombie.

Cứ việc cái thế giới này vũ khí rất cường đại, tỉ như cái kia chút vũ khí hạt nhân, động một chút thì là đồ thành cấp bậc lực lượng, thậm chí đánh nổ cái thế giới này cũng rất có thể.

Nhưng là nhân loại sẽ không lấy những vũ khí này đã kích Zombie, trong đó liên lụy quá nhiều. Thứ nhất, nhân loại sinh tồn hoàn cảnh gặp phải nghiêm trọng phá hư.

Thứ hai, những vũ khí này nếu bị vận dụng, như vậy là không sẽ tạo thành một loại dị biến?

Trên bầu trời có vài khung máy bay trực thăng không ngừng hấp dẫn lấy Zombie lực chú ý.

Đột nhiên bọn hắn kéo lên độ cao, lập tức rời đi nơi này, bởi vì phía trên đã tới mệnh lệnh, muốn bọn hắn rút đi.

Dịch Huyền nheo mắt lại, nhìn một chút rồi đi vũ trang máy bay, sau đó nhìn xem phía dưới lít nha lít nhít Zombie. Liền xem như hắn, cũng bị nhiều như thế Zombie giật này mình.

"Bất quá dạng này cũng tốt, đạt đến kỳ vọng của ta, bắt đầu đi!"

Tại Zombie chém giết thứ nhất khâu, Dịch Huyền muốn muốn tăng thực lực lên còn nhiều nhiều trình tự, chỉ ít Dịch Huyền là như thế quy hoạch.

Zombie chém giết chỉ là một loại sách lược, cho dù đối với kinh nghiệm đối địch, thông qua lần lượt giết chóc, không ngừng tích lũy mà thành.

Nhưng muốn đoạn thời gian tăng lên tới tông sư trở lên tiêu chuẩn, vẫn rất có độ khó.

Cho nên đi qua một hệ liệt phân tích, Dịch Huyền cuối cùng cùng nhân loại cao tầng hợp tác.

Như là sao băng rơi xuống bày zombie bên trong, trực tiếp đem bốn phía Zombie vỡ vụn!

Ầm ầm!

Mặt đất bị nện ra một hố to, đá vụn tung bay, Zombie ngã xuống một mảng lớn!

Trong nháy mắt tất cả Zombie nhìn về phía nơi này, rống giận, thanh âm khàn giọng mà khó chịu.

Dịch Huyền trong bụi mù đi ra, trên thân áo trắng không có chút nào bụi bặm phụ thuộc, lẳng lẳng, như Tiên Nhân lâm thế.

"Tốt Zombie, xem ra ta không cần lại ẩn giấu thực lực!"

Dịch Huyền cười khê, trước đó Zombie thật sự là quá ít, nếu như vận dụng toàn bộ thủ đoạn, đều không đủ hắn vừa đi vừa về giết.

Này thì đến không cần bận tâm số lượng vấn đề.

Không cần Dịch Huyền chủ động xuất kích, đã có đại lượng Zombie điên cuồng vọt tới, giống như thủy triều, bọn chúng giương nanh múa vuốt, diện mục dữ tợn, kỳ quái giác hút như là như bạch tuộc nhúc nhích.

Dịch Huyền xuất hiện một khắc này, bốn phía sớm đã an lắp camera đã tập trung ở tại trên thân, Dịch Huyền lần nữa bị trực tiếp.

Nước Mỹ cao nhất quân chính, một vị năm mươi nam nhân nhìn xem màn hình, ánh mắt sáng rực.

Một đạo hùng hực quang mang hướng về bốn phía phóng xạ ra, bị tiếp xúc đến Zombie một hoảng sợ lui lại, trên người có hỏa diễm bốc lên.

Ngon lửa màu nhũ bạch dị thường mỹ lệ, Zombie trên thân có từng đạo khói xanh phiêu tán.

"Rống!"

Cách gần nhất vài đầu Zombie trên thân một mảnh cháy đen, lấy Dịch Huyền chỗ phạm vi vài mét hình thành một đạo vành đai cách ly.

"Ha ha! Vẫn chưa xong!"

Thân thể của hắn biến mất, sau một khắc hóa thành một viên quang cầu nhào vào bày zombie bên trong.

Giống như ma, từng đầu cột sáng lấy quang cầu làm trung tâm, Zombie nếu bị đánh trúng, trên thân lập tức xuất hiện một đường vết rách.

Lập tức nhóm lửa, mặc kệ nó gãy giữa như thế nào, sau cùng vận mệnh đã nhất định. Hóa thành trên mặt đất một đám tro tàn.

...

"Loại lực lượng này! Không cách nào tưởng tượng, vậy mà như thế thần kỳ!"

"Phổ lan, số liệu phân tích thế nào?"

Một tên nam tử nhìn xem trực tiếp, mặc trên người chính là. . .

"Chờ một chút!" Được xưng là phổ lan người chà xát mồ hôi trên trán, bắt đầu lúc, tay của hắn liền không có ngừng trái qua.

...

"Hô!" Sâu hít thở sâu một cái, Dịch Huyền đằng không mà lên, nhìn xem bầy zombie, liền xem như hắn, như thế thể phách, thân là Thiên sứ bên trong đầu giả, cũng không khỏi cảm thấy rã rời.

Lắc lắc tê dại cánh tay, mặt đất cũng là bừa bộn một mảnh, mỗi một lần di động với tốc độ cao, mặt đất đều chịu không được loại lực lượng kia.

Bị đè ép, tạo thành hậu quả liền là nguyên bản bằng phẳng đường cái đã mấp mô.

"Thật là, đưa các người một phần lễ vật!"

Đột nhiên, bốn phía như là ma chướng, mặt trời tựa hồ đang vận vẹo, tia sáng lại bị chùng chất, liền ngay cả camera chỗ quay chụp hình tượng cũng là mờ hồ không rõ!

...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53 : 6 cánh!

"Chuyện gì xảy ra? !" Đông đảo nhân loại cao tầng gặp này nhao nhao kinh hãi, không biết xảy ra chuyện gì.

Có học thuật giới truyền kỳ mở miệng, "Tia sáng truyền bá nhận không hiểu lực lượng quấy nhiễu, không cách nào bắt!"

...

"Bị quấy rầy? Còn có cái gì có thể lấy hình ảnh tia sáng truyền bá sao?"

Có người không hiểu, đông đảo xông xáo, nhưng là bọn hắn lực chú ý cũng không có ở phương diện này suy nghĩ nhiều.

Quân đội bố trí khu, thủ vệ thành thị phụ cận quân nhân giết mình, bị phía trước một màn làm chấn kinh.

Chỉ thấy bên kia trở nên đen kịt vô cùng, như cùng một mảnh tấm màn đen bao phủ xuống.

Lập tức hết thấy tiêu diệt ở vô hình, nương theo mà đến liền là một đạo trùng thiên ánh sáng. Đám bọn hắn mắt mở không ra.

Cường quang tới đột nhiên biến mất cũng phi thường cấp tốc, khi bọn hắn mở to mắt, đang nhìn thì nào có cái gì cường quang, hết thấy tựa hồ không có chút nào biến hóa.

"Chuyện gì xảy ra?" Có người vuốt vuốt thấy đau con mắt, hai mắt đăm lẹ.

Lau cái trán đổ mồ hôi, cảm giác toàn thân trên dưới hư thoát vô cùng, Dịch Huyền cũng là cảm giác không xong.

"Xem ra loại này đại quy mô kỹ năng về sau vẫn là ít dùng vì diệu!"

Sau lưng cánh chim có chút vô lực đánh ra, lần này tiêu hao thật rất lớn, nếu như chỉ bằng vào trong cơ thể chứa đựng lực lượng, căn bản không có khả năng làm đến như thế.

Dịch Huyền cũng là liễu mạng, mượn nhờ này phương thể giới mặt trời, cường ép tụ hợp phiến khu vực này về vãng, là thiên sứ một loại thiên phú, bẩm sinh.

Dịch Huyền cam đoan, loại lực lượng này nếu thi triển, liền xem như Phong Thanh Dương tới cũng phải ợ ra rắm. Lại cụ thể một điểm, liền xem như lại đến mười Phong Thanh Dương cũng không hề dùng.

Mà cần muốn trả ra đại giới liền là. . .

. . .

. . .

"Tới! !" Canh gác quân nhân đối quân dụng điện thoại nói.

Lập tức từng đầu mệnh lệnh bị phát, đã có bộ phận xe máy bắt đầu rút lui.

Làm cho này bên trong nhất Cao chỉ huy, hẩn nhìn xem đoạn thời gian cải tạo mà thành cự kiến trúc lớn, thật sâu thở ra một hơi.

"Đi thôi!" Lập tức hẩn phân phó người nơi này viên bắt đầu rút lui.

Dịch Huyền tìm tới một định vị, ở phía dưới nhân viên ánh mắt kinh ngạc bên trong bay vọt từng đạo tuyến phòng ngự.

Cầm phần tài liệu này, bên trong kỹ càng chỉ ra nó phương pháp vận dụng.

nhánh chóng nhìn lướt qua, lập tức bay qua đến không trung, cẩn thận so sánh.

Nhẹ gật đầu, lập tức thân thể hướng về trung tâm nhất mà.

Ngẩng đầu nhìn mặt trời, "Còn tốt, thời gian vẫn là rất chiều cô ta!"

Nói xong kỳ kỳ quái quái, Dịch Huyền nhìn chung quanh thấu kính, từng dãy, từ phía trên một mực kéo dài đến phía dưới, đem tia sáng tụ lại đến phía dưới.

Lập tức Dịch Huyền cũng không do dự, nhảy vọt mà xuống, trong nháy mắt cảm giác đến nhiệt độ của nơi này đang nhanh chóng lên cao.

Đó là về vãng nhiệt lượng!

Như là làm ảo thuật, trong tay nhiều hơn một điều khiển trang bị, đề xuống chốt mở.

Từ bên ngoài xem, như là Cự Long đang run rẩy, cái kia chút giống như lân phiến về vãng kính nhắm ngay Dịch Huyền vị trí địa phương.

Nhiệt độ lần nữa thăng lên cao, nhưng vẫn chưa xong.

"Bang. . ."

Phía dưới truyền đến từng đợt kim loại ma sát thanh âm.

Dịch Huyền đứng ngạo nghễ ở không trung, "Ta có tính không tìm đường chết?"

Dịch Huyền đã biết tiếp xuống phải đối mặt cái gì, sắc mặt không có biến hóa, bình tĩnh như là một đám nước đọng.

Dịch Huyền tự lắm lắm, hẩn cảm nhận được đến từ thân thể rung động, nếu như lần này hơi bất lưu thần, liền là hẩn hóa thành tro tàn.

"Hệ thống, nếu như ta không chịu nổi, ngươi sẽ ra tay sao?"

Dịch Huyền nói một mình, hệ thống không có trả lời, một trận trầm mặc.

"Thời gian không nhiều lắm, ta biết nếu ta trở lại Tiểu Ngạo Giang Hồ thể giới, tinh ma vẫn là sẽ tìm kiếm qua đến, thực lực, tinh ma quá mạnh!"

Dịch Huyền cảm giác một trận kiểm chế, "Ba ngày là ta tinh ma giảm xóc kỳ, cùng tinh ma thi chạy, không biết sống bao lâu, không biết tồn tại nhiều cấp ma, dưới tình huống bình thường dù là ta thân là Thiên sứ, tiềm lực to lớn, muốn trong vòng ba ngày đạt tới thậm chí xuyên qua tinh ma,

Không thể nghi ngờ là thiên phương dạ đàm!"

"Cho nên. . ." Hấn híp mắt, "Bình thường phương pháp không làm được, vậy liền. . ."

...

...

"Dạng này có thể bị nguy hiểm hay không?"

Thời gian đếm ngược thì một chút xú bắt bước, giọt giọt mồ hôi lạnh lưu lại.

"Hắn là sẽ không! ?"

Người kia ngữ khí trầm trọng, mang theo không xác định.

"Hắn muốn làm gì?"

"Không biết, chúng ta tôn trọng lựa chọn của hắn!"

...

"Hiện đang ngăn trở phải chẳng tới kịp? Chúng ta cần hắn!"

Có người trầm thấp nói ra.

"Hô!"

"Không còn kịp rồi, hắn đã đi!"

"Rầm! !"

"Tin tưởng đi, đây không phải là nhân loại, không thể lấy nhân loại góc độ phỏng đoán!"

...

Ầm ầm!

Trùng thiên tiếng vang, người ở ngoài xa quay đầu.

"Đây thật là điên cuồng!"

...

Hỏa diễm nuốt sống Dịch Huyền, đem y phục của hắn thiêu đốt hầu như không còn, hùng hực hỏa diễm, xen lẫn không biết tên ô nhiễm vật.

"Tư tư!"

Tựa hồ có cái gì bị bốc hơi.

Hỏa diễm bên trong truyền đến từng đợt oanh minh, một bóng người chổ vào trong đó tâm, bị vô tận hỏa diễm bao khóa.

"Thật sự là thống khổ a! !" Thanh âm trầm thấp từ trong đó truyền đến, kèm theo phô thiên cái địa hỏa diễm.

Giờ phút này Dịch Huyền đang nghĩ, có phải điên rồi hay không, cũng dám như thế đi làm!

Ý nghĩ của hắn liền là về vang diễm bên trong Niết Bàn, trực tiếp kích phát ra Thiên sứ làm bản nguyên tinh huyết, dùng cái này kích phát nó tiềm lực!

Cuối cùng đạt tới cùng loại với phượng hoàng Niết Bàn, nhưng là loại tình huống này vô cùng nguy hiểm.

Thiên sứ thân thể dần dần hỏa diễm vỡ vụn, về vang không ngừng hội tụ Dịch Huyền trên thân, hai trọng lực lượng, đá lửa xen lẫn.

Thời gian một chút xú trôi qua, nhân loại cao tầng thông qua vệ tinh nhìn thấy màn này, cảm thấy kinh tâm động phách.

Tuyệt đối không có bất kỳ cái gì sinh linh có thể ở trong đó còn sống!

Giờ phút này liền xem như một khối sắt thép cũng muốn hòa tan, bọn hắn ảo não, vì cái gì khi thì đáp ứng Dịch Huyền, nếu như không phải như vậy, bọn hắn có thể đạt tới càng nhiều.

Liên đông đảo cao tầng cho rằng Dịch Huyền tất thời điểm chết, bốn phía đột nhiên yên lặng lại, một vùng tăm tối bao phủ nơi đó.

Quen thuộc một màn, xuất hiện lần nữa!

...

Dịch Huyền giờ phút này thân thể cháy đen vô cùng, sau lưng cánh chim cũng là bị thiêu đốt hầu như không còn.

Đột nhiên! Hắn mở to mắt, bốn phía trong chớp lát hình thành một con ốc xoáy, tới làm cho người vội vàng không kịp chuẩn bị.

Lãnh đạm, trong tích tắc bốn phía hóa điểm bị thôn phệ hầu như không còn, nhiệt độ lập tức đạt tới thấp nhất cốc.

Vòng xoáy càng lúc càng lớn, cuối cùng bao trùm lấy Dịch Huyền làm trung tâm ngàn mét chi địa!

...

...

Như xuân tằm hóa bướm, cháy đen làn da một chút xiu tróc ra, tựa như là loài bò sát đang lột da.

Trắng nõn làn da như là bạch ngọc, tóc màu vàng dị thường loá mắt.

Sau lưng cánh cũng là đại biến dạng, từng cây tuyết trắng lông vũ như là nghệ thuật gia hoàn mỹ nhất kiệt tác.

Ba đôi cánh chớp chớp, lơ đãng ở giữa một cỗ cường đại tới cực điểm khí thế vờn quanh ở tại quanh thân.

"Sáu cánh!"

Cường đại trước nay chưa từng có!

Hắc ám biến mất, bởi vì cảm mạo không hội tụ, nơi này một lần nữa bại lộ vệ tinh giám sát.

Dịch Huyền phể tích bên trong bay ra, sau lưng ba đôi cánh dị thường dễ thấy.

"Trời ạ, nhiều thêm một đôi cánh!"

Có người trước tiên phát hiện Dịch Huyền nhiều xuất hiện cánh.

Đám người nghị luận ầm ỹ, không biết kết cục xảy ra chuyện gì, làm sao đột nhiên liền sinh trưởng ra một đôi cánh?

hoàn toàn vi phạm với sinh mạng thể sinh trưởng định luật.

Dịch Huyền tâm thần chìm vào hệ thống không gian, không biết làm sao vậy, hệ thống một mực cùng hắn cắt ra liên hệ.

Ấn mở chủ giao diện, lập tức ấn mở nhiệm vụ giao diện, đột nhiên, chỉ gặp con người của hắn co lại nhanh chóng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53 : 6 cánh!

"Chuyện gì xảy ra? !" Đông đảo nhân loại cao tầng gặp này nhao nhao kinh hãi, không biết xảy ra chuyện gì.

Có học thuật giới truyền kỳ mở miệng, "Tia sáng truyền bá nhận không hiểu lực lượng quá nhiều, không cách nào bắt!"

...

"Bị quá rầy? Còn có cái gì có thể lấy hình ảnh tia sáng truyền bá sao?"

Có người không hiểu, đông đảo xô xao, nhưng là bọn hắc lực chú ý cũng không có ở phương diện này suy nghĩ nhiều.

Quân đội bố trí khu, thủ vệ thành thị phụ cận quân nhân giết mình, bị phía trước một màn làm chấn kinh.

Chỉ thấy bên kia trở nên đen kịt vô cùng, như cùng một mảnh tấm màn đen bao phủ xuống.

Lập tức hết thấy tiêu diệt ở vô hình, nương theo mà đến liền là một đạo trùng thiên ánh sáng. Đám bọn hắc mắt mở không ra.

Cường quang tới đột nhiên biến mất cũng phi thường cấp tốc, khi bọn hắc mở to mắt, đang nhìn thì nào có cái gì cường quang, hết thấy tựa hồ không có chút nào biến hóa.

"Chuyện gì xảy ra?" Có người vuốt vuốt thấy đau con mắt, hai mắt đầm lệ.

Lau cái trán đỏ mồ hôi, cảm giác toàn thân trên dưới hư thoát vô cùng, Dịch Huyền cũng là cảm giác không xong.

"Xem ra loại đại quy mô kỹ năng về sau vẫn là ít dùng vì diệu!"

Sau lưng cánh chim có chút vô lực đánh ra, lần này tiêu hao thật rất lớn, nếu như chỉ bằng vào trong cơ thể chứa đựng lực lượng, căn bản không có khả năng làm đến như thế.

Dịch Huyền cũng là liều mạng, mượn nhờ này phương thế giới mặt trời, cường ép tụ hợp phiến khu vực này về vãng, là thiên sứ một loại thiên phú, bẩm sinh.

Dịch Huyền cam đoan, loại lực lượng này nếu thi triển, liền xem như Phong Thanh Dương tới cũng phải ợ ra rắm. Lại cụ thể một điểm, liền xem như lại đến mười Phong Thanh Dương cũng không hề dùng.

Mà cần muốn trả ra đại giới liền là. . .

. . .

. . .

"Tới! !" Canh gác quân nhân đối quân dụng điện thoại nói.

Lập tức từng đầu mệnh lệnh bị phát, đã có bộ phận xe máy bắt đầu rút lui.

Làm cho này bên trong nhất Cao chỉ huy, hắc nhìn xem đoạn thời gian cải tạo mà thành cự kiến trúc lớn, thật sâu thở ra một hơi.

"Đi thôi!" Lập tức hắc phân phó người nơi này viên bắt đầu rút lui.

Dịch Huyền tìm tới một định vị, ở phía dưới nhân viên ánh mắt kính ngạc bên trong bay vọt từng đạo tuyến phòng ngự.

Cầm phần tài liệu này, bên trong kỹ càng chỉ ra nó phương pháp vận dụng.

nhẹ chóng nhìn lướt qua, lập tức bay qua đến không trung, cẩn thận so sánh.

Nhẹ gật đầu, lập tức thân thể hướng về trung tâm nhất mà.

Ngẩng đầu nhìn mặt trời, "Còn tốt, thời gian vẫn là rất chiều có ta!"

Nói xong kỳ kỳ quái quái, Dịch Huyền nhìn chung quanh thấu kính, từng dãy, từ phía trên một mực kéo dài đến phía dưới, đem tia sáng tụ lại đến phía dưới.

Lập tức Dịch Huyền cũng không do dự, nhảy vọt mà xuống, trong nháy mắt cảm giác đến nhiệt độ của nơi này đang nhanh chóng lên cao.

Đó là về vãng nhiệt lượng!

Như là làm ảo thuật, trong tay nhiều hơn một điều khiển trang bị, đề xuống chốt mở.

Từ bên ngoài xem, như là Cự Long đang run rẩy, cái kia chút giống như lân phiến về vãng kính nhắm ngay Dịch Huyền vị trí địa phương.

Nhiệt độ lần nữa tăng lên cao, nhưng vẫn chưa xong.

"Bang. . ."

Phía dưới truyền đến từng đợt kim loại ma sát thanh âm.

Dịch Huyền đứng ngao ngễ ở không trung, "Ta có tính không tìm đường chết?"

Dịch Huyền đã biết tiếp xuống phải đối mặt cái gì, sắc mặt không có biến hóa, bình tĩnh như là một đám nước đọng.

Dịch Huyền tự lẩm bầm, hấn cảm nhận được đến từ thân thể rung động, nếu như lần này hơi bất lưu thần, liền là hấn hóa thành tro tàn.

"Hệ thống, nếu như ta không chịu nổi, ngươi sẽ ra tay sao?"

Dịch Huyền nói một mình, hệ thống không có trả lời, một trận trầm mặc.

"Thời gian không nhiều lắm, ta biết nếu ta trở lại Tiểu Ngạo Giang Hồ thế giới, tính ma vẫn là sẽ tìm kiếm qua đến, thực lực, tính ma quá mạnh!"

Dịch Huyền cảm giác một trận kiềm chế, "Ba ngày là ta tính ma giảm xóc kỳ, cùng tính ma thi chạy, không biết sống bao lâu, không biết tồn tại nhiều cấp ma, dưới tình huống bình thường dù là ta thân là Thiên sứ, tiềm lực to lớn, muốn trong vòng ba ngày đạt tới thậm chí xuyên qua tính ma,

Không thể nghi ngờ là thiên phương dạ đàm!"

"Cho nên. . ." Hấn híp mắt, "Bình thường phương pháp không làm được, vậy liền. . ."

. . .

. . .

"Dạng này có thể bị nguy hiểm hay không?"

Thời gian đếm ngược thì một chút xúi cát bước, giọt giọt mồ hôi lạnh lưu lại.

"Hấn là sẽ không! ?"

Người kia ngữ khí trầm trọng, mang theo không xác định.

"Hấn muốn làm gì?"

"Không biết, chúng ta tôn trọng lựa chọn của hấn!"

. . .

"Hiện đang ngăn trở phải chăng tới kịp? Chúng ta cần hấn!"

Có người trầm thấp nói ra.

"Hô!"

"Không còn kịp rồi, hấn đã đi!"

"Rầm! !"

"Tin tưởng đi, đây không phải là nhân loại, không thể lấy nhân loại góc độ phỏng đoán!"

. . .

Ầm ầm!

Trùng thiên tiếng vang, người ở ngoài xa quay đầu.

"Đây thật là điên cuồng!"

. . .

Hỏa diễm nuốt sống Dịch Huyền, đem y phục của hấn thiêu đốt hầu như không còn, hùng hực hỏa diễm, xen lẫn không biết tên ô nhiễm vật.

"Tư tư!"

Tựa hồ có cái gì bị bốc hơi.

Hỏa diễm bên trong truyền đến từng đợt oanh minh, một bóng người chổ vào trong đó tâm, bị vô tận hỏa diễm bao khóa.

"Thật sự là thống khổ a! !" Thanh âm trầm thấp từ trong đó truyền đến, kèm theo phô thiên cái địa hỏa diễm.

Giờ phút này Dịch Huyền đang nghĩ, có phải điên rồi hay không, cũng dám như thế đi làm!

Ý nghĩ của hắn liền là về vang điểm bên trong Niết Bàn, trực tiếp kích phát ra Thiên sứ làm bản nguyên tinh huyết, dùng cái này kích phát nó tiềm lực!

Cuối cùng đạt tới cùng loại với phượng hoàng Niết Bàn, nhưng là loại tình huống này vô cùng nguy hiểm.

Thiên sứ thân thể dần dần hòa điểm vỡ vụn, về vang không ngừng hội tụ Dịch Huyền trên thân, hai trọng lực lượng, đá lửa xen lẫn.

Thời gian một chút xiu trôi qua, nhân loại cao tăng thông qua vệ tinh nhìn thấy màn này, cảm thấy kinh tâm động phách.

Tuyệt đối không có bất kỳ cái gì sinh linh có thể ở trong đó còn sống!

Giờ phút này liền xem như một khối sắt thép cũng muốn hòa tan, bọn hắn ảo não, vì cái gì khi thì đáp ứng Dịch Huyền, nếu như không phải như vậy, bọn hắn có thể đạt tới càng nhiều.

Liền đông đảo cao tăng cho rằng Dịch Huyền tất thời điểm chết, bốn phía đột nhiên yên lặng lại, một vùng tầm tới bao phủ nơi đó.

Quen thuộc một màn, xuất hiện lần nữa!

...

Dịch Huyền giờ phút này thân thể cháy đen vô cùng, sau lưng cánh chim cũng là bị thiêu đốt hầu như không còn.

Đột nhiên! Hắn mở to mắt, bốn phía trong chớp lát hình thành một con lốc xoáy, tới làm cho người vội vàng không kịp chuẩn bị.

Lãnh đạm, trong tích tắc bốn phía hỏa điểm bị thôn phệ hầu như không còn, nhiệt độ lập tức đạt tới thấp nhất cốc.

Vòng xoáy càng lúc càng lớn, cuối cùng bao trùm lấy Dịch Huyền làm trung tâm ngàn mét chi địa!

...

...

Như xuân tằm hóa bướm, cháy đen làn da một chút xiu tróc ra, tựa như là loài bò sát đang lột da.

Trắng nõn làn da như là bạch ngọc, tóc màu vàng dị thường loá mắt.

Sau lưng cánh cũng là đại biến dạng, từng cây tuyết trắng lông vũ như là nghệ thuật gia hoàn mỹ nhất kiệt tác.

Ba đôi cánh chớp chớp, lơ đãng ở giữa một cỗ cường đại tới cực điểm khí thế vờn quanh ở tại quanh thân.

"Sáu cánh!"

Cường đại trước nay chưa từng có!

Hắc ám biến mất, bởi vì cảm mạo không hội tụ, nơi này một lần nữa bại lộ vệ tinh giám sát.

Dịch Huyền phế tích bên trong bay ra, sau lưng ba đôi cánh dị thường dễ thấy.

"Trời ạ, nhiều thêm một đôi cánh!"

Có người trước tiên phát hiện Dịch Huyền nhiều xuất hiện cánh.

Đám người nghị luận ầm ĩ, không biết kết cục xảy ra chuyện gì, làm sao đột nhiên liền sinh trưởng ra một đôi cánh?

hoàn toàn vi phạm với sinh mạng thể sinh trưởng định luật.

Dịch Huyền tâm thần chìm vào hệ thống không gian, không biết làm sao vậy, hệ thống một mực cùng hắn cắt ra liên hệ.

Ấn mở chủ giao diện, lập tức ấn mở nhiệm vụ giao diện, đột nhiên, chỉ gặp con người của hắn co lại nhanh chóng.

Chương 54 : cái thế giới này phải đổi

"A! Rất vinh hạnh nhìn thấy ngài bản thân, không phải sao?"

Dịch Huyền nhìn xem người trung niên này, mỉm cười, lông mày giãn ra, "Ta nghĩ chúng ta hẳn là nói chuyện đừng, không phải sao?"

Dịch Huyền nói như thế.

Người kia cũng không nói nhảm, đem Dịch Huyền lĩnh nhập trong đó, đây là một gian tầng hầm. Nói đúng ra là nước Mỹ một căn cứ nghiên cứu.

Nơi này có đại lượng thiết bị, đều là tiên tiến nhất, từ Zombie virus bộc phát về sau, nghiên cứu mục tiêu cũng điện tử khoa học kỹ thuật đi vào virus nghiên cứu hàng ngũ.

Đây là hình thức bắt buộc.

Nơi này rất lớn, Dịch Huyền cùng hắn có mắt đi hướng một chỗ.

"Ta nói cái kia người người an bài tới sao?"

Dịch Huyền hỏi.

"Ân, hết thầy chuẩn bị phi thường thỏa đáng, hiện liền để cho chúng ta đi xem một chút!"

Cảm ứng cửa từ từ mở ra, Dịch Huyền hai người từ bên ngoài đi vào đến. Một cỗ nghiên cứu khoa học hương vị đập vào mắt, còn đang làm việc đông đảo nhà khoa học cùng nhau dừng lại trong tay động tác.

"Mét Hi Nhĩ, người trở về!"

"A, mặc dù đã biết, nhưng ta vẫn là không dám tin tưởng ta con mắt! Xin tha thứ ta thất lễ!" Một tên cường tráng nhà khoa học đối Dịch Huyền có chút xoay người.

Bốn phía nhà khoa học đều là con mắt tỏa sáng nhìn xem Dịch Huyền, nói đúng ra là nhìn xem Dịch Huyền sau lưng ba đôi cánh.

"Xen cho phép ta giới thiệu một chút!" Được xưng là mét Hi Nhĩ người dẫn đường nói, "Vị này là chúng ta căn cứ nghiên cứu nguyên lão, phái đặc biệt tiến sĩ! Ân, y học giới kỳ tài!"

Vừa rồi vị kia nam tử to con cũng là cười một tiếng.

"Vị này là "

Lập tức giới thiệu còn lại nhà khoa học, cuối cùng chỉ hướng mình, "Ta đây, chính là chỗ này thủ tịch!"

Dịch Huyền hơi kinh ngạc, gật gật đầu, "A, thật cao hứng cùng các người gặp nhau! Ta nghĩ tới ta không cần giới thiệu? Có lẽ các người khi còn bé ba ba mẹ mẹ liền đã từng nói ta, không phải sao?"

"Đương nhiên!"

Dịch Huyền cười ha ha, "Tốt, ta nghĩ chúng ta hẳn là thẳng vào chủ đề, ân, ta mời vị kia?"

Dịch Huyền ngẩng nhìn bốn phía, đột nhiên sau lưng cửa bị mở ra, một vị nữ tử đi vào đến.

Nàng ánh mắt đắm người đảo qua, lập tức rơi Dịch Huyền trên thân.

"Ha ha, nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, không?"

Dịch Huyền tựa hồ nhận biết Alice, một bộ nàng chính là ta nói tới bằng hữu, giới thiệu cho những người khác.

Alice không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại, hơi nghi hoặc một chút mà nhìn xem Dịch Huyền, "Mời hỏi chúng ta quen biết sao?"

"Ta nghĩ người cũng không nhận biết ta, nhưng ta biết người!"

Lập tức không để ý đến Alice nghi hoặc, nhìn xem đông đảo nhà khoa học, "OK, nhân loại tương lai liền trên tay các người!"

Dịch Huyền chuyển cùng, ôn hòa cười một tiếng, bên cạnh cầm lấy một kiện đồ vật, "Để điểm huyết, hữu ích khỏe mạnh không phải sao?"

Alice có chút hăng hái nhìn xem vị này Thiên sứ, rất có hài hước.

"Đương nhiên, ta không ngại!"

Cầm lấy ống tiêm, đối một đầu mạch máu, lập tức đỏ bừng huyết dịch chậm rãi chảy ra.

Lắc lắc trong tay huyết dịch, "Àn, kháng thể, ta nghĩ chúng ta hẳn là có thể từ trong đó nghiên cứu thứ gì, không phải sao?"

Mét Hi Nhì bên cạnh đi tới, "Quấy rầy một cái, Thiên sứ đại nhân vì cái gì không thả điểm huyết, ta muốn dạng này càng hữu dụng, dù sao trong mắt của ta Zombie virus hoàn toàn không thể xâm nhiễm ngài, mà "

Bốn phía nhà khoa học con mắt bắn ra tinh quang.

"Ha ha!" Dịch Huyền cười cười, lập tức duỗi ra một ngón tay.

Lập tức phía trên xuất hiện một đầu quang mang, chậm rãi biến thành một tiểu đao sắc bén, đối với mình da thịt trượt đi xuống.

Một giọt đỏ bừng máu tươi chảy ra, lập tức vết thương cực tốc khép lại, thấy bốn phía nhà khoa học kinh ngạc không thôi.

Như là một viên hồng ngọc, bị Dịch Huyền nhẹ nhàng nâng lên, lập tức ném không trung.

Cái kia một giọt thiên sứ chi huyết như là hư ảo, còn chưa rơi xuống đất, đã tiêu diệt ở vô hình.

"Đây là "

Không ít người kinh hô, một bộ gặp quỷ biểu lộ.

"Ta nghĩ, cái thế giới này không quá hoan nghênh ta a!" Dịch Huyền kỳ kỳ quái quái nói ra, nhếch miệng lên.

Không chào đón?

Dịch Huyền nhìn xem đám người ánh mắt không giải thích được, hẳn không có tiếp tục giải thích cái gì, về phần cái kia huyết dịch vì cái gì biến mất không thấy gì nữa. Nguyên nhân rất đơn giản, cái thế giới này quy tắc bất đồng, không cho phép thần thoại còn sót lại thế gian này.

Dịch Huyền xem nhìn thời gian, "Buồn ngủ sao? Thời gian của ta cũng không đủ a!"

Nghiên cứu mở màn, Dịch Huyền so sánh một đồng lớn số liệu, híp mắt lại.

Bên cạnh nhà khoa học gặp này không khỏi hiếu kỳ, "Phát hiện cái gì?"

Lắc đầu, Dịch Huyền quay đầu nhìn xem tên kia nhà khoa học, cũng là rất nổi danh, Dịch Huyền nhìn thấy nó nghiên cứu số liệu.

Trong đầu dâng lên vô số suy nghĩ, đó là từng đầu phương án.

Trong nháy mắt phá giải hẳn chỗ đứng trước vấn đề, khủng bố như thế tư duy năng lực, khủng bố như thế suy đoán lực, Dịch Huyền cũng không khỏi ý nghĩ kỳ quái.

"Không biết cái khác Thiên sứ có phải hay không ta như vậy, không làm nhà khoa học thật sự là đáng tiếc!"

Ngẫm lại xem, nếu như Thiên sứ đều có như thế tư duy, chỉ cần Địa Cầu có một vị Thiên sứ tồn, xử lý phương diện khoa học nghiên cứu, Địa Cầu khoa học kỹ thuật tối thiểu nhất tiến bộ trăm năm!

Lấy lại tinh thần, Dịch Huyền đem kiến giải nói cho hẳn, ánh mắt người nọ càng ngày càng sáng.

Cuối cùng nhìn xem Dịch Huyền không chỉ có chỉ cần đối với Thiên sứ thân phận tôn trọng, còn có một loại tên là học thuật bên trên nhìn thấy lão sư tôn trọng.

"Rất có ý tứ!" Dịch Huyền cầm một đồng tư liệu, nhìn xem bên cạnh không có việc gì Alice, sờ lên cằm.

Giờ phút này Alice cảm giác rất nhàm chán, nhìn xem bốn phía các nhà khoa học bận rộn, cảm giác trí thông minh bị áp chế.

Nhìn xem những tài liệu kia số liệu, chút hiểu rất ít.

Nếu như vậy cũng liền thôi, tương đối thuật nghiệp hữu chuyên công, nhưng là vì cái gì

Alice nhìn thấy một bộ tập trung tinh thần Dịch Huyền, khoe miệng co quắp động mấy lần, muốn nói lại thôi.

Thế nhưng, Thiên sứ đang nghiên cứu, đây là mắt của ta hoa vẫn là mắt của ta hoa?

Thần thoại khoa học kỹ thuật giao phong? Lúc đầu coi là Thiên sứ làm truyền thuyết thần thoại, đối với hiện đại đồ vật sẽ sinh ra hiểu kỳ, kinh ngạc, mờ mịt các loại cảm xúc.

Nhưng là nàng chưa từng có hướng loại tình huống này nghĩ, cảm giác tam quan sụp đổ.

Dịch Huyền phát giác được cái gì, nhìn lại, thấy là Alice, ôn hòa đối cười cười.

Lập tức xem lên trước mặt số liệu.

"Ân, thật sự là quá thú vị!"

Có người đi tới, nghi ngờ nhìn xem Dịch Huyền, "Làm sao? Virus phá giải có tiến triển?"

Dịch Huyền cười ha ha, "Không! Không! Một rất có ý tứ là!"

Dịch Huyền cũng không có áp chế thanh âm, cho nên rất nhiều nhìn qua.

"Phát hiện cái gì? Không ngại chia sẻ một cái đi?"

Dịch Huyền nhếch miệng lên, ý vị thâm trường nói ra, "Cái thế giới này sắp biến thiên!"

Lập tức chỉ vào Alice, sau đó có chỉ vào trên màn ảnh máy vi tính tư liệu quần.

Biến thiên?

Lập tức lại nhìn xem Alice, Alice gặp mọi người thấy nàng, nghiêng đi đầu.

"Làm sao?"

Thật lâu cương quyết chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, lập tức nhìn xem Dịch Huyền, "Ta nghĩ tới ta chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, hết thấy bình thường không phải sao?"

Dịch Huyền lắc đầu, "Đợi chút đi, các ngươi sẽ biết!"

Lập tức đầu nhập đối với số liệu phân tích, bốn phía người đưa mắt nhìn nhau, cảm giác không hiểu thấu.

Theo sau tiếp tục đầu nhập làm việc.

Dịch Huyền Ám đạo, "Cái thế giới này thật sự là sắp biến thiên, quy tắc đã xuất hiện một tia biến hóa!"

Một giọt máu tươi chảy ra, Dịch Huyền nhìn xem giọt máu tươi, như là hư ảo, một chút xú biến mất.

Dịch Huyền lại là cười ha ha, lộ ra một dị thường đặc sắc biểu lộ.

"Xem ra là ta xuất hiện cái biến "

"Ngô, thời gian không nhiều "

Dịch Huyền tốc độ viết chữ nhanh chóng, loại tốc độ này lệnh nhà khoa học đều là kinh ngạc không thôi.

Đem đã mã hóa chương trình dò, lập tức thao túng một cái khác chương trình tiếp tục.

"Thời gian không nhiều "

Dịch Huyền cảm giác mình tư duy chưa hề rõ ràng, như thế trôi chảy, một vấn đề xuất hiện, liền sẽ có nhiều loại phương pháp giải quyết bị hấn phân tích ra được.

Khoa trương nhất là, một vấn đề thế mà tung ra tiếp cận một ngàn loại phương pháp giải quyết!

Dịch Huyền cảm lấy một bình chất lỏng, xuyên thấu qua tia sáng, tựa hồ nhìn thấy phần tử cấp độ tổ liệt.

Tiện tay viết xuống một phần phân tích, sau đó bất đắc dĩ phát hiện bản bút ký này đã bị tràn ngập.

Tiền tay để ở một bên, giờ phút này bốn phía người đã trợn mắt hốc mồm, cảm giác như là nằm mơ.

Nhìn xem cái kia một đồng bút ký, thô sơ giản lược đếm xem, hẳn là tám mươi đến một trăm ở giữa.

Số lượng thoát nhìn không có cái gì lạ thường, nhưng là, khi không thể tưởng tượng nổi số lượng tăng thêm thời gian về sau, đây hết thấy đều biến vị!

Ta chỉ muốn nói, viết chữ nhanh như vậy, đầu óc đủ sao? Dịch Huyền dùng sự thực nói cho bọn hắn, hẳn não dung lượng không cần hoài nghi.

Nhưng là, nhanh như vậy tốc độ tay, không sợ ngón tay rút gân sao?

Dịch Huyền dùng sự thực nói cho bọn hắn, ta còn rất tốt.

Ân, Dịch Huyền đã cầm lấy một cái khác bút ký, tốc độ nhanh kinh người, có đôi khi vậy mà đem hóa học vật dụng để ở trong miệng, sau đó một mặt không quan trọng tiếp tục vừa rồi động tác.

Chỉ muốn nói, siêu thần!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55 : làm chuyện ta phải làm

Liếc qua trên máy vi tính thời gian biểu hiện, sau đó lại ấn mở dự trữ tư liệu, thờ dài, "Thời gian vẫn là quá ngắn. . ."

Đứng dậy, "Các vị, quấy rầy một cái!"

Dịch Huyền liếc nhìn đám người, nhẹ gật đầu.

"Cần giúp một tay không?"

Một vị nằm trước nhà khoa học nhìn một chút Dịch Huyền trên mặt bàn một đồng đồ vật, sau đó tựa hồ ý thức được cái gì, "Ta nghĩ, thôi được rồi."

"Thật cao hứng cùng các người vượt qua quãng thời gian này, nhưng ta muốn ta phải đi!"

Một tiếng dứt lời, bốn phía vắng lặng một cách chết chóc, chúng người đưa mắt nhìn nhau, đều là cảm thấy một loại thất lạc không bỏ.

"Thiên sứ là muốn trở về Thần Giới sao?"

Thủ tịch nhà khoa học Mễ Hi Nhĩ mở miệng, mang theo một loại đối thần bí hướng tới, trong mắt còn có nồng đậm u buồn.

Dịch Huyền cảm giác buồn cười, Thần Giới? Nếu như ta thật là Thần Giới đến, như vậy thực lực của ta cũng sẽ không nhỏ yếu như vậy.

Nhẹ gật đầu, "Có thể nói như vậy, cho nên, sau cùng thời gian bên trong, không cho ta một ôm sao?"

Dịch Huyền chậm rãi đi qua.

"A! Ta muốn là vinh hạnh của ta!" Mễ Hi Nhĩ thứ nhất đứng dậy.

Bên cạnh một vị cao tuổi lão giả dựng râu tròng mắt, "Mễ Hi Nhĩ các hạ, ta nghĩ người hẳn là tôn trọng lão nhân!"

Mễ Hi Nhĩ đối thâm niên nguyên lão nói, "Nhưng ta không cảm thấy ngại? Không phải sao?"

Lão giả cười ha ha, xem như sinh động bầu không khí.

Hai người ôm một cái.

"Thượng đế, ta còn là lần đầu tiên kích động như thế!"

Mề Hi Nhĩ cảm giác máu của mình đang sôi trào, đây là khoa học kỹ thuật thời đại thần thoại giao hòa.

Dịch Huyền mỉm cười, cùng những người khác ôm một cái.

Lập tức nhìn xem Alice, "Có lẽ ngươi sẽ cảm thấy không thể tưởng tượng được, nhưng cái thế giới này hoàn toàn chính xác bởi vì ngươi đang thay đổi, mặc dù ta là trong đó người dẫn đạo!"

Alice một mặt không hiểu thấu, cảm giác như lọt vào trong sương mù.

"A, thời gian nhanh đến, giúp ta cùng những người kia nói, việc ta đã làm, " Dịch Huyền chỉ vào máy tính, "Bên trong ta đã chứa đựng một ít gì đó, đối với các ngươi tới nói đây là một cái thế giới bắt đầu, "

Dịch Huyền muốn mở miệng, nhưng là thân thể như là bọt biển, điểm điểm vỡ nát, biến mất không thấy gì nữa.

...

...

Trở nên hoảng hốt, Dịch Huyền cảm thấy xuất hiện một vùng tăm tối trong không gian, muốn nói lại thôi, Dịch Huyền dưới đáy đầu.

" "

Hắn vẫn chưa nói xong, lập tức dứt bỏ chút.

"Chủ kí sinh sắp tấn thủ thế giới, xin chuẩn bị kỹ lưỡng, phía dưới có hai lựa chọn. Thứ nhất: Đến trước kia địa phương. Thứ hai: Hệ thống ngẫu nhiên lựa chọn mục đích! Mời chủ kí sinh trong vòng mười giây lựa chọn, thời gian đếm ngược thì: Mười. . . Chín. . . Tám. . ."

Dịch Huyền suy tư sau lựa chọn ngẫu nhiên, nếu như trở lại Sơ Thủy địa phương, đụng phải tình ma làm sao bây giờ? Mặc dù hắn giờ phút này không sợ, nhưng cũng không muốn đụng phải tình ma.

"Ngẫu nhiên. . ."

Mở to mắt, Dịch Huyền giờ phút này thân ở tại một rừng cây, bốn phía lít nha lít nhít hiện đầy Kinh Cức, lông mày một đám, "Ân, vận khí của ta thật đúng là tốt!"

Sau đó giương cánh, ẩn mở chủ giao diện, nhìn xem phía trên số liệu. Dịch Huyền sầm mặt lại, nắm chặt lại nắm đấm, "Hi vọng hết thảy đều là ta phỏng đoán. . ."

Thấp giọng tự nói, Dịch Huyền sắc mặt chưa bao giờ có khản trương.

Xác định tọa độ của mình, kết nối thánh cung tọa độ, Dịch Huyền đã xuất phát.

Còn tốt khoảng cách thánh cung không phải phi thường xa xôi, chỉ ít còn hắn tiếp nhận phạm vi bên trong.

Khoảng cách thánh cung không xa, Dịch Huyền cảm thấy một cổ kiềm chế, "Ma khí!"

Đây là Ma khí, trong không khí tràn ngập một cỗ Ma khí, vung chi không!

Dịch Huyền trong lòng phát lạnh, tăng nhanh tốc độ.

Đi vào thánh cung phía trên, Dịch Huyền cũng không có rơi xuống, con mắt xích hồng, như muốn phun ra hỏa diễm.

Chỉ gặp phía dưới kiến trúc bị hủy, sụp đổ sụp đổ, vỡ vụn vỡ vụn.

Đã không có sinh khí, mà nó chỗ ở thành thị cũng không tốt,

Vỡ vụn kiến trúc từ trên cao xem, tựa hồ từ thứ gì nganh sinh sinh san bằng mà đến.

Mơ hồ có thể thấy được từng cỗ mục nát thi thể bị đầu gỗ gạch đá che giấu, nơi này đã trở thành tử địa!

"Tình ma!" Dịch Huyền nổi giận gầm lên một tiếng, đồng tử xích hồng.

Dịch Huyền cảm giác loại trạng thái này không tốt, tựa hồ có cái gì muốn bị nhắc lên, tỉnh táo!

Thân thể lao xuống, đi phế tích bên trong, Dịch Huyền cảm giác trái tim đều đang chảy máu.

Đem thạch đầu đẩy ra, gắt gao nhìn xem cỗ thi thể kia, sau đó đem mai táng.

Dịch Huyền đang tìm kiếm Trương Kiệt hai người huynh đệ, còn có Dư Thương Hải đám người thi thể.

"Không phải. . ."

"Không phải. . ."

". . ."

Hắn không biết mệt mỏi, phía đông một mực tìm tới phía tây, bắc bắt đầu tìm kiếm. Chỉ thiếu chút nữa đào sâu ba thước!

Trong lòng có cỗ áp chế không nổi lửa giận, hắn chưa từng có tức giận như vậy.

Một quyền kích trên thạch đầu, thạch đầu vỡ vụn!

Răng rắc!

Lần lượt tìm kiếm, không có thân ảnh của bọn hắn. Lần lượt đem những người kia thi thể mai táng, Dịch Huyền trong lòng không biết như thế nào, tâm loạn như ma.

"Có lẽ. . . . Bọn hắn không chết!"

Ba ngày, Dịch Huyền tin tưởng, nếu như bọn hắn thật không chết, như vậy tuyệt đối còn ở phụ cận đây.

Nghĩ tới đây, Dịch Huyền đành không mà lên, hướng về bốn phía địa vực mà.

Vào đêm, vì sao trên trời tô điểm, một vầng loan nguyệt không trung treo.

Tại dã ngoại, một chút xú ánh sáng màu đỏ như ẩn như hiện, cơ hồ nhỏ bé không thể nhận ra.

Dịch Huyền bay trên trời cao, thân là Thiên sứ hắn đối với quang mang phi thường mẫn cảm, dù là như thế yếu ớt, dù là tựa hồ có người tận lực ẩn tàng, cũng bị hắn chỗ bắt được.

Có người!

không thể nghi ngờ, nhưng lúc này là ai?

. . .

Dư Thương Hải giờ phút này sắc mặt càng thêm tái nhợt, dùng tay phải đốt lên lửa, lập tức đem chuẩn bị xong đồ ăn phát đến phía trên.

Dư Thương Hải không khỏi nghĩ lại tới vài ngày trước, cái kia thì thánh cung hết thấy mạnh khỏe, hết thấy đều theo lấy dự đoán tuyến đường phát triển.

Đột nhiên, không hiểu hắc vụ che đầy bầu trời, Dư Thương Hải lúc đầu tưởng rằng mây đen. Nhưng về sau phát sinh hết thấy để hắn minh bạch cái này đích xác là mây đen, một cho thánh cung mang đến hủy diệt mây đen.

trong hắc vụ, một đầu dữ tợn kinh khủng hung thú từ không trung chậm rãi đi tới.

Tất cả mọi người là giết mình, tiếp xuống liền là đồ sát.

Cái kia ác ma khủng bố tựa hồ đang tìm kiếm cái gì, to lớn con mắt nhìn chung quanh, lập tức gào thét một tiếng, hóa thành Tu La tuyệt sát hết thấy.

Về sau chẳng biết tại sao, Cự Thú đột nhiên cách, mới khiến cho hắn mấy tên thánh cung đệ tử trốn qua một kiếp.

Dư Thương Hải sắc mặt rất khó coi, có sợ hãi, đó là cỡ nào lực lượng cường đại, cơ hồ làm người tuyệt vọng!

Còn có vô tận lửa giận, trước phái Thanh Thành đệ tử! Đều đã chết!

"Ai?"

Dư Thương Hải quay đầu, nhìn thấy người tới, kinh hô một tiếng, "Cung chủ!"

. . .

. . .

Dư Thương Hải dẫn Dịch Huyền đi vào một tòa phòng ốc, đẩy cửa phòng ra.

"Trưởng Lão ngươi trở về!"

Diệp Phàm nhìn xem Dư Thương Hải vui mừng, sau đó lại là khổ mặt đến.

Tiếp lấy nhìn thấy một đạo quen thuộc bóng dáng, Diệp Phàm dụi dụi con mắt, "Ngươi là cung chủ?"

Dịch Huyền nhìn xem Diệp Phàm, gặp Diệp Phàm một bộ không thể tin bộ dáng, thật sâu hấp khí, "Ta trở về!"

Nghe được thanh âm quen thuộc, Diệp Phàm dụi dụi con mắt, trong mắt tận nước mắt, "Cung chủ, thánh cung không có. . ."

Diệp Phàm đột nhiên hoàn hồn, "Cung chủ, Trương Anh Trường Lão hấn. . ."

Dư Thương Hải biến sắc, lập tức đẩy cửa vào, Dịch Huyền sắc mặt biến đổi không chừng.

"Khụ khụ. . ."

Phòng truyền đến từng tiếng đứt quãng ho khan, Trương Anh dựa lưng vào vách tường, sắc mặt ửng hồng, không ngừng ho khan!

Dịch Huyền gấp đây, trong lòng giật mình.

"Trương Anh!"

Trương Anh ngẩng đầu, nhìn xem cái kia thân ảnh quen thuộc, con mắt bắt đầu mơ hồ, "Cung chủ ngươi rốt cục trở về. . ."

Dịch Huyền vịn Trương Anh, nhú mày, "Ma khí!"

Lập tức trong lòng bàn tay một trận quang mang phun trào, hướng về Trương Anh trong cơ thể mà.

Trương Anh cảm giác một dòng nước ấm trong thân thể không ngừng khuếch tán, lập tức trên người hấn từng tia sương mù màu đen phiêu tán.

Dịch Huyền sắc mặt càng âm trầm, mơ hồ trong đó giống như đang áp chế lấy cái gì, bích tròng mắt màu xanh lam giống như phản chiếu lấy một đám lửa.

Dịch Huyền nhìn xem Trương Anh, "Trương Kiệt?"

Trương Anh thân sắc âm đạm, "Lão đại hấn. . ."

Kèo kẹt!

"Hỗn đản. . ."

Dư Thương Hải Diệp Phàm gặp này không dám nhiều lời, chỉ có thể yên lặng nhìn xem.

Trương Anh âm thanh run rẩy, "Lão đại hấn chết, bị đầu kia nghiệt súc sống sờ sờ nuốt ăn. . ."

Dịch Huyền cũng nhận không được nữa, trên thân khí tức kinh khủng tán mạn ra. Dư Thương Hải chờ cảm giác toàn thân mát lạnh, tựa hồ phía trước có cái gì kinh khủng Hồng Hoang Cự Thú thức tỉnh.

Tốt cường đại!

Dư Thương Hải lóe lên ý nghĩ này, sau đó đầu kia kinh khủng không giống nhân gian Cự Thú so sánh, không khỏi kinh hãi, liền xem như không bằng, chi sợ cũng kém không nhiều?

Dịch Huyền còn không có mất lý trí, đề xuống lửa giận trong lòng, ánh mắt bình tĩnh trở lại.

"Cung chủ ngươi. . ."

Dịch Huyền chậm rãi quay người, Dư Thương Hải gấp đây, tựa hồ nghĩ tới điều gì, hô to, "Cung chủ ngươi đây là muốn?"

Trương Anh cũng cảm thấy Dịch Huyền không thích hợp, "Cung chủ!"

Dịch Huyền quay đầu cười một tiếng, cười đến mức vô cùng xán lạn, "Đi làm chuyện ta phải làm! Chờ lấy ta, bình minh, ta sẽ trở lại!"

Dư Thương Hải còn muốn mở miệng, lập tức con ngươi co rút lại, "Đó là. . ."

Dư Thương Hải nhìn thấy Dịch Huyền trên thân tựa hồ xảy ra chuyện gì, muốn nhìn rõ ràng kết cục là cái gì, Dịch Huyền thân ảnh đã biến mất!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56 : giao chiến

Trong bóng tối, một đạo màu trắng bóng dáng từ trên cao lướt qua, tốc độ nhanh kinh người.

Thời điểm ba cặp cánh không ngừng đánh ra hư không, tuần khuôn mặt đẹp bình tĩnh như nước. Trông mắt màu xanh lam chỗ sâu cho người ta một loại mệnh mông trùng kích, giờ phút này lại ần ần có một tia ngọn lửa hồng bốc lên.

...

...

Hắc Mộc Nhai, Đông Phương Bất Bại đột nhiên đứng dậy, trong ánh mắt đều là kinh ngạc chấn kinh.

"Loại khí tức này. . . Là hấn!" Đông Phương Bất Bại trong mắt thần quang lấp loé không yên, lập tức đi ra cung điện.

Ngẩng đầu nhìn Hắc Ám Tinh Không, vô số ngôi sao tô điểm mệnh mông không gian, một vầng minh nguyệt như loan đao nửa xé rách Thương Khung.

"Ân!" Đông Phương Bất Bại kinh dị, từ xa bên cạnh trong hư không một đạo màu đen bóng dáng nhanh chóng bay lượn mà đến, loại tốc độ này cho dù là Đông Phương Bất Bại cũng là mí mắt trực nhảy.

Một cỗ mệnh mông khí tức đã chậm rãi tới gần, loại khí tức này. . . Như là cái kia kinh khủng như cự thú, đều là như thế cường đại.

"Chuyện gì xảy ra? Thánh cung cung chủ?"

Đông Phương Bất Bại trong lòng có ngàn vạn nghi hoặc, lập tức cảm thấy không thể tưởng tượng được, "Loại khí tức này, không đúng, cơ hồ hoàn toàn tương phản!"

Đông Phương Bất Bại đằng không mà lên, muốn nhìn một chút người tới đến cùng có phải hay không thánh cung cung chủ, bởi vì nó khí tức mặc dù thánh cung cung chủ phảng phất, nhưng lại như là thủy hỏa lẫn nhau mâu thuẫn.

"Àm ầm!"

Theo một tiếng gào thét thanh âm, Đông Phương Bất Bại lông mày một đám, bởi vì nàng nhìn thấy, cái kia đích thật là thánh cung cung chủ không thể nghi ngờ.

Nhưng là. . .

Đông Phương Bất Bại ánh mắt lấp loé không yên, vừa rồi nhìn liếc qua một chút, vậy mà phát hiện sau người nhiều hơn một đôi cánh.

Đương nhiên, trọng yếu nhất còn không phải như thế, đó là. . .

Nhìn xem bay lượn mà Dịch Huyền, Đông Phương Bất Bại lông mày nhíu lại, "Là tìm vậy nó báo thù sao?"

Lập tức một bước phóng ra, biến mất trong màn đêm.

...

...

Huyệt động màu đen bên trong, nằm sắp té đàn bên trên tinh ma bỗng nhiên mở to mắt.

Bốn phía không ngừng có Ma khí tràn vào trong cơ thể của hấn, hấn muốn dùng cái này khôi phục tu vi, dùng cái này mà xuống, dù là không thể khôi phục lại đỉnh phong, nhưng cũng có thể đánh vỡ phương thế giới này hàng rào tiến vào tiếp theo cao tầng thứ thế giới.

Cũng chính là cái gọi là phi thăng.

"Rống!" Gầm nhẹ một tiếng, tinh ma một đôi màu đỏ tươi đồng tử toát ra khát máu dữ tợn.

Nếu như hấn có lòng mảy, nhất định nhẩn lại, bởi vì hấn cảm thấy một loại không hiểu rung động. Tựa hồ có phiền toái gì lại tới gần, không cần hoài nghi loại cảm giác này, thân thoại sinh linh tri giác hoàn toàn không phải nhân loại có thể tưởng tượng.

"Ầm ầm!"

Lưu lại hai đôi dấu chân, tinh ma to lớn thân thể đã hướng về bên ngoài hang động bạo cướp mà.

Đông Phương Bất Bại ở phía xa đi theo, nhưng là Dịch Huyền khoảng cách lại là càng lúc càng lớn.

Lông mảy nhú lại, "Loại tốc độ này. . ."

Vài ngày trước Dịch Huyền đó là nhận nằng nhào nặn, không nghĩ tới mới mấy ngày, vậy mà cường đại đến tình trạng như thế.

Cẩn rằng, Đông Phương Bất Bại đi vào vách núi nơi xa. Tiếp lấy màn đêm, nằng nhìn thấy một đạo hắc ảnh hướng về vách núi bạo cướp mà, trong nháy mắt chui vào trong thâm uyên.

Đông Phương Bất Bại ngừng nhai một bên, lông mảy gấp đăm.

Phía dưới màu đen dị thú, còn có cái kia thần bí khí vụ, quỷ dị vô cùng, dù là cường đại như nằng cũng không muốn mạo muội.

. . .

. . .

Hắc Mộc Nhai dưới, tinh ma đạp không mà đi, mỗi một lần cất bước đều nương theo lấy từng con Ma khí vờn quanh.

Như là thái cổ thương ma!

Đột nhiên tinh ma nhẩn đồng tử cực tốc co vào, một đạo hắc ảnh mang theo mệnh mệnh khí thế, trực chỉ cùng hấn!

Tinh ma giật mình, cái thế giới này còn có như thế cường đại tồn?

Không kịp nghĩ nhiều, màu đen bóng dáng đã đi tới trước người hấn, một nắm đấm xé rách cuộn cuộn Ma khí, mục tiêu trực chỉ mi tâm của hấn.

"Muốn chết!"

Nổi giận gầm lên một tiếng, hai đạo màu đen bóng dáng giao đánh nhau, cũng kích trở ra.

"Ầm ầm!"

Tinh ma cảm nhận được một quen thuộc mà xa lạ khí tức, cảm nhận được đến từ sinh mệnh bản năng dự cảnh.

Vừa rồi vị này tuyệt đối có uy hiếp được hấn thực lực, tuyệt đối không thể lưu, tinh ma màu đỏ tươi con mắt càng thêm bạo ngược.

Màu đen bóng dáng dừng lại một chút, tinh ma ngừng lại thì lộ ra một ngum dữ tợn rằng.

"Là người!"

Bóng người màu đen tự nhiên là Dịch Huyền, nhưng giờ phút này Dịch Huyền sau lưng cánh đã hóa thành màu đen kịt. Như là nhiễm thủy mặc giấy trắng.

"Tinh ma!"

Dịch Huyền ánh mắt lạ thường bình tĩnh, lại là như là bão tố tiến đến điềm báo. Nếu chạm đến, tất như quái dị hồng thủy mưa như trút nước xuống.

Không cần nhiều lời, tinh ma mặc dù chấn kinh, nhưng cũng vui sướng, chỉ cần thôn phệ hấn, như vậy thực lực tất nhiên phóng đại.

Dịch Huyền đăm ra một quyền, như là một tòa núi lớn rơi đập. Ôn hòa gương mặt đã như là pho tượng.

Tinh ma một tiếng một trào đánh tới, hấn muốn triệt để xé nát trước mắt tồn, vì mình Niết Bàn con đường lại thêm một bộ xương khô.

"Ầm ầm!"

Bộc phát oanh minh trực tiếp để bốn phía Ma khí lui tránh, một kích phía dưới song phương thế lực ngang nhau!

Chiến đấu không có lắng lại, mà là bắt đầu.

Tinh ma gầm thét thanh âm không ngừng, bên trong hư không, Ma khí lẫn lộn.

"Rống!"

Tinh ma bị phát cuồng một cái một chường vũ bay, thân thể khổng lồ run không ngừng.

Hắn phần nộ, trên thân Ma khí phun trào, lần nữa nhào.

"Chết cho ta!"

Ma tộc ngôn ngữ như là vạn ma gào thét, làm cho Dịch Huyền cảm thấy màng nhĩ đau nhức.

Ma khí quái dị, kinh khủng như vậy!

Một chiêu. . . Hai chiêu. . .

Tinh ma càng điên cuồng, Ma tộc bản tính bại lộ trên thế gian, siêu cường ý thức chiến đấu, cùng cảnh giới tận hô lực lượng vô địch, đối Dịch Huyền triển khai điên cuồng công kích.

Không ngừng trên người Dịch Huyền lưu lại đạo đạo vết cào, yên máu đỏ lưu lại, nhỏ xuống màu đen trên vách đá. Như là điểm điểm hoa mai, dị thường thể mỹ.

"Ầm ầm!"

Dịch Huyền nện trong vách đá, bị khảm nạm ở bên trong.

"Khắc khắc! Trở thành ta. . ."

Tinh ma mặt lộ vẻ dữ tợn, vẫn chưa nói xong, trong vách đá một đạo màu đen quang điểm không ngừng bốc lên.

Nguy hiểm! Tinh ma bản năng về phía sau lui nhanh, làm ra phòng ngự tư thái!

Răng rắc!

Tựa hồ có cái gì bị sinh sinh vỡ nát, đá vụn hiện lên phóng xạ trạng đập nện hư không.

Dịch Huyền từ trong đó bại lộ mà ra, khí thể như là vực sâu Ma Vương, trên người có màu đen quang điểm bao trùm. Mái tóc dài vàng óng màu đen quang điểm, như thể tổ hợp lộ ra mâu thuẫn mà vô lý.

Dịch Huyền tốc độ nhanh đến kinh người, trong chớp lát tới gần tinh ma trước mặt, quang điểm thoát thể mà ra. Tương tinh ma nuốt hết!

Rống!

Tinh ma kêu thảm, ngọn lửa này, cực kỳ kỳ quái!

Như là đặc dính vật chất, làm cho người ngạt thở.

"Đáng giận!"

Tinh ma cũng là cuồng bạo, Ma khí quái dị, một cỗ khí tức kinh khủng đang thức tỉnh.

Loại trạng thái này căn bản không phải là đối thủ của Dịch Huyền, cho nên hắn muốn khai quật trước đó lực lượng!

. . .

. . .

Đông Phương Bất Bại giờ phút này cảm giác phía dưới có hai cỗ tuyệt cường lực lượng đụng vào nhau, mơ hồ có ầm ầm thanh âm truyền đến.

Nàng biết cái kia tồn đã Cự Thủ động thủ, cũng không biết kết quả như thế nào.

"Đi lên!" Đông Phương Bất Bại cảm giác hai cỗ khí tức phía dưới hướng về phía trên mà đến.

Quả nhiên, không bao lâu hai đạo màu đen bóng dáng hắc ám Hắc Mộc Nhai phóng lên tận trời, không ngừng quán quanh, nương theo lấy lực lượng cường đại va chạm, từng đạo oanh minh thanh âm nhộn nhạo lên.

Lực lượng phong bạo tàn phá bừa bãi, Đông Phương Bất Bại quả quyết lui ra phía sau, để tránh bị tác động đến.

"Tốt lực lượng cường đại!" Đông Phương Bất Bại cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, mặc dù nàng là tông sư, lại ở vào tông sư biên giới, cơ hồ muốn

bước vào cảnh giới tiếp theo, nhưng từ nơi sâu xa có một loại lực lượng không cho phép nàng tiếp tục đột phá.

Có thể nói thời khắc này tuyệt đối khinh thường tông sư, ở cái thế giới này đã vô địch!

Nhưng đối với phía trên không ngừng va chạm kích phát lực lượng, Đông Phương Bất Bại vẫn là cảm thấy một trận bất lực. Loại lực lượng này mặc dù cùng nàng tương tự, nhưng không hiểu bị áp chế, như là đối mặt thiên địch.

"Khụ khụ. . ." Dịch Huyền phun ra một ngụm máu tươi.

Tinh ma cũng không chịu nổi, trên thân bị màu đen quang điểm thiêu đốt, giờ phút này loại lực lượng kia chính Ma khí lẫn nhau tan rã.

". . ." Tinh ma cực đại đồng tử gắt gao nhìn chăm chăm Dịch Huyền, "Làm sao có thể? Ngươi làm sao lại trở nên như thế cường đại?"

Tinh ma hoàn toàn không thể lý giải, mấy ngày, trước đó một bàn tay tùy ý chà đạp sâu kiến mới giờ phút này cùng hắn đánh nhau cũng không rơi vào thế hạ phong.

Tinh ma không thể tin được, cái thế giới này còn có như thế nghịch thiên chủng tộc. Liền xem như cao vị Ma tộc cũng không gì hơn cái này?

Dịch Huyền lạnh lùng vô cùng, tựa như là đối mặt một người giống như.

Dù là trên thân chảy máu, sắc mặt bình tĩnh như nước.

Tà mị cười một tiếng, trên không trung bỗng nhiên trở nên ảm lạnh vô cùng. Trong không khí thủy phân tử gặp lạnh hóa thành bông tuyết nhẹ nhàng rơi xuống.

"Đáng chết!" Tinh ma nổi giận gầm lên một tiếng, lập tức Dịch Huyền quán quýt lấy nhau.

Song phương người tới ta đi, phía đông đánh tới phía tây. Lại từ trên cao đánh tới mặt đất.

Những nơi đi qua mặt đất bị nhấc lên một tầng đất trống, lộ ra cứng rắn nham thạch. Trong rừng rậm cây cối bị phá hủy, như là bọt biển giống nhau yếu ớt.

Một quyền lời nói trào, hung hăng xé rách tinh ma lân giáp, tinh ma kêu thảm một tiếng, về cho một đầu cốt chất cái đuôi.

Bị quất bay mà, mơ hồ nghe được một tiếng rất nhỏ vỡ vụn thanh âm.

Tinh ma cắn xé mà, hoàn toàn liền là một đầu dã thú.

Dữ tợn miệng máu trương cực lớn, như muốn một ngụm nuốt dịch nhân.

Dịch Huyền hai tay gắt gao chế trụ tinh ma miệng lớn, trên thân màu đen quang điểm nhờ vào đó tràn vào tinh ma trong miệng.

Tinh ma gặp tướng này Dịch Huyền hất ra, phun ra màu đen quang điểm. Giờ phút này hắn đã triệt để mất lý trí.

Tinh ma thiên phú thần thông thi triển, nuốt tinh lực lượng!

Mở ra miệng lớn, như là lỗ đen, hấp ám làm cho người rừng mình.

Dịch Huyền cảm thấy một lực lượng cường đại tác dụng tại trên thân, muốn đem hắn kéo như sao ma trong miệng!

"Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, Dịch Huyền trên thân màu đen quang điểm càng thêm hung mãnh, chậm rãi chảy xuống trong tay của hắn.

Hóa thành một thanh trường cung, nắm chặt trường cung màu đen. Một mũi tên ánh chậm rãi ngưng tụ, bốn phía tựa hồ càng thêm hấp ám!

Một tiễn bắn ra, Đông Phương Bất Bại con người co rụt lại, một tiễn này đủ để muốn nàng mệnh!

Tinh ma dữ tợn cười một tiếng, thôn phệ chi lực tụ tăng.

Mũi tên kia chạm đến tinh ma thiên phú thần thông, sụp đổ ra. Hình thành lực lượng kinh khủng tướng tinh ma tung bay!

. . .

Chương 57 : chiến trường chi thiên biến vạn hóa

"Rống!"

Tinh ma trong tiếng gầm rống tức giận xen lẫn thống khổ gào thét, trên không trung lộn mấy trăm mét, mới đứng vững thân hình.

Giờ phút này tinh ma nhìn con người không ngừng chảy máu, cơ hồ muốn tê liệt hẳn một con mắt, loại này si nhục, bao nhiêu năm không từng có trải qua?

Nơi xa Đông Phương Bất Bại mắt thấy đây hết thấy, con người co vào, thụ loại trình độ này công kích, thể mà còn không chết! Thật ngoan cường sinh mệnh lực!

Loại quái vật này không nên lưu lại thế gian, Đông Phương Bất Bại đứng dậy, muốn Dịch Huyền liền thủ triệt để gạt bỏ tinh ma.

Tinh ma đã nhận ra Đông Phương Bất Bại động tác, đối Đông Phương Bất Bại gầm nhẹ, tiếng rống rõ ràng truyền vào Đông Phương Bất Bại trong tai.

Đông Phương Bất Bại lơ đãng, tiếp tục hướng Dịch Huyền vị trí mà.

Giờ phút này bất ngờ xảy ra chuyện, Dịch Huyền quay đầu, ánh mắt vô cùng băng lãnh. Loại ánh mắt này, tựa hồ đối với đời một người xa lạ.

Mặc dù không biết Dịch Huyền vì sao dạng này, nhưng Đông Phương Bất Bại biết, Dịch Huyền tuyệt đối không nguyện ý nàng tham gia.

Về phần tại sao, Đông Phương Bất Bại cũng không biết, về phần tham gia hậu quả, Đông Phương Bất Bại nhìn một chút tinh ma, nhìn nhìn lại Dịch Huyền. Nàng có loại cảm giác, nếu tự mình ra tay, phải đối mặt cũng không phải là tinh ma đơn giản như vậy, xem nó thái độ, sợ rằng sẽ trước tiên giải quyết.

Đông Phương Bất Bại nghĩ đến rất nhiều, ngẫu nhiên lui ra.

vô cùng khó chịu, hừ lạnh một tiếng, ngẫu nhiên không lẫn vào loại chuyện này.

Đông Phương Bất Bại giờ phút này có loại không phân biệt tốt xấu, không biết nhân tâm tốt biệt khuất.

Song phương lần nữa lâm vào điên cuồng trong chém giết, vật lộn!

Thiên sứ Ma tộc một lần vật lộn, chỉ sợ là lần đầu tiên!

"Tiểu tử, mặc dù không biết người vì cái gì trở nên như thế cường đại, nhưng. . . . Người vẫn là muốn chết!"

Tinh ma công kích càng lăng lệ, dù là ở vào không trung, phía dưới cây cối đã bị lực lượng trùng kích hình thành phong bạo không ngừng chà đạp.

Đông Phương Bất Bại càng xem càng là kinh hãi, cảm thấy một cái đại môn hướng phía từ từ mở ra.

...

...

Trương anh ánh mắt có chút tan rã, kinh ngạc nhìn tình không, khóe mắt có chút ướt át.

Dư Thương Hải lưng tựa vách tường, cũng là xuất thần nhìn xem tình không.

"Trường Lão!" Thô kệch thanh âm vang lên, xen lẫn từng tia từng tia ai oán mê mang.

"Ân, thế nào?" Dư Thương Hải lấy lại tinh thần, nghiêng đầu, nhìn xem trương anh.

Trương anh có chút chất phác nhìn xem phương xa, giống như tưởng niệm cổ hương người ngâm thơ rong.

"Người nói Thiếu chủ lúc nào trở về?"

Kỳ thật trương anh còn có một câu, hoặc là Thiếu chủ vĩnh viễn sẽ không lại trở về.

"Làm sao? Nghĩ người cung chủ?" Dư Thương Hải híp mắt, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ.

"Ân!" Trương anh nhẹ gật đầu, biểu thị khẳng định.

Dư Thương Hải nhếch miệng lên, thật đúng là giống một lớn lên hài tử, ngạch, đại hài tử.

hắn nhưng không có mở miệng như thế, bởi vì hắn biết, ca ca của hắn đi, chỉ sợ chỉ có cung chủ là người thân cận nhất. Mặc dù không biết Đạo Cung chủ phải chăng coi bọn họ là thành thân người, nhưng ít ra hai người huynh đệ là nghĩ như vậy, cũng là làm như vậy.

Nhìn buồn cười, như là một lạc đường hài tử khóc suốt muốn tìm ca ca, nhưng Dư Thương Hải lại có thể cảm nhận được.

Bởi vì hắn liền là buồn cười người bên trong một, phái Thanh Thành đệ tử có gì không phải thân nhân của hắn? Trước kia có lẽ không có loại cảm giác này, nhưng này một lần, Dư Thương Hải mới biết mình mặc dù có được phái Thanh Thành, là cao quý cái kia phái Thanh Thành chương môn, nhưng cũng bất quá mặt ngoài phong quang thôi.

"Ha ha!" Dư Thương Hải cười, không phải chế giễu hoặc là ý tứ gì khác, chỉ là đơn thuần cười, "Bình minh, người cung chủ sẽ trở lại!"

Ngữ khí khẳng định, Dư Thương Hải cũng không biết mình vì cái gì nói như thế, cũng không biết Dịch Huyền kết cục sẽ sẽ không trở về.

Trương anh quay đầu nhìn phương xa, tiếp tục chất phác...

... . . .

... . . .

Ầm ầm! Ầm ầm!

Dịch Huyền nhướng mày, cánh tay của hắn bị tinh ma cắn xé, tựa hồ sau một khắc liền sẽ đem xé xuống đến.

Không để ý đến cái kia thống khổ to lớn, đưa tay, có màu đen quang điểm bốc lên. Hóa thành cổ tay chặt phách trăm mà xuống, rồi tinh ma trên đầu!

Bang!

Như là kim loại va chạm, tinh ma cảm giác văng đầu hồ hồ, nhưng vẫn là cắn chặt không thả.

Giọt giọt máu tươi nhỏ xuống, đem phía dưới cỏ cây nhuộm dần. Lập tức quý dị một màn phát sinh, máu tươi nhanh chóng biến thành màu đen, trực tiếp thẩm thấu sọt cỏ.

Phát sinh không biết biến hóa.

...

Quần quỷ lấy nhau, Dịch Huyền con mắt hàn mang bắn ra bốn phía, một cái tay khác đuổi vào tinh ma trong miệng.

"A..."

Cường ép tránh thoát tinh ma bốn máu miệng lớn.

Một cước đá bay tinh ma, Dịch Huyền có chút thờ dốt.

Tinh ma đuổi ra đầu lưỡi đỏ thắm, liếm ăn lấy khúc miệng yên dòng máu màu đỏ.

"Mỹ vị!" Cười quái dị một tiếng, tinh ma cảm giác mình càng khát vọng thôn phệ tên trước mắt.

Chiến đến tình trạng như thế, thực lực của hai bên không khó coi ra, thế lực ngang nhau. Giờ phút này liệu ai cũng ý chí lực càng cứng rắn hơn, ai có thể trong chiến đấu bắt lấy mỗi một tia cơ hội, cho đối phương một đả kích trí mạng.

Một nén nhang...

Dịch Huyền sau lưng cánh lông vũ bắt đầu tàn lụi.

Nửa canh giờ...

Tinh trên ma thân lân phiến cũng bị Dịch Huyền sinh sinh gỡ ra, lộ ra màu đen ma huyết.

Trên mặt đất cỏ cây bị cảm nhiễm, không nhiều thì biến thành một đám nước đọng dung nhập lòng đất.

Đông Phương Bất Bại nhìn xem một màn này cảm giác tam quan hủy hết, huyết dịch còn có thể như thế thần dị, quả thực là một loại thăng cấp bản độc được.

Nhưng là . . . Như thế thật sẽ không rồi sao? Dù là thân là tông sư Đông Phương Bất Bại, chân khí trong cơ thể sung túc vô cùng, cũng không khỏi cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Đây là động cơ vĩnh cửu sao?

"Khắc khắc!" Tinh ma thôn phệ lấy đến từ Hắc Mộc Nhai Ma khí, đó là hắc Niết Bàn thân thể tiêu tán mà ra Ma khí. Giờ phút này bị hắc không ngừng thôn phệ hấp thu.

Thực lực không ngừng kéo lên, lộ ra cười khằng khặc quái dị.

"Cuối cùng kết thúc!" Tinh ma một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay bộ dáng, dù tợn khuôn mặt ngoại trừ dù tợn vẫn là dù tợn.

Dần dần đem Dịch Huyền áp chế, không ngừng giày xéo, hắc muốn đem nhiều năm tích lũy oán khí toàn diện phát tiết đi ra.

"Tiểu tử! Chết đi cho ta!"

Tinh ma nhìn xem đầu khổ chèo chống Dịch Huyền, nước bọt bắt đầu chia bí.

Giờ phút này dù là Đông Phương Bất Bại tham gia, cũng chỉ là nhiều một đầu dê béo. Đây chính là đại giới, tinh ma nhân thân đều là trào phúng.

"Khụ khụ..."

Dịch Huyền ánh mắt sáng rực, nhìn xem đông phương, có chút xuất thần.

Tinh ma nhờ vào đó đem Dịch Huyền một bàn tay đánh bay, trên thân truyền đến cốt nhục vỡ vụn thanh âm.

"Khụ khụ..."

Bên phải cánh bị tinh ma bẻ gãy, cúi thấp xuống, lộ ra rất cô đơn.

Tự đại! Cho nên muốn trả giá đắt, Dịch Huyền là nghĩ như vậy, cũng không có như thế đi làm, không có vì sau đó hối hận.

"Vậy thì thế nào?" Nói nhỏ, duỗi ra mạng máu bàn tay, có tinh ma, cũng có hắc.

Đỏ bưng bên trong xen lẫn hắc sắc ma máu, tựa hồ còn đang ngổ nguậy, có chút khác loại đáng sợ.

"Sa đọa..."

Dịch Huyền nhìn phía sau mực cánh, cuối cùng phun ra hai chữ, "Thiên sứ..."

Đau thương cười một tiếng, chỉ có thẳng tiến không lùi kiên định.

"Thì tính sao?"

Lập tức nhìn về phía đánh tới tinh ma, hai cổ khí thế cường đại không ngừng làm hao mòn.

Lấy một góc độ quái lạ né tránh công kích, nhưng cũng không lui lại, mà là một mực ôm lấy tinh ma.

Bị ma huyết sắc một cái, tóc màu vàng bị nhuộm thành đỏ thẫm kim tam sắc.

Tinh ma cũng bị Dịch Huyền động tác như thế kinh sợ, lập tức cười lạnh, đây quả thực đang tìm cái chết!

Ma khí quái dị, bao phủ Dịch Huyền.

Dịch Huyền không quan tâm, sau lưng ba cặp cánh chim đánh ra hư không, có oanh minh thanh âm truyền ra.

Lập tức mượn nhờ vừa rồi to lớn lực trùng kích, Dịch Huyền nhờ vào đó phóng tới Hắc Mộc Nhai.

Đông Phương Bất Bại đi tới, nhìn xem phía dưới, có chút do dự có phải hay không hắc là đi xuống xem một chút.

một lát, phía dưới truyền đến một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn. Đông Phương Bất Bại giật mình, lập tức buông ra nhú chặt lông mày.

"Chuyện gì xảy ra?" Bởi vì đây không phải là Dịch Huyền kêu thảm, mà là nguồn gốc từ tại màu đen Cự Thú.

Đông Phương Bất Bại càng thêm nghi hoặc, chuyện gì xảy ra? Mới một hồi, chuyển biến cũng quá mức tại quỷ dị, mới vừa rồi còn phách lối không ai bì nổi Cự Thú, giờ phút này không hiểu kêu thảm.

Đông Phương Bất Bại giờ phút này thật là tò mò, liền muốn xem xét kết cục, lập tức dừng bước.

Bởi vì một bóng người, ngách, còn có một, bị kéo lấy.

Hắc Mộc Nhai phía dưới ngút trời mà, mang theo từng cơn cuồng phong.

"Đó là. . ."

Đông Phương Bất Bại cảm giác là không phải là ảo giác của mình, vẫn là cơn mắt xảy ra vấn đề, cảm giác không chân thực.

Trước đó bị tinh ma đè lên đánh Dịch Huyền vậy mà một tay nhấc lấy tinh ma, một tay cầm mấy tiết cốt đầu, đó là xương cột sống, là tinh ma!

Tinh Cự Thú sau lưng bị lực lượng cường đại phá vỡ một lỗ hổng, máu đen chảy ra. Thời khắc này tinh ma đã hôn mê trải qua.

Đông Phương Bất Bại kịp phản ứng, giờ phút này Dịch Huyền thân ảnh đã biến mất ở chân trời.

"Làm sao lại?"

Đông Phương Bất Bại ngây người, tuyệt mỹ khuôn mặt nhỏ đều là mê mang.

Môi đỏ khê mở, muốn nói cái gì, lại muốn nói lại thôi.

Lại cường đại, Dịch Huyền khí tức càng thêm cường đại, như là thổi hơi bóng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58 : bình minh lời hứa

Hắc sắc ma giọt máu rơi, dẫn đến phía dưới cỏ cây bị xâm nhiễm, nhao nhao tàn lụi.

Dịch Huyền mặt không biểu tình, như là Tử Thần tại thế, trên người có máu của hắn, cũng có tinh ma máu. Kỳ quái là đỏ bừng sắc chậm rãi biến mất, màu đen càng trưng dương.

Tinh ma thân thể khổng lồ bị hắn tùy tiện dẫn theo, tựa hồ trong tay nắm lấy không phải vật nặng, mà là một đoàn bọt biển.

Chiêm chớp!

Chim chóc sợ mình, lập tức bị phương xa khí thế kinh khủng sở kinh, cũng như chạy trốn bay đi.

Sắc trời dần dần sáng tỏ, màn đêm chậm rãi lui bước.

...

...

"Trường Lão, Thiếu chủ hắn vẫn chưa về. . ."

Trương Anh thanh âm truyền vào Dư Thương Hải trong tai, mí mắt run rẩy một cái. Mở to mắt nhìn lên trời một bên, một vòng hỏa hồng dần dần dâng lên.

"Ân, sẽ trở lại, hắn đáp ứng ngươi. . ."

Trương Anh có chút xuất thần, nhẹ gật đầu, lập tức nhìn xem phương xa.

...

...

Dương mới bắt đầu, thường thường nương theo thứ nhất tia tử khí vào trong đó, tu luyện người nhưng lấy ra một đường, vì cái kia Thái Sơ tử khí. Ý là hi vọng bắt đầu, lại có tử khí Đông Lai ba ngàn dặm, ý là cao quý, trong truyền thuyết đó là Thánh Nhân lâm thế, phổ độ chúng sinh dị tượng.

"Àm ăm!"

Dư Thương Hải từ trong trầm tư bừng tỉnh, Trương Anh cũng là như thế, nhìn xem thanh âm nơi phát ra chỗ, không khỏi kinh ngạc.

Dư Thương Hải kinh hô, "Là đầu hung thủ kia!"

Trong mắt mang theo một loại sợ hãi, đó là đối với tàn sát bao nhiêu sinh linh e ngại.

Trương Anh cũng là kinh hô, trong mắt không có e ngại, chỉ có khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, liền là hắn nó! Tự mình ca ca vĩnh viễn cách, đây là một loại ngưng tụ đau nhức.

Thời gian có thể san bằng hết thảy, có lúc có lẽ như thế. Nhưng có đôi khi thời gian ngược lại nổi lên phản tác dụng, như là cất rượu, thời gian càng lâu liền càng hương thuần.

Trương Anh là loại tình huống này.

Nhưng lập tức Trương Anh ánh mắt dời, nhìn xem không trung cái kia đến nhuộm máu thân ảnh.

Một khắc này là như thế lòng chua xót, tựa hồ một chết vong tướng quân phục sinh mà đến, để ngàn vạn binh sĩ rơi lệ.

"Thiếu chủ. . . Người trở về!"

Dịch Huyền nghiêng đầu, lạnh lùng đồng tử nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn xem Trương Anh, như là đang nhìn một người xa lạ.

Trong tay xương cốt sống không ngừng nhỏ máu, màu đen ma huyết bên trong có Ma khí tiêu tán mà ra.

Thời khắc này Dịch Huyền lộ ra như thế dữ tợn đáng sợ, sau lưng đen kịt cánh chim giống như ác ma chi dực.

Dư Thương Hải gặp này kinh hãi, trong đầu nghĩ lại tới tới hôm qua, một màn kia, trắng bên trong có màu đen lan tràn, nguyên lai đây hết thảy đều là thật!

Cung chủ chỉ sợ xuất hiện biến cố gì, Dư Thương Hải không khỏi nghĩ đến một loại khả năng, tẩu hỏa nhập ma!

"Cung chủ người. . ."

Dư Thương Hải mở miệng, nhưng bị Dịch Huyền ánh mắt lạnh lùng dọa lùi, có thể nghĩ cái kia một đôi tròng mắt là cỡ nào âm hàn.

Dịch Huyền rơi xuống từ trên không, chậm rãi đi hướng tinh ma.

Giờ phút này tinh ma lâm vào trong hôn mê, sau lưng xương cốt bị Dịch Huyền ngạnh sinh sinh xé xuống đến, đã máu thịt be bét.

(màn ảnh chiếu lại)

Tinh ma cảm giác sau lưng không thích hợp, làm sao an tĩnh như thế, theo nhìn lại, một đôi lạnh lùng đôi mắt đối mặt.

Trong nháy mắt đó tinh ma cảm thấy không ổn, nhất lệnh tinh ma giật mình là, cuộn cuộn Ma khí không ngừng hội tụ nơi này, nó đầu nguồn lại là dự định huyết thực!

Không phải Ma tộc, thậm chí Ma tộc không chút nào tương quan, vậy mà có thể thôn phệ Ma khí, điều này có ý vị gì?

Tinh ma không biết, bởi vì hắn cấp độ quá thấp, nhưng loại này tồn nhất định là phi thường nghịch thiên, không phải thực lực nghịch thiên, là nó chủng tộc đẳng cấp chỉ ít siêu việt tinh ma nhất tộc!

Trọng yếu nhất còn không phải như thế, phía sau truyền đến con đau, tinh ma kêu thảm một tiếng!

"Rống. . ."

Xương cốt của hắn bị một cái tay ngạnh sinh sinh kéo xuống, phá vỡ tầng kia thật dày lân giáp.

Cơ hồ muốn hôn mê!

"Làm sao lại?" Một cái ý niệm trong đầu sơ động, một cái tuyết trắng bên trong xen lẫn đen đỏ hai màu bàn tay đã đánh ra mà đến.

Trực tiếp đưa nó chấn choáng!

Sau đó hết thấy đều là không biết!

...

...

"Thứ ba nhiệm vụ,

Mời chủ kí sinh mượn cơ hội này thu phục tinh ma!"

Dịch Huyền trong đầu tiếng vọng hệ thống cái kia mờ mịt thanh âm.

Trên người hắn khí thế dần dần thu liễm, loại kia sa đọa ý cảnh tiêu diệt ở vô hình.

Dịch Huyền đưa lưng về phía Trương Anh chờ, Diệp Phàm nhìn xem vừa quen thuộc lại vừa xa lạ người, muốn nói lại thôi.

Dư Thương Hải cảm thấy cái kia cổ lãnh ý, vậy mà cảm thấy kinh hồn táng đảm, ngậm miệng không nói.

Trương Anh cũng là như thế, hắn muốn mở miệng, đem chút nghi hoặc nói ra, nhưng lại không biết như thế nào mở miệng.

Dịch Huyền động, nhìn xem tinh ma.

Tinh ma mở to mắt, nhìn thấy cùng nó đối mặt một đôi tròng mắt, cảm giác vô cùng rét lạnh.

"Người làm sao có thể như vậy cường đại?"

Đến hiện tinh ma vẫn là cảm giác giống như nằm mơ, trước mặt khắc vẫn còn bên bờ sinh tử, sau một khắc liền muốn trở thành máu của hắn ăn. Nhưng đẹp trai bất quá ba giây, nó thợ săn biến thành bị con mồi, mà nguyên bản con mồi biến thành thợ săn!

Như thế chuyển biến liền xem như kinh lịch tuế nguyệt tây lữ tinh ma, cũng cảm thấy tựa như ảo mộng, đây là nó mạo muội xâm nhập người khác trong mộng sao?

Dịch Huyền nhếch miệng lên một vòng đường cong, dị thường lãnh đạm.

Giờ tay lên, trên tay dâng lên một mảnh màu đen quang điểm, giờ khắc này tinh ma minh bạch, đây hết thấy không phải là mộng!

Nhưng sau một khắc tinh ma bắt đầu gãy dựa, bởi vì nó cảm giác mình liền phải chết!

"Không! Người không thể giết ta. . ."

Tinh ma gãy dựa lấy thân thể khổng lồ, đất đá tung bay.

Tinh ma kinh lịch không biết bao nhiêu tuế nguyệt, không biết bao nhiêu lần nhìn thấy sinh mệnh vẫn lạc, trong đó đại bộ phận đều là nó gây nên.

Sinh mệnh rất tốt đẹp, tàn lụi một khắc này, tinh ma xem ra, như là sao trời nổ lớn, là tuyệt vời như thế.

Cho nên nó ban cho sinh linh tử vong!

Nhưng bất ngờ vị nó tinh ma không mâu thuẫn tử vong, người khác chết có thể, nhưng nó tinh ma tuyệt đối không thể chết!

Màu đen quang điểm trán của nó đọng vào, tinh ma càng hoảng sợ.

"Mời chủ kí sinh. . ."

Hệ thống thanh âm nhắc nhở còn đang vang lên, Dịch Huyền nhướng mày.

"Chuyện của ta ta sẽ xử lý!"

Hệ thống trầm mặc, tựa hồ đang suy tính cái gì.

"Chờ một chút, chỉ cần ngươi không giết ta, ta có thể. . ."

Răng rắc!

Tinh ma nhân thân tan rã, dị thường không cam lòng, nó vẫn chưa nói xong, chỉ cần tha cho nó một tên, nó nguyện vì bộc!

Về phần dạng này sẽ có hay không có mắt tôn nghiêm, tinh ma mặc dù cao ngạo, nhưng quý gối một cái khác cao tăng thứ sinh mạng thể dưới, loại chuyện này là rất thường gặp.

Tinh ma mở to con mắt, ánh mắt từng tia từng tia nhìn xem Dịch Huyền, tựa hồ không rõ Dịch Huyền vì cái gì làm như vậy.

Rõ ràng có thể thu hoạch được lợi ích lớn hơn nữa, rõ ràng có thể. . .

Quá nhiều khả năng, đối với nó mà nói, nếu như nó không phản bội, như vậy thu hoạch lợi ích nhưng so sánh chết nó tới nhiều!

Máu tươi chảy ra, tinh ma muốn mở miệng, hỏi vì cái gì.

Dịch Huyền lạnh lùng đồng tử liếc nhìn tinh ma, không có giải thích, kỳ thật trên thế giới còn có một loại so với lợi ích thứ càng quý giá.

Dù là ở trong mắt người khác không đáng một đồng.

Tinh ma triệt để yên lặng, làm Ma tộc lực lượng Ma khí đã đình chỉ lưu động.

Dịch Huyền ngẩng đầu, tựa hồ cảm nhận được cái gì, nhìn một chút trên mặt đất tinh ma thi thể.

Tựa hồ. . .

(khụ khụ, đây là bí mật!)

Trương Anh nhìn xem tinh ma treo lên hai mắt thật to, nắm chặt lại nắm đấm, sau đó buông ra.

. . .

"Kiểm tra tinh ma tử vong. . . Thứ ba nhiệm vụ hết hiệu lực!"

Hệ thống thanh âm nhắc nhở quanh quần hòn hải, này thì hẳn lại không nhìn hệ thống thanh âm, trầm mặc, trên thân màu đen quang điểm vờn quanh.

Như là vực sâu đi ra Ma Thần, âm lãnh, tà ác. . .

Hoàn toàn cùng lúc trước khí tức tương phản.

Dù là Trương Anh cũng cảm thấy, thời khắc này Dịch Huyền phi thường không thích hợp, tựa hồ phát sinh nguy biến!

". . ."

Trương Anh nhìn xem Dịch Huyền, cảm giác mười phần lạ lẫm, đây là hẳn trước kia Thiếu chủ sao?

Dư Thương Hải nghĩ đến rất nhiều, tẩu hỏa nhập ma, tâm cảnh. . .

Diệp Phàm không biết làm sao, như là một chịu ủy khuất hải tử, kinh ngạc nhìn Dịch Huyền.

Dịch Huyền quay đầu, nhìn lên trời bên cạnh mới nổi lên ngày mai.

"Bình minh, ta sẽ trở lại. . ."

Trong đầu hồi tưởng đến từng màn, như là chiếu phim, khi thì nhanh, khi thì đầy, từng màn, không ngừng lặp lại.

Trên người âm lãnh chi khí càng thêm bức người, khiến cho Trương Anh Dư Thương Hải hai tên võ giả không ngừng lùi lại.

Trên mặt đất có băng sương ngưng kết, tiếp cận hình thành từng khỏa Băng Tinh, không đoạn giao hợp thành, hình thành từng đầu dữ tợn băng thứ!

Dư Thương Hải bọn người là con người co rút lại, cảm giác phi thường không ổn!

Lấy Dịch Huyền phương viên mấy chục mét, lại có bông tuyết phiêu linh!

Một màn như thế, khiến cho đám người kinh hãi.

Diệp Phàm che thân thể của mình, run rẩy, "Lạnh quá. . ."

Liền ngay cả Dư Thương Hải vị này tiên thiên võ giả cũng là như thế, cảm giác một loại lạnh lẽo thấu xương tập thể.

"Diệp Phàm, nhanh lên lui ra phía sau!"

Diệp Phàm cuống quýt lui lại.

"Thiếu chủ! Ngươi thế nào?" Trương Anh hô to, muốn tỉnh lại Dịch Huyền.

Đột ngột, loại kia lạnh lẽo thấu xương tiêu tán.

Tắm rửa tại trong ánh nắng, mang theo một loại thánh khiết, Dịch Huyền đối bọn hắn nhẹ gật đầu. Giống như tuyên cáo, có giống như trấn an.

Màu ngà sữa thánh quang hiển hiện, từng sợi, như tơ tằm trong suốt sáng long lanh. Phóng xạ ra, bốn phía băng hàn chỉ ý nhanh chóng biến mất, như gió xuân vượt lên mùa đông rét lạnh.

"Bình minh, ta nghĩ tới ta tuân thủ lời hứa của ta, không phải sao?"

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Dịch Huyền tựa hồ không có phát giác dưới chân màu đen ma huyết, hướng về Trương Anh, Dư Thương Hải cùng Diệp Phàm mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 58 : bình minh lời hứa

Hắc sắc ma giọt máu rơi, dẫn đến phía dưới cỏ cây bị xâm nhiễm, nhao nhao tàn lụi.

Dịch Huyền mặt không biểu tình, như là Từ Thần tại thế, trên người có máu của hắn, cũng có tinh ma máu. Kỳ quái là đỏ bừng sắc chậm rãi biến mất, màu đen càng trương dương.

Tinh ma thân thể không hề bị hắn tùy tiện dẫn theo, tựa hồ trong tay nắm lấy không phải vật nặng, mà là một đoàn bọt biển.

Chiêm chiếp!

Chim chóc sơ minh, lập tức bị phương xa khí thể kinh khủng sở kinh, cũng như chạy trốn bay đi.

Sắc trời dần dần sáng tỏ, màn đêm chậm rãi lui bước.

...

...

"Trường Lão, Thiếu chủ hắn vẫn chưa về. . ."

Trương Anh thanh âm truyền vào Dư Thương Hải trong tai, mí mắt run rẩy một cái. Mờ to mắt nhìn lên trời một bên, một vòng hỏa hồng dần dần dâng lên.

"Ân, sẽ trở lại, hắn đáp ứng ngươi. . ."

Trương Anh có chút xuất thần, nhẹ gật đầu, lập tức nhìn xem phương xa.

...

...

Dương mới bắt đầu, thường thường nương theo thứ nhất tia từ khí vào trong đó, tu luyện người nhưng lấy ra một đường, vì cái kia Thái Sơ từ khí.

Ý là hi vọng bắt đầu, lại có tử khí Đông Lai ba ngàn dặm, ý là cao quý, trong truyền thuyết đó là Thánh Nhân lâm thế, phổ độ chúng sinh dị tượng.

"Àm ầm!"

Dư Thương Hải từ trong trầm tư bừng tỉnh, Trương Anh cũng là như thế, nhìn xem thanh âm nơi phát ra chỗ, không khỏi kinh ngạc.

Dur Thương Hải kinh hô, "Là đầu hung thú kia!"

Trong mắt mang theo một loại sợ hãi, đó là đối với tàn sát bao nhiêu sinh linh e ngại.

Trương Anh cũng là kinh hô, trong mắt không có e ngại, chỉ có khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, liền là hắn nó! Tự mình ca ca vĩnh viễn cách, đây là một loại ngưng tụ đau nhức.

Thời gian có thể san bằng hết thảy, có lúc có lẽ như thế. Nhưng có đôi khi thời gian ngược lại nổi lên phản tác dụng, như là cát rượu, thời gian càng lâu liền càng hương thuần.

Trương Anh là loại tình huống này.

Nhưng lập tức Trương Anh ánh mắt dời, nhìn xem không trung cái kia đến nhuộm máu thân ảnh.

Một khắc này là như thế lòng chua xót, tựa hồ một chết vong tướng quân phục sinh mà đến, để ngàn vạn binh sĩ rơi lệ.

"Thiếu chủ. . . Ngươi trở về!"

Dịch Huyền nghiêng đầu, lạnh lùng đồng tử nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn xem Trương Anh, như là đang nhìn một người xa lạ.

Trong tay xương cột sống không ngừng nhỏ máu, màu đen ma huyết bên trong có Ma khí tiêu tán mà ra.

Thời khắc này Dịch Huyền lộ ra như thế dữ tợn đáng sợ, sau lưng đen kịt cánh chim giống như ác ma chi dực.

Dur Thương Hải gặp này kinh hãi, trong đầu nghĩ lại tới tới hôm qua, một màn kia, trắng bên trong có màu đen lan tràn, nguyên lai đây hết thảy đều là thật!

Cung chủ chỉ sợ xuất hiện biến cố gì, Dur Thương Hải không khỏi nghĩ đến một loại khả năng, tẩu hỏa nhập ma!

"Cung chủ người. . ."

Dur Thương Hải mở miệng, nhưng bị Dịch Huyền ánh mắt lạnh lùng dọa lùi, có thể nghĩ cái kia một đôi tròng mắt là cỡ nào âm hàn.

Dịch Huyền rơi xuống từ trên không, chậm rãi đi hướng tinh ma.

Giờ phút này tinh ma lâm vào trong hôn mê, sau lưng xương cốt bị Dịch Huyền ngạnh sinh sinh xé xuống đến, đã máu thịt be bét.

(màn ảnh chiếu lại)

Tinh ma cảm giác sau lưng không thích hợp, làm sao an tĩnh như thế, theo nhìn lại, một đôi lạnh lùng đôi mắt đối mặt.

Trong nháy mắt đó tinh ma cảm thấy không ổn, nhất lệnh tinh ma giật mình là, cuộn cuộn Ma khí không ngừng hội tụ nơi này, nó đầu nguồn lại là dự định huyết thực!

Không phải Ma tộc, thậm chí Ma tộc không chút nào tương quan, vậy mà có thể thôn phệ Ma khí, điều này có ý vị gì?

Tinh ma không biết, bởi vì hắn cấp độ quá thấp, nhưng loại này tồn nhất định là phi thường nghịch thiên, không phải thực lực nghịch thiên, là nó chủng tộc đẳng cấp chỉ ít siêu việt tinh ma nhất tộc!

Trọng yếu nhất còn không phải như thế, phía sau truyền đến con đau, tinh ma kêu thảm một tiếng!

"Rống. . ."

Xương cốt của hắn bị một cái tay ngạnh sinh sinh kéo xuống, phá vỡ tầng kia thật dày lân giáp.

Cơ hồ muốn hôn mê!

"Làm sao lại?" Một cái ý niệm trong đầu sơ động, một cái tuyết trắng bên trong xen lẫn đen đỏ hai màu bàn tay đã đánh ra mà đến.

Trực tiếp đưa nó chấn choáng!

Sau đó hết thảy đều là không biết!

. . .

. . .

"Thứ ba nhiệm vụ,

Mời chủ kí sinh mượn cơ hội này thu phục tinh ma!"

Dịch Huyền trong đầu tiếng vọng hệ thống cái kia mờ mịt thanh âm.

Trên người hắn khí thế dần dần thu liễm, loại kia sa đọa ý cảnh tiêu diệt ở vô hình.

Dịch Huyền đưa lưng về phía Trương Anh chờ, Diệp Phàm nhìn xem vừa quen thuộc lại vừa xa lạ người, muốn nói lại thôi.

Dư Thương Hải cảm thấy cái kia cổ lãnh ý, vậy mà cảm thấy kinh hồn táng đảm, ngậm miệng không nói.

Trương Anh cũng là như thế, hắn muốn mở miệng, đem chút nghi hoặc nói ra, nhưng lại không biết như thế nào mở miệng.

Dịch Huyền động, nhìn xem tinh ma.

Tinh ma mờ to mắt, nhìn thấy cùng nó đối mặt một đôi tròng mắt, cảm giác vô cùng rét lạnh.

"Ngươi làm sao có thể như vậy cường đại?"

Đến hiện tinh ma vẫn là cảm giác giống như nằm mơ, trước mặt khắc vẫn còn bên bờ sinh tử, sau mặt khắc liền muốn trở thành máu của hắn ăn. Nhưng đẹp trai bất quá ba giây, nó thợ săn biến thành bị con mồi, mà nguyên bản con mồi biến thành thợ săn!

Như thế chuyển biến liền xem như kinh lịch tuế nguyệt tẩy lễ tinh ma, cũng cảm thấy tựa như ảo mộng, đây là nó mạo muội xâm nhập người khác trong mộng sao?

Dịch Huyền nhếch miệng lên một vòng đường cong, dị thường lãnh đạm.

Giơ tay lên, trên tay dâng lên một mảnh màu đen quang điểm, giờ khắc này tinh ma minh bạch, đây hết thảy không phải là mộng!

Nhưng sau một khắc tinh ma bắt đầu gãy dựa, bởi vì nó cảm giác mình liền phải chết!

"Không! Ngươi không thể giết ta. . ."

Tinh ma gãy dựa lấy thân thể khổng lồ, đất đá tung bay.

Tinh ma kinh lịch không biết bao nhiêu tuế nguyệt, không biết bao nhiêu lần nhìn thấy sinh mệnh vẫn lạc, trong đó đại bộ phận đều là nó gây nên.

Sinh mệnh rất tốt đẹp, tàn lụi một khắc này, tinh ma xem ra, như là sao trời nổ lớn, là tuyệt vời như thế.

Cho nên nó ban cho sinh linh tử vong!

Nhưng bất ngờ vị nó tinh ma không mâu thuẫn tử vong, người khác chết có thể, nhưng nó tinh ma tuyệt đối không thể chết!

Màu đen quang điểm trán của nó đọng vào, tinh ma càng hoảng sợ.

"Mời chủ kí sinh. . ."

Hệ thống thanh âm nhắc nhở còn đang vang lên, Dịch Huyền nhướng mày.

"Chuyện của ta ta sẽ xử lý!"

Hệ thống trầm mặc, tựa hồ đang suy tính cái gì.

"Chờ một chút, chỉ cần ngươi không giết ta, ta có thể. . ."

Răng rắc!

Tinh ma nhân thân tan rã, dị thường không cam lòng, nó vẫn chưa nói xong, chỉ cần tha cho nó một tên, nó nguyện vì bệch!

Về phân dạng này sẽ có hay không có mất tôn nghiêm, tinh ma mặc dù cao ngạo, nhưng quý gối một cái khác cao tăng thứ sinh mạng thể dưới, loại chuyện này là rất thường gặp.

Tinh ma mờ to con mắt, ánh mắt từng tia từng tia nhìn xem Dịch Huyền, tựa hồ không rõ Dịch Huyền vì cái gì làm như vậy.

Rõ ràng có thể thu hoạch được lợi ích lớn hơn nữa, rõ ràng có thể. . .

Quá nhiều khả năng, đối với nó mà nói, nếu như nó không phản bội, như vậy thu hoạch lợi ích nhưng so sánh chết nó tới nhiều!

Máu tươi chảy ra, tinh ma muốn mở miệng, hỏi vì cái gì.

Dịch Huyền lạnh lùng đồng tử liếc nhìn tinh ma, không có giải thích, kỳ thật trên thế giới còn có một loại so với lợi ích thứ càng quý giá.

Dù là ở trong mắt người khác không đáng một đồng.

Tinh ma triệt để yên lặng, làm Ma tộc lực lượng Ma khí đã đình chỉ lưu động.

Dịch Huyền ngẩng đầu, tựa hồ cảm nhận được cái gì, nhìn một chút trên mặt đất tinh ma thi thể.

Tựa hồ. . .

(khụ khụ, đây là bí mật!)

Trương Anh nhìn xem tinh ma treo lên hai mắt thật to, nắm chặt lại nắm đấm, sau đó buông ra.

. . .

"Kiểm tra tinh ma tử vong. . . Thứ ba nhiệm vụ hết hiệu lực!"

Hệ thống thanh âm nhắc nhở quanh quần hòn hải, này thì hẳn lại không nhìn hệ thống thanh âm, trầm mặc, trên thân màu đen quang điểm vờn quanh.

Như là vực sâu đi ra Ma Thân, âm lãnh, tà ác. . .

Hoàn toàn cùng lúc trước khí tức tương phản.

Dù là Trương Anh cũng cảm thấy, thời khắc này Dịch Huyền phi thường không thích hợp, tựa hồ phát sinh nguy biến!

". . ."

Trương Anh nhìn xem Dịch Huyền, cảm giác mười phần lạ lẫm, đây là hẳn trước kia Thiếu chủ sao?

Dư Thương Hải nghĩ đến rất nhiều, tẩu hỏa nhập ma, tâm cảnh. . .

Diệp Phàm không biết làm sao, như là một chịu ủy khuất hải tử, kinh ngạc nhìn Dịch Huyền.

Dịch Huyền quay đầu, nhìn lên trời bên cạnh mới nổi lên ngày mai.

"Bình minh, ta sẽ trở lại. . ."

Trong đầu hồi tưởng đến từng màn, như là chiếu phim, khi thì nhanh, khi thì đầy, từng màn, không ngừng lặp lại.

Trên người âm lãnh chỉ khí càng thêm bức người, khiến cho Trương Anh Dư Thương Hải hai tên võ giả không ngừng lùi lại.

Trên mặt đất có băng sương ngưng kết, tiếp cận hình thành từng khóa Băng Tinh, không đoạn giao hợp thành, hình thành từng đầu dữ tợn băng thứ!

Dư Thương Hải bọn người là con người co rút lại, cảm giác phi thường không ổn!

Lấy Dịch Huyền phương viên mấy chục mét, lại có bông tuyết phiêu linh!

Một màn như thế, khiến cho đám người kinh hãi.

Diệp Phàm che thân thể của mình, run rẩy, "Lạnh quá. . ."

Liền ngay cả Dư Thương Hải vị này tiên thiên võ giả cũng là như thế, cảm giác một loại lạnh lẽo thấu xương tủy thể.

"Diệp Phàm, nhanh lên lui ra phía sau!"

Diệp Phàm cuống quýt lui lại.

"Thiếu chủ! Người thế nào?" Trương Anh hô to, muốn tỉnh lại Dịch Huyền.

Đột ngột, loại kia lạnh lẽo thấu xương tiêu tán.

Tắm rửa tại trong ánh nắng, mang theo một loại thánh khiết, Dịch Huyền đối bọn hắn nhẹ gật đầu. Giống như tuyên cáo, có giống như trấn an.

Màu ngà sữa thánh quang hiển hiện, từng sợi, như tơ tằm trong suốt sáng long lanh. Phóng xạ ra, bốn phía băng hàn chỉ ý nhanh chóng biến mất, như gió xuân vượt lên mùa đông rét lạnh.

"Bình minh, ta nghĩ tới ta tuân thủ lời hứa của ta, không phải sao?"

Nhẹ nhàng cười một tiếng, Dịch Huyền tựa hồ không có phát giác dưới chân màu đen ma huyết, hướng về Trương Anh, Dư Thương Hải cùng Diệp Phàm mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59 : tiểu ngạo hồi cuối

"Thứ ba nhiệm vụ..."

Dịch Huyền tự lâm bảm, nhìn xem thanh nhiệm vụ bên trong hồi bại sắc nhiệm vụ.

"Nhiệm vụ đã mất hiệu lực sao?"

Hệ thống cũng không có cho trả lời, giống như đối lại trước thái độ của hắn bất mãn, có giống như lâm vào một loại nào đó cấp độ ngủ đông.

Lông mày nhíu lại, nhìn về phía thứ hai nhiệm vụ, "Độ hoàn thành %..."

...

...

Thánh cung bị diệt!

Tin tức này truyền ra, giang hồ khắp nơi oanh động!

Mọi người nhao nhao nghị luận việc này cùng phe thế lực gây nên, mặc dù chứng thuyết phân vân, nhưng sau cùng đầu mâu đều chỉ hướng Ma giáo.

May mắn người còn sống đi ra chỉ chứng, "Một đầu kinh khủng dị thú từ trên trời giáng xuống, có vô biên hắc khí nương theo, đó là ác ma! Tàn sát một tòa thành thị, liền ngay cả thánh cung cũng không ngoại lệ!"

Có người hỏi, thánh cung cung chủ?

Thánh cung cung chủ vô cùng cường đại, trong giang hồ có không ít truyền thuyết của hắn, có lẽ thánh cung cung chủ còn chưa có chết.

Đây là một điều bí ẩn, thăng đến khác một tin tức truyền đến.

Thánh cung gây dựng lại, lại xuất hiện giang hồ!

Ngay sau đó một cái khác tin tức nặng ký truyền ra, cái kia cái gọi là dị thú bị thánh cung cung chủ chém giết, thánh cung cung chủ kinh khủng như vậy.

Rất nhiều người không tin, cho rằng đây là giả, cho rằng dị thú tồn là giả, mà thánh cung cung chủ chém giết dị thú càng là hoang đường tuyệt luân.

Mặc kệ người trong giang hồ nghị luận như thế nào, lại là như thế nào gièm pha, Dịch Huyền cả ngày nằm thư phòng, tay cầm văn phòng tứ bảo thứ nhất, thứ ba ở bên.

Thánh cung gây dựng lại thứ nhất tháng, Dịch Huyền mực mấy chục khối mực, dưới tay hắn, không biết có bao nhiêu chữ được trao cho một loại trách nhiệm cho.

Một tháng, ngắn ngủi lại nhưng cải biến rất nhiều.

Một tháng, luyện chữ đẹp. Bên dưới hình thành riêng có phong cách lưu phái, nhưng chữ Khải, lối viết thảo các loại so sánh, thậm chí có nhiều chỗ còn muốn có phần hơn mà đều cùng.

Một tháng, thánh cung một lần nữa toả ra sự sống.

Dịch Huyền trong hệ thống đòi rất nhiều thứ, có tu tiên chỉ lưu, có khoa học kỹ thuật chỉ lưu, có... . . .

Đem thánh cung phế tích triệt để thanh lý!

Dịch Huyền đo đạc chạm đất hình, đem trận pháp nhất đạo dung nhập trong đó, tự nhiên, đây là trận!

...

...

"79%..."

Nhiệm vụ độ hoàn thành, Dịch Huyền nhìn xem thanh nhiệm vụ bên trên số lượng.

Một tháng có thể làm đến mức độ như thế, nhưng Dịch Huyền không có gì mừng rỡ. Kết quả một lần kia, hắn trưởng thành.

Tiểu Ngao Giang Hồ nội dung cốt truyện khai triển, Dịch Huyền không có nhúng tay việc này, khi ở vào tuyệt đối độ cao, cái kia cái gọi là nội dung cốt truyện phát triển cũng không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Dịch Huyền thế mới biết, nguyên lai cái gọi là tân thủ thế giới có thể tùy ý tác dụng. Lúc trước còn muốn lợi dụng nội dung cốt truyện có thể phát triển, xem ra ngược lại là suy nghĩ nhiều.

Nội dung cốt truyện!

Nghĩ tới đây, Dịch Huyền nhìn xem trước người mình Đông Phương Bất Bại, nàng dựa vào ở một bên, thành thoi tự tại.

Nghĩ đến rất nhiều, Đông Phương Bất Bại không phải thân nam nhi, cũng không có cái gọi là tự cung. Từ đầu đến cuối Đông Phương Bất Bại liền là một vị nữ tử, vẫn là loại kia đẹp đến mức làm lòng người say tuyệt thế giai nhân.

"Nội dung cốt truyện không!"

Dịch Huyền ung dung mà nói.

Lập tức nhìn xem Đông Phương Bất Bại, "Ta rất hiếu kì, ngươi tới nơi này làm gì?"

Đông Phương Bất Bại liếc qua Dịch Huyền, đối với ôn hòa, kỳ thật bắt đầu cuồng bạo cũng không quen biết gia hỏa. Cảm thấy không thể tưởng tượng được.

"Ngươi rất có ý tứ!"

Môi son khẽ mở, phun ra Dịch Huyền quen thuộc câu nói kia.

Dịch Huyền im lặng, "Không nói thì không nói, tốt ta muốn nơi này không chào đón ngươi!"

Đông Phương Bất Bại nghiêng đầu, "A, có đúng không? Cho ta một cái lý do!"

Gật gật đầu, Dịch Huyền nhìn xem Đông Phương Bất Bại trong tay vuốt vuốt bút, "Cho ta!"

...

...

Tiểu Ngao Giang Hồ nội dung cốt truyện vẫn như cũ, cũng không phải nguyên bản nội dung cốt truyện, mà là một cái khác nội dung cốt truyện. Đây là vận mệnh, cũng là một loại khác khác loại Luân Hồi.

Lệnh Hồ Xung vẫn như cũ là cái thế giới này nhân vật chính, quang hoàn mang theo, mặc dù có trùng điệp gian nguy, nhưng luôn có thể hóa làm khó phúc.

Nhạc Bất Quần vẫn là cái kia Nhạc Bất Quần, Quân tử kiếm!

Nội dung cốt truyện vẫn như cũ!

Lâm Bình Chi vẫn là cái kia Lâm Bình Chi, nhưng bởi vì Dịch Huyền trước đó can thiệp, hắn quỹ tích thoát ly nguyên bản quỹ đạo.

Cũng có thể coi là lệch quỹ đạo...

Thánh cung tham gia, Ma giáo bị áp chế, chính đạo cũng thần phục với lực lượng cường đại.

Giang hồ chi thủy rất sâu, có người từng nói như vậy, nhưng càng nhiều người nói như thế.

Giang hồ chi thủy sâu, nhưng thánh cung chi sâu còn hơn nhiều biển!

Bởi vậy nói rõ thánh cung chi cường đại, nhờ vào đó làm nổi bật lên thánh cung thực tế cường khổng giả thánh cung chủ cường đại.

Được xưng là giang hồ đệ nhất nhân, không biết Dịch Huyền tên, cho nên người trong giang hồ bắt đầu lấy thánh cung chủ xưng chi, nhưng bởi vì cổ nhân vui giận, lợi dụng Thánh Chủ xưng chi.

"Nhiệm vụ độ hoàn thành 99%!"

Hắn nhẹ giọng tự nói, bên cạnh Đông Phương Bất Bại lỗ tai giật giật, nghiêng đi đầu nhìn xem Dịch Huyền.

"Thế nào?"

Thanh âm thanh thúy êm tai.

"Không có gì," Dịch Huyền nhìn xem duyên dáng yêu kiều, đẹp không sao tả xiết Đông Phương Bất Bại, trong lòng bất đắc dĩ. "Thánh cung kiến thiết không sai biệt lắm!"

Dịch Huyền nói một câu, Đông Phương Bất Bại kỳ quái nhìn xem hắn.

"Có ý tứ gì?" Đông Phương Bất Bại cảm thấy Dịch Huyền trong lời nói có hàm ý, tựa hồ ẩn chứa cái gì.

Lắc đầu, "Người chừng nào thì rời đi?"

"Rời đi? Về Ma giáo sao?"

Đông Phương Bất Bại nói, ánh mắt nghiền ngẫm.

"Coi như ta không nói!" Trước kia Đông Phương Bất Bại mặc dù thân là Ma giáo người cầm lái, nhưng đối với Ma giáo phát triển quy hoạch lại là ít có tham gia.

"Cho người!" Dịch Huyền nói.

"Án!" Đông Phương Bất Bại nhẹ kêu, "Mới khẩu vị?"

Đông Phương Bất Bại nhãn tình sáng lên, "Mùi vị không tệ, còn gì nữa không?"

Dịch Huyền im lặng, trầm nghĩ làm sao lại đem gia hỏa này trên chộc qua đến, quả thực là một bóng đèn tồn.

"Một ngày chỉ có một bình! Đúng, cái kia là đột phá tông sư phương pháp!" Lập tức Dịch Huyền mở ra bộ pháp, đi ra thư phòng.

Đông Phương Bất Bại nhãn tình sáng lên, lật ra vừa rời thư tịch, phía trên là...

"Thật sự là người thú vị..."

...

"Cung chủ!"

Dịch Huyền những nơi đi qua không ít người đối hắn khom mình hành lễ.

Bọn hắn cảm giác rất quái dị, nếu như là thế lực khác đệ tử đối mặt người cầm lái, như vậy thì xem như Trường Lão cấp bậc tồn cũng sẽ đối chường đả người cảm thấy một loại kính sợ.

Nhưng bọn hắn lại ít có loại cảm giác này, tựa hồ là cung chủ trên thân đặc hữu khí chất vượt lên bọn hắn.

"Diệp Phàm!"

"Cung chủ!"

Diệp Phàm đối Dịch Huyền hành lễ.

"Không sai, đã là Nhị lưu võ giả!"

Dịch Huyền hài lòng nhìn xem Diệp Phàm, sau đó hơi có thâm ý nói, "Không cần cô phụ cái tên này." Nhìn xem Diệp Phàm ánh mắt khó hiểu, Dịch

Huyền cười một tiếng.

Từ trên cao nhìn xuống thánh cung, thánh cung lưng tựa đại sơn, bốn phía là mới xây thành thị. Thành thị kiến trúc xen vào nhau tinh tế, đó là một loại đạo của tự nhiên, cũng là một loại trận đạo.

Đó là bút tích của hắn, mặc dù giờ phút này không rõ ràng, nhưng theo thời gian chuyển dời. Sẽ có không tưởng tượng nổi thu hoạch.

Biết trận pháp Thiên sứ, phương tây thần thoại đông phương thần thoại giao hòa.

...

...

"00%!"

"Thứ hai nhiệm vụ hoàn thành, ban thưởng đã phát, chủ kí sinh tự hành xem xét..."

Hệ thống mờ mịt thanh âm xuất hiện lần nữa.

Dịch Huyền nhún vai, "Đã lâu không gặp..."

Tiến vào nhiệm vụ không gian, Dịch Huyền ánh mắt khóa chặt mục tiêu, đó chính là hần nhiệm vụ lần này ban thưởng.

Hết thấy có ba.

Thứ nhất, giải phong cấp hai quyền hạn...

Thứ hai, ban thưởng hồi đoái điểm một ngàn.

Thứ ba, ban thưởng hạ phẩm linh thạch mười khối.

Dịch Huyền nhãn tình sáng lên, thứ hai ban thưởng đối với hắn giờ phút này mà nói, thật đúng là không tính là gì.

Này thì hần hồi đoái điểm đã đạt tới bốn ngàn, tăng thêm này một ngàn, đã có năm ngàn sau khi.

Chân chính để Dịch Huyền quan tâm là cái kia cấp hai quyền hạn, cùng mười khối hạ phẩm linh thạch.

Ấn mở cấp hai quyền hạn giới thiệu, xuất hiện một cái khác cao văn minh kiểu chữ.

Đọc nhanh như gió, không bao lâu đem cấp hai quyền hạn tư liệu ánh vào não hải.

Mặc dù cấp một quyền hạn chênh lệch không phải rất lớn, nhưng vẫn là lệnh Dịch Huyền cảm thấy hài lòng.

Liên nói cửa hàng chiết khấu, tiến một bước cho chủ kí sinh ưu đãi, chiết khấu chín phần chín.

Về phần càng thêm nhỏ xíu đồ vật, càng là làm cho người hoa mắt, không tốn phí một chút thời gian chỉnh lý, người căn bản vốn không biết cấp hai quyền hạn hàm nghĩa.

Về phần cái kia linh thạch, thì là Tiên cấp thể giới cùng cường đại trong thể giới đặc hữu sản phẩm. Linh thạch bên trong tích chứa khổng lồ linh khí, muốn so mệnh mạng trong trời đất thu lấy càng thêm thuận tiện. Thâm thụ Tiên gia người yêu thích.

Bất quá đáng tiếc là, Thiên sứ bản thân liên mặt trời bên trong liên tục không ngừng hấp thụ năng lượng, linh thạch tồn ngược lại là dư thừa.

Cái thể giới này hần là dùng không đến, nhưng cái kế tiếp thể giới có lẽ có đất dụng võ.

Trên không trung Dịch Huyền thân ảnh biến mất, Đông Phương Bất Bại nhướng mày, chậm rãi đi ra thư phòng. Nhìn ra xa không trung, rõ ràng vừa rồi..

Giờ phút này Dịch Huyền thân ở hệ thống không gian, trong tai tiếng vọng hệ thống thanh âm

"Tân thủ thể giới kết thúc, sắp xuyên qua cái kế tiếp thể giới, mời chủ kí sinh chuẩn bị sẵn sàng..."

Dịch Huyền chưa kịp phản ứng, hần ngay đại, quay đầu xem, mệnh mạng không gian, tiếc nuối quay đầu.

Đúng vậy, hần muốn rời đi.

Có chút phiền muộn, "Hệ thống, đây là muốn đi rồi sao?"

"Mời chủ kí sinh chuẩn bị sẵn sàng!"

Dịch Huyền cảm giác trên thân một cỗ lực lượng chậm rãi chảy xuôi, như mặt nước bao dung vạn vật, lại như thiên địa cuộn cuộn trường tồn.

...

...

Thánh cung bên ngoài, Đông Phương Bất Bại đứng ở trước cửa, một thân xiêm y màu đỏ gia thân, như cái kia trích lạc Hồng Trần tiên tử.

Nàng thời điểm Trương Anh đưa mắt nhìn bốn phía, giống như đang tìm kiếm cái gì.

Đột nhiên, một vòng bóng trắng ánh vào con ngươi, cực tốc phóng đại.

"Cung chủ!"

Trương Anh hô to.

Đông Phương Bất Bại con ngươi sáng lên, giống như cái kia sao trời lấp lánh không yên, môi đỏ khẽ mở, "Ngươi trở về!"

Bóng trắng gạt đầu, lộ ra nụ cười âm áp, "Đúng vậy, ta trở về!"

Áo trắng như tuyết, Dịch Huyền chậm rãi đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60 : mới vào

"Lão bản, nếu như ta không thu được trưởng, ta liền không có tiền trở về. . ."

Trong khách sạn, một đạo tuổi trẻ thanh âm một giọng già nua tranh luận.

"Hừ, son đen mà đen, đây là cái gì trưởng a! Muốn lừa bịp, cút cho ta! Nói đùa!"

Tiếp lấy chủ nhân của thanh âm kia bị oanh bay.

"Lão bản. . ."

Người trẻ tuổi còn muốn nói điều gì, nhưng lại ngậm miệng.

Khách sạn nơi hẻo lánh, hoa phục thiếu niên nhắm mắt lại. Tựa hồ đối với đây hết thảy không phát giác gì, liền người trẻ tuổi bị ném bay trong nháy mắt, hấn mở mắt, một đạo tinh quang lóe lên một cái rồi biến mất.

Thiếu niên rất là tuấn tú, quả thực là một phương hào môn tử đệ.

Thiếu niên nhìn xem cửa muốn nói lại thôi người trẻ tuổi, trong mắt có tia sáng kỳ dị lấp lánh không yên, "Trừ Thái Thần, Thiên Nữ U Hồn!"

Thiếu niên tựa hồ vừa mới đến chỗ này, hấn chậm rãi đứng dậy. Đi ra căn này khách sạn, bốn phía người nhìn xem hấn cảm thấy nơi này tại sao có thể có như thế lộng lẫy người.

Chưong quỹ quay đầu, nhìn xem thiếu niên, gãi đầu một cái, "Kỳ quái, vừa rồi tựa hồ không nhìn thấy hấn!"

Lập tức không tại nhiều muốn.

Trừ Thái Thần bị oanh ra khách sạn về sau, trên thân đó là nghèo đình đương vang, mắt thấy sắc trời dần dần muộn, khăn trương.

"Xin hỏi nơi nào có không cần tiền. . ."

Bên đường bày quầy bán hàng nam tử nhìn xem Trữ Thái Thần, "Lan Nhược Tự a!"

"Lan Nhược Tự? Xin hỏi Lan Nhược Tự ở nơi nào?"

Người kia ngẩng đầu, một mặt ngơai không phải nói đồ đàn biểu lộ nhìn xem Trữ Thái Thần, "Vây thật là muốn a!"

Trữ Thái Thần không biết làm sao, "Tiểu sinh trên thân người không có đồng nào, chỉ có thể như thế!"

". . ."

Tiếp lấy người kia đem Lan Nhược Tự địa chỉ nói cho Trữ Thái Thần.

Thiếu niên ở một bên thấy ngược lại là say sưa ngon lành, "Có ý tứ."

Thiếu niên chính là xuyên qua mà đến Dịch Huyền, giờ phút này hắn nhìn xem Trữ Thái Thần cùng đám người chung quanh, chắc chắn có tiếng.

Trữ Thái Thần không nghi ngờ gì, hướng về Lan Nhược Tự phương hướng mà.

Dịch Huyền đi theo bên trong Trữ Thái Thần, cũng là muốn nhìn một chút cái kia cái gọi là Lan Nhược Tự kết cục như thế nào, có phải thật vậy hay không như là phạm nhân nói, chính là quý vật nơi tụ tập.

Hắn cản Trữ Thái Thần trước người, "Là muốn Lan Nhược Tự sao?"

Trữ Thái Thần gặp Dịch Huyền một thân hoa phục, cũng là hiểu kì, "Đúng vậy, không biết huynh đài i phải chăng cũng. . ."

Dịch Huyền nhẹ gật đầu, "Không sai, ta cũng là Lan Nhược Tự đạo chơi!"

Lập tức hai người kết bạn mà đi, trên đường cũng là cười cười nói nói.

Đương nhiên, bình thường đều là Trữ Thái Thần lời này lao đang nói, Dịch Huyền toàn bộ hành trình sung làm người nghe.

"Không biết Ninh huynh là cùng công danh?"

Trữ Thái Thần ngừng lại thì hồ thẹn không thôi, "Khô đọc thi thư hơn mười năm, bây giờ lại ngay cả đồng sinh đều không phải là, thực hổ thẹn!"

Dịch Huyền hiểu rõ nhẹ gật đầu, Trữ Thái Thần loại tình huống này có hai loại, một loại liền là kỳ tài có thể không sai, bởi vì thể đạo, cái kia chút quan lại ở phía trên đè ép, cho nên Trữ Thái Thần mới chẳng làm nên trò trống gì.

Thứ hai liền là Trữ Thái Thần mặc dù khổ đọc hơn mười năm, nhưng tư chất quá ngu dốt, mặc dù thời gian rơi xuống, nhưng không có thu hoạch.

So sánh dưới Dịch Huyền càng tin tưởng cái sau, nguyên tác đó có thể thấy được Trữ Thái Thần ngu dốt. Nhiếp Tiểu Thiên nhiều lần lộ ra sơ hở, thậm chí bốn phía không khí không đúng, cũng không có suy nghĩ nhiều.

Nơi này có biết kỳ nhân xác thực không có đọc sách thiên phú.

"Ngao ô!"

Trữ Thái Thần giật mình, trong tay đèn lồng giờ cao, "Có sói!"

Dịch Huyền gật đầu, hoàn toàn chính xác, nguyên tác bên trong Trữ Thái Thần thể nhưng là bị đàn sói truy chết đi sống lại, vô cùng chật vật.

Trong bóng tối, từng đôi u lục mắt sói gắt gao nhìn chăm chăm nơi này. Lan Nhược Tự bốn phía hoang tàn vắng vẻ, liền ngay cả cái kia tiểu động vật đều rất ít ẩn hiện, sinh hoạt ở nơi này đàn sói thời khắc ở vào trạng thái đói bụng, này thì hỏi người sống khí tức làm sao không chụp mỗi.

"Bọn chúng tại ở gần!" Trữ Thái Thần có chút bối rối, thúc giục Dịch Huyền chạy khỏi nơi này, "Dịch Huyền, nhanh lên trốn!"

Lập tức hắn lùi kéo Dịch Huyền cánh tay, hướng về phía trước phi nước đại.

Dịch Huyền không nhanh không chậm đi theo ở phía sau.

Bốn phía đàn sói điên cuồng,

Từng con lông mi u quang, như đói như khát, chân phát kinh. Truy Trữ Thái Thần chật vật không thôi.

"A!" Trữ Thái Thần té lăn trên đất, giãy dụa lấy muốn đứng dậy.

Vẫn không quên quan hệ Dịch Huyền, "Dịch Huyền, mau trốn, bọn chúng sẽ ăn ngươi!"

"Ha ha!" Dịch Huyền cười, "Yên tâm, không phải liền là một đám sói sao? Cũng không có hứng thú đêm nay ăn thịt sói nướng?"

Trữ Thái Thần nhìn xem Dịch Huyền, tiểu huynh đệ này không phải ngốc hả! Còn là thế nào, chẳng lẽ không biết đám kia sói kinh khủng.

Đừng nói ngại một tiểu mao hải tử, liền xem như mấy người đại hán lần nữa cũng muốn nuốt hận nơi này.

Dịch Huyền lắc lắc cánh tay, "Cái thế giới này trạm thứ nhất, liền lấy các ngại đến luyện tay một chút!"

Nhảy lên một cái, phóng tới đàn sói, đàn sói gặp này khinh thường. Toàn bộ bay nhào mà lên, tựa hồ không biết trước mắt vị này chính là tàn sát trải qua một đầu kinh khủng ma tồn.

Trữ Thái Thần không đành lòng nhìn chăm chú, bởi vì hắn biết sau một khắc Dịch Huyền liền sẽ bị đàn sói xé nát.

Đầu năm nay làm sao nhiều người như vậy cho là mình cái gì đại hiệp, thật sự là ngu xuẩn. . .

Răng rắc!

Trữ Thái Thần nghe được cốt nhục vỡ vụn thanh âm, Âm đạo, Dịch Huyền tiểu huynh đệ ngại cần phải đi tốt!

Răng rắc!

Lại là một đạo xương cốt vỡ vụn thanh âm truyền đến, Trữ Thái Thần nghi hoặc, a, làm sao còn có?

Răng rắc!

Trữ Thái Thần không hiểu, chẳng lẽ bọn sói này cảm thấy cắn một cái không chết, lại đến thứ hai thậm chí cái thứ ba?

Nhìn không được hiểu kỳ, hắn mờ mắt.

Mượn nhờ trên trời tinh quang cùng trên tay đèn lồng phát ra hào quang nhỏ yếu, hắn nhìn thấy đàn sói bị Dịch Huyền đuổi theo đánh.

Trên mặt đất còn có ba bộ xác sói, ngã trên mặt đất, đầu lâu bộ phận đã vỡ vụn. Hiện nhiên vừa rồi ba đạo vỡ vụn thanh âm chính là ba đầu sói đầu bị đánh bạo mà phát ra.

"."

Trữ Thái Thần tròn mắt hốc mồm, giờ phút này nhìn xem Thần Võ cái thể Dịch Huyền, hắn thật muốn hô 666.

Răng rắc!

Ngậy người thời khắc, răng rắc thanh âm không ngừng tiếng vọng.

"Con thứ mười một!"

Dịch Huyền phun ra một ngụm trọc khí, "Cơ thể này vẫn là quá yếu, lấy trước đó so sánh chênh lệch không phải một điểm nửa điểm, giết vài đầu sói, thiếu chút nữa phế bỏ một cánh tay!"

Tay trái truyền đến từng đợt nhói nhói, đó là cơ bắp bắt đầu héo rút.

"Ninh huynh ngại sẽ thịt nướng sao?" Thanh âm của hắn non nớt, hiện nhiên còn là một vị thiếu niên, nhưng Trữ Thái Thần cũng không dám khinh thường vị thiếu niên này.

Trữ Thái Thần lung tung gật đầu một cái, bốn phía mùi máu tươi khiến cho hắn rất khó chịu.

"Khụ khụ, ta sẽ không."

"Được rồi, dù sao ta không đói bụng!"

Dịch Huyền đối với chút đàn sói thật không có chút nào hứng thú, mới vừa nói ăn thịt sói nướng cũng chỉ nói là nói. Liền chút gầy không kéo mảy, trên thân có thể có mấy khối thịt?

Lại nói. . .

Lưu lại mười một con xác sói, Dịch Huyền cùng Trữ Thái Thần tiêu sái cách. . . Mới là lạ, Trữ Thái Thần gia hỏa này trên đường đi còn đang phát run, kém một chút, nếu không phải Dịch Huyền đi theo, tuổi già cần phải biến thành sói phân, vì tổ quốc hoa cỏ làm ra cống hiến.

"Dịch Huyền, ngại là đạo sĩ sao?"

Thiên Nữ U Hồn thể giới có cùng loại với Tiểu Ngạo Giang Hồ bên trong võ giả, được xưng là đạo sĩ. Bọn hắn là cái thể giới này vũ lực số một.

Này phương thể giới không chỉ có có đạo sĩ võ giả, còn có vô số yêu ma hoành hành, Địa Phủ tồn tại vô số quỷ binh cùng ma đầu, tỉ như cái kia Hắc Sơn Lão Yêu, còn có nhân gian Thiên Niên Thụ Yêu Mỗ Mỗ.

"Không phải!" Dịch Huyền đối với cái thể giới này đạo sĩ không hiểu nhiều lắm, bởi vì hắn cũng là vừa mới đến.

Bắt quả phía trước nhưng có một vị đạo sĩ, còn có một vị kiếm khách, cũng coi là Nhân Gian Giới đỉnh phong chiến lực.

"Không phải, đó là kiếm khách sao?"

"Không phải, còn có, người thấy trên người của ta nơi nào có kiếm?"

. . .

"Lan Nhược Tự đến!"

Trong bóng tối âm phong từng cơn, thổi Trữ Thái Thần lông tóc dựng đứng. Trái lại Dịch Huyền thì là điềm nhiên như không có việc gì.

"Ân!" Dịch Huyền nhẹ kêu, "Cổ khí tức này, tốt hỗn tạp!"

Dịch Huyền căn cứ Lan Nhược Tự bốn phía có đạo đạo khí tức như có như không, trong đó một cổ mùi phần cường đại, hẳn là cái kia cái gọi là Thụ Yêu Mỗ Mỗ.

Còn có một cổ khí tức âm lãnh, nghĩ đến hẳn là cái gọi là quỷ vật.

"Có ai không?"

Trữ Thái Thần kêu to, bốn phía chỉ có hắc hời âm.

"Đi thôi, nơi này đã không ai!" Nhìn xem Trữ Thái Thần đàn độn kêu to, Dịch Huyền nói như thế.

"A!" Trữ Thái Thần nghi hoặc nhìn xem bốn phía, không biết Dịch Huyền như thế nào phán đoán nơi này không ai.

Dịch Huyền bĩu môi, "Đây là ngu ngốc một cách đáng yêu!"

Khó trách Nhiếp Tiểu Thiên sẽ yêu hắn, nghĩ đến đây cũng là trong đó một nguyên nhân, ngây ngốc, nhưng cũng rất có nghĩa khí.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61 : Thôn Thiên ma công

Lan Nhược Tự sớm đã hoang phế, tro bụi trải rộng, không biết bao lâu không có người sống tới đây.

Trữ Thái Thần nhìn quanh hai bên, sau lưng Dịch Huyền này thì chú ý lại không ở chỗ này. Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, tâm thần hướng về tứ phương mà, cảm thấy vài luồng khí tức cường đại, một cổ là Thụ Yêu, còn có hai đạo khí tức đang dây dưa.

"Yến Xích Hà, họ Hạ Hầu..."

Mặc dù này thì hẳn một thân tu vi không, nhưng này cảm giác bén nhọn lại không có vì vậy hoàn toàn tiêu tán.

Bang!

Nơi xa truyền đến từng đợt kim loại giao kích thanh âm, Trữ Thái Thần hiếu kỳ nhìn về phía nơi xa, "Có người?"

Dịch Huyền nhẹ gật đầu, "Ân, có hai người, hướng chúng ta tới gần."

Dịch Huyền thanh âm bình thản.

Trữ Thái Thần lại là có chút kinh hi, "Còn tốt, ta còn tưởng rằng nơi này không ai."

Nơi này cảm giác có chút quý dị, có chút âm trầm, nếu như là một người, mặc dù đã ngoại nghị ngoại sự tình cũng không phải lần một lần hai, nhưng vẫn là sẽ cảm giác trong lòng Chíp Bông.

Nơi xa hai đạo nhân ảnh không ngừng dây dưa, có hỏa hoa bắn ra, nhìn mười phần rung động.

Trữ Thái Thần cái gì cũng không có nhìn thấy, ngoại trừ trong tai cái kia hết sức chói tai kim loại giao kích âm thanh.

"Dịch Huyền, ta như thế cái gì cũng không nhìn thấy?"

Đã Dịch Huyền nói đó là người, cho nên Trữ Thái Thần đương nhiên sẽ không hướng hắn có gì khác ý nghĩ.

Dịch Huyền quay đầu nhìn xem Trữ Thái Thần, "Không kỳ quái, người không phải tu võ người. Tu sĩ giao chiến vận tốc độ quá nhanh, lấy người phổ thông cảm giác con người lực căn bản là không có cách bắt, như thế nào nhìn rõ?"

Trữ Thái Thần muốn nói lại thôi, nhưng lại ngậm miệng không nói.

Thế gian này Nho đạo vi tôn, người đọc sách địa vị rất cao, cái kia chút làm quan cái nào một không phải quyền cao chức trọng, các giàu đến chảy mỡ.

Đối với những đạo sĩ kia, võ giả, liền không thể nào bị người tán đồng.

Lại đạo sĩ kiêu khách các loại đối với công danh lợi lộc cũng không phải rất quan tâm, đối với người bình thường, bọn hắn theo đuổi là cảnh giới, là Trường Sinh. Ngược lại là đối với thế gian phàm tục chỉ vật đem so với kếm côi.

Dịch Huyền không có chú ý Trữ Thái Thần, tương phản không trung cuộc chiến đấu kia càng thêm hấp dẫn hắn, về phần Trữ Thái Thần cái gọi là nhân vật chính. Dịch Huyền chỉ muốn nói, nếu như không phải có đại khí vận gia thân, hắn không biết lạnh bao nhiêu lần.

Không trung một chòm râu dài, cũng chính là Yến Xích Hà ngón tay một thanh trường kiếm, không ngừng vung vẩy.

Một phương khác là một nam tử, cầm kiếm mà đứng, trong mắt đều là chiến ý.

"Yến Xích Hà, lần này ta nhất định phải thắng ngươi!"

Yến Xích Hà thở dài, "Hạ Hầu huynh ngươi việc này tội gì, thắng bại bất quá chuyện thường, làm gì quá coi trọng?"

Yến Xích Hà còn muốn thuyết phục, đối diện truyền đến hừ lạnh một tiếng, căn bản vốn không nghe nó nói.

Một kiếm mà đến, hàn quang bắn ra bốn phía. Nhất thời bốn phía đất đá tung bay, có vô tận sát cơ!

Yến Xích Hà không dám khinh thường, hai người phía đông đánh tới phía tây, phía đông đánh tới phía tây. Sau đó không ngừng tới gần Dịch Huyền nơi này.

Dịch Huyền lông mày một đám.

Tu vi của hai người sẽ không a phán đoán, trước đó cảnh giới của hắn siêu việt tông sư, bị nó xưng là Đại Tông sư. Cũng xưng là kim đan đại tu sĩ.

Cả hai mặc dù tên khác biệt, một võ giả võ vụn tông sư sau cảnh giới, một cái là tu sĩ võ vụn Trúc Cơ cảnh cảnh giới, nhưng mọi loại đại đạo trăm sông đổ về một biển, cả hai đều là cùng một cảnh giới.

Y theo cổ khí tức này, hắn là siêu việt kim đan chi cảnh. Về phần đạt đến trình độ nào, Dịch Huyền còn không phải hiểu rất rõ.

Về phần cái kia Thụ Yêu, Dịch Huyền xem ra cảnh giới của hắn đã bại hoàn toàn Yến Xích Hà, về phần nguyên tác bên trong Yến Xích Hà vì sao không sợ Thụ Yêu. Nguyên nhân là bởi vì Thụ Yêu cảm rễ ở đây, bởi vì bản thể nguyên nhân, không thể linh hoạt phát huy tự thân chiến lực, bởi vậy nó nhưng phát huy ra chiến lực Yến Xích Hà không sai biệt lắm.

Về phần cái kia họ Hạ Hầu, Dịch Huyền chỉ muốn nói gia hỏa này quá yếu. Rõ ràng Yến Xích Hà không có sử dụng toàn bộ lực lượng, bằng không thì cũng là chỉ trong một chiêu sự tình.

Trữ Thái Thần trước mặt đột nhiên xuất hiện hai đạo nhân ảnh, lẫn nhau giằng co.

"Hạ Hầu huynh còn muốn tiếp tục giao đấu sao?"

Yến Xích Hà nói ra.

Bọn hắn tựa hồ không nhìn thấy Dịch Huyền hai người, nhìn không chớp mắt, trong mắt chỉ có đối phương.

"Hừ!" Họ Hạ Hầu hừ lạnh một tiếng, lập tức lưu lại một câu ngày sau tái chiến Từ Cẩm chi đình ngoan thoại, thân ảnh lẳng không mà lên, trong nháy mắt biến mất bầu trời đêm.

Trữ Thái Thần nuốt một ngụm nước bọt.

Yến Xích Hà nhìn xem họ Hạ Hầu cách, ánh mắt phức tạp, cuối cùng thở dài.

thì hần mới tựa hồ thấy được Trữ Thái Thần Dịch Huyền, sầm mặt lại, "Các ngươi ở chỗ này làm gì?"

Nơi này bắt đầu Thụ Yêu đại bản doanh, trong đó quý vật vô số, đơn giản liền là muốn chết.

Thân ảnh thô kệch, Trữ Thái Thần không biết làm sao, thật lâu biệt xuất một câu.

"Chúng ta là tới nơi đây dừng chân!"

"Dừng chân? Không muốn chết các ngươi mau chóng rời đi nơi này, nơi đây không phải là các ngươi có thể ở lâu."

Yến Xích Hà nhìn xem hai người, đều là người bình thường, ở chỗ này dừng chân. Là ngại chết không đủ nhanh còn chưa đủ nhanh? Tìm kích thích? Vậy cũng không phải như thế tìm.

Trên mặt lộ ra vẻ mong mỏi, chỉ thiếu chút nữa trực tiếp đuổi người.

Trữ Thái Thần đối với cái này không phát giác gì, "Tiền bối, tiểu sinh người không có đồng nào, chỉ có thể Lan Nhược Tự dừng chân một đêm."

Gặp Trữ Thái Thần như thế, Yến Xích Hà sầm mặt lại, đây là không có sợ chết.

"Ngươi?" Hần nhìn về phía Dịch Huyền, cảm thấy tuần tú thiếu niên hần là có thể thật dễ nói chuyện.

"Nghe nói Lan Nhược Tự phong cảnh không sai, đặc biệt đến lần du ngoạn một phen!" Ngữ khí kiên quyết, Yến Xích Hà cơ hồ muốn thổ huyết.

Mmp, ai TM nói cho ngươi nơi này chơi vui?

Còn phong cảnh tươi đẹp, Yến Xích Hà sắc mặt quái dị nhìn chung quanh, cảm thấy nơi này có thể đem người bình thường hù chết.

"Tùy ngươi, hi vọng ngày mai còn có thể nhìn thấy các ngươi!"

Đối với không biết sống chết hai người Yến Xích Hà cũng là không lời nào để nói, lập tức đăng không mà lên, biến mất vô tung vô ảnh.

Dịch Huyền cười một tiếng, Yến Xích Hà nhìn thô kệch, nhưng vẫn là vô cùng hảo tâm. Giờ phút này hần nhìn như cách, kì thực còn phụ cận, cũng không bọn họ yên tâm.

"Kỳ quái người!" Trữ Thái Thần như thế đánh giá Yến Xích Hà.

Dịch Huyền im lặng, gia hỏa này thật đúng là không biết mùi vị. Đối với gia hỏa này gan lớn cũng là bó tay rồi, thật sự là, dám ngày quý người thật có chút tài năng.

Hai người tìm tới một ngôi lầu phòng, lập tức mở ra bộ pháp tiến vào bên trong.

"Rốt cục không cần ngủ ngoài trời đã ngoại!"

Dịch Huyền nhìn lên trần nhà, nhếch miệng lên.

Trữ Thái Thần quay đầu nhìn xem Dịch Huyền, "Dịch Huyền, cùng một chỗ ngủ sao?"

Dịch Huyền lắc đầu, cùng dám nhậ quý nhân ai? Đừng nói Dịch Huyền ưa thích một người ngủ, liền xem như không ngại hai người ở chung, nhưng nhìn xem Trữ Thái Thần, cũng là cảm thấy là lạ.

"Được rồi, ta vẫn là sát vách." Lập tức đi ra.

Sửa sang một chút giường chiếu, bốn phía tro bụi trải rộng, nhưng hần xem không có cái khác công phu quét bụi.

Gió lạnh bên ngoài gào thét, trên lầu có hai nơi gian phòng bị đèn đuốc thấp sáng.

Dịch Huyền ngồi xếp bằng trên giường, chìm vào trong óc ký ức.

"Thôn Thiên ma công, Ngoan Nhân Đại Đế vô thượng truyền thừa!"

Dịch Huyền tự lẩm bẩm, trong nháy mắt ý thức lâm vào cái kia vô số kính văn bên trong. Tựa hồ lâm vào một mảnh vĩnh vô chỉ cảnh lỗ đen Luân Hồi.

Một đạo dáng người uyển chuyển thân ảnh từng vị nhân kiệt chém giết, Thần Thể người sở hữu chống lại, thậm chí cả trong truyền thuyết Hỗn Độn thể. Nhất Phàm thể không ngừng thuế biến, cuối cùng càng là lấy tuyệt thể chi tư trấn áp vô số thiên kiêu, thành tựu cái kia vô thượng Đại Đế!

Thôn Thiên ma công vừa ra, thiên địa biến sắc. Thôn phệ bản nguyên thành tựu tự thân, không ngừng lớn mạnh chính mình bản nguyên, cuối cùng nhưng thành tựu thậm chí lột xác thành Hỗn Độn thể!

"Thật là khủng khiếp ma công!"

Dịch Huyền kinh ngạc vạn phần, đối với truyền thuyết kia bên trong Ngoan Nhân Đại Đế sinh ra một tia kính nể. Từ xưa đến nay vị này Đại Đế đủ để khinh thường tất cả Đại Đế, lấy một giới phàm thể trưởng thành là từ xưa đến nay nhất cường đại Đại Đế, không thể bảo là không kinh diễm.

Hắn lúc này vẫn là phàm nhân, mà tới nay hắn muốn lấy Thôn Thiên ma công kinh khủng mở bề khổ!

"Che trời thể giới tu pháp..." Dịch Huyền mở to mắt, trong mắt vậy mà phản chiếu lấy một vòng xoáy màu đen.

Hắn nhìn xem Lan Nhược Tự trung tâm, tựa hồ thấy được cái kia Thiên Niên Thụ Yêu, nhếch miệng lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62 : trời tối người yên Lan Nhược Tự

Trong mắt phản chiếu lấy một mảnh vòng xoáy màu đen, Dịch Huyền tự lẩm bẩm, nhìn về phía Lan Nhược Tự trung tâm.

Thôn Thiên ma công vận chuyển, đây là một loại Huyền Pháp, không phải cái gọi là công pháp. Từ Hà Thần Công, hấp tinh đại pháp các loại chênh lệch rất xa.

Dịch Huyền tu hành đường không phải cái thể giới này con đường, mà là che trời thể giới pháp.

Bước đầu tiên, mở bề khổ!

Bề khổ ban đầu cần lượng lớn năng lượng, Dịch Huyền trong không gian lấy ra một vật. Một viên thạch đầu, nó trong suốt sáng long lanh, tựa như ngọc thượng hạng thạch.

Dịch Huyền lấy ra linh thạch, muốn mượn nhờ linh thạch bên trong ẩn chứa linh khí mở bề khổ, từ đó đạp vào tu hành bước đầu tiên.

Tâm thần bao phủ tại linh thạch bên trên, câu thông tích chứa trong đó linh khí. Linh thạch nhất thời tản mát ra màu ngà sữa vàng sáng, không ngừng tràn vào Dịch Huyền trong cơ thể.

Thuận kinh mạch hội tụ ở dưới rốn.

Ầm ầm!

Linh khí bị một đạo bức tường vô hình chặn đường, Dịch Huyền minh bạch vậy liền tu sĩ muốn mở bề khổ. Lập tức vận chuyển Thôn Thiên ma công, bộ này Ngoan Nhân Đại Đế tuyệt học, cường đại thôn phệ tác dụng tại linh thạch, như muốn đem hút khô.

Linh thạch bên trong linh khí mãnh liệt mà đến, không ngừng cọ rửa cái kia vô hạn vách tường.

Dịch Huyền trên người có vù vù thanh âm dập dờn, giống như Phạt Đà tụng kinh, lại như một ma đầu gào thét.

Răng rắc!

Xông phá bích chương, Dịch Huyền thành công mở bề khổ.

Màu đen bề khổ tựa như thôn phệ vạn vật lỗ đen, nhưng chỉ có chừng hạt gạo. Linh thạch hóa thành bụi bặm tung bay, bên trong linh khí đã bị hoàn toàn hấp thu.

Dịch Huyền cảm giác bề khổ truyền đến từng con thôn phệ cảm giác, giống như đói khát vô cùng người khát vọng đồ ăn. Không có áp chế loại dục vọng này, Dịch Huyền lấy ra một khối linh thạch, bề khổ vọt tới một cổ thôn phệ chỉ lực, đem linh thạch bao trùm.

Một viên. . . Hai viên. . .

Đang hấp thu trọn vẹn năm viên linh thạch về sau, bề khổ truyền đến một trận cảm giác thỏa mãn.

Dịch Huyền mở to mắt, này thì đã vào đêm, bên ngoài từng con âm phong gào thét.

Đứng dậy, xương cốt run run một hồi, giống như thoát thai hoán cốt.

"Đế Kinh quả nhiên thần kỳ!" Bề khổ cảnh mặc dù là bước đầu tiên cảnh giới, nhưng muốn đột phá cũng không phải chuyện dễ dàng gì. Không biết bao nhiêu người dừng bước ở đây, tiên vô duyên.

Dịch Huyền mặc dù không biết cái khác Đế Kinh phải chăng thần dị, nhưng nghĩ đến nó Đế Kinh bên trong cũng là gần phía trước tồn.

Hết thầy bình an vô sự, không đứng, Dịch Huyền xuyên thấu qua vách tường nhìn xem sát vách.

Hắn cảm thấy mấy cổ yếu ớt khí tức, cái kia chính là cái gọi là quỷ vật.

Trên lầu mấy cổ cái xác không hồn không ngừng bò, thì không thì xuyên thấu qua khe hở nhìn về phía phía dưới, nhìn xem Trữ Thái Thần.

Trong mắt có thăm thẳm lục quang lấp lánh không yên, đó là người sống, bọn chúng muốn hấp thụ hắn dương khí.

Đi như máy móc, động tác chậm chạp vô cùng, miệng Trương Hợp.

Trữ Thái Thần đối với cái này không phát giác gì, miệng bên trong thì thầm, "Tốt xấu ta cũng là người đọc sách, chỉ là sổ sách sao có thể làm gì được ta?"

Nói xong cầm bút lên, có chút suy tư, sau đó một chút xiu đem sổ sách bù đắp.

Lúc này, Yến Xích Hà mở to mắt, trong mắt đều là không ức chế được hàn quang.

"Hạ Hầu huynh người..." Lập tức phiêu nhiên mà.

Dịch Huyền đi vào ban công trước, ngẩng đầu nhìn Yến Xích Hà đáp không với lại, yên lặng không nói.

Lập tức nhướng mày, nhìn về phía gian phòng bên trong, "Thật sự là tìm đường chết!"

Một bước phóng ra, đập vào mắt một màn người Dịch Huyền nhướng mày.

Chỉ gặp vừa rồi hắn ngồi xếp bằng địa phương hai cổ hành thi không ngừng ma sát, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì, mà có chút nhập môn trong nháy mắt cùng nhau nhìn về phía hắn, trong mắt đều là lạnh lẽo chỉ sắc.

Bọn chúng con mời tới.

Nhưng là bọn chúng cảm giác không thích hợp, hắn vì cái gì không chạy trốn? Vì cái gì không kinh ngạc? Vì cái gì bình tĩnh như thế?

Các loại, lấy bọn chúng điểm ấy trí thông minh hiển nhiên suy tư không ra,, TM hướng về bọn chúng tới là cái quỷ gì?

Bất quá bọn chúng cũng không quan tâm, chỉ cần chờ hắn tới, vậy chúng nó liền...

Tưởng tượng lấy, bọn chúng cảm giác đầu không đủ dùng, mắt tối sầm lại, chính là công dã tràng không.

Dịch Huyền tiện tay giải quyết hai đầu tiểu quỷ,

Trong mắt phản chiếu lấy một mảnh vòng xoáy, như muốn thôn thiên phệ địa.

Hai đầu tiểu quỷ trên thân bay ra ngoài cái gì, không có vào Dịch Huyền trong cơ thể.

"Rất yếu linh hồn..."

Trong nháy mắt đó hắn thôi động Thôn Thiên ma công, đem linh hồn hấp thu.

Muốn nhờ vào đó cường đại bản nguyên linh hồn, nhưng nó linh hồn quá nhỏ yếu, như trâu đất xuống biển, với lại không đáng chú ý.

Yến Xích Hà trở về, sắc mặt phi thường không tốt. Hắn cơ hữu tốt họ Hạ Hầu bị Thụ Yêu Mỗ Mỗ giết chết, kiểu chết quá biệt khuất.

Mà hết thầy này Dịch Huyền cũng không biết, bởi vì hần đã không có dư thừa công phu chú ý chút.

Này thì hần nhìn xem hai cổ cây khô, cảm thấy có phải hay không một mối lửa đốt đi. Nhưng đây không phải Dịch Huyền bắt đắ đi, TM hai đầu tiểu quý vậy mà leo đến hần nghỉ ngơi địa phương, thật sự là xúi quẩy.

Dịch Huyền một tay lấy bọn chúng ném ra, vừa vịn nện vào một đầu gậy còm chuột trên thân. Đáng thương con chuột này, bởi vì hoàn cảnh ác liệt, bình thì ngay cả một cái côn trùng đến hiểm thấy, nơi này có đại cang là xúi quẩy, TM đều đầu phục Thụ Yêu. Cả ngày ăn bùn đất, kém chút không có kim loại nặng cảm nhiễm trực tiếp ợ ra rắm, hiện tốt, đơn giản liền là trần trụi tai bay vạ gió, bị sống sờ sờ đập chết.

Dịch Huyền phi thường khó chịu, khó chịu nên làm cái gì? Đến phát tiết a! Cho nên...

Dịch Huyền nhảy lên, đi đều không hữu thanh, chỉ có một mảnh bóng râm không ngừng di động.

Chính đang bò lồm đợc vài đầu tiểu quý cảm thấy sau lưng tựa hồ có đồ vật gì, bọn chúng dùng kia đáng thương trí thông minh tự hỏi cái gì. Đây là bóng dáng? Ân không sai, nhưng bóng dáng đại biểu cái gì? A, có cái gì. Nhưng sẽ đều bóng dáng đại biểu cái gì? Không biết, đầu óc không đủ dùng.

Cho nên bọn chúng quay đầu, muốn nhìn một chút kết cục là cái gì.

Ngừng lại thì hiểu rõ, đó là một người, người sống!

Bọn chúng trong mắt toát ra xanh mon môn quang mang, trông mắt chuyển động, cảm thấy hần là cho người sống một "Giáo huấn".

Các loại, đó là cái gì ánh mắt? Đen kịt, cảm giác thật là dọa người, ân, tốt dọa quý!

Lập tức cảm giác thân thể lằng lằng, tựa hồ phải bay tiên, lại là cái gì quý?

Lập tức sau mắt tối sầm lại, một lần cuối cùng, bọn chúng nhìn thấy cái kia từng cổ cây khô. đó là cái gì? Tựa hồ cùng mình rất tương tự...

Dịch Huyền trong mắt vòng xoáy màu đen tiêu tán, hấp thu mấy tên tiểu quý linh hồn, chẳng qua là cảm thấy thân thanh khí sáng.

Loại hiệu quả này, thật sự là đề thần tinh não. Trừ ngoài ra tựa hồ không có cái khác, ân, ngày nào thức đêm chịu không được, đây để đầu mình thanh tịnh một cái.

Liếc qua Trữ Thái Thần, lập tức lặng yên không một tiếng động rời đi nơi này.

Trữ Thái Thần giờ phút này chính sổ sách đấu tranh, trong tay nắm bút viết viết ngừng ngừng, khi thì buồn rầu khi thì mặt mày hớn hờ.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, Dịch Huyền ngồi xếp bằng trên xà nhà, nhắm mắt dưỡng thần.

Đáng lưu ý chính là, trong lúc đó Trữ Thái Thần đi ra ngoài một chuyến, trở về thì thân thanh khí sáng, loại hiệu quả này đơn giản không kém gì Dịch Huyền thôn phệ vài đầu tiểu quý mang đến công hiệu.

Dịch Huyền đối với cái này không dành cho để ý tới, tìm hiểu trong đầu Huyền Pháp, còn có cái kia...

Dịch Huyền ngồi xếp bằng trên xà nhà, trên thân khí tức đều thu liễm, bốn phía cây cao phù hợp.

Rạng sáng, Dịch Huyền mở mắt ra, đứng dậy nhảy xuống.

Đẩy cửa phòng ra, bên cạnh cũng đi ra một tiếng đẩy cửa âm thanh.

"Dịch Huyền, chào buổi sáng nè!"

Dịch Huyền gật đầu biểu thị đáp lại, "Tối hôm qua ngủ được thế nào?"

Trữ Thái Thần duỗi lưng một cái, "Tốt, phi thường tốt..."

Lập tức gặp Dịch Huyền một mặt ý cười nhìn xem, đó là cái gì ánh mắt, cảm giác là lạ.

"Thế nào? Hôm qua ngủ không ngon?"

Dịch Huyền hỏi tương ngày hôm qua vài đầu vô tư kính dâng tiểu quý, mỉm cười, "Không có gì, đêm qua gặp được rất vật có ý tứ!"

Trữ Thái Thần hứng thú, "Thứ gì?"

Dịch Huyền cười thần bí, "Đừng suy nghĩ, người tuyệt đối sẽ không ưa thích!"

Trữ Thái Thần cảm giác hiếu kỳ, muốn tiếp tục hỏi thăm Dịch Huyền, Dịch Huyền đã đi xuống lâu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63 : Yến Xích Hà: Đây là Gấu Con?

Dịch Huyền đi xuống lầu, một chỗ góc cua, "Chào buổi sáng nè!"

Người kia rõ ràng sững sờ, sau đó quay đầu nhìn xem Dịch Huyền, "Chào buổi sáng nè "

Các loại! Người kia lấy lại tinh thần, "A, tiểu tử ngươi còn?"

Lập tức tựa hồ cảm thấy quá đường đột, "Khụ khụ, cái kia, tối hôm qua có hay không gặp được cái gì kỳ kỳ quái quái đồ vật?"

Người này liền là cái kia chòm râu dài Yến Xích Hà, chính một mặt hiếu kỳ nhìn xem Dịch Huyền.

Dịch Huyền đương nhiên sẽ không nhiều lời, chẳng lẽ nói hôm qua gặp vài đầu vô tư kính dăng tiểu quỷ, vì chính mình cống hiến ra quý giá linh hồn?

Dịch Huyền về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn xem Yến Xích Hà, "Àn, bao quát ngươi ở bên trong sao?"

Yến Xích Hà sững sờ, "Trời đã sáng, các ngươi vẫn là sớm làm rồi đi nơi này, không phải. . ."

Yến Xích Hà chưa hề nói, ngược lại lộ ra một mặt hung ác bộ dáng.

Dịch Huyền nhẹ gạt đầu, lập tức không tại nhiều nói.

"Phong cảnh không sai!"

Lập tức không để ý tới mặt mũi tràn đầy mừng bức Yến Xích Hà, đã rời đi nơi đây.

Yến Xích Hà im lặng, sau đó thấy được Trữ Thái Thần, lập tức nhướng mày, hắt từ trên thân Trữ Thái Thần cảm nhận được một cỗ quỷ khí.

Ngăn lại Trữ Thái Thần, "Tiểu tử ngươi hôm qua là không phải gặp được rất cổ quái người?"

Trữ Thái Thần sững sờ, lập tức nghĩ đến tối hôm qua nữ tử. Sau đó dứt bỏ loại ý nghĩ này, "Không có, ta xem ngươi càng cổ quái!"

Trữ Thái Thần tức giận nhìn xem chòm râu dài, nếu như hôm qua thật tin hấn tà, cùng vị kia đẹp như tiên nữ cô nương không phải cách biệt sao?

Yến Xích Hà dựng râu trừng mắt, cảm giác mình lương tâm bị chó ăn.

"Không biết tốt xấu!"

Lập tức phát tay áo mà.

Yến Xích Hà vây quanh lầu sau phòng mặt, con ngươi co rụt lại, "Đây là. . ."

Hắn đi tới một địa phương không đáng chú ý, nhìn thấy mấy cỗ thi cốt, ngạch, còn có bị nện chết đáng thương chuột.

Có chút có chút bốc mùi, Yến Xích Hà sắc mặt không thay đổi.

Sau đó sắc mặt hắn cỗ quái nhìn chung quanh, hôm qua ban đêm tựa hồ có cái gì chuyện thú vị phát sinh. Chẳng lẽ có một vị cao nhân tới này?

Yến Xích Hà cẩn thận kiểm tra một chút thi cốt, cuối cùng đạt được một cái kết luận, bọn chúng đều là bởi vì linh hồn tịch diệt mà bị diệt giết.

Loại thủ đoạn này, Yến Xích Hà suy tư thật lâu, lập tức một loạt tiếng bước chân chậm rãi đến.

Trong niệm niệm động một đoạn chú ngữ, thi cốt lên cao dâng lên một mảnh hỏa diễm, lập tức đem hóa thành một chỗ tro cốt.

Thuận tiện độ hóa cái kia đáng thương chuột.

"Là người a, làm sao vẫn chưa đi?"

Yến Xích Hà nhìn thấy một nhẹ nhàng mỹ thiếu niên, giờ phút này chính nghi hoặc nhìn xem hắn.

"Ta nói muốn đi sao?"

Yến Xích Hà suy tư, cuối cùng cảm giác bị chơi xỏ, TM, ý niệm này tiểu hải trí thông minh làm sao cao như vậy?

Yến Xích Hà một mặt ta rất khó chịu đi mở, góc rẽ liếc qua Dịch Huyền. Gặp nó vuốt vuốt một gốc quái cỏ, được không từ.

Dịch Huyền gặp Yến Xích Hà sau khi đi, liếc qua cái kia màu trắng tro cột, như có điều suy nghĩ. Đối với mình đêm qua đi lưu chi vật cũng không thêm đề ý, cái thế giới này lực lượng có chút kỳ lạ.

"Ân, cái thế giới này so với ta nghĩ còn muốn sâu. . ."

Tiên thần ở cái thế giới này không hiện, cho dù là cái kia cái gọi là Hắc Sơn Lão Yêu, nó Địa Phủ cũng bắt quá là nhỏ nhỏ quý vật. Chỉ có thể coi là quý vật đầu lĩnh, đối với cái kia Địa Phủ thật đúng là không tính là gì.

Về phần Nhân Gian Giới cái gọi là Thiên Niên Thụ Yêu Mỗ Mỗ, càng là buồn cười.

Tiên thần, tiên thần! Tựa hồ nguyên tác bên trong căn bản không có tiên thần, tựa hồ cái thế giới này chỉ có cái gọi là yêu ma.

Dịch Huyền cúi đầu nhìn xem quái cỏ, tâm tư lại không ở chỗ này chỗ.

Liên ở đây lúc, một thanh âm đem hắn kéo về hiện thực.

"Dịch Huyền. . ."

Dịch Huyền quay đầu thấy được Trữ Thái Thần.

"Thế nào?"

Trữ Thái Thần ngượng ngùng sờ lên bụng, "Khụ khụ, ta lương khô đã ăn xong, trên người bây giờ không có tiền, chỉ có thể hướng người vay tiền lại trên trần mua lương thực!"

Dịch Huyền nhẹ gật đầu, hoàn toàn chính xác Trữ Thái Thần một người bình thường, không thể làm đến không ăn ngũ cốc.

Trữ Thái Thần gặp này mừng rỡ, Dịch Huyền ăn mặc đó có thể thấy được nó thân phận bất phàm, bởi vậy Trữ Thái Thần mới cùng Dịch Huyền vay tiền.

Dịch Huyền sau khi gật đầu lại lắc đầu, "Đừng xem, trên người của ta không có tiền."

Trữ Thái Thần một bộ không thể tin bộ dáng, đây là đang đùa ta vẫn là đang đùa ta? Chẳng lẽ người một thân hoa phục là giả? Vẫn là con mắt ta mù?

Dịch Huyền mặc kệ Trữ Thái Thần trong lòng nghĩ linh tinh, Trữ Thái Thần tròn mắt hốc mồm ánh mắt bên trong, trong tay hắn nhiều hơn một khối sandwich!

Trữ Thái Thần đề ý không phải cái kia cái gọi là sandwich, mà là cái kia sandwich ở đâu ra? Vừa rồi hắn rõ ràng trông thấy Dịch Huyền trong lòng bàn tay rộng tuếch, thời gian một cái nháy mắt cái kia cái gọi là sandwich liền đi ra.

Thần kỳ như thế một màn tại sao không gọi Trữ Thái Thần giật mình?

"Đây là?"

"Sandwich, người bữa sáng?" Dịch Huyền không có giải thích sandwich là cái gì, cũng không có giải thích sandwich là thế nào tới, tiện tay ném cho Trữ Thái Thần sau có nhìn về phía gốc kia quái cỏ.

Trữ Thái Thần nhìn xem trong tay cái kia sandwich, trì độn một lát liền cắn một cái.

"Ân, mềm nhũn. . ."

Không giống nhau là cảm giác, Trữ Thái Thần nhãn tình sáng lên.

Lập tức mấy ngụm nuốt vào.

nhưng so sánh cái kia bánh bao mềm thần ăn ngon nhiều.

Đạp đi lấy miếng, Trữ Thái Thần vẫn chưa thỏa mãn.

Nhìn về phía Dịch Huyền, Dịch Huyền lại là vút cho hấn một khối sandwich.

Thỏa mãn nuốt xuống cuối cùng một ngụm, Trữ Thái Thần cảm giác tựa hồ hấn là đến chút gì, vô ý thức nhìn về phía Dịch Huyền.

Dịch Huyền cười một tiếng, "Bữa ăn sau đồ uống, có cần phải tới một bình?"

"Muốn!" Trữ Thái Thần tựa hồ cảm thấy chuyện đương nhiên, nhìn xem Dịch Huyền như là ảo thuật xuất ra một cái bình, thấy thế nào làm sao một ảo thuật.

Lúng túng nhìn xem Dịch Huyền, "Khụ khụ, làm sao. . ."

Hấn muốn nói ăn, nhưng không biết vì sao cảm giác cái chữ này không ổn.

. . .

. . .

Một việc nhỏ xen giữa sau Dịch Huyền về tới cái kia ổ nhỏ, đem tích lũy nhiều năm tro bụi quét ra, ngồi xếp bằng bên trong Dịch Huyền tâm thần đã chìm vào trong cơ thể.

Hấn quan sát trong cơ thể bễ khô, thể chất của hấn không phải trong truyền thuyết vương thể hoặc là Thần Thể, cũng không phải phàm thể, tựa hồ xen vào trong đó, ở vào một lúng túng hoàn cảnh.

Biển khô màu đen bành trướng, mặc dù chỉ có chừng hạt gạo, nhưng là trong đó lại là ẩn chứa năm viên linh thạch lực lượng, tuyệt đối không thể coi thường.

Vận chuyển Thôn Thiên ma công, Thôn Thiên ma công thật sự là quá bá đạo. Cường ép thôn phệ rất nhiều thể chất làm bản thân lớn mạnh, đây là cũng bộ rất ma quái Huyền Pháp, nếu xuất thế chính là bị sinh linh chỗ không dung.

Hại người ích ta, tất cả mọi người không hy vọng bị người khác cầu làm áo cưới.

Dịch Huyền muốn đột phá cảnh giới tiếp theo, chỉ có thể đem bễ khô lớn mạnh tới trình độ nhất định, sau đó bễ khô tự có một cỗ nước suối tuôn ra.

Đó là sinh mệnh chi tuyến, cũng là lực lượng chi nguyên suối.

Này cảnh xung là Mệnh Tuyền!

Linh khí điên cuồng tràn vào bễ khô, một chút xiu mở rộng lấy bễ khô, muốn nhất cử đột phá Mệnh Tuyền chi cảnh.

Linh thạch hóa thành tro tàn, Dịch Huyền lần nữa lấy ra một viên linh thạch. Trong suốt sáng long lanh linh thạch lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được âm đậm, lập tức hóa thành trên mặt đất không đáng chú ý tro bụi.

Dịch Huyền đình chỉ thôn phệ linh thạch khoáng đạt bễ khô, con đường tu hành không vội vàng được, chỉ có làm gì chắc đó xây thành kiên cố căn cơ, mới có thể đi được càng xa.

Vào lúc giữa trưa, Trữ Thái Thần chính trong phòng bù đắp sổ sách.

Dịch Huyền đẩy cửa phòng ra, chuẩn bị Lan Nhược Tự tìm kiếm một phen, nhìn xem phải chăng tồn hữu dụng vết tích.

Không nhiều thì hấn đi tới Lan Nhược Tự trung tâm, chỉ gặp trong sân một viên to lớn cây già cắm rễ ở này. Cây già tựa hồ phi thường cổ lão, không biết đã trải qua bao dài tuế nguyệt tây lễ.

Dịch Huyền nhìn xem cây già như có điều suy nghĩ, lập tức lách qua viên này cây già.

Cái thế giới này pháp tắc rất kỳ lạ, ban đêm yêu ma loạn vũ, mà bình minh tất cả yêu ma quỷ quái tựa hồ đạt thành hiệp nghị, khó mà tìm được bóng dáng của bọn hấn.

Trước mắt cây già liền là Thụ Yêu bản thể, Dịch Huyền nó trên thân thấy được khí tức cường đại. Nếu hấn vượt lời trì một bước, Thụ Yêu liền sẽ hoàn toàn thức tỉnh, chắc chắn cho địch nhân lời đình một kích.

Hấn giờ phút này không phải là đối thủ của Thụ Yêu, chỉ có thể dè xuống trong lòng ý nghĩ. Bất quá đã đem Thụ Yêu ghi lại, các loại. . .

Dịch Huyền đi tới một mảnh bãi tha ma, trái lệch ra phải ngược lại mộ bia làm hấn nhướng mày.

Liền ở đây lúc, phía sau hấn truyền đến một trận loạt tiếng bước chân, có người sau lưng hấn.

Nhìn lại, lại là cái kia chòm râu dài Yến Xích Hà.

Yến Xích Hà sắc mặt quái dị, hần đi đến một mặt lạnh nhạt Dịch Huyền trước người.

"Làm sao? Nơi này phong cảnh không sai?" Yến Xích Hà liếc nhìn bốn phía mộ bia, sau đó nhìn xem Dịch Huyền.

Dịch Huyền gật đầu, "Ân, rất không tệ, " Dịch Huyền một mặt lạnh nhạt, lập tức liếc nhìn bốn phía mộ bia, "Hắn là có thật lâu thời gian?"

Yến Xích Hà cảm giác theo không kịp thiếu niên tư duy, không biết thiếu niên trong hồ lô muốn làm cái gì, "Thật lâu, ta cũng nhớ không rõ!"

"Phía dưới hắn là có đồ cổ đi, nghĩ đến hắn là đáng giá không ít tiền. . ."

Yến Xích Hà ngây ngẩn cả người, . . . Hắn triệt để im lặng, trước mắt vị này thật không biết trời cao đất rộng. Có thể, những vật này người có thể đào, bất quá tựa hồ là đào đưa tới một.

Đào một đồ vật đưa một nữ quý, ân, hoặc là nói một lão tẩu. . .

Yến Xích Hà sắc mặt càng cổ quái, lấy lại tinh thần thì phát hiện tiểu tử này đã mười mét có hơn.

"Làm cho người nhưc đầu tiểu tử!"

Yến Xích Hà dựng râu tròng mắt, cảm giác phi thường biệt khuất.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64 : đưa tới cửa

Dịch Huyền vừa đi vừa nghỉ, không ngừng trên bia mộ sờ tới sờ, thấy Yến Xích Hà mở rộng tầm mắt. Thăm nghĩ đầu năm nay người lá gan đều là lớn như vậy sao?

Thế là có một màn này, một thiếu niên đi bãi tha ma, nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, đằng sau theo đuôi một chòm râu dài, không ngừng che mặt.

Thời gian bọn hắn không ngừng vừa đi vừa nghỉ xuống đi.

Dịch Huyền cách sen bãi tha ma, nơi đó thực không có gì đáng xem, có một đồng lớn âm hồn quỷ quái.

Bất quá bởi vì nơi đó tính đặc thù, Dịch Huyền cũng không có thôn phệ hấp thu bọn hắn bản nguyên linh hồn.

Dịch Huyền bước chân khẽ nâng, sau lưng Yến Xích Hà nhịn không được mở miệng, "Ta nói tiểu tử xem cũng nhìn, vẫn là thừa dịp trước khi trời tối mang lên thư sinh kia rồi đi nơi này!"

Đây là muốn đuổi người sao?

Dịch Huyền quay đầu cười một tiếng, "Ta cảm thấy nơi này bóng đêm không sai, còn có, người muốn nói chính mình nói!"

Dịch Huyền thoải mái bước vào lâu phòng.

Tức giận Yến Xích Hà im lặng đến cực điểm, quái sự mỗi năm có năm nay đặc biệt nhiều. Yến Xích Hà hỏi tường gặp phải là ai a! Một họ Hạ Hầu không tính, hiện lại tới hai, mỗi cái đều là như thế Cực phẩm.

Vừa rồi tiểu tử kia không nói, làm cho người nhưc đầu.

Họ Hạ Hầu cũng không nói, đã hóa thành trên mặt đất tro tàn.

Về phần người thư sinh kia, đơn giản liền là chết đầu óc, mặc kệ hắn nói thế nào cương quyết người có phải hay không đồ đần ánh mắt đối lấy. Cảm giác này không biết có bao nhiêu thoải mái.

Bóng đêm nhập hộ, không biết vì sao, những ngày này thời tiết không tốt, mặt trăng luôn luôn bị tầng tầng mây đen che chắn. Làm cho cái kia chút nghĩ nhà người đắm ngực đậm chân, mặt trăng? thì chung trắng sáng?

Dịch Huyền mở to mắt, chỗ ánh mắt nhìn tới Trữ Thái Thần đứng tại cửa ra vào, một mặt xấu hổ.

"Thế nào?"

Trữ Thái Thần gãi đầu một cái, "Cái kia..."

Dịch Huyền hiểu rõ mà nhìn xem Trữ Thái Thần bồn chồn bụng, cái sau gặp này sắc mặt càng là xấu hổ.

thật không phải lỗi của hắn, bụng thần, hôm nay ăn vào loại kia mỹ vị còn chưa đủ. Giữa trưa thì bụng liền bắt đầu làm âm ỉ, nhưng Dịch Huyền lại không biết chạy đi đâu, chỉ có thể đau khổ chống lại đói ma.

Rốt cục nhìn đến hiện, hắn rốt cuộc không chống đỡ được, bị đói ma phụ thân, thế là có một màn này.

Dịch Huyền nhẹ gãi đầu, "Cho..."

Trữ Thái Thần đối với Dịch Huyền cái kia ma pháp thủ đoạn cũng là có sức miễn dịch, chỉ ít không nhất kinh nhất sợ.

"Đây là?"

Trữ Thái Thần lung lay trên tay "Cây gậy", ừ, không đúng, đây không phải cây gậy, mềm nhũn, còn có co dãn.

Dịch Huyền cười một tiếng, "Đây là hotdog, có thể ăn."

Nghe vậy Trữ Thái Thần ngược lại là không có suy nghĩ nhiều, đem cái gọi là hotdog nhét như trong miệng.

Dịch Huyền thấy khoe mặt giật một cái, vị này đem cái gì là thổ dân cái từ này quán triệt đến hạch tâm, vậy mà cũng không cắn đứt, trực tiếp một mạch nhét như trong miệng.

"Ăn ngon!" co dãn! Từ vị này! Lăn thoải mái!

", là không là quá dài?" Trữ Thái Thần nói ra.

Dịch Huyền im lặng, "Người có thể cắn đứt nó... ."

Trữ Thái Thần: ...

...

...

Trữ Thái Thần cầm hotdog, không thể đem toàn bộ ăn hết, mà là vội vàng đi ra tòa lầu này phòng.

Dịch Huyền Trữ Thái Thần rời đi trong nháy mắt sáng tỏ, biết Trữ Thái Thần đi làm cái gì.

Thị giác chuyển đổi.

Trữ Thái Thần cầm nóng hổi hấp hotdog, đi vào một tòa đình.

Trong tai có tiếng đàn du dương truyền đến, Trữ Thái Thần không khỏi cảm thấy một trận mừng rỡ, là nàng!

Hai bước làm một bước, Trữ Thái Thần cảm thấy mình tâm can bịch bịch đầu, thật kích động a!

Hất ra màu trắng tơ lụa, Trữ Thái Thần nhìn xem đánh đàn nữ tử, "Tiểu Thiển!"

Được xưng là Tiểu Thiển nữ tử ngẩng đầu Trữ Thái Thần đối mặt, trong lúc nhất thời củi khô lửa bốc, trong lúc nhất thời yêu hận tình nồng.

"Công tử!"

Tiếng như bách linh, mị nhãn như tơ, thẳng xem Trữ Thái Thần lòng say không thôi.

Trữ Thái Thần hoàn hồn, đột nhiên nghĩ đến cái gì, cầm trong tay hotdog đưa cho Nhiếp Tiểu Thiển.

"Đây là hotdog!"

Nhiếp Tiểu Thiển nhìn xem cái kia cái gọi là hotdog,

Trong lòng kỳ quái, danh tự làm sao như vậy kỳ quái? Hotdog? Đây là một loại thịt chó sao? Nhưng là lại không giống.

Đề xuống tâm linh tràn đầy nghi hoặc, Nhiếp Tiểu Thiên cũng không do dự, môi đỏ khẽ mở.

"Àn!" Nhiếp Tiểu Thiên ngậm lấy hotdog, bên cạnh Trữ Thái Thần một mặt quái dị.

Hai mắt đối mặt, tràng diện thấy thế nào làm sao quái.

"Tựa hồ có cái gì không thích hợp..."

Trữ Thái Thần nhin không được.

Nhiếp Tiểu Thiên đem hotdog nuốt ăn, chỉ cảm thấy loại vị đạo này kỳ lạ như vậy, rất có co dãn.

"Thế nào?"

Nhất thời nơi này tiếng đàn phồng lên, nếu như không phải trận kia trận âm phong, đây hết thấy tựa hồ rất tốt đẹp.

Giờ phút này Nhiếp Tiểu Thiên lòng tràn đầy phức tạp, dư quang liếc trái qua một mặt si mê Trữ Thái Thần. Trong lòng ngũ vị tạp trần, trong đầu Thụ Yêu Mỗ Mỗ bóng dáng không ngừng hiển hiện.

Dẫn đến tiếng đàn có chút phù phiếm lộn xộn, nhưng Trữ Thái Thần đàn si lại là một bộ vốn nên biểu tình như vậy.

Hoàn toàn không thể tạp nhập trong biết giờ phút này giai nhân nội tâm phức tạp cảm xúc, ân, một từ đàn gây tai trâu!

Màn ảnh nhảy chuyển.

Kẹt kẹt!

Tựa hồ là dây cửa âm thanh, chỉ là thanh âm quá nhỏ, tiểu nhân như là ruồi muỗi bay múa.

Một bóng người xinh đẹp chậm rãi đi vào trong phòng, phía ngoài cuồng phong muốn nhò vào đó tiến vào, cửa đã đóng lại.

Đó là một vị nữ tử, nữ tử khuôn mặt thanh tú, dáng người càng là dáng vẻ thướt tha mềm mại. Bị một đầu màu trắng tơ lụa bao lấy, bên hông bị một đầu màu trắng dây lụa quấn quanh, đem cái kia uyển chuyển thân thể phác hoạ vô cùng nhuần nhuyễn.

Nàng nhìn về phía ngồi xếp bằng trên đất bên trên thiếu niên, đôi mắt đẹp chỗ sâu có hàn quang lóe lên một cái rồi biến mất.

Gần nhất câu lên một vòng đường cong, cười khẽ một tiếng, mang theo một loại không hiểu dụ hoặc chi ý.

Tiếng cười như chuông bạc, thanh thúy êm tai.

Dịch Huyền mờ to mắt, trong mắt tràn đầy nghi hoặc. Sau đó nhìn thấy một vị có lồi có lõm nữ tử, giờ phút này mị nhãn như tơ, đôi mắt giống như một vũng xuân thủy.

"Người là ai?" Thiếu niên thanh âm non nớt, giống như vừa bước qua ngây thơ vô tri đứa bé.

Nữ tử cười khẽ, trên thân mang theo một cỗ mỉa mai hoặc chứng sinh ý niệm, "Hi hi, tỷ tỷ ta đẹp không?"

Nói xong xoay đạo qua một vòng, vẩy bay múa, một đôi tuyết trắng đùi ngọc như ẩn như hiện, thẳng dạy người muốn ngừng mà không được.

Dịch Huyền đứng dậy, ánh mắt mê ly, hướng về nữ tử từng bước một đi.

Nữ tử đối với cái này không có suy nghĩ nhiều, loại chuyện này nàng đã có chỗ đoán trước, người trước mắt tuổi tác làm nàng hơi kinh ngạc thôi.

Dịch Huyền dần dần tới gần nó thân thể, vươn tay tựa hồ muốn giật ra cái kia sợi lụa mỏng.

Nữ tử trong mắt lại là có hàn quang hiển hiện, một màn này quen thuộc như thế, không biết đã trải qua bao nhiêu lần.

Đột nhiên đột nhiên xảy ra dị biến, nữ tử trong mắt tràn đầy không thể tin.

Nàng bị Dịch Huyền một cái tay bóp lấy cổ, ngạnh sinh sinh từ dưới đất bị nhấc lên.

"Người..."

Thanh âm cô gái thay đổi hoàn toàn, tràn đầy hoảng sợ chấn kinh.

Giờ phút này Dịch Huyền có chút hăng hái nhìn xem nàng, trên mặt còn kém không có viết hiệu kỳ hai chữ.

Trong mắt nơi nào còn có lạc đường, tinh khiết vô cùng. Lúc này nữ tử đã biết vừa rồi hết thấy đều thiếu niên này không chế phía dưới.

Nàng đang giãy dụa, trên người có âm trầm quý khí tràn ngập, muốn dùng cái này bức lui người này.

Nhưng là nàng cảm giác được thiếu niên trong cơ thể cái kia giống như đại dương huyết khí, nếu như phun trào, tuyệt đối phải đưa nàng đốt cháy hầu như không còn.

Giờ phút này nàng nơi nào không biết mình đã trúng thiết bản, "Không, đừng có giết ta..."

Mặc dù là quý, nhưng cũng sợ sinh tử. Phàm nhân sợ chết, nhưng quý càng đáng sợ chết, bởi vì nếu linh hồn tiêu tán, biết cái gì đều không tồn tại.

Phàm nhân sau khi chết hồn nhập Luân Hồi, nhưng quý nếu sau khi chết liền trực tiếp trở về thiên địa, trở thành thiên địa chất dinh dưỡng.

Dịch Huyền tò mò nhìn nàng, hẳn nhớ tới chuyện cũ.

"Cái thế giới này. . . . Tựa hồ... Tiên thần..." Dịch Huyền như có điều suy nghĩ, lập tức lấy lại tinh thần.

Hắn nhìn xem nữ quý, nữ quý cũng nhìn xem nàng, mặc dù hắn bóp lấy cổ của nàng, nhưng cái sau không phải người, sẽ không bởi vậy ngạt thở.

Nữ Quý Nhãn thần hoảng sợ, nàng không ngừng giãy dụa, nhưng này một đôi tay giống như thái cổ cự sơn sừng sững bất động.

Nàng nhìn thẳng hắn, không có lửa hoa văng khắp nơi, không có dòng điện giao thoa, chỉ có một đôi vòng xoáy màu đen phản chiếu, như muốn thôn thiên phệ địa.

Nữ quý còn muốn nói điều gì, nhưng cảm giác thân thể truyền đến một choáng váng liên hồi, còn có một loại kinh khủng thôn phệ chi lực.

Không ngừng xé rách nàng quý thể.

"Ta là Mỗ Mỗ... . ." Thanh âm im bật mà dừng.

Dịch Huyền trong mắt vòng xoáy màu đen không ngừng quay, tựa hồ muốn cái gì xoắn nát, chỉ gặp hắn trên thân khí huyết phun trào, chạm đến nữ quý trên thân thì hóa thành liệt diễm không ngừng thiêu đốt.

Nàng quý thể một chút xú tán loạn, cuối cùng triệt để tiêu tán không thấy.

Dịch Huyền cảm giác thân thanh khí sáng, "Không sai, lần này linh hồn miễn cưỡng có thể tăng lên linh hồn của ta bản nguyên..."

Thiếu niên thanh âm non nớt ở chỗ này tiếng vọng, mang theo một tia kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65 : ngày 3 thu? 30 thu?

Thôn Thiên Ma Công vận chuyển, tự có một cỗ thôn phệ chi lực không ngừng luyện hóa cái kia cỗ linh hồn, đem tạp chí bóc ra, chỉ lưu thuần túy nhất bản nguyên linh hồn.

Cuối cùng bị Dịch Huyền hấp thu dung nhập trong linh hồn, bổ sung nó bản nguyên linh hồn.

Linh hồn lớn mạnh, từ đó dẫn phát một hệ liệt biến động. Trực tiếp nhất một màn là bề khổ bị một chút xú khuếch trương. Thôn Thiên Ma Công tựa hồ bản năng, từ thiên địa loại này hấp thụ lấy không biết lực lượng, đem bề khổ một chút xú bổ sung.

Dịch Huyền cảm giác được tự thân huyết khí càng thêm tràn đầy, như là một đoàn cháy hừng hực hòa diễm, bao giờ cũng không toả ra một loại ba động.

Dịch Huyền lấy ra hai viên linh thạch, hiện ở trên người hắn còn lại ba viên linh thạch.

Linh quang lóe lên, Dịch Huyền nắm chặt loại này khó được kỳ ngộ, muốn đem bẻ khổ khuếch trương đến cực hạn.

Linh khí không ngừng tràn vào trong bẻ khổ, hóa thành bẻ khổ một bộ phận, bị bẻ khổ đồng hóa hấp thu.

Thôn Thiên Ma Công không ngừng vận chuyển, trong lúc mơ hồ Ngoan Nhân Đại Đế thân ảnh hiển hiện. Loại kia thiên địa vạn vật duy ngã độc tôn khí tức, như sóng biển cộ rửa tâm linh của hắn.

Dịch Huyền nhất tâm lưỡng dụng, khuếch trương bẻ khổ, linh hội trong đầu Thôn Thiên Ma Công chỗ ghi lại cường đại thần thông.

Dịch Huyền lâm vào cấp độ sâu ngộ đạo, trên thân người này khí tức không đang áp chế, trên thân hiện ra một tầng vàng sáng. Đó là dị tượng, thanh như lời chân, như là Thiên Âm cuốn cuộn.

Trong lúc nhất thời còn đang lảng vảng Yến Xích Hà quay đầu, đã nhận ra dị dạng.

"Tốt khí tức kỳ lạ! Thật là nồng nặc huyết khí!"

Yến Xích Hà kinh hãi, cổ khí tức này tới là đột nhiên như thế, cơ hồ khiến hắn vội vàng không kịp chuẩn bị.

Lập tức biến sắc, "Không tốt!"

Lập tức thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang hướng về khí tức nơi phát ra ra đuổi.

Lúc này yên lặng cổ thụ một trận run rẩy, lập tức một đạo hắc ảnh lóe lên một cái rồi biến mất.

Yến Xích Hà đạp không mà đến, ngón tay một thanh trường kiếm, phía trên có phù quang lưu chuyển, như muốn trấn áp hết thủy tà ma.

Ánh mắt của hắn khóa chặt một ngôi lầu phòng, gặp một gian nhà loại này có hào quang tràn ngập, giống như một tôn Phật Đà tụng kinh.

"Thật là nồng nặc huyết khí!"

Yến Xích Hà nhin không được cảm khái.

Lập tức biến sắc, "Ngươi dám!"

Lời còn chưa dứt, trường kiếm trong tay của hắn hóa thành một đạo lưu quang bắn về phía bóng đen.

Bóng đen mặt không dám khinh thường, đuổi ra một cái khô lão bàn tay muốn đánh bay trường kiếm.

Trường kiếm trong nháy mắt quang mang phóng đại, trực tiếp đem bóng đen đánh bay!

"Yến Xích Hà ngươi dám phá hỏng ta chuyện tốt!"

Thanh âm sắc nhọn giống như lệ quỷ kêu rên.

Yến Xích Hà thân thể nhờ vào đó ngang qua nhà lầu trong bóng đen ở giữa, lãnh diễm liếc nhìn bóng đen.

"Hừ!"

Bóng đen bộc lộ ra thân hình, bắt nam bắt nữ, thanh âm khi thì giống như nữ khi thì giống như nam.

Nàng liền là Thụ Yêu Mỗ Mỗ, đem Lan Nhược Tự biến thành phế tích kẻ cầm đầu.

Không có cái gì có thể nói, Yến Xích Hà dẫn theo một ngum trường kiếm thẳng hướng Thụ Yêu, nói đúng ra là Thụ Yêu một đạo thân ngoại hóa thân. Mặc dù như thế, nhưng nó chiến lực không tầm thường, liền xem như Yến Xích Hà trong lúc nhất thời cũng không làm gì được nó.

Song phương thời gian dần qua đánh nhau thật tình, một bộ không chết không thôi bộ dáng, nhất thời cỏ cây tung bay.

Thụ Yêu không chế từng đầu cây gỗ khô nhánh tập sát hướng Yến Xích Hà, muốn dùng cái này diệt sát nó nhục thể.

Yến Xích Hà cũng không phải đèn đã cạn dầu, cắn nát tay mình chỉ, lợi dụng máu tươi nơi tay chườm vẽ tranh, vẽ ra một Thái Cực Đồ.

Trong miệng niệm động chú ngữ, "Thiên Địa Vô Cực, càn khôn tá pháp!"

Lập tức từ nơi sâu xa một cỗ lực lượng giáng lâm, dọa đến Thụ Yêu liên tục né tránh loại lực lượng kia.

Nhất thời Thụ Yêu Mỗ Mỗ chặt vật không thôi, trên thân đều toát ra hòa diễm, không ngừng phát ra tiếng kêu thảm.

"Yến Xích Hà, người chờ đó cho ta!" Chạy trốn thì thả ra ngoan thoại, đây là nhân vật phản diện chuẩn tắc thứ nhất!

Lập tức Thụ Yêu thân ngoại hóa thân trốn vào thổ địa, bốn phía nhánh cây cũng biến mất vô tung vô ảnh.

Yến Xích Hà một bộ người nếu là lại đến không đồng nhất bàn tay đưa người Luân Hồi tư thế chỉ vào Thụ Yêu mắng to, "Ta nhổ vào... . . ."

Đột nhiên hần tỉnh ngộ, "Đến, còn có nặng sự tình!"

Yến Xích Hà đáp không mà đi,

Đi vào lầu phòng trước.

Trời đẩy cửa phòng ra, nhất thời ngậy ngấn cả người, "Là tiểu tử người!"

Này thì Dịch Huyền mở ra đã, thu liễm lấy lộ ra ngoài huyết khí.

Nhìn về mặt mộng bức Yến Xích Hà, nhân nhạ lên tiếng, "Chòm râu dài, tại sao lại là người?"

Yến Xích Hà vỗ đầu một cái, "Ta đã nói rồi, tiểu tử người cảm giác không phải người bình thường, không phải làm sao lại chạy đến nơi đây. . Ngạch, ngấm phong cảnh, nguyên lai là người trong đồng đạo!"

Yến Xích Hà làm bộ muốn cho Dịch Huyền một cái to lớn ôm biểu thị thiện ý của mình, kết quả không cần nhiều lời, Dịch Huyền một bàn tay quát mở vậy đối hữu hảo bàn tay.

Dịch Huyền nhìn xem bên ngoài thăm thiết một mảnh, bốn phía kiến trúc bị cái gì cho quát nháo nhoẹt, đơn giản vô cùng thâm.

"Là người làm?"

Dịch Huyền nhìn về phía Yến Xích Hà, mặc dù là đang hỏi, nhưng vì cái gì người giọng điệu này như vậy không đúng? Yến Xích Hà im lặng nhìn xem Dịch Huyền.

"Ân, vừa rồi Thụ Yêu tới qua. Về phần nàng tại sao tới này..." Yến Xích Hà nhìn xem Dịch Huyền, một bộ đầy hết thấy đều là người sai bộ dáng nhìn xem hần.

Dịch Huyền buồn rầu vuốt vuốt mi tâm, lần này chủ quan, kém chút biến thành Thụ Yêu chất dinh dưỡng.

Xem ra lần sau tiến vào loại này cấp độ sâu ngộ đạo hần là tìm một địa phương an toàn.

Dịch Huyền đối Yến Xích Hà nói ra, "Lần này cảm ơn!"

Yến Xích Hà cảm thấy rất cực để thiếu niên này cúi đầu, cảm thấy cao hứng phi thường. Bất quá tựa hồ thiếu khuyết cái gì, đúng, "Ân, người thư sinh kia? Làm sao không thấy được?"

Nói xong đẩy ra một bên cửa phòng, nhìn chung quanh một chút.

Chẳng lẽ bị cái kia?

Yến Xích Hà muốn tiến một bước dò xét, bả vai bị một cái tay dựng lấy.

"Người muốn tìm Trữ Thái Thần sao?"

Dịch Huyền nhìn xem rỗng tuếch gian phòng, trong lòng nhưng, phải cùng cái kia nữ quý tiểu tình nhân hẹn hò.

"Người biết hần ở đâu?"

Yến Xích Hà nhìn về mặt lạnh nhạt Dịch Huyền, cảm thấy người thư sinh kia hần không có vấn đề, chỉ ít không có sinh mệnh an toàn.

"Ân, làm sao? Người muốn đi xem?"

Dịch Huyền thời khắc này biểu lộ không biết có bao nhiêu quái dị.

Thấy Yến Xích Hà trong lòng Chíp Bông.

"Khụ khụ, cái kia thôi được rồi, không có việc gì lời nói ta đi ngủ trước, a, buồn ngủ quá a!"

Lập tức đáp không cách.

Dịch Huyền nhìn xem Yến Xích Hà cách, sau đó đem ánh mắt hội tụ ở cái kia một vùng phế tích phía trên.

Dịch Huyền trong mắt có vẻ kỳ dị chớp động, não hải không ngừng thôi diễn cái gì. Vừa rồi đại chiến hần mặc dù không có tận mắt nhìn thấy, nhưng hần có thể phế tích bên trong còn sót lại vết tích thôi diễn cái thể giới này lực lượng.

Một nén nhang đi qua, Dịch Huyền đứng ở chỗ này không nhúc nhích, ánh mắt lấp lánh không yên.

Liếc mắt nhìn chăm chăm cái kia mảnh phế tích, Dịch Huyền quay người đi vào phòng bên trong. Ngồi xếp bằng trên đất, tiếp tục tham ngộ trong đầu tuyệt kỹ. Chỉ là không có tiến vào cấp độ sâu ngộ đạo, nếu như hấp dẫn Thụ Yêu, vậy hần chỉ có thể Thụ Yêu trong bụng khóc.

Yến Xích Hà mặc dù về, nhưng Dịch Huyền bốn phía bày ra thủ đoạn, chỉ cần Thụ Yêu lại đến, hần nhìn một chút trường kiếm trong tay, không ngại cho Thụ Yêu một dạy dỗ khó quên.

Yến Xích Hà cũng không có chìm vào giấc ngủ, lần này biến cố giống một cái phản khởi tề, Yến Xích Hà cảm giác mình tam quan cơ hồ vỡ nát. Trời, trẻ tuổi như vậy người tu đạo, thật sự chính là yêu nghiệt.

Yến Xích Hà tựa hồ nhìn thấy Dịch Huyền đứng ngao nghể tại khắp nơi, đại lục yêu ma nhao nhao lui tránh tình cảnh.

Ngẫm lại đã cảm thấy kích động, các loại, hần kích động cộng lòng a?

Các loại, ta nhưng lấy bái hần làm thầy, phi phi, có thể thu hần làm đồ đệ a! Không sai, cứ làm như thế.

Yến Xích Hà đã ý nghĩ kỳ quái, khoe miệng không khỏi câu lên.

Dịch Huyền may may không biết mình bị Yến Xích Hà chống đỡ, phun ra nuốt vào chi linh khí, không ngừng khuếch trương lấy bề khổ, muốn tiến thêm một bước.

Trữ Thái Thần dọc theo đường nhỏ trở lại nơi đây, lập tức nhìn phía xa một vùng phế tích, kinh ngạc lời nói đều nói không ra, "Đây là thế nào? Chẳng lẽ ta đi lộn chỗ?"

Bất quá nhìn thấy Dịch Huyền chỗ gian phòng một mảnh trong suốt, hần có thể khẳng định con mắt còn không có mù.

Đề xuống trong lòng nghi hoặc, Trữ Thái Thần đi vào Dịch Huyền chỗ ở ngoài cửa, gõ cửa một cái.

"Vào đi!"

Dịch Huyền thanh âm truyền đến, Trữ Thái Thần đẩy cửa vào.

Tiến đến liền không nhịn được mở miệng, "Bên ngoài đây là thế nào? Một mảnh lớn kiến trúc bị phá hủy..."

Trữ Thái Thần giờ phút này biểu lộ muốn bao nhiêu chấn kinh khiếp sợ đến mức nào.

Dịch Huyền dưới giường đến, lập tức thuận Trữ Thái Thần chỉ phương hướng nhìn, một bộ ngueri có phải hay không dễ quên biểu lộ, "Phá hư? Ninh huynh ngueri có phải hay không sai lầm, nơi này không phải một mực như thế sao?"

Dịch Huyền một bộ ngueri có phải hay không mất trí nhớ ánh mắt nhìn xem Trữ Thái Thần.

Trữ Thái Thần một mặt mộng bức, nhìn một chút bên ngoài biến thiên thế giới, đang nhìn xem một bộ bình tĩnh tự nhiên Dịch Huyền.

Nheo neho đầu, thật chẳng lẽ cảm giác ta bị sai?

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc biểu lộ Dịch Huyền, Trữ Thái Thần càng nghi hoặc, cảm giác đầu óc của mình có phải hay không hỏng. Vẫn là vừa rồi hện hò để suy nghĩ của mình trở nên trì độn?

Lập tức đưa Dịch Huyền một câu ngủ ngon liền trở lại sát vách, nằm ở trên giường. Con mắt còn đang nhảy nhót, nghĩ đến Nhiếp Tiểu Thiên dung nhan xinh đẹp kia, còn có ngoài phòng quái dị một mảnh, não hải tựa hồ thiên nhân giao chiến, trong lúc nhất thời vui vẻ nghi hoặc giao thoa không ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66 : tâm huyết dâng trào

Một đêm cứ như vậy đi qua, sáng sớm, không có chim hót, hết thầy phi thường yên tĩnh, tình ta có chút quá phận.

Trữ Thái Thần đẩy cửa phòng ra, vuốt vuốt buồn ngủ Huân Huân con mắt. Tối hôm qua trong giấc mộng, hắn cùng một thiếu nữ xinh đẹp tương bái tại cao đường. Uống rồi rượu giao bôi, đêm động phòng hoa chúc, hai người hàm tình mạch mạch.

Liên ở đây lúc, trời lung lay một cái, bỗng nhúc nhích. Cái gì đêm động phòng hoa chúc, cái gì thiếu nữ xinh đẹp, đều biến mất vô tung vô ảnh.

Chỉ có một màn kia quen thuộc trường thi, Trữ Thái Thần chưa có lấy lại tinh thần, nhìn thấy người bên cạnh đã bắt đầu viết.

Trữ Thái Thần cảm giác nghi hoặc, nhưng cũng không dám trì hoãn, cầm lấy bên cạnh bút lông muốn bài thi. Lập tức hấn ánh mắt dờ dẩn, miệng bên trong ni non, "Giả cũng thật?"

Cái quý gì? Trữ Thái Thần mở to hai mắt nhìn, lập tức nhìn chung quanh một chút. Không nhìn được đứng dậy muốn nhìn một chút những người khác bài thi có phải hay không như thế.

Một thanh âm vang lên, Trữ Thái Thần nghe được giám sát quan thanh âm tức giận, trong nháy mắt ngây dại.

Lập tức hấn mở to mắt, ngẩng nhìn bốn phía, lau một cái mồ hôi lạnh trên trán, "Kỳ quái mộng..."

Trữ Thái Thần vuốt vuốt rõ ràng, lập tức nghe được bên cạnh truyền đến đẩy cửa âm thanh, hấn biết người đến là Dịch Huyền.

Nhìn lại, sắc mặt cổ quái vô cùng, "Dịch Huyền ngươi đây là?"

Hắn nhìn xem Dịch Huyền trong ngực cổ cầm, ý niệm đầu tiên liền là đàn này là từ đâu tới? Thứ hai phản ứng liền là không có phản ứng kịp.

Giờ phút này Dịch Huyền sắc mặt cũng là quái dị, hấn nhìn xem Trữ Thái Thần, đang nhìn xem trong tay mình cổ cầm.

Dịch Huyền nổi lòng trở lại đêm qua, xếp bằng ngồi dưới đất hấn cảm giác trong lòng một cỗ rung động. Trước tiên hấn nghĩ tới cái kia Thiên Niên Thụ Yêu, bất quá bị hấn bài trừ.

Bởi vì đây không phải nguy hiểm rung động, mà là một loại bất nguồn từ thân thể rung động.

Sau đó hấn không hiểu thấu tiến vào hệ thống trong cửa hàng, lựa chọn sử dụng một thanh năm trăm hổi đoái điểm cổ cầm. Sau đó một tên mộng bức nhìn xem trong tay cổ cầm, sắc mặt muốn bao nhiêu cổ quái có bao nhiêu cổ quái.

"Đây là muốn ta luyện đàn vẫn là luyện đàn?"

Một đêm không có chuyện gì đặc biệt, Dịch Huyền muốn đem cổ cầm bỏ qua, ngày người hao phí năm trăm hổi đoái điểm. Nói không oán niệm đó là không có khả năng.

Nhưng thần kỳ một màn phát sinh, liền Dịch Huyền bỏ qua cổ cầm lúc, thân thể rất thành thật, lại đem cổ cầm nhặt về.

Dịch Huyền ung dung thờ dài, một đêm không có chuyện gì xảy ra, chỉ có hấn ôm ấp cổ cầm, yên lặng không nói.

Dịch Huyền hoàn hồn, hấn một mặt chính kinh nhìn xem Trữ Thái Thần, "Gần nhất ta muốn luyện đàn."

Trữ Thái Thần nhìn xem chừng chạc đang hoàng thiếu niên, làm sao cảm giác là lạ.

Trữ Thái Thần còn muốn nói cái gì, chỉ gặp nhìn thấy Dịch Huyền đã đi xuống lầu.

Trữ Thái Thần quay đầu nhìn thoáng qua phòng, cảm thấy nhàn rồi cũng là nhàn rồi, cho nên...

Nhớ tới ở đây, Trữ Thái Thần không chút do dự kêu to, "Dịch Huyền, chờ ta một chút!"

Lan Nhược Tự sáng sớm rất không hữu hảo, chỉ ít Trữ Thái Thần là nghĩ như vậy.

Liếc qua tay áo giọt nước, còn có cái kia ướt nhẹ ống quần, lại nhìn một mặt lạnh nhạt Dịch Huyền. Trữ Thái Thần có chút hối hận,. . . Đây là rảnh đến hoảng tim ầm ướt cảm giác sao?

"Dịch Huyền, ngươi muốn đi đâu?" Giờ phút này Trữ Thái Thần cũng là im lặng, đi theo Dịch Huyền không biết đi bao xa, có thể kiên trì đến hiện tại hấn chính mình cũng bội phục mình sức chịu đựng.

"Xem mặt trời mọc." Dịch Huyền không có dừng lại tiếp tục tiến lên.

Trữ Thái Thần nhìn trời một chút một bên, chỉ gặp một vòng Xích tiêu chậm rãi dâng lên, trong lòng cũng không khỏi hướng tới.

Lập tức đứt bỏ trong lòng tạp niệm, cũng là có chút chờ mong.

Hai người tới một tòa núi nhỏ.

Trữ Thái Thần nhìn lên trời bên cạnh dần dần dâng lên mặt trời đỏ, nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí.

Dịch Huyền ngồi xếp bằng một khối thạch đầu, cầm trong tay cổ cầm đặt ở trên đùi, lập tức nín thở ngưng thần. Ngón tay treo ở dây đàn phía trên, tựa hồ đang nổi lên cái gì.

Trữ Thái Thần hiểu kỳ nhìn xem Dịch Huyền, trong lòng lại là đem Dịch Huyền Nhiếp Tiểu Thiên tương đối. Hắn đang suy nghĩ là Nhiếp Tiểu Thiên cầm kỳ cao vẫn là Dịch Huyền cầm kỳ cao.

Dịch Huyền nhìn chân trời, ung dung thờ dài, đề xuống trong lòng rung động.

"Bình minh..."

Dịch Huyền phun ra hai chữ,

Thật lâu không nói.

Mặt trời mọc, ba cặp con mắt cùng nhau nhìn về phía chân trời một màn kia ánh nắng chiều đỏ.

Yến Xích Hà không biết từ nơi nào xuất hiện, dựa vào một gốc cây gỗ. Có chút hăng hái nhìn xem Dịch Huyền hai người, ân, mặc dù nói như thế, nhưng ánh mắt của hắn trên người Dịch Huyền dừng lại nhiều nhất.

Giờ phút này âm thầm suy tư làm sao đem Dịch Huyền thu làm môn hạ.

Trữ Thái Thần quay đầu, nhất thời sững sờ, "Chòm râu dài!"

Yến Xích Hà tối ỉ, "Cái gì chòm râu dài, muốn gọi ta tiền bối, Tôn lão người biết hay không?"

Yến Xích Hà trừng mắt Trữ Thái Thần.

Mắt thấy song phương liền muốn lâm vào miệng lưỡi chi chiến, một đạo tiếng đàn du dương tiếng vọng.

Dịch Huyền nhắm mắt lại, ngón tay nhẹ nhàng kích thích dây đàn. Thần sắc chỗ không có trang nghiêm, lệnh Yến Xích Hà hai người đều là ngậm miệng không nói.

Yến Xích Hà hai mắt trừng tròn xoe, ". . . Không phải là cái kia?"

Trữ Thái Thần cũng không biết vì sao không đành lòng đánh vỡ loại này không khí, hiểu kỳ nhìn về phía Dịch Huyền.

Tiếng đàn không ngừng, mang theo một cỗ ý cảnh, Yến Xích Hà đã trọn mắt hốc mồm, hơi giật mình nhìn xem Dịch Huyền.

Chỉ cảm thấy một cỗ nồng đậm ác ý đánh tới.

Lập tức đắm chìm tiếng đàn bên trong.

Liền ngay cả Trữ Thái Thần đàn si cũng là như thế, giờ phút này hắn nghĩ tới Nhiếp Tiểu Thiên, trong lòng ung dung thờ dài. Xin lỗi rồi Tiểu Thiên, lại là vì Dịch Huyền yên lặng điểm một tán.

Tiếng đàn khoan thai, như gợn nước dập dờn. Bỗng nhiên, tiếng đàn này không còn là tiếng đàn, mà là từng đầu đếm không hết sợi tơ, bọn chúng không ngừng gút mắc, tựa hồ lộn xộn một mảnh, nhưng lại hai hai không tương giao.

Rất mâu thuẫn, nhưng lại hợp tình hợp lý.

Yến Xích Hà mở to mắt, trong mắt đã là hơi nước nhàn nhạt, "Tiểu tử người, ài!"

Yến Xích Hà ung dung thờ dài, không nói ra được phiên muộn.

Trữ Thái Thần cảm giác mình trong lòng có vạn phần bi thương, cúi đầu thấp xuống, nhìn xem mặt trời mọc, cảm thấy đây hết thảy mỹ lệ cũng không gì hơn cái này.

Yến Xích Hà không cắt đứt Dịch Huyền tiết tấu, yên lặng cấu tứ ý cảnh bên trong.

Trữ Thái Thần lại là càng lún càng sâu, hắn ánh mắt mờ dần, hơi giật mình mà nhìn xem mặt trời mọc.

Hắn đang nghĩ, mặt trời mọc như thế về đẹp, như vậy mặt trời lặn? Nhưng lại trầm mặc, trời chiều đẹp vô hạn, chỉ tiếc gần hoàng hôn.

Mặt trời đỏ hoàn toàn dâng lên, tiếng đàn cũng theo đó dừng lại. Tựa hồ tiếng đàn này chỉ là vì nghênh đón mặt trời mọc, hiện mặt trời mọc đã hết, tự nhiên không có tồn ở tất yếu.

Dịch Huyền mở to mắt, tâm tùy ý động, thân tùy ý động. Hắn không có xem cái kia cổ cầm, trong tay động tác lại nước chảy mây trôi, tâm động thì...

Dịch Huyền trong mắt tràn đầy phức tạp, lập tức hết thảy bình tĩnh lại.

Quay đầu nhìn về phía Yến Xích Hà chỗ, đối hắn mỉm cười.

Yến Xích Hà Dịch Huyền đối mặt, mặt mũi tràn đầy xoắn xuyết đi tới, "Hảo tiểu tử, thật không biết nói như thế nào người!"

Yến Xích Hà một tay biến mất khoeo mắt nước đọng, trong mắt đều là áp chế không nổi chấn kinh.

Trữ Thái Thần cũng lấy lại tinh thần, "Vừa rồi là thế nào?"

Hắn không hiểu nhìn về phía Dịch Huyền, hắn biết đây hết thảy đều yêu trước mắt vị thiếu niên này tạo thành.

Dịch Huyền nhún vai, trong lòng lại là có chút đáng ghét.

Dịch Huyền không muốn ở chỗ này lưu thêm, "Cùng đi sao?"

Hắn hướng về Yến Xích Hà hỏi.

Yến Xích Hà lắc đầu, "Được rồi, ta còn muốn chờ một lúc!"

Nói xong Yến Xích Hà quay đầu nhìn xem chướng mắt mặt trời đỏ.

Dịch Huyền đối Trữ Thái Thần nói, "Người? Muốn hay không nhìn nhìn lại nơi này phong cảnh?"

Trữ Thái Thần liếc qua Yến Xích Hà, nghĩ đến một màn, một thư sinh một tráng hán cố sự, ý niệm tới đây toàn thân đã run một cái.

"Khụ khụ!" Vội ho một tiếng che giấu bối rối của mình, "Thôi được rồi, sẽ không quấy rầy. . . . Ngạch, xin hỏi người xưng hô như thế nào?"

"Yến Xích Hà!" Yến Xích Hà cũng không quay đầu lại, tựa hồ lâm vào cái gì hồi ức.

"A, không quấy rầy Yến tiên sinh nhã hứng!"

Nói xong Trữ Thái Thần vội vàng đuổi theo Dịch Huyền bước chân, hai bóng người rừng cây che giấu dần dần trở thành nhạt.

Yến Xích Hà nhìn xem Dịch Huyền rồi đi phương hướng, từ phía sau lấy ra một thanh trường kiếm, nhẹ nhàng vuốt ve thân kiếm.

Giờ phút này ánh mắt của hắn trở nên tinh mịch, tựa hồ muốn xuyên thấu qua trong minh minh Địa Phủ nhìn trộm Cửu u.

Thật lâu hắn mới nói, "Hạ Hầu huynh người đau khổ truy tìm Kiếm Chi ý cảnh không được chết tử tế, kết quả là lại bị nữ sắc mê hoặc, Kiếm Tâm bất ổn a!"

Lập tức hắn nắm chặt trong tay tên là vô cực trường kiếm, đó là sư phụ hắn đặc biệt vì hắn chế tạo, đối với hắn mà nói trong đó có sư phụ bóng dáng cũng có mồ hôi.

"Kiếm Tâm Thông Minh..." Yến Xích Hà tự lẩm bẩm, hắn nhìn xem Dịch Huyền vừa rồi ngồi xếp bằng thạch đầu.

"Chúng ta thế hệ trước không có đạt tới cảnh giới lại là..."

Yến Xích Hà chỉ có thể cảm thán trên đời này thật sự có thiên tài, tựa hồ dùng yêu nghiệt hình dung càng thêm phù hợp.

"Tuổi còn nhỏ liền lĩnh ngộ ra đàn chân ý cảnh, này thiên phú ghê gớm a!"

Yến Xích Hà nói một mình, "Mặc dù đàn chi ý cảnh, không phải Kiếm Chi ý cảnh, nhưng cũng đáng quý, nghĩ đến chỉ cần hắn tiếp xúc kiếm, sinh thời tất nhiên ngộ ra trong truyền thuyết Kiếm Chi ý cảnh!"

Đây là cái thế giới này bị ai, vũ lực siêu quần, nhưng tự thân cường đại cùng thì nhưng cũng đứt bỏ rất nhiều.

Đối với cái này Yến Xích Hà không quyền lên tiếng, cái thế giới này quy tắc, đến từ từ nơi sâu xa.

Nơi này có tiên thần tồn, nhưng tiên thần không hiện, chỉ có yêu ma loạn vũ. Thần thánh tựa hồ bị ẩn tàng, chỉ có ma tính hiển lộ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67 : hệ thống nhiệm vụ, muốn gây sự...

Hai người về tới lầu trong phòng, trong lúc đó Trữ Thái Thần đi ra một chuyến, sau đó mang theo mặt mũi tràn đầy nghi hoặc trở về.

"Thế nào?" Dịch Huyền mở miệng hỏi, trong mắt tràn đầy ý cười, tựa hồ thấy cái gì buồn cười sự tình.

Trữ Thái Thần có chút bối rối, giả trang ra một bộ như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng, "ra đi đi."

Nhưng nhìn Dịch Huyền con mắt, Trữ Thái Thần cảm giác bí mật của mình có phải hay không bị phát hiện. Có loại bất gian tại giường chột dạ, chờ đã, hẳn làm gì chột dạ? Không phải liền là làm buổi hẹn mà.

Trữ Thái Thần cảm Dịch Huyền cho mình cơm trưa về tới gian phòng, lập tức trong tai truyền đến từng đạo tiếng đàn.

"Ân!" Trữ Thái Thần nghi hoặc nhìn về phía sát vách, cũng là bị lấp kín tường ngăn cách ánh mắt.

Giờ phút này Dịch Huyền ánh mắt rơi vào dây đàn, ngón tay không ngừng chấm ngòi. Tiếng đàn êm tai, làm cho người hướng về.

Trữ Thái Thần sát vách nghe êm tai tiếng đàn, trong miệng không biết nhai nuốt lấy cái gì. Cảm giác nhân sinh như thế cũng coi là viên mãn, ân, lại đến tên đề bảng vàng có lẽ tốt đẹp hơn.

Dịch Huyền dừng lại đánh đàn, nhượng mảy, muốn đem cổ cầm bỏ qua, lại là bất đắc dĩ.

"Ngô!" Đột nhiên lông mày của hắn giãn ra, nội thị bề khổ, vậy mà phát hiện bề khổ ý cảnh như thế kia bên trong chậm rãi mở rộng.

"Thật sự là..." Dịch Huyền im lặng, nhìn xem cổ cầm yên lặng bất động. Sau đó tiếp tục đánh đàn, thanh âm du dương, giống như Trường Giang chậm rãi chảy xuôi, liên tục không ngừng, liên tục không dứt.

Trong cơ thể Thôn Thiên Ma Công tự chủ vận chuyển, trong thiên địa tinh hoa bị hắn chậm rãi đặt vào trong cơ thể, không ngừng hội tụ ở trong bề khổ. Mà bề khổ ai đến cũng không có cự tuyệt, không ngừng đồng hóa lấy trong thiên địa du dương tinh hoa, đó là tinh hoa của nhật nguyệt, di lưu ở thiên địa, là yêu mà thậm chí tu luyện chỉ căn bản.

Biển khổ màu đen bành trướng không thôi, nó nội thị vậy mà cảm giác chừng hạt gạo bề khổ như chân chính giống biển cả mênh mông, lệnh Dịch Huyền tắc lưỡi không thôi.

Dịch Huyền cũng không bài xích cổ cầm, hoặc là nói đàn, tâm cảnh càng bình thản.

Vào thời khắc này, Dịch Huyền động tác một trận, não hải đột nhiên tiếng vọng lên hệ thống thanh âm, "Nhiệm vụ đã phát, mời chủ kí sinh tự hành xem xét."

Lập tức hệ thống thanh âm biến mất.

Dịch Huyền tự lẩm bẩm, "Không biết cái thế giới này ta cần muốn làm gì?"

Lập tức phân ra một sợi tâm thần chìm vào nhiệm vụ không gian.

Nhiệm vụ: Giải khai tiên thần không hiện chi mê

Ban thưởng: Không biết (S, a, b, c, d)

Trùng phạt: Cường ép tiến vào huyết chi thí luyện! Chú: Chủ kí sinh thời khắc này tu vi dù là đạt tới này phương thế giới đỉnh cao nhất cũng là thập tử vô sinh!

Dịch Huyền rung mình một cái, "Thập tử vô sinh? Đây là làm ta sợ vẫn là làm ta sợ?"

Dịch Huyền im lặng, đây cũng là bị uy hiếp sao?

Lập tức nhìn về phía phần thưởng kia phía sau chú giải, "lại là có ý gì?"

"Chủ kí sinh nếu như hoàn thành nhiệm vụ, hệ thống sẽ đổi nhiệm vụ hoàn thành tình huống tiến hành đánh giá, từ thấp đến cao chia làm d cấp, c cấp, b cấp, a cấp, s cấp. Mà hệ thống bình trắc đẳng cấp càng cao thì nhiệm vụ ban thưởng thì càng tốt."

Dịch Huyền minh bạch, ánh mắt của hắn càng thêm cổ quái, "Cái thế giới này thật sự có tiên thần sao?"

Bất quá hệ thống đã nói tiên thần không hiện, như vậy cũng liên một cái khác phương diện nói cho hắn biết tiên thần ở cái thế giới này hoàn toàn chính xác tồn.

Tiên thần, cái kia kết cục là bực nào tồn, Dịch Huyền hiểu kỳ.

Bất quá trong lòng có suy đoán, đã cái thế giới này tồn yêu ma quỷ quái, như vậy cái kia cái gọi là tiên thần hẳn là tới tương xứng đôi.

Nhớ tới ở đây, Dịch Huyền mở to mắt, ánh mắt sáng ngời hữu thần.

Hắn một bước phóng ra, muốn giải cái thế giới này càng nhiều tin tức hơn, đầu tiên thực lực bản thân muốn xác định, nếu không không thể nghi ngờ người si nói mộng.

Hắn đi vào Yến Xích Hà vị trí, đẩy cửa vào, cũng không chào hỏi.

Kẹt kẹt!

Yến Xích Hà nghe tiếng xem, thấy là Dịch Huyền, nhất thời khóe miệng mang theo mỉm cười.

Suy nghĩ mọc thành bụi.

"Dịch Huyền tiểu tử, làm sao có rảnh đến chỗ của ta?"

Nói xong nhanh chân mà đến.

Dịch Huyền muốn mở miệng, liền bị không kịp chờ đợi là Yến Xích Hà một thanh ngăn chặn miệng.

"Tiểu tử, ta có chuyện muốn cùng ngươi nói một chút!"

Dịch Huyền nghi ngờ nhìn xem Yến Xích Hà, không biết gia hỏa này trong hồ lô muốn làm cái gì.

Yến Xích Hà Dịch Huyền ngồi đối diện nhau, lập tức hắn cảm lấy bội kiếm của hắn.

"Ngươi cảm thấy nó thế nào?"

Dịch Huyền không biết Yến Xích Hà trong lòng nghĩ cái gì, nhìn xem cái kia bệnh trường kiếm, kiếm tên vô cực, ngược lại là một tốt danh tự.

Quan sát tỉ mỉ lấy nó chế tác, quả thực là một vị đại sư chi tác.

Mũi kiếm rất là sắc bén, xem nó chất liệu rất là kỳ lạ, nhu bên trong không mất kiên cường. Có thể làm được chém sắt như chém bùn tình trạng.

Dịch Huyền tán thưởng, "Là một thanh hảo kiếm!"

Yến Xích Hà giờ phút này biểu lộ cổ quái, có chút xấu hổ thu hồi trường kiếm.

"Ta nói là ngươi cảm thấy luyện kiếm thế nào?" Yến Xích Hà nói ra ý nghĩ của mình.

Dịch Huyền lông mày nhướn lên, "Luyện kiếm?"

Hắn nghĩ tới che trời thế giới vô thượng khắp nơi, tựa hồ rất ít người binh khí là kiếm, đại bộ phận là khí. Như một hạt châu, một chiếc gương, chuông các loại.

Lại chút tồn cơ hồ khinh thường cổ kim, vì cái kia nhất cường đại Đế thứ nhất!

"Chẳng ra sao cả." Dịch Huyền lắc đầu.

Yến Xích Hà trừng mắt, "Ta cứ việc nói thẳng, thiên phú của ngươi kinh người, đơn giản liền là thiên phú dị bẩm. Nếu như ngươi học kiếm, tương lai nhất định có thể lĩnh ngộ Kiếm Chi ý cảnh, ngươi..."

Yến Xích Hà lời còn chưa nói hết, chính là bị Dịch Huyền đánh gãy, "Ta vẫn là không hứng thú."

Yến Xích Hà ngừng lại thì dựng râu trũng mắt, con mắt trũng to lớn, "Tiểu tử ngươi biết đây là lăng phí thiên phú của mình! Bao nhiêu người muốn lĩnh ngộ Kiếm Chi ý cảnh cũng không quá, ngươi. . . Thật sự là tức chết lão phu!"

Yến Xích Hà sắc mặt rất khó coi, một bộ trẻ con không thể giáo cũng biểu lộ nhìn xem Dịch Huyền.

Dịch Huyền nhìn xem dựng râu trũng mắt Yến Xích Hà, lông mày nhíu lại, tựa hồ cũng cảm thấy mình dạng này trực tiếp thái độ ta có chút quá phận, bất quá cũng không để ý.

Yến Xích Hà cứ như vậy nhìn xem Dịch Huyền, trũng trũng Dịch Huyền đối mặt.

Cứ như vậy thời gian chậm rãi trôi qua, cuối cùng Yến Xích Hà thua trận. . . Không lùi không được a! Nhìn như vậy Yến Xích Hà cũng cảm thấy là lạ.

"Nói đi, vô sự không đáng tam bảo điện, ngươi tìm ta làm gì?"

Yến Xích Hà nói.

Dịch Huyền nói thẳng, "Gần đây ta đối những yêu ma này loại hình hiểu kỳ, có thể cùng ta nói một chút sao?"

Yến Xích Hà híp mắt lại, lập tức đem đối với quý quái nhận biết nói cho Dịch Huyền. Dịch Huyền đem đây hết thấy cùng mình suy đoán kết hợp, từ từ, ánh mắt của hắn bộc phát sáng rực.

Nói một hơi.

Dịch Huyền mở miệng lần nữa, "Ân, tiền bối, như vậy ngươi biết cái kia chút tiên thần sao?"

"Tiên thần..." Yến Xích Hà lắc đầu, "Không rõ lắm, bất quá Địa Phủ là tiếp cận nhất tiên thần địa phương, nhưng cũng chưa nghe nói qua tiên thần tung tích."

Yến Xích Hà tựa hồ lâm vào hồi ức.

Dịch Huyền trầm tư, Địa Phủ, xem ra hết thấy vấn đề đều hẳn là Địa Phủ vào tay.

Bất quá hiện còn cần giải quyết một vài vấn đề.

Dịch Huyền đem Yến Xích Hà trong hồi ức lời ra, "Tiền bối, có chuyện..."

Yến Xích Hà một mặt kinh ngạc nhìn xem Dịch Huyền, ". . . Ngươi xác định muốn làm thế nào?"

Chuyện này mức độ nguy hiểm thật sự là quá cao, liền xem như hắn cũng không dám hứa chắc Dịch Huyền sinh mệnh an toàn. nhìn xem Dịch Huyền một mặt ánh mắt kiên định, hắn biết mình không lay chuyển được hắn.

Coi như hắn cự tuyệt hẳn, nghĩ đến lấy tiểu tử này không biết trời cao đất rộng lá gan cũng sẽ không đến đây dừng tay.

"Thời gian, ta cần một chút thời gian chuẩn bị!" Yến Xích Hà nói ra tính toán của mình.

Chuyện này không phải tầm thường, không phải muốn làm liền có thể làm, hắn cần một chút thời gian chuẩn bị. Chuyện này không thể qua loa, sơ ý một chút chỉ có thể Địa Phủ trình diện.

Dịch Huyền gật đầu, "Có thể, ta cũng cần một chút thời gian chuẩn bị, trong bảy ngày có thể làm được không?"

Yến Xích Hà nghe vậy không khỏi âm thầm suy tư, "Bảy ngày, hẳn là có thể..."

Yến Xích Hà không ngừng suy tính chuyện khả năng, thế nào mới có thể trình độ lớn nhất đề cao xác xuất thành công.

Dịch Huyền đứng dậy, đối Yến Xích Hà ôm quyền, ngược lại là có chút người trong giang hồ hương vị, "Chậm nhất bảy ngày, nếu không sẽ biến cố lớn!"

Yến Xích Hà sững sờ, "Biến cố gì?"

Dịch Huyền nhưng không có giải thích, thần sắc nghiêm túc, thấy Yến Xích Hà sững sờ một chút.

Tiểu tử này lúc nào nghiêm túc như vậy?

Bất quá cũng minh bạch sự tình nghiêm trọng, có thể sẽ không biết tồn đang nhúng tay!

Dịch Huyền rời đi Yến Xích Hà chỗ ở, trên đường đi không ngừng suy tư điều gì.

Kẹt kẹt!

Đẩy cửa phòng ra, Dịch Huyền nghe được trong tai truyền đến một thanh âm

"A, Dịch Huyền ngơoi tìm ta sao?"

Trữ Thái Thần quay đầu nhìn xem Dịch Huyền, lập tức gặp Dịch Huyền nhìn về phía hắn, tựa hồ hiểu rõ cái gì đem cửa một lần nữa đóng lại liền rời đi.

Trữ Thái Thần cảm giác Dịch Huyền tựa hồ không thích hợp, bất quá là lạ ở chỗ nào lại không nói ra được.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68 : ở đâu ra tự tin?

"A!" Dịch Huyền kinh dị một tiếng, lập tức tựa hồ lâm vào ngu ngơ trạng thái, cứ như vậy động tác này kéo dài vài giây đồng hồ, sau đó chiều che vị trí ngồi xếp bằng xuống.

Kẹt kẹt!

Trữ Thái Thần đẩy cửa đi ra ngoài, hắn cũng không có toà kia đình tìm Nhiếp Tiểu Thiên, bởi vì hắn biết Bạch Thiên Nhiếp Tiểu Thiên là sẽ không xuất hiện.

Dưới lầu truyền đến một trận loạt tiếng bước chân, Trữ Thái Thần tò mò nhìn về phía thanh âm nơi phát ra, "Dịch Huyền!"

Hắn nhìn thấy Dịch Huyền ôm một cái rương lớn đang hướng về một chỗ mà, thế là với hắn chào hỏi.

Dịch Huyền quay đầu, thấy là Trữ Thái Thần liền gật đầu, lập tức không để ý Trữ Thái Thần, hướng về phía trước mà.

Trữ Thái Thần nhìn xem Dịch Huyền dần dần xa, cảm giác là lạ.

"Cảm giác mấy ngày nay Dịch Huyền rất kỳ quái a!" Trữ Thái Thần cẩn thận hồi tưởng mấy ngày nay ký ức, trong lòng càng phát giác Dịch Huyền hành vi cổ quái.

Thế là để ấn chứng chính mình suy đoán, hắn đi xuống lầu, hướng về Dịch Huyền vừa rồi biến mất phương hướng mà.

Bám theo một đoạn, Trữ Thái Thần nhìn xem Dịch Huyền ôm một cái rương lớn, vượt một cái mồ hôi trán, ". . . Đơn giản liền là quái thai!"

Mặc dù không biết cái rương nặng bao nhiêu, nhưng hắn nhìn một chút trên mặt đất dấu chân thật sâu, tắc lưỡi không thôi, chỉ ít so với hắn còn nặng.

Trữ Thái Thần cẩn thận từng li từng tí tránh tại sau lưng, không có cách, Nhiếp Tiểu Thiên cái kia tiểu tình nhân không, nhằm chán hắn chỉ có thể yên lặng chơi tìm tòi bí mật trò chơi.

Trữ Thái Thần trong lòng không ngừng có đủ loại suy nghĩ hiển hiện, Dịch Huyền đến cùng muốn làm gì? Có phải hay không là việc không thể lộ ra ngoài? Chẳng lẽ là loại kia không thích hợp thiếu nữ sự tình? Vẫn là loại kia...

Các loại, Trữ Thái Thần đột nhiên ý thức được một vấn đề rất nghiêm túc. không đủ Dịch Huyền một bàn tay đập, làm sao bây giờ? phát hiện Dịch Huyền bí mật sau có thể hay không bị diệt khẩu?

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng Trữ Thái Thần cảm thấy dạng này càng thêm kích thích.

"Ân, một gốc cây?" Chuyện ra sao? Trữ Thái Thần tránh một nơi nhìn xem đây hết thấy cảnh vật, bị trước mắt cổ thụ cho kinh trụ, "Thật lớn!"

Cổ thụ tựa hồ chết héo, phía trên không có một mảnh Diệp Tử, cho dù là một mảnh khô héo Diệp Tử.

Cổ thụ rễ cây giống như là Cầu long, không biết cắm rễ bao sâu, bại lộ tại mặt đất rễ cây vậy mà khoảng chừng hai người vây quanh.

Trữ Thái Thần nhìn một chút dưới chân gạch đá, cảm thấy cổ thụ gốc rễ có phải hay không đã đem nơi này hoàn toàn vây quanh.

Bất quá, Trữ Thái Thần cảm giác gốc cây này rất bất phàm.

không phải là ngàn năm cổ thụ!

Trữ Thái Thần nhìn xem cổ thụ, đột nhiên ánh mắt rất là không thích hợp. Trữ Thái Thần kém chút không có nhảy ra một mồi lửa đốt chỉ cho thống khoái.

Trữ Thái Thần bị ý nghĩ của mình giật nảy mình, tranh thủ thời gian bình phục tâm tình, chỉ cảm thấy tâm can bịch bịch nhảy.

"Kỳ quái!"

Lập tức Trữ Thái Thần lần nữa nhìn về phía Dịch Huyền, cố nén tuân theo bản tâm xúc động, may mắn Trữ Thái Thần không phải người tu chân, không phải thật đúng là muốn làm như vậy.

Chỉ gặp Dịch Huyền đem cái rương mở ra, từ trong đó lấy ra từng khối cùng loại cục gạch đồ vật, sau đó muốn ném rác rưởi vứt bỏ.

"Ném rác rưởi?" Trữ Thái Thần nghĩ đến, bất quá lại nhìn Dịch Huyền thì đã rời đi nơi đây. Trữ Thái Thần liếc mắt nhìn chăm chăm cổ thụ, cảm thấy có phải hay không hẳn là thừa dịp ban đêm không người, một mồi lửa đốt chỉ cho thống khoái.

Cuối cùng mang theo một mặt xoắn xuýt rời khỏi nơi này.

Dịch Huyền quay đầu, nhếch miệng lên, không biết nhìn thấy cái gì.

...

...

Trữ Thái Thần trở lại trong phòng, cảm thấy bốn phía không khí không thích hợp, tựa hồ an tĩnh quá phận.

Đúng, cái kia chòm râu dài? Làm sao mấy ngày nay không nhìn thấy? Chẳng lẽ đi?

Bất quá ý nghĩ thế này cũng chỉ là dâng lên liền bị hấn dứt bỏ, hấn đối chòm râu dài ấn tượng không hề tốt đẹp gì, cho nên đi tốt hơn.

Kẹt kẹt!

Ban đêm, Trữ Thái Thần cẩn thận từng li từng tí nhìn một chút bên cạnh gian phòng, lập tức lặng lẽ rời đi nhà lâu.

Lại là một đạo đẩy cửa âm thanh, Dịch Huyền phòng đi ra.

"Ước hẹn tiểu tình nhân..."

Hắn nhìn một chút Trữ Thái Thần biến mất phương hướng,

Lập tức mở ra bộ pháp theo đuôi mà lên.

Trữ Thái Thần trên đường đi tràn đầy ý cười, hắn biết vị kia cô nương xinh đẹp chính trong hồ đình đánh đàn, mặc dù đàn này kỳ tựa hồ so ra kém Dịch Huyền, nhưng ta nghe dễ chịu không phải?

Dịch Huyền du du nhiên địa đi tới, Trữ Thái Thần bảo trì mười mét khoảng cách. Trữ Thái Thần may mắn không biết mình bị theo dõi, trên đường đi không ngừng nghĩ đến Nhiếp Tiểu Thiên mỹ lệ khuôn mặt.

Tiếng đàn du dương từ trong hồ truyền đến, Trữ Thái Thần nhăn tinh sáng lên, đã đập trên cầu gỗ mà.

Dịch Huyền cũng không có đi theo, dựa vào một viên cây già, đưa lưng về phía giữa hồ.

"Không biết Yến Xích Hà bên kia thế nào!" Dịch Huyền suy tư, lập tức hắn lấy ra một vật, lập tức lần nữa thả lại.

Trầm mặc một hồi, Dịch Huyền cây già sau đi ra, từng bước một hướng về giữa hồ cái kia làm đình mà.

Tiếng bước chân không chút nào che giấu, Nhiếp Tiểu Thiên trước hết kịp phản ứng, dừng lại đánh đàn động tác.

Trữ Thái Thần đang suy nghĩ như thế nào ca ngợi Nhiếp Tiểu Thiên cảm kỹ, tiếng đàn đột nhiên biến mất, khiến cho hắn sững sờ. Sau đó hắn nhìn thấy Nhiếp Tiểu Thiên ánh mắt tựa hồ nhìn qua cái gì, thế là nhìn trái qua.

Chỉ gặp một bóng người từ nơi xa mà đến, toàn thân áo trắng không chút nào kém cõi hơn nữ tử trước mắt, trên thân càng là có một cổ thoát trần khí tức, giống như tiên giáng trần.

Quá xa, Trữ Thái Thần dụi dụi con mắt, đợi tới gần một tiếng kinh hô, "Dịch Huyền, thế nào lại là ngươi? Làm sao ngươi tới nơi này?"

Nhiếp Tiểu Thiên ánh mắt thiếu niên áo trắng trên thân dơi, bị Trữ Thái Thần thanh âm hấp dẫn, hiếu kỳ nói, "Thái Thần, ngươi biết?"

Trữ Thái Thần gật đầu, "Hắn chính là ta nói với ngươi thiếu niên kia!"

Trữ Thái Thần giải thích.

Nhiếp Tiểu Thiên nhớ lại Trữ Thái Thần, trước đó ký ức tìm ra liên quan tới Dịch Huyền tin tức, ân, lập tức con mắt hiếu kỳ nhìn xem phong độ nhẹ nhàng, giống như trích tiên thiếu niên.

Đối với vị này một quyền quật ngã một đầu sói hoang thiếu niên không khỏi sinh ra lòng hiếu kỳ.

Dịch Huyền không có xem Nhiếp Tiểu Thiên, mà là đối Trữ Thái Thần cười một tiếng, "Thật là đúng dịp a, ta vừa mới đi ra du ngoạn, liền gặp ngươi, Ninh huynh ngươi nói chúng ta có phải hay không rất hữu duyên?"

Trữ Thái Thần vội ho một tiếng, trong lòng không khỏi đập đen rau muống, xảo, đương nhiên xảo, xảo ta cảm giác có phải hay không bị ngươi theo dõi.

Nhiếp Tiểu Thiên nhìn xem Trữ Thái Thần, lại nhìn một chút mắt nhìn thẳng thiếu niên.

Cảm thấy bọn hắn hẳn là có cố sự.

Bất quá, Nhiếp Tiểu Thiên đối với thiếu niên càng thêm hiếu kỳ, vị này tựa hồ đối với sắc đẹp của hắn không thèm để ý chút nào. Nàng biết mình dung mạo đối với nam nhân mà nói là cỡ nào có dụ hoặc, người bình thường đều sẽ điên cuồng.

Ân, chờ đã, tựa hồ còn là một vị nam hải?

Dịch Huyền tựa hồ mới phát hiện Nhiếp Tiểu Thiên, "Vị này là?"

Nhiếp Tiểu Thiên Dịch Huyền con mắt đối mặt, phát hiện nó ánh mắt thanh tịnh vô cùng, không có chút nào tạp chất, như là tinh khiết nhất lưu ly.

Trữ Thái Thần muốn giới thiệu Nhiếp Tiểu Thiên, nhưng Nhiếp Tiểu Thiên đã mở miệng, tiếng như bách linh, dị thường êm tai, "Tiểu nữ tử Nhiếp Tiểu Thiên!"

Lập tức nhìn thấy Dịch Huyền con mắt bắn ra hào quang sáng chói, Nhiếp Tiểu Thiên trong lòng không khỏi nghĩ đến, chẳng lẽ vừa rồi biểu hiện là giả, kỳ thật hẳn là một nguy quân tử?

Dịch Huyền nhìn xem Nhiếp Tiểu Thiên, lập tức lại nhìn một chút Trữ Thái Thần, ngoài miệng chắc chắn có tiếng, "Ta nói trách không được Ninh huynh ngươi mấy ngày nay ban đêm luôn luôn không nhìn thấy người, nguyên lai là gặp gỡ tình nhân a!"

Trữ Thái Thần mặt đỏ ửng, vội ho một tiếng.

"Cái kia..."

Nhiếp Tiểu Thiên cũng là sững sờ.

Lập tức Dịch Huyền đi đến một bên, "Nhìn ta làm gì? Các ngươi tiếp tục..."

Trữ Thái Thần im lặng nhìn xem Dịch Huyền vật trong tay, cảm giác là lạ.

Dịch Huyền ôm bên trong một thùng bắp rang, tay trái một bình coca, một bộ xem phim bộ đáng.

Nhiếp Tiểu Thiên không khỏi sửng sốt, . . . Đây là muốn chơi cái nào ra?

Lập tức chỉ gặp Dịch Huyền thần sắc nghiêm túc, trong tay kỳ kỳ quái quái đồ vật biến mất không thấy gì nữa.

Dịch Huyền đối Trữ Thái Thần nói ra, "Ta muốn cùng vị cô nương này nói chuyện, Ninh huynh ngươi không ngại?"

Trữ Thái Thần nhìn một chút Nhiếp Tiểu Thiên, lại nhìn một chút Dịch Huyền, cảm thấy bọn hắn tựa hồ có nhận không ra người bí mật.

Giờ phút này Nhiếp Tiểu Thiên đã vẻ mặt nghiêm túc thiếu niên ở trước mắt mười phần không đơn giản!

Giờ phút này lòng bàn tay của nàng đều ần ần nổi lên đại chiêu, quý khí không ngừng hội tụ, như muốn cho đối thủ tuyệt sát.

Bất quá Nhiếp Tiểu Thiên lại có chút cố kỵ, Trữ Thái Thần ở chỗ này, nàng có chút không tiện động thủ, cho nên nàng mở miệng, "Thái Thần, ngươi trước..."

Trữ Thái Thần không có suy nghĩ nhiều, lập tức rời đi toà này đình.

Giờ phút này Nhiếp Tiểu Thiên trên mặt bình tĩnh vô cùng, nàng xem thấy Dịch Huyền, như muốn tìm kiếm lấy cái gì.

Dịch Huyền ngược lại là một mặt khoan thai, "Người quý khác đường..."

một câu liền đề Nhiếp Tiểu Thiên sắc mặt đại biến.

Nhiếp Tiểu Thiên thần sắc Dịch Huyền nhìn ở trong mắt, lập tức cười một tiếng, nhìn một chút Nhiếp Tiểu Thiên tay trái, "Ta đối với ngươi không có ác ý, không phải ngươi cho rằng ngươi còn có thể đứng ở chỗ này?"

Dịch Huyền đem trong cơ thể từng sợi khí huyết phóng thích mà ra, trong chớp lát đề Nhiếp Tiểu Thiên sắc mặt đại biến.

"Ngươi đến cùng muốn làm gì?" Nhiếp Tiểu Thiên tâm tình vào giờ khắc này là phức tạp.

"Muốn thoát ly Thụ Yêu không chế sao?"

Dịch Huyền lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, lần nữa nói ra lệnh Nhiếp Tiểu Thiên giật mình lời nói.

"Ta. . . Điều đó không có khả năng, Mỗ Mỗ rất cường đại, căn bản không có khả năng!" Nhiếp Tiểu Thiên ngữ khí mang theo chờ mong, nhưng lại rất tuyệt vọng.

Dịch Huyền không để ý đến Nhiếp Tiểu Thiên bộ này điểm đạm đáng yêu bộ dáng, chỉ lo tự nói nói, "Chờ ngươi thoát khỏi Thụ Yêu không chế, ta cần ngươi làm một chuyện. Thế nào?"

Dịch Huyền nhìn xem Nhiếp Tiểu Thiên, một mặt ý cười. Nhiếp Tiểu Thiên kinh ngạc nhìn thiếu niên, không biết hắn ở đâu ra tự tin.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69 : 3 thành là đủ

Dịch Huyền đi ra đình, đối Trữ Thái Thần cười một tiếng, lập tức không có vào trong bóng tối.

Trữ Thái Thần mang theo nghi hoặc tiến vào đình, nhìn xem Nhiếp Tiểu Thiên, "Dịch Huyền mới vừa rồi cùng ngươi nói cái gì?"

Trữ Thái Thần cảm thấy mình hắn là tìm kiếm một hai, Nhiếp Tiểu Thiên lắc đầu, "Không có gì."

Trữ Thái Thần gặp này cũng không tiện hỏi nhiều, lại nói hắn cũng không tin Dịch Huyền sẽ đối với Nhiếp Tiểu Thiên làm xảy ra chuyện gì. Ân, mặc dù Nhiếp Tiểu Thiên rất đẹp.

Sáng sớm ngày thứ hai, Trữ Thái Thần nhìn về phương xa. Ánh mắt của hắn trái dờ, gấp cửa phòng khép mở, biết Dịch Huyền không ở bên trong.

Dịch Huyền tiểu huynh đệ gần nhất hành vi càng ngày càng cổ quái, buổi sáng gà trống còn không có kêu to liền không thấy bóng dáng.

Trữ Thái Thần trong lòng nghi ngờ, đầu năm nay giàu có nhà đệ tử có phải hay không có dở hơi?

Lập tức mạch suy nghĩ bị đánh gãy, nghe thấy tiếng bước chân, Trữ Thái Thần nhìn về phía thanh âm đầu nguồn.

"Dịch Huyền!" Trữ Thái Thần đề cao tiếng nói.

Không bao lâu Dịch Huyền đi tới Trữ Thái Thần bên người, đưa trong tay cái bình đưa cho Trữ Thái Thần, "ngươi cất kỹ!"

Dịch Huyền ngữ khí ít có ngưng trọng, đề Trữ Thái Thần không khỏi sửng sốt.

Bất quá động tác của hắn lại không trì hoãn, đem cái bình cầm trên tay quan sát tỉ mỉ.

"A, đây là tro cốt đàn!"

Dịch Huyền gật đầu, "nhớ kỹ ta, cất kỹ nó, không phải ngươi sẽ hối hận cả đời."

Dịch Huyền tựa hồ có chuyện trọng yếu gì muốn làm, trong tai truyền đến một tiếng tiếng đóng cửa, lập tức Dịch Huyền thân ảnh đã chạm vào cửa phòng.

Trữ Thái Thần quan sát tỉ mỉ lấy tro cốt đàn, cảm thấy rất nhìn quen mắt, nhưng hần ký ức nói cho hần biết xác thực là lần đầu tiên gặp.

Não hải tiếng vọng lên Dịch Huyền ngưng trọng thanh âm, Trữ Thái Thần đối với cái bình càng thêm hiếu kỳ.

"A!" Khẽ di một tiếng, Trữ Thái Thần nhìn thấy cái bình dưới một giọt màu đỏ vết máu. Nhìn lên vết tích tựa hồ vừa mới lưu lại.

Nhìn chằm chằm xem cửa phòng đóng chặt, Trữ Thái Thần cẩn thận từng li từng tí cất kỹ cái bình.

Ngày thứ hai, Trữ Thái Thần đi ra cửa phòng, nhìn thấy biến mất đã lâu chòm râu dài đi vào Dịch Huyền gian phòng. Có chút hiếu kỳ chòm râu dài vì cái gì trở về, nhưng không có suy nghĩ nhiều.

Bất quá trong lòng âm thầm đem Dịch Huyền chòm râu dài liên hệ tới.

Dịch Huyền đối với chòm râu dài đột nhiên xâm nhập cũng không kỳ quái, Yến Xích Hà liếc nhau, đều nhìn ra trong mắt đối phương ngưng trọng.

"Đêm nay chúng ta..."

Thời gian cấp bách, Dịch Huyền Yến Xích Hà giao lưu lập tức thương lượng xong đối sách.

Thùng thùng!

Trữ Thái Thần nghe được một tràng tiếng gõ cửa, "Mời đến!"

Dịch Huyền chậm rãi đi tới, hần nhìn xem Trữ Thái Thần, "Ninh huynh, đêm nay trước đó nguoi nhất định phải rời đi nơi đây!"

Trữ Thái Thần nghe vậy sửng sò, "Chuyện gì xảy ra?"

Trữ Thái Thần chưa hề gặp Dịch Huyền thần thái như thế.

"Đêm nay có đại khủng bố, Lan Nhược Tự đã không an toàn, lưu tại nơi này chỉ có một con đường chết!"

"Cái gì?" Trữ Thái Thần không có hoài nghi Dịch Huyền nói, về phần ở thật tốt Lan Nhược Tự vì sao lại xuất hiện như thế biến cố, Trữ Thái Thần mặc dù nghi hoặc nhưng không thể hoài nghi Dịch Huyền nói tới.

"Không được!" Trữ Thái Thần mở miệng về cự, không chút do dự. Nếu quả như thật như Dịch Huyền nói tới đêm nay Lan Nhược Tự sẽ có kinh thiên biến cố, như vậy hần cùng càng không thể rời đi Lan Nhược Tự, Nhiếp Tiểu Thiên một người, hần không yên lòng.

Dịch Huyền tựa hồ biết Trữ Thái Thần trong lòng suy nghĩ, "Nguoi là lo lắng Nhiếp Tiểu Thiên sao?"

Mặc dù hỏi thăm, nhưng ngữ khí mười phần khẳng định.

Trữ Thái Thần biết Dịch Huyền nhìn thấu tâm tư của hần, cảm thấy thiếu niên này tâm trí có chút yêu nghiệt bên ngoài nhưng cũng không có ý khác.

"Tiểu Thiên nàng còn ở nơi này, nhưng Bạch Thiên ta tìm không thấy nàng, cho nên ta không thể rời đi nơi này."

Dịch Huyền khoé miệng nổi lên mỉm cười, "Nhiếp Tiểu Thiên, nàng một mực ở bên cạnh nguoi!"

Cái gì? Trữ Thái Thần không hiểu, nhìn chung quanh một chút, cảm thấy nơi này hần là không người.

Dịch Huyền đi đến tro cốt đàn trước, "Nguoi yêu thích người liền tại bên trong!"

Trữ Thái Thần nhìn xem Dịch Huyền, một mặt nguoi có phải hay không đùa nét mặt của ta.

"Dịch Huyền nguoi nói đùa sao,

Người làm sao có thể..."

Dịch Huyền ngắt lời hần, "Ta lúc nào nói Nhiếp Tiểu Thiên là người?"

Không phải người? Đó là cái gì, Trữ Thái Thần sắc mặt xiết chặt. Nếu như không phải biết Dịch Huyền sẽ không đùa giỡn, hần đều sẽ cảm giác đến người trước mắt có phải hay không tên điên.

"Cái này sao có thể?" Trữ Thái Thần một bộ không thể tin bộ dáng.

"Người quý, chỉ có nguoi còn một mặt ngây thơ cho là nàng là người, còn có, nguoi không cảm thấy không thích hợp sao? Bạch Thiên thì nguoi luôn

luôn tìm không thấy nàng, mà ban đêm lại sẽ như thi xuất hiện..."

Dịch Huyền không có nói nhiều một câu, Trữ Thái Thần sắc mặt càng tái nhợt. Hắn không nghĩ tới cùng mình ở chung nhiều ngày nữ tử là quý, hắn không nghĩ tới vậy mà quý ở chung được lâu như thế.

Tro cốt đàn nhẹ nhàng run một cái, đem Trữ Thái Thần từ vô cùng suy nghĩ kéo lại.

Lập tức một mặt hoảng sợ né tránh.

Dịch Huyền gặp này không khỏi cười một tiếng, "Người quý, trong mắt của ta đó cũng không phải một loại cách trở. Mặc dù nàng là quý, nhưng nàng nhưng từng hại người? ..."

Dịch Huyền mỗi một câu nói đều chết như kinh lôi đánh xuống, để Trữ Thái Thần mặt tái nhợt hồi phục huyết sắc.

Hắn đem tro cốt đàn ôm vào trong ngực, "Ta đây là cổ hủ, chỉ cần nàng vẫn yêu lấy ta, cái nào dùng quản cái quý gì người..."

Cái bình truyền đến một trận rung động, giống như đang hoan hô.

"Cho nên, người hiện liền rời đi nơi này, nơi này không lâu liền sẽ hóa thành vô tận Luyện Ngục, người bình thường đến đây căn bản khó thoát khỏi cái chết!" Dịch Huyền ngữ khí ngưng trọng.

Trữ Thái Thần gặp này không khỏi càng thêm hiếu kỳ, "Dịch Huyền, người không cùng ta nhóm cùng đi sao?"

Theo Trữ Thái Thần, Dịch Huyền ngữ khí ngưng trọng như thế, nghĩ như vậy tới đây chính là nhất định vô cùng nghiêm trọng, liền xem như Dịch Huyền cũng có thể là táng thân nơi này.

"Đi? Không, đây vốn chính là ta phát động, sao có thể đi?" Dịch Huyền con mắt sáng ngời hữu thần, hình như có một vết thần quang lóe lên một cái rồi biến mất.

Vào thời khắc ấy Trữ Thái Thần phảng phất nhìn thấy núi tây biển máu ở trong đó chìm nổi.

Đáng sợ, Trữ Thái Thần cảm giác thời khắc này Dịch Huyền dị thường chỉ sợ, giống như Ma Vương khôi phục.

Liền Trữ Thái Thần vì thế lâm vào đại khủng bố lúc, hết thấy tan thành mây khói.

"Cho, các người đến trong tiểu trấn chờ ta, sự tình sau khi kết thúc ta về tìm người..." Dịch Huyền dừng lại một chút, "Ta còn cần một ít chuyện cần Nhiếp Tiểu Thiên làm."

"Chuyện gì?" Trữ Thái Thần vô ý thức mở miệng hỏi thăm.

Dịch Huyền cũng không trả lời, nên nói đã nói, nên làm không nên làm cũng làm, Trữ Thái Thần nếu như còn lưu tại nơi này, hắn cũng sẽ không tiến hành khuyên can.

Trữ Thái Thần nhìn xem Dịch Huyền, ngẫu nhiên cũng không do dự, đem nên mang đi đồ vật cầm lấy. Hắn thật sâu nhìn chăm chú một chút Dịch Huyền chỗ ở phòng ốc, ôm ấp Nhiếp Tiểu Thiên tro cốt đàn rời đi Lan Nhược Tự.

Đưa mắt nhìn Trữ Thái Thần cách, Dịch Huyền quay người tiến vào trong phòng.

Vào đêm, khó được không có mây đen che đầy tinh không. Tráng nỏn Nguyệt Hoa vẩy xuống, khắp nơi Tiếp Dẫn lấy vô tận tinh mang.

Yến Xích Hà đập không mà đến, trên thân tàn phá đạo bào theo gió mà động.

Dịch Huyền đập cửa mà ra, Yến Xích Hà liếc nhau, ngẫu nhiên hai người rất có ăn ý sóng vai mà đi.

"Thụ Yêu cảnh giới đạt tới loại tình trạng nào?" Dịch Huyền mở miệng.

"Luyện khí, Trúc Cơ, kim đan, Nguyên Anh, Hóa Thần, độ kiếp, đại thừa, ta cảnh giới ở vào Nguyên Anh, Thụ Yêu cảnh giới dừng bước tại Hóa Thần, bởi vì bản thể là cây, chiến lực Hóa Thần đều là đỉnh tiêm. Thành cũng nơi này bại cũng ở đây, nàng bản thể trình độ nhất định hạn chế nó chiến lực..."

Dịch Huyền hiểu rõ.

"Lại bởi vì vì Thụ Yêu, trời sinh bị lôi điện khắc chế, khiến cho thật lâu không dám dẫn động lôi kiếp, dừng bước tại Hóa Thần!"

"Có chút khó giải quyết!"

Dịch Huyền âm thầm suy nghĩ.

"Năm chắc được bao nhiêu phần?" Dịch Huyền nhìn về phía Yến Xích Hà.

Yến Xích Hà nghĩ nghĩ, "Tiên thiên ưu thế, có ba thành nắm chắc!"

"Ân, ba thành là đủ!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70 : kịch chiến

"Ba thành, cũng chính là chúng ta có bảy thành khả năng chết ở chỗ này!" Yến Xích Hà ngữ khí ung dung, nhìn về phía Dịch Huyền, phát hiện Dịch Huyền mặt không biểu tình, tựa hồ sinh mệnh đối với hắn mà nói không tính là gì.

"Người không sợ chết?" Yến Xích Hà mở miệng.

"Sợ? Vì cái gì sợ? Ta có nắm chắc!"

Dịch Huyền ngữ khí rất bình thản.

"Xem ra người chuẩn bị hắn là rất đầy đủ a!" Yến Xích Hà có chút ít nghĩ đến.

Vào thời khắc này, một thanh âm giả dối không ngừng tiếng vọng, "Khắc khắc, không nghĩ tới các người tự động đưa tới cửa, khắc khắc, trở thành Mồ Mồ ta trưởng thành chất dinh dưỡng!"

Hai người không có bất kỳ cái gì kinh ngạc, nơi này tới gần Thụ Yêu căn bản, Thụ Yêu có thể dò xét ra bọn hắn cũng không kỳ quái. Lại bọn hắn căn bản không có ân tảng thân hình.

"Huyết thực? Hừ! Liên xem người có hay không năng lực nuốt vào chúng ta, biệt đến lúc đó căng hết cỡ!" Yến Xích Hà Thụ Yêu đầu vô mồm, liền xem như thực lực không bằng Thụ Yêu, nhưng miệng pháo cũng không thể kém.

"Hừ!" Thụ Yêu hừ lạnh một tiếng, lập tức bốn phía truyền đến từng đạo tiếng xé gió.

Từng đầu thô to nhánh cây hướng về bọn hắn đâm tới.

"Dịch Huyền, cẩn thận một chút!" Lập tức Yến Xích Hà dặm chân mà ra, tay cầm một thanh trường kiếm, trong chốc lát trường kiếm bộc phát vô lượng quang mang.

Nhất thời kiếm khí tung hoành, bay thẳng nhánh cây.

Nhánh cây kiếm khí giao phong trong nháy mắt va chạm ra sáng chói hỏa hoa, kiếm khí giống như từng chuỗi thần kiếm, kiếm sắc bén phong trực tiếp đem nhánh cây chặt đứt.

Nhánh cây những nơi đi qua, kiến trúc không ngừng sụp đổ.

Một chiêu qua đi, Dịch Huyền tựa hồ kiến trúc nhao nhao vỡ vụn, trong nháy mắt giao phong, có thể sơ khuy cái thế giới này siêu phạm lực lượng như nhau mà thôi.

Yến Xích Hà Thụ Yêu xa xa tương đối, hai cổ lẫn nhau đứng khí tức không ngừng kéo lên.

Yến Xích Hà tay cầm một thanh trường kiếm, đối với Thụ Yêu một kiếm đánh rút.

Trong chốc lát kiếm khí tung hoành, hư không bên trên hình thành một thanh to lớn thiên kiếm, hướng về Thụ Yêu bổ ra mà.

Thụ Yêu cũng không phải ăn chay là, từng đầu nhánh cây quán quanh, vậy mà hình thành một cái bàn tay lớn.

Khắp nơi đều đang run rẩy, kinh khủng cự thủ đối cự kiếm đánh ra mà, vậy mà muốn nắm chặt cự kiếm.

Trong nháy mắt hai cổ lực lượng cường đại phát sinh không thể tưởng tượng nổi va chạm, cự kiếm trực tiếp vỡ vụn hơn phân nửa nhánh cây.

Nhưng giờ phút này cự kiếm thân kiếm cũng là bị từng đầu dử tợn nhánh cây quán quanh thậm chí trực tiếp đâm xuyên.

Dịch Huyền âm thầm ước định chiến lược của mình, phát hiện còn chưa đủ đối phương một cái tay bóp.

Dịch Huyền thân hình không ngừng rút lui, sau đó đối không trung Thụ Yêu giằng co Yến Xích Hà lớn tiếng nói, "Yến Xích Hà, không cần tăng trời thấp Thụ Yêu giằng co, cao bao nhiêu bay cao bao nhiêu!"

Yến Xích Hà sững sờ, lập tức cũng không do dự, liều mạng kéo cao Thụ Yêu khoảng cách.

Dịch Huyền ánh mắt gắt gao nhìn xem Yến Xích Hà, lập tức thở ra một hơi, thân hình cấp tốc hướng về đằng sau lui nhanh.

Trong tay hắn nhiều hơn một vật, có như kim loại rực rỡ phản xạ.

Vào thời khắc này, đột nhiên xảy ra dị biến, Thụ Yêu bản thể bốn phía bộc phát nổ vang rung trời.

Ầm ầm!

Như lửa núi dâng trào, có đạo đạo hỏa hoa văng khắp nơi.

Mặt đất rung động, vô số hòn đá bùn đất bị lực lượng khổng lồ đánh vào không trung.

Liên xem như trên không trung Yến Xích Hà cũng là một cái lão đảo, kém chút không có bị đánh bay.

"Ta %&, Dịch Huyền, tiểu tử nguoi làm cái quý gì?"

Yến Xích Hà đối Dịch Huyền liền là một trận thống mạ.

Trừ Thái Thần nằm ở trên giường, trước người là Nhiếp Tiểu Thiên thân ảnh, đột nhiên đột nhiên xảy ra dị biến.

Mặt đất truyền đến từng đợt lay động, giống như long trời lở đất.

Nhiếp Tiểu Thiên Trừ Thái Thần không khỏi kinh hãi, mà tương tự người cũng không phải số ít. Tiểu trấn người đều là như thế, nhao nhao kinh hô.

Nhiếp Tiểu Thiên nhìn về phía Lan Nhược Tự chỗ, Trừ Thái Thần cũng có thể rõ ràng cảm giác cổ này chấn động nơi phát ra.

Nguy hiểm thật, hắn không khỏi Âm đạo, nếu như mình lưu Lan Nhược Tự, như vậy khả năng bị cổ lực lượng này sinh sinh đánh chết!

...

Dịch Huyền vượt một cái khoe miệng máu tươi, "Uy lực này thật đúng là đại!"

May mắn chỗ hắn tại bề khổ cảnh giới, bằng không thì cũng sẽ bị trực tiếp đánh chết.

"A. . ." Thụ Yêu bản thể truyền đến một trận gào thét.

Yến Xích Hà nhìn xem Thụ Yêu bản thể vỡ vụn thành từng mảnh, cũng không khỏi cảm thán Dịch Huyền thủ đoạn.

"Đáng chết! Các nguoi đáng chết!" Thụ Yêu gầm thét không ngừng, lần này, trực tiếp đưa nàng ngàn năm đạo hạnh sinh sinh ma diệt một nửa, căn cơ hao tổn, chỉ sợ về sau không có cơ hội đột phá đến cảnh giới tiếp theo.

Đối với nàng mà nói đã kích không thể bảo là không hơn hờ làm nàng điên cuồng.

Yến Xích Hà bắt lấy tìm một thời cơ, thân hóa cự kiếm trực tiếp đánh xuống.

Thụ Yêu bản thể cơ hồ vỡ vụn, chiến lực trực tiếp giảm xuống hơn phân nửa, Yến Xích Hà công kích đến chặt vật không thôi.

Yến Xích Hà càng đánh càng hăng say, mặc dù cũng không chịu nổi. Thụ Yêu cũng biết mình tình cảnh, càng thêm điên cuồng công kích, hoàn toàn không để ý tự thân tổn thương.

Dịch Huyền ở phía xa nhìn xem trận này kinh thiên đại chiến, đã biết Đạo Thụ yêu bại cục đã định.

Trên người có quái dị huyết khí bốc lên, vậy mà hướng thẳng đến Thụ Yêu Yến Xích Hà chiến trường mà.

Yến Xích Hà dư quang liếc trải qua Dịch Huyền, cảm thấy không khỏi quýnh lên, tiểu tử này đây là đang làm gì?"Dịch Huyền, nguoi tới đây làm gì? Đối phó Thụ Yêu một mình ta là đủ!"

Dịch Huyền cười, "Ma luyện tự thân!"

Yến Xích Hà chính muốn thử huyết, ma luyện cũng không phải như vậy mãi, coi như tiểu tử nguoi thiên phú tốt bạo tạc, cái này cũng vị diện quá tự tin?

Thụ Yêu gặp này vui mừng, cảm thấy thăm nghĩ cho dù chết cũng muốn liều tiếp theo.

Lập tức phân ra một tia không chế tinh thần nhánh cây đâm về Dịch Huyền.

Yến Xích Hà giao phong, năng có thể làm được như thế đã không dễ dàng.

Dịch Huyền cảm thấy buồn lòng, không ra dự liệu của hắn, Thụ Yêu Yến Xích Hà đại chiến đã tràn ngập nguy hiểm, nếu như phân ra đại bộ phận tâm thần đến, bản thể nhất định sẽ bị Yến Xích Hà trong nháy mắt đánh giết, cho nên Thụ Yêu muốn giết chết hắn, chỉ có thể phân ra một phần nhỏ tâm thần cùng hắn chém giết.

"Đi vào cái thế giới này, còn không có một trận ra dáng chiến đấu, hiện liền lấy Thụ Yêu luyện tay một chút!"

Thụ Yêu khô lão nhánh cây như là thần thiết, ngăn cản gỗ vụn như là đậu hũ bị xé nát.

Dịch Huyền không dám khinh thường, bởi vì thực lực của hắn không có đạt tới miệt thị hết thấy tình trạng.

Từng đầu nhánh cây đem Dịch Huyền vây quanh, muốn một cái chớp mắt diệt sát Dịch Huyền.

Dịch Huyền khoe miệng kéo một cái, chân đạp Thôn Thiên Ma Công ghi lại vô thượng thân pháp, như bay yến xuyên tới xuyên lui tại nhánh cây hình thành vòng vây.

Trong cơ thể bề khổ xoay tròn, có thần lực bốc lên.

Dịch Huyền bàn tay quang mang đại tác, lấy tay vì lưỡi đao, đối khô cây già nhánh chém vào mà.

Âm vang!

Giống như thần thiết giao kích, song phương giằng co không xong. Dữ tợn nhánh cây không có chặt đứt Dịch Huyền bàn tay, mà Dịch Huyền cũng không làm gì được nhánh cây.

Thụ Yêu kinh hãi, cảm thấy thiếu niên này kinh khủng dị thường, bằng chừng ấy tuổi có thực lực như thế, tương lai cảm thấy là yêu ma họa lớn trong lòng. Muốn trừ chi cho thống khoái, làm sao Yến Xích Hà công kích càng lãng lệ, trực khiêu Thụ Yêu khổ không thể tả.

Yến Xích Hà cũng là kinh ngạc tại Dịch Huyền thực lực, thăm nghĩ quả nhiên là kỳ tài ngút trời.

Thụ Yêu Yến Xích Hà, Dịch Huyền Thụ Yêu, hai trận chiến trường, cái trước kịch liệt vô cùng, có đất đá tung bay. Cái sau càng là truyền kỳ.

Dịch Huyền trên thân nhuộm máu, yên máu đỏ tươi nhuộm đỏ hắn toàn thân áo trắng.

Khỏe miệng không ngừng có máu tươi tràn ra, nhưng ánh mắt càng thêm sáng tỏ.

Dịch Huyền lập thân khắp nơi, đột nhiên ngọn nguồn truyền đến một con chấn động, một đầu dữ tợn rễ cây muốn từ dưới mà lên đâm xuyên Dịch Huyền.

Dịch Huyền đạp trên huyền diệu bộ pháp, vậy mà lộ ra thành thạo điều luyện.

Một quyền đánh ra, rễ cây phát sinh va chạm.

Nắm đấm truyền đến một cỗ cự lực, Dịch Huyền bay ngược mà ra.

Sau lưng có từng đầu vận sức chờ phát động nhánh cây đâm tới.

Trên thân một cỗ mệnh mỏng lực lượng phun trào, không ngừng nhánh cây dây dưa, toàn thân áo trắng bị đâm phá. Huyết nhục bị xoắn nát, nhưng hắn cũng không nhả một cái.

Đây là một trận thực lực cách xa chiến đấu, Dịch Huyền Thụ Yêu gần như điên cuồng công kích đến hiểm tử hoàn sinh.

Yến Xích Hà gặp này lại là cảm giác mình già, không có khuyên can Dịch Huyền, ngược lại không ngừng mượn nhờ bí pháp tăng lên chiến lực.

Thụ Yêu phát sinh không thể tưởng tượng nổi va chạm, nhất thời nơi này trở thành Luyện Ngục. Nơi xa có tiểu quý gặp đây, đều là đại loạn, bị loại lực lượng này bị hù bỏ phục tại đất, run lấy bầy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71 : Cẩn nuốt cắn nguyên

Dịch Huyền thân ảnh cực nhanh bạo lui, đối với Yến Xích Hà nói, “Nhanh lên đem thụ yêu giải quyết, miễn cho đêm dài lắm mộng!”

Tuy rằng vừa rồi Yến Xích Hà công kích mãnh liệt, nhưng Dịch Huyền biết này còn có tàng tư.

Yến Xích Hà ánh mắt một ngưng, “Thụ yêu, đưa ngươi nhập luân hồi!”

Ngay sau đó Yến Xích Hà lấy ra một lá bùa giấy, mặt trên có đạo đạo quỷ dị phù văn tràn ngập, tựa hồ dấu vết thanh thiên chí lý.

Thụ yêu phát ra một tiếng quái kêu, rễ cây muốn trốn vào dưới nền đất, rách nát mà không lộ thân thể nhưng ở chậm rãi trầm xuống.

Hiển nhiên Yến Xích Hà trong tay lá bùa cho thật lớn uy hiếp.

“Yến Xích Hà ngươi.....”

Yến Xích Hà khinh thường cười, nếu là ở ngày thường, chẳng sợ hắn lấy ra át chủ bài, muốn diệt sát thụ yêu cũng không phải một việc dễ dàng. Nhưng là bị kia mạc danh lực lượng oanh trung, thụ yêu thực lực không còn nữa dĩ vãng, giờ phút này đúng là này hư vinh kỳ.

Đem lá bùa dán ở Vô Cực trên thân kiếm, tức khắc gian lá bùa như nước hoa, dung nhập thân kiếm.

Vô Cực kiếm bùng nổ vô thượng uy năng, khủng bố kiếm khí trực tiếp đánh tan từ ngập trời yêu khí hình thành mây đen.

“Sư phụ lưu lại kiếm phù.....” Yến Xích Hà thấp giọng nói, ngay sau đó trong mắt có long lấy thần quang lập loè.

Trong phút chốc hư không chấn động, từng thanh kiếm khí biến thành trường kiếm trống rỗng xuất hiện, chặt chẽ tòa đình thụ yêu.

Thụ yêu phát ra quái kêu, nhánh cây điên cuồng ném động, cuốn lên đầy trời trầm sa. Muốn mượn này hỗn loạn trường hợp chạy thoát.

Đầy trời kiếm khí hóa thành kiếm vũ, tầm tã mà xuống.

Dịch Huyền thấy vậy, đều là hoảng hốt.

Đem tinh ma cùng Yến Xích Hà tương đối, cảm thấy liên tính là tinh ma cũng không đủ giờ phút này Yến Xích Hà nhất chiêu giây.

Nguyên Anh cảnh giới tu sĩ cường đại như thế, như vậy phía trên Hóa Thần, thậm chí độ kiếp Đại Thừa! Lại là như thế nào cảnh tượng?

Dịch Huyền cũng đem thực lực của chính mình cùng chi tương đối, lấy chính mình Khổ Hải cảnh giới hẳn là có thể chống lại Trúc Cơ, đạt tới Khổ Hải Bỉ Ngạn, hẳn là có thể cùng Kim Đan cảnh giới tu sĩ chém giết.

Mà giờ phút này chính mình cùng Trúc Cơ cực cảnh tu sĩ không phân cao thấp.

Trong cơ thể nắm tay đại Khổ Hải chìm nổi, có màu đen nước biển quay cuồng không thôi.

Lần này cùng Hóa Thần Kỳ thụ yêu chém giết, Dịch Huyền rõ ràng cảm giác đến từ chính tự thân tiềm lực bị khai phá. Ở vào sinh với chết chi gian càng có thể kích phát tiềm năng, đây cũng là một loại nho nhỏ lột xác.

Dịch Huyền trong mắt có thần thái lưu chuyển, ánh mắt lửa nóng nhìn về phía hấp hối giữa thụ yêu.

Trong cơ thể Thôn Thiên Ma Công không tự chủ được vận chuyển, trong mắt ánh ngược màu đen lốc xoáy.

Đầy trời kiếm vũ dừng ở thụ yêu trên người, thụ yêu trên người có sền sệt chi vật phun.

Trời cao phía trên Yến Xích Hà càng là như một thanh thần kiếm, trong phút chốc từ không trung xỏ xuyên qua mà xuống. Thật sâu đâm vào thụ yêu trung tâm, thụ yêu phát ra kêu thảm thiết, ngay sau đó trong cơ thể Nguyên Anh bị Yến Xích Hà lực lượng cường đại xé nát. Hoàn toàn mất đi thụ yêu sinh cơ.

Yến Xích Hà từ tro bụi trung đi ra, trên người đạo bào càng thêm rách nát.

Thở hồng hộc, ánh mắt lại là vô cùng sắc bén.

Dịch Huyền đi đến Yến Xích Hà trước người, “Bị thương không nhẹ, còn có thể căng bao lâu?”

Yến Xích Hà trực tiếp trợn trắng mắt, “Tiểu tử thú, đại gia ngươi còn có thể sống cái trăm tám mươi tuổi!”

Dịch Huyền gật đầu, “Thiên địa có tồn tại!”

“Cái gì?” Yến Xích Hà dò hỏi, không rõ Dịch Huyền nói lời nói vì sao.

Dịch Huyền lắc đầu, “Chờ một chút ta!”

Ngay sau đó hắc thân ảnh biến mất ở bụi mù trung, để lại cho Yến Xích Hà một cái bóng đáng.

“Tiểu tử này càng ngày càng thần bí!” Yến Xích Hà sắc mặt một tíc.

Dịch Huyền đi vào thụ yêu tàn phá bản thể, đem bàn tay dán ở này thượng. Thôn Thiên Ma công vận chuyển, từng luồng lực cắn nuốt như thủy triều mãnh liệt, thẩm thấu thụ yêu bản thể, từ trong đó muốn thu lấy cái gì.

Dịch hoàng tử muốn cắn nuốt thụ yêu căn nguyên, thực lực của hắn vẫn là quá mức nhỏ yếu. Thực lực không đủ, muốn nhìn trộm thậm chí khai quật tiên thần chi mê, không thể nghi ngờ người si nói mộng.

Kết quả là chết cũng không biết chết như thế nào.

Cho nên Dịch hoàng tử muốn lấy thụ yêu vì vấn đề, đem thực lực của chính mình tăng lên tới một cái cảnh giới, mới có nắm chắc ứng đối tương lai.

Từng đạo căn nguyên bị hắn lôi kéo, ngay sau đó dung nhập trong cơ thể. Thôn Thiên Ma công vận chuyển, đem những cái đó căn nguyên loại bỏ tạp chất, không ngừng bổ túc Dịch Huyền bẩm sinh căn nguyên.

Hắn trên người miệng vết thương nhanh chóng khép lại.

Yến Xích Hà không biết khi nào đi vào Dịch Huyền bên người, nhìn Dịch Huyền, trong mắt toàn là che dấu không được kinh ngạc.

“Thực lực thế nhưng không ngừng tăng lên!” Đây không phải trọng điểm, mấu chốt là loại này tăng lên tốc độ nghe rộn cả người.

Giờ phút này Dịch Huyền cũng không chịu nổi, thụ yêu căn nguyên thập phần khổng lồ, đối với hắn mà nói là một cái cơ duyên. Nhưng nếu hơi không lưu ý, liền sẽ bị căng bạo.

Tầng tầng mồ hôi lạnh toát ra, Dịch Huyền đã khôi phục miệng vết thương thế nhưng lại lần nữa tan vỡ mở ra.

Yến Xích Hà thấy vậy kinh hãi, muốn ngăn cản Dịch Huyền động tác.

Dịch Huyền mở miệng, “Đừng đụng ta, này đối với ta tới nói là một hồi cơ duyên!”

Yến Xích Hà dừng lại, đối với loại tình huống này vẫn là lần đầu tiên thấy.

“Ta yêu cầu làm cái gì?” Yến Xích Hà yêu cầu vì Dịch Huyền gánh vác một ít.

“Đây là ta tự thân vấn đề, người ngoài vô pháp nhúng tay!” Ngón cập tại đây Yến Xích Hà chỉ có thể ở một bên quan vọng.

Dịch Huyền trên người có máu tươi phun trào, đem hắn nhuộm thành một cái huyết nhân. Bên cạnh Yến Xích Hà nôn nóng không thôi, không nghĩ nhìn đến một ngày tưng kỳ tài ngã xuống tại đây.

Máu rơi mà xuống, trong cơ thể cốt tủy bên trong lại không ngừng sinh ra tân sinh máu, không ngừng bổ sung tiêu hao.

Phế huyết bị một chút bài xuất trong cơ thể, cuối cùng càng là có tán ra thân hoa máu tươi bị đánh ra. Xem đến Yến Xích Hà táp lười không thôi.

Trong cơ thể Khô Hải đại biến dạng, màu đen Khô Hải bên trong trộn lẫn tạp điểm điểm màu tím.

Khô Hải bị tiến thêm một bước khuếch trương, ngay sau đó thời gian trôi đi, giờ phút này thế nhưng đạt tới cõi xay lớn nhỏ.

Dịch Huyền thực lực cũng tùy theo bay nhanh tăng lên.

Ần ầm muốn siêu việt Kim Đan cảnh giới.

Khô Hải còn ở khuếch trương, tựa hồ vĩnh vô chừng mực.

Tùng đạo căn nguyên bị Thôn Thiên Ma công qua lại rèn luyện, không ngừng bị đè ép, dung nhập Dịch Huyền căn nguyên bên trong, hấn căn nguyên ở lớn mạnh.

Ngay cả xương cốt cũng bắt đầu biến hóa, tinh oánh dịch thấu, tựa ngọc thạch điêu khắc mà ra.

Theo cuối cùng một tia căn nguyên bị Dịch Huyền đánh cắp, Dịch Huyền ngồi xếp bằng xuống đất, trong cơ thể đã tích tụ khổng lồ căn nguyên.

Giờ phút này giống như một đầu đầu man ngư không ngừng đánh sâu vào, tựa muốn đem thân thể hấn xé rách.

Dịch Huyền che chắn ngũ quan, chuyên tâm luyện hóa trong cơ thể khổng lồ căn nguyên.

Máu còn ở rơi, Yến Xích Hà nhìn trên mặt đất một quán máu, không khỏi táp lười.

Này một đại than huyết tính cái gì? Vũ quá chỗ trứng ăn tích lũy thủy đều không có nhiều như vậy đi?

Yến Xích Hà nhìn bên Dịch Huyền nên không phải là cái gì hồng hoang mãnh thú hóa hình, bất quá cái này ý niệm ở trong óc bởi bởi không đến một cái khoảnh khắc đã bị mất đi.

Yến Xích Hà ngồi xếp bằng ở Dịch Huyền trước người, đột nhiên hấn cái mũi giật giật, “Cái gì mùi hương?”

Mở to mắt, theo thanh hương ngon nguồn nhìn về phía, ánh mắt càng thêm cổ quái.

Bởi vì hấn phát hiện thanh hương ngon nguồn nơi phát ra với Dịch Huyền trên người máu tươi, đây là ta cảm giác có sai vẫn là như thế nào tích?

Vẫn là khẩu vị thay đổi, đổi máu tươi có mạc danh dục vọng?

Cũng liền vào giờ phút này, Dịch Huyền không chế đôi mắt, trong mắt có màu đen lóe xoáy ảnh ngược. Yến Xích Hà sửng sốt, rồi sau đó tâm thần tựa hồ đều đi vào trong đó, căn cứ đầu lưỡi mới thanh tỉnh lại.

“Đây là?” Yến Xích Hà mở miệng, lại thấy Dịch Huyền đưa lưng về phía hấn.

“Chúng ta đi trước phía trước trần nhỏ, Ninh Thái Thần bọn họ đều ở nơi đó!”

Ngay sau đó hấn trên người chấn động, có huyết vậy bóc ra, bị tránh mở ra.

Ngay sau đó hấn liếc mắt một cái nơi xa dò ra đầu quý vật, đối với này đó căn nguyên chường mắt mắt, thụ yêu căn nguyên cơ hồ làm cảm giác cái gì là phú hào, đối với những cái đó nhỏ yếu căn nguyên có chút không thêm để ý.

Yến Xích Hà đứng dậy, “Thực lực của ngươi.....”

“Lực có đột phá.....”

“Thật là một cái quái thai!” Yến Xích Hà nói nhỏ, cảm giác ở Dịch Huyền bên người thật là tìm kiếm không được tự nhiên, không ngừng nhìn Dịch Huyền trang bức, chính yếu chính là chính mình là bị trang bức cái kia.

Không có đối lập liền không có thương tổn, trước kia Yến Xích Hà không tin, giờ phút này hấn rốt cuộc lý giải Hạ Hầu bi ai.

Yến Xích Hà vươn đôi tay, đối với bốn phía múa may mà đi.

Ngay sau đó lại quý vật bị kiếm khí rơi xuống và bị thiêu cháy, bọn họ không phải không nghĩ chạy trốn, nhưng bọn hấn căn cơ tại nơi đây, bằng không đã sớm lưu không ảnh.

Giờ phút này toàn bộ hóa thành mây khói biến mất với thiên địa chi gian.

Đem này đó làm ác quý vật xử lý sau, Yến Xích Hà hướng về Dịch Huyền rồi đi phương hướng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 72 : tiến vào địa phủ

Thùng thùng!

Ninh Thái Thần quay đầu lại, “Ai?”

“Khách quan, có người nói nhận thức các ngài!”

Ninh Thái Thần đẩy ra cửa phòng, chỉ thấy một cái râu xồm cùng một vị thiếu niên đứng ở trước mặt hắn.

“Dịch Huyền, là ngài!”

Ninh Thái Thần kinh hô, không nghĩ nhanh như vậy liền nhìn đến hai người.

Gật đầu tỏ vẻ đáp lại, ngay sau đó đi vào phòng cho khách bên trong.

Nhập môn, Yến Xích Hà sắc mặt cổ quái nhìn về phía trên bàn cái bình, “Quý vật!”

Mất thấy Yến Xích Hà muốn động thủ, Dịch Huyền hơi khoát tay, “Là ta an bài!”

Yến Xích Hà nghe vậy nhìn thoáng qua Dịch Huyền, ngay sau đó không ở có điều động tác.

Ninh Thái Thần thấy vậy cũng là thờ dài nhẹ nhõm một hơi, tuy rằng không biết râu xồm là cái gì lai lịch, nhưng nghĩ đến biết Nhiếp Tiểu Thiên tồn tại người hắn là chính là tu đạo người.

Người tu đạo đối với quý vật giống nhau bảo trì kính đối lập thái độ, giờ phút này ở vào ban ngày, Nhiếp Tiểu Thiên liền tính muốn thoát đi nơi này, lại chỉ có thể lặc cái hồn phi phách tán kết cục.

Vào đêm, Nhiếp Tiểu Thiên hiện thân, đối với Dịch Huyền nhất bái, “Đa tạ ân nhân!”

Dịch Huyền gật đầu, “Ân, đêm nay ta yêu cầu ngài giúp ta làm một chuyện!”

Nhiếp Tiểu Thiên sớm có đoán trước, cũng không do dự, “Ân nhân có gì phân phó?”

Dịch Huyền nhìn Yến Xích Hà, “Ta yêu cầu đi địa phủ một chuyến, ta biết ngài có thể mở ra đi thông địa phủ thông đạo!”

Yến Xích Hà sắc mặt biến đổi, “Tiểu tử ngài đi địa phủ làm gì? Nơi đó cũng không phải là cái gì hữu hảo nơi, người sống đi vào sẽ bị âm phủ quỷ khí xâm nhập, cuối cùng không tránh được vừa chết!”

“Ngài cảm thấy ta là người thường sao? Kẻ hèn quỷ khí mà thôi, vô pháp nề hà ta mấy may!”

Dịch Huyền ngữ khí bình đạm, nói ra nói lại làm Yến Xích Hà nghĩ tới rất nhiều.

“Thôi!” Thấy Dịch Huyền như thế bướng bỉnh, Yến Xích Hà đối với Nhiếp Tiểu Thiên nói, “Địa phủ là quỷ hồn yên giấc nơi, liền tính là ta không có tọa độ cũng mơ tưởng mở ra đi thông địa phủ con đường. Cho nên yêu cầu ngài tiến vào địa phủ, ở lấy ngài vì tiết điểm, đã thông đi thông địa phủ con đường!”

Dịch Huyền gật đầu, ngay sau đó nhìn về phía Nhiếp Tiểu Thiên.

“Tiến vào địa phủ là tùy cơ, khả năng rơi vào một vị Quý Vương nơi địa vực. Cũng có thể có thể trực tiếp rơi vào luân hồi nơi, trực tiếp chuyển thế. Ngài có thể tưởng tượng hảo?”

Dịch Huyền ánh mắt sáng quắc.

Nhiếp Tiểu Thiên hơi hơi do dự một chút, ngay sau đó trấn an một chút sốt ruột Ninh Thái Thần, “Nghĩ nhiều ân nhân nhắc nhở, ta đã nghĩ kỹ rồi!”

Dịch Huyền gật đầu, nếu Nhiếp Tiểu Thiên không muốn hắn cũng sẽ không cưỡng bách, chỉ là.....

Yến Xích Hà đập bộ mà ra, đưa cho Nhiếp Tiểu Thiên một vật, đó là một cái lục lạc, mà Yến Xích Hà trong tay cũng có một cái giống nhau như đúc lục lạc.

“Tiến vào địa phủ nhất định không cần buông ra, bằng không hết thấy đều sẽ uống phí!”

Nhiếp Tiểu Thiên nghe vậy gật đầu tỏ vẻ biết.

Ngay sau đó Nhiếp Tiểu Thiên bốn phía nổi lên từng đợt không gian gọn sóng, Ninh Thái Thần ở một bên xem đến nôn nóng không thôi.

Dịch Huyền ánh mắt lập loè, chỉ là không gian này một tầng thứ sở khiến xa quá mức với thâm ảo, không phải hiện tại hẳn có thể lĩnh ngộ.

Yến Xích Hà hai mắt nhìn chăm chăm lục lạc, ở Nhiếp Tiểu Thiên biến mất trong nháy mắt lục lạc nổi lên từng đạo vàng sáng. Ngay sau đó Yến Xích Hà trong tay vô cực kiếm đối với hư không một hoa, không gian bị vặn vẹo, ngay sau đó một cánh cửa chợt xuất hiện.

Dịch Huyền tò mò đánh giá Vô Cực kiếm, ngay sau đó lắc đầu, thế giới này thần kỳ pháp tắc gây ra, bằng không một thanh nho nhỏ kỳ kiếm là vô pháp trăm xé không gian.

Địa phủ thông đạo mở ra, Yến Xích Hà đôi tay không ngừng kết ấn, trấn áp dạt tán mà ra quỷ khí.

“Dịch Huyền, ngươi cần phải nghĩ kỹ rồi, địa phủ không phải cái gì hảo địa phương.”

Yến Xích Hà còn tưởng khuyên một khuyên Dịch Huyền, chỉ là Dịch Huyền một bước bán ra, thanh âm từ không gian cái khe truyền đến.

“Bình minh là lúc ta sẽ trở về!”

Yến Xích Hà giờ phút này có loại ta có phải hay không ngốc từ cảm giác, như thế nào liền tin Dịch Huyền này chuyện ma quỷ.

“Tiền bối! Tiểu Thiên nàng.”

Ninh Thái Thần giờ phút này sốt ruột vô cùng.

Yến Xích Hà hoành Ninh Thái Thần liếc mắt một cái, “Đừng hỏi ta, nói cho tiểu tử ngươi, ta hiện tại thực khó chịu, phi thường khó chịu!”

Ninh Thái Thần bị hoảng sợ, “Ta.”

Há mồm còn muốn nói cái gì, nhưng bị Yến Xích Hà trừng, ngạnh sinh sinh nghẹn trở về.

Dịch Huyền vừa ra không gian cái khe, trong tai truyền đến từng đạo chói tai thanh âm.

“Hảo mỹ nữ quỷ, lần này chúng ta muốn khai trai!”

“Khắc khắc!”

“Tầm tắc, thật là.”

Giương mắt nhìn lên, chỉ thấy vài tên quỷ binh đem Nhiếp Tiểu Thiên vây quanh ở trung gian, toàn bộ chính là sói đói cùng cừu con chuyện xưa.

Nhiếp Tiểu Thiên bàn tay trắng vung lên, màu trắng tơ lụa đem những cái đó quỷ binh cuốn lên, khiến cho bọn họ không thể động đậy.

Dịch Huyền đã đi tới, ánh mắt lập loè một chút.

Kia vài tên quỷ binh thấy vậy kêu to, “Ngươi là người sống!”

Dịch Huyền hai mắt có màu đen ló xoáy ảnh ngược, ngay sau đó đem vài tên quỷ binh cắn nuốt hầu như không còn.

Một tia căn nguyên không ngừng dung nhập linh hồn của hắn căn nguyên trung.

Nhiếp Tiểu Thiên thấy vậy kinh hãi, này. Không thể tưởng tượng, trước nay đều là quỷ ăn thịt người, còn không có người ăn quỷ, này tính cái gì?

Ngay sau đó thân thể lại là một cái run run, nàng có thể rõ ràng cảm giác đến kia vài tên quỷ binh linh hồn bị hoàn toàn cắn nuốt, từ đây thiên địa không có bọn họ dấu vết, nói cách khác bọn họ đã hoàn toàn biến mất tại địa phủ thậm chí thiên địa.

Đáng sợ!

“Hỏi không tới.” Ngay sau đó như suy tư gì nhìn về phía Nhiếp Tiểu Thiên, Nhiếp Tiểu Thiên bị Dịch Huyền nhìn, cảm giác cả người nổi da gà đều phải ra tới.

“Ân nhân, ngươi.”

Chẳng lẽ ân nhân muốn đem chính mình ăn?

Dịch Huyền chỉ là nhìn nhìn Nhiếp Tiểu Thiên, ngay sau đó nhìn ra xa này to như vậy địa phủ.

Nơi này thực trống trải, không có cái gọi là cây cối cỏ dại, thổ địa đều hiện ra yêu điểm màu đỏ, thoạt nhìn dị thường khủng bố.

“Đem lục lạc cho ta, ngươi có thể đi trở về!” Dịch Huyền nói.

Nhiếp Tiểu Thiên không dám chậm trễ, đem lục lạc đưa cho Dịch Huyền, “Ân nhân, ta đi trước!”

Ngay sau đó thân ảnh xuyên thấu không gian cái khe.

Dịch Huyền đem nơi này chặt chẽ ghi nhớ, miễn cho trở về là lúc tìm không thấy đi thông nhân gian con đường mà vĩnh viễn lưu tại địa phủ.

Bất quá liên tính là tìm không thấy cũng không quan trọng, này không còn có hậu tay sao?

Dịch Huyền lắc lắc lục lạc, cái này lục lạc tương đối với định vị trang bị, nếu xuất hiện cái gì biến cố, Yên Xích Hà cũng có thể mượn này mạnh mẽ đem hắn kéo về nhân gian.

Bất quá muốn trả giá một ít đại giới.

Dịch Huyền đánh giá bốn phía, “Nơi này quý khí hào nồng đậm!”

Trong cơ thể Thôn Thiên Ma công vận chuyển, trực tiếp phá vỡ người quý giới hạn, đem quý khí nạp vào trong cơ thể.

Vô cùng vô tận quý khí không biết tích lũy nhiều ít năm tháng, so chỉ trong thiên địa dật tán nhật nguyệt tinh hoa còn muốn nồng đậm, quả thực chính là hần thiên đường.

Hơn nữa, đối với hắn mà nói nơi này quả thực chính là.....

Dịch Huyền đôi mắt càng thêm sáng ngời, nơi này quả thực chính là tăng lên thực lực tuyệt diệu bảo địa!

Một bước bán ra, Dịch Huyền hướng về quý khí nồng đậm phương hướng mà đi.

.....

.....

“Tiểu Thiên!” Một bên mọi cách nhằm chán Ninh Thái Thần ánh mắt sáng lên.

Nhiếp Tiểu Thiên xoa xoa đầu, từ địa phủ ra tới khi trải qua không gian say mê, loại mùi vị này thật là dư vị vô cùng.

“Ân, thái thần!” Hai người ôm nhau.

Yên Xích Hà thật sự là nhìn không được, ở hần lão gia hỏa này trước mặt rải cầu lương? Này tính cái gì? Khi dễ lão tử vẫn là độc thân cầu sao?

“Khụ khụ, ta nói người hai vợ chồng có thể hay không.....”

Yên Xích Hà thực thích hợp ra tới, đảm đương cái kia vạn ác bóng đèn.

Liên tưởng có điều động tác Ninh Thái Thần sững sờ, ngay sau đó xấu hổ mà buông ra Nhiếp Tiểu Thiên. Nhiếp Tiểu Thiên cũng là u oán nhìn về phía Yên Xích Hà.

Yên Xích Hà sắc mặt một tức, “Dịch Huyền kia tiểu tử hiện tại là tình huống như thế nào?”

Lúc sau đó là tình báo giao lưu.

“Tiểu tử này thật là.....” Nghe được Nhiếp Tiểu Thiên nói Dịch Huyền trực tiếp lấy đại pháp lực cắn nuốt kia quý binh, Yên Xích Hà thiếu chút nữa không có đem tròn mắt trừng ra tới.

“Ta có loại dự cảm bất hảo!” Yên Xích Hà thần sắc cổ quái nhìn không gian cái khe, cảm thấy chính mình tựa hồ phạm vào một cái đại sai.

“Hy vọng tiểu tử này không cần cho ta gặp phải cái gì nhiễu loạn.....” Tuy rằng khẩu thượng là nói như vậy, nhưng hắn đã nghĩ nên như thế nào cấp tiểu tử này chùi đít.

Đau đầu mà xoa xoa đầu, Yên Xích Hà rốt cuộc biết cái gì gọi là không tìm đường chết sẽ không phải chết.

Này quả thực cấp chính mình tự tìm phiền phức.

“Tiền bối người đây là?” Ninh Thái Thần nhìn không ngừng bồi hồi Yên Xích Hà, cảm thấy hắn là hỏi đến một chút.

“Nghĩ cách cấp không an phận tiểu tử chùi đít.....”

Ninh Thái Thần:.....

Nhiếp Tiểu Thiên:.....

Nguyên lai Yến Xích Hà người là cái dạng này người.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73 : từ quỷ binh đến quỷ tướng

Thôn Thiên Ma công vận chuyển, Dịch Huyền tựa hồ hóa thân một cái không đáy hắc động, không ngừng như tằm ăn lên bốn phía ngã xuống đất hôn mê quỷ binh.

Từng đạo khói nhẹ phiêu tán mà đến, cuối cùng hoàn toàn đi vào hắc trong cơ thể, bị loại bỏ tạp chất sau dung nhập linh hồn của hắc căn nguyên.

Đạp ở đồ bùng thổ địa, Dịch Huyền thân ảnh dần dần biến mất.

Địa phủ thực loạn, đây là Dịch Huyền đối địa phủ cảm giác, quỷ binh khắp nơi du đãng, không có quỷ binh ứng có bộ dáng. Giống như thổ phi, từng người ôm thành một đoàn.

“Ân!” Dịch Huyền kinh dị, ở hắc cảm giác trung phía trước quỷ khí muốn so tứ phương nồng đậm quá nhiều.

Dịch Huyền biết quỷ binh tụ tập nơi quỷ khí cũng sẽ hình thành một loại hội tụ, tựa hồ quỷ binh trên người có cái gì hấp dẫn quỷ khí đèn tín hiệu.

Nhanh hơn bước chân, Dịch Huyền thân ảnh tựa lời điện giống nhau bạo lực mà đi.

Nơi xa, người mặc chiến giáp, ánh mắt hung ác quỷ binh không ngừng du tẩu, tựa hồ tìm kiếm cái gì.

Đột nhiên bọn họ ngừng tay trung động tác, ở bọn họ cảm giác trung một đạo mặt trời chói chang hơi thở dần dần tới gần.

Khiến cho bọn họ hồn thể dị thường khó chịu, giống như bại lộ cực nóng thái dương hạ khối băng.

“Là người sống!”

Có cường đại quỷ binh đôi mắt một ngưng, “Nhân gian người như thế nào sẽ buông xuống địa phủ?”

Càng có quỷ binh lộ ra dữ tợn quỷ trào, “Mặc kệ, địa phủ bên trong cái gì đều không có, khó được có xâm nhập giả, khắc khắc, huyết nhục, bao lâu không có.....”

Ngay sau đó nơi này quỷ binh sôi nổi động tác tránh ra, bọn họ tay cầm quỷ dị binh khí, hướng về Dịch Huyền nơi phương hướng mà đi.

Dịch Huyền ngẩng đầu, nhìn về phía nơi xa, thượng trăm quỷ binh dần dần tiếp cận nơi này.

“Đây là đem ta trở thành con mồi sao?” Ngay sau đó Dịch Huyền trên người khí huyết bùng nổ, ngay cả bốn phía quỷ khí đều bị xa lánh.

Trong cơ thể Khổ Hải càng là mệnh mông không thôi, cối xay đại Khổ Hải rơi thuộc về Khổ Hải cảnh lực lượng.

Hai bên đối diện trong nháy mắt, không có bất luận cái gì ngôn ngữ giao phong. Quỷ binh trong tay binh khí tản ra Tử Thần sâu thẳm, dẫn đầu quỷ binh rõ ràng phi thường cường đại, đã có thể cùng Trúc Cơ cảnh giới người tu đạo sánh vai!

Dịch Huyền niết chương thành quyền, mang theo một loại mình ta vô địch khí thế, trực tiếp xuyên thủng có thể so với Trúc Cơ nhân tu đạo hồn thể.

“Người.....”

Quỷ binh còn muốn nói cái gì, từ trên nắm tay nhanh liệt mà ra cắn nuốt lực lượng trực tiếp đem hắc xé nát.

Toàn bộ hồn thể hóa thành một sợi khói nhẹ hoàn toàn đi vào Dịch Huyền trong cơ thể.

“Sát.....”

Bốn phía không ngừng có tiếng kêu, bọn họ trong mắt không có sợ hãi, cứ việc Dịch Huyền một cái đối mặt diệt sát nhất cường đại quý binh. Nhưng tại địa phủ bên trong cá nhân cường đại thường thường không phải tính quyết định, chỉ cần có cũng đủ nhiều quý binh, liền tính là quý tướng thậm chí Quý Vương cũng muốn nuốt hận.

Dịch Huyền trên người có ngọn lửa bốc lên, đó là khí huyết biến thành, bị địa phủ đặc thù quy tắc sở ảnh hưởng, hóa thành mãnh liệt ngọn lửa.

Màu đỏ trong hòa diễm hỗn loạn màu tím nhạt quang diễm, có vẻ dị thường bất phàm.

Chỉ một quyền đầu từ một quý binh phía sau dò ra, quý binh ánh mắt bên trong tràn đầy sợ hãi, cuối cùng hết thấy hóa thành mây khói tan thành mây khói.

Trên mặt đất không có chút nào vết máu, quý binh không giống người, bọn họ sở hữu hết thấy đều là linh hồn tạo thành, hết thấy đều phụ thuộc vào linh hồn, linh hồn tiêu tán tự nhiên hết thấy không còn nữa tồn tại.

“Thu hoạch căn nguyên tuy rằng không nhiều lắm, nhưng địa phủ cái gì đều thiếu, quý binh quý tướng chính là một đồng lớn.”

Dịch Huyền cảm thấy nếu đem địa phủ trung sở hữu quý binh... Cho dù là một phần mười quý binh cắn nuốt, chuyển hóa vì căn nguyên dung nạp linh hồn căn nguyên trung, linh hồn của hắn căn nguyên cũng sẽ không nhược với trong truyền thuyết hỗn độn thể.

Đương nhiên đây là để tâm vào chuyện vụn vặt, hỗn độn thể chính là vô thượng thể chất, nhưng không ngừng linh hồn cường đại, chính yếu thân thể tiềm lực khủng bố vô cùng.

“Bất quá.” Dịch Huyền mảy mặt lại, “Ta tựa hồ bị trên đỉnh!”

Trên người hơi thở nhanh chóng ảm đạm, Dịch Huyền triều nguy hiểm ngọn nguồn tương phản phương hướng mà đi.

Không lâu, một đạo màu đen quỷ ảnh tự hư không đi bước một đi tới, khủng bố hơi thở bao phủ phạm vi mấy ngàn dặm.

Một đôi ngăm đen tròn mắt gắt gao nhìn chăm chăm địa phủ thổ nhưỡng, tựa hồ phát hiện cái gì, một con thật lớn bàn tay tự hư không dò ra.

Mặt đất truyền đến một trận run rẩy, khủng bố cái khe lan tràn, mỗi một đạo cái khe dài rộng đều vượt qua một thước.

Ngay sau đó thật lớn hắc ảnh biến mất không thấy, trừ bỏ mặt đất tàn lưu đạo đạo cái khe, hết thấy tựa hồ hư ảo giống nhau.

Dịch Huyền lòng còn sợ hãi quay đầu lại, “Xem ra ta là xâm nhập một vị Quý Vương lãnh địa, may mắn nơi này khoảng cách hắn bản thể rất xa, bằng không.”

Bằng không hắn chỉ có thể chặt vật trốn hồi nhân gian.

Niệm cập tại đây, Dịch Huyền trên người hơi thở càng thêm thu liễm.

Nhân gian cùng địa phủ chênh lệch thật sự là quá lớn, nơi này siêu phàm lực lượng càng thêm rõ ràng. Cường đại tồn tại không ở số ít, những cái đó Quý Vương quý tướng tùy tiện một cái bắt được nhân gian đều là một phương bá tuyệt núi sông tồn tại.

Giống như xoát quái giống nhau, địa phủ ở Dịch Huyền trong mắt tựa hồ thành một trương chân thật bản đồ.

“Àn, một tòa cổ thành?” Trước mắt có một tòa cổ thành, không biết xuất phát từ gì tay, cùng nhân gian thành thị so sánh với, này tòa cổ thành thể nhưng lớn gấp ba không ngừng.

Cổ thành những cái đó khắc đồ nhưng thật ra có chút ý tứ, Dịch Huyền mượn dùng Hệ Thống tiện lợi nhìn ra rất nhiều.

Hiểu biết phủ vãn ý tứ, đến nỗi càng thêm thâm huyền bí, xin lỗi, này chỉ là khắc đồ, có thể nói cho người niên đại cùng với phong cách liền không tồi.

Bất quá, Dịch Huyền để ý không phải cổ thành lai lịch, mà là trong đó cuộn cuộn như yên quý khí. Quý khí như thế nồng đậm, ý nghĩa bên trong tồn tại không ít quý binh thậm chí quý tướng.

Quý Vương không đề cập tới, rốt cuộc Dịch Huyền có tự mình hiểu lấy. Nhưng quý tướng chính là hắn con mồi phạm trù, tuy rằng một ít cường đại quý tướng hắn không làm gì được, nhưng quý tướng cũng chia làm mạnh yếu.

Nhìn lên mình chẳng bằng ai, nhìn xuống lại chẳng thấy ai bằng mình. Đại đánh không lại, tiểu nhân tổng có thể đi?

Dịch Huyền tiếp cận cổ thành, mới phát hiện cổ thành rách nát không thôi, trên tường thành có rất nhiều hố động nổi thẳng bên trong thành.

Dịch Huyền ánh mắt một ngưng “Quả nhiên, phương diện này có không ít quý tướng!”

Dịch Huyền đem mục tiêu đề cao, chủ yếu mục tiêu chính là cắn nuốt quý tướng, đến nỗi quý binh, cuối cùng lại đến một cái đại thông sát.

Đem trên người huyết khí chặt chẽ khóa chết, này đó quý binh quý tướng đối huyết khí phi thường mẫn cảm, một cái không lưu ý liền sẽ bại lộ chính mình

thân phận.

“Ân!” Dịch Huyền phát hiện nơi này quý binh ngay ngắn trật tự, tựa hồ ở tuần tra, có vẻ chỉnh tề có quy tắc.

Tuy rằng cùng nhân gian những cái đó quân đội chính quy vô pháp so sánh với, nhưng cùng vừa rồi thổ phỉ quý binh so sánh với liền rõ ràng.

“Tựa hồ có cường đại lực lượng ước thúc!” Quý tướng bao trùm cùng bình thường quý binh, Quý Vương bao trùm cùng quý tướng, mặt trên có cường đại lực lượng trấn áp, cho nên mới sẽ như thế.

Né tránh đến từ quý binh tuần tra, Dịch Huyền phát hiện nơi này quý tướng không hề có che dấu tự thân hơi thở. Cho nên ở hắc trong mắt giống như trong đêm đen đèn sáng, vì hắc chỉ dẫn phương hướng.

Mà loại tình huống này cũng không khó lý giải, địa phủ bên trong cấp bậc nghiêm ngặt. Quý binh đối quý tướng, quý tướng đối Quý Vương, hơi thở liền tương đương với cái này thân phận chứng minh.

Ở trong thế giới này không có cái gọi là ẩn nấp giả, bọn họ bá đạo, bá chiếm rất nhiều lãnh thổ.

Lặng lẽ ẩn nấp như một tòa phủ đệ, không có rút dây động rừng.

Quý khí cuộn cuộn, bị bên trong cường đại tồn tại cắn nuốt hấp thu, Dịch Huyền biết mục đích của chính mình mà tới rồi.

Dịch Huyền nhìn đến quý khí bên trong một đạo bóng dáng, một người, cùng nhân loại không sai biệt lắm hình thể. Trên thực tế hắc kiếp trước cũng chính là người, linh hồn tự nhiên làm người.

“Vạn hóa.....”

Khổ Hải quay cuồng, Dịch Huyền nói nhỏ.

“Ai!” Quý tướng đột nhiên mở to mắt.

Một bàn tay ánh vào hắc tầm nhìn, ngay sau đó một cổ chỉ sợ lực lượng giam cầm hắc, không! Hắc cảm giác trên người lực lượng đều hóa đi, tựa hồ trở thành nắm đó, người kia gian mềm yếu phạm nhân!

“Không!” Quý tướng rống giận, nhưng bị Dịch Huyền hoàn toàn trấn phong.

Chỉ một quyền đầu trực tiếp đem hắc oanh sát thành tra.

Thôn Thiên Ma công vận chuyển, ở quý tướng tràn ngập oán độc trong ánh mắt không ngừng băng cời ra hắc hồn thể.

Dịch Huyền thu hồi tay trái, “Quả nhiên vẫn là thực miễn cưỡng!”

Giờ phút này tay trái tựa hồ bị phế, cơ hồ không cảm giác.

Khổ Hải mệnh mông, không ngừng rửa sạch kia cổ phản phệ chi lực.

Ngay sau đó Dịch Huyền đem quý tướng cắn nuốt hầu như không còn sau, cảm thụ được trong cơ thể kia không lồ căn nguyên, vừa lòng cười.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74 : đưa tới Quý Vương

Răng rắc!

Dịch Huyền nắm tay xuyên thủng một người quý tướng, ở phía sau giả sợ hãi trong ánh mắt dò ra.

Ngay sau đó Thôn Thiên Ma công toàn lực vận chuyển, trong cơ thể Khổ Hải mệnh mông, cơ hồ muốn đạt tới cái này cảnh giới cực cảnh.

Tùy thời khả năng đột phá tiếp theo cái cảnh giới.

“Đệ tam.”

Dịch Huyền không có dừng lại, hướng về mục tiêu kế tiếp mà đi.

Quý tướng tự thân đối với địa bàn thực coi trọng, cho nên những cái đó quý binh căn bản không dám dựa vào thân cận quá, cho nên Dịch Huyền bại lộ tỷ lệ không thể nghi ngờ đại đại rơi chậm lại.

Quý tướng thực lực cũng có mạnh yếu, bất quá đều ở Kim Đan cùng Nguyên Anh chi gian bồi hồi.

Dịch Huyền chọn lựa quý tướng đều là Nguyên Anh dưới, lấy hấn thủ đoạn có thể làm được một kích phải giết.

Đến nỗi Nguyên Anh cũng không phải không thể một bác, chỉ là nếu không có trước tiên giải quyết Nguyên Anh cấp bậc quý tướng, như vậy sở tạo thành dư ba sẽ hấp dẫn một số lớn quý binh thậm chí quý tướng.

Như vậy hấn chỉ có thể thoát đi địa phủ, đây là mất nhiều hơn được. Ở không có tuyệt đối nắm chắc trước, Dịch Huyền sẽ không làm như thế.

Ẩn nấp trên người sở hữu hơi thở, thậm chí vì phòng ngừa ngoài ý muốn, Dịch Huyền từ cửa hàng trung đổi một loại thần dị ẩn nấp lá bùa.

Đi đến một cái chỗ ngoặt chỗ, Dịch Huyền một cái lắc mình, ngay sau đó chỉ một quyền đầu thấy rõ một người quý binh. Quý binh biểu tình đại ra, còn không có lấy lại tinh thần, đã hoàn toàn biến mất tại địa phủ thậm chí trong thiên địa.

Dọc theo đường đi liên tục diệt sát mấy đầu quý binh, Dịch Huyền lặng yên không một tiếng động mà đi vào một tòa sân.

Nơi đây quý khí nồng đậm vô cùng, trong đó có một cỗ cường đại hơi thở tràn ngập, hiển nhiên nơi này bị một quý tướng chiếm cứ.

Dịch Huyền đổi mất một ngưng, quý tướng thực lực rất mạnh, cơ hồ muốn phá vỡ Kim Đan đạt tới Nguyên Anh tiêu chuẩn.

Liền vào giờ phút này, quý tướng mở to mắt, quét về phía bốn phía.

Ngay sau đó đứng dậy, tay trái nắm một thanh chiến kiếm, tay phải cầm một mặt tấm chắn. Chỉ là hấn nửa cái đầu bị gọt bỏ, lộ ra màu trắng óc.

Dư lại một viên đôi mắt ục ục loạn chuyển, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

Dịch Huyền đối với quý tướng bên ngoài cũng không kinh ngạc, chỉ là cảm thấy loại tình huống này đặt ở sinh linh trên người, trừ bỏ một ít tu vi thông thiên tu giả, đây đều là trí mạng thương tổn.

Quý tướng mở miệng, nói chính là địa phủ trung ngôn ngữ, cũng chính là cái gọi là quý ngữ.

“Có vương ở triệu hoán.”

Một bước bán ra, quý tướng bay lên trời.

“Vương?” Dịch Huyền kinh dị, bất quá đến miệng con mồi như thế nào sẽ mặc kệ này rồi đi?

Một cái bước nhanh, trong cơ thể Khô Hải nga mệnh môn, có lực lượng không ngừng hội tụ.

Thôn Thiên Ma công trung ghi lại Vạn Hóa Thánh Quyết thi triển mà ra, một loại hóa thân vì phạm ý cảnh tràn ngập mà ra.

Không trung quý tướng còn sót lại đôi mắt co rút lại, cảm nhận được phía sau mệnh môn lực lượng, còn có kia trí mạng uy hiếp.

Trong tay chiến kiếm xẹt qua một cái đường cong, đối với phía sau một phách mà xuống.

Quý binh, quý tướng, mỗi một cái đều là trải qua vô số chiến đấu tồn tại xuống dưới, bọn họ đối với nguy cơ phi thường miễn cảm, có thể làm được trước tiên ứng đối nguy hiểm.

Hấn lực lượng thực bá đạo, cơ hồ có thể khai sơn.

Nhưng là ngay sau đó quý tướng sắc mặt đại biến, nửa cái đầu phối hợp như thế biểu tình có vẻ dị thường dữ tợn khủng bố.

“Lực lượng của ta.”

Hấn cảm giác lực lượng của chính mình chậm rãi trôi đi, trong thời gian ngắn nhất giảm xuống đến thung lũng nhất.

Ngay sau đó hấn ánh mắt thấy được một bàn tay chụp tới, một phen chụp toái hấn chiến kiếm.

Đó là người sống!

Quý tướng cảm nhận được không thuộc về địa phủ hơi thở, đó là nhân gian hơi thở, một cái người sống tiến vào địa phủ!

“Người.”

Quý tướng vừa muốn nói gì, nhưng bị Dịch Huyền nắm yết hầu, một cổ mảnh liệt khí huyết dừng mảnh vào hần hồn thể, trực tiếp phong tỏa hần toàn bộ.

Đánh bất ngờ thành công!

Dịch Huyền khoe miệng mỉm cười, không có mặt khác động tác, nhìn về phía quý tướng ánh mắt mang theo thợ săn xem con mồi ánh mắt.

Lại là một bút khổng lồ căn nguyên nhập trướng, Dịch Huyền đã cười không khép miệng được. Nhân gian như thế tồn tại nhưng không nhiều lắm, hơn nữa các ẩn nấp son gian, làm kia tiêu dao tán nhân, nếu từng cái đi tìm, phỏng chừng rau kim châm đều một mồi.

“Không tốt!” Dịch Huyền sắc mặt đại biến, thân ảnh cực nhanh bạo lui.

Nơi xa một đạo quý ảnh tự hư không cực nhanh mà đến, khủng bố niệm lực chặt chẽ tỏa định hần.

“Đáng chết, thế nhưng có Quý Vương trải qua nơi này!”

Dịch Huyền ám đạo đen đuôi, đây là xuất sư bất lợi, tay trái xuất hiện một lục lạc.

Đinh linh linh!

Ồn ào trên giường Yến Xích Hà bị bùng tỉnh, hần vội vàng lấy ra linh linh rung động lục lạc.

“Ta đi!” Yến Xích Hà cảm giác không hảo, lấy kia tiểu tử tính cách trừ phi gặp được nguy hiểm, hơn nữa vẫn là cái loại này hữu tử vô sinh nguy hiểm, bằng không sẽ không điều vang lục lạc.

Chạy nhanh đến, Yến Xích Hà chụp vào bên hông kiếm, ngay sau đó sừng sốt, “Kiếm đâu?”

Ngay sau đó một phách đầu, đã quên Vô Cực kiếm còn ở Ninh Thái Thần trong phòng.

Vội vàng phá cửa mà ra, ngay sau đó đi vào Ninh Thái Thần trước cửa phòng, liền phải gõ cửa.

Tay còn không có rơi xuống, Yến Xích Hà nghĩ đến nếu như vậy đi xuống, một cái thiên kiều liền phải ngã xuống ở chính mình trước mặt.

Vì thế, Yến Xích Hà một phen dứt bỏ rồi sư phụ dạy dỗ lễ tiết, vào cửa trước muốn gõ cửa, còn có.

Phanh!

Trong phòng Ninh Thái Thần cùng Nhiếp Tiểu Thiên cái kia.

Đột nhiên thanh âm đưa bọn họ bùng tỉnh, vội vàng đẩy ra đối phương,

Ngay sau đó nhìn đến một đạo màu đen bóng dáng xông vào.

Ngay sau đó nhìn đến người tới khuôn mặt, kia vẻ mặt râu, Yến Xích Hà.

Ninh Thái Thần sắc mặt đỏ lên, có loại cảm kiếm đem Yến Xích Hà chém xúc động.

Yến Xích Hà cảm lấy Vô Cực kiếm, đối với hư không một chém, ngay sau đó một đạo không gian cái khe hiện lên.

.....

.....

“Khụ khụ!” Dịch Huyền phun ra một ngụm máu tươi, đem địa phủ đỏ bùng thổ nhưỡng nhiễm càng thêm yêu diễm.

Như thế nào làm?

Dịch Huyền quay đầu lại đảo qua màu đen quý ảnh, tức khắc gian sơn tóc gáy.

Một cổ mảnh liệt nguy cơ thổi quét toàn thân.

Đem tốc độ tăng lên tới cực cảnh, cảm giác hai chân đều ở run lên, ần ần có loại bất kham gánh nặng vô lực.

Đột nhiên một con che trời bàn tay khổng lồ hướng tới hần bao phủ mà xuống, muốn đem hần bắt lấy.

Cũng nhưng vào lúc này, phía trước một đạo không gian cái khe hiện lên, trực tiếp đem Dịch Huyền nuốt hết.

Cự trường oanh kích mà xuống, mặt đất xuất hiện đại diện tích sụp xuống.

Ngay sau đó chỉ nghe quỷ ảnh một tiếng hừ lạnh, bốn phía quỷ binh thậm chí sôi nổi quỷ phục, bọn họ cảm nhận được đến từ một vị khủng bố Quý Vương tức giận.

Đều là cúi đầu, sợ một cái không chú ý chọc đến Quý Vương một kích, trực tiếp đưa bọn họ diệt sát.

Hiển nhiên vị này Quý Vương chính là phía trước vị kia, chỉ là này sắc mặt âm trầm như nước, ảm ảm có bạo tẩu xu thế.

Quỷ ảnh không có nhiều xem mặt đất quỷ binh quỷ tướng liếc mắt một cái, giống như thuận đi biến mất ở chỗ này.

Chỉ có trên mặt đất quỷ phục quỷ binh quỷ tướng run bắn bật.

.....

.....

“Khụ khụ!” Dịch Huyền ho ra máu, đỏ búng máu không ngừng nhỏ giọt.

Hắn đôi mắt đỏ lên, có tơ máu dày đặc.

“Tiểu tử nguoi, đến tột cùng trên chọc cái gì?” Yến Xích Hà nhìn bị thương không nhẹ Dịch Huyền, hắn không có cách nào chữa khỏi Dịch Huyền thương thế, chỉ có thể nói ra chính mình nghi hoặc.

Dịch Huyền không có trả lời Yến Xích Hà, “Ta điều vang lục lạc, nhưng thời gian không đúng, ta thiếu chút nữa chết địa phủ.”

Ngay sau đó nhìn chăm chăm Yến Xích Hà, cảm thấy gia hỏa này thực không đáng tin cậy.

Thời gian bị trì hoãn, thiếu chút nữa liền hoàn toàn chết với địa phủ.

Yến Xích Hà mặt già đỏ lên, “Khụ khụ, cái kia.”

Còn không có nói ra cái gì, Dịch Huyền lại lần nữa ho ra máu.

Hắn đã chịu đến từ một vị Quý Vương ngăn chặn, cho dù là dư ba, cũng đủ hắn chịu.

Giờ phút này Ninh Thái Thần đã xem đến trọn mắt há hốc mồm, Nhiếp Tiểu Thiên cũng là vẻ mặt kinh dị nhìn ho ra máu Dịch Huyền.

“Dịch Huyền, nguoi không sao chứ?”

Ninh Thái Thần thấy vậy đem phía trước Yến Xích Hà đột nhiên xâm nhập không thoải mái dứt bỏ, muốn dò hỏi Dịch Huyền trạng huống.

Dịch Huyền lau sạch khóe miệng máu tươi, “Còn hảo, không chết được.”

Nhiếp Tiểu Thiên giờ phút này nghĩ tới rất nhiều, Dịch Huyền cường đại năng là biết. Như vậy có thể liên tưởng này gặp cái gì, chỉ sợ là một vị cường đại quỷ tướng trở sát, thậm chí một vị Quý Vương ra tay.

Yến Xích Hà sắc mặt không phải thực tốt mở miệng, “Tiểu tử nguoi, ta đều nói địa phủ không phải cái gì hảo địa phương, hiện tại nguoi tin?”

“Ân, địa phủ quỷ binh vô số, quỷ tướng đều có một đồng lớn, nơi đó đích xác rất nguy hiểm.”

“Nguoi biết liên hảo, địa phủ cường đại tồn tại viễn siêu nhân gian, không phải.”

Yến Xích Hà phi thường vừa lòng Dịch Huyền giác ngộ, cảm thấy hắn là cho hắn phổ cập điểm cái gì.

“Địa phủ là một cái không tồi thí luyện nơi, tuy rằng bị thương không nhẹ, nhưng ta thu hoạch vẫn là rất lớn.” Dịch Huyền lo chính mình nói, ngay sau đó nhìn về phía Nhiếp Tiểu Thiên, “Quá mấy ngày ta tiến vào địa phủ còn cần nguoi trợ giúp, nguoi.”

Yến Xích Hà nghe Dịch Huyền nói, hoàn toàn ngồi không yên, “Cái gì? Nguoi còn muốn đi địa phủ? Đây không phải tìm chết sao?”

Liền ở Yến Xích Hà cùng Dịch Huyền tham thảo một chút sinh mệnh thành đáng quý giá trị quan khi, Dịch Huyền mở miệng,

“Ta biết nguoi lo lắng cái gì, yên tâm hảo, địa phủ lưu không được ta.”

Yến Xích Hà đôi mắt trừng, “Tiểu tử nguoi đây là trọn tròn mắt nói nói dối, lần này cần không phải ta, nguoi liền vĩnh viễn lưu tại địa phủ!”

Dịch Huyền cười, “Cho nên nói sao, không phải còn có người?”

Yến Xích Hà bị Dịch Huyền nói không biết như thế nào mở miệng.

Dịch Huyền thấy vậy, “Sắc trời không còn sớm, các vị không ngủ sao?”

Dịch Huyền một bước bán ra, ngay sau đó một cái lao đảo, trong cơ thể thương thể bùng nổ.

“Dịch Huyền người.” Yến Xích Hà còn muốn nói cái gì, nhưng Dịch Huyền đã rời đi.

Nơi đây chỉ để lại Yến Xích Hà ba người hai mặt nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75 : mệnh tuyến

Trở lại phòng cho khách, Dịch Huyền lại lần nữa khụ ra một ngụm máu tươi, sắc mặt có chút tái nhợt.

“Tên này Quý Vương thực lực.”

Dịch Huyền âm thầm cùng thụ yêu đối lập, phát hiện kỳ thật lực hoàn toàn vượt qua thụ yêu. Chỉ sợ đạt tới Độ Kiếp kỳ, thậm chí càng cường!

Niệm cấp tại đây, Dịch Huyền không khỏi nghĩ mà sợ.

Khổ Hải mệnh mông, không ngừng cọ rửa tàn lưu lực lượng, từng đạo quý khí bị hấn bức ra, sắc mặt dần dần khôi phục huyết sắc.

Đãi cuối cùng một tia lực lượng bài trừ trong cơ thể, Dịch Huyền thở ra một hơi.

Ngay sau đó đem tâm thần chìm vào trong cơ thể tích lũy căn nguyên trung. Thôn Thiên Ma Công đem quý tướng căn nuốt, lại không có trước tiên luyện hóa dung nhập hấn căn nguyên.

Giờ phút này thân ở nhân gian, Dịch Huyền tính toán một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, đem chính mình căn nguyên cất cao, thậm chí mượn này đột phá cảnh giới cái chắn.

Không có nhiều ít do dự, bị áp chế căn nguyên hoàn toàn bùng nổ, giống như sóng biển đánh ra này thân thể.

“Luyện!”

Thôn Thiên Ma Công vận chuyển, như một tôn ma đầu sống lại, Dịch Huyền trên người có một cỗ ma tính tràn ngập.

Trong cơ thể Khổ Hải mệnh mông, không ngừng cuộn cuộn, mà Khổ Hải chỗ sâu trong truyền đến từng đợt trầm thấp nổ vang.

Sáu tôn quý tướng căn nguyên cuộn cuộn vô cùng, có thể cho hấn tiến thêm một bước lột xác, đáng tiếc!

Nếu Quý Vương không xuất hiện, như vậy hấn thu hoạch sẽ lớn hơn nữa.

“Ô ô.”

Dịch Huyền thân thể bốn phía có quý ánh rít gào, đó là quý tướng cuối cùng ý niệm, muốn dẫn Dịch Huyền nhập ma.

Dịch Huyền hừ lạnh một tiếng, trong cơ thể ma tính phóng thích mà ra, trực tiếp đánh tan những cái đó ý niệm, làm này hóa thành hôi phi.

“Ân!” Yến Xích Hà khổng chế đôi mắt, nhìn về phía cách vách, “Quý tướng tàn niệm.”

Yến Xích Hà gần nhất một xả, không biết tiểu tử này giết nhiều ít quý tướng, thể nhưng dẫn tới Quý Vương ra tay.

Nhiếp Tiểu Thiên cũng là cả kinh, cảm nhận được đến từ mặt trên áp chế, đó là một loại cấp bậc.

Cùng Nhiếp Tiểu Thiên ôm nhau Ninh Thái Thần ngẩn ra, không biết Nhiếp Tiểu Thiên làm sao vậy, “Làm sao vậy?”

“.....Không có việc gì.....” Ngay sau đó hai người.....

Linh hồn ở lớn mạnh, phát sinh không thể tưởng tượng lột xác.

Theo không ngừng dừng mãnh vào căn nguyên, thuộc về hần căn nguyên ở một chút lớn mạnh.

Âm dương tương hợp, tương giao, hồn thuần âm, thể vi dương. Căn nguyên một phân thành hai, âm nguyên với hồn, dương liệt với thể.

Quý tướng vi âm, này nguyên vi âm, bổ âm chi nguyên.

Linh hồn căn nguyên lớn mạnh, kéo thân thể căn nguyên lớn mạnh, hai người tương giao tương dung, âm thịnh dương tráng.

Đột nhiên, thiên địa chi gian tự do tinh hoa không ngừng hội tụ, lấy Dịch Huyền vi trung tâm hình thành một cái lỗ xoáy. Dịch Huyền ở phun ra nuốt vào nhật nguyệt tinh hoa, lực cắn nuốt không ngừng thu lấy bốn phía tinh hoa, hội tụ với mình thân.

Yến Xích Hà bị kinh động, “Này..... Là ở tu luyện sao?”

Hần cảm giác không thể tưởng tượng, như thế khủng bố cắn nuốt tốc độ, liên tính là hần cũng không bằng.

Thả hần cảnh giới cùng thực lực cần phải cường với Dịch Huyền, như vậy.....

Khổ Hải dị biến, có sinh mệnh tinh khí trào ra, như dừng tuyền.

Dịch Huyền ngồi xếp bằng xuống đất, giống như lão tăng nhập định.

Chợt gian, sinh mệnh tinh khí mênh mông, giống như suối phun.

Mệnh Tuyền cảnh phá!

Dịch Huyền có cảm, lâm vào một loại kỳ diệu trạng thái, tâm thần hoàn toàn chìm vào Khổ Hải. Kia một khắc hần tựa hồ hóa thành một con vô hình bàn tay không lồ, tự do với Khổ Hải, thao tác sinh tử, cuối cùng truyền vào Khổ Hải chỗ sâu trong.

Âm vang!

Tựa hồ cái gì ở sụp đổ, màu đen bên trong hỗn loạn màu tím Khổ Hải thể nhưng toát ra từng sợi lông lấy quang mang.

Mệnh Tuyền lập! Mở ra bị Khổ Hải phủ đầy bụi sinh mệnh chi tuyền, từ đây thoát thai cùng phạm nhân, đi lên một cái nghịch thiên chi lộ.

Một cỗ nước suối không ngừng trào ra, đó là bị phóng thích sinh mệnh chi lực, giờ phút này tiềm lực hóa thành dừng tuyền, không ngừng lớn mạnh Khổ Hải.

Khổ Hải đang ở mở rộng, nó là căn cơ, một cái vật dẫn.

“Mệnh Tuyền.....”

Dịch Huyền tâm thần truyền vào Mệnh Tuyền bên trong, nó giống như một cỗ suối nguồn, không ngừng phụt lên sinh mệnh nước suối.

Giáo huấn như Khổ Hải, từ đây Mệnh Tuyền lớn mạnh cùng Khổ Hải liên tiếp ở bên nhau, tựa hồ hình thành một loại cộng sinh, nhưng lại càng sâu tại đây.

“Không đủ.....”

Dịch Huyền không hài lòng, một cái Mệnh Tuyền như thế nào đủ?

Tựa hồ nghe tới rồi nghe được hò hét, ở cái thứ nhất Mệnh Tuyền bên trái, có âm vang tiếng động tiếng vọng. Khổ Hải chấn động, chỗ sâu trong lại một Mệnh Tuyền bị sáng lập.

Giờ phút này Khổ Hải đã đại như nước lũ, thả theo Dịch Huyền bắt đầu khởi động, còn đang không ngừng mở rộng.

Cách vách Yến Xích Hà đôi mắt trừng, “Năm cô.....”

Liên tính là hần cũng nhận không được bạo thô khẩu, thật sự là loại này hơi thở quá mức kinh người.

mmp, này sao lại thế này? Cảm giác loại này lực lượng cùng chính mình đều không nhường một tấc.

Từ từ!

Yến Xích Hà lại lần nữa cảm nhận được kia cổ hơi thở, thế nhưng trong nháy mắt bành trướng, này lại là sao hồi sự?

Giờ phút này Yến Xích Hà không hề buồn ngủ, bị lôi đến là không muốn không muốn. Này quá đã kích người!

Phía trước còn không ngừng ho ra máu, tựa hồ sẽ chết rớt, bất quá một đêm, thực lực liền ngạnh sinh sinh cất cao, đây là đốt cháy giai đoạn sao? Nếu là như thế này, Yến Xích Hà chỉ nghĩ nói, như thế nào rút, ta cũng muốn.

Buồn bực không thôi, Yến Xích Hà đẩy ra cửa phòng.

Liếc liếc mắt một cái cách vách cửa phòng, cảm thấy có phải hay không muốn cùng hắn đánh cái tiếp đón.

Bất quá vẫn là tính, không biết vì cái gì, Yến Xích Hà cảm thấy chính mình sống đến cẩu trên người, một phen tuổi, thực lực còn so ra kém một tên mao đầu tiểu tử. Này cũng đủ mất mặt.

Đi ra khách điểm, Yến Xích Hà tính toán giải sầu, bất quá... Trong tai truyền đến từng tiếng kêu to thanh, cái gì mua gà, mua vịt thét to thanh không ngừng,

Vốn dĩ muốn giải sầu, hiểu được một chút tự nhiên hài hòa, đột nhiên sừng sốt, ngay sau đó hắc một khuôn mặt trở lại khách điểm.

Kêu kệt!

Dịch Huyền đẩy cửa ra, theo sau nhìn đến hắc cùng than đường như một khuôn mặt, “Không ngủ hảo?”

Dịch Huyền mở miệng.

Yến Xích Hà trừng Dịch Huyền, “Hảo, tốt đến không được.....”

Ngay sau đó đẩy cửa mà nhập.

Dịch Huyền nhún vai, ngay sau đó không có xem đẩy cửa mà ra Ninh Thái Thần, một người một mình hướng tới đường phố mà đi.

Một ngày sáng sớm, không ít người bày quán rao hàng, có chút âm ỹ, nhưng so với chùa Lan Nhược nhiều sinh khí.

Từ một cái tỉnh mạch địa phương đi vào một cái âm ỹ địa phương, trong đó lệch lạc không phải tự mình cảm thụ không thể thể hội cái loại này tình thú.

Một thân hoa phục giả dạng, hấp dẫn rất nhiều người. Bọn họ cũng đều biết Dịch Huyền không phải người bình thường, quyết định là từ đại gia tộc ra tới, đều là bảo trì nhất định kính ngưỡng.

Dịch Huyền nhặt lên hàng vỉa hè thượng đồ gốm, cẩn thận đánh giá một phen.

Bên cạnh lão bản không ngừng nói cái gì, hy vọng chính mình thương phẩm có thể bán ra một cái giá tốt.

Dịch Huyền lắc đầu, “Không được!”

Hắn đối với này đó không có gì cảm giác, chỉ là cảm thấy đi vào thế giới này cũng là một loại duyên phận. Hắn tự nhiên muốn phẩm vị thế giới này phong tục, bao gồm này đó đồ vật.

Cứ việc chúng nó công nghệ thủ pháp thô ráp, nhưng Dịch Huyền vẫn là thích thú. Hắn lấy một cái hiện đại người ánh mắt đi đối đãi, mấy thứ này liền tính là đồ cổ giống nhau, hắn nhất nhất đánh giá trong đó tốt xấu.

Như thế đến cũng thân nhiên tự tại.

Cứ như vậy thời gian một chút trôi đi, đi ngang qua một nhà khách điểm, nhìn đến Ninh Thái Thần đang cùng lão bản giằng co.

Ninh Thái Thần mặt đỏ tai hồng trong tay cầm một sổ sách, Dịch Huyền rất có hứng thú nhìn Ninh Thái Thần, ngay sau đó hắn nghe được chùa Lan Nhược ba chữ. Theo sau lão bản về mặt gặp quý nhìn Ninh Thái Thần, ngay sau đó trên mặt lộ ra khủng hoảng, không biết từ nơi nào lấy ra một đồng lớn ngân lượng đưa cho Ninh Thái Thần, ngay sau đó đuổi rồi Ninh Thái Thần.

Ninh Thái Thần đắc ý dào dạt đi ra khách điểm, ngay sau đó nhìn đến Dịch Huyền.

“Dịch Huyền, người như thế nào lại ở chỗ này?”

Ngay sau đó kinh ngạc nhìn Dịch Huyền, sinh long hoạt hổ, đây là Ninh Thái Thần đối Dịch Huyền đánh giá.

Đem ngày hôm qua nửa chết nửa sống hắn cùng hiện tại đối lập, Ninh Thái Thần cảm thấy ngày hôm qua có phải hay không chính mình ảo giác, vẫn là gì

đó. Như thế nào ngày hôm qua còn nửa chết nửa sống, hiện tại liền sinh long hoạt hổ.

Này hoàn toàn vi phạm hán nhận tri.

“Ta thương thế khôi phục, khách điểm đợi nhàm chán, liền đến chỗ đi một chút.”

Ninh Thái Thần cùng Dịch Huyền nói chuyện với nhau sau, ngay sau đó kết bạn mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76 : lại xuống đất phủ, nửa bước Quỷ Vương

Mấy ngày nay Dịch Huyền không ngừng củng cố tu vi, đánh lao căn cơ, đem Mệnh Tuyền cùng Khô Hái ma hợp ở bên nhau. Đạt tới mức mà như một cảnh giới.

Vào đêm, ba người một quý tụ ở bên nhau.

“Ta đã chuẩn bị tốt, địa phủ ta là muốn vào đi!”

Dịch Huyền mở miệng, ngay sau đó nhìn về phía Yên Xích Hà.

Yên Xích Hà đến cũng không nói gì thêm, chỉ là ngừng khí ngưng trọng, “Hết thấy tiểu tâm, tuy rằng ta không biết địa phủ bên trong có cái gì, người yêu cầu làm cái gì, nhưng hết thấy đều phải cẩn thận!”

Ngay sau đó lấy Nhiếp Tiểu Thiên vì tiết điểm, Yên Xích Hà tay cầm Vô Cực kiếm, thanh kiếm này chịu tải rất nhiều, tài liệu đặc thù, có thể phá vỡ địa phủ cùng nhân gian cái chắn.

Một đạo không gian cái khe xuất hiện, Dịch Huyền không có nhiều lời, một cái lác mình hoàn toàn đi vào trong đó.

Lưu lại sắc mặt rồi rầm Ninh Thái Thần cùng râu xồm Yên Xích Hà.

Dịch Huyền đặt chân địa phủ đại địa, ngay sau đó sắc mặt biến đổi, nhìn về phía Nhiếp Tiểu Thiên phía sau.

Nhiếp Tiểu Thiên thấy vậy vội vàng chào hỏi, “Ân nhân!”

“Ân, chờ một chút ta giải quyết một ít phiền toái nhỏ, người liền có thể rời đi!”

Nhiếp Tiểu Thiên đem lục lạc đưa cho Dịch Huyền, ngay sau đó bị Dịch Huyền lời nói hấp dẫn, phiền toái? Cái gì phiền toái?

Ngay sau đó nàng sắc mặt biến đổi, cảm giác một cỗ nóng đậm vô cùng quý khí tự bốn phương tám hướng áp bách mà đến.

Có cường đại tồn tại buông xuống tại đây!

Nhiếp Tiểu Thiên cảm giác kinh hãi không thôi, muốn lập tức thoát đi nơi này, nhưng nhìn đến Dịch Huyền vẻ mặt đậm nhiên, cảm thấy thiếu niên này hẳn là có thể ứng phó.

Nơi xa một đạo màu đen ảnh điểm dần dần phóng đại, rồi sau đó phù với Dịch Huyền trên đầu.

Cường đại hơi thở lộ ra ngoài, Dịch Huyền mày nhăn lại, “Nửa bước Quỷ Vương?”

Người tới... Tôi quý là một đầu sói đen, bắt quá thực lực cường thái quá, cơ hồ muốn bước vào Quý Vương cảnh giới, dĩ thường cường đại, nơi xa phía trước quý tướng.

Này thân thể cao ba trượng, giống như một tòa tiểu sơn áp bách mà xuống, hơi thở khủng bố vô cùng.

Nó nhìn về phía Dịch Huyền, ngay sau đó mở miệng, “Nhân gian người tới, người cũng biết nơi này là địa phủ!”

Nó tựa hồ đối với Dịch Huyền đã đến không kỳ quái, lấy nó thực lực tự nhiên có thể mượn đặc thù thời gian tiến vào nhân gian, cho nên đối với nhân gian người cũng không có cảm thấy kỳ quái.

“Biết!”

Dịch Huyền không kiêu ngạo không siểm nịnh, ngữ khí bình đạm.

Quý lang nhếch miệng cười, “Địa phủ chính là được xưng nhân gian người quy túc, tiểu tử ngươi đây là đầu thai sao?”

Ngay sau đó trên người một cỗ tức sát chi ý tràn ngập, tựa hồ ngay sau đó liền phải diệt sát Dịch Huyền.

“Bất quá.....”

Lang quý khẩu khí biến đổi, khiến cho Dịch Huyền tò mò.

“Bất quá cái gì?”

“Khắc khắc, giao ra người phía sau nữ quý, ta có thể vòng người bắt từ!”

Dịch Huyền rất có hứng thú nhìn nó, “Có ý tứ, bất quá ta nhưng không có bị người uy hiếp thói quen.....”

Nhiếp Tiểu Thiên nghe vậy buông lỏng, nếu Dịch Huyền thật đem nàng giao ra đi, rơi vào quý lang hậu kết quả sẽ thế nào, nàng thật sự không dám tưởng tượng.

“Hừ! Như thế ngươi liền cho ta đi tìm chết đi!” Một con thật lớn lang trào chụp được, trong phút chốc liền đem Nhiếp Tiểu Thiên cùng Dịch Huyền bao phủ ở trong đó.

Ngay từ đầu nó chính là ôm trên choker Dịch Huyền thái độ, Dịch Huyền hết thấy đều là thuộc về nó, nó có thực lực này, vì cái gì muốn nói chuyện gì dư thừa đâu?

Dịch Huyền cảm nắm tay, ngay sau đó một trào một quyền va chạm ở bên nhau.

Hai người kém rất lớn, lang trào cơ hồ đem Dịch Huyền bao phủ, chỉ một quyền đầu thật sự bé nhỏ không đáng kể.

Liền tính là Nhiếp Tiểu Thiên nhìn đến như thế một màn cũng là biểu tình quái dị, ngay sau đó chính là lo lắng. Dịch Huyền thực lực nàng không rõ ràng lắm, nhưng nửa bước Quý Vương cường đại uy áp lại là lệnh nàng sợ hãi.

Nếu Dịch Huyền bị thua thậm chí bị đánh chết, nàng.....

Ngay sau đó nàng đôi mắt trừng lớn, nhìn đến lệnh nàng khiếp sợ một màn.

Hai bên giao thủ gian, sói đen bị chỉ một quyền đầu oanh phi, hồn thể đều ở nhộn nhạo.

Trái lại Dịch Huyền đứng yên bất động, chỉ thấy dưới thân mặt đất ao hăm đi xuống một tầng lớn.

“Rống!”

Sói đen không thể tin tưởng nhìn Dịch Huyền, “Ngươi.”

Nó nhìn về phía Dịch Huyền phảng phất nhìn đến cái gì quái vật, một bộ gặp quỷ bộ dáng, nếu nó không phải quỷ mà nói.

“Ngươi sao có thể như vậy cường?”

“Không có gì không có khả năng, ta nói rồi, ta nhưng không có bị người uy hiếp thói quen, cho nên ngươi.”

Dịch Huyền bay lên trời, với sói đen triển khai một hồi ầu đã.

Từng quyền đến thịt, Dịch Huyền lòng bàn tay tựa hồ có thần quang nở rộ, đem sói đen bao phủ.

Sói đen không ngừng lùi lại, dựa vào kia nửa bước Quý Vương thực lực không ngừng né tránh.

“Không được!” Càng đánh sói đen càng kinh ngạc, nếu như vậy đi xuống, nó khả năng sẽ bị đánh hồn phi phách tán, đây là không thể chịu đựng!

Tâm sinh lui ý, “Tiểu tử, lần này tính ta tài, bất quá.”

Sói đen muốn buông lời hung ác, bất quá bị dễ huyền đánh gãy.

“Muốn trốn sao?” Dịch Huyền cười, ở tìm tới môn khi liên chú định này kết cục, trở thành hấn chất dinh dưỡng!

“Vạn Hóa Thánh Quyết!”

Một đạo lưu quang nhót đánh vào sói đen trong cơ thể, ngay sau đó người sau sắc mặt cuồng biến, “Ngươi đây là cái gì lực lượng, lực lượng của ta như thế nào ở biến mất?”

Sói đen hoảng sợ, lực lượng biến mất nó tốc độ bạo giảm, nhìn tiếp cận chính mình thân ảnh, nó biết chính mình muốn xong rồi!

“Không, ta không cam lòng.” Sói đen rống giận, trong cơ thể quỷ khí mệnh mông, muốn mạnh mẽ tránh thoát cái loại này lực lượng, nhưng hết thấy đều là uổng công.

Dịch Huyền sẽ không cho nó cơ hội, một cái lắc mình đi vào nó trước mặt, ngay sau đó một cái tát chụp tới.

Sói đen bị tạp lạc, mặt đất xuất hiện một cái cự hố, cùng với hét thảm một tiếng, tựa hồ có cốt cách rách nát thanh âm truyền khai.

Một bên Nhiếp Tiểu Thiên đã che lại cái miệng nhỏ, tuyệt mỹ khuôn mặt tràn ngập kinh ngạc.

Hảo cường!

Dịch Huyền từ không trung đáp xuống, lại là một quyền đánh rơi, mặt đất đều là một hăm.

Âm vang!

Sói đen kêu thảm thiết một tiếng, ngay sau đó đã không có thanh âm.

Nó ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm vừa rồi còn bị nó coi là ngoạn vật tiểu nhân, nháy mắt liền đem nó chà đạp thành cầu. Loại này chuyển biến quá mức đại, làm nó đầu óc có điểm đường ngắn.

“Ngươi không thể giết ta, Quý Vương điện sẽ không bỏ qua ngươi!”

Sói đen tựa hồ ở cầu xin, lại tựa hồ ở uy hiếp.

“Quý Vương điện? Đó là cái gì?”

Dịch Huyền mở miệng hỏi.

Sói đen tựa hồ tìm được cứu mạng rom rã, “Quý Vương điện là địa phủ sở hữu Quý Vương tạo thành thế lực, nếu ngươi giết ta, Quý Vương điện sẽ điều tra, đến lúc đó liền tính là ngươi chạy trốn tới nhân gian, cũng.....”

Dịch Huyền trầm tư, ngay sau đó nhìn về phía sói đen, “Có ý tứ, bất quá ngươi vẫn là chết.....”

Ngay sau đó chỉ một quyền đầu xuyên thủng nó đầu, sói đen nhìn Dịch Huyền, đôi mắt trừng gắt gao.

Hắn làm sao dám, chẳng lẽ không biết nói Quý Vương là như thế nào cường đại sao? Chẳng lẽ không biết nói Quý Vương điện cường đại sao?

Hắn như thế nào.....

Sói đen cuối cùng một tia ý niệm tiêu diệt với vô hình.

Giờ phút này Nhiếp Tiểu Thiên che lại cái miệng nhỏ, nhìn tựa như Ma Vương trên đời thiếu niên, trong mắt toàn là phức tạp.

Cắn nuốt sói đen sở hữu, Dịch Huyền quay đầu lại cười, hắn cười thực ôn hòa, như nhau hắn phía trước giống nhau. Nhưng Nhiếp Tiểu Thiên lại cảm giác một cổ thật sâu hàn ý.

“Ân nhân, ta có thể đi rồi sao?” Nhiếp Tiểu Thiên lo sợ bất an nhìn Dịch Huyền, cảm thấy dải tại đây nhân thân bên thật sự là nguy hiểm, liền tính là bên người trang bị một cái bom, vẫn là cái loại này uy lực có thể so với đạn hạt nhân bom hẹn giờ.

“Đương nhiên, giúp ta nói cho Yến Xích Hà, ta khả năng yêu cầu một ít thời gian mới có thể đi nhân gian, không cần lo lắng ta an toàn.”

Nhiếp Tiểu Thiên gật đầu, ngay sau đó đi vào một bên không gian cái khe.

Hướng tới quý khí nồng đậm mảnh đất mà đi, địa phủ bên trong thực hiện thực, cường giả vi tôn, cấp bậc phi thường nghiêm ngặt

.

Thả Dịch Huyền cũng có tính toán của chính mình, địa phủ là gần nhất tiên tồn tại, có lẽ địa phủ trung thực lực mạnh nhất kia một đám tồn tại biết trong đó bí ẩn.

Như vậy liền đơn giản, chỉ cần bức bách bọn họ mở miệng, đương nhiên, ngươi có bao trùm cùng địa phủ thực lực, bằng không một cái tát chụp tới, cam đoan không đem ngươi chụp hồn phi phách tán.

Còn có một nguyên nhân, ánh mắt thoáng nhìn nhiệm vụ không gian, khóe miệng giờ lên, hấn yêu cầu rất nhiều Quý Vương làm.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77 : ôm đoàn quý tướng

“Còn kém chín trăm chín mươi tám.....”

Dịch Huyền liếc quá Thanh Nhiệm Vụ kia cơ hồ thấy đầy hoàn thành độ, đầu đầu xoa xoa đầu.

Thụ yêu, nửa bước Quý Vương, hấn đã đánh chết hai tôn Nguyên Anh trở lên tồn tại, nhưng là khoảng cách một ngàn còn kém không ngừng nhỏ tí tẹo.

Gánh thì nặng mà đường thì xa.

Thực mau, Dịch Huyền đi tới mục đích địa, phía trước kéo dài qua một tòa cổ thành, cùng phía trước như vậy, đều là rách nát không thôi.

Trong đó quý khí nồng đậm vô cùng, hiển nhiên có vô số quý binh quý tướng đóng quân cùng với trung.

Không có bất luận cái gì cổ kị, lần này đột phá cho hấn rất lớn tin tưởng, không ở có điều cổ kị, liên tính là thật sự đem Quý Vương trêu chọc lại đây, lấy thực lực của hấn chạy trốn vẫn là không có vấn đề.

Nếu là thực lực hơi chút nhược một chút Quý Vương, hấn cũng dám đem này đánh chết với kỳ hạ.

Trên người huyết khí chút nào không che dấu, thế giới này thiên địa pháp tắc rất mỏng yếu, chỉ cần thực lực đạt tới Kim Đan trở lên liền có thể phi hành.

Không ngừng bốc lên khí huyết hóa thành từng đạo hỏa hồng sắc ngọn lửa, Dịch Huyền tựa như một tôn Hỏa thần, mang theo ngập trời khí thế áp bách mà xuống.

Tức khắc gian cổ thành đại loạn, quý binh bị dương khí chấn hồn thể có tán loạn xu thế.

“A.....”

Quý binh phát ra kêu rên, trốn vào càng thêm âm u địa phương.

“Thật can đảm!”

Một tiếng hét to truyền đến, một tôn quý tướng cấp bậc tồn tại bay lên trời. Xé rách vòm trời, trực tiếp hướng về Dịch Huyền nơi phương hướng mà đến.

Ngay sau đó không ngừng có thân ảnh bay lên trời, tốc độ mau lệnh người tấp lười.

“Nhân gian, nhân gian người như thế nào sẽ đến địa phủ?”

Có quỹ binh phát ra gào rống, chống cự lại kia mãnh liệt khí huyết.

“Không được, ta hồn thể chịu không nổi, cần thiết rời đi nơi này!”

Thập phần nhỏ yếu quỹ binh phát ra một tiếng gầm nhẹ, ngay sau đó hướng về cổ thành chỗ sâu trong mà đi.

Nơi đó quỹ khí càng thêm nồng đậm, cơ hồ hóa thành sương mù dày đặc, một mảnh hắc ám, cũng đủ bọn họ tránh né này tai bay vạ gió.

“Đó là.....”

Quỹ binh kinh hô, nhìn đến không ngừng bay lên trời quỹ tướng.

“Là kỳ hòa đại nhân, ta biết hần, là một vị nửa bước Quý Vương, thực lực liền phải đột phá Quý Vương, là chúng ta nơi này nhất cường đại tồn tại chi nhất.”

“Có trò hay nhìn, như vậy bao lớn nhân vật xuất hiện, liền tính là nhân gian người tới cũng muốn đầm máu tại đây, địa phủ cũng không phải là cái gì.....”

Kỳ hòa, cũng chính là đệ nhất tôn nửa bước Quý Vương phá vỡ hư không đi vào Dịch Huyền trước, nồng đậm quỹ khí muốn đem đệ huyền khí huyết đánh tan.

Giờ phút này hần mặt vô biểu tình, nhưng bốn phía không gian đã bắt đầu kết thành băng sương, phảng phất một cái băng hà thế kỷ buông xuống.

“Nhân gian người tới, ngươi đây là ý gì!”

Giờ phút này hần trong lòng cũng không nhẹ nhàng, người tới thực lực rất mạnh, giờ phút này nội tâm đã bắt đầu báo động trước, người này có thể uy hiếp hần!

Kỳ hòa bên cạnh có một tôn tồn tại chậm rãi đã đi tới, hần cũng là một tôn nửa bước Quý Vương, là cổ thành bên trong nhất cường đại tồn tại chi nhất.

“Rời đi nơi này, thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng nơi này cũng không phải ngươi có thể giương oai địa phương!”

Hần ngữ khí thực không khách khí, trực tiếp mở miệng đuổi đi Dịch Huyền.

Dịch Huyền như cũ cùng bọn họ giằng co.

Có một tôn cầm trong tay cổ mâu nửa bước Quý Vương mở miệng, “Cho ngươi tam tức thời gian, chết hoặc là lăn!”

Hần ngữ khí càng thêm cường thế, theo không ngừng bay lên không mà đến thân ảnh, hần khí thế càng đủ, cơ hồ có loại một lời không hợp liền đầu vỡ thượng xu thế.

Giờ phút này không trung đen nghìn nghịt một mảnh, đó là quỹ khí phô đậm chắn hư không.

Giải quyết thượng trăm quỹ tướng thậm chí nửa bước Quý Vương, giờ phút này bọn họ trong mắt hàn ý bắn ra bốn phía, nếu không phải suy xét đại chiến sẽ dẫn phát lớn hơn nửa phong ba, bọn họ đã ra tay đánh chết người tới.

“Các ngươi thực bá đạo a!”

Dịch Huyền mở miệng, ánh mắt hài hước.

“Hừ!”

Cầm đầu một quý hừ lạnh một tiếng, “Liên tính là thực lực của người sánh vai Quý Vương, nơi này cũng không phải người có thể giương oai địa phương!”

Hắn trong lòng nói thầm, nếu không phải tọa trấn Quý Vương có việc rời đi, bọn họ đã cái Dịch Huyền xé rách da mặt.

Giờ phút này cô thành bên trong có vô số đầu dò ra, có dữ tợn, có vũ mị, bọn họ nhìn về phía hừ không, trong lòng đều ái chân động, không nghĩ tới cô thành bên trong cất đầu như thể lực lượng cường đại.

Ngay sau đó bọn họ cười lạnh, nhìn phía trên cùng đông đảo quý tướng giăng co người, thật là không biết sống chết.

Ồ bọn họ xem ra, một người thực lực liên tính cường đại nữa, nhưng thượng trăm quý tướng đồng loạt ra tay cũng muốn chết.

Hai bên lẫn nhau giăng co, không khí dị thường áp lực.

Đột nhiên phía trước ngũ khí cuồng vọng vị kia nửa bước Quý Vương mở miệng, “Tam tức đã đến.....”

Theo này vừa dứt lời, hai bên bầu không khí càng thêm gấp gáp.

“Ta sẽ không rời đi, cho nên.....”

Dịch Huyền một quyền oanh ra, trực tiếp đối với khoảng cách chính mình gần nhất quý tướng đánh tới.

Tên kia quý tướng sững sốt, ngay sau đó phản ứng lại đây, cũng là một quyền hướng tới đánh tới.

Phanh!

Một đạo thân ảnh bị đánh bay,

Cùng với hét thảm một tiếng, mặt đất bị tạp ra một cái hố to!

Bốn phía quý tướng đồng tử co rút lại, không nghĩ tới đối phương như thể cường đại, ngay sau đó đồng loạt ra tay.

Vài vị nửa bước Quý Vương sôi nổi thi triển nhất cường đại thủ đoạn, muốn tập chúng quý chi lực đem địch nhân trăm với dưới kiếm.

Dịch Huyền không chút hoang mang, Khổ Hải mệnh mông, chỗ sâu nhất Mệnh Tuyền không ngừng phun trào sinh mệnh chi tuyền.

Bốn phía ngọn lửa hóa khí huyết ước chừng thẳng nhập ba trượng trời cao, một ít nhỏ yếu quý tướng thấy vậy kinh hãi không thôi.

Một thanh lưỡi hái cắt vào dễ huyền yết hầu, như muốn đầu cắt lấy.

Dịch Huyền tốc độ mau kinh người, một phen cầm nửa bước Quý Vương toàn lực một kích, ở phía sau giả khiếp sợ trung hỗn loạn sợ hãi trong ánh mắt bề gãy lưỡi hái, ngay sau đó một cái tát đem này chụp phi.

“Sát!”

Bốn phía quý tướng càng thêm điên cuồng, toàn lực ra tay, quý khí không ngừng biến ảo các loại hung vật.

“Cút cho ta!”

Dịch Huyền một tiếng hét to, trong cơ thể tựa hồ có một tôn thần phật ở rít gào, tức khắc gian nơi này hóa thành một mảnh màu đen.

Hai cổ lực lượng lẫn nhau va chạm, thế nhưng thế lực ngang nhau!

“Đáng chết! Hắn như thế nào sẽ như vậy cường?”

“A!”

Một đạo kỳ dị quang mang bay ra, một người quý tướng bị đánh trúng, thân thể tức khắc gian hủ bại mở ra!

Ngay sau đó hắn điên cuồng gào rống, bốn phía quý khí tàn sát bừa bãi, muốn bức ra trong cơ thể cái loại này lực lượng.

Bốn phía quý tướng sợ hãi, nhìn kia Kim Đan cấp bậc quý tướng một chút hóa thành tro tàn biến mất, trong lúc bất quá ngay lập tức!

“Không cần đụng vào nó!”

Có cường đại quý tướng gào rống, hắn né tránh một đạo cột sáng, ngay sau đó thân hình bạo lui.

Dịch Huyền nhìn những cái đó quý tướng, “Muốn chạy trốn? Chậm?”

Ngay sau đó đánh về phía gần nhất quý tướng, kia quý tướng thấy vậy xoay người bỏ chạy, không nghĩ cùng trước mắt khủng bố tồn tại đấu chiến.

Chỉ là hắn tốc độ tuy không chậm, nhưng muốn chạy trốn ly cái này thị phi nơi vẫn là lòng có dư mà lực không đủ.

Một con trăn ngập là quang bản tay tự màu đỏ ngọn lửa dò ra, ngay sau đó một phen đánh nát quý tướng đầu.

Thôn Thiên Ma Công trực tiếp đoạt lấy quý tướng thân thể, hóa thành căn nguyên lắng đọng lại ở Dịch Huyền trong cơ thể.

Thấy vậy bốn phía quý tướng kinh hãi, sinh ra lui ý.

Kỳ hỏa thấy vậy, ánh mắt âm trầm vô cùng, “Đều cho ta trở về, chỉ có chúng ta cùng nhau liên thủ mới có thể chống lại, bằng không lấy thực lực của hắn chúng ta đều chấn không được!”

Dịch Huyền nhìn lướt qua kỳ hỏa, “Không tồi sao, ngươi không ngu!”

Đích xác, bọn họ mỗi một cái thực lực nhược với hắn, nhưng là tập hợp liên hợp ở bên nhau cũng là một cỗ không yếu chiến lực.

Nghe vậy, bốn phía quý tướng tựa hồ tìm được rồi người tâm phúc, đều nghĩ kỳ hỏa dựa sát ngay sau đó bọn họ ôm đoàn ở bên nhau.

Phía dưới chúng quý thấy vậy kinh hãi, bọn họ chính mắt thấy Dịch Huyền dễ dàng đánh chết quý tướng đại nhân, đều là khiếp sợ.

“Hắn..... Sẽ không có Quý Vương thực lực đi?”

Có quý binh suy đoán, thực mau được đến đáp lại.

“Thiên, này tuyệt đối có thể so với Quý Vương.”

Dịch Huyền nhìn tiếp cận trăm đông đảo quý tướng, “Không tồi.”

Ngay sau đó sát hướng chúng quý.

Thấy vậy quý tướng đều là giận dữ, ngay sau đó cùng nhau phát động công kích.

Ở bọn họ phía trên một thanh cổ mâu bị ngưng tụ, ngay sau đó đối với Dịch Huyền một thứ.

Cổ mâu xỏ xuyên qua hư không, cuồng bạo quý khí đủ để đem một người Nguyên Anh đại tu sĩ đánh bại!

Dịch Huyền cũng không dám đại ý, Vạn Hóa Thánh Quyết đánh ra, một loại hóa thần kỳ vì hủ bại lực lượng oanh kích ở cổ mâu thượng.

Cổ mâu vì này một đòn, đông đảo quý tướng kinh hãi.

Dịch Huyền thấy vậy lại bất mãn, bởi vì hắn biết Vạn Hóa Thánh Quyết không phải vô địch. Căn bản không thể hoàn toàn đem cổ mâu hóa đi.

Cổ mâu tránh thoát cái loại này sức mạnh to lớn, chỉ thấy này thượng có quý khí tràn ngập. Tựa hồ có vô số lệ quý giương nanh múa vuốt, đối với Dịch Huyền gầm rú.

Dịch Huyền lại là khinh thân mà thượng!

“Tím chết!”

Quý tướng vui vẻ, cổ đủ lực lượng thúc dục cổ mâu, trong nháy mắt hóa thành một đạo lưu quang đâm thẳng Dịch Huyền ẩn đường. Muốn một kích đem này đỉnh sát tại đây!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79 : hắc sơn: Sao có thể.....

Địa phủ hoàn cảnh tuy rằng cùng nhân gian kém rất lớn, nơi này không có cây cối, thổ nhưỡng nhan sắc đều là màu đỏ, nhưng cũng có sơn, cũng có con sông.

Lúc này một tòa núi cao giữa sườn núi, một ngày nhiên huyết động trung, Dịch Huyền ngồi xếp bằng tại đây.

Huyết động thường thường truyền đến từng đợt tiếng gầm rú, thanh âm nơi phát ra đó là Dịch Huyền trong cơ thể.

Thoát khỏi Hắc Sơn Lão Yêu đuổi giết, Dịch Huyền trực tiếp tìm được một chỗ tương đối ẩn nấp địa phương, luyện hóa trong cơ thể áp chế căn nguyên.

Thôn Thiên Ma Công toàn lực vận chuyển, cùng với cuối cùng một tia căn nguyên dung nhập linh hồn của hắn căn nguyên trung, từ lượng biến dẫn phát biến chất.

Chỉ thấy trong cơ thể khổ hải mệnh môn, màu đen Khổ Hải không ngừng cuộn cuộn.

Chỗ sâu nhất Mệnh Tuyền càng là điên cuồng mãnh liệt, không ngừng phóng thích tiềm lực.

Một tòa hai tòa

Răng rắc!

Đệ tam Mệnh Tuyền phun hiện, từng luồng sinh mệnh nước suối không ngừng phun trào, Khổ Hải được đến một tòa Mệnh Tuyền bổ sung, khuếch trương tốc độ nhanh hơn không ít.

Còn không có xong, đệ tứ chỗ Mệnh Tuyền ở nảy sinh.

Ầm vang!

Khổ Hải đều là run lên, một tòa tân Mệnh Tuyền bị sáng lập, đây là một cái lượng biến đến biến chất quá trình.

Người thường sáng lập ba cái Mệnh Tuyền đã là cực hạn, mà từ đệ tam đến đệ tứ là một cái giới hạn, từ thứ sáu đến thứ bảy lại là một cái giới hạn.

Dịch Huyền cảm giác lực lượng của chính mình bạo tăng, huyết khí càng thêm tràn đầy.

“Lại đến!”

Cùng với một tiếng nói nhỏ, Khổ Hải lần hai rung động, theo thứ năm cỗ mãnh liệt mà ra Mệnh Tuyền chi thủy, tuyên cáo thứ năm Mệnh Tuyền ra đời.

Dùng một lần sáng lập ba tòa Mệnh Tuyền, truyền ra đi cũng chưa vài người tin.

Năm tòa Mệnh Tuyền lẫn nhau liên hệ, lấy đặc thù phương vị tọa lạc, tựa hồ ở trấn thủ Khổ Hải.

“Hô!”

Dịch Huyền thật mạnh phun ra một hơi, ngay sau đó ánh mắt lập loè không thôi.

“ lần này thu hoạch rất lớn, thu hoạch căn nguyên thể nhưng làm ta sáng lập năm tòa Mệnh Tuyền, không biết.....”

Cảnh giới đột phá vẫn là thứ yếu, càng quan trọng là hấn căn nguyên được đến vô pháp tượng tượng lớn mạnh, đối với hấn chiến lực thậm chí tương lai đều là vô pháp tượng tượng chỗ tốt.

Giờ phút này liên tính là trực diện Hắc Sơn Lão Yêu bản thể hấn cũng không sợ!

Nghĩ đến đây, Dịch Huyền đứng dậy, đối với vách tường chính là một quyền oanh ra!

Ầm vang!

Huyết động sụp đổ, một đạo thân ảnh tự trong đó bay vút mà ra, ngay sau đó hướng về nơi xa mà đi.

.....

.....

Răng rắc!

Cứng rắn cục đá bị Hắc Sơn Lão Yêu một bước đạp toái, có thể tưởng tượng giờ phút này này chủ nhân tâm tình.

Nhìn trống rỗng cổ thành, đây chính là hắc kinh doanh nhiều năm địa phương, hiện tại nói không liên không có, như thế nào không cho hắc phần nộ.

“Đáng chết!”

Cổ thành truyền đến Hắc Sơn Lão Yêu rít gào, thanh âm đinh tai nhức óc, mang theo ngập trời lửa giận.

“Đừng làm cho ta gặp được người, nếu không ta tất làm người cầu sinh không được.....”

Địa phủ trung tâm, một tòa thật lớn cung điện nội, chín đạo thân ảnh huyền phù với hư không, bọn họ bên người có nồng đậm quỷ khí vờn quanh, hơi thở nội liễm, nhưng cái loại này uy năng lại là hủy thiên diệt địa cấp bậc.

“Hư lão quỷ, lần này hội nghị triệu khai như thế đột nhiên, có chuyện gì?”

Một tôn tồn tại mở miệng, hắc thân thể thật lớn, một đôi mắt chừng cổ tay đại, giờ phút này không kiên nhẫn nhìn phía trước một vị tồn tại.

Nghe vậy bốn phía tồn tại đều vui vẻ hư lão quỷ.

Hư lão quỷ tay cầm một quả trượng, bộ dáng cùng nhân gian ông lão vô dị, có vẻ tuổi già sức yếu.

“Bên kia có động tĩnh, mấy ngày trước nó thiếu chút nữa phá vỡ phong ấn, suýt nữa bị nó thoát đi.....”

Nghe vậy bốn phía đều là một trận trầm mặc, ngay sau đó một tôn tồn tại mở miệng, “Ta bên kia cũng là như thế...”

Lại một tôn tồn tại mở miệng, “Mấy ngày hôm trước bên kia cũng có động tĩnh, nhưng không lớn.....”

“Àn, ta cũng là...”

“.....”

Nghe vậy hư lão quỷ mày nhăn lại, “Xem ra có đại sự muốn phát sinh, không ổn a!”

“Đúng rồi, Huyền Cơ người nhưng tính toán thiên cơ, có từng phát hiện cái gì?”

Được xưng là Huyền Cơ một vị mở miệng, “Đừng nhìn ta, tuy rằng ta có thể suy đoán thiên cơ, nhưng thiên cơ đã hỗn loạn, liền cái mao đầu tính không ra!”

Hắn vẻ mặt bất đắc dĩ, nói lấy ra một vật.

“Thiên tuyến vẫn đục bất kham, chỉ sợ.”

Đó là một chén vẫn đục vô cùng thủy, là địa phủ bên trong một loại đặc biệt nước suối, truyền thuyết cùng trời xanh có quan hệ mật thiết.

Nhắm nháp nước suối rất là thanh triệt, nếu đại kiếp nạn buông xuống, này vẫn đục bất kham, cho nên.

Thấy vậy bốn phía đều là một trận trầm mặc, có loại áp lực, còn có loại nhàn nhạt khủng hoảng.

Đột nhiên, bị xưng là hư lão quý tồn tại sắc mặt đại biến, “Không tốt!”

Ngay sau đó thân ảnh biến mất ở đại điện bên trong.

Thấy vậy kia tám đạo thân ảnh mảy một thốc, ngay sau đó trong óc ra tới một đạo tin tức, sắc mặt đều đại biến.

Ngay sau đó bọn họ thân ảnh biến mất ở đại điện bên trong.

.....

.....

Cũng là lúc này, phi hành bên trong Dịch Huyền mảy thốc khởi, nhìn phía hư không chỗ sâu trong, “Ân, là ta ảo giác?”

Ngay sau đó hắn không ở nghĩ nhiều, hóa thành một đạo lưu quang hướng tới mục đích địa mà đi.

.....

.....

“Ân!” Hắc Sơn Lão Yêu đột nhiên cảm giác không thích hợp, ngẩng đầu vừa thấy, hoảng sợ!

Chỉ thấy một khối cự thạch từ bầu trời bay nhanh rơi xuống, này không phải quan trọng, quan trọng là là muốn tạt chết chính mình tiết tấu.

Này cũng không phải quan trọng nhất, này cự đá đã dừng ở chính mình trên đầu!

Ầm vang!

Một khối mười mấy mét cao cự đá nện ở Hắc Sơn trên đầu, mặt đất nhanh chóng ao hãm đi xuống, bị tạt ra một cái cự hố!

Răng rắc!

Cự đá rách nát, không phải bị tạt toái, mà là bị Dịch Huyền nganh sinh sinh đánh nát.

Hắc Sơn giờ phút này tràn đầy đều là mmp, nghẹn một bụng lửa giận, hướng tới trời cao mà đi.

Hắn muốn đem người nợ xé nát, mới có thể phát tiết trong lòng lửa giận.

Hắc Sơn đồng tử co rụt lại, “Là người!”

Chỉ thấy ở Hắc Sơn trước mặt một vị thiếu niên chụp phui bàn tay, mở hồ nhìn đến mặt trên còn có một ít tro bụi.

Thiếu niên tựa hồ mới nhìn đến hắc sơn, “Àn, là ta, làm sao vậy?”

Thấy Dịch Huyền một bộ người có phải hay không hỏi đường tư thế, Hắc Sơn có năm có ghé tòm cảm.

Nhìn phía dưới đầy đất đá vụn, đang xem xem kia về mặt không sao cả biểu tình.

“Hừ! Thiên đường có đường người không đi, địa ngục không cửa người xông tới, lần này người đừng nghĩ chạy!”

Hắc Sơn cảm thấy liên tính là liều mạng đều phải lưu lại cái này dám khiêu khích chính mình người.

Ngay sau đó cũng cũng vô nghĩa, miễn cho tiểu tử này ra về, cho nên thực trực tiếp, một tòa màu đen cự sơn hướng tới Dịch Huyền ném tới.

Dịch Huyền ánh mắt nghiêm túc một ít, đối mặt Hắc Sơn bản thể, kia tòa trăm trượng cự sơn, kia làm đem hắc trụ đầy trời chạy cự sơn, giờ phút này hắc không có sợ hãi.

Không né không tránh, hướng tới cự sơn bạo lực mà đi.

Hắc Sơn thấy vậy vui vẻ, không chế được cự sơn tạp lực!

Tiểu tử này quả thực tìm chết, tuy rằng hắc sơn trạng thái hắc tốc độ có chút chậm, nhưng này một tạp rơi xuống, liên tính là so với hắc thực lực cường đại tồn tại đều phải đầm máu!

Tiểu tử này mấy ngày trước thực lực chỉ có thể nói cùng hắc tương đương, cho nên kết quả chỉ có một, thịt nát chính là hắc duy nhất kết cục.

Đến nỗi Dịch Huyền thực lực vượt qua hắc, điểm này hắc là tưởng đều không có tưởng, thời gian như vậy đoạn, liên tính là thiên tài yêu nghiệt, thực lực có thể tăng lên, nhưng có thể cao đến nơi nào?

Khí huyết dâng lên mà ra, hóa thành từng đạo thần diễm, quán quanh ở Dịch Huyền quanh thân, tựa một tôn Hóa thần lâm thế.

Ầm vang!

Tiếp xúc trong nháy mắt, Hắc Sơn tâm tình là vui sướng, đệ nhị nháy mắt hắc là cứng đờ, cái thứ ba nháy mắt là hồng mắt, đệ.....

“Sao có thể? Người như thế nào sẽ.....”

này là chương nó mất chữ hk phải mình làm ầu nha (>o<)

Chương 80 : Dịch Huyền : Ta một cái chuyện xưa

Một đôi tảo ra oánh oánh bạch quang tay gắt gao chống lại màu đen cự sơn, một giọt mồ hôi lạnh nhỏ giọt.

“Chống lại.....”

Dịch Huyền khước miệng gọi lên, cảm giác kia trong nháy mắt cánh tay tựa hồ vỡ vụn, loại này lực lượng thật đúng là chính là đại!

“Sao có thể..... Thực lực của ngươi.....”

Hắc Sơn không thể tin được, mấy ngày trước bị chính mình bản thể nghiền áp hiện tại lại có thể chính diện ngạnh hám chính mình bản thể, loại này tương phản quá lớn, Hắc Sơn trong nháy mắt bị khiếp sợ sùng sột sùng sột.

“Kết thúc.....”

Dịch Huyền nói nhỏ, tuy rằng thanh âm tiêu, nhưng Hắc Sơn thân là Quỷ Vương, vẫn là bị này nghe vào trong tai.

“Đáng giận, kia thì thế nào, bản thể của ta Hắc Sơn bị vô số âm khí tẩm bổ, liền tính là thực lực của ngươi cường đại, nhưng muốn giết ta cũng không có khả năng.....”

Hắc Sơn đắc ý cười to, không sai, thực lực của ngươi cường đại không sai, nhưng ta lại không phải ăn chay.

Dịch Huyền không tỏ ý kiến, chỉ là nói, “Không thử xem nói như thế nào không có khả năng?”

Ngay sau đó đem Hắc Sơn đẩy ra, không ngừng cất cao!

Giờ phút này Hắc Sơn cũng không có truy kích, chỉ là dãi tại chỗ, hẳn biết Dịch Huyền sẽ không dễ dàng rời đi.

Tuy rằng hẳn bản thể thực cứng rắn, nhưng chân chính có thể vận dụng lực lượng lại có hạn.

Căn bản vô pháp đối loại này tốc độ bạo biểu, thực lực cũng vượt qua chính mình gia hỏa tạo thành hữu hiệu sơn hải.

Cho nên hẳn tính toán tới một cái địch bất động ta bất động, địch nếu không nhúc nhích chiến lược.

Nói trắng ra là Hắc Sơn hẳn nhận mệnh, chờ bị đánh!

Dịch Huyền đáp xuống, tựa sao băng giống nhau, bốn phía hình thành một đạo tường âm, một chân đạp lạc!

Ầm vang!

Dịch Huyền một chân đạp ở Hắc Sơn đỉnh đầu.

Hắc Sơn chỉ cảm thấy một cổ cự lực đánh úp lại, nhưng loại này thương tổn còn ở hẳn thừa nhận phạm vi.

Nếu là mặt khác Quý Vương, ngạnh sinh sinh dựa gần này một chân, đã sớm lãnh com hộp đi.

Nhưng là hắn không giống nhau, bị âm khí tắm rửa nhiều năm, hắn bản thể cơ hồ không gì phá nổi, chỉ cần không có vượt qua hắn thừa nhận phạm vi, Hắc Sơn chỉ nghĩ nói một cái tính cái gì?

Ta muốn lại đến mười! Không! Một trăm!

Hắc Sơn vừa định nói chính mình khiêng được, lại đến một lần, còn không có chờ Hắc Sơn đắc ý, hắn bản thể đã tạp lạc mà xuống.

Ầm vang!

Lần thứ hai nổ vang, mặt đất không ngừng run rẩy, phạm vi mấy chục km đều có thể rõ ràng nghe được.

Mặt đất bị tạp ra cũng hồ to Hắc Sơn bản thể hoàn toàn đi vào trong đó, giờ phút này thể nhưng không ngừng run rẩy.

Hắc Sơn cảm thấy tức giận, thể nhưng không nhả ra được!

Không đúng, Hắc Sơn trải qua một phen vật lộn rốt cuộc từ tránh thoát địa phủ kia nhiệt tình ôm ấp, lập tức bay đến hư không.

“Ngươi.....”

Hắc Sơn như sấm minh thanh âm truyền ra, tiếp theo một đạo tiếng gầm rú đem chi đánh gãy!

“Ta.....”

Hắc Sơn cảm thấy một cỗ buồn bực nghẹn ở trong lòng.

mmp, hắn lại bị đá bay!

Thật lớn sơn thể bay thẳng đến phương xa bay đi, Hắc Sơn thật vất vả giữa thoát khỏi kia cỗ lực lượng, chỉ thấy Dịch Huyền một bước bán ra, trực tiếp tới hắn trước người!

Nằm Cỏ!

Chỉ thấy một con tản ra oánh oánh bạch quang chân đá tới, hắn! Một thể hệ Quý Vương! Tựa hồ thành một bóng đá, ân, bóng đá là cái gì?

“Ngươi.....”

Một chữ phun ra, Hắc Sơn lại lần nữa bị một chân cấp đá bay, vừa muốn nói ra nói ngạnh sinh sinh nghẹn trở về.

Nơi xa, một đám quỷ binh ngẩng đầu, đột nhiên trước mắt tối sầm, ngay sau đó một tòa núi lớn xuất hiện.

Bọn họ cảm nhận được đến từ Quý Vương uy áp, đều là quỷ phục trên mặt đất, “Đó là Quý Vương Hắc Sơn.....”

Có người có quỷ nhận ra tới Hắc Sơn lai lịch, sôi nổi kinh hô.

Liền ở bọn họ ở Hắc Sơn uy áp hạ run bần bật khi, cảm thấy Hắc Sơn thật sự là quá cường đại, quả thực giống như thần minh là lúc, kế tiếp phát sinh một màn làm cho bọn họ trông mắt đều trừng ra tới!

Này không phải chê cười, mà là thật sự, một đám mở to hai mắt nhìn.

Chỉ thấy Hắc Sơn phía trước một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, ngay sau đó một chân đối với Hắc Sơn đá vào!

Kia trong nháy mắt bọn họ nghĩ tới rất nhiều, tìm chết! Quả thực không muốn sống nữa, cũng dám.

Kia chính là Hắc Sơn Quỷ Vương, cường đại vô cùng Quỷ Vương, hẳn chính là Quỷ Vương a!

Liền ở bọn họ cảm thấy Hắc Sơn sẽ một cái tát chụp chết người tới khi, lại phát hiện Hắc Sơn thể nhưng một cái xoay người, tựa hồ ở ấp ủ cái gì đại chiêu!

Không ngờ hư không chấn động, thể nhưng mù bọn họ mất chó, Hắc Sơn thể nhưng muốn chạy!

Này này điên đảo bọn họ nhận tri, ngay sau đó một trận trầm mặc.

Chỉ thấy kia một chân giống như truy tung đạn đạo, một chân đá vào Hắc Sơn đỉnh !

Ầm vang một tiếng, ngay sau đó Hắc Sơn so chạy tốc độ nhanh hơn tốc độ bay đi ra ngoài.

Một cái chớp mắt liền biến mất trên mặt đất bình tuyến ngoại, để lại cho chúng quỷ một cái tiêu điều Đại Sơn !

Kia một khắc, bọn họ tựa hồ minh bạch cái gì.

.....

.....

Cứ như vậy , Dịch Huyền từ phía đông vẫn luôn đá đến phía tây, lại từ phía tây đến phía nam, lại từ nam đến bắc, đá một cái tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả đem Đại Hắc Sơn bóng đá.

Hắc Sơn là cái gì cảm giác?

Đau! Thật đau!

Hắc Sơn cảm thấy nếu không phải đầu cấu tạo là một cục đá, hẳn phỏng chừng đã não chấn động. Liền tính là như thế, cũng thiếu chút nữa vỡ vụn.

Dịch Huyền xoa xoa lên men đến phát đau chân, “Ngươi thật đúng là ngoan.”

Hắc Sơn hắc một khuôn mặt, hừ lạnh một tiếng, “Ngươi không làm gì được ta, không bằng chúng ta từng người lui một bước, từ hôm nay trở đi ta và ngươi cừu hận hóa, từ đây.”

Còn không có nói xong, Dịch Huyền đánh gãy hắn nói, “Chẳng ra gì!”

Dịch Huyền nhìn bị chính mình không chế được Hắc Sơn, gần nhất giọng lên, “Ngươi cảm thấy ngươi cùng ngươi huynh đệ ai càng ngoan?”

Có ý tứ gì? Hắc Sơn lấy sao chịu được so kim cương đầu nghĩ những lời này hàm nghĩa .

Nhưng là chẳng sợ hắc đầu đã có thể so với kim cương, cũng liền vô pháp thừa nhận trụ siêu phụ tải vận hành tư duy, trong nháy mắt mất kệt!

“Có ý tứ gì?”

Dịch Huyền chỉ là ha hả cười, để lại cho Hắc Sơn một cái ôn hòa tươi cười.

Chính là Hắc Sơn cảm thấy sờn tóc gáy, tựa hồ có loại dự cảm bất hảo.

Ngay sau đó Dịch Huyền một chân đá ra, Hắc Sơn hóa thành một đạo hắc ảnh dần dần đi xa.

Dịch Huyền dần dần đi theo, nếu Hắc Sơn quỹ đạo lệch khỏi quỹ đạo đường hàng không, hắc liền sẽ đá ra một chân, trợ giúp Hắc Sơn trở về chính xác quỹ đạo.

Cứ như vậy, bọn họ đi vào một chỗ âm khí nồng đậm địa phương.

Nhìn ra xa bốn phía, một cái màu đen con sông từ chân trời cuối chậm rãi chảy xuôi mà xuống.

Dịch Huyền một tay trấn áp Hắc Sơn, về mặt tò mò nhìn chảy xuôi mà xuống màu đen con sông. Đây vẫn là tại địa phủ nhìn đến điều thứ nhất con sông.

Thủy nhan sắc là màu đen, giống như mực nước, có loại rung động lòng người lực hấp dẫn.

Tựa hồ phía dưới có một khối sắt nam châm, đôi mắt còn lại là kim loại, bị này hấp dẫn.

Này đều không phải cái gì, theo con sông chảy tới phương hướng, Dịch Huyền tầm mắt từ mặt đất chuyển qua không trung.

Nằm Cỏ! , này hà quá kỳ quái, thể nhưng vi phạm vật lý pháp tắc, thể nhưng từ địa chỗ chảy về phía chỗ cao!

“Thực kỳ lạ.”

“Hừ, không kiến thức phạm nhân.”

Hắc Sơn truyền ra một đạo khinh thường cười lạnh, tựa hồ ở trào phúng Dịch Huyền vô tri.

Dịch Huyền không tỏ ý kiến, ngay sau đó nhìn quanh bốn phía, nhìn từng tòa cự sơn .

Có đơn thuần lấy bùn đất cấu thành có bùn đất cùng đá vụn tạo thành, có thuần túy là vô số đá vụn chồng chất mà ra.

Có sơn tựa hồ là một chỉnh thể, hoàn toàn toàn toàn từ một cục đá tạo thành.

Này đó ngọn núi thiên kỳ bách quái, quả thực lệnh người hoa cả mắt.

Nhưng mặc kệ loại nào quái sơn, bọn họ đều có một cái cộng đồng đặc điểm

Nhân gian cho dù là chim không thềm ịa núi non, cũng sẽ có rất nhiều cây cối cắm rễ, liền tính là ở hoang vắng, cỏ đại tổng hội có mấy cây.

Nhưng ở chỗ này, đừng nói thụ, liền cô đại lòng đều không có một cây.

“Ta có một cái chuyện xưa, tên là điều hâu cùng quy.....”

Dịch Huyền vẽ mặt ý cười, giờ phút này cùng Hắc Sơn nói về chuyện xưa.....

hôm nay tới đây thôi (> ~ <)

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Chi Vô Hạn Thân Phận Đại Nhập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.